

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Rocznik 62

7 marca 2019

Spis treści

I Rezolucje, zalecenia i opinie

REZOLUCJE

Komitet Regionów

132. sesja plenarna KR-u, 5.12.2018–6.12.2018

2019/C 86/01 Rezolucja Europejskiego Komitetu Regionów – Program prac Komisji Europejskiej na 2019 r. 1

OPINIE

Komitet Regionów

132. sesja plenarna KR-u, 5.12.2018–6.12.2018

2019/C 86/02 Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Pakiet „rozszerzenie” na 2018 r. 8

2019/C 86/03 Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Opodatkowanie gospodarki cyfrowej 14

2019/C 86/04 Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu
gospodarczego 24

2019/C 86/05 Opinia Europejskiego Komitetu Regionów „Modele lokalnej kontroli nad energetyką i rola lokalnych
społeczności energetycznych w transformacji energetycznej w Europie” 36

III Akty przygotowawcze

KOMITET REGIONÓW

132. sesja plenarna KR-u, 5.12.2018–6.12.2018

2019/C 86/06 Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów 41

2019/C 86/07 Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Europejski Fundusz Społeczny Plus 84

2019/C 86/08	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego oraz Fundusz Spójności	115
2019/C 86/09	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Europejska współpraca terytorialna	137
2019/C 86/10	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów „Mechanizm transgraniczny”	165
2019/C 86/11	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Reforma WPR	173
2019/C 86/12	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji	239
2019/C 86/13	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Program jednolitego rynku	259
2019/C 86/14	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Program „Cyfrowa Europa” na lata 2021–2027	272
2019/C 86/15	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Europejski Korpus Solidarności i nowa strategia UE na rzecz młodzieży	282
2019/C 86/16	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Sąsiedztwo i świat	295
2019/C 86/17	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Program InvestEU	310
2019/C 86/18	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Program wspierania reform i Europejski Instrument Stabilizacji Inwestycji	335
2019/C 86/19	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody	353
2019/C 86/20	Opinia Europejskiego Komitetu Regionów „Program kosmiczny Unii i Agencja Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego”	365

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

KOMITET REGIONÓW

132. SESJA PLENARNA KR-U, 5.12.2018–6.12.2018

Rezolucja Europejskiego Komitetu Regionów – Program prac Komisji Europejskiej na 2019 r.

(2019/C 86/01)

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW,

uwzględniając:

- program prac Komisji Europejskiej na rok 2019 ⁽¹⁾,
- protokół o współpracy z Komisją Europejską z lutego 2012 r.,
- wspólną deklarację w sprawie priorytetów legislacyjnych UE na lata 2018–2019;

1. Podkreśla, że rok 2019 będzie miał kluczowe znaczenie dla przyszłości Unii Europejskiej, gdyż same jej fundamenty są dzisiaj kwestionowane. Przypomina w związku z tym absolutną konieczność powiązania szczebla oddolnego ze szczeblem europejskim oraz włączenia przedstawicieli lokalnych i regionalnych i obywateli europejskich w opracowywanie i wdrażanie polityki UE, szczególnie za pomocą odpowiedniego zastosowania aktywnej pomocniczości i wielopoziomowego sprawowania rządów.

2. Apeluje, by porozumienie w sprawie wieloletnich ram finansowych (WRF) osiągnięto wcześniej, przed wyborami europejskimi w maju 2019 r., tak by zapewnić terminowe rozpoczęcie nowych programów UE, i popiera postulat Parlamentu Europejskiego, by następne WRF odpowiadały przynajmniej 1,3 % DNB UE-27.

3. Ubolewa, że we wniosku Komisji dotyczącym wieloletniego budżetu nie zaakcentowano wyraźnie problematyki równouprawnienia płci. Zgodnie z art. 8 TFUE równouprawnienie płci ma być uwzględniane we wszystkich dziedzinach polityki, zaś UE we wszystkich swych działaniach ma dążyć do promowania równości mężczyzn i kobiet. Poza tym sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci powinno być pogłębione, szersze i systematyczne.

4. Wyraża życzenie, by Unia Europejska i Zjednoczone Królestwo w odpowiednim czasie osiągnęły porozumienie w sprawie zamiaru wystąpienia z UE Zjednoczonego Królestwa, zachowując cztery swobody przemieszczania się. Oczekuje, że Komisja włączy go do negocjacji w sprawie przyszłej współpracy Zjednoczonego Królestwa i UE po 30 marca 2019 r. i że będzie mógł przekazywać uwagi władz lokalnych i regionalnych umożliwiające konstruktywne i wyważone stosunki w przyszłości.

⁽¹⁾ COM(2018) 800 final

Obywatelstwo, sprawowanie rządów i lepsze stanowienie prawa

5. Przyjmuje z zadowoleniem komunikat Komisji w sprawie zwiększenia roli pomocniczości i proporcjonalności, który wspiera realizację zaleceń grupy zadaniowej ds. zasad pomocniczości, proporcjonalności i „robić mniej, ale efektywniej”. Apeluje w związku z tym, by we współpracy z nim Parlament Europejski i Komisja zrealizowały zalecenia grupy zadaniowej, pomagając w promowaniu aktywnej pomocniczości w Europie i nowego sposobu pracy. Zobowiązuje się wnieść wkład w realizację zaleceń, gromadząc wiedzę, również fachową, europejskich miast i regionów, zwłaszcza za pomocą Sieci Monitorującej Stosowanie Zasady Pomocniczości, sieci regionalnych centrów oraz platformy REGPEX.

6. Zastanawia się, czy propozycja zniesienia dwukrotnej w ciągu roku zmiany czasu spełnia europejskie wymogi dotyczące wartości dodanej i koordynacji zasugerowane przez grupę zadaniową i przestrzega przed negatywnymi konsekwencjami dla władz lokalnych i regionalnych (zwłaszcza w regionach przygranicznych).

7. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą skorzystania z klauzuli pomostowej w celu zastosowania głosowania większością kwalifikowaną szczególnie w dziedzinie opodatkowania, co ułatwiłoby walkę z unikaniem opodatkowania i umożliwiło stworzenie sprawiedliwszych systemów podatkowych.

Miejsca pracy, wzrost gospodarczy, inwestycje i polityka spójności

8. Wraz z partnerami Sojuszu na rzecz Spójności (#CohesionAlliance) apeluje o szybkie porozumienie w sprawie pakietu legislacyjnego dotyczącego polityki spójności na lata 2021–2027, który powinien się nadal opierać na zasadach partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów. Przypomina, że polityka spójności jest główną polityką inwestycyjną Unii Europejskiej mającą na celu zwiększenie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w całej Unii Europejskiej. Wnosi, by z myślą o zmniejszeniu różnic w rozwoju pomiędzy poszczególnymi regionami i nadrobieniu zaległości przez regiony w gorszej sytuacji szczególną uwagę zwrócono na obszary wiejskie i regiony podlegające przemianom przemysłowym oraz regiony, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków geograficznych lub demograficznych, takie jak regiony wyspiarskie, transgraniczne i górskie.

9. Zwraca uwagę na fakt, że program Komisji na 2019 r. nie zawiera żadnego nawiązania do regionów najbardziej oddalonych, choć powinno mieć to miejsce, przynajmniej w odniesieniu do wdrażania komunikatu z 2017 r. „Silniejsze i odnowione partnerstwa strategiczne z regionami najbardziej oddalonymi UE”. KR ma nadzieję, że Komisja nadal będzie podejmować niezbędne działania, by opracować nowe podejście do regionów najbardziej oddalonych.

10. Proponuje skorzystanie z doświadczeń zdobytych dzięki partnerstwom w ramach agendy miejskiej, które przyniosły pozytywne wyniki pod względem wielopoziomowego sprawowania rządów, by poprawić analizę zgodności z zasadą pomocniczości i powiązanie między lepszym stanowieniem prawa a agendą miejską dla UE. Uważa, że plan działania dotyczący partnerstwa miejskiego w zakresie mieszkalnictwa przyjęty w listopadzie 2018 r. przygotowuje grunt pod europejski program mieszkalnictwa.

11. Odnotowuje z zaniepokojeniem, że inwestycje publiczne w UE są wciąż zbyt niskie i nierównomiernie rozłożone, o czym świadczy fakt skoncentrowania się przez Komisję Europejską w cyklu europejskiego semestru 2019 na inwestycjach długoterminowych. Przypomina zatem potrzebę przetransponowania do prawa pierwotnego porozumienia w sprawie elastyczności w ramach paktu stabilności i wzrostu. Ponawia apel o dalsze środki na rzecz ożywienia inwestycji publicznych, szczególnie poprzez wyłączenie współfinansowania krajowego, regionalnego lub lokalnego w ramach funduszy ESI z ram księgowych paktu stabilności i wzrostu, co przewidziano już odnośnie do współfinansowania w ramach EFIS.

12. Apeluje do Komisji, by przyjęła pragmatyczne podejście do aspektów zarządzania programem InvestEU po przeprowadzeniu konsultacji ze wszystkimi istotnymi i głównymi podmiotami takimi jak EBI.

13. Podkreśla dużą europejską wartość dodaną polityki dotyczącej młodzieży i takich programów jak Erasmus+, Europejski Korpus Solidarności i DiscoverEU, a także wskazuje na potrzebę zwiększenia ich dostępności i zapewnienia udziału władz lokalnych i regionalnych w ich wdrażaniu. W tym celu należy m.in. nagradzać projekty wnoszące wysoką wartość dodaną pod względem włączania młodych osób z niepełnosprawnościami oraz w wymiarze lokalnym i regionalnym. Dotyczy to w szczególności obszarów wiejskich, gmin przyjmujących imigrantów, najbardziej oddalonych regionów UE oraz krajów i terytoriów zamorskich. Zgodnie z nową strategią UE na rzecz młodzieży ponawia swój apel o to, by mógł nawiązać zorganizowaną współpracę z proponowanym unijnym koordynatorem ds. młodzieży.

14. Podkreśla fakt, że w celu zwiększenia potencjału UE w dziedzinie badań naukowych i innowacji Komisja i państwa członkowskie muszą zlikwidować lukę innowacyjną między regionami, i proponuje, by wzmocniono powiązania między programem „Horyzont Europa” a regionalnymi strategiami inteligentnej specjalizacji (S3).

15. Z niecierpliwością oczekuje na zapowiadany skoordynowany plan działania w sprawie rozwoju sztucznej inteligencji w Europie, który powinien również objąć sektor publiczny na szczeblu lokalnym i regionalnym, zważywszy na rolę i udział władz lokalnych i regionalnych w promowaniu inwestycji i ekosystemu sztucznej inteligencji na ich obszarach.

Polityka gospodarcza a wymiar społeczny UE

16. Podkreśla, że cele zrównoważonego rozwoju powinny zostać wdrożone jako ogólne ramy odniesienia dla polityki unijnej i w szczególności zastąpić strategię „Europa 2020” jako długoterminowe cele europejskiego semestru.

17. Przypomina o swoim poparciu dla wprowadzenia mechanizmu zdolności fiskalnej w celu zwiększenia odporności strefy euro i przygotowania się do konwergencji z przyszłymi członkami tej strefy. Mechanizm ten musi być jednak finansowany z zasobów własnych odrębnych od środków przewidzianych na finansowanie budżetu Unii Europejskiej, aby nie nachodził na programy unijne dostępne dla państw EU-27. Ponadto należy go rozliczać poza pułapem zasobów budżetowych UE.

18. Akcentuje fakt, że niskie wskaźniki wdrożenia zaleceń dla poszczególnych krajów wynikają z braku współodpowiedzialności, finansowania i zdolności administracyjnych na wszystkich szczeblach, w związku z czym ponawia propozycję dotyczącą kodeksu postępowania w celu włączenia władz lokalnych i regionalnych do europejskiego semestru.

19. Wyraża zaniepokojenie, że władze lokalne i regionalne nie uzyskały wystarczających korzyści z finansowanych przez UE działań na rzecz budowania zdolności w obecnych WRF. Ponawia swój postulat, by Komisja wydała jeden zbiór wytycznych w celu skoordynowania wszystkich finansowanych przez UE działań na rzecz budowania zdolności.

20. Przyjmuje z zadowoleniem propozycje Komisji w sprawie ustanowienia przepisów umożliwiających opodatkowanie zysków uzyskanych przez przedsiębiorstwa wielonarodowe dzięki gospodarce cyfrowej. Podkreśla również potrzebę ustalenia europejskiej definicji prawnej dotyczącej wirtualnego stałego zakładu dla przedsiębiorstw cyfrowych.

21. Wzywa Komisję do ścisłego monitorowania wdrażania europejskiego filaru praw socjalnych i wyraża zaniepokojenie z powodu zmniejszenia przeznaczonych na ten cel środków budżetowych. Uważa, że niezbędne jest uznanie istotnego aspektu terytorialnego wdrażania tego filaru. Zachęca Komisję i prawodawców europejskich, by przyspieszyć ustanowienie Europejskiego Urzędu ds. Pracy oraz by włączyć do jego zarządu przedstawiciela władz regionalnych z państw członkowskich.

22. Przyjmuje z zadowoleniem niedawne powołanie grupy ekspertów ds. gospodarki społecznej i przedsiębiorstw społecznych, w której posiada swą reprezentację, i wzywa Komisję Europejską do przedstawienia ram prawnych, które obejmowałyby zbiór wspólnych definicji stosujących się do różnych form gospodarki społecznej takich jak spółdzielnie, towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych, stowarzyszenia i fundacje.

23. Proponuje, by jako sposób realizacji zasady 11 europejskiego filaru praw socjalnych przyjęto europejską gwarancję dla dzieci w celu zaradzenia dramatycznemu wskaźnikowi ubóstwa i wykluczenia dzieci w UE (26,4% w 2017 r.). Gwarancja ta powinna stać się integralną częścią EFS+.

Strategia jednolitego rynku, MŚP, konkurencyjność, przemysł oraz jednolity rynek cyfrowy

24. Podkreśla znaczenie opracowania zintegrowanej strategii przemysłowej i potwierdza swe zobowiązanie na rzecz uwzględnienia roli władz lokalnych i regionalnych w tej strategii.

25. Zachęca Komisję do zaproponowania aktualizacji programu Small Business Act dla Europy. Zwłaszcza w kontekście tzw. testu MŚP zwraca się do Komisji, by przy okazji przeglądu określonych aktów prawnych uwzględnić ich różne uwarunkowania, a szczególnie odnośnie do wniosków legislacyjnych podejmować działania i wprowadzać korekty w duchu REFIT.

26. Ponawia swe zobowiązanie do przekazywania informacji zwrotnych na temat wdrażania dyrektyw z 2014 r. w sprawie zamówień publicznych na szczeblu lokalnym i regionalnym ze względu na znaczenie władz szczebla niższego niż krajowy w zamówieniach publicznych, w celu oceny zastosowania kryteriów społecznych i środowiskowych.

27. Wzywa Komisję do rozpoczęcia przeglądu ram legislacyjnych dotyczących pomocy państwa w 2019 r., zwłaszcza GBER, rozporządzenia de minimis oraz ram dotyczących usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym w celu należytego włączenia wszystkich istotnych podmiotów do konstruktywnego dialogu w sprawie zasadniczych założeń reformy.

28. Apeluje do Komisji, by ułatwiła wdrożenie infrastruktury szerokopasmowej, ze szczególnym uwzględnieniem słabo zaludnionych obszarów wiejskich charakteryzujących się rozproszeniem ludności, na których sieci szerokopasmowe są zasadniczym zasobem dla świadczenia skutecznych usług publicznych, powrotu młodych ludzi lub zakładania nowych przedsiębiorstw. Operatorzy na tych obszarach nie mają żadnego interesu handlowego, można więc stwierdzić, że istnieją tam niedoskonałości rynku. Dzięki temu Komisja przyczyni się do zlikwidowania przepaści cyfrowej w UE i ustanowienia spójnej sieci europejskich centrów innowacji cyfrowych.

29. Wzywa Komisję do przedstawienia propozycji rozwiązania kwestii regulacyjnych związanych z gospodarką współpracy i gospodarką cyfrową. Apeluje w szczególności o przygotowanie w oparciu o art. 153 ust. 2 lit. b) TFUE dyrektywy unijnej w sprawie pracy za pośrednictwem platform internetowych w celu ustanowienia minimalnych standardów sprawiedliwych warunków pracy w gospodarce cyfrowej.

Rolnictwo i leśnictwo, zdrowie publiczne i ochrona konsumentów

30. Apeluje, by WPR została rozwinięta w uproszczoną, sprawiedliwą, zrównoważoną i opartą na solidarności politykę rolną z korzyścią dla rolników, regionów, konsumentów i obywateli, i wzywa do zapewnienia większej wewnętrznej i zewnętrznej konwergencji płatności bezpośrednich, skutecznych narzędzi zarządzania kryzysem w celu stabilizacji dochodów rolników i bardziej wielopoziomowego sprawowania rządów na etapie opracowywania i wdrażania krajowych planów strategicznych.

31. Przyłącza się do apelu Parlamentu Europejskiego ⁽²⁾ o to, by plan działania UE na rzecz obszarów wiejskich, górskich i oddalonych wspierał rozwój społeczno-gospodarczy, wzrost gospodarczy i dywersyfikację gospodarczą, dobrostan społeczny, ochronę przyrody, współpracę i wzajemne połączenia z obszarami miejskimi w celu wspierania spójności i zapobiegania fragmentacji terytorialnej.

32. Apeluje również o przygotowanie europejskiej strategii na rzecz regionów borykających się z problemami demograficznymi, która uwrażliwiłaby wszystkie polityki unijne – politykę spójności, innowacji, transportu, zdrowia, politykę społeczną oraz politykę w zakresie zatrudnienia, ICT, rozwoju obszarów wiejskich, imigracji itp. – na tę kwestię oraz obejmowała analizę kosztów i prognozy na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, o co wnosił KR w opinii w sprawie reakcji UE na wyzwania demograficzne.

33. Podkreśla, że innowacje i rozwiązania cyfrowe mają fundamentalne znaczenie dla rozwoju inteligentnych wsi, odnowienia centrów miast i rewitalizacji obszarów wiejskich. Wzywa Komisję do podsumowania i kontynuowania wysiłków podejmowanych w kontekście planu działania na rzecz inteligentnych wsi.

34. Planuje zareagować na oczekiwany w grudniu 2018 r. śródkresowy przegląd strategii leśnej UE i podkreśla znaczenie zapobiegania wylesianiu, ponownego zalesiania i przekształcania lasów.

35. Wyraża zadowolenie z kontynuacji EFMR jako szczególnego i uproszczonego funduszu z budżetem na niebieski wzrost, umożliwiającego podejmowanie przekrojowych działań w powiązaniu z innymi programami europejskimi. Apeluje, by budżet EFMR i udział zarządzania dzielonego pozostały na tym samym poziomie co w poprzednim programie. Wyłączone strefy połowu i akwakultury, rozwój niebieskiej gospodarki, pomoc dla portów, kwestie środowiskowe oraz zachowanie morskiej różnorodności biologicznej stoją w obliczu wielkich wyzwań w okresie po 2020 r. i wymagają wsparcia w ramach EFMR. Komitet apeluje o cofnięcie zobowiązania do stosowania instrumentów finansowych w ramach EFMR na wspieranie akwakultury i przetwarzania produktów.

36. Wyraża ubolewanie, że włączenie programu UE w dziedzinie zdrowia do EFS+ doprowadziło do zmniejszenia puli środków finansowych na finansowane przez UE inicjatywy zdrowotne, i postuluje, by odpowiednie działania i środki finansowe zrekompensowały ten spadek.

37. Wzywa Komisję Europejską do rozważenia istniejących systemów znakowania żywności, zaproponowania obowiązkowego jednolitego unijnego systemu znakowania za pomocą koloru na podstawie stugramowych jednostek produktów, na przedniej części opakowania żywności na terenie całej UE. W tym systemie konsumenci otrzymywaliby jasne informacje i zachętę do zdrowszych nawyków żywieniowych. Na tej samej zasadzie trzeba wprowadzić szczegółowe kryteria w odniesieniu do produktów opatrzonych oświadczeniami żywieniowymi i zdrowotnymi.

⁽²⁾ Zob. rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 3 października 2018 r. w sprawie szczególnych potrzeb obszarów wiejskich, górskich i oddalonych.

38. Przyjmuje z zadowoleniem wnioski Komisji dotyczący europejskiego formatu wymiany elektronicznej dokumentacji medycznej w celu poprawienia leczenia pacjentów we wszystkich regionach i państwach członkowskich. Wnosi, by we wniosku Komisja wnikliwie rozważyła kwestie ochrony danych i interoperacyjności.

Turystyka i kultura

39. Ponawia swój apel do Komisji, by dokonała gruntownego przeglądu swej strategii na rzecz turystyki z 2010 r. za pomocą jasnego wieloletniego programu prac.

40. Zwraca się o podjęcie działań następczych w odniesieniu do Europejskiego Roku Dziedzictwa Kulturowego 2018 za pomocą nowego europejskiego planu działania w dziedzinie dziedzictwa kulturowego.

Unia energetyczna, polityka przeciwdziałania zmianie klimatu i środowisko

41. Zaleca ustanowienie skutecznego mechanizmu wielopoziomowego sprawowania rządów w celu skutecznego wdrożenia pakietu „Czysta energia dla wszystkich Europejczyków” poprzez zadbanie o to, by krajowe plany w zakresie energii i klimatu były opracowywane w ścisłej współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi i zapewniały opracowanie systemu wkładów ustalonych na poziomie lokalnym i regionalnym w celu uzupełnienia ustalonych na poziomie krajowym wkładów na mocy porozumienia paryskiego.

42. Z myślą o czwartym sprawozdaniu w sprawie stanu unii energetycznej podkreśla znaczenie wspierania sprawiedliwej transformacji energetycznej, która wymaga zwłaszcza dbałości o regiony, na które będzie miała szczególnie wpływ, takie jak regiony o specyficznej zależności od przemysłu opartego na paliwach kopalnych i wyspy, szczególnie te, które nie są wzajemnie ze sobą powiązane, jak ma to miejsce w wypadku regionów najbardziej oddalonych. W tym kontekście uznaje już realizowane działania dotyczące ubóstwa energetycznego i podkreśla kluczową rolę władz lokalnych i regionalnych w ich realizacji.

43. Wzywa Komisję do monitorowania społeczno-gospodarczych następstw nowego kształtu rynku energii elektrycznej dla wszystkich państw członkowskich i regionów UE.

44. Z zadowoleniem przyjmuje niedawno opublikowany dokument „Czysta planeta dla wszystkich. Europejska długoterminowa wizja strategiczna dobrze prosperującej, nowoczesnej, konkurencyjnej i neutralnej dla klimatu gospodarki”, w którym zobowiązuje się UE do osiągnięcia do 2050 r. neutralności dla klimatu i uznaje centralną rolę władz lokalnych i regionalnych. Podkreśla, że środki służące wdrożeniu tej strategii powinny być zgodne z zasadą wielopoziomowego sprawowania rządów, przyznawać formalną rolę władzom lokalnym i regionalnym, zwłaszcza poprzez uwzględnienie systemu ustalonych na szczeblu lokalnym i regionalnym wkładów w planach krajowych w zakresie energii i klimatu, oraz opierać się na takich inicjatywach jak Porozumienie Burmistrzów. Wskazuje na potrzebę ścisłego zintegrowania tych wysiłków ze strategią na rzecz gospodarki o obiegu zamkniętym i unią energetyczną, a zarazem akcentuje potrzebę dopilnowania, by skutki gospodarcze niezbędnych przemian zostały sprawiedliwie rozłożone z myślą o osiągnięciu sprawiedliwej transformacji.

45. Wzywa Komisję Europejską do opracowania we współpracy z KR-em strategicznego i zintegrowanego 8. programu działań w zakresie środowiska i zobowiązuje się do przyjęcia na siebie aktywnej roli w Technicznej Platformie Współpracy w zakresie Środowiska. Apeluje również, by władze szczebla niższego niż krajowy uczestniczyły w drugim cyklu przeglądu wdrażania polityki ochrony środowiska.

46. Apeluje, by Komisja Europejska zaproponowała całościowy plan poprawy realizacji europejskiej strategii ochrony różnorodności biologicznej do 2020 r., zapewniając strategiczne wytyczne państwom członkowskim, zwłaszcza zaś formalnie uznając kluczową rolę samorządów lokalnych i regionalnych. Z niecierpliwością oczekuje kontynuacji ścisłej współpracy z Komisją Europejską nad proaktywnym przygotowaniem ram polityki na okres po 2020 r., w perspektywie konferencji COP 15, zaplanowanej na 2020 r. w Pekinie. Będzie to wymagało zdecydowanego zobowiązania nie tylko do powstrzymania utraty różnorodności biologicznej i ekosystemów, lecz również do ich faktycznego przywrócenia, a także będzie wymagało ustanowienia ambitnych i integracyjnych ram polityki różnorodności biologicznej do 2030 r., które będą w stanie zrealizować wizję CBD na 2050 r. w kontekście celów zrównoważonego rozwoju.

47. Wzywa Komisję, by lepiej włączyła zasady odporności na klęski żywiołowe do wszystkich strategii politycznych i funduszy UE w celu zwiększenia zdolności państw członkowskich i władz szczebla niższego niż krajowy do zapobiegania zarówno klęskom żywiołowym, jak i katastrofom spowodowanym przez człowieka, przygotowania się do nich, reagowania na nie i odbudowy po nich. Można by to osiągnąć dzięki lepszemu zrozumieniu ryzyka, w tym poprzez wprowadzenie jednoznacznej metody analizy ryzyka i przeprowadzenie ukierunkowanych i coraz bardziej precyzyjnych badań mających określić podatność terytoriów na zagrożenia, jak również szkody gospodarcze, zarówno bezpośrednie, jak i pośrednie, które może ponieść obszar dotknięty ekstremalnym zjawiskiem naturalnym.

48. Ponawia swój apel o plan działania UE na rzecz transportu rowerowego w celu zaradzenia rosnącemu popytowi na skoordynowane działania na szczeblu UE.

Sprawiedliwość, bezpieczeństwo, prawa podstawowe i migracja

49. Ponawia swój apel do Komisji, by wspierała władze lokalne i regionalne w zaradzeniu kwestii radykalizacji, wydając wytyczne dla samorządów lokalnych i regionalnych dotyczące strategii zapobiegania w celu przeciwdziałania radykalizacji postaw.

50. Wzywa o umocnione procedury i mechanizmy ochrony demokracji, praworządności i praw podstawowych, które mogą stać się częścią paktu Unii Europejskiej.

51. Z zadowoleniem przyjmuje zaproponowane przez ONZ globalne porozumienie w sprawie migracji i zachęca wszystkie państwa członkowskie UE do podpisania go w dniach 10–11 grudnia w Marrakeszu i następnie ratyfikowania go. Podkreśla, że porozumienie to jest istotnym elementem kompleksowego, wielostronnego i wielopoziomowego podejścia do migracji, o co postulował już Komitet.

52. Podkreśla fakt, że skuteczne i humanitarne zarządzanie granicami zewnętrznymi UE oraz opracowanie kompleksowej polityki migracyjnej i wspólnego systemu azylowego UE ze wspólnymi wysokimi standardami ma zasadnicze znaczenie dla wszystkich gmin, regionów i miast, zwłaszcza dla tych, które przyjmują uchodźców, oraz tych położonych przy granicach, na które przypada szczególnie duży napływ migrantów.

53. Wnosi, by Komisja zaproponowała dodatkowe bezpieczne i dostępne rozwiązania prawne dotyczące migracji do UE, takie jak wizy humanitarne i programy sponsorowania prywatnego; apeluje do państw członkowskich, by szybko uzgodniły i wdrożyły nowe unijne ramy przesiedleń oparte na ambitnych celach odnośnie do ochrony i liczby beneficjentów. Wzywa ponadto Komisję, by zachęcała państwa członkowskie do okazywania konkretnej solidarności tym państwom członkowskim, które są najbardziej narażone na przepływy migracyjne, zgodnie z art. 80 TFUE i zapisaną w niej zasadą solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności, w tym również na płaszczyźnie finansowej.

54. Zachęca Komisję do dalszego uproszczenia i przyspieszenia procedur finansowania i do ułatwienia bezpośredniego dostępu miast i regionów do środków finansowych mających zaradzić kryzysom humanitarnym oraz zapewnić integrację uchodźców. Pomoc w sytuacjach kryzysowych mogłaby przyjąć formę dotacji przekazywanych bezpośrednio władzom lokalnym i regionalnym, które borykają się z dużą migracją, zwłaszcza zaś tym, które są odpowiedzialne za przyjmowanie i integrację nieletnich migrantów bez opieki. Wzywa również Komisję do dołożenia starań na rzecz ułatwienia wymiany dobrych praktyk między władzami lokalnymi i regionalnymi dotyczących integracji migrantów, zwłaszcza do skupienia się na miastach średniej i małej wielkości.

55. Wzywa Komisję, by na wzór wsparcia dla integracji uchodźców i obywateli państw trzecich w ramach pomocy humanitarnej zapewniła wsparcie na rzecz integracji obywateli europejskich, którzy musieli opuścić kraje pobytu z powodu kryzysu politycznego, gospodarczego czy humanitarnego, którzy w przeciwnym razie pozostaliby zupełnie bez pomocy, mimo że są obywatelami UE.

Polityka zewnętrzna

56. Postuluje, by Komisja Europejska uwzględniła w pełni wkład władz lokalnych i regionalnych oraz prace wspólnych komitetów konsultacyjnych i grup roboczych KR-u, zwłaszcza sprawozdań z postępu prac z 2019 r. dotyczących krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących, i ponawia apel, by istniejące programy finansowania UE, szczególnie TAIEX i współpraca partnerska zostały dalej dopasowane do potrzeb zainteresowanych stron szczebla lokalnego i regionalnego.

57. Popiera nowy europejski program współpracy terytorialnej umożliwiający ścisłą współpracę między władzami lokalnymi i regionalnymi w państwach członkowskich oraz krajach kandydujących, potencjalnych krajach kandydujących i państwach sąsiadujących. W związku z tym zwraca się do Komisji o wspieranie istniejących strategii makroregionalnych UE i sprzyjanie tworzeniu nowych. Ponadto zachęca Komisję do wspierania procesów współpracy transgranicznej między władzami regionalnymi i lokalnymi, w tym w formie europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej (EUWT).

58. Zgłasza zamiar udziału w strategicznych dyskusjach na temat przyszłości inicjatywy na rzecz Partnerstwa Wschodniego z okazji jego dziesięciolecia w 2019 r., zwłaszcza za pomocą CORLEAP-u, swojej grupy zadaniowej ds. Ukrainy oraz wzajemnych partnerstw UE–Ukraina.

59. Apeluje do Komisji Europejskiej, by uwzględniła jego prace w zakresie stabilizacji południowego sąsiedztwa za pośrednictwem Eurośroziemnomorskiego Zgromadzenia Samorządów Lokalnych i Regionalnych (ARLEM-u) oraz szczególnie inicjatywy nikozyjskiej na rzecz miast libijskich, która poprawia jakość lokalnych usług publicznych w Libii i przywraca więź tych gmin ze społecznością międzynarodową, wykorzystując już istniejące najlepsze praktyki i przewidując odpowiednie finansowanie w celu wspierania inicjatyw operacyjnych.

60. Przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, by rozwiązać problem umyślnej dezinformacji zarówno w krajach UE, jak i krajach partnerskich, i wyraża gotowość do wsparcia tych wysiłków.
61. Odnotowuje, że prace zespołu zarządzającego dotyczące realizacji wspólnego oświadczenia UE i USA z lipca 2018 r. wydają się głównie koncentrować na współpracy regulacyjnej i apeluje o respektowanie norm UE, zwłaszcza rygorystycznych norm sanitarnych, żywnościowych i środowiskowych. Podkreśla w tym względzie, że Komisja musi zadbać o to, by obowiązujące normy pracy i normy prawne dotyczące bezpieczeństwa produktów, danych, ochrony konsumentów, zdrowia i środowiska nie były bagatelizowane ze względu na walkę z protekcjonizmem handlowym i doprowadzenie do zawieszenia sankcji USA.
62. Zobowiązuje swego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji Europejskiej, Parlamentowi Europejskiemu, austriackiej, rumuńskiej i fińskiej prezydencji w Radzie UE oraz przewodniczącemu Rady Europejskiej.

Bruksela, dnia 6 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

OPINIE

KOMITET REGIONÓW

132. SESJA PLENARNA KR-U, 5.12.2018–6.12.2018

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Pakiet „rozszerzenie” na 2018 r.

(2019/C 86/02)

Sprawozdawca: Franco IACOP (IT/PES), członek Rady Regionu Friuli-Wenecja Julijska**Dokument źródłowy:** Komunikat w sprawie polityki rozszerzenia UE w 2018 r.

COM(2018) 450 final

ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Wprowadzenie

1. Z zainteresowaniem przyjmuje odnowione zobowiązanie Komisji na rzecz rozszerzenia UE, które to zobowiązanie przejawia się nie tylko w omawianym komunikacie COM(2018) 450 final, lecz również w dokumencie strategicznym z lutego 2018 r. dotyczącym Bałkanów Zachodnich (zob. opinia COR 2018/00065) oraz w decyzji o szybkim rozpoczęciu przeglądu zgodności prawa krajowego z prawem unijnym z Albanią i byłą jugosłowiańską republiką Macedonii po tym, jak Rada pozytywnie zareagowała na możliwość podjęcia decyzji w sprawie otworzenia negocjacji w czerwcu 2019 r. na podstawie sprawozdanie oceniającego Komisji Europejskiej i pod warunkiem osiągnięcia niezbędnego postępu.
2. Podkreśla, że proces rozszerzenia powinien pozostać kwestią priorytetową dla UE, i zgadza się z Komisją co do wymogu, by zasadniczą częścią tego procesu pozostały praworządność, sprawiedliwość, prawa podstawowe oraz poszanowanie i ochrona mniejszości.
3. Przypomina, że zaangażowanie władz regionalnych i lokalnych w ten proces ma zasadnicze znaczenie, i wzywa kraje kandydujące (Albanię, byłą jugosłowiańską republikę Macedonii, Czarnogórę, Serbię i Turcję) oraz potencjalnych kandydatów (Bośnię i Hercegowinę oraz Kosowo^(*)) do wzmocnienia strategii decentralizacji administracyjnej z myślą o zapewnieniu wymiernej pomocniczości.
4. Docenia to, że obie prezydencje Rady w 2018 r. uwzględniły kwestię Bałkanów Zachodnich pośród priorytetów swego półroczia, przyjmuje z zadowoleniem organizację szczytu w Sofii i ma nadzieję, że podpisana przy tej okazji deklaracja szybko przełoży się na konkretne inicjatywy.
5. Ubolewa, że na Bałkanach Zachodnich nastąpiło ograniczenie reform nastawionych na przystąpienie do UE, co budzi wśród obywateli powszechne poczucie niepewności i sceptycyzmu.
6. Ubolewa, że rozwój sytuacji w Turcji do wyborów w czerwcu i po nich stopniowo doprowadził do mniejszego poszanowania wartości i zasad właściwych dla państwa prawa, w związku z czym perspektywy przystąpienia do UE Bałkanów Zachodnich i Turcji obecnie różnią się.

(*) Użycie tej nazwy nie ma wpływu na stanowiska w sprawie statusu Kosowa i jest zgodne z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ 1244 (1999 r.) oraz z opinią Międzynarodowego Trybunału Sprawiedliwości w sprawie Deklaracji niepodległości Kosowa.

7. Jest przekonany, że odnowiony dynamizm, który może wynikać z nowej strategii Komisji dla Bałkanów Zachodnich (i pośrednio również Turcji), może się przyczynić do ożywienia całego procesu.
8. Pragnie, by nowa dynamika europejskiej współpracy terytorialnej wskazana w ostatnich wnioskach ustawodawczych Komisji w dziedzinie spójności (Interreg) i rozszerzenia (IPA III) zachęcała do ścisłej współpracy między władzami lokalnymi i regionalnymi państw członkowskich i krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących.
9. Powtarza, że zgodność z kryteriami kopenhaskimi w najszerszym możliwym znaczeniu jest i musi pozostać kluczowym kryterium w ocenie gotowości krajów kandydujących do członkostwa w UE.
10. Zapewnia najwyższą gotowość do działania w porozumieniu z innymi instytucjami UE w celu wspierania procesu przygotowań krajów kandydujących i potencjalnych kandydatów do członkostwa i ich przyszłego przystąpienia do UE.
11. Jest przekonany, że nowa umowa o współpracy między KR-em a Kongresem Władz Lokalnych i Regionalnych Rady Europy, podpisana w Strasburgu 27 marca 2018 r. zacieśni współpracę między obiema instytucjami oraz umożliwi większą synergię i uniknięcie powielania działań.
12. Odnotowuje, że spośród najskuteczniejszych form pomocy dostarczanej na poziomie administracji publicznej wyróżniają się inicjatywy partnerskiej wymiany. Zauważa ponadto, że wiele władz lokalnych i regionalnych państw członkowskich dysponuje kompetencjami w zakresie stosowania dorobku prawnego, którymi mogłyby się skutecznie dzielić ze swymi odpowiednikami w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących.
13. Przypomina, że w krajach aspirujących do członkostwa w UE całe społeczeństwo musi przejść gruntowną reformę wartości, w której kluczową rolę odgrywają władze lokalne i regionalne, gdyż to one są punktem odniesienia obywateli w ich codziennym życiu.
14. Podkreśla, że ze względu na swój bezpośredni kontakt z obywatelami jedynie władze lokalne i regionalne mogą skutecznie informować o zaletach przystąpienia do UE i przedstawiać korzyści i środki zaradcze, które UE zapewnia wszystkim europejskim obywatelom, również w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących.
15. W związku z tym ubolewa, że w omawianym podsumowaniu pakietu dotyczącego rozszerzenia nie zawarto wyraźnego odniesienia do sytuacji władz lokalnych i regionalnych, a wspomina się jedynie na marginesie o konieczności osiągnięcia właściwej równowagi między władzami centralnymi i lokalnymi.

Postulaty, sugestie i zalecenia

16. Pragnie, by rządy na Bałkanach Zachodnich ożywiły proces zbliżenia do UE i potrafiły odczytać pozytywne sygnały, które sugerują poczynienie istotnych postępów w realistycznych ramach czasowych; ma ponadto nadzieję, że obywatele w tym regionie z nową stanowczością odrzucą nacjonalizm, radykalizację i izolacjonizm oraz wyrażą poparcie dla ideału europejskiego.
17. Pragnie, by Turcja porzuciła logikę środków nadzwyczajnych i wznowiła proces zbliżenia z UE, eliminując środki podważające poszanowanie praworządności i praw podstawowych oraz przywracając równowagę sił demokratycznych na wszystkich szczeblach: centralnym, regionalnym i lokalnym.
18. Zwraca się do wszystkich krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących, by konsekwentnie kontynuowały proces reform administracyjnych i skutecznie realizowały realistyczne i ambitne cele decentralizacji, przeznaczając odpowiednie środki budżetowe dla władz lokalnych i regionalnych.
19. Przypomina, że należy zachęcać do wzrostu gospodarczego i poprawy jakości życia obywateli w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących i gwarantować, by ich skutki były odczuwalne również na szczeblu lokalnym.
20. Zauważa, że do zarządzania przepływami migracyjnymi konieczna jest współpraca z Europejską Agencją Straży Granicznej i Przybrzeżnej. Przypomina, że pomoc udzielana przez UE Bałkanom Zachodnim i Turcji na zarządzanie takimi przepływami powinna docierać również do władz lokalnych i regionalnych zajmujących się na co dzień przyjmowaniem i wsparciem migrantów.
21. Odnotowuje, że żaden rozdział negocjacyjny nie ma na celu ani procesu decentralizacji, ani reformy administracji publicznej i sprawowania rządów. Zachęca zatem Komisję do uwzględnienia tej tematyki we wszystkich spotkaniach dwustronnych poświęconych rozdziałom dorobku prawnego, w wypadku których decentralizacja administracyjna jest istotna, i do skłonienia krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących do tego, by władze lokalne i regionalne uczestniczyły w procesie przygotowań do przystąpienia do UE.

22. Wzywa Komisję do opracowania procedur operacyjnych ad hoc umożliwiających zastosowanie instrumentów TAIEX i Twinning w celu współpracy między władzami lokalnymi i regionalnymi w państwach członkowskich oraz krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących.
23. Zwraca się do Komisji, by rozważyła przywrócenie Instrumentu na rzecz Administracji Lokalnej oraz regionalnego programu szkoleniowego, które zastosowano podczas ostatnich rozszerzeń.
24. Wzywa Komisję, by wypróbowała zastosowanie programu Sigma na szczeblu władz lokalnych i regionalnych w krajach kandydujących, tak aby opracować modele reformy sprawowania rządów lokalnych służącej stosowaniu dorobku prawnego.
25. Apeluje do Komisji, by realizowała inicjatywy w dziedzinie kultury i sportu, które zwłaszcza na obszarach złożonych pod względem etnicznym umożliwiają bezpośredni udział całej ludności lokalnej, szczególnie młodzieży, sprzyjając integracji i wzajemnemu uznaniu tożsamości.
26. Zwraca się do Komisji, by monitorowała postępowanie przedstawicieli publicznych krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących z Bałkanów Zachodnich w zakresie równouprawnienia płci i poszanowania mniejszości etnicznych i językowych oraz społeczności LGBTI+. Unia Europejska jest ostoją tolerancji na świecie, w związku z czym Komitet uważa, że każdy kraj przystępujący w przyszłości do UE powinien zapewniać duże poparcie polityczne dla wartości demokratycznych związanych z poszanowaniem osób w odniesieniu do ochrony zarówno wolności, jak i równości.
27. Postuluje, by między innymi w duchu procesu berlińskiego Komisja komunikowała się z organizacjami, które znają realia władz lokalnych i regionalnych w krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących i które wypróbowały już formy współpracy, zwłaszcza z Siecią Stowarzyszeń Samorządów Lokalnych Europy Południowo-Wschodniej NALAS, Europejskim Stowarzyszeniem na rzecz Demokracji Lokalnej ALDA, Inicjatywą Środkowo-Europejską oraz Radą Współpracy Regionalnej RCC, a także by podejmowała z nimi wspólne inicjatywy.
28. Wreszcie ponawia pilny apel do Komisji, by w kolejnych sprawozdaniach z postępów procesu rozszerzenia poświęciła większą uwagę analizie sytuacji na szczeblu władz lokalnych i regionalnych i stworzyła większe możliwości w tym zakresie, oceniając postępy czy też niedociągnięcia w dziedzinie reformy administracyjnej, podobnie jak uczyniła to w odniesieniu do władz centralnych.

Uwagi szczegółowe dotyczące krajów kandydujących i potencjalnych krajów kandydujących

Czarnogóra

29. Przyjmuje z zadowoleniem istotne wyniki osiągnięte przez Czarnogórę na ścieżce euroatlantycznej.
30. Odnotowuje, że wzmocnienie praworządności i instytucji demokratycznych wymaga znacznych wysiłków zmierzających do przywrócenia pełnej reprezentatywności wszystkich sił politycznych w Parlamencie.
31. Wyraża zaniepokojenie z powodu sytuacji w zakresie wolności wypowiedzi, szczególnie licznych przypadków zastraszania i przemocy wobec dziennikarzy.
32. Przyjmuje z zadowoleniem nowe postanowienia mające na celu wprowadzenie kryteriów naboru opartych na merytokracji zarówno w administracji centralnej, jak i szczebla niższego niż krajowy, a także to, że prawie we wszystkich gminach przyjęto kodeks etyczny dla urzędników i przedstawicieli samorządów lokalnych.
33. Apeluje, by na szczeblu lokalnym zweryfikowano wpływ zastosowania nowych przepisów na planowanie przestrzenne i budownictwo cywilne, które zmieniają przydzielanie kompetencji w dziedzinie regulacji przeznaczenia gruntów.

Serbia

34. Przyjmuje z zadowoleniem, że podobnie jak w wypadku Czarnogóry Komisja wskazała 2025 r. jako możliwą, choć ambitną datę przystąpienia do UE.
35. Podkreśla, że realizacja tego celu będzie wymagać wyjątkowego zaangażowania i nadzwyczajnych starań, zwłaszcza w zakresie wzmocnienia praworządności i normalizacji stosunków z Kosowem.
36. Popiera mianowanie kobiety na stanowisko szefa rządu po raz pierwszy w historii tego kraju, lecz odnotowuje, że przepisy dotyczące równouprawnienia płci nie zostały jeszcze przyjęte przez Parlament i że konieczne są jeszcze znaczne wysiłki na rzecz poprawy sytuacji Romów, osób LGBTI, osób niepełnosprawnych i grup narażonych na zagrożenia społeczne.

37. Uznaje zaangażowanie Serbii na rzecz zarządzania przepływami migracyjnymi przez jej terytorium.
38. Podkreśla, że zwalczanie korupcji pozostaje jednym z najważniejszych zadań tego kraju i że niezbędne jest jak najszybsze przyjęcie nowych przepisów dotyczących Agencji Antykorupcyjnej, lecz należy zwrócić uwagę również na zapobieganie korupcji na szczeblu władz lokalnych i regionalnych.
39. Odnotowuje z zaniepokojeniem braki w zakresie zdolności administracyjnych władz lokalnych i regionalnych i stwierdza, że zasoby ludzkie i finansowe udostępnione tym władzom nie zawsze są adekwatne do realizowanych zadań. Odnosi się natomiast pozytywnie do przyjęcia pod koniec 2017 r. przepisów dotyczących wynagrodzenia władz lokalnych i regionalnych.
40. Wzywa Serbię do wdrożenia przepisów konstytucyjnych dotyczących finansowania prowincji autonomicznej Wojwodina poprzez jak najszybsze przyjęcie odpowiednich postanowień prawnych. Apeluje ponadto, by rząd respektował autonomię przedstawicieli samorządów lokalnych bez względu na ich przynależność polityczną.
41. Przypomina rolę, jaką organizacje pozarządowe mogą odegrać na szczeblu lokalnym, i ma nadzieję na szybkie określenie kryteriów dostępu do finansowania publicznego, które zapewniłyby im skuteczność i przejrzystość. Domaga się, by zawsze gwarantowano wolność wypowiedzi i by groźby wobec dziennikarzy i ich zastraszanie były bezzwłocznie potępiane i tłumione przez władze.

Turcja

42. Odnotowuje, że Turcja jest istotnym partnerem UE, lecz poważne ograniczenia wolności osobistej, wraz z zatrzymaniem i pozbawieniem wolności kilkudziesięciu tysięcy osób i masowymi zwolnieniami urzędników publicznych kłócą się z wartościami i zasadami, na których opiera się UE, szczególnie z Europejską kartą praw podstawowych.
43. Przypomina, że poprawki konstytucyjne mające na celu wprowadzenie systemu prezydenckiego, które ostatnio weszły w życie, zostały negatywnie ocenione przez Komisję Wenecką, szczególnie w odniesieniu do zasady rozdziału władzy. Przypomina również, że każdy kraj kandydujący powinien przestrzegać najwyższych standardów demokracji, praworządności i podstawowych wolności, a także gwarantować niezawisłość sądownictwa i jego sprawne funkcjonowanie.
44. Wyraża duże zaniepokojenie przymusowym wydalaniem i w niektórych wypadkach pozbawieniem wolności ponad stu demokratycznie wybranych burmistrzów, którzy zostali zastąpieni z urzędu zaufanymi rządu, a także naciskami wielu innych miast wobec burmistrzów, by podali się do dymisji.
45. Ma nadzieję, że wybory lokalne, planowane na okres do marca 2019 r., zostaną zorganizowane przy pełnym poszanowaniu zasad demokratycznych i będą okazją do przywrócenia reprezentatywności demokratycznej władz lokalnych.
46. Uznaje wysiłki Turcji zmierzające do wsparcia przesiedleńców i uchodźców przebywających na jej terytorium i podkreśla zaangażowanie finansowe UE mające na celu zmniejszenie uciążliwości tych wysiłków. Ma nadzieję, że znaczna część środków przydzielonych przez UE zostanie przeznaczona dla władz lokalnych i regionalnych zajmujących się przesiedleńcami i uchodźcami.
47. Ubolewa, że Turcja nadal nie spełnia postanowień protokołu dodatkowego do Układu ustanawiającego stowarzyszenie z UE i że nie uznaje Republiki Cypryjskiej. Zachęca do sprawiedliwego, kompleksowego i wykonalnego rozwiązania kwestii Cypru na podstawie odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ oraz dorobku prawnego UE i wzywa Turcję do zaangażowania się w takie rozwiązanie i wniesienie weń swojego wkładu. Z zadowoleniem przyjmuje wszelkie postępy w szukaniu wzajemnie akceptowalnego rozwiązania, jak również wysiłki ONZ na rzecz wznowienia negocjacji.
48. Wzywa Turcję, by jednoznacznie zobowiązała się do utrzymywania dobrych stosunków sąsiedzkich ze wszystkimi sąsiadami. Podkreśla potrzebę poszanowania prawa wszystkich państw członkowskich do zawierania umów dwustronnych oraz do poszukiwania i wykorzystywania zasobów naturalnych zgodnie z unijnym dorobkiem prawnym i prawem międzynarodowym. Podkreśla ponadto potrzebę poszanowania suwerenności i suwerennych praw państw członkowskich do ich wyłącznej strefy ekonomicznej, wód terytorialnych i przestrzeni powietrznej.
49. Apeluje do Turcji, by rozpoczęła wycofywanie swoich sił z Cypru i by przekazała ONZ zamknięty dystrykt Famagusta zgodnie z rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 550 (1984). Podkreśla, że takie środki budowy zaufania stwarzałyby szansę na wzrost gospodarczy, społeczny i regionalny dla obu społeczności. Odnotowuje, że dialog między społeczeństwem obywatelskim w ramach społeczności lokalnych może sprzyjać porozumieniu.

50. Przypomina, że Turcja jest krajem kandydującym od 1999 r. i że negocjacje akcesyjne rozpoczęły się w 2005 r. Odnotowuje, że w ostatnich latach proces zbliżenia do UE stracił dynamikę i zauważono duże opóźnienia w dziedzinie poszanowania praworządności i praw podstawowych. Uważa, że zadaniem Turcji jest obecnie rozważenie, czy i w jaki sposób zamierza kontynuować proces zapoczątkowany w 1987 r. wraz ze złożeniem wniosku o przystąpienie.

Albania

51. Przyjmuje z zadowoleniem konkluzje Rady z czerwca 2018 r. i wzywa Albanie do wzmożenia wysiłków w celu zapewnienia pozytywnej decyzji Rady o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych w czerwcu 2019 r.

52. Podkreśla potrzebę, by kraj ten kontynuował wysiłki na rzecz wzmocnienia praworządności, zwłaszcza w odniesieniu do pięciu kluczowych priorytetów (reformy administracji publicznej, sprawiedliwości, zwalczania korupcji i przestępczości zorganizowanej, promowania i poszanowania praw człowieka, w tym praw osób należących do mniejszości i praw własności).

53. Odnosi się pozytywnie do procesu ponownej oceny sędziów i prokuratorów, który przyniósł już wymierne wyniki.

54. Uznaje zdolność zagwarantowania uporządkowanego przebiegu wyborów w 2017 r., którą wykazały się większościowe i opozycyjne siły polityczne, lecz podkreśla braki wskazane już przez OBWE. Ma nadzieję, że w związku z wyborami samorządowymi w 2019 r. do prawa wyborczego wprowadzone zostaną odpowiednie poprawki.

55. Docenia wysiłki w dziedzinie reformy prawodawstwa dotyczącego władz lokalnych i regionalnych, lecz ubolewa, że władze te często nie przyjmują merytokratycznych metod selekcji i że na ogół przepisy dotyczące funkcji publicznych nie są odpowiednio stosowane na szczeblu lokalnym.

56. Jeżeli chodzi o prawa podstawowe, wyraża ubolewanie z powodu opóźnień w mianowaniu głównych współpracowników nowego rzecznika, podczas gdy wciąż występuje tradycja zemsty rodowej i prawa zwyczajowego oraz niedopuszczalny poziom przemocy domowej.

57. Jest przekonany, że kraj ten będzie kontynuować drogę reform w priorytetowych obszarach i że z jak największym zaangażowaniem zmierzy się z przyszłymi wyzwaniem, począwszy od analizy dorobku prawnego (*screening*).

Była jugosłowiańska republika Macedonii

58. Przyjmuje z zadowoleniem konkluzje Rady z czerwca 2018 r. i wzywa byłą jugosłowiańską republikę Macedonii do kontynuowania wysiłków w celu zapewnienia pozytywnej decyzji Rady o rozpoczęciu negocjacji akcesyjnych w czerwcu 2019 r.

59. Docenia odwagę polityczną nowego rządu, zaprzysiężonego na mocy porozumienia z Prżino w wyniku wyborów pod koniec 2016 r., która umożliwiła osiągnięcie kompromisu z Grecją odnośnie do oficjalnej nazwy kraju. Ma nadzieję, że szybko ukończony zostanie niezbędny proces reformy konstytucyjnej.

60. Przyjmuje również z zadowoleniem duch otwarcia na dialog z innymi krajami w regionie, zwłaszcza z Bułgarią.

61. Przyjmuje z zadowoleniem przeprowadzenie wyborów samorządowych w październiku 2017 r. oraz to, że konsultacje odbyły się w sposób na ogół uporządkowany.

62. Przypomina, że umowa ramowa z Ochrydy z 2001 r. przewidywała proces decentralizacji, który nie został jednak w pełni dokończony w kolejnych latach. Wyraża zatem zadowolenie z powodu decyzji o zwiększeniu środków na rzecz władz lokalnych i regionalnych w celu zagwarantowania obywatelom lepszej oferty usług.

63. Odnotowuje, iż pomimo że stosunki między grupami etnicznymi wydają się mniej napięte niż w jeszcze niedawnej przeszłości, konieczne jest wdrożenie w całości postanowień umowy ramowej z Ochrydy.

64. Jest przekonany, że kraj ten będzie kontynuować drogę reform zmierzających do przystąpienia do UE i że z jak największym zaangażowaniem zmierzy się z przyszłymi wyzwaniem, począwszy od analizy dorobku prawnego (*screening*).

Bośnia i Hercegowina

65. Wyraża zadowolenie, że w lutym 2018 r. kraj ostatecznie przedstawił Komisji odpowiedzi na kwestionariusz.

66. Stwierdza jednak, że zasadniczo nie odnotowano znacznych postępów we wdrażaniu reform niezbędnych do przyspieszenia rozwoju kraju i jego przystąpienia do UE.

67. Wyraża ubolewanie i zaniepokojenie faktem, że przywódcy polityczni nie są w stanie osiągnąć porozumienia w sprawie nowego prawa wyborczego przed wyborami krajowymi oraz trwającym od dawna impasem w sprawie gminy Mostar.

68. Przypomina potrzebę wyjaśnienia podziału kompetencji między podmioty, kantony i gminy, by umożliwić deeskalację konfliktu i wesprzeć współpracę.

69. Uznaje wysiłki kraju w zakresie zwalczania terroryzmu i radykalizacji postaw i wzywa do kontynuacji zapobiegania tym tendencjom i zwalczania ich. Podkreśla znaczenie włączenia władz lokalnych w monitorowanie sytuacji i ułatwianie resocjalizacji byłych zradykalizowanych bojowników.

Kosowo

70. Stwierdza, że pomimo wewnętrznych i zewnętrznych trudności ułatwiany przez UE dialog z Serbią jest nadal prowadzony na poziomie technicznym i politycznym, lecz podkreśla konieczność bardziej stanowczego i zdecydowanego zaangażowania.

71. Wyraża zadowolenie, że Komisja uznała, iż wszystkie wymogi dotyczące liberalizacji wiz zostały spełnione.

72. Pochwala prawidłowy przebieg wyborów samorządowych pod koniec 2017 r. i mianowanie ponad dwustu burmistrzów na całym terytorium Kosowa.

73. Odnotowuje, że stosunki między siłami politycznymi przybierały czasami niedopuszczalną formę i ton, i wzywa wszystkie strony do ochrony godności piastowanych stanowisk i zagwarantowania funkcjonowania instytucji demokratycznych.

74. Wzywa władze do podjęcia wysiłków na rzecz praktycznego wdrożenia układu o stabilizacji i stowarzyszeniu, z korzyścią dla obywateli i procesu zbliżenia z UE.

Bruksela, dnia 6 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Opodatkowanie gospodarki cyfrowej

(2019/C 86/03)

Sprawozdawca: Jean-Luc VANRAES (BE/ALDE), radny gminy Uccle

Dokumenty źródłowe: Wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej przepisy dotyczące opodatkowania osób prawnych, których obecność na rynku cyfrowym jest znacząca

COM(2018) 147 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady w sprawie wspólnego systemu podatku od usług cyfrowych pobieranego od przychodów wynikających ze świadczenia niektórych usług cyfrowych

Poprawka 1

Motyw 9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>DST powinien być stosowany w odniesieniu do przychodów wynikających ze świadczenia jedynie określonych usług cyfrowych. Powinny być to usługi, które w dużym stopniu opierają się na tworzeniu wartości przez użytkownika, w przypadku których rozbieżność między miejscem, w którym opodatkowywane są przychody, a miejscem, w którym znajdują się użytkownicy, jest zazwyczaj największa. Opodatkowane powinny być przychody wynikające z przetwarzania wkładu użytkownika, nie zaś samo uczestnictwo użytkownika.</p>	<p>DST powinien być stosowany w odniesieniu do przychodów wynikających ze świadczenia usług cyfrowych, które w dużym stopniu opierają się na tworzeniu wartości przez użytkownika, generującym przychód przekazywaniu danych użytkowników oraz ich zdolności do prowadzenia działalności i świadczenia usług na odległość bez fizycznej obecności. W tych przypadkach rozbieżność między miejscem, w którym opodatkowywane są przychody, a miejscem, w którym znajdują się użytkownicy, jest zazwyczaj największa.</p>

Uzasadnienie

Ograniczenie zakresu zastosowania DST wyłącznie do przetwarzania danych użytkownika jest wątpliwe z prawnego punktu widzenia.

Poprawka 2

Motyw 10

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W szczególności przychodami podlegającymi opodatkowaniu powinny być te, które wynikają ze świadczenia następujących usług: i) polegających na umieszczaniu na interfejsie cyfrowym reklamy skierowanej do użytkowników tego interfejsu; ii) polegających na udostępnianiu użytkownikom wielostronnych interfejsów cyfrowych, które pozwalają użytkownikom na znajdowanie innych użytkowników i wchodzenie z nimi w interakcje, i które również mogą ułatwiać świadczenie leżących u źródła dostaw towarów lub usług bezpośrednio między użytkownikami (czasami nazywanych usługami „pośrednictwa”); oraz iii) polegających na przekazywaniu zgromadzonych danych o użytkownikach i generowanych w wyniku czynności podejmowanych przez tych użytkowników na interfejsach cyfrowych. Jeżeli ze świadczenia takich usług nie uzyskuje się żadnych przychodów, zobowiązanie do zapłaty DST nie powinno występować. W zakres stosowania podatku nie powinny wchodzić także inne przychody uzyskane przez podmiot świadczący tego typu usługi, lecz nie pochodzące bezpośrednio z takiego świadczenia usług.</p>	<p>W szczególności przychodami podlegającymi opodatkowaniu powinny być te, które wynikają ze świadczenia następujących usług: (i) polegających na umieszczaniu na interfejsie cyfrowym reklamy ukierunkowanej na użytkowników tego interfejsu; (ii) polegających na udostępnianiu użytkownikom wielostronnych interfejsów cyfrowych, które pozwalają użytkownikom na znajdowanie innych użytkowników i wchodzenie z nimi w interakcje, i które również mogą ułatwiać świadczenie leżących u źródła dostaw towarów lub usług bezpośrednio między użytkownikami (czasami nazywanych usługami „pośrednictwa”); oraz (iii) polegających na generującym przychód przekazywaniu zgromadzonych danych o użytkownikach i generowanych w wyniku czynności podejmowanych przez tych użytkowników na interfejsach cyfrowych. Jeżeli ze świadczenia takich usług nie uzyskuje się żadnych przychodów, zobowiązanie do zapłaty DST nie powinno występować. W zakres stosowania podatku nie powinny wchodzić także inne przychody uzyskane przez podmiot świadczący tego typu usługi, lecz nie pochodzące bezpośrednio z takiego świadczenia usług.</p>

Uzasadnienie

Ograniczenie zakresu zastosowania DST wyłącznie do przetwarzania danych użytkownika jest wątpliwe z prawnego punktu widzenia.

Poprawka 3

Artykuł 3 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Przychody podlegające opodatkowaniu</p> <p>1. Jako „przychody podlegające opodatkowaniu” do celów niniejszej dyrektywy kwalifikują się przychody wynikające ze świadczenia przez podmiot każdej z następujących usług:</p> <p>a) umieszczanie na interfejsie cyfrowym reklamy skierowanej do użytkowników tego interfejsu;</p> <p>b) udostępnianie użytkownikom wielostronnego interfejsu cyfrowego, który pozwala użytkownikom na wyszukiwanie innych użytkowników i wchodzenie z nimi w interakcje i który może także ułatwiać dokonywanie leżących u źródła dostaw towarów lub świadczenia usług bezpośrednio między użytkownikami;</p> <p>c) przekazywanie zgromadzonych danych o użytkownikach, wygenerowanych w wyniku aktywności użytkowników na interfejsach cyfrowych.</p>	<p>Przychody podlegające opodatkowaniu</p> <p>1. Jako „przychody podlegające opodatkowaniu” do celów niniejszej dyrektywy kwalifikują się przychody wynikające ze świadczenia przez podmiot każdej z następujących usług:</p> <p>a) umieszczanie na interfejsie cyfrowym reklamy skierowanej do użytkowników tego interfejsu;</p> <p>b) udostępnianie użytkownikom wielostronnego interfejsu cyfrowego, który pozwala użytkownikom na wyszukiwanie innych użytkowników i wchodzenie z nimi w interakcje i który może także ułatwiać dokonywanie leżących u źródła dostaw towarów lub świadczenia usług bezpośrednio między użytkownikami;</p> <p>c) generujące dochód przekazywanie zgromadzonych danych o użytkownikach, wygenerowanych w wyniku aktywności użytkowników na interfejsach cyfrowych.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 4

Artykuł 10 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 10</p> <p>Identyfikacja</p> <p>[...]</p> <p>2. Zgłoszenia dokonuje się drogą elektroniczną najpóźniej w ciągu 10 dni roboczych od zakończenia pierwszego okresu rozliczeniowego, za który podatnik jest zobowiązany do zapłaty DST na podstawie niniejszej dyrektywy („pierwszy okres wymagalności”).</p>	<p>Artykuł 10</p> <p>Identyfikacja</p> <p>[...]</p> <p>2. Zgłoszenia dokonuje się drogą elektroniczną do końca pierwszego miesiąca od zakończenia pierwszego okresu rozliczeniowego, za który podatnik jest zobowiązany do zapłaty DST na podstawie niniejszej dyrektywy („pierwszy okres wymagalności”).</p>

Uzasadnienie

Termin dziesięciu dni roboczych jest za krótki.

Poprawka 5

Artykuł 11 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 11</p> <p>Numer identyfikacyjny</p> <p>1. Państwo członkowskie identyfikacji nadaje podatnikowi indywidualny numer identyfikacyjny do celów DST i powiadamia podatnika drogą elektroniczną o tym numerze w ciągu 10 dni roboczych od dnia, w którym otrzymało zgłoszenie, o którym mowa w art. 10.</p>	<p>Artykuł 11</p> <p>Numer identyfikacyjny</p> <p>1. Państwo członkowskie identyfikacji nadaje podatnikowi indywidualny numer identyfikacyjny do celów DST i powiadamia podatnika drogą elektroniczną o tym numerze w ciągu 10 dni kalendaryzowych od dnia, w którym otrzymało zgłoszenie, o którym mowa w art. 10.</p>

Uzasadnienie

Ze względu na różnice dotyczące dni wolnych w poszczególnych państwach członkowskich, a nawet w regionach, lepiej jest mówić o „dniach kalendarzowych” zamiast o dniach roboczych. Dotyczy to również art. 12 ust. 2, art. 14, art. 16 ust. 2, art. 20 ust. 1 i 3, art. 21 ust. 1 i art. 22 ust. 1.

Poprawka 6

Artykuł 12 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 12</p> <p>Wykreślenie z rejestru identyfikacyjnego</p> <p>[...]</p> <p>2. Państwo członkowskie identyfikacji wykreśla podatnika z rejestru identyfikacyjnego wraz z upływem okresu 60 dni roboczych od zakończenia okresu rozliczeniowego, w trakcie którego zgłoszono informacje, o których mowa w ust. 1.</p>	<p>Artykuł 12</p> <p>Wykreślenie z rejestru identyfikacyjnego</p> <p>[...]</p> <p>2. Państwo członkowskie identyfikacji unieważnia wpis podatnika w rejestrze identyfikacyjnym wraz z upływem okresu 60 dni kalendaryzowych od zakończenia okresu rozliczeniowego, w trakcie którego zgłoszono informacje, o których mowa w ust. 1.</p>

Uzasadnienie

Konta podatkowe nie mogą być usuwane po 60 dniach roboczych w związku z biegnącymi terminami przedawnienia i potrzebą zachowania materiału dowodowego. W odniesieniu do „dni roboczych” – zob. poprzednie uzasadnienie.

Poprawka 7

Nowy artykuł 26 ust. 2a

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Niniejsza dyrektywa zostaje uchylona, gdy dyrektywa Rady ustanawiająca przepisy dotyczące opodatkowania osób prawnych, których obecność na rynku cyfrowym jest znacząca, zostanie przyjęta i wejdzie w życie z dniem transpozycji niniejszej dyrektywy.</i></p>

Uzasadnienie

Podatek od usług cyfrowych jest tymczasowy i nie można nadać mu stałego charakteru. Gdy wejdzie w życie dyrektywa w sprawie znaczącej obecności na rynku cyfrowym, a podatek od usług cyfrowych nie zostanie wycofany, firmy ponosić będą ryzyko podwójnego opodatkowania.

Wniosek dotyczący dyrektywy Rady ustanawiającej przepisy dotyczące opodatkowania osób prawnych, których obecność na rynku cyfrowym jest znacząca

Poprawka 8

Artykuł 4 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Artykuł 4	Artykuł 4
Znacząca obecność cyfrowa	Znacząca obecność cyfrowa
[...]	[...]
<p>3. Uznaje się, że w danym państwie członkowskim istnieje w danym okresie rozliczeniowym „znacząca obecność cyfrowa”, jeżeli prowadzona za jej pośrednictwem działalność gospodarcza polega całkowicie lub częściowo na świadczeniu usług cyfrowych za pośrednictwem interfejsu cyfrowego i spełniony jest co najmniej jeden z następujących warunków w odniesieniu do świadczenia tych usług przez podmiot prowadzący tę działalność, łącznie ze świadczeniem takich usług za pośrednictwem interfejsu cyfrowego przez ogół przedsiębiorstw powiązanych z tym podmiotem:</p>	<p>3. Uznaje się, że w danym państwie członkowskim istnieje w danym okresie rozliczeniowym „znacząca obecność cyfrowa”, jeżeli prowadzona za jej pośrednictwem działalność gospodarcza polega całkowicie lub częściowo na świadczeniu usług cyfrowych za pośrednictwem interfejsu cyfrowego i spełnione są co najmniej dwa z następujących warunków w odniesieniu do świadczenia tych usług przez podmiot prowadzący tę działalność, łącznie ze świadczeniem takich usług za pośrednictwem interfejsu cyfrowego przez ogół przedsiębiorstw powiązanych z tym podmiotem:</p>
<p>a) część łącznych przychodów uzyskanych w tym okresie rozliczeniowym, wynikająca ze świadczenia usług cyfrowych użytkownikom znajdującym się w tym państwie członkowskim w tym okresie rozliczeniowym, przekracza 7 000 000 EUR;</p>	<p>a) część łącznych przychodów uzyskanych w tym okresie rozliczeniowym, wynikająca ze świadczenia usług cyfrowych użytkownikom znajdującym się w tym państwie członkowskim w tym okresie rozliczeniowym, przekracza 10 000 000 EUR;</p>
<p>b) liczba użytkowników jednej lub większej liczby usług cyfrowych, którzy znajdują się w tym państwie członkowskim w tym okresie rozliczeniowym, przekracza 100 000;</p>	<p>b) liczba użytkowników jednej lub większej liczby usług cyfrowych, którzy znajdują się w tym państwie członkowskim w tym okresie rozliczeniowym, przekracza 100 000;</p>
<p>c) liczba umów handlowych na świadczenie takich usług cyfrowych, które zostały zawarte w tym okresie rozliczeniowym przez użytkowników znajdujących się w tym państwie członkowskim, przekracza 3 000.</p>	<p>c) liczba umów handlowych na świadczenie takich usług cyfrowych, które zostały zawarte w tym okresie rozliczeniowym przez użytkowników znajdujących się w tym państwie członkowskim, przekracza 3 000.</p>
[...]	[...]

Uzasadnienie

Należy zwiększyć próg 7 mln EUR dla utworzenia stałego zakładu, który miałby zastosowanie przy nowych przepisach, ponieważ tak niski próg może stanąć na przeszkodzie cyfryzacji. Istnieje również ryzyko, że próg 3 000 umów biznesowych w niektórych sektorach, np. umów o utrzymanie, zostanie szybko przekroczony. Należy zatem mówić o znaczącej obecności cyfrowej, jeżeli spełnione są co najmniej dwa warunki.

Poprawka 9

Artykuł 5 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Artykuł 5</p> <p>Zyski przypisywane do znaczącej obecności cyfrowej lub powiązane z taką obecnością</p> <p>1. Zyski przypisywane do znaczącej obecności cyfrowej lub powiązane z taką obecnością w danym państwie członkowskim podlegają opodatkowaniu w ramach opodatkowania osób prawnych wyłącznie w tym państwie członkowskim.</p>	<p>Artykuł 5</p> <p>Zyski przypisywane do znaczącej obecności cyfrowej lub powiązane z taką obecnością</p> <p>1. Zyski przypisywane do znaczącej obecności cyfrowej lub powiązane z taką obecnością w danym państwie członkowskim podlegają opodatkowaniu w ramach opodatkowania osób prawnych w tym państwie członkowskim.</p>

Uzasadnienie

Wyrażenie „wyłącznie” powinno zostać skreślone, ponieważ w przeciwnym razie zakłada się zastosowanie systemu kredytowego. Wówczas państwa członkowskie posiadające system ulg podatkowych dla osób prawnych byłyby zmuszone wprowadzić system kredytowy.

Poprawka 10

ZAŁĄCZNIK II

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Wykaz usług, o których mowa w art. 3 ust. 5 lit. f):</p> <p>a) tworzenie i hosting witryn internetowych,</p> <p>b) automatyczna konserwacja oprogramowania, zdalnie i online,</p> <p>c) zdalne zarządzanie systemami,</p> <p>d) hurtownie danych online umożliwiające elektroniczne przechowywanie i wyszukiwanie konkretnych danych,</p> <p>e) dostarczanie online przestrzeni na dysku na żądanie,</p> <p>f) uzyskiwanie dostępu online i pobieranie oprogramowania (w szczególności programy w zakresie zamówień publicznych/księgowości, programy antywirusowe) oraz jego uaktualnień,</p> <p>g) oprogramowanie blokujące pojawianie się banerów reklamowych,</p> <p>h) sterowniki do pobierania, takie jak programy ustawiające interfejsy komputera i urządzeń peryferyjnych (np. drukarek),</p>	<p>Wykaz usług, o których mowa w art. 3 ust. 5 lit. f):</p> <p>a) tworzenie i hosting witryn internetowych,</p> <p>b) automatyczna konserwacja oprogramowania, zdalnie i online,</p> <p>c) zdalne zarządzanie systemami,</p> <p>d) hurtownie danych online umożliwiające elektroniczne przechowywanie i wyszukiwanie konkretnych danych,</p> <p>e) dostarczanie online przestrzeni na dysku na żądanie,</p> <p>f) uzyskiwanie dostępu online i pobieranie oprogramowania (w szczególności programy w zakresie zamówień publicznych/księgowości, programy antywirusowe) oraz jego uaktualnień,</p> <p>g) oprogramowanie blokujące pojawianie się banerów reklamowych,</p> <p>h) sterowniki do pobierania, takie jak programy ustawiające interfejsy komputera i urządzeń peryferyjnych (np. drukarek),</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
i) automatyczna instalacja online filtrów na witrynach internetowych,	i) automatyczna instalacja online filtrów na witrynach internetowych,
j) automatyczna instalacja online zabezpieczeń typu firewall,	j) automatyczna instalacja online zabezpieczeń typu firewall,
k) uzyskiwanie dostępu i pobieranie motywów pulpitów,	k) uzyskiwanie dostępu i pobieranie motywów pulpitów,
l) uzyskiwanie dostępu i pobieranie obrazów, fotografii lub wygaszaczy ekranu,	l) uzyskiwanie dostępu i pobieranie obrazów, fotografii lub wygaszaczy ekranu,
m) zawartość książek w formie cyfrowej i innych publikacji elektronicznych,	m) dzienniki logowania i statystyki odwiedzania stron internetowych,
n) prenumerata gazet i czasopism publikowanych online,	n) informacje generowane automatycznie online przez oprogramowanie po wprowadzeniu przez klienta określonych danych, takich jak dane prawne lub finansowe (w szczególności stale uaktualniane kursy giełdowe),
o) dzienniki logowania i statystyki odwiedzania stron internetowych,	o) dostarczanie przestrzeni reklamowej, szczególnie banerów reklamowych na stronach lub witrynach internetowych,
p) wiadomości, informacje o sytuacji na drogach oraz prognozy pogody online,	p) korzystanie z wyszukiwarek i katalogów internetowych,
q) informacje generowane automatycznie online przez oprogramowanie po wprowadzeniu przez klienta określonych danych, takich jak dane prawne lub finansowe (w szczególności stale uaktualniane kursy giełdowe),	q) uzyskiwanie dostępu i pobieranie muzyki na komputery i telefony komórkowe,
r) dostarczanie przestrzeni reklamowej, szczególnie banerów reklamowych na stronach lub witrynach internetowych,	r) uzyskiwanie dostępu i pobieranie sygnałów dźwiękowych, urywków nagrań, dzwonek i innych dźwięków,
s) korzystanie z wyszukiwarek i katalogów internetowych,	s) uzyskiwanie dostępu do filmów i ich pobieranie,
t) uzyskiwanie dostępu i pobieranie muzyki na komputery i telefony komórkowe,	t) pobieranie gier na komputery i telefony komórkowe,
u) uzyskiwanie dostępu i pobieranie sygnałów dźwiękowych, urywków nagrań, dzwonek i innych dźwięków,	u) uzyskiwanie dostępu do automatycznych gier online, które wymagają użycia internetu lub innych podobnych sieci elektronicznych, gdy gracze są od siebie oddaleni,

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>v) uzyskiwanie dostępu do filmów i ich pobieranie,</p> <p>w) pobieranie gier na komputery i telefony komórkowe,</p> <p>x) uzyskiwanie dostępu do automatycznych gier online, które wymagają użycia internetu lub innych podobnych sieci elektronicznych, gdy gracze są od siebie oddaleni,</p> <p>y) automatyczne nauczanie na odległość, którego funkcjonowanie wymaga użycia internetu lub podobnej sieci elektronicznej, wymagające niewielkiego bądź niewymagające żadnego udziału człowieka, łącznie z klasami wirtualnymi, z wyjątkiem sytuacji, gdy internet lub podobna sieć elektroniczna wykorzystywana jest jako proste narzędzie służące do komunikowania się nauczyciela z uczniem,</p> <p>z) ćwiczenia wypełniane przez ucznia online i sprawdzane automatycznie, bez udziału człowieka.</p>	<p>v) automatyczne nauczanie na odległość, którego funkcjonowanie wymaga użycia internetu lub podobnej sieci elektronicznej, wymagające niewielkiego bądź niewymagające żadnego udziału człowieka, łącznie z klasami wirtualnymi, z wyjątkiem sytuacji, gdy internet lub podobna sieć elektroniczna wykorzystywana jest jako proste narzędzie służące do komunikowania się nauczyciela z uczniem,</p> <p>w) ćwiczenia wypełniane przez ucznia online i sprawdzane automatycznie, bez udziału człowieka.</p>

Uzasadnienie

Cyfrowe treści książek i innych publikacji elektronicznych nie różnią się zasadniczo od treści w formie papierowej.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Podkreśla, że aby potencjał jednolitego rynku cyfrowego mógł zostać w pełni wykorzystany, rynek ten wymaga nowoczesnego i stabilnego środowiska podatkowego, które stymuluje innowacje, przeciwdziała rozdrobnieniu rynku oraz pozwala wszystkim zaangażowanym podmiotom na włączanie się w nową dynamikę rynku na sprawiedliwych i zrównoważonych warunkach.

2. Wyraża ubolewanie, że niektóre przedsiębiorstwa, zwłaszcza te, które są aktywne głównie w gospodarce cyfrowej, ostatecznie płacą zbyt niskie podatki. Ważne jest, aby istniały równe szanse w dziedzinie opodatkowania przedsiębiorstw i aby wszyscy uczestnicy wnosili proporcjonalny i sprawiedliwy wkład.

3. Podkreśla, że tradycyjne przedsiębiorstwa, głównie małe i średnie, odczuwają negatywne skutki nieuczciwej konkurencji podatkowej. Z tego powodu wiele z tych firm ma ogromne trudności z utrzymaniem się na rynku.

4. Zauważa, że współczesne systemy podatkowe nie są dostosowane do obecnego klimatu gospodarczego, charakteryzującego się globalizacją, mobilnością, technologią cyfrową, nowymi modelami biznesowymi i złożonymi strukturami korporacyjnymi. Stare zasady, dostosowane do XX wieku, już nie wystarczą. Społeczeństwo XXI wieku potrzebuje nowych modeli. *Status quo* nie jest w tym przypadku rozwiązaniem.
5. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisja wychodzi z inicjatywami w zakresie opodatkowania usług cyfrowych i daje impuls do dalszych rozmów międzynarodowych dzięki jasnemu określeniu, w jaki sposób mogą zostać przekształcone obecne zasady podatkowe. Zróżnicowane inicjatywy państw członkowskich lub regionów grożą poważnym zakłóceniem jednolitego rynku.
6. Przyznaje, że podatki są rzadko mile widziane, a nowe podatki jeszcze mniej, jednak są one niezbędne dla zachowania zdrowych finansów publicznych. Podniesienie podstawy opodatkowania poprzez odpowiedni podatek od usług cyfrowych, które obecnie są opodatkowane nisko lub w ogóle, pozwala odpowiednim władzom na stosowanie rozsądnych nominalnych stawek podatkowych od pracy i działalności gospodarczej, a nawet na udzielanie ulg podatkowych, w szczególności dla początkujących i małych przedsiębiorców.
7. Jest przekonany, że ostatecznie kwestię tę należy uregulować w skali światowej, tak aby lepiej wykorzystać możliwości płynące z globalizacji, z odpowiednim zarządzaniem na szczeblu światowym i ustanowieniem ogólnosiwiatowych zasad. Należy z zadowoleniem przyjąć bliską współpracę między Komisją, państwami członkowskimi i OECD zmierzającą do tego, aby przybliżyć osiągnięcie międzynarodowego rozwiązania.
8. Z zadowoleniem przyjmuje prace na szczeblu OECD, na podstawie których opublikowano w dniu 16 marca 2018 r. sprawozdanie okresowe *Tax Challenges Arising from Digitalisation – Interim Report 2018* [Wyzwania podatkowe wynikające z cyfryzacji – sprawozdanie okresowe 2018].
9. Twierdzi, że w oczekiwaniu na kompleksowe rozwiązanie OECD, które prawdopodobnie nie zostanie zatwierdzone i wdrożone w perspektywie krótkoterminowej, należy znaleźć tymczasowe rozwiązanie na poziomie Komisji. Proponowane prognozy nie powinny negatywnie wpływać na mikroprzedsiębiorstwa czy też MŚP.
10. Uważa, że nie podlega dyskusji, iż każda usługa, cyfrowa czy też nie, która jest finansowo wynagradzana, musi być odpowiednio opodatkowana. Istotne będzie ustalenie odpowiedniego progu przychodów, powyżej którego można pobierać podatek, tak by nie wywarło to negatywnego wpływu na mikroprzedsiębiorstwa i MŚP. Innym kluczowym czynnikiem będzie ustalenie, gdzie firmy, które działają w gospodarce cyfrowej, zarabiają pieniądze, przy czym należy uwzględnić następujące kwestie: jak opodatkować te pieniądze bez podwójnego opodatkowania, jak zapobiegać obchodzeniu tego podatku i w jaki sposób powinny być sprawiedliwie rozdzielane wpływy z tych podatków pobieranych w skali międzynarodowej, aby wszystkie państwa członkowskie na tym korzystały.

Podatek od usług cyfrowych

11. Apeluje o określenie zakresu podatku od usług cyfrowych z najwyższą starannością. Definicje, aby były skuteczne, nie powinny podlegać interpretacji. Proste, przejrzyste i jednoznaczne systemy podatkowe są systemami najskuteczniejszymi.
12. Odnotowuje, że Komisja proponuje podatek od usług cyfrowych, który nie jest nakładany na zysk spółki, lecz na obrót, co może skutkować koniecznością płacenia podatków także przez organizacje non-profit. KR zwraca uwagę, że takie podejście różni się od globalnego systemu podatku dochodowego od osób prawnych, który jest oparty na podatku od zysków. Faktem jest jednak, że wiele modeli biznesowych firm cyfrowych opiera się na stratach w fazie rozruchu.
13. Wyraża zaniepokojenie, że taka zmiana w zakresie opodatkowania może być jednak korzystna dla większych krajów posiadających wielu konsumentów, tam gdzie zainteresowane przedsiębiorstwa mogą odliczyć swoje straty od podstawy opodatkowania osób prawnych, i może być szkodliwa dla mniejszych krajów eksportujących. KR podkreśla, że każde rozwiązanie dotyczące opodatkowania cyfrowych modeli biznesowych musi skutkować sprawiedliwymi i równymi wynikami ekonomicznymi dla wszystkich gospodarek w UE.
14. Ubolewa, że nie istnieje klauzula wygaśnięcia ani żaden inny mechanizm zapewniający wycofanie przejściowego środka podatkowego po znalezieniu rozwiązania długoterminowego.

Znacząca obecność cyfrowa

15. Zwraca uwagę, że zgodnie z obowiązującymi przepisami kraj sprzedaży nie otrzymuje podatku dochodowego od osób prawnych w przypadku firm cyfrowych, które nie są fizycznie obecne. Dlatego dobrze, że za punkt wyjścia do obliczenia podstawy opodatkowania uznano „znaczącą obecność cyfrową”.
16. Podkreśla, że obecne systemy opodatkowania osób prawnych na świecie opierają się na ocenie zysków przedsiębiorstw, które można przypisać do odpowiedniej jurysdykcji. Podatek pobierany jest w miejscu, w którym tworzona jest wartość. Przyznaje, że z uwagi na trudności ze stwierdzeniem, gdzie powstaje zysk w łańcuchu wartości, istnieje potrzeba ustalenia uniwersalnych zasad określania miejsca tworzenia wartości.

17. Podkreśla, że inne zmiany w obszarze opodatkowania osób prawnych są zgodne z wynikami osiągniętymi już odnośnie do BEPS. Jedną z zasad BEPS jest przypisywanie zysków do państw zgodnie z miejscem tworzenia wartości.

18. Uważa, że należy zwiększyć próg 7 mln EUR dla utworzenia stałego zakładu, który miałby zastosowanie przy nowych przepisach, ponieważ tak niski próg może stanąć na przeszkodzie cyfryzacji.

Aspekt lokalny i regionalny

19. Stwierdza, że mimo iż podatek od usług cyfrowych lub podatek dochodowy od osób prawnych od znaczącej obecności cyfrowej nie koncentruje się bezpośrednio na podatkach lokalnych i regionalnych, wprowadzenie takiego podatku może wpłynąć na dochody podatkowe władz lokalnych i regionalnych. W niektórych państwach członkowskich podatki lokalne lub regionalne pobierane są w oparciu o krajową podstawę opodatkowania lub władze lokalne i regionalne mają udział w dochodach z krajowego podatku dochodowego od osób prawnych.

20. Wzywa państwa członkowskie do dzielenia się podatkiem od usług cyfrowych z władzami lokalnymi i regionalnymi proporcjonalnie do ich udziału w podatku dochodowym od osób prawnych w danym kraju.

Wpływ podatku od usług cyfrowych i innych niedawno przedsięwziętych środków

21. Żąda, że ocena skutków nie jest wystarczająco kompleksowa. Komisja nie przeanalizowała wpływu środka przejściowego na inwestycje, przedsiębiorstwa typu start-up, miejsca pracy i wzrost. Ocena oddziaływania nie pokazuje również, jaki wpływ wnioski będą miały na małe i średnie przedsiębiorstwa lub władze lokalne i regionalne, w szczególności na ich budżety.

22. W związku z tym wzywa Komisję do uzupełnienia oceny skutków analizą ewentualnego wpływu środka tymczasowego na tę sytuację. Należy również przeanalizować wpływ na dochody mniejszych i większych państw członkowskich, a także wpływ środków wdrażanych dzięki stosowaniu erozji podstawy opodatkowania i przenoszenia zysków w różnych krajach oraz wpływ reformy podatkowej w USA.

Bruksela, dnia 6 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego

(2019/C 86/04)

Sprawozdawca	Tilo GUNDLACK (DE/PES), poseł do parlamentu kraju związkowego Meklemburgia-Pomorze Przednie
Dokumenty źródłowe	<p>Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady Europejskiego Banku Centralnego, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego”</p> <p>COM(2018) 97 final</p> <p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje</p> <p>COM(2018) 353 final</p> <p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ujawniania informacji dotyczących zrównoważonych inwestycji i ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2016/2341</p> <p>COM(2018) 354 final</p> <p>Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) 2016/1011 w odniesieniu do wskaźników referencyjnych niskoemisyjności i wskaźników referencyjnych pozytywnego wpływu na emisyjność</p> <p>COM(2018) 355 final</p>

I. ZALECANE POPRAWKI

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje

(COM(2018) 353 final)

Poprawka 1

Motyw 13

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Unijna klasyfikacja działalności gospodarczej zrównoważonej środowiskowo powinna umożliwić opracowanie przyszłych polityk unijnych, w tym ogólnounijnych norm dla produktów finansowych zrównoważonych środowiskowo, i ostateczne wprowadzenie oznakowań formalnie uznających zgodność z tymi normami w całej Unii. Jednolite wymogi prawne pozwalające zaklasyfikować inwestycje jako inwestycje zrównoważone środowiskowo, w oparciu o jednolite kryteria działalności gospodarczej zrównoważonej środowiskowo, są niezbędne jako odniesienie dla przyszłego prawodawstwa Unii mającego ułatwić dokonywanie takich inwestycji.</p>	<p>Unijna klasyfikacja działalności gospodarczej zrównoważonej środowiskowo powinna umożliwić opracowanie przyszłych polityk unijnych, w tym ogólnounijnych norm dla produktów finansowych zrównoważonych środowiskowo, i ostateczne wprowadzenie oznakowań formalnie uznających zgodność z tymi normami w całej Unii. Jednolite wymogi prawne pozwalające zaklasyfikować inwestycje jako inwestycje zrównoważone środowiskowo, w oparciu o jednolite kryteria działalności gospodarczej zrównoważonej środowiskowo, są niezbędne jako odniesienie dla przyszłego prawodawstwa Unii mającego ułatwiać dokonywanie takich inwestycji. Jednolite wymogi prawne w zakresie spoczywającego na inwestorach i przedsiębiorstwach obowiązku dochowania należytej staranności przy przestrzeganiu kryteriów zrównoważonego rozwoju powinny rozciągać się również na transgraniczną działalność gospodarczą i wzdłuż jej łańcuchów wartości, przy czym dąży się do przekształcenia ich w istniejące standardy OECD (Wytyczne OECD dla przedsiębiorstw transnarodowych).</p>

Uzasadnienie

Przyszłe obowiązujące w całej UE standardy zrównoważonego rozwoju mogłyby zostać rozszerzone na transgraniczną działalność gospodarczą i stać się standardami OECD. Tym samym uwzględniono by transakcje offshore, które nie są wyraźnie objęte zakresem regulacji UE.

Poprawka 2

Motyw 35

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Stosowanie niniejszego rozporządzenia powinno być regularnie poddawane przeglądowi w celu oceny postępów w procesie opracowywania technicznych kryteriów kwalifikacji działalności zrównoważonej środowiskowo, stosowania definicji inwestycji zrównoważonych środowiskowo, oraz oceny tego, czy należy ustanowić mechanizm weryfikacji przestrzegania kryteriów. Taki przegląd powinien również zawierać ocenę, czy zakres niniejszego rozporządzenia należy rozszerzyć w celu uwzględnienia celów zrównoważonego rozwoju społecznego.</p>	<p>Stosowanie niniejszego rozporządzenia będzie regularnie poddawane przeglądowi w celu oceny postępów w procesie opracowywania technicznych kryteriów kwalifikacji działalności zrównoważonej środowiskowo, stosowania definicji inwestycji zrównoważonych środowiskowo, oraz oceny tego, czy należy ustanowić mechanizm weryfikacji przestrzegania kryteriów. Pierwszy przegląd do dnia 31 grudnia 2021 r. będzie również zawierać ocenę, w jakim stopniu i kiedy można by rozszerzyć zakres niniejszego rozporządzenia w celu uwzględnienia celów dotyczących społecznych aspektów celów zrównoważonego rozwoju, które mają stać się nową długoterminową strategią rozwojową UE.</p>

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu zapewnienie spójności z klauzulą przeglądową określoną w art. 17 wniosku Komisji.

Poprawka 3

Artykuł 13

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Minimalne gwarancje, o których mowa w art. 3 lit. c), są to procedury stosowane przez przedsiębiorstwo prowadzące działalność gospodarczą, które mają zapewnić przestrzeganie zasad i praw określonych w ośmiu podstawowych konwencjach określonych w Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy, a mianowicie: prawo do tego, aby nie być zmuszonym do pracy przymusowej, wolność zrzeszania się, prawo pracowników do organizowania się, prawo do rokowań zbiorowych, równe wynagrodzenia dla pracowników płci męskiej i żeńskiej za pracę takiej samej wartości, niedyskryminowanie pod względem szans i traktowania w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, a także prawo dzieci do tego, by nie być zmuszonym do pracy.</p>	<p>Minimalne gwarancje, o których mowa w art. 3 lit. c), są to procedury stosowane przez przedsiębiorstwo prowadzące działalność gospodarczą, które mają zapewnić przestrzeganie zasad i praw określonych w Europejskim filarze praw socjalnych oraz w ośmiu podstawowych konwencjach określonych w Deklaracji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej podstawowych zasad i praw w pracy, a mianowicie: prawo do tego, aby nie być zmuszonym do pracy przymusowej, wolność zrzeszania się, prawo pracowników do organizowania się, prawo do rokowań zbiorowych, równe wynagrodzenia dla pracowników płci męskiej i żeńskiej za pracę takiej samej wartości, niedyskryminowanie pod względem szans i traktowania w zakresie zatrudnienia i wykonywania zawodu, a także prawo dzieci do tego, by nie być zmuszonym do pracy.</p>

Uzasadnienie

Dostosowanie w rozumieniu motywu 21 wniosku Komisji.

Poprawka 4

Artykuł 14

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p data-bbox="229 383 730 412"><i>Wymogi dotyczące technicznych kryteriów kwalifikacji</i></p> <p data-bbox="177 461 794 544">1) Techniczne kryteria kwalifikacji przyjęte zgodnie z art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2 muszą:</p> <p data-bbox="177 593 794 703">a) określać najistotniejsze potencjalne wkłady w realizację danego celu środowiskowego, biorąc pod uwagę nie tylko krótkoterminowe, lecz również długoterminowe skutki danej działalności gospodarczej;</p> <p data-bbox="177 779 794 862">b) określać minimalne wymagania, które należy spełnić, aby uniknąć istotnych szkód dla realizacji któregośkolwiek z odpowiednich celów środowiskowych;</p> <p data-bbox="177 911 794 972">c) mieć charakter jakościowy i/lub ilościowy oraz w miarę możliwości muszą obejmować progi;</p> <p data-bbox="177 1021 794 1160">d) w stosownych przypadkach opierać się na unijnych systemach oznakowania i certyfikacji, metodach oceny śladu środowiskowego oraz unijnych systemach klasyfikacji statystycznej, a także uwzględniać wszelkie odpowiednie obowiązujące przepisy Unii;</p> <p data-bbox="177 1209 794 1292">e) opierać się na jednoznacznych dowodach naukowych oraz uwzględniać, w stosownych przypadkach, zasadę ostrożności określoną w art. 191 TFUE;</p> <p data-bbox="177 1341 794 1480">f) uwzględniać wpływ na środowisko samej działalności gospodarczej, jak również produktów i usług oferowanych w ramach tej działalności gospodarczej, zwłaszcza poprzez analizę ich wytwarzania, wykorzystania i wycofywania z użytku;</p> <p data-bbox="177 1529 794 1559">g) uwzględniać charakter i skalę działalności gospodarczej;</p> <p data-bbox="177 1608 794 1744">h) uwzględniać potencjalny wpływ na płynność na rynku, ryzyko porzucenia niektórych zasobów w wyniku utraty ich wartości ze względu na przejście na bardziej zrównoważoną gospodarkę, a także ryzyko stworzenia niespójnych zachęt;</p> <p data-bbox="177 1821 794 1989">i) obejmować wszystkie istotne rodzaje działalności gospodarczej w danym sektorze i gwarantować jednakowe traktowanie tych działalności, jeżeli w równym stopniu przyczyniają się do realizacji przynajmniej jednego celu środowiskowego, aby uniknąć zakłóceń konkurencji na rynku;</p> <p data-bbox="177 2038 794 2098">j) być ustalone tak, aby ułatwiały weryfikację zgodności z tymi kryteriami, gdy tylko jest to możliwe.</p>	<p data-bbox="863 383 1364 412"><i>Wymogi dotyczące technicznych kryteriów kwalifikacji</i></p> <p data-bbox="810 461 1428 544">1) Techniczne kryteria kwalifikacji przyjęte zgodnie z art. 6 ust. 2, art. 7 ust. 2, art. 8 ust. 2, art. 9 ust. 2, art. 10 ust. 2 i art. 11 ust. 2 muszą:</p> <p data-bbox="810 593 1428 732">a) określać najistotniejsze potencjalne wkłady w realizację danego celu środowiskowego, biorąc pod uwagę nie tylko krótkoterminowe, lecz również długoterminowe skutki danej działalności gospodarczej pod względem zrównoważonego rozwoju;</p> <p data-bbox="810 781 1428 864">b) określać minimalne wymagania, które należy spełnić, aby uniknąć istotnych szkód dla realizacji któregośkolwiek z odpowiednich celów środowiskowych;</p> <p data-bbox="810 913 1428 974">c) mieć charakter jakościowy i/lub ilościowy oraz w miarę możliwości muszą obejmować progi;</p> <p data-bbox="810 1023 1428 1162">d) w stosownych przypadkach opierać się na unijnych systemach oznakowania i certyfikacji, metodach oceny śladu środowiskowego oraz unijnych systemach klasyfikacji statystycznej, a także uwzględniać wszelkie odpowiednie obowiązujące przepisy Unii;</p> <p data-bbox="810 1211 1428 1294">e) opierać się na jednoznacznych dowodach naukowych oraz uwzględniać, w stosownych przypadkach, zasadę ostrożności określoną w art. 191 TFUE;</p> <p data-bbox="810 1344 1428 1482">f) uwzględniać wpływ na środowisko samej działalności gospodarczej, jak również produktów i usług oferowanych w ramach tej działalności gospodarczej, zwłaszcza poprzez analizę ich wytwarzania, wykorzystania i wycofywania z użytku;</p> <p data-bbox="810 1532 1428 1561">g) uwzględniać charakter i skalę działalności gospodarczej;</p> <p data-bbox="810 1610 1428 1778">h) obejmować wszystkie istotne rodzaje działalności gospodarczej w danym sektorze i gwarantować jednakowe traktowanie tych działalności, jeżeli w równym stopniu przyczyniają się do realizacji przynajmniej jednego celu środowiskowego, aby uniknąć zakłóceń konkurencji na rynku;</p> <p data-bbox="810 1823 1428 1883">i) być ustalone tak, aby ułatwiały weryfikację zgodności z tymi kryteriami, gdy tylko jest to możliwe.</p>

Uzasadnienie

- i) We wniosku Komisji nie określono rodzaju skutków, jakie podlegają analizie.
- ii) Litera „h” powinna zostać skreślona, ponieważ koncepcja zrównoważenia środowiskowego nie odnosi się do pojęcia płynności rynku.

Poprawka 5

Artykuł 15

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p data-bbox="268 667 691 701"><i>Platforma ds. zrównoważonego finansowania</i></p> <p data-bbox="177 748 778 808">1) Komisja ustanawia Platformę ds. zrównoważonego finansowania, składającą się z:</p> <p data-bbox="177 855 363 889">a) przedstawicieli:</p> <p data-bbox="220 936 579 969">i) Europejskiej Agencji Środowiska;</p> <p data-bbox="220 1016 579 1050">ii) Europejskich Urzędów Nadzoru;</p> <p data-bbox="220 1097 778 1158">iii) Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego;</p> <p data-bbox="177 1339 778 1400">b) ekspertów reprezentujących odpowiednie zainteresowane strony z sektora prywatnego;</p> <p data-bbox="177 1447 778 1532">c) mianowanych ad personam ekspertów, którzy wykazują się posiadaniem wiedzy i doświadczenia w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem.</p>	<p data-bbox="901 667 1324 701"><i>Platforma ds. zrównoważonego finansowania</i></p> <p data-bbox="810 748 1417 808">1) Komisja ustanawia Platformę ds. zrównoważonego finansowania, składającą się z:</p> <p data-bbox="810 855 997 889">a) przedstawicieli:</p> <p data-bbox="853 936 1212 969">i) Europejskiej Agencji Środowiska;</p> <p data-bbox="853 1016 1212 1050">ii) Europejskich Urzędów Nadzoru;</p> <p data-bbox="853 1097 1417 1158">iii) Europejskiego Banku Inwestycyjnego i Europejskiego Funduszu Inwestycyjnego;</p> <p data-bbox="853 1205 1417 1290">iv) „platformy opartej na porozumieniu zainteresowanych stron, służącej do realizacji unijnych celów zrównoważonego rozwoju”;</p> <p data-bbox="810 1339 1417 1400">b) ekspertów reprezentujących odpowiednie zainteresowane strony z sektora prywatnego;</p> <p data-bbox="810 1447 1417 1532">c) mianowanych ad personam ekspertów, którzy wykazują się posiadaniem wiedzy i doświadczenia w dziedzinach objętych niniejszym rozporządzeniem.</p>

Poprawka 6

Artykuł 17 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p data-bbox="177 1814 778 1928">Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2021 r. i co trzy lata po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. W sprawozdaniu tym ocenia się:</p> <p data-bbox="177 1975 778 2089">a) postępy w wykonywaniu niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do opracowywania technicznych kryteriów kwalifikacji zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej;</p>	<p data-bbox="810 1814 1417 1928">Najpóźniej do dnia 31 grudnia 2021 r. i co trzy lata po tym terminie Komisja publikuje sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia. W sprawozdaniu tym ocenia się:</p> <p data-bbox="810 1975 1417 2089">a) postępy w wykonywaniu niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do opracowywania technicznych kryteriów kwalifikacji zrównoważonej środowiskowo działalności gospodarczej;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>b) ewentualną konieczność zmiany określonych w niniejszym rozporządzeniu kryteriów uznawania danej działalności gospodarczej za zrównoważoną środowiskowo;</p> <p>c) zasadność rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na inne cele zrównoważonego rozwoju, w szczególności na cele społeczne;</p> <p>d) stosowanie definicji zrównoważonych środowiskowo inwestycji w prawie Unii, a także na poziomie państw członkowskich, w tym zasadność stworzenia mechanizmu weryfikacji zgodności z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu.</p>	<p>b) ewentualną konieczność zmiany określonych w niniejszym rozporządzeniu kryteriów uznawania danej działalności gospodarczej za zrównoważoną środowiskowo;</p> <p>c) stosowanie definicji zrównoważonych środowiskowo inwestycji w prawie Unii, a także na poziomie państw członkowskich, w tym zasadność stworzenia mechanizmu weryfikacji zgodności z kryteriami określonymi w niniejszym rozporządzeniu;</p> <p>d) do dnia 31 grudnia 2021 r. Komisja przedstawi wnioszek dotyczący rozszerzenia zakresu stosowania niniejszego rozporządzenia na społeczne aspekty celów zrównoważonego rozwoju.</p>

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ujawniania informacji dotyczących zrównoważonych inwestycji i ryzyka dla zrównoważonego rozwoju oraz w sprawie zmiany dyrektywy (UE) 2016/2341

(COM(2018) 354 final)

Poprawka 7

Nowy motyw po motywie 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Włączenie czynników środowiskowych, społecznych i związanych z zarządzaniem do procesu podejmowania decyzji o inwestycjach może przynieść korzyści wykraczające poza rynki finansowe. Dlatego też niezmiernie ważne jest, by uczestnicy rynku finansowego dostarczali niezbędnych informacji do umożliwienia porównania inwestycji i podejmowania świadomych decyzji inwestycyjnych. Ponadto w celu wypełnienia zobowiązań w zakresie należytej staranności dotyczących ryzyka i wpływu na zrównoważony rozwój oraz w celu zapewnienia inwestorom końcowym dostępu do wartościowych informacji, uczestnicy rynku finansowego potrzebują ujawnienia wiarygodnych, porównywalnych i zharmonizowanych informacji przez spółki, w które dokonano inwestycji. Proces ten może się powieść jedynie wówczas, jeżeli zostaną wprowadzone prawnie uzgodnione definicje.</p>

Poprawka 8

Motyw 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz wyraźnego i spójnego wypełniania przez uczestników rynku finansowego obowiązków ujawniania informacji ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu konieczne jest określenie ujednoczonej definicji „zrównoważonego inwestowania”.</p>	<p>W celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia oraz wyraźnego i spójnego wypełniania przez uczestników rynku finansowego obowiązków ujawniania informacji ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu konieczne jest określenie <i>jasnej i ujednoczonej</i> definicji „zrównoważonego inwestowania” <i>oraz „ryzyka dla zrównoważonego rozwoju”, tak by uniknąć wszelkiego nakładania się uregulowań niezgodnego z zasadami lepszego stanowienia prawa i proporcjonalności. Definicja zrównoważonych inwestycji gwarantuje minimalny poziom spójności wśród produktów i usług finansowych oraz gwarantuje, że takie inwestycje wywierają pozytywny wpływ netto na wyniki w zakresie zrównoważonego rozwoju. Z uwagi na wieloaspektowy charakter zrównoważoności – obejmujący trzy wymiary zrównoważonego rozwoju środowiskowego, społecznego i w dziedzinie zarządzania – pozytywnemu wpływowi w jednym wymiarze nie zawsze musi towarzyszyć pozytywny wpływ w innym, jednakże wpływ netto w zakresie zrównoważonego rozwoju, mierzony za pomocą zharmonizowanych wskaźników zrównoważoności, musi być zawsze zdecydowanie pozytywny. Definicja ryzyka dla zrównoważonego rozwoju jest konieczna dla zapewnienia spójności wyników działań regulacyjnych, ale także rozumiana jest jako rozwijające się i dynamiczne narzędzie będące w stanie uwzględniać pojawiające się nowe zagrożenia. Definicja zawiera finansowe i pozafinansowe skutki nieuwzględnienia ryzyka środowiskowego, społecznego i dotyczącego zarządzania. Wyniki w zakresie zrównoważonego rozwoju powinny być mierzone w oparciu o zharmonizowane wskaźniki zrównoważonego rozwoju, które mają zostać ustanowione przez Komisję Europejską w trybie pilnym i przy wykorzystaniu istniejących europejskich i międzynarodowych zobowiązań.</i></p>

Poprawka 9

Artykuł 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;"><i>Definicje</i></p> <p>Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <p>[...]</p> <p>s) „doradztwo ubezpieczeniowe” oznacza doradztwo w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 15 dyrektywy (UE) 2016/97.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Definicje</i></p> <p>Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:</p> <p>[...]</p> <p>s) „doradztwo ubezpieczeniowe” oznacza doradztwo w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 15 dyrektywy (UE) 2016/97;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>t) „ryzyka dla zrównoważonego rozwoju” oznaczają istotne lub prawdopodobnie istotne ryzyko finansowe lub niefinansowe, związane z zagrożeniami i czynnikami środowiskowymi, społecznymi i dotyczącymi zarządzania, znaczące w wypadku konkretnej strategii inwestycyjnej; „ryzyka dla zrównoważonego rozwoju” obejmują:</p> <p>(i) krótkoterminowe i/lub długoterminowe zagrożenia dla rentowności produktu finansowego lub emerytalnego, które wynikają z jego ekspozycji na działania gospodarcze, która mogą mieć niekorzystne skutki środowiskowe lub społeczne, lub z narażenia produktu na działanie wykazujących znamiona słabego zarządzania podmiotów, w których dokonuje się inwestycji;</p> <p>(ii) krótkoterminowe i/lub długoterminowe ryzyko, że działania gospodarcze, na które narażony jest produkt finansowy lub emerytalny, mają negatywne oddziaływanie na środowisko naturalne, pracowników i społeczności, lub na zarządzanie podmiotami, w których dokonuje się inwestycji, w tym, ale nie wyłącznie, gdy związane jest to z ryzykiem finansowym, o którym mowa w ppkt (i).</p>

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Uważa, że zrównoważone⁽¹⁾ finansowanie przyczynia się do tego, iż przy decyzjach inwestycyjnych zagadnienia środowiskowe (zmiana klimatu, niszczenie środowiska, utrata różnorodności biologicznej i niedobór zasobów) są uwzględniane obok zagadnień społecznych (np. złe warunki pracy) i aspektów zarządzania przedsiębiorstwem (czynniki tzw. ładu korporacyjnego).
2. Podkreśla swoje zaangażowanie w przeciwdziałanie zmianie klimatu i wspieranie zrównoważonego rozwoju w rozumieniu przyjętej w 2015 r. i obejmującej 17 celów Agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030.
3. Jest zdania, że należałoby rozważyć stosowanie syntetycznych wskaźników rozwoju w Europie, które w wystarczającym stopniu uwzględniałyby różne aspekty związane z rozwojem, takie jak zrównoważoność. W związku z tym można by przyjąć jako bazę wskaźnik postępu społecznego w regionach, który Dyrekcja Generalna ds. Polityki Regionalnej i Miejskiej w Komisji Europejskiej już stosuje w odniesieniu do wszystkich regionów europejskich.
4. Podkreśla swoje zdanie, że znaczne inwestycje są potrzebne do podolania wyzwaniom związanym ze zmianą klimatu i zrównoważonym rozwojem oraz że nie mogą być one finansowane wyłącznie ze środków publicznych⁽²⁾.
5. Jest świadomy faktu, że zmiana klimatu pogłębia problem niewystarczającej kapitalizacji banków i stabilności rynków finansowych, powodując nowe, dodatkowe fizyczne i przejściowe ryzyko dla sektora finansowego.
6. Przyjmuje zatem z wyraźnym zadowoleniem opracowany przez Komisję „Plan działania: finansowanie zrównoważonego wzrostu gospodarczego” z dnia 8 marca 2018 r. oraz podziela zawarte w nim cele i gotowość, by umożliwić sektorowi finansowemu i prywatnym inwestorom przyczynienie się do osiągnięcia ambitnych i wspólnych celów klimatycznych i celów zrównoważonego rozwoju.

⁽¹⁾ Według komisji Brundtlanda pojęcie zrównoważonego rozwoju można zdefiniować jako „rozwój, który zaspokaja dzisiejsze potrzeby, nie zagrażając spełnieniu potrzeb przyszłych pokoleń”. W odniesieniu do wzrostu w Unii Europejskiej rozwój zrównoważony jest wiodącą zasadą, która łączy ekologię, ekonomię i odpowiedzialność społeczną

⁽²⁾ Opinia KR-u, Finansowanie polityki klimatycznej: niezbędne narzędzie wdrażania porozumienia z Paryża, COR-2017-02108.

7. Zwraca się do Komisji UE z prośbą, by przy sprawdzaniu, czy ryzyko związane z czynnikami klimatycznymi i innymi czynnikami środowiskowymi może zostać włączone do posiadanych przez instytucje strategii zarządzania ryzykiem i potencjalnego dokładnego uzgodnienia wymogów kapitałowych banków jako część rozporządzenia w sprawie kapitału własnego i dyrektywy w sprawie kapitału własnego, zwróciła uwagę na to, by przy uwzględnieniu kryteriów możliwych do obiektywnego sprawdzenia kapitałowi własnemu nie były stawiane niższe wymogi, kiedy wprowadzie ryzyko ekologiczne lub odnoszące się do odpowiedzialności społecznej ryzyko związane ze zrównoważonym rozwojem jest niewielkie, ale ryzyko ekonomiczne – wysokie.

8. Wzywa Komisję UE do wyjaśnienia, jak można pogodzić ze sobą pozostające częściowo w sprzeczności cele planu działania przy jednoczesnym zachowaniu stabilności finansowej. zwraca uwagę, że wspieranie zrównoważonego finansowania nie może odbywać się kosztem stabilności rynku finansowego.

9. Uważa, że ten plan działania i jego wdrożenie należy rozpatrywać w kontekście celów zrównoważonego rozwoju (SDGs) ustanowionych przez ONZ w 2015 r. z myślą o 2030 r. i ogłoszonej gotowości UE do ich osiągnięcia.

10. Zwraca uwagę, że w tym kontekście KR aktywnie uczestniczy w platformie wysokiego szczebla opartej na porozumieniu zainteresowanych stron, która doradza Komisji i wspiera ją w kwestii optymalnej realizacji celów zrównoważonego rozwoju w UE. Zwraca również uwagę, że zalecenia platformy uwydatniają znaczenie mobilizacji odpowiednich środków dla osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju i że odnośnie do tego zawierają konkretne propozycje.

11. Wyraża zaniepokojenie skutkami zmiany klimatu w UE i na świecie oraz przypomina, że władze lokalne i regionalne często ponoszą główną odpowiedzialność, jeśli chodzi o łagodzenie szkód spowodowanych przez coraz bardziej ekstremalne zjawiska naturalne i inwestowanie w środki przystosowawcze⁽³⁾.

12. Podkreśla, że skutki⁽⁴⁾ związanych z klimatem klęsk żywiołowych są bezpośrednio odczuwalne przez władze lokalne i regionalne, i że poza tym władze lokalne i regionalne odnoszą korzyści z długoterminowego zapewnienia konkurencyjności gospodarki UE oraz z nowych możliwości bardziej zrównoważonego inwestowania i zatrudnienia.

13. Akcentuje, że władze lokalne i regionalne są odpowiedzialne za dużą część inwestycji w infrastrukturę drogową i telekomunikacyjną oraz infrastrukturę dla zaopatrzenia w energię, wodę i gospodarkę odpadami, które w szerszym znaczeniu są ważnymi prekursorami zrównoważonego rozwoju. W tym kontekście podkreśla, że władze te odgrywają zasadniczą rolę w budowaniu odporności na coraz częściej występujące niekorzystne zjawiska naturalne związane z klimatem.

14. Popiera postępowanie Komisji, by jako część planu inwestycyjnego dla Europy rozbudować wsparcie techniczne i finansowe dla zrównoważonych projektów poprzez Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS) i Europejskie Centrum Doradztwa Inwestycyjnego, zapewniające dostęp do doradztwa inwestycyjnego w UE. Na tych zwiększonych zdolnościach doradczych w zakresie ochrony środowiska i polityki społecznej skorzysta poziom regionalny i lokalny. Z zadowoleniem przyjmuje także jednoczesne wspieranie zrównoważonych inwestycji w krajach partnerskich przez Europejski Fundusz na rzecz Zrównoważonego Rozwoju (EFZR), rozpoczynając od Afryki i krajów sąsiadujących z UE, w ramach wdrażania unijnego planu inwestycji zewnętrznych, przez który wspierane ma być np. rolnictwo zrównoważone, łączność i tworzenie miejsc godnej pracy.

15. Zwraca uwagę na związek między standardem życia i kształcenia obywateli UE a ich świadomością potrzeby istnienia zrównoważonego systemu finansowego i związanych z nim szans bądź ich możliwościami uczestniczenia w nim dzięki własnym inwestycjom w zrównoważone produkty finansowe. W każdym razie, aby poprawić poziom wiedzy obywateli europejskich na temat różnych aspektów związanych ze zrównoważonym rozwojem, należy zapewnić im lepszy dostęp do stosownych informacji.

16. Uważa, że wdrożenie planu działania powinno sprzyjać większemu zorientowaniu działalności gospodarczej na cele długoterminowe, przy uwzględnieniu możliwych skutków społecznych takiej działalności w Europie i na świecie.

⁽³⁾ Opinia KR-u, Finansowanie polityki klimatycznej: niezbędne narzędzie wdrażania porozumienia z Paryża, COR-2017-02108.

⁽⁴⁾ Jak stwierdzono w planie działania, w latach 2007–2016 częstotliwość klęsk żywiołowych wywołanych przez zmianę klimatu rosła rocznie o 46 %, a szkody gospodarcze wzrosły przy tym o 86 % (do 117 mld EUR w 2016 r.).

17. Wzywa zatem Komisję, by nadal dążyła do ograniczenia myślenia krótkoterminowego, typowego dla rynków finansowych, i zwraca uwagę, że takie myślenie ma niewątpliwą i w znacznym stopniu niekorzystny wpływ na kierowanie zarówno dużymi giełdowymi, jak i mniejszymi przedsiębiorstwami oraz na ich strategię.

18. Popiera to, że plan działania został szybko wdrożony wraz z pierwszymi trzema wnioskami ustawodawczymi opublikowanymi dnia 24 maja 2018 r. – wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w sprawie ujawniania informacji dotyczących zrównoważonych inwestycji i ryzyka dla zrównoważonego rozwoju, wnioskiem dotyczącym rozporządzenia w odniesieniu do wskaźników referencyjnych niskoemisyjności i wskaźników referencyjnych pozytywnego wpływu na emisyjność – oraz z rozpoczęciem konsultacji publicznych dotyczących integracji zrównoważonego rozwoju z metodami oceny adekwatności.

19. Zaznacza, że MŚP oraz przedsiębiorstwa rodzinne odczuwają bardziej bezpośredni związek ze środowiskowymi i społecznymi skutkami swej działalności i mają z natury rzeczy inny stosunek do takich aspektów swej działalności jak zrównoważoność i zarządzanie. Jednocześnie zauważa, że mają one wyższy koszt kapitału i więcej problemów w dostępie do rynków finansowych.

20. Wzywa Komisję do jak najszybszego przedstawienia propozycji dotyczących realizacji pozostałych celów planu działania.

21. Ubolewa, że Komisja w swoim planie działania, w którym określono, że przewidziany w nowych wieloletnich ramach finansowych jedyny fundusz inwestycyjny mógłby oferować takie wsparcie, nie zastosowała się do zalecenia grupy ekspertów wysokiego szczebla w sprawie ustanowienia Zrównoważonej infrastruktury Europy – narzędzia, które służyłoby wspieraniu zrównoważonych projektów infrastrukturalnych we wszystkich państwach członkowskich i które byłoby szczególnie cenne dla władz lokalnych i regionalnych.

22. Podkreśla, że niektóre władze lokalne i regionalne same emitują zrównoważone produkty finansowe, takie jak gminne lub regionalne obligacje ekologiczne oraz obligacje społeczne lub obligacje zrównoważonego rozwoju. Ponadto zaznacza, jak istotne jest wspieranie takich inicjatyw związanych z ustanowieniem wspólnych procedur w odniesieniu do obligacji i wiążących się z podniesieniem stabilności finansowej emitentów poprzez współpracę, np. poprzez wspólne gwarancje lub podobne instrumenty.

23. Zwraca uwagę na przykład Kraju Basków, który wprowadził niedawno „ramy dla obligacji zrównoważonego rozwoju”⁽⁵⁾, dzięki czemu dochody ze sprzedaży obligacji mogą być wykorzystywane do finansowania przystępnych cenowo mieszkań, dostępu do edukacji i opieki medycznej, projektów promowania energii odnawialnej, zapobiegania zanieczyszczeniu środowiska i wielu innych zrównoważonych inwestycji w różnych dziedzinach określonych przez ramy. Kolejnym dobrym przykładem jest publikacja wspólnych ram sprawozdawczości przez nordyckich państwowych emitentów zielonych obligacji skarbowych, które zostały dobrze przyjęte przez rynek⁽⁶⁾.

24. Potwierdza swoje poparcie na rzecz wprowadzenia w UE kompleksowego podatku od transakcji finansowych (PTF)⁽⁷⁾. Podkreśla, że w odpowiedniej formie podatek ten mógłby przyczynić się do wspierania kultury długoterminowości na rynkach finansowych.

25. Akcentuje, że obok innych korzyści PTF dawałby również możliwość kierowania przepływów kapitałowych do zrównoważonych inwestycji. Zostałoby to osiągnięte w taki sposób, że transakcje związane z najbardziej zrównoważonym inwestowaniem zgodnie z unijnymi ramami ułatwiającymi zrównoważone inwestycje zostałyby zwolnione z podatku od transakcji lub mniej opodatkowane.

26. Przyjmuje z zadowoleniem, że w ramach nowych wieloletnich ram finansowych (WRF) wniosek Komisji z 6 czerwca 2018 r. dotyczący programu InvestEU ma także przyczynić się do budowy zrównoważonego systemu finansowego w UE i wspierać reorientację prywatnego kapitału na zrównoważone inwestowanie. Ma to nastąpić dzięki przeznaczeniu około 30 % zaproponowanej gwarancji budżetowej z programu InvestEU w wysokości 38 mld EUR na zrównoważoną infrastrukturę.

⁽⁵⁾ http://www.euskadi.eus/contenidos/informacion/7071/es_2333/Basque%20Government%20Sustainability%20Bond%20Framework_2018.pdf

⁽⁶⁾ Nordic Public Sector Issuers: Stanowisko w kwestii wpływu zielonych obligacji skarbowych na sprawozdawczość; <https://www.munifin.fi/recents/news/2017/10/24/nordic-issuers-release-guide-on-green-bonds-impact-reporting>.

⁽⁷⁾ Zob. opinia KR-u z lutego 2012 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od transakcji finansowych. CdR 332/2011 fin (Dz.U. C 113 z 18.4.2012, s. 7).

27. Z zadowoleniem przyjmuje także to, że wniosek Komisji przewiduje, że wkład programu InvestEU w osiągnięcie celów klimatycznych UE będzie podlegał ocenie pod względem zrównoważoności na podstawie wytycznych inwestycyjnych, które powinny zostać opracowane przez Komisję we współpracy z partnerami wykonawczymi w ramach programu InvestEU, z wykorzystaniem kryteriów ustalanych według rozporządzenia w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje.

28. Jako że MŚP napotykają największe problemy w przekształcaniu swej działalności gospodarczej i nadawaniu jej bardziej zrównoważonego charakteru, uważa że segment programu InvestEU dotyczący polityki wobec MŚP powinien zawierać silne zachęty w celu wspierania tego rodzaju transformacji.

29. Podkreśla, że zrównoważony rozwój wykraczający poza rynki finansowe wymaga właściwych zachęt w całym spektrum działalności gospodarczej. Potwierdza, że efektywny, regulowany w ramach unijnego systemu handlu uprawnieniami do emisji (ETS) rynek handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych mógłby odgrywać kluczową rolę w tworzeniu właściwych zachęt do przeciwdziałania zmianie klimatu, o ile są one wdrażane razem z ambitną polityką w zakresie efektywności energetycznej i energii odnawialnej. Ubolewa zatem nad rozczarowującymi wynikami systemu ETS w jego obecnej formie z nadal zbyt niskimi cenami uprawnień do emisji. Ponawia swój apel, by minimalną częścią dochodów z aukcji uprawnień do emisji zarządzały bezpośrednio władze lokalne i regionalne i wykorzystywały ją na inwestycje w zwiększenie odporności lokalnej⁽⁸⁾.

30. Zachęca ponadto instytucje UE, państwa członkowskie i władze lokalne i regionalne do bezwarunkowego podjęcia tematu zrównoważonego rozwoju i zadbania o to, by UE stała się wiodącym na świecie graczem w tej dziedzinie, który w pełni wykorzystuje szanse na innowacje i rozwój wynikające ze stopniowej zmiany w kierunku nowego modelu gospodarczego i finansowego.

Wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje

31. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie ustanowienia ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, który umożliwiłby opracowanie uzgodnionych na szczeblu UE ram oceny zrównoważonego rozwoju i który jest warunkiem osiągnięcia kilku konkretnych celów Komisji określonych w jej planie działania. Opierając się na proponowanym rozporządzeniu, KR zachęca Komisję do działania na rzecz opracowania unijnego „ekologicznego oznakowania” zrównoważonych produktów finansowych.

32. Z zadowoleniem przyjmuje wyrażony w planie działania zamiar Komisji, by w 2019 r. przedstawić wnioski dotyczące unijnej obligacji ekologicznej na podstawie kryteriów ustalonych w rozporządzeniu ramowym, ponieważ taki standard podniósłby poziom wrażliwości i zwiększyłby zaufanie inwestorów, przyczyniając się do stworzenia głębokiego i płynnego rynku zrównoważonych aktywów finansowych.

33. Ubolewa jednak nad jednostronnym skoncentrowaniem się na ekologicznych aspektach zrównoważonego rozwoju w planie działania Komisji, szczególnie we wniosku ramowym. Apeluje o to, by kwestie społeczne były uwzględniane jako element zrównoważonego rozwoju tak samo jak aspekty ekologiczne i by problematyka ładu korporacyjnego również była brana pod uwagę, szczególnie w kontekście inwestycji.

34. Poparłby wdrożenie skompresowane w czasie i dlatego wzywa Komisję, by jak najszybciej, najpóźniej zaś w pierwszym sprawozdaniu o stosowaniu rozporządzenia w sprawie ram ułatwiających zrównoważone inwestycje, przedstawiła, kiedy i jak zaproponuje rozszerzenie zakresu obowiązywania tego rozporządzenia na definicje i kryteria, według których działalność gospodarcza jest zrównoważona, zgodnie ze wszystkimi celami zrównoważonego rozwoju.

35. Wzywa Komisję UE do poinformowania również o tym, co przedsięwzięła, by metody zarządzania systemem finansowym nastawionego na zrównoważony rozwój stały się standardami OECD.

36. Apeluje o wprowadzenie dla inwestorów i przedsiębiorstw wiążącego prawnie obowiązku dochowania należytej staranności przy przestrzeganiu praw człowieka, mającego zastosowanie również do działalności zagranicznych koncernów i wzdłuż ich łańcuchów wartości.

⁽⁸⁾ Opinia KR-u, Finansowanie polityki klimatycznej: niezbędne narzędzie wdrażania porozumienia z Paryża, COR-2017-02108.

37. Podziela (przedstawione w motywie 36) zdanie Komisji, że europejska wartość dodana polega na wprowadzeniu na szczeblu UE jednolitego unijnego systemu klasyfikacji dla kryteriów określania tego, co dla celów inwestycji stanowi zrównoważoną działalność, i w efekcie realizacji obowiązków i celów UE w zakresie polityki ochrony środowiska i polityki klimatycznej oraz uniknięciu kosztownej fragmentacji rynku. Wniosek dotyczący rozporządzenia odpowiada zatem wymogom zasady pomocniczości w rozumieniu art. 5 TUE.

38. Zauważa, że wniosek dotyczący rozporządzenia jest zgodny z zasadą proporcjonalności.

Wniosek w sprawie ujawniania informacji dotyczących zrównoważonych inwestycji i ryzyka dla zrównoważonego rozwoju

39. Uważa za bardzo istotne przestrzeganie zasad pomocniczości i proporcjonalności na etapie ustalania ram regulacyjnych nastawionych na cele zrównoważonego rozwoju, jeśli chodzi o przepisy dotyczące przejrzystości i ujawniania informacji. Trzeba zarazem uwzględnić interesy instytucji kredytowych, które mają szczególne znaczenie dla lokalnych przedsiębiorstw i władze lokalne i regionalne, a także dla małych i średnich instytucji, takich jak kasy oszczędnościowe i unie kredytowe. Nie wolno o tym aspekcie zapominać.

40. Stwierdza, że wniosek zachowuje zasadę pomocniczości i proporcjonalności.

Wskaźniki referencyjne niskoemisyjności i pozytywnego wpływu na emisyjność

41. Uważa, że wniosek odpowiada zasadzie pomocniczości i proporcjonalności.

Bruksela, dnia 5 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów „Modele lokalnej kontroli nad energetyką i rola lokalnych społeczności energetycznych w transformacji energetycznej w Europie”

(2019/C 86/05)

Sprawozdawczyni: Mariana GÂJU (RO/PES), wójt gminy Cumpăna (okręg Constanța)

Dokument źródłowy: Wniosek prezydencji austriackiej

ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Główne ustalenia

1. Uznaje, że sektor energii odgrywa kluczową rolę dla rozwoju społeczno-gospodarczego oraz że jakość życia obywateli, wzrost gospodarczy i konkurencyjność gospodarki danego kraju można zapewnić pod warunkiem przystępnych cen energii i minimalnego wpływu energetyki na środowisko.
2. Potwierdza, że energia jest ważnym czynnikiem gospodarki społeczności lokalnych, gdyż jest elementem kosztów produkcji i usług na poziomie lokalnym oraz ma wpływ na siłę nabywczą gospodarstw domowych. Dostarczanie usług energetycznych oznacza bowiem zaspokajanie potrzeb w zakresie ogrzewania, ciepłej wody, klimatyzacji, przygotowania i przechowywania żywności, dostępu do informacji itd.
3. Podkreśla, że inicjatywy społecznościowe oparte na rozwiązaniach lokalnych polegających na współpracy mogą być podejmowane przez osoby fizyczne lub grupy osób, małe przedsiębiorstwa lub samorządy lokalne bądź też gospodarstwa domowe, które mogą występować indywidualnie lub w ramach organizacji. „Lokalne wspólnoty energetyczne” mogą odgrywać istotną rolę w przemianach energetycznych i sprzyjać rozwojowi zrównoważonych technologii energetycznych korzystnych dla społeczności lokalnych i dla UE jako całości.
4. Zauważa, że przechodzenie, nawet częściowe, systemów energetycznych pod opiekę jednostek samorządu terytorialnego odbywa się drogą rekomunalizacji, decentralizacji usług i partycypacyjnego zarządzania w formie partnerstw lub certyfikowanych spółdzielni energetycznych poprzez wzmocnienie inicjatyw obywatelskich w zakresie energetyki.
5. Zauważa, że struktura organizacyjna społecznościowych inicjatyw energetycznych może przyjąć, między innymi, formę prawną partnerstw z władzami lokalnymi, w tym partnerstw publiczno-prywatnych (PPP), spółdzielni, fundacji społecznościowych, spółek z ograniczoną odpowiedzialnością, przedsiębiorstw nienastawionych na zys będących własnością ich użytkowników, stowarzyszeń właścicieli nieruchomości lub własności gminnej.
6. Popiera, by taka lokalna społeczność energetyczna mogła stanowić skuteczny model zarządzania energią na poziomie społeczności, co obejmuje produkcję, dystrybucję i zużycie energii elektrycznej, lub ogrzewanie i chłodzenie (miejskie) z połączeniem/przyłączeniem do systemów dystrybucji lokalnej lub bez.
7. Uważa, że społeczności energetyczne mogą mieć mechanizmy umożliwiające włączenie obywateli w proces transformacji energetyki, a tym samym w zrównoważoną gospodarkę, co oznacza ułatwienie wdrożenia zrównoważonych technologii energetycznych, z korzyścią dla społeczności lokalnych, i przejęcie odpowiedzialności w zakresie śladu węglowego.
8. Przypomina, że kontrola nad energetyką na poziomie lokalnym wpisuje się w ramy zaangażowania politycznego na rzecz transformacji energetycznej za pomocą systemu konkretnych strategii na rzecz rozwoju odnawialnych źródeł energii na wszystkich szczeblach sprawowania rządów.

9. Wyraża zadowolenie w związku z wprowadzaniem na szczeblu UE ram prawnych i regulacyjnych, by powołanie i funkcjonowanie lokalnych społeczności energetycznych oraz ich dostęp do rynku energii odbywał się w obowiązujących ramach prawnych i regulacyjnych. Przypomina, jak ważne jest zadbanie o to, by jasne definicje i uregulowania dawały pewność umożliwiającą lokalnym społecznościom energetycznym odgrywanie pozytywnej roli w sprawiedliwej transformacji energetyki i wzywa państwa członkowskie do wykorzystania ich pełnego potencjału. Oznacza to m.in. zapewnienie tym społecznościom dostępu do instrumentów finansowych lub partnerstw w celu zmniejszenia ryzyka związanego z inwestycjami w lokalne społeczności energetyczne, jak również korygowanie wszelkich uprzedzeń wobec nich.

10. Zauważa, że spółdzielnia energetyczna (forma prawna struktury organizacyjnej – inicjatywa społecznościowa), która stanowi jedyny w swoim rodzaju model własności pod względem gospodarczym i prawnym, ma na celu uzyskanie korzyści na szczeblu lokalnym i jest w stanie świadczyć usługi w sektorze energetycznym, takie jak wytwarzanie energii ze źródeł odnawialnych własnych lub zewnętrznych do celów konsumpcji własnej i sprzedaży, posiadanie i eksploatacja systemów magazynowania, małych sieci i infrastruktury dystrybucji oraz wdrażanie środków w zakresie efektywności energetycznej.

11. Uważa, że spółdzielnie energetyczne mogą przyczynić się do dalszej decentralizacji, otwarcia i demokratyzacji systemów energetycznych, a zatem mogą mieć pozytywny wpływ na zrównoważony rozwój społeczno-gospodarczy na szczeblu lokalnym i mogą w ten sposób przyczynić się do zwalczania ubóstwa energetycznego oraz wspierania tworzenia miejsc pracy w danej społeczności.

12. Zauważa, że w większości państw członkowskich wykorzystywanie energii ze źródeł odnawialnych pobudzone jest poprzez programy pomocy ukierunkowane na specyfikę lokalną i regionalną. Niektóre kraje zapewniły priorytetowy dostęp do sieci dla energii ze źródeł odnawialnych, zaś inne zapewniają dostęp na rozsądnych warunkach. Ponadto w ramach planowania regionalnego i krajowego istnieją różne sposoby wspierania i upraszczania procedur urzędowych zezwoleń na instalację urządzeń o małej mocy wytwarzających energię ze źródeł odnawialnych.

13. Zaleca przeprowadzenie racjonalizacji różnych krajowych systemów wsparcia na szczeblu europejskim w takim zakresie, w jakim jest to konieczne, aby zapewnić ich wkład w osiągnięcie celów zrównoważonego rozwoju, celów określonych w porozumieniu paryskim oraz celów europejskiej unii energetycznej.

14. Uznaje, że należy intensywnie pracować nad jak najwydajniejszym wykorzystaniem biomasy, co przyczyni się do redukcji emisji gazów cieplarnianych. Zaleca, by wspierać optymalne wykorzystanie odpadów z biomasy pochodzących ze wszystkich sektorów gospodarczych i społecznych do celów produkcji energii w perspektywie średnio- i długoterminowej.

15. Zaleca dalsze rozwijanie współdziałających ze sobą ram politycznych i legislacyjnych na rzecz transformacji infrastruktury energetycznej, aby rozszerzyć wzajemne połączenia na szczeblu lokalnym, regionalnym i transgranicznym, większy potencjał magazynowania energii oraz inteligentne sieci zarządzania popytem dla dostaw energii w ramach systemu obejmującego duży udział energii ze źródeł odnawialnych.

Wnioski i zalecenia

16. Apeluje, aby lokalna kontrola nad energetyką stała się faktem dokonany, poprzez wdrażanie polityki w zakresie energii ze źródeł odnawialnych i transformacji energetyki oraz dzięki mechanizmom wsparcia finansowego dla odnawialnych źródeł energii.

17. Nawołuje do ściślejszej koordynacji polityki regionalnej i energetycznej UE i państw członkowskich, by wykorzystał znaczące korzyści dla zrównoważonego rozwoju regionalnego płynące z przejścia na odnawialne źródła energii – chodzi tu m.in. o decentralizację systemów energetycznych i ograniczenie uzależnienia od (pochodzących głównie z importu) paliw kopalnych.

18. Apeluje o wprowadzenie zasady niedyskryminacyjnego dostępu lokalnych społeczności energetycznych do rynku w celu ich promowania poprzez politykę i prawodawstwo, które uznają ich rolę i szczególne potrzeby, oraz wprowadzenia polityki i zasad zachęcających do współpracy regionalnej i lokalnej, przyjęcia uproszczonych i proporcjonalnych procedur regulacyjnych i administracyjnych, a także ułatwienia dostępu do informacji technicznych i gospodarczych, wytycznych oraz finansowania.

19. Wzywa państwa członkowskie UE do zaproponowania i wdrożenia różnych form lokalnej kontroli nad energetyką, ponieważ lokalne społeczności energetyczne napotykają w niektórych państwach członkowskich różne wyzwania, jeżeli chodzi o funkcjonowanie i rezultaty na szczeblu lokalnym, np. niejednorodne i niespójne przepisy w stosunku do rozwoju sytuacji na rynku, niedoskonałość krajowych strategii i programów pomocy z punktu widzenia lokalnych i regionalnych społeczności energetycznych oraz złożoność ram administracyjnych i regulacyjnych dla nowych uczestników rynku energii.

A. Zalecenia dla decydentów na szczeblu unijnym

20. Uznaje, że w prawodawstwie europejskim należy stworzyć równe warunki działania i minimalne wymagania, by wspierać lokalne społeczności energetyczne, dzięki czemu UE będzie mogła jawić się jako przykład w tym zakresie.

21. Zaleca, aby instrumenty polityki na szczeblu UE i przepisy krajowe, które stanowią transpozycję lub uzupełnienie prawodawstwa UE były zaprojektowane w taki sposób, aby wywierać korzystny wpływ na rozwój lokalnych społeczności energetycznych, w tym spółdzielni energetycznych.

22. Wzywa do zadbania o to, by transpozycja definicji „społeczność energetyczna działająca w zakresie energii ze źródeł odnawialnych” i „lokalna społeczność energetyczna” lub innych określeń funkcjonalnych takich jak społecznościowe przedsiębiorstwo energetyczne, spółdzielnia, stowarzyszenie itd. na poziomie państw członkowskich została dokonana w sposób celowy i funkcjonalny, tak aby zapewnić dostęp tych organizacji do rynku energii i należyte uwzględnienie ich potrzeb, w tym w zakresie pomocy oraz w stosownych przypadkach dodatkowe zachęty.

Utrzymanie stabilnego środowiska politycznego dla promowania energii ze źródeł odnawialnych

23. Stwierdza, że lokalne społeczności energetyczne często zajmują się produkcją, dostawą, dystrybucją i wykorzystaniem energii ze źródeł odnawialnych.

24. Zauważa, że lokalne społeczności energetyczne często sięgają po publiczne instrumenty wsparcia odnawialnych źródeł energii, aby zapewnić finansowanie i zarządzać ryzykiem w ramach swojej działalności. Tymczasem decydenci na szczeblu unijnym sygnalizują odejście od tych mechanizmów wsparcia, które nie opierają się na premiach i są niezależne od rynku (np. stawki ryczałtowe).

25. Zdaje sobie sprawę z tego, że przejście do systemów wsparcia i przetargów rynkowych może doprowadzić do ograniczenia lokalnym społecznościom energetycznym dostępu do zasobów finansowych, a nawet wykluczenia tych społeczności z rynku, gdyby wymogi ujęte w postępowaniach o udzielenie zamówienia publicznego były zbyt wyśrubowane.

26. Jest za tym, by ustanawianie mechanizmów specjalnego wsparcia pozostało w gestii każdego państwa członkowskiego i by przepisy oraz polityka UE nie ograniczały wsparcia, które państwa członkowskie udzielają energetyce ze źródeł odnawialnych, do środków finansowych, niezależnie od tego, czy mają one charakter rynkowy czy też nie.

Ustanowienie zasad funkcjonowania rynku energetyki, które ułatwiłyby transformację we wszystkich aspektach systemu energetycznego

27. Apeluje, by detaliczne rynki energii elektrycznej stawały się coraz bardziej dynamiczne i konkurencyjne. Podkreśla też, że trzeba monitorować stopień koncentracji rynku hurtowego i detalicznego handlu energią elektryczną oraz kontrolować gospodarczą i finansową siłę i wpływ różnych uczestników rynku, aby umożliwić konsumentom energii czerpanie korzyści z liberalizacji rynku energii, a lokalnym społecznościom energetycznym przyczynianie się do bardziej różnicowanego i elastycznego rynku.

28. Z zadowoleniem stwierdza, że propozycje zawarte w nowym pakiecie dotyczącym czystej energii, w tym nowa dyrektywa w sprawie wewnętrznego rynku energii, stanowią ulepszenie dla istniejących unijnych ram prawnych. W efekcie uznane zostanie zaangażowanie lokalnych społeczności energetycznych w zarządzanie systemami energetycznymi oraz ich rola jako producentów, dystrybutorów i konsumentów energii. Warto też objąć przepisami szereg usług świadczonych przez lokalne społeczności energetyczne, takich jak zapewnianie efektywności energetycznej, magazynowanie energii, zarządzanie lokalnymi sieciami dystrybucji i usługi bilansowania systemu energetycznego.

29. Zaleca uproszczenie przepisów i procedur administracyjnych dotyczących małych producentów energii ze źródeł odnawialnych oraz lokalnych społeczności energetycznych, tak aby nie dyskryminować tych uczestników rynku obciążeniami administracyjnymi oraz kosztami bezpośrednimi lub pośrednimi, gdyż są to zazwyczaj przedsiębiorstwa energetyczne innego typu.

30. Uważa, że zasady i przepisy nie powinny ograniczać producentów małych ilości energii wytwarzanej ze źródeł odnawialnych lub lokalnych społeczności energetycznych, jeśli chodzi o możliwości konsolidowania wyprodukowanej przez nich energii i dostarczania jej odbiorcom, podobnie jak to czynią wyspecjalizowane przedsiębiorstwa, także poprzez innowacyjne inicjatywy, np. wirtualne elektrownie.

Spójność i koordynacja różnych polityk

31. Postuluje, aby w przepisach różnych aktów prawnych UE konsekwentnie uwzględniać i promować lokalne społeczności energetyczne, zgodnie z ogólną koncepcją „lokalnych społeczności energetycznych” i „społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej”;

B. Zalecenia dla decydentów na szczeblu krajowym

32. Zdecydowanie zaleca przeprowadzenie szybkiej transpozycji prawodawstwa UE oraz wdrożenia wspólnej polityki energetycznej, a także wytyczenie przez decydentów szczebla krajowego celów krajowych i określenie specjalnych zachęt dla lokalnych społeczności energetycznych.

Uznanie roli i szczególnych potrzeb społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej w prawodawstwie i polityce krajowej

33. Stwierdza, że propozycje zawarte w pakiecie legislacyjnym dotyczącym energetyki ogólnie, i czystej energii w szczególności, obejmują działania na rzecz uznania roli lokalnych społeczności energetycznych w transformacji sektora energetycznego na szczeblu UE. W związku z tym państwa członkowskie UE. W związku z tym państwa członkowskie powinny przyjąć podobne przepisy dotyczące tych społeczności, uwzględniając jednak swoiste potrzeby krajowe.

Opracowanie polityki i prawa w celu promowania społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej i współpracy lokalnej

34. Zdecydowanie domaga się, by decydenci szczebla krajowego opracowali przystępne strategie lub uregulowania promujące lokalne społeczności energetyczne. Przepisy te mogłyby pozwolić:

- a) zapewnić, by niewielcy wytwórcy energii mieli zagwarantowany dostęp do rynku energii i do specjalnej infrastruktury;
- b) wspierać na szczeblu lokalnym projekty energetyczne niewielkich producentów lokalnych lub regionalnych.

35. Podkreśla, że warto ustanowić przepisy dotyczące potencjalnych korzyści, aby zapewnić, że pozostaną one na poziomie społeczności lokalnej i będą służyły raczej rozwojowi społecznemu i gospodarstwu społeczności, a nie akcjonariuszom projektów.

36. Zauważa, że można wspierać zrównoważony rozwój i wymiar środowiskowy wspólnych projektów energetycznych za pośrednictwem krajowych polityk. Ważne są tu zachęty finansowe (np. zwolnienia podatkowe, pomoc na inwestycje) lub obniżenie rachunków za energię. Można też rozważyć dodatkowe zachęty dla niezależnych projektów lub takich, które oferują różne usługi i liczne korzyści.

Przyjęcie uproszczonych procedur regulacyjnych i administracyjnych dostosowanych do skali społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej

37. Popiera wprowadzenie wymogów dotyczących utworzenia punktu kompleksowej obsługi dla procedur certyfikacji i zatwierdzania projektów, co zaproponowano w nowej dyrektywie w sprawie odnawialnych źródeł energii. Dyrektywa ta stanowi odpowiednie ramy prawne dla państw członkowskich, jeśli chodzi o rozwiązania dostosowane do sytuacji krajowej i lokalnej.

Zagwarantowanie dostępu społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej do informacji technicznych, wytycznych i finansowania

38. Stwierdza, że projekty lokalnych społeczności i spółdzielni energetycznych korzystają z finansowania w ramach publicznych systemów wsparcia, inicjatyw UE czy też udostępnianego przez banki komercyjne.

39. Zaleca wprowadzenie na szczeblu krajowym systemów wsparcia finansowego specjalnie dla lokalnych społeczności energetycznych, w szczególności na etapie planowania i rozruchu projektów (na przykład zamiana dotacji na pożyczki, gwarancje lub możliwość zaciągnięcia pożyczki po obniżonej cenie itp.), poprzez uproszczenie dostępu do informacji technicznych i wytycznych w sprawie uruchomienia, finansowania i realizacji projektów unijnych.

C. Zalecenia dla władz lokalnych i regionalnych

Przyjęcie lokalnych strategii na rzecz rozwoju społeczności energetycznych działających w zakresie energii odnawialnej

40. Podkreśla, że władze lokalne i regionalne mogą uzupełniać politykę UE i państw członkowskich w tym zakresie poprzez przyjęcie dodatkowych celów dotyczących wkładu miejscowych społeczności energetycznych w energetyczną strategię szczebla lokalnego. Przykładowo, wiele miast uczestniczy w inicjatywie Porozumienia Burmistrzów, w ramach której opracowuje się plany lokalne dotyczące zrównoważonych działań w zakresie energetyki i ochrony klimatu.

41. Apeluje do władz lokalnych i regionalnych o zidentyfikowanie lokalnych i regionalnych społeczności energetycznych, które mogą pomóc w osiągnięciu celów energetycznych i celów w dziedzinie polityki społecznej, oraz o określenie – w stosownych wypadkach i bez dyskryminacji – mechanizmów wsparcia ich rozwoju i stosownych usług doradztwa.

Analiza możliwości ustanowienia partnerstw ze społecznościami energetycznymi działającymi w zakresie energii odnawialnej lub ich tworzenia

42. Uważa, że władze lokalne i regionalne, aby zwiększyć udział miejscowych społeczności energetycznych w realizacji lokalnych strategii, mogą ustanowić partnerstwa ze społecznościami już istniejącymi lub we współpracy z mieszkańcami utworzyć nowe.

43. Podkreśla, że lokalne społeczności energetyczne i samorzady terytorialne to partnerzy, którzy mogą się wzajemnie uzupełniać. Władze lokalne i regionalne zapewniają ramy dla projektów produkcji energii ze źródeł odnawialnych, pomoc administracyjną i preferencyjne stawki, zaś lokalne społeczności energetyczne są odpowiedzialne za kwestie techniczne i zarządzanie ekonomiczne i finansowe w czasie realizacji projektu.

44. Jest zdania, że władze lokalne i regionalne odgrywają ważną rolę w transformacji energetycznej, gdyż są odpowiedzialne za lokalne sieci dystrybucji energii – za ich utrzymanie lub zarządzanie nimi za pośrednictwem wyspecjalizowanych firm usług użyteczności publicznej w dziedzinie energetyki. Władze lokalne i regionalne mają do odegrania ważną rolę w uświadamianiu obywatelom możliwości angażowania się w sektor energetyczny na szczeblu lokalnym, a także w rozpowszechnianiu istotnych informacji na ten temat.

Bruksela, dnia 6 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

III

(Akty przygotowawcze)

KOMITET REGIONÓW

132. SESJA PLENARNA KR-U, 5.12.2018–6.12.2018

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów

(2019/C 86/06)

Współsprawozdawcy: Catuscia MARINI (IT/PES), przewodnicząca regionu Umbria

Michael SCHNEIDER (DE/EPL), sekretarz stanu, pełnomocnik kraju związkowego Saksonia-Anhalt przy Federacji

Dokument źródłowy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności i Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu i Migracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz

COM(2018) 375 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Nowy motyw po motywie 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>W odniesieniu do wspólnej polityki rolnej (WPR) należy zachować silną synergii i powiązania między Europejskim Funduszem Rolniczym Gwarancji (EFRG) a drugim filarem (EFRROW) WPR. EFRROW nie może zostać wyłączony z niniejszego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, aby został zachowany silny związek między EFRROW a strukturami istniejącymi obecnie w państwach członkowskich na rzecz wdrażania funduszy strukturalnych.</i></p>

Uzasadnienie

Aby umożliwić włączenie EFRROW do rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, ważne będzie utrzymanie silnej synergii między EFRG a EFRROW. Właśnie dlatego EFRROW powinien pozostać częścią rozporządzeń w sprawie wspólnych przepisów, a to wymagałoby odpowiednich zmian w następujących częściach tekstu, w szczególności w motywach 2 i 23 oraz w art. 17, 31, 48 i 58.

Poprawka 2

Nowy motyw po motywie 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Szczególną uwagę poświęca się obszarom wiejskim, obszarom podlegającym przemianom przemysłowym i regionom, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych.</i></p>

Uzasadnienie

Aby zrealizować cele określone w art. 174 TFUE, konieczne jest szczególne odniesienie do regionów o niekorzystnych warunkach przyrodniczych i demograficznych.

Poprawka 3

Motyw 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Przy wdrażaniu funduszy należy przestrzegać zasad horyzontalnych, o których mowa w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz w art. 10 TFUE, w tym zasad pomocniczości i proporcjonalności określonych w art. 5 TUE, z uwzględnieniem Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie powinny również przestrzegać zobowiązań wynikających z Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych oraz zapewnić dostępność zgodnie z art. 9 tej konwencji oraz przepisami prawa Unii harmonizującymi wymogi w zakresie dostępności towarów i usług. Państwa członkowskie i Komisja powinny dążyć do wyeliminowania nierówności i promowania równości kobiet i mężczyzn, oraz do uwzględnienia perspektywy płci, a także do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Fundusze nie powinny wspierać żadnych działań przyczyniających się do jakichkolwiek form segregacji. Cele funduszy powinny być osiąganym zgodnie z założeniami koncepcyjnymi dotyczącymi zrównoważonego rozwoju oraz unijnym wspieraniem celu zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego, zgodnie z art. 11 i art. 191 ust. 1 TFUE, z uwzględnieniem zasady „zanieczyszczający płaci”. W celu ochrony integralności rynku wewnętrznego operacje, których beneficjentami są przedsiębiorstwa, powinny być zgodne z unijnymi zasadami pomocy państwa, określonymi w art. 107 i art. 108 TFUE.</p>	<p>Przy wdrażaniu funduszy należy przestrzegać zasad horyzontalnych, o których mowa w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz w art. 10 TFUE, w tym zasad pomocniczości i proporcjonalności określonych w art. 5 TUE, z uwzględnieniem Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie powinny również przestrzegać zobowiązań wynikających z Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych oraz zapewnić dostępność zgodnie z art. 9 tej konwencji oraz przepisami prawa Unii harmonizującymi wymogi w zakresie dostępności towarów i usług. Państwa członkowskie i Komisja powinny dążyć do wyeliminowania nierówności i promowania równości kobiet i mężczyzn, a także do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Na wszystkich etapach wdrażania odpowiednich funduszy, od programowania po sprawozdawczość, należy uwzględnić sporządzanie budżetu z uwzględnieniem aspektu płci, również poprzez wskaźniki dotyczące płci i gromadzenie danych z podziałem na płeć. Fundusze nie powinny wspierać żadnych działań przyczyniających się do jakichkolwiek form segregacji. Cele funduszy powinny być osiąganym zgodnie z założeniami koncepcyjnymi dotyczącymi zrównoważonego rozwoju oraz unijnym wspieraniem celu zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego, zgodnie z art. 11 i art. 191 ust. 1 TFUE, z uwzględnieniem zasady „zanieczyszczający płaci”. W celu ochrony integralności rynku wewnętrznego operacje, których beneficjentami są przedsiębiorstwa, powinny być zgodne z unijnymi zasadami pomocy państwa, określonymi w art. 107 i art. 108 TFUE.</p>

Uzasadnienie

Ważne jest zapewnienie, by fundusze uwzględniały również perspektywę płci, zapewniając równość we wszystkich obszarach, których dotyczą fundusze, i przyczyniając się do budowania społeczeństwa integracyjnego.

Poprawka 4

Motyw 10

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Część budżetu Unii przeznaczona na finansowanie funduszy powinna być wykonywana przez Komisję w ramach zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) [nr nowego rozporządzenia finansowego] („rozporządzenie finansowe”). W związku z tym, wdrażając fundusze w ramach zarządzania dzielonego, Komisja i państwa członkowskie powinny przestrzegać zasad określonych w rozporządzeniu finansowym, takich jak należyte zarządzanie finansami, przejrzystość oraz niedyskryminacja.</p>	<p>Część budżetu Unii przeznaczona na finansowanie funduszy powinna być wykonywana przez Komisję w ramach zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi w rozumieniu rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) [nr nowego rozporządzenia finansowego] („rozporządzenie finansowe”). W związku z tym, wdrażając fundusze w ramach zarządzania dzielonego, Komisja i państwa członkowskie powinny przestrzegać zasad określonych w rozporządzeniu finansowym, takich jak należyte zarządzanie finansami, przejrzystość oraz niedyskryminacja. Za przygotowywanie oraz wdrażanie programów powinny być odpowiedzialne państwa członkowskie na odpowiednim szczeblu terytorialnym, zgodnie z systemem instytucjonalnym, prawnym i finansowym właściwym dla danego państwa członkowskiego oraz wyznaczone przez nie w tym celu podmioty.</p>

Uzasadnienie

Aby zapewnić podejście ukierunkowane na konkretny obszar, RWP powinno jasno wyrażać potrzebę zaangażowania odpowiedniego szczebla terytorialnego, przy pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości.

Poprawka 5

Motyw 11

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Kluczowym elementem wprowadzania w życie funduszy jest zasada partnerstwa, której podstawę stanowi podejście oparte na wielopoziomowym systemie rządzenia oraz zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego oraz partnerów społecznych. Aby zapewnić ciągłość organizacji partnerstwa, nadal powinno mieć zastosowanie rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 240/2014 [13].</p>	<p>Kluczowym elementem wprowadzania w życie funduszy jest zasada partnerstwa, której podstawę stanowi podejście oparte na wielopoziomowym systemie rządzenia oraz zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych, społeczeństwa obywatelskiego oraz partnerów społecznych. Zasada ta stanowi narzędzie służące zaangażowaniu zainteresowanych stron i zapewnieniu ich odpowiedzialności oraz przybliżające Europę Europejczykom. Aby zapewnić ciągłość organizacji partnerstwa, nadal powinno mieć zastosowanie rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 240/2014 [13].</p>

Uzasadnienie

Władze lokalne i regionalne muszą być wyraźnie wymienione we wszystkich motywach i artykułach niniejszego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, które dotyczą zasady partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów.

Poprawka 6

Motyw 12

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Na poziomie Unii europejskiej semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej zapewnia ramy dla określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. W celu wspierania tych priorytetów państwa członkowskie opracowują krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne. Strategie te powinny być przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform jako sposób na określenie i koordynowanie priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych i unijnych. Mają również pomóc w wykorzystywaniu unijnego finansowania w spójny sposób oraz maksymalizowaniu wartości dodanej wsparcia finansowego otrzymywanego za pośrednictwem funduszy, Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji oraz InvestEU.</p>	<p>Na poziomie Unii zreformowany europejski semestr uwzględniający wielopoziomowy system sprawowania rządów i dostosowany do nowej długofalowej strategii UE wdrażającej cele zrównoważonego rozwoju zapewnia ramy dla określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. W celu wspierania tych priorytetów państwa członkowskie opracowują krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne. Strategie te powinny być opracowywane w ramach współpracy pomiędzy władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi oraz powinny być przedstawiane na początku i w kontekście śródkresowego przeglądu okresu programowania wraz z krajowymi programami reform, jako sposób na określenie i koordynowanie priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych i unijnych. Mają również pomóc w wykorzystywaniu unijnego finansowania w spójny sposób oraz maksymalizowaniu wartości dodanej wsparcia finansowego otrzymywanego za pośrednictwem funduszy, Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji oraz InvestEU.</p>

Uzasadnienie

Na początku i w kontekście przeglądu śródkresowego, cykl zreformowanego europejskiego semestru mógłby zostać wykorzystany do lepszego dostosowania cyklu semestru do wieloletnich priorytetów inwestycyjnych polityki spójności.

Poprawka 7

Motyw 13

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie powinny określić sposób, w jaki stosowne zalecenia dla poszczególnych krajów przyjęte zgodnie z art. 121 ust. 2 TFUE i stosowne zalecenia Rady przyjęte zgodnie z art. 148 ust. 4 TFUE („zalecenia dla poszczególnych krajów”) uwzględniane są w pracach nad dokumentami programowymi. W okresie programowania 2021–2027 („okres programowania”) państwa członkowskie powinny regularnie przedstawiać komitetowi monitorującemu i Komisji postępy w realizacji programów służących realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów. W trakcie przeglądu śródkresowego państwa członkowskie powinny między innymi rozważyć ewentualną konieczność zmiany programu w celu uwzględnienia odpowiednich zaleceń dla poszczególnych krajów przyjętych lub zmienionych od początku okresu programowania.</p>	<p>Państwa członkowskie powinny określić sposób, w jaki stosowne zalecenia dla poszczególnych krajów przyjęte zgodnie z art. 121 ust. 2 TFUE, które są istotne z punktu widzenia zakresu i zadań funduszy, stosowne zalecenia Rady przyjęte zgodnie z art. 148 ust. 4 TFUE („zalecenia dla poszczególnych krajów”) oraz pełna ocena terytorialna uwzględniająca wymiar regionalny i rolę władz regionalnych we wdrażaniu zaleceń dla poszczególnych krajów uwzględniane są w pracach nad dokumentami programowymi. W okresie programowania 2021–2027 („okres programowania”) państwa członkowskie powinny regularnie przedstawiać komitetowi monitorującemu i Komisji postępy w realizacji programów służących realizacji zaleceń dla poszczególnych krajów, które są istotne z punktu widzenia zakresu i zadań funduszy. W trakcie przeglądu śródkresowego państwa członkowskie powinny między innymi rozważyć ewentualną konieczność zmiany programu w celu uwzględnienia odpowiednich zaleceń dla poszczególnych krajów przyjętych lub zmienionych od początku okresu programowania, w ścisłej współpracy z władzami lokalnymi i regionalnymi.</p>

Uzasadnienie

Wzmocnienie wymiaru terytorialnego europejskiego semestru, który powinien obejmować pełną ocenę terytorialną uwzględniającą wymiar regionalny i rolę władz regionalnych we wdrażaniu zaleceń dla poszczególnych krajów.

Poprawka 8

Nowy motyw po motywie 19

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Oczekuje się, że zmniejszający się udział pracujących w połączeniu z rosnącym udziałem osób na emeryturze w społeczeństwie ogółem, a także problemy związane ze zmianami ludności w dalszym ciągu będą wywierać presję m.in. na struktury edukacyjne i wsparcia socjalnego oraz na konkurencyjność gospodarczą. Dostosowanie się do takich zmian demograficznych stanowi jedno z głównych wyzwań, któremu władze lokalne i regionalne będą musiały stawić czoła w nadchodzących latach, i z tego względu szczególną uwagę należy poświęcić regionom najbardziej dotkniętym zmianami demograficznymi.</i></p>

Uzasadnienie

Należy uwzględnić szczególną sytuację obszarów, na których występują zmiany demograficzne.

Poprawka 9

Motyw 40

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby zoptymalizować wartość dodaną wniesioną przez inwestycje finansowane w całości lub w części z budżetu Unii, należy dążyć do synergii, w szczególności między funduszami a instrumentami objętymi zarządzaniem bezpośrednim, z uwzględnieniem Narzędzia Realizacji Reform. Wspomniane synergii należy osiągać za pomocą kluczowych mechanizmów, takich jak uznanie stawek ryczałtowych w odniesieniu do kosztów kwalifikowalnych ze strony programu „Horyzont Europa” na rzecz podobnych operacji, a także możliwość łączenia finansowania z różnych instrumentów unijnych na rzecz jednej operacji, o ile unika się podwójnego finansowania. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem ustanawiać zasady dotyczące finansowania uzupełniającego z funduszy.</p>	<p>Aby zoptymalizować wartość dodaną wniesioną przez inwestycje finansowane w całości lub w części z budżetu Unii, należy dążyć do synergii, w szczególności między funduszami a instrumentami objętymi zarządzaniem bezpośrednim, przez opracowanie łatwych w użyciu mechanizmów, promowanie rozwiązań dotyczących wielopoziomowego sprawowania rządów i silną koordynację polityki, która będzie zgodna z zasadą pomocniczości. Wspomniane synergii należy osiągać za pomocą kluczowych mechanizmów, takich jak uznanie stawek ryczałtowych w odniesieniu do kosztów kwalifikowalnych ze strony programu „Horyzont Europa” na rzecz podobnych operacji, a także możliwość łączenia finansowania z różnych instrumentów unijnych na rzecz jednej operacji, o ile unika się podwójnego finansowania. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem ustanawiać zasady dotyczące finansowania uzupełniającego z funduszy.</p>

Uzasadnienie

KR ma poważne wątpliwości co do przydatności i uzasadnienia Narzędzia Realizacji Reform.

Synergie z innymi programami UE muszą być łatwe w użyciu i opierać się na promowaniu rozwiązań wielopoziomowego sprawowania rządów i silnej koordynacji polityki.

Poprawka 10

Motyw 46

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby przyspieszyć rozpoczęcie realizacji programów, należy umożliwić utrzymanie ustaleń dotyczących wdrażania przyjętych w poprzednim okresie programowania. O ile nie zachodzi konieczność wykorzystania nowej technologii, należy korzystać z systemów komputerowych wprowadzonych na potrzeby poprzedniego okresu programowania i odpowiednio dostosowanych.</p>	<p>Aby przyspieszyć rozpoczęcie wdrażania programu, należy umożliwić utrzymanie ustaleń dotyczących wdrażania i dalszych części systemu administracyjno-kontrolnego, przyjętych w poprzednim okresie programowania. O ile nie zachodzi konieczność wykorzystania nowej technologii, należy korzystać z systemów komputerowych wprowadzonych na potrzeby poprzedniego okresu programowania i odpowiednio dostosowanych.</p>

Uzasadnienie

Przeniesienie ustaleń dotyczących wdrażania z poprzedniego okresu programowania powinno zostać rozszerzone na dalsze obszary systemu administracyjno-kontrolnego.

Poprawka 11

Motyw 49

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W celu zoptymalizowania synergii między funduszami i instrumentami zarządzanymi bezpośrednio należy ułatwić udzielanie wsparcia na potrzeby operacji, które już otrzymały pieczęć doskonałości.</p>	<p>W celu zoptymalizowania synergii między funduszami i instrumentami zarządzanymi bezpośrednio potrzebne są specjalne działania, aby lepiej połączyć podejście ukierunkowane na konkretny obszar w ramach EFRR, EFRROW i EFS+. Należy w szczególności ułatwić i dalej rozwijać otrzymywanie pieczęci doskonałości i finansowanie odpowiednich projektów w ramach EFSI zgodnie z priorytetami ustalonymi przez instytucje zarządzające, aby wspierać ekosystemy innowacji i umożliwić lepsze powiązanie między finansowaniem badań i rozwoju a strategiami inteligentnej specjalizacji na szczeblu krajowym i regionalnym.</p>

Uzasadnienie

Lepsze dostosowanie instrumentów UE nie powinno być tylko działaniem jednokierunkowym. W celu promowania synergii z finansowaniem w ramach programu „Horyzont”, pieczęć doskonałości powinna również obejmować lepsze powiązanie z ekosystemami innowacji w ramach wdrażania programu „Horyzont”.

Poprawka 12

Motyw 61

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Należy ustalić obiektywne kryteria wyznaczania regionów i obszarów kwalifikujących się do wsparcia z funduszy. W tym celu identyfikację regionów i obszarów na poziomie Unii należy oprzeć na wspólnym systemie klasyfikacji regionów ustanowionym rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady[1], zmienionym rozporządzeniem Komisji (UE) nr 868/2014 [2][2].</p> <p>[1] Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).</p> <p>[2] Rozporządzenie Komisji (UE) nr 868/2014 z dnia 8 sierpnia 2014 r. zmieniające załączniki do rozporządzenia (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 241 z 13.8.2014, s. 1).</p>	<p>Należy ustalić obiektywne kryteria wyznaczania regionów i obszarów kwalifikujących się do wsparcia z funduszy. W tym celu identyfikację regionów i obszarów na poziomie Unii należy oprzeć na wspólnym systemie klasyfikacji regionów ustanowionym rozporządzeniem (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady[1], zmienionym najnowszą dostępną listą regionów NUTS II, dla których EUROSTAT może dostarczyć niezbędne dane.</p> <p>[1] Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest odniesienie się do najnowszej aktualizacji listy NUTS, dla której EUROSTAT może dostarczać niezbędne dane na poziomie NUTS 2 przez trzy kolejne lata.

Poprawka 13

Motyw 64

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Pewną ilość środków z EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności należy przeznaczyć na cel „Europejska inicjatywa miejska”, który Komisja powinna wdrażać w drodze zarządzania bezpośredniego lub pośredniego.</p>	<p>Pewną ilość środków z EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności należy przeznaczyć na cel „Europejska inicjatywa miejska” w celu przyczynienia się do dalszego rozwoju agendy miejskiej dla UE, którą Komisja powinna wdrażać w drodze zarządzania bezpośredniego, pośredniego lub dzielonego.</p>

Uzasadnienie

Nowa Europejska inicjatywa miejska powinna również odgrywać kluczową rolę w dalszym rozwoju agendy miejskiej dla UE. Dopuszczenie zarządzania dzielonego zwiększa elastyczność.

Poprawka 14

Artykuł 2 pkt 8

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>„beneficjent” oznacza:</p> <p>[...]</p> <p>c) w kontekście programów pomocy państwa – przedsiębiorstwo, które otrzymuje pomoc;</p>	<p>„beneficjent” oznacza:</p> <p>[...]</p> <p>c) w kontekście programów pomocy państwa, podmiot, który otrzymuje pomoc, z wyjątkiem przypadków, w których państwo członkowskie może zdecydować, że beneficjentem jest podmiot udzielający pomocy;</p>

Uzasadnienie

Definicja beneficjenta w kontekście programów pomocy państwa powinna opierać się na obecnie obowiązującej definicji w zbiorczym akcie prawnym. Obejmuje to model ponownego przyznawania środków w PO.

Poprawka 15

Artykuł 4 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>EFRR, EFS+, Fundusz Spójności i EFMR wspierają następujące cele polityki:</p> <p>a) bardziej inteligentna Europa dzięki wspieraniu innowacyjnej i inteligentnej transformacji gospodarczej;</p> <p>b) bardziej przyjazna dla środowiska niskoemisyjna Europa dzięki promowaniu czystej i sprawiedliwej transformacji energetyki, zielonych i niebieskich inwestycji, gospodarki o obiegu zamkniętym, przystosowania się do zmiany klimatu oraz zapobiegania ryzyku i zarządzania ryzykiem;</p> <p>c) lepiej połączona Europa dzięki zwiększeniu mobilności i udoskonaleniu regionalnych połączeń teleinformatycznych;</p> <p>d) Europa o silniejszym wymiarze społecznym – wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych;</p> <p>e) Europa bliżej obywateli dzięki wspieraniu zrównoważonego i zintegrowanego rozwoju obszarów miejskich, wiejskich i przybrzeżnych w ramach inicjatyw lokalnych.</p>	<p>EFRR, EFS+, Fundusz Spójności i EFMR wspierają następujące cele polityki:</p> <p>a) Cel polityki 1 (Cel 1) – bardziej inteligentna Europa dzięki wspieraniu innowacyjnej i inteligentnej transformacji gospodarczej, na przykład przez wspieranie MŚP i turystyki;</p> <p>b) Cel polityki 2 (Cel 2) – bardziej przyjazna dla środowiska niskoemisyjna Europa dzięki promowaniu czystej i sprawiedliwej transformacji energetyki oraz zrównoważonej mobilności miejskiej, zielonych i niebieskich inwestycji, gospodarki o obiegu zamkniętym, przystosowania się do zmiany klimatu oraz zapobiegania ryzyku i zarządzania ryzykiem;</p> <p>c) Cel polityki 3 (Cel 3) – lepiej połączona Europa dzięki zwiększeniu mobilności i udoskonaleniu regionalnych połączeń teleinformatycznych;</p> <p>d) Cel polityki 4 (Cel 4) – Europa o silniejszym wymiarze społecznym – wdrażanie Europejskiego filaru praw socjalnych;</p> <p>e) Cel polityki horyzontalnej 5 (Cel 5) – Europa bliżej obywateli dzięki wspieraniu zrównoważonego i zintegrowanego rozwoju obszarów miejskich, wiejskich i przybrzeżnych w ramach inicjatyw lokalnych.</p>

Uzasadnienie

W RWP brakuje konkretnego odniesienia do MŚP i turystyki. Ponadto, Cel 5 powinien być przekrojowy, a zatem wykorzystywany do realizacji Celów 1–4.

Poprawka 16

Artykuł 4 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie dostarczają informacje na temat wsparcia celów dotyczących środowiska i klimatu z wykorzystaniem metodyki opartej na rodzajach interwencji w odniesieniu do każdego funduszu. Metodyka ta obejmuje przypisywanie konkretnej wagi udzielonemu wsparciu na poziomie odzwierciedlającym stopień, w jakim wsparcie takie przyczynia się do osiągnięcia celów środowiskowych i klimatycznych. W przypadku EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności przypisywana waga powinna być związana z wymiarem i kodem rodzaju interwencji określonym w załączniku I.</p>	<p>Państwa członkowskie dostarczają informacje na temat wsparcia celów dotyczących środowiska i klimatu z wykorzystaniem metodyki opartej na rodzajach interwencji w odniesieniu do każdego funduszu. Metodyka ta opiera się na już istniejącym ustawodawstwie UE w zakresie ochrony środowiska i obejmuje przypisywanie konkretnej wagi udzielonemu wsparciu na poziomie odzwierciedlającym stopień, w jakim wsparcie takie przyczynia się do osiągnięcia celów środowiskowych i klimatycznych. W przypadku EFRR, EFRROW, EFS+ i Funduszu Spójności przypisywana waga powinna być związana z wymiarem i kodem rodzaju interwencji określonym w załączniku I.</p>

Uzasadnienie

Wymóg opracowania metodologii uwzględniającej aspekty środowiskowe w przygotowywaniu i wdrażaniu umów partnerstwa i programu powinien opierać się na obowiązującym prawodawstwie UE w zakresie ochrony środowiska.

Poprawka 17

Artykuł 4 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie i Komisja zapewniają koordynację, komplementarność i spójność funduszy z innymi unijnymi instrumentami takimi jak Program wspierania reform, w tym z Narzędziem Realizacji Reform oraz Instrumentem Wsparcia Technicznego. Optymalizują mechanizmy koordynacji pomiędzy odpowiedzialnymi podmiotami, aby uniknąć powielania działań w trakcie planowania i realizacji.</p>	<p>Zgodnie ze swoimi ramami instytucjonalnymi, prawnymi i finansowymi państwa członkowskie, a także władze lokalne i regionalne i Komisja, na podstawie zasady partnerstwa na mocy art. 6. oraz zasad pomocniczości i wielopoziomowego sprawowania rządów, zapewniają koordynację, komplementarność i spójność funduszy, w tym EFRROW, z innymi unijnymi instrumentami, takimi jak Program wspierania reform, w tym z Instrumentem Wsparcia Technicznego. Optymalizują mechanizmy koordynacji pomiędzy odpowiedzialnymi podmiotami, aby uniknąć powielania działań w trakcie planowania i realizacji.</p>

Uzasadnienie

Z uwagi na brak wspólnych ram strategicznych w nowym RWP istotne jest zapewnienie pełnego udziału władz lokalnych i regionalnych w koordynacji funduszy.

Poprawka 18

Artykuł 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Każde państwo członkowskie organizuje partnerstwo z właściwymi organami regionalnymi i lokalnymi.	Każde państwo członkowskie, zgodnie ze swoimi ramami instytucjonalnymi i prawnymi , organizuje partnerstwo z właściwymi władzami regionalnymi i lokalnymi.
Partnerstwo takie obejmuje co najmniej następujących partnerów:	Partnerstwo takie obejmuje co najmniej następujących partnerów:
a) władze miejskie i inne organy publiczne;	a) władze miejskie i inne organy publiczne;
b) partnerów gospodarczych i społecznych;	b) partnerów gospodarczych i społecznych;
c) właściwe podmioty reprezentujące społeczeństwo obywatelskie, podmioty działające na rzecz ochrony środowiska oraz podmioty odpowiedzialne za promowanie włączenia społecznego, praw podstawowych, praw osób niepełnosprawnych, równości płci i niedyskryminacji.	c) właściwe podmioty reprezentujące społeczeństwo obywatelskie, podmioty działające na rzecz ochrony środowiska oraz podmioty odpowiedzialne za promowanie włączenia społecznego, praw podstawowych, praw osób niepełnosprawnych, równości płci i niedyskryminacji.
[...]	[...]
4. Co najmniej raz w roku Komisja konsultuje się z organizacjami reprezentującymi partnerów na poziomie Unii w sprawie wdrażania programów.	4. Co najmniej raz w roku Komisja konsultuje się z organizacjami reprezentującymi partnerów na poziomie Unii w sprawie wdrażania programów. Zalecenia partnerów i zainteresowanych stron są publicznie dostępne.
[...]	[...]

Uzasadnienie

Należy również włączyć regionalne parlamenty i zgromadzenia, zgodnie z ustalonymi systemami wielopoziomowego sprawowania rządów.

Poprawka 19

Artykuł 6 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Organizacja i wdrażanie partnerstwa przebiega zgodnie z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 240/2014[1].	Organizacja i wdrażanie partnerstwa przebiega zgodnie z Kodeksem postępowania w zakresie partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów zamieszczonym w rozporządzeniu delegowanym Komisji (UE) nr 240/2014 [1], które określa władze lokalne i regionalne jako pełnoprawnych partnerów.
[1] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 240/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. w sprawie europejskiego kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (Dz.U. L 74 z 14.3.2014, s. 1).	[1] Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 240/2014 z dnia 7 stycznia 2014 r. w sprawie europejskiego kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa w ramach europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych (Dz.U. L 74 z 14.3.2014, s. 1).

Uzasadnienie

Kodeks postępowania w zakresie partnerstwa jest obecnie aktem delegowanym do istniejącego RWP. Aby zwiększyć widoczność kodeksu postępowania, należy go dodać do RWP w formie załącznika. Akt prawny powinien zostać zaktualizowany – niezależnie od formy prawnej! Wymagałoby to odpowiednich zmian w następujących częściach tekstu rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, w szczególności w motywie 11 oraz w art. 11 i 21.

Poprawka 20

Artykuł 8

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Umowa partnerstwa zawiera następujące elementy:</p> <p>[...]</p> <p>(iii) komplementarności między funduszami i innymi instrumentami Unii, w tym strategicznymi projektami zintegrowanymi realizowanymi w ramach programu LIFE oraz strategicznymi projektami przyrodniczymi;</p> <p>[...]</p>	<p>Umowa partnerstwa zawiera następujące elementy:</p> <p>[...]</p> <p>(iii) komplementarności i synergii między funduszami i innymi instrumentami Unii, w szczególności europejskimi partnerstwami programu „Horyzont” i strategicznymi projektami zintegrowanymi realizowanymi w ramach programu LIFE oraz strategicznymi projektami przyrodniczymi;</p> <p>[...]</p> <p>h) w stosownych przypadkach, zintegrowane podejście mające na celu sprostanie wyzwaniom demograficznym regionów lub spełnienie szczególnych potrzeb obszarów geograficznych dotkniętych poważnymi i trwałymi niekorzystnymi warunkami przyrodniczymi lub demograficznymi, o których mowa w art. 174 TFUE.</p> <p>[...]</p>

Uzasadnienie

Bliski związek z europejskim partnerstwem programu „Horyzont” ma zasadnicze znaczenie dla zapewnienia lepszej komplementarności i synergii z funduszami polityki spójności. Aby spełnić wymagania art. 174, konieczne jest szczególne odniesienie do obszarów geograficznych, które cierpią z powodu poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych.

Poprawka 21

Artykuł 9 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komisja ocenia umowę partnerstwa i jej zgodność z niniejszym rozporządzeniem i przepisami dotyczącymi poszczególnych funduszy. W swojej ocenie Komisja uwzględni w szczególności odnośne zalecenia dla poszczególnych krajów.</p>	<p>Komisja ocenia umowę partnerstwa i jej zgodność z niniejszym rozporządzeniem i przepisami dotyczącymi poszczególnych funduszy. W swojej ocenie Komisja uwzględni w szczególności odnośne zalecenia dla poszczególnych krajów, jeżeli zostały wyraźnie włączone do krajowych programów reform po negocjacjach z władzami lokalnymi i regionalnymi zgodnie z art. 6 niniejszego rozporządzenia.</p>

Uzasadnienie

Zalecenia dla poszczególnych krajów są dopuszczalne, jeżeli zostały opracowane na podstawie zasady partnerstwa.

Poprawka 22

Artykuł 10 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie mogą przydzielić, w umowie partnerstwa lub we wniosku o zmiany w programie, kwotę z EFRR, EFS+, Funduszu Spójności i EFMR, która ma zostać wniesiona do InvestEU i zrealizowana na podstawie gwarancji budżetowych. Kwota, która ma zostać wniesiona do InvestEU, nie przekracza 5% całkowitej alokacji w ramach poszczególnych funduszy, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków. Takie wkłady nie stanowią przesunięcia środków w myśl art. 21.</p>	<p>W odpowiednio uzasadnionych przypadkach i zgodnie z ramami instytucjonalnymi, prawnymi i finansowymi państwa członkowskie mogą przydzielić, w umowie partnerstwa lub we wniosku o zmiany w programie, kwotę z EFRR, EFS+, Funduszu Spójności i EFMR, która ma zostać wniesiona do InvestEU i zrealizowana na podstawie gwarancji budżetowych. Kwota, która ma zostać wniesiona do InvestEU, nie przekracza 5% całkowitej alokacji w ramach poszczególnych funduszy, z wyjątkiem należycie uzasadnionych przypadków, bez osłabiania podejścia ukierunkowanego na konkretny obszar przyjętego w ramach funduszy. Takie wkłady nie stanowią przesunięcia środków w myśl art. 21.</p>

Uzasadnienie

Dobrowolne przesunięcia środków do InvestEU nie powinny osłabiać podejścia ukierunkowanego na konkretny obszar w ramach funduszy polityki spójności ani ustanowionych systemów wielopoziomowego sprawowania rządów.

Poprawka 23

Artykuł 11 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Dla poszczególnych celów szczegółowych w niniejszym rozporządzeniu określono warunki konieczne do ich skutecznego i efektywnego osiągnięcia („warunki podstawowe”).</p> <p>W załączniku III określono horyzontalne warunki podstawowe mające zastosowanie do wszystkich celów szczegółowych i kryteria niezbędne do oceny ich spełnienia.</p> <p>W załączniku IV określono tematyczne warunki podstawowe odnoszące się do EFRR, Funduszu Spójności i EFS+ i kryteria niezbędne do oceny ich spełnienia.</p>	<p>Dla poszczególnych celów szczegółowych w niniejszym rozporządzeniu określono warunki konieczne do ich skutecznego i efektywnego osiągnięcia („warunki podstawowe”).</p> <p>Warunki podstawowe mają zastosowanie wyłącznie w takim zakresie w jakim – i pod warunkiem że – przyczyniają się do osiągnięcia celów szczegółowych realizowanych w ramach priorytetów programu oraz pod warunkiem że osoby odpowiedzialne za programy mogą mieć na nie wpływ.</p> <p>Mając powyższe na uwadze, w załączniku III określono horyzontalne warunki podstawowe mające zastosowanie do wszystkich celów szczegółowych i kryteria niezbędne do oceny ich spełnienia.</p> <p>W załączniku IV określono tematyczne warunki podstawowe odnoszące się do EFRR, Funduszu Spójności, EFROW i EFS+ i kryteria niezbędne do oceny ich spełnienia.</p>

Uzasadnienie

Mimo uproszczenia zasad dotyczących zgodności z uwarunkowaniami ex ante, należy również podkreślić, że warunki podstawowe powinny być ściśle związane z celami Traktatu realizowanymi w ramach funduszy polityki spójności.

Poprawka 24

Artykuł 11 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Do czasu poinformowania państwa członkowskiego przez Komisję o spełnieniu warunku podstawowego zgodnie z ust. 4, we wnioskach o płatność nie można podawać wydatków dotyczących operacji związanych z celem szczegółowym.</p> <p>[...]</p>	<p>Przed poinformowaniem państwa członkowskiego przez Komisję o spełnieniu warunku podstawowego zgodnie z ust. 4, we wnioskach o płatność można również podawać wydatki dotyczące operacji związanych z celem szczegółowym, bez uszczerbku dla zawieszenia zwrotu kosztów, dopóki warunek nie zostanie spełniony.</p> <p>[...]</p>

Uzasadnienie

Mimo uproszczenia zasad dotyczących zgodności z uwarunkowaniami ex ante, należy unikać opóźnień we wdrażaniu programów.

Poprawka 25

Artykuł 12 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwo członkowskie ustanawia ramy wykonania, które umożliwiają monitorowanie, sprawozdawczość na temat wyników programu oraz ocenę takich wyników w okresie jego wdrażania i przyczynia się do pomiaru ogólnych wyników funduszy.</p> <p>[...]</p>	<p>Państwo członkowskie, w ścisłej współpracy z właściwymi instytucjami zarządzającymi oraz z pełnym poszanowaniem Kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów, ustanawia ramy wykonania, które umożliwiają monitorowanie, sprawozdawczość na temat wyników programu oraz ocenę takich wyników w okresie jego wdrażania i przyczynia się do pomiaru ogólnych wyników funduszy.</p> <p>[...]</p>

Uzasadnienie

To instytucja zarządzająca jest odpowiedzialna za przygotowanie programu, w celu ustalenia ram wykonania programu.

Poprawka 26

Artykuł 14

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Państwo członkowskie dokonuje przeglądu poszczególnych programów wspieranych z EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności, biorąc pod uwagę następujące elementy:</p> <p>a) wyzwania stwierdzone w odnośnych zaleceniach dla poszczególnych krajów przyjętych w 2024 r.;</p>	<p>1. Państwo członkowskie przeprowadza przegląd środków poszczególnych programów wspieranych z EFRR, EFS +, EFRROW i Funduszu Spójności. Państwo członkowskie i władze terytorialne zarządzające programem dokonują przeglądu poszczególnych programów, biorąc pod uwagę następujące elementy:</p> <p>a) wyzwania stwierdzone w odnośnych zaleceniach dla poszczególnych krajów przyjętych w 2024 r.;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>b) sytuację społeczno-gospodarczą danego państwa członkowskiego lub regionu;</p> <p>c) postępy w osiąganiu celów pośrednich;</p> <p>d) w stosownych przypadkach – wynik dostosowania technicznego, o którym mowa w art. 104 ust. 2.</p> <p>2. Do dnia 31. marca 2025 r. państwo członkowskie przedkłada Komisji wniosek o zmiany w poszczególnych programach zgodnie z art. 19 ust. 1. Państwo członkowskie uzasadnia takie zmiany na podstawie elementów określonych w ust. 1.</p> <p>Zmieniony program zawiera informacje o:</p> <p>a) alokacjach środków finansowych według priorytetów obejmujących kwoty na lata 2026 i 2027;</p> <p>b) zmienionych lub nowych celach końcowych;</p> <p>c) w stosownych przypadkach – zmienionych alokacjach zasobów finansowych wynikających z dostosowania technicznego, o którym mowa w art. 104 ust. 2, w tym kwot na lata 2025, 2026 i 2027.</p> <p>3. Jeśli w wyniku przeglądu przedłożony zostanie nowy program, plan finansowy zgodnie z art. 17 ust. 3 lit. f) pkt (ii) obejmuje pulę środków finansowych dla każdego z funduszy począwszy od roku zatwierdzenia programu.</p>	<p>b) sytuację społeczno-gospodarczą i potrzeby danego państwa członkowskiego lub regionu;</p> <p>c) postępy w osiąganiu celów pośrednich;</p> <p>d) w stosownych przypadkach – wynik dostosowania technicznego, o którym mowa w art. 104 ust. 2.</p> <p>2. Do dnia 30 czerwca 2025 r. państwo członkowskie przedkłada Komisji, w stosownych przypadkach, wniosek o zmiany w poszczególnych programach zgodnie z art. 19 ust. 1. Państwo członkowskie uzasadnia takie zmiany na podstawie elementów określonych w ust. 1.</p> <p>Zmieniony program zawiera informacje o:</p> <p>a) zmianie alokacji środków finansowych według priorytetów obejmujących orientacyjne kwoty na lata 2026 i 2027;</p> <p>b) zmienionych lub nowych celach końcowych;</p> <p>c) w stosownych przypadkach – zmienionych alokacjach zasobów finansowych wynikających z dostosowania technicznego, o którym mowa w art. 104 ust. 2, w tym kwot na lata 2025, 2026 i 2027.</p> <p>3. Jeśli w wyniku przeglądu przedłożony zostanie nowy program, plan finansowy zgodnie z art. 17 ust. 3 lit. f) pkt (ii) obejmuje pulę środków finansowych dla każdego z funduszy począwszy od roku zatwierdzenia programu.</p>

Uzasadnienie

Przeгляд śródkosowy powinien opierać się na zobowiązaniach podjętych w zakresie funduszy dla każdego państwa członkowskiego przez cały okres, aby zapewnić przewidywalność funduszy. Termin składania poprawek jest zbyt wczesny, aby można było w wystarczającym stopniu uwzględnić wyniki z 2024 r. Ponadto wniosek o zmianę programu może być złożony tylko wtedy, gdy wydaje się to konieczne.

Poprawka 27

Artykuł 15 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o dokonanie przeglądu i zaproponowanie zmian w odnośnych programach, jeżeli jest to niezbędne, aby wspierać wykonanie stosownych zaleceń Rady.</p> <p>Taki wniosek może zostać złożony w następujących celach:</p> <p>a) w celu wsparcia wykonania odnośnego zalecenia dla danego kraju, przyjętego zgodnie z art. 121 ust. 2 TFUE oraz odnośnego zalecenia Rady, przyjętego zgodnie z art. 148 ust. 4 TFUE, skierowanych do danego państwa członkowskiego;</p> <p>b) w celu wsparcia wykonania odnośnych zaleceń Rady skierowanych do danego państwa członkowskiego i przyjętych zgodnie z art. 7 ust. 2 lub art. 8 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011[1], pod warunkiem że takie zmiany uznaje się za konieczne, aby pomóc w skorygowaniu zakłóceń równowagi makroekonomicznej.</p> <p>[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zapobiegania zakłóceniom równowagi makroekonomicznej i ich korygowania (Dz.U. L 306 z 23.11.2011, s. 25).</p>	<p>Komisja może zwrócić się do państwa członkowskiego o dokonanie przeglądu i zaproponowanie zmian w odnośnych programach, jeżeli jest to niezbędne, aby wspierać wykonanie stosownych zaleceń Rady, które są odpowiednie do osiągnięcia celów promowania spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.</p> <p>Taki wniosek może zostać złożony w celu wsparcia wykonania odnośnego zalecenia dla danego kraju, przyjętego zgodnie z art. 121 ust. 2 TFUE oraz odnośnego zalecenia Rady, przyjętego zgodnie z art. 148 ust. 4 TFUE, skierowanych do danego państwa członkowskiego;</p>

Uzasadnienie

Należy zapewnić, aby zmiany programów oparte na zaleceniach dla poszczególnych krajów były odpowiednie do osiągnięcia celów traktatowych w zakresie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. KR sprzeciwia się uwarunkowaniom makroekonomicznym polityki spójności.

Poprawka 28

Artykuł 15 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komisja uzasadnia wniosek skierowany do państwa członkowskiego zgodnie z ust. 1, wraz z odniesieniem do koniecznego wsparcia wykonania odnośnych zaleceń, i wskazuje w nim stosowne programy lub priorytety oraz charakter zakładanych zmian.</p>	<p>Komisja uzasadnia wniosek skierowany do państwa członkowskiego zgodnie z ust. 1, wraz z odniesieniem do koniecznego wsparcia wykonania odnośnych zaleceń, i wskazuje w nim stosowne programy lub priorytety oraz charakter zakładanych zmian. Taki wniosek nie może być złożony przed 2022 r. lub po 2026 r. ani też w odniesieniu do tych samych programów w ciągu dwóch kolejnych lat.</p>

Uzasadnienie

Nowe RWP powinno również zawierać termin wprowadzania zmian, podobny do sformułowanego w obecnym RWP.

Poprawka 29

Artykuł 15 ust. 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komisja proponuje Radzie zawieszenie wszystkich lub części zobowiązań lub płatności w odniesieniu do co najmniej jednego programu państwa członkowskiego w następujących przypadkach:</p> <p>a) jeżeli Rada zdecyduje zgodnie z art. 126 ust. 8 lub art. 126 ust. 11 TFUE, że dane państwo członkowskie nie podjęło skutecznych działań w celu skorygowania nadmiernego deficytu;</p> <p>b) jeżeli Rada przyjmie dwa następujące po sobie zalecenia w ramach tej samej procedury dotyczącej zakłócenia równowagi zgodnie z art. 8 ust. 3 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1176/2011 z racji tego, że państwo członkowskie przedstawiło niewystarczający plan działań naprawczych;</p> <p>c) jeżeli Rada przyjmie dwie następujące po sobie decyzje w ramach tej samej procedury dotyczącej zakłócenia równowagi zgodnie z art. 10 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1176/2011 stwierdzające, że dane państwo członkowskie nie zastosowało się do zaleceń, ponieważ nie podjęło zalecanych działań naprawczych;</p> <p>d) jeżeli Komisja stwierdzi, że państwo członkowskie nie zastosowało środków, o których mowa w rozporządzeniu Rady (WE) nr 332/2002, i w związku z tym postanowi nie zatwierdzić wypłaty pomocy finansowej przyznanej temu państwu członkowskiemu;</p> <p>e) jeżeli Rada uzna, że dane państwo członkowskie nie przestrzega programu dostosowań makroekonomicznych, o którym mowa w art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 472/2013, lub działań wymaganych na mocy decyzji Rady przyjętej zgodnie z art. 136 ust. 1 TFUE.</p> <p>f) zawieszenie płatności następuje wyłącznie wtedy, gdy konieczne jest bezzwłoczne działanie oraz w przypadku istotnej niezgodności. Zawieszenie płatności ma zastosowanie do wniosków o płatności przedłożonych w odniesieniu do danych programów po dacie decyzji o zawieszeniu.</p> <p>Z uwagi na wyjątkową sytuację gospodarczą lub w następstwie uzasadnionego wniosku, który dane państwo członkowskie skierowało do Komisji w terminie 10 dni od daty przyjęcia decyzji lub zalecenia, o których mowa w poprzednim akapicie, Komisja może zalecić Radzie, by anulowała zawieszenie, o którym mowa w tym samym akapicie.</p>	

Uzasadnienie

KR sprzeciwia się uwarunkowaniom makroekonomicznym polityki spójności. Skreślenie ust. 7 musiałyby zostać odzwierciedlone w odpowiednich zmianach w kolejnych ustępach tego artykułu (skreślenie ust. 8 i 10, zmiana ust. 9 i 11).

Poprawka 30

Artykuł 15 ust. 12

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komisja informuje na bieżąco Parlament Europejski o stosowaniu niniejszego artykułu. W szczególności jeżeli jeden z warunków określonych w ust. 7 jest spełniony dla któregoś państwa członkowskiego, Komisja bezzwłocznie powiadamia Parlament Europejski i przekazuje szczegóły dotyczące funduszy oraz programów, których może dotyczyć zawieszenie zobowiązań.</p> <p>Parlament Europejski może zaprosić Komisję do zorganizowanego dialogu na temat zastosowania niniejszego artykułu, mając na względzie przekazane informacje, o których mowa w akapicie pierwszym.</p> <p>Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek w sprawie zawieszenia zobowiązań bądź wniosek w sprawie zniesienia takiego zawieszenia.</p>	<p>Komisja informuje na bieżąco Parlament Europejski o stosowaniu niniejszego artykułu.</p> <p>Parlament Europejski może zaprosić Komisję do zorganizowanego dialogu na temat zastosowania niniejszego artykułu, mając na względzie przekazane informacje, o których mowa w akapicie pierwszym. Parlament Europejski może zwrócić się do Europejskiego Komitetu Regionów o wydanie opinii w tej sprawie.</p> <p>Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, bezpośrednio po jego przyjęciu, wniosek w sprawie zawieszenia zobowiązań bądź wniosek w sprawie zniesienia takiego zawieszenia. Parlament Europejski może zwrócić się do Komisji o wyjaśnienie powodów złożenia wniosku.</p>

Uzasadnienie

Zorganizowany dialog między Komisją a PE mógłby również służyć do oceny skutków regionalnych. Czyniąc to, PE mógłby zaprosić KR do wzięcia udziału w tej debacie. Aby uniknąć niepotrzebnych opóźnień, Komisja powinna niezwłocznie przekazać decyzję.

Poprawka 31

Artykuł 16 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie przygotowują programy w celu wdrażania funduszy dla okresu od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.</p>	<p>Państwa członkowskie lub właściwe instytucje zarządzające, we współpracy z partnerami, o których mowa w art. 6, przygotowują programy w celu wdrażania funduszy dla okresu od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. Programy są opracowywane zgodnie z Kodeksem postępowania w zakresie partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów.</p>

Uzasadnienie

Większa jasność punktu.

Poprawka 32

Artykuł 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
[...]	[...]
3. Każdy program zawiera:	3. Każdy program zawiera:
[...]	[...]
(d) w odniesieniu do poszczególnych celów szczegółowych:	(d) w odniesieniu do poszczególnych celów szczegółowych:
(i) związane rodzaje działań, w tym wykaz planowanych operacji o znaczeniu strategicznym oraz ich zakładany wkład w realizację wspomnianych celów szczegółowych oraz strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego w stosownych przypadkach;	związane rodzaje działań, w tym orientacyjny wykaz planowanych operacji o znaczeniu strategicznym oraz ich zakładany wkład w realizację wspomnianych celów szczegółowych oraz strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego w stosownych przypadkach;
[...]	[...]
(iv) szczególne terytoria docelowe, z uwzględnieniem planowanego wykorzystania zintegrowanych inwestycji terytorialnych, rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność lub innych narzędzi terytorialnych	(iv) szczególne terytoria docelowe na podstawie dokumentów strategicznych przygotowywanych na szczeblu krajowym i regionalnym , z uwzględnieniem planowanego wykorzystania zintegrowanych inwestycji terytorialnych, rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność lub innych narzędzi terytorialnych
[...]	[...]
(g) działania podejmowane w celu zaangażowania właściwych partnerów, o których mowa w art. 6, w przygotowanie programu, oraz rolę takich partnerów we wdrażaniu, monitorowaniu i ocenie programu;	działania podejmowane w celu zaangażowania właściwych partnerów, o których mowa w art. 6, w przygotowanie programu, oraz rolę takich partnerów we wdrażaniu, monitorowaniu i ocenie programu, zgodnie z zasadami wielopoziomowego sprawowania rządów oraz europejskim kodeksem postępowania w zakresie partnerstwa;
[...]	[...]
7. Państwo członkowskie informuje Komisję o wszelkich zmianach w informacjach , o których mowa w ust. 3 lit. j), bez konieczności wprowadzania zmian do programu.	7. Odpowiednia instytucja zarządzająca informuje Komisję o wszelkich zmianach w orientacyjnym wykazie planowanych operacji o znaczeniu strategicznym , o których mowa w ust. 3 lit. d) ppkt (i), oraz przekazuje informacje, o których mowa w ust. 3 lit. d) ppkt (iii), (vii) i lit. j) , bez konieczności wprowadzania zmian do programu.

Uzasadnienie

Aby zwiększyć elastyczność, wykazy nie powinny być zamykane na początku programu. Aby wzmocnić zarządzanie wielopoziomowe i uniknąć opóźnień we wdrażaniu programów, instytucje zarządzające zajmujące się realizacją funduszy – po zatwierdzeniu przez komitet monitorujący – powinny mieć możliwość informowania Komisji Europejskiej o zmianach w niektórych elementach programów.

Poprawka 33

Artykuł 17 ust. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W przypadku programów EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności przedłożonych zgodnie z art. 16, tabela, o której mowa w ust. 3 lit. f) ppkt (ii), zawiera kwoty wyłącznie na lata 2021–2025.</p>	<p>W przypadku programów EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności przedłożonych zgodnie z art. 16, tabela, o której mowa w ust. 3 lit. f) ppkt (ii), zawiera kwoty na lata 2021–2027, przy czym kwoty na lata 2026–2027 mają charakter wyłącznie orientacyjny, w oczekiwaniu na wyniki przeglądu śródkresowego, o którym mowa w art. 14.</p>

Uzasadnienie

Aby połączyć możliwość realokacji w ramach programów po przeglądzie śródkresowym z bezpieczeństwem alokacji na cały okres, sugeruje się wyraźne stwierdzenie, że alokacja na lata 2026–2027 ma charakter orientacyjny.

Poprawka 34

Artykuł 18

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Komisja ocenia program i jego zgodność z niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniami dotyczącymi poszczególnych funduszy, a także jego spójność z umową partnerstwa. W swojej ocenie Komisja uwzględni w szczególności odnośne zalecenia dla poszczególnych krajów.</p> <p>2. Komisja może zgłosić swoje uwagi w ciągu trzech miesięcy od daty przedłożenia programu przez państwo członkowskie.</p> <p>3. Państwo członkowskie dokonuje przeglądu programu, uwzględniając uwagi zgłoszone przez Komisję.</p>	<p>1. Komisja ocenia program i jego zgodność z niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniami dotyczącymi poszczególnych funduszy, a także jego spójność z umową partnerstwa. W swojej ocenie Komisja uwzględni w szczególności odnośne zalecenia dla poszczególnych krajów w takim zakresie, w jakim mają one związek z celami funduszy.</p> <p>2. Komisja może zgłosić swoje uwagi w ciągu trzech miesięcy od daty przedłożenia programu przez państwo członkowskie na podstawie wszelkich istotnych informacji.</p> <p>3. Państwo członkowskie dokonuje przeglądu programu zgodnie z kodeksem postępowania w zakresie partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów, uwzględniając uwagi zgłoszone przez Komisję.</p>

Uzasadnienie

Zalecenia dla poszczególnych krajów są dopuszczalne, jeśli przy ich opracowaniu zastosowano zasadę partnerstwa.

Poprawka 35

Artykuł 19 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Państwo członkowskie może przedłożyć uzasadniony wniosek o zmiany w programie wraz ze zmienionym programem, opisującym zakładany wpływ takich zmian na osiągnięcie celów.	Państwo członkowskie może przedłożyć uzasadniony wniosek o zmiany w programie, po konsultacji z władzami lokalnymi i regionalnymi oraz zgodnie z art. 6 , wraz ze zmienionym programem, opisującym zakładany wpływ takich zmian na osiągnięcie celów.

Uzasadnienie

Władze lokalne i regionalne powinny uczestniczyć we wprowadzaniu zmian w programie.

Poprawka 36

Artykuł 19 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Komisja ocenia zmiany i ich zgodność z niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniami dotyczącymi poszczególnych funduszy, w tym z wymogami na poziomie krajowym, i może zgłosić uwagi w terminie trzech miesięcy od daty przedłożenia zmienionego programu.	Komisja ocenia zmiany i ich zgodność z niniejszym rozporządzeniem i rozporządzeniami dotyczącymi poszczególnych funduszy, w tym z wymogami na poziomie krajowym, i może zgłosić uwagi w terminie miesiąca od daty przedłożenia zmienionego programu. Państwo członkowskie dostarcza Komisji wszelkich niezbędnych dodatkowych informacji.

Uzasadnienie

Proces zmiany PO musi również zostać uzupełniony o możliwość przekazania Komisji przez państwo członkowskie wszelkich niezbędnych informacji.

Poprawka 37

Artykuł 19 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Państwo członkowskie dokonuje przeglądu zmienionego programu i uwzględnia uwagi zgłoszone przez Komisję.	Państwo członkowskie dokonuje przeglądu zmienionego programu, rozważając uwagi zgłoszone przez Komisję.

Uzasadnienie

Uwzględnienie uwag poczynionych przez Komisję będzie przedmiotem negocjacji, ponieważ nie są one wiążące.

Poprawka 38

Artykuł 19 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Komisja zatwierdza zmiany w programie nie później niż sześć miesięcy po ich przedłożeniu przez państwo członkowskie.	Komisja zatwierdza zmiany w programie nie później niż trzy miesiące po ich przedłożeniu przez państwo członkowskie.

Uzasadnienie

Termin zatwierdzenia należy skrócić, aby przyspieszyć proces.

Poprawka 39

Artykuł 19 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
W okresie programowania państwo członkowskie może dokonać przesunięcia kwoty wynoszącej do 5 % początkowej alokacji dla danego priorytetu i nie więcej niż 3 % budżetu programu na rzecz innego priorytetu tego samego funduszu w ramach tego samego programu. W przypadku programów wspieranych z EFRR i EFS+ przesunięcie dotyczy wyłącznie alokacji dla tej samej kategorii regionu. [...]	W okresie programowania państwo członkowskie, z pełnym poszanowaniem kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów , może dokonać przesunięcia kwoty wynoszącej do 10 % początkowej alokacji dla danego priorytetu i nie więcej niż 5 % budżetu programu na rzecz innego priorytetu tego samego funduszu w ramach tego samego programu. [...]

Uzasadnienie

Zwiększenie limitu do 5 % wspierałoby elastyczność. W przypadku EFRR i EFS+ przesunięcia dotyczą tej samej kategorii regionu (jak w pierwotnym wniosku KE).

Poprawka 40

Artykuł 20

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. EFRR, EFS+ i Fundusz Spójności mogą wspólnie wspierać programy w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”.</p> <p>2. EFRR i EFS+ mogą finansować, w komplementarny sposób oraz z zastrzeżeniem ograniczenia w wysokości do 10 % wsparcia z tych funduszy na rzecz każdego priorytetu danego programu, część lub całość operacji, w przypadku której koszty kwalifikują się do wsparcia z innego funduszu w oparciu o zasady kwalifikowalności mające zastosowanie do tego funduszu, pod warunkiem że koszty te są konieczne do wdrożenia.</p>	<p>1. EFRR, EFS+, Fundusz Spójności oraz EFRROW dla rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność i zintegrowanych inwestycji terytorialnych mogą wspólnie wspierać programy w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”.</p> <p>2. EFRR, EFS+ oraz EFRROW dla rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność i zintegrowanych inwestycji terytorialnych mogą finansować, w komplementarny sposób oraz z zastrzeżeniem ograniczenia w wysokości do 10 % wsparcia z tych funduszy na rzecz każdego priorytetu danego programu, część lub całość operacji, w przypadku której koszty kwalifikują się do wsparcia z innego funduszu w oparciu o zasady kwalifikowalności mające zastosowanie do tego funduszu, pod warunkiem że koszty te są konieczne do wdrożenia.</p>

Uzasadnienie

Nawet przy godnym ubolewania wyjściu EFRROW z ram EFSI, zintegrowany rozwój terytorialny, w tym EFRROW, powinien być kontynuowany przynajmniej w przypadku zintegrowanych inwestycji terytorialnych i rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność.

Poprawka 41

Artykuł 21 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie mogą wnioskować o przesunięcie do 5 % alokacji finansowych dla programu z dowolnego z podanych funduszy do dowolnego innego funduszu w ramach zarządzania dzielonego lub do dowolnego instrumentu w ramach zarządzania bezpośredniego lub zarządzania pośredniego.</p>	<p>Zgodnie z ramami instytucjonalnymi, prawnymi i finansowymi państwa członkowskie, za zgodą instytucji zarządzającej i z pełnym poszanowaniem kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów, mogą wnioskować o przesunięcie do 5 % alokacji finansowych dla programu z dowolnego z podanych funduszy do dowolnego innego funduszu w ramach zarządzania bezpośredniego, pośredniego lub dzielonego na rzecz projektów mających znaczenie dla spójności, z wyłączeniem Programu wspierania reform.</p>

Uzasadnienie

Biorąc pod uwagę ogólne zmniejszenie środków w ramach polityki spójności, nie należy zachęcać państw członkowskich do wycofywania jeszcze większej ilości środków z projektów w ramach polityki spójności na rzecz programów, którymi można łatwiej zarządzać, ale które nie mają znaczenia dla spójności.

Poprawka 42

Artykuł 22

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwo członkowskie wspiera zintegrowany rozwój terytorialny w oparciu o strategię rozwoju lokalnego lub terytorialnego poprzez:</p> <p>a) zintegrowane inwestycje terytorialne;</p> <p>b) rozwój lokalny kierowany przez społeczność; lub</p> <p>c) inne narzędzia terytorialne wspierające inicjatywy opracowane przez państwo członkowskie na rzecz inwestycji zaprogramowanych z myślą o EFRR w ramach celu polityki, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. e).</p>	<p>Państwo członkowskie wspiera zintegrowany rozwój terytorialny – który wymaga wykorzystania wszystkich funduszy (w tym EFRROW) – w oparciu o strategię rozwoju lokalnego lub terytorialnego poprzez:</p> <p>a) zintegrowane inwestycje terytorialne;</p> <p>b) rozwój lokalny kierowany przez społeczność; lub</p> <p>c) inne narzędzia terytorialne wspierające inicjatywy opracowane przez instytucje zarządzające programami na rzecz inwestycji zaprogramowanych w ramach wszystkich celów polityki, o których mowa w art. 4 ust. 1.</p>

Uzasadnienie

Narzędzia terytorialne są opracowywane w obecnym okresie programowania przez IZ, również na szczeblu regionalnym. Narzędzia te są oparte na dokumentach strategicznych i dobrze dostosowane do potrzeb regionalnych i lokalnych.

Skuteczne wdrażanie narzędzi terytorialnych wymaga wykorzystania różnych funduszy (nie tylko EFRR) w celu zwiększenia synergii i koordynacji.

Poprawka 43

Artykuł 23

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Strategie terytorialne realizowane zgodnie z art. 22 lit. a) lub c) zawierają następujące elementy:</p> <p>a) obszar geograficzny, którego dotyczy dana strategia;</p> <p>b) analizę potrzeb rozwojowych i potencjału danego obszaru;</p> <p>c) opis zintegrowanego podejścia do stwierdzonych potrzeb rozwojowych i potencjału;</p> <p>d) opis włączenia partnerów zgodnie z art. 6 w przygotowanie strategii i jej wdrożenie.</p> <p>Strategie terytorialne mogą również zawierać wykaz operacji, które mają być wspierane.</p> <p>2. Za opracowanie strategii terytorialnych odpowiadają właściwe organy lub instytucje miejskie, lokalne lub inne organy lub instytucje terytorialne.</p> <p>3. W sytuacji gdy strategia terytorialna nie zawiera wykazu operacji, które mają uzyskać wsparcie, właściwe miejskie, lokalne lub inne terytorialne organy lub instytucje dokonują wyboru operacji lub biorą udział w takim wyborze.</p> <p>Wybrane operacje muszą być zgodne ze strategią terytorialną.</p> <p>4. W sytuacji gdy miejskie, lokalne lub inne terytorialne organy lub instytucje wykonują zadania wchodzące w zakres odpowiedzialności instytucji zarządzającej inne niż wybór operacji, taki organ lub instytucja jest określana przez instytucję zarządzającą jako instytucja pośrednicząca.</p> <p>5. Wsparcie może być udzielane na rzecz przygotowania i opracowania strategii terytorialnych.</p>	<p>1. Instytucja zarządzająca zapewnia, aby strategie terytorialne realizowane zgodnie z art. 22 lit. a) lub c) zawierały następujące elementy:</p> <p>a) obszar geograficzny, którego dotyczy dana strategia;</p> <p>b) analizę potrzeb rozwojowych i potencjału danego obszaru;</p> <p>c) opis zintegrowanego podejścia do stwierdzonych potrzeb rozwojowych i potencjału;</p> <p>d) opis włączenia partnerów zgodnie z art. 6 w przygotowanie strategii i jej wdrożenie.</p> <p>Strategie terytorialne mogą również zawierać wykaz operacji, które mają być wspierane.</p> <p>2. Za opracowanie strategii terytorialnych odpowiadają właściwe organy lub instytucje miejskie, lokalne, regionalne lub inne organy lub instytucje terytorialne.</p> <p>3. W sytuacji gdy strategia terytorialna nie zawiera wykazu operacji, które mają uzyskać wsparcie, właściwe miejskie, lokalne, regionalne lub inne terytorialne organy lub instytucje dokonują wyboru operacji lub biorą udział w takim wyborze.</p> <p>Wybrane operacje muszą być zgodne ze strategią terytorialną.</p> <p>4. Podczas przygotowywania strategii terytorialnych podmioty, o których mowa w art. 23 ust. 2, współpracują z odpowiednimi instytucjami zarządzającymi, o ile chodzi o zakres operacji, które mają być wspierane w ramach odpowiedniego programu.</p> <p>5. W sytuacji gdy miejskie, lokalne, regionalne lub inne terytorialne organy lub instytucje wykonują zadania wchodzące w zakres odpowiedzialności instytucji zarządzającej inne niż wybór operacji, taki organ lub instytucja jest określana przez instytucję zarządzającą jako instytucja pośrednicząca.</p> <p>6. Wsparcie może być udzielane na rzecz przygotowania i opracowania strategii terytorialnych.</p>

Uzasadnienie

W procesie opracowywania strategii terytorialnych, które są instrumentem do osiągnięcia celów PO, konieczne jest wskazanie i wzmocnienie roli IZ, jako podmiotu odpowiedzialnego za realizację PO.

W tekście należy również zawrzeć odniesienie do władz regionalnych, zgodnie z opinią KR-u COTER-VI/031, w której jako jedną z głównych przeszkód we wdrażaniu ZIT podaje się fakt, że „w procesie wdrażania nie uwzględnia się wystarczająco zakresu działalności i kompetencji organów odpowiedzialnych za wybór działań”.

Konieczne jest wskazanie i wzmocnienie roli IZ w przygotowywaniu strategii terytorialnych. W szczególności powinno to obejmować obowiązek opracowania strategii współpracy z odpowiednią IZ i przyznania IZ uprawnienia do zapewnienia zgodności tych strategii z zakresem PO.

Poprawka 44

Artykuł 25 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Z funduszy EFRR, EFS+ i EFMR można wspierać rozwój lokalny kierowany przez społeczność.	Z funduszy EFRR, EFS+, EFRROW, który będzie oznaczony jako LEADER , oraz EFMR można wspierać rozwój lokalny kierowany przez społeczność.

Uzasadnienie

Należy również uwzględnić EFRROW przy wspieraniu działań w zakresie rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność i LEADER.

Poprawka 45

Artykuł 27 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Instytucje zarządzające zapewniają, aby lokalne grupy działania wybrały jednego partnera w ramach grupy jako partnera wiodącego w kwestiach administracyjnych i finansowych albo zrzeszyły się w ustanowionej na podstawie prawa wspólnej strukturze.	Instytucje zarządzające zapewniają, aby lokalne grupy działania zrzeszyły się w ustanowionej na podstawie prawa wspólnej strukturze.

Uzasadnienie

Doświadczenie pokazało, że instytucja zarządzająca ma trudności z wyborem partnera wiodącego, jeżeli lokalna grupa działania nie ustanowi wspólnego podmiotu prawnego. Biorąc pod uwagę, że lokalne grupy działania ponoszą dużą odpowiedzialność i dlatego są również odpowiedzialne za potencjalne błędy, powinny one być zobowiązane do zrzeszenia się w ustanowionej na podstawie prawa wspólnej strukturze.

Poprawka 46

Artykuł 31 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Odsetek zwracanych funduszy na pomoc techniczną wynosi:</p> <p>a) w przypadku wsparcia z EFRR w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” oraz w przypadku wsparcia z Funduszu Spójności: 2,5 %</p> <p>b) w przypadku wsparcia z EFS+: 4 % i w przypadku programów objętych zakresem art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (vii) rozporządzenia w sprawie EFS+: 5 %;</p> <p>c) w przypadku wsparcia z EFMR: 6 %;</p> <p>d) w przypadku wsparcia z FAM, FBW i IZGW: 6 %.</p>	<p>Odsetek zwracanych funduszy na pomoc techniczną wynosi:</p> <p>a) w przypadku wsparcia z EFRR w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” oraz w przypadku wsparcia z Funduszu Spójności: 5 %;</p> <p>b) w przypadku wsparcia z EFS+: 5 %;</p> <p>c) w przypadku wsparcia z EFRROW: 5 %;</p> <p>d) w przypadku wsparcia z EFMR: 6 %;</p> <p>e) w przypadku wsparcia z FAM, FBW i IZGW: 6 %.</p>

Uzasadnienie

Stawka ryczałtowa (5 %) na pomoc techniczną powinna obejmować również EFS+.

Poprawka 47

Artykuł 33 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwo członkowskie powołuje komitet monitorujący realizację programu („komitet monitorujący”) w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia danego państwa członkowskiego o decyzji w sprawie zatwierdzenia programu.</p> <p>[...]</p>	<p>Państwo członkowskie w porozumieniu z właściwą instytucją zarządzającą powołuje komitet, zgodnie z kodeksem postępowania w zakresie partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów oraz swoimi ramami instytucjonalnymi, prawnymi i finansowymi, w celu monitorowania realizacji programu („komitet monitorujący”) w terminie trzech miesięcy od daty powiadomienia danego państwa członkowskiego o decyzji w sprawie zatwierdzenia programu.</p> <p>[...]</p>

Uzasadnienie

Aby zapewnić właściwe zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych oraz zainteresowanych stron, konieczne jest odniesienie do ram instytucjonalnych, prawnych i finansowych w państwach członkowskich oraz do kodeksu postępowania. Ponieważ komitet monitorujący został utworzony w celu monitorowania konkretnego programu, instytucja zarządzająca powinna być odpowiedzialna za jego ustanowienie.

Poprawka 48

Artykuł 33 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Państwo członkowskie publikuje regulamin wewnętrzny komitetu monitorującego i wszystkie dane i informacje wymieniane z komitetem monitorującym na stronie internetowej, o której mowa w art. 44 ust. 1.	Institucja zarządzająca publikuje regulamin wewnętrzny komitetu monitorującego i wszystkie dane i informacje dotyczące pracy komitetu monitorującego na stronie internetowej, o której mowa w art. 44 ust. 1, lub wskazuje link do odpowiedniej strony internetowej, na której dostępne są wszystkie dane i informacje.

Uzasadnienie

Wszystkie dane i informacje dotyczące komitetów monitorujących na bieżący okres programowania są publikowane na odpowiednich stronach internetowych utworzonych specjalnie w tym celu. Ta dobra praktyka powinna być kontynuowana w latach 2021–2027.

Poprawka 49

Art. 35 ust. 1 lit. f)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Komitet monitorujący rozpatruje: [...] f) realizację działań w zakresie komunikacji i eksponowania; [...]	Komitet monitorujący rozpatruje: [...] f) realizację określonych w strategii komunikacji działań w zakresie komunikacji i eksponowania; [...]

Uzasadnienie

Proponujemy utrzymanie strategii komunikacji, a także by komitet monitorujący danego programu operacyjnego był odpowiedzialny za jej zatwierdzenie i wprowadzanie w niej zmian.

Poprawka 50

Art. 35 ust. 1, dodać nowy punkt po lit. i)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Komitet monitorujący rozpatruje: [...]	Komitet monitorujący rozpatruje: [...] j) metodę i kryteria stosowane przy wyborze operacji, w tym wszelkie zmiany takiej metody i kryteriów, bez uszczerbku dla przepisów art. 27 ust. 3 lit. b), c) i d);

Uzasadnienie

Zatwierdzenie przez komitet monitorujący nie powinno być wymagane w przypadku metodologii i kryteriów wyboru, ponieważ w przeciwnym razie przeszkodziłoby to w pracy instytucji zarządzającej.

Poprawka 51

Artykuł 35 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komitet monitorujący zatwierdza:</p> <p>a) metodę i kryteria stosowane przy wyborze operacji, w tym wszelkie zmiany takiej metody i kryteriów, po konsultacjach z Komisją zgodnie z art. 67 ust. 2, nie naruszając przepisów art. 27 ust. 3 lit. b), c) i d);</p> <p>b) roczne sprawozdania z realizacji celów dotyczące programów wspieranych z EFRR, FAM, FBW i IZGW i końcowe sprawozdanie z realizacji celów dotyczące programów wspieranych z EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności;</p> <p>c) plan oceny i wszelkie zmiany w tym planie;</p> <p>d) wszelkie wnioski instytucji zarządzającej w sprawie zmian w programie, w tym w sprawie przesunięć zgodnie z art. 19 ust. 5 i art. 21.</p>	<p>Komitet monitorujący zatwierdza:</p> <p>a) roczne sprawozdania z realizacji celów dotyczące programów wspieranych z EFRR, FAM, FBW i IZGW i końcowe sprawozdanie z realizacji celów dotyczące programów wspieranych z EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności;</p> <p>b) plan oceny i wszelkie zmiany w tym planie;</p> <p>c) wszelkie wnioski instytucji zarządzającej w sprawie zmian w programie, wyłączając wnioski w sprawie przesunięć zgodnie z art. 19 ust. 5 i art. 21.</p> <p>d) zmiany w wykazie planowanych operacji o znaczeniu strategicznym, o których mowa w art. 17 ust. 3 lit. d) ppkt (i), oraz informacje, o których mowa w art. 17 ust. 3 lit. d) ppkt (iii), (vii) i lit. j).</p> <p>e) strategię komunikacji dla danego programu operacyjnego i wszelkie zmiany tej strategii;</p>

Uzasadnienie

Zatwierdzenie przez komitet monitorujący nie powinno być wymagane w przypadku zmian programowych w formie przesunięć między osiami priorytetowymi w systemie elastyczności na poziomie 5 % (lub 10 %), ponieważ w przeciwnym razie instytucja zarządzająca zostałaby pozbawiona możliwości terminowych dostosowań. System elastyczności straciłby skuteczność.

Poprawka 52

Artykuł 37 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Instytucja zarządzająca przekazuje Komisji drogą elektroniczną dane zbiorcze dotyczące poszczególnych programów do dnia 31 stycznia, 31 marca, 31 maja, 31 lipca, 30 września i 30 listopada każdego roku według wzoru podanego w załączniku VII.</p> <p>Pierwsze przekazanie danych nastąpi do dnia 31 stycznia 2022 r., a ostatnie – do dnia 31 stycznia 2030 r.</p> <p>W przypadku programów objętych zakresem art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (vii) rozporządzenia w sprawie ESF+ dane są przekazywane raz w roku do dnia 30 listopada.</p>	<p>Instytucja zarządzająca przekazuje Komisji drogą elektroniczną dane zbiorcze dotyczące poszczególnych programów do dnia 31 stycznia, 31 lipca i 31 października każdego roku według wzoru podanego w załączniku VII.</p> <p>Pierwsze przekazanie danych nastąpi do dnia 31 stycznia 2022 r., a ostatnie – do dnia 31 stycznia 2030 r.</p> <p>W przypadku programów objętych zakresem art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (vii) rozporządzenia w sprawie ESF+ dane są przekazywane raz w roku do dnia 30 listopada.</p>

Uzasadnienie

Przekazywanie danych sześć razy w roku powoduje znaczne obciążenie administracyjne i powinno zostać zmniejszone do trzech razy w roku, jak to miało miejsce w przypadku obecnego RWP.

Poprawka 53

Artykuł 43 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>[...]</p> <p>Koordynator ds. komunikacji bierze udział w działaniach w zakresie eksponowania, przejrzystości i komunikacji następujących organów:</p> <p>a) przedstawicielstw Komisji Europejskiej i biur kontaktowych Parlamentu Europejskiego w państwach członkowskich; a także Centrów informacyjnych Europe Direct i innych sieci; instytucji edukacyjnych i badawczych;</p> <p>b) innych odpowiednich partnerów i organów.</p>	<p>[...]</p> <p>Koordynator ds. komunikacji bierze udział w działaniach w zakresie eksponowania, przejrzystości i komunikacji następujących organów:</p> <p>a) przedstawicielstw Komisji Europejskiej i biur kontaktowych Parlamentu Europejskiego w państwach członkowskich; a także Centrów informacyjnych Europe Direct i innych sieci; instytucji edukacyjnych i badawczych;</p> <p>b) władz lokalnych i regionalnych zaangażowanych we wdrażanie programów;</p> <p>c) innych odpowiednich partnerów i organów.</p>

Uzasadnienie

RWP powinno zachęcać do współpracy między wszystkimi szczeblami sprawowania rządów zaangażowanymi we wdrażanie programów i informowanie o nich.

Poprawka 54

Artykuł 43 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Każda instytucja zarządzająca wyznacza specjalistę ds. komunikacji w ramach poszczególnych programów.</p>	<p>Każda instytucja zarządzająca wyznacza specjalistę ds. komunikacji w ramach jednego lub kilku programów („specjaliści ds. komunikacji w ramach programu”).</p>

Uzasadnienie

Aby wesprzeć integrację funduszy w celu osiągnięcia bardziej całościowego podejścia opartego na większej synergii, kilkoma programami powinien się zajmować jeden specjalista. Mogłoby to również zapewnić bardziej spójną komunikację między funduszami.

Poprawka 55

Artykuł 43 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komisja prowadzi sieć zrzeszającą koordynatorów ds. komunikacji, specjalistów ds. komunikacji w ramach poszczególnych programów i przedstawicieli Komisji w celu wymiany informacji na temat działań w zakresie eksponowania, przejrzystości i komunikacji.</p>	<p>Komisja prowadzi sieć zrzeszającą koordynatorów ds. komunikacji, specjalistów ds. komunikacji w ramach poszczególnych programów, przedstawicieli Europejskiego Komitetu Regionów i przedstawicieli Komisji w celu wymiany informacji na temat działań w zakresie eksponowania, przejrzystości i komunikacji.</p>

Uzasadnienie

Zadaniem Komisji jest stworzenie sieci informatorów, która powinna również obejmować KR, aby zapewnić synergię i współpracę.

Poprawka 56

Artykuł 44, nowy ustęp po ustępie 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Instytucje zarządzające opracowują strategię komunikacji dla każdego programu operacyjnego. Można opracować wspólną strategię komunikacji dla kilku programów operacyjnych. W strategii komunikacji uwzględnia się wielkość programu operacyjnego lub programów operacyjnych, których ta strategia dotyczy, zgodnie z zasadą proporcjonalności.</i></p> <p><i>Strategia komunikacji zawiera elementy wymienione w załączniku VIII.</i></p> <p><i>Państwo członkowskie i instytucja zarządzająca zapewniają, aby działania informacyjne i komunikacyjne były realizowane zgodnie ze strategią komunikacji w celu zwiększenia widoczności i ulepszenia komunikacji z obywatelami oraz aby działania te miały możliwie jak największe nagłośnienie w mediach.</i></p>

Uzasadnienie

Strategia komunikacji jest kluczowym czynnikiem przy opracowywaniu i realizacji zadań w zakresie eksponowania i komunikacji, co pragniemy w tym miejscu podkreślić. Całkowite jej usunięcie pociągnęłoby za sobą pewien stopień niepewności przy realizacji tych działań, a także ryzyko braku zapewnienia minimalnego poziomu jednolitości wśród różnych organów i organizacji zaangażowanych w jej realizację.

Poprawka 57

Artykuł 44 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Instytucja zarządzająca publikuje na stronie internetowej, o której mowa w ust. 1, na co najmniej miesiąc przed ogłoszeniem zaproszenia do składania wniosków, zwięzłe podsumowanie planowanych i opublikowanych zaproszeń do składania wniosków wraz z informacjami na temat:</p> <p>[...]</p>	<p>Instytucja zarządzająca publikuje na stronie internetowej, o której mowa w ust. 1, zwięzłe podsumowanie planowanych i opublikowanych zaproszeń do składania wniosków wraz z informacjami na temat:</p> <p>[...]</p>

Uzasadnienie

Przepisy wydane na podstawie art. 44 ust. 2 mogłyby doprowadzić do opóźnień we wdrażaniu, jednocześnie ograniczając elastyczność instytucji zarządzających.

W związku z tym proponuje się zniesienie tego przepisu, pozostawiając do oceny pojedynczych organów administracji wybór najodpowiedniejszych instrumentów, w celu zapewnienia jak największej widoczności możliwości finansowania.

Ewentualnie, jeżeli zostanie uznane za konieczne utrzymanie powyższego przepisu, należy zapewnić, by termin publikacji nie był wcześniej określony, ale pozostawiony do decyzji instytucji zarządzających, w celu zapewnienia spójności z planowaniem wdrażania.

Poprawka 58

Nowy artykuł po art. 44

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>1. Strategia komunikacji opracowana przez instytucję zarządzającą jest przedkładana komitetowi monitorującemu do zatwierdzenia zgodnie z art. 35 ust. 2 lit. e) nie później niż sześć miesięcy po przyjęciu programu operacyjnego lub programów operacyjnych, których dotyczy.</p> <p><i>W przypadku, gdy wspólną strategię komunikacji opracuje się dla kilku programów operacyjnych i gdy dotyczy ona kilku komitetów monitorujących, państwo członkowskie może wyznaczyć jeden komitet monitorujący, który będzie odpowiedzialny – w porozumieniu z pozostałymi właściwymi komitetami monitorującymi – za zatwierdzenie wspólnej strategii komunikacji oraz zatwierdzanie wszelkich późniejszych zmian tej strategii.</i></p> <p><i>W razie konieczności państwo członkowskie lub instytucje zarządzające mogą dokonać zmiany strategii komunikacji podczas okresu programowania. Instytucja zarządzająca przedkłada komitetowi monitorującemu do zatwierdzenia zmienioną strategię komunikacji zgodnie z art. 35 ust. 2 lit. e).</i></p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>2. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 1 akapit trzeci niniejszego artykułu instytucja zarządzająca informuje właściwy komitet monitorujący lub właściwe komitety monitorujące co najmniej raz w roku o postępach w realizacji strategii komunikacji, o której mowa w art. 35 ust. 1 lit. f), i o dokonanej przez instytucję zarządzającą analizie wyników tej strategii, jak również o planowanych działaniach informacyjnych i komunikacyjnych oraz środkach zwiększających widoczność funduszy, które mają zostać przedsięwzięte w kolejnym roku. Komitet monitorujący wydaje opinię na temat działań i środków planowanych na następny rok, w tym na temat sposobów zwiększenia skuteczności działań komunikacyjnych dla ogółu społeczeństwa.</p>

Uzasadnienie

Należy utrzymać procedurę zatwierdzania, zmian i monitorowania dotyczącą strategii komunikacji ze względu na jej pozytywne wyniki w okresie 2014–2020, a także dlatego, że umożliwi ona Komisji przeprowadzanie kontroli w oparciu o udostępniony usystematyzowany dokument, tym samym ułatwiając nadzór.

Poprawka 59

Artykuł 50 ust. 2, lit. b)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>przez podzielenie najbardziej aktualnych udokumentowanych miesięcznych kosztów zatrudnienia brutto przez miesięczny czas pracy danej osoby zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi, o których mowa w umowie o pracę.</p>	<p>przez podzielenie najbardziej aktualnych udokumentowanych miesięcznych kosztów zatrudnienia brutto przez miesięczny czas pracy danej osoby zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami krajowymi lub układami zbiorowymi, o których mowa w umowie o pracę.</p>

Uzasadnienie

Odniesienie do podstawy umowy o pracę.

Poprawka 60

Artykuł 52 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Instrumenty finansowe zapewniają wsparcie ostatecznym odbiorcom wyłącznie w przypadku nowych inwestycji uznawanych za finansowo wykonalne, tak jak generowanie dochodów lub oszczędności, i które nie otrzymują wystarczającego finansowania ze źródeł rynkowych.</p>	<p>Instrumenty finansowe zapewniają wsparcie ostatecznym odbiorcom wyłącznie w przypadku inwestycji uznawanych za finansowo wykonalne, tak jak generowanie dochodów lub oszczędności, i które nie otrzymują wystarczającego finansowania z dostępnych źródeł rynkowych.</p>

Uzasadnienie

Instrumenty finansowe powinny być wykorzystywane nie tylko w przypadku nowych inwestycji, ale również generalnie w przypadku inwestycji, które są opłacalne z finansowego punktu widzenia i jeśli dostępne źródła rynkowe nie są w stanie zapewnić finansowania.

Poprawka 61

Artykuł 52, nowy ustęp po ustępie 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Jeżeli instrumenty finansowe służą wspieraniu finansowania przedsiębiorstw, w tym MSP, wsparcie takie powinno być ukierunkowane na tworzenie nowych przedsiębiorstw, dostarczanie kapitału początkowego, tj. kapitału zalążkowego i kapitału na rozruch, kapitału na rozszerzenie działalności, kapitału na wzmocnienie podstawowej działalności przedsiębiorstwa lub realizację nowych projektów, przechodzenie przez nowe przedsiębiorstwa na nowe rynki lub na nowe rozwiązania, bez uszczerbku dla mających zastosowanie unijnych przepisów w zakresie pomocy państwa oraz zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych funduszy. Takie wsparcie może obejmować inwestycje zarówno w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, jak również w kapitał obrotowy w ramach zakresu określonego w mających zastosowanie unijnych przepisach w zakresie pomocy państwa i mając na względzie pobudzanie sektora prywatnego jako dostarczyciela środków finansowych dla przedsiębiorstw. Wsparcie może także obejmować koszty przekazania praw własności w przedsiębiorstwach, jeżeli takie przekazanie ma miejsce między niezależnymi inwestorami.</i></p>

Uzasadnienie

Nowe RWP powinno również nawiązywać do szerokiej definicji inwestycji, tak jak w obecnym RWP.

Poprawka 62

Artykuł 53 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Instrumenty finansowe zarządzane na odpowiedzialność instytucji zarządzającej mogą być ustanowione jako:</p> <p>a) inwestycja zasobów programu w kapitał podmiotu prawnego;</p> <p>b) oddzielne bloki finansowania lub rachunki powiernicze w ramach instytucji.</p> <p>Instytucja zarządzająca dokonuje wyboru podmiotu wdrażającego dany instrument finansowy.</p> <p>Jeżeli podmiot wybrany przez instytucję zarządzającą wdraża fundusz zarządzający, podmiot ten może również wybrać inne podmioty do celów wdrożenia funduszu szczegółowego.</p>	<p>Instrumenty finansowe zarządzane na odpowiedzialność instytucji zarządzającej mogą być ustanowione jako:</p> <p>a) inwestycja zasobów programu w kapitał podmiotu prawnego;</p> <p>b) oddzielne bloki finansowania lub rachunki powiernicze w ramach instytucji.</p> <p>Instytucja zarządzająca dokonuje wyboru podmiotu wdrażającego dany instrument finansowy zgodnie z art. 67.</p> <p>Jeżeli podmiot wybrany przez instytucję zarządzającą wdraża fundusz zarządzający, podmiot ten może również wybrać inne podmioty do celów wdrożenia funduszu szczegółowego.</p>

Uzasadnienie

Aby zapewnić rynkowe wdrożenie instrumentów finansowych i zmniejszyć ryzyko związane z kontrolą w przypadku wyboru organu wdrażającego instrument finansowy, niezbędna jest zgodność z art. 67. Zgodnie z poprawką należy również zmienić motyw (44) preambuły oraz art. 62 ust. 3 i art. 67 ust. 4.

Poprawka 63

Artykuł 53 ust. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Krajowe współfinansowanie programu może pochodzić od instytucji zarządzającej lub może mieć miejsce na poziomie funduszy zarządzających, na poziomie funduszy szczegółowych lub na poziomie inwestycji na rzecz ostatecznych odbiorców, zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych funduszy. Jeśli współfinansowanie krajowe jest udzielane na poziomie inwestycji na rzecz ostatecznych odbiorców, podmiot wdrażający instrumenty finansowe prowadzi dokumentację wykazującą kwalifikowalność wydatków leżących u podstaw współfinansowania.	Krajowe współfinansowanie programu może pochodzić od instytucji zarządzającej lub funduszy zarządzających, funduszy szczegółowych lub prywatnych inwestorów albo ostatecznych odbiorców, zgodnie z przepisami dotyczącymi poszczególnych funduszy. Jeśli współfinansowanie krajowe jest udzielane przez inwestycje lub na poziomie inwestycji na rzecz ostatecznych odbiorców, podmiot wdrażający instrumenty finansowe prowadzi dokumentację wykazującą kwalifikowalność wydatków leżących u podstaw współfinansowania.

Uzasadnienie

Nie ma powodu, aby wykluczać wkład własny ostatecznego odbiorcy jako kwalifikowalne współfinansowanie krajowe, jeżeli ma on na celu sfinansowanie tej samej inwestycji. Takie wykluczenie stanowi nieuzasadnione zaostrenie warunków kwalifikowalności w stosunku do dotacji.

Poprawka 64

Artykuł 59 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Ust. 1 i 2 nie mają zastosowania do operacji, w przypadku których zaprzestano działalności produkcyjnej ze względu na upadłość niewynikającą z oszukańczego bankructwa.	Ust. 1 do 2 nie mają zastosowania do wkładów z programu na rzecz instrumentów finansowych oraz dokonywanych przez takie instrumenty, ani do operacji, w przypadku których zaprzestano działalności produkcyjnej ze względu na upadłość niewynikającą z oszukańczego bankructwa.

Uzasadnienie

Operacje na instrumentach finansowych powinny być wyraźnie wyłączone z przepisów dotyczących trwałości. Takie odstępstwo zostało wprowadzone z powodzeniem zarówno na lata 2007–2013, jak i na lata 2014–2020.

Poprawka 65

Artykuł 63 ust. 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Państwa członkowskie dopilnowują, aby wszelka wymiana informacji między beneficjentami a instytucjami programu odbywała się za pomocą systemów elektronicznej wymiany danych zgodnie z załącznikiem XII.	Państwa członkowskie dopilnowują, aby wymiana informacji między beneficjentami a instytucjami programu mogła się odbywać w stosownych przypadkach za pomocą systemów elektronicznej wymiany danych zgodnie z załącznikiem XII.
[...]	[...]

Uzasadnienie

Wymóg prowadzenia wszystkich wymian danych drogą elektroniczną nakładałby niepotrzebne obciążenie.

Poprawka 66

Artykuł 64 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
[...]	[...]
c) Komisja przekazuje – nie później niż 3 miesiące od ostatniego dnia audytu – właściwemu organowi państwa członkowskiego wstępne ustalenia audytu w przynajmniej jednym z języków urzędowych Unii ;	c) Komisja przekazuje – nie później niż 3 miesiące od ostatniego dnia audytu – właściwemu organowi państwa członkowskiego wstępne ustalenia audytu w przynajmniej jednym z języków danego państwa członkowskiego ;
d) Komisja przekazuje sprawozdanie z audytu w przynajmniej jednym z języków urzędowych Unii nie później niż 3 miesiące od daty otrzymania kompletnej odpowiedzi od właściwego organu państwa członkowskiego dotyczącej wstępnych ustaleń audytu.	d) Komisja przekazuje sprawozdanie z audytu w przynajmniej jednym z języków danego państwa członkowskiego nie później niż 3 miesiące od daty otrzymania kompletnej odpowiedzi od właściwego organu państwa członkowskiego dotyczącej wstępnych ustaleń audytu.
[...]	[...]

Uzasadnienie

Powinno to przyspieszyć wdrażanie, ponieważ zainteresowane organy nie muszą czekać na dodatkowe tłumaczenie, jeśli będzie ono konieczne.

Poprawka 67

Artykuł 67 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Na wniosek Komisji instytucja zarządzająca konsultuje się z Komisją i uwzględnia jej uwagi przed przekazaniem wstępnych kryteriów kwalifikacji komitetowi monitorującemu oraz przed wszystkimi późniejszymi zmianami tych kryteriów.	

Uzasadnienie

Niejasne są warunki, w jakich Komisja może wymagać konsultacji w sprawie kryteriów wyboru. Utrudniłoby to autonomię i proces decyzyjny instytucji zarządzającej.

Poprawka 68

Artykuł 84 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Płatności zaliczkowe w odniesieniu do każdego funduszu są wypłacane w postaci rocznych rat przed dniem 1 lipca każdego roku, z zastrzeżeniem dostępności środków, zgodnie z tym, co następuje:</p> <p>a) 2021: 0,5 %;</p> <p>b) 2022: 0,5 %;</p> <p>c) 2023: 0,5 %;</p> <p>d) 2024: 0,5 %;</p> <p>e) 2025: 0,5 %;</p> <p>f) 2026: 0,5 %</p> <p>Jeżeli program jest przyjmowany po dniu 1 lipca 2021 r., wcześniejsze raty są wypłacane w roku, w którym przyjęto program.</p>	<p>Płatności zaliczkowe w odniesieniu do każdego funduszu są wypłacane w postaci rocznych rat przed dniem 1 lipca każdego roku, z zastrzeżeniem dostępności środków, zgodnie z tym, co następuje:</p> <p>a) 2021: 2 %;</p> <p>b) 2022: 2 %;</p> <p>c) 2023: 2 %;</p> <p>d) 2024: 2 %;</p> <p>e) 2025: 2 %;</p> <p>f) 2026: 2 %</p> <p>Jeżeli program jest przyjmowany po dniu 1 lipca 2021 r., wcześniejsze raty są wypłacane w roku, w którym przyjęto program.</p>

Uzasadnienie

W porównaniu z obecnym RWP, w nowym RWP została zbyt bardzo obniżona roczna kwota płatności zaliczkowych.

Poprawka 69

Artykuł 85 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 lit. a) zastosowanie ma, co następuje:</p> <p>a) w przypadku gdy wkład Unii jest wnoszony na mocy art. 46 lit. a), kwotami wyszczególnionymi we wniosku o płatność są kwoty uzasadnione osiągnięciem postępów w spełnianiu warunków lub osiągnięciem rezultatów, zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 89 ust. 2);</p> <p>b) w przypadku gdy wkład Unii jest wnoszony na mocy art. 46 lit. c), d) i e), kwotami wyszczególnionymi we wniosku o płatność są kwoty określone zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 88 ust. 3);</p>	<p>Na zasadzie odstępstwa od ust. 3 lit. a) zastosowanie ma, co następuje:</p> <p>a) w przypadku gdy wkład Unii jest wnoszony na mocy art. 46 lit. a), kwotami wyszczególnionymi we wniosku o płatność są kwoty uzasadnione osiągnięciem postępów w spełnianiu warunków lub osiągnięciem rezultatów, zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 89 ust. 2);</p> <p>b) w przypadku gdy wkład Unii jest wnoszony na mocy art. 46 lit. c), d) i e), kwotami wyszczególnionymi we wniosku o płatność są kwoty określone zgodnie z decyzją, o której mowa w art. 88 ust. 3);</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>c) dla takich form dotacji, jakie wymieniono w art. 48 ust. 1 lit. b), c) i d), kwotami wyszczególnionymi we wniosku o płatność są koszty obliczone na mającej zastosowanie podstawie.</p>	<p>c) dla takich form dotacji, jakie wymieniono w art. 48 ust. 1 lit. b), c) i d), kwotami wyszczególnionymi we wniosku o płatność są koszty obliczone na mającej zastosowanie podstawie;</p> <p>d) <i>w przypadku pomocy państwa wniosek o płatność może obejmować zaliczki wypłacone beneficjentowi przez organ udzielający pomocy, pod warunkiem że te zaliczki nie przekraczają 40 % całkowitej kwoty pomocy, która ma zostać przyznana beneficjentowi na daną operację.</i></p>

Uzasadnienie

Obecne RWP przewiduje w art. 131 ust. 4 lit. b) możliwość wypłacania zaliczek w wysokości do 40 %. Możliwość ta powinna zostać utrzymana w nowym RWP.

Poprawka 70

Artykuł 86

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>[...]</p> <p>2. Jeśli instrumenty finansowe są wdrażane na mocy art. 53 ust. 3, wnioski o płatność, które obejmują wydatki na instrumenty finansowe, przedkłada się zgodnie z następującymi warunkami:</p> <p>a) kwota uwzględniona w pierwszym wniosku o płatność musi zostać uprzednio wypłacona na rzecz instrumentów finansowych i może stanowić do 25 % łącznej kwoty wkładów z programu przeznaczonych na instrumenty finansowe na mocy odnośnej umowy o finansowaniu, zgodnie z danym priorytetem i kategorią regionu, w stosownych przypadkach;</p> <p>b) kwota uwzględniona w kolejnych wnioskach o płatność przedłożonych w okresie kwalifikowalności obejmuje wydatki kwalifikowalne, o których mowa w art. 62 ust. 1.</p> <p>3. Kwota uwzględniona w pierwszym wniosku o płatność, o której mowa w ust. 2 lit. a), zostaje rozliczona w sprawozdaniach finansowych Komisji nie później niż w ostatnim roku obrachunkowym.</p> <p>Ujawnia się ją oddzielnie we wnioskach o płatność.</p>	<p>[...]</p> <p>2. Jeśli instrumenty finansowe są wdrażane na mocy art. 53 ust. 2, wnioski o płatność obejmują wydatki związane z utworzeniem instrumentów finansowych lub wniesieniem do nich wkładu.</p>

Uzasadnienie

W okresie 2014–2020 wkład programu w instrumenty finansowe ogranicza elastyczność utworzonych instrumentów i możliwość równoczesnego uruchamiania szeregu produktów finansowych. Poprawka opiera się na najlepszych praktykach z okresu 2007–2013.

Poprawka 71

Artykuł 88 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>[...]</p> <p>c) zasad dotyczących odpowiednich kosztów jednostkowych i płatności ryczałtowych mających zastosowanie w ramach polityk Unii w odniesieniu do podobnego rodzaju operacji;</p> <p>d) zasad dotyczących odpowiednich kosztów jednostkowych i płatności ryczałtowych wykorzystywanych w ramach systemów dotacji finansowanych w całości przez państwo członkowskie w odniesieniu do podobnego rodzaju operacji.</p>	<p>[...]</p> <p>c) zasad dotyczących odpowiednich kosztów jednostkowych, płatności ryczałtowych i stawek ryczałtowych mających zastosowanie w ramach polityk Unii w odniesieniu do podobnego rodzaju operacji;</p> <p>d) zasad dotyczących odpowiednich kosztów jednostkowych, płatności ryczałtowych i stawek ryczałtowych wykorzystywanych w ramach systemów dotacji finansowanych w całości przez państwo członkowskie w odniesieniu do podobnego rodzaju operacji.</p>

Uzasadnienie

Dla spójności artykułu.

Poprawka 72

Artykuł 99 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komisja dokonuje umorzenia każdej kwoty w ramach programu, która nie została wykorzystana na płatności zaliczkowe zgodnie z art. 84 lub w odniesieniu do której nie złożono wniosku o płatność zgodnie z art. 85 i 86 do dnia 26 grudnia drugiego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym podjęto zobowiązania budżetowe na lata 2021–2026.</p>	<p>Komisja dokonuje umorzenia każdej kwoty w ramach programu, która nie została wykorzystana na płatności zaliczkowe zgodnie z art. 84 lub w odniesieniu do której nie złożono wniosku o płatność zgodnie z art. 85 i 86 do dnia 31 grudnia trzeciego roku kalendarzowego następującego po roku, w którym podjęto zobowiązania budżetowe na lata 2021–2026.</p> <p>W przypadku wstrzymania płatności na zasadzie prawnej lub zapobiegawczo, stosuje się również przedłużenie.</p>

Uzasadnienie

Zasady dotyczące umorzeń nie powinny być skracane, ale pozostać na poziomie n+3, biorąc pod uwagę obecne trudności wielu władz lokalnych i regionalnych w zapewnieniu wystarczającego współfinansowania. Należałoby również przyjąć termin do końca roku.

Poprawka 73

Artykuł 103 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komisja, w drodze aktu wykonawczego, przyjmuje decyzję w sprawie rocznego podziału zasobów ogólnych między państwa członkowskie w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”, pod względem kategorii regionów, wraz z wykazem kwalifikujących się regionów zgodnie z metodyką określoną w załączniku XXII.</p>	<p>Komisja, w drodze aktu wykonawczego, przyjmuje decyzję w sprawie rocznego podziału zasobów ogólnych między państwa członkowskie w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”, pod względem kategorii regionów, wraz z wykazem kwalifikujących się regionów zgodnie z metodyką określoną w załączniku XXII.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W decyzji tej określa się także roczny podział zasobów ogólnych między państwa członkowskie w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg).</p>	<p>W decyzji tej określa się także roczny podział zasobów ogólnych między państwa członkowskie w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg).</p> <p>W związku z tym minimalna ogólna alokacja z funduszy, zarówno na poziomie krajowym, jak i regionalnym powinna wynosić 76 % budżetu przeznaczanego dla każdego państwa członkowskiego lub regionu w latach 2014–2020.</p>

Uzasadnienie

Zabezpieczenie zapewnione przez Komisję na poziomie krajowym nie zapobiega nieproporcjonalnym cięciom w poszczególnych obszarach objętych pomocą, czego nie uzasadniałaby polityka spójności.

Poprawka 74

Artykuł 104 ust. 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Zasoby na cel „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) ustala się na poziomie 2,5 % zasobów ogólnych dostępnych na zobowiązania budżetowe z funduszy na okres 2021–2027 (tj. w łącznej kwocie 8 430 000 000 EUR).</p>	<p>Zasoby na cel „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) ustala się na poziomie 3,3 % zasobów ogólnych dostępnych na zobowiązania budżetowe z funduszy na okres 2021–2027 (tj. w łącznej kwocie XX XXX XXX XXX EUR).</p>

Uzasadnienie

Propozycja Komisji doprowadziłaby do znacznych cięć budżetowych na działania w zakresie współpracy terytorialnej, pomimo włączenia nowych działań do projektu rozporządzenia w sprawie EWT. W związku z tym KR sugeruje zwiększenie środków na cel europejskiej współpracy terytorialnej do 3,3 % ogólnych środków na politykę spójności, co umożliwiłoby ochronę istniejących programów współpracy transgranicznej, a także współpracę międzyregionalną i współpracę na rzecz regionów najbardziej oddalonych. Należy utrzymać obecną metodę alokacji na cel europejskiej współpracy terytorialnej, jak określono w załączniku VII do rozporządzenia (UE) nr 1303/2013, z uwagi na to, że proponowana nowa metoda alokacji na cel europejskiej współpracy terytorialnej dyskryminowałaby państwa członkowskie i regiony, w których występuje niska gęstość zaludnienia wzdłuż ich granic (w szczególności nowe kryterium 25 kilometrów).

Poprawka 75

Artykuł 105 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W ramach przedłożenia umowy partnerstwa lub w kontekście przeglądu śródkresowego Komisja może przyjąć wniosek państwa członkowskiego o przesunięcie środków:</p> <p>a) w wysokości nie więcej niż 15 % łącznych alokacji dla słabiej rozwiniętych regionów do regionów w okresie przejściowym lub regionów lepiej rozwiniętych oraz z regionów w okresie przejściowym do regionów lepiej rozwiniętych;</p> <p>(b) z alokacji dla regionów lepiej rozwiniętych lub regionów w okresie przejściowym do regionów słabiej rozwiniętych.</p>	<p>W ramach przedłożenia umowy partnerstwa lub w kontekście przeglądu śródkresowego Komisja może przyjąć wniosek państwa członkowskiego o przesunięcie środków w wysokości nie więcej niż 15 % całkowitej alokacji.</p>

Uzasadnienie

Powinny istnieć możliwości przesunięć między wszystkimi kategoriami regionów.

Poprawka 76

Artykuł 106 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
W decyzji Komisji w sprawie zatwierdzenia programu ustala się stopę współfinansowania i maksymalną kwotę wsparcia z funduszy dla każdego priorytetu.	W decyzji Komisji w sprawie zatwierdzenia programu ustala się maksymalną kwotę wsparcia z funduszy dla każdego priorytetu i stopę współfinansowania dla programu.

Uzasadnienie

Ustalenie maksymalnej stopy współfinansowania na poziomie PO (zamiast maksymalnych stawek dla każdego priorytetu) umożliwi większą elastyczność w procesie realizacji. Umożliwiłyby to zróżnicowanie współfinansowania w priorytetach w zależności od rodzaju interwencji.

Poprawka 77

Artykuł 106 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Stopa współfinansowania dla celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” na poziomie każdego priorytetu nie przewyższa:</p> <p>a) 70 % dla regionów słabiej rozwiniętych;</p> <p>b) 55 % dla regionów w okresie przejściowym;</p> <p>c) 40 % dla regionów lepiej rozwiniętych.</p>	<p>Stopa współfinansowania dla celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” na poziomie każdego priorytetu nie przewyższa:</p> <p>a) 85 % dla regionów słabiej rozwiniętych;</p> <p>b) 70 % dla regionów w okresie przejściowym;</p> <p>c) 50 % dla regionów lepiej rozwiniętych.</p>
<p>Stopy współfinansowania określone w lit. a) mają zastosowanie również do regionów najbardziej oddalonych.</p>	<p>Stopy współfinansowania określone w lit. a) mają zastosowanie również do regionów najbardziej oddalonych.</p>
<p>Stopa współfinansowania dla Funduszu Spójności na poziomie każdego priorytetu nie przewyższa 70 %.</p>	<p>Stopa współfinansowania dla Funduszu Spójności na poziomie każdego priorytetu nie przewyższa 85 %.</p>
<p>W rozporządzeniu w sprawie EFS+ mogą zostać określone wyższe stopy współfinansowania w przypadku priorytetów służących wsparciu działań innowacyjnych zgodnie z art. [14] tego rozporządzenia.</p>	<p>W rozporządzeniu w sprawie EFS+ mogą zostać określone wyższe stopy współfinansowania w przypadku priorytetów służących wsparciu działań innowacyjnych zgodnie z art. [14] tego rozporządzenia.</p>

Uzasadnienie

Stopy współfinansowania powinny być utrzymane na obecnym poziomie.

Poprawka 78

Artykuł 106 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Stopa współfinansowania dla programów Interreg nie przekracza 70 % .	Stopa współfinansowania dla programów Interreg nie przekracza 85 % .
[...]	[...]

Uzasadnienie

Stopa współfinansowania dla EWT powinna być utrzymana na poziomie 85 %.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Popiera najważniejsze cele, które Komisja pragnie osiągnąć za pomocą nowego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów (RWP), w szczególności modernizację polityki spójności przez jej uproszczenie, większą elastyczność i skuteczność, a także znaczne zmniejszenie niepotrzebnych obciążeń administracyjnych beneficjentów i instytucji zarządzających.
2. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że polityka spójności pozostaje dostępna dla wszystkich regionów w Unii Europejskiej, co było jedną z najważniejszych uwag Europejskiego Komitetu Regionów w poprzednich opiniach w tej sprawie i kluczowym przesłaniem #CohesionAlliance.
3. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że potwierdzono podejście oparte na zarządzaniu dzielonym, ale wskazuje, że należy nadal podejmować działania na „najodpowiedniejszym szczeblu terytorialnym”, a zarazem zwiększać rolę władz lokalnych i regionalnych w zarządzaniu programami na poziomie najbliższym obywatelom, zgodnie z zasadami pomocniczości, wielopoziomowego sprawowania rządów i partnerstwa.
4. Wzywa do dalszego uproszczenia, na przykład poprzez zmniejszenie obciążeń administracyjnych wynikających z przepisów dotyczących pomocy państwa.

Cele i ogólne zasady dotyczące wsparcia

5. Popiera pięć nowych celów politycznych, ponieważ z jednej strony odpowiadają one w dużej mierze poprzednim celom tematycznym, a z drugiej strony umożliwiają większą elastyczność dzięki ich szerszym definicjom.
6. Uważa, że usunięcie EFRROW z RWP stanowi poważny powód do niepokoju, ponieważ może zagrozić zintegrowanemu podejściu funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na obszarach wiejskich, mając na uwadze, że rozwój obszarów wiejskich jest podstawowym elementem celów polityki spójności. Komitet wzywa do ponownego wprowadzenia EFRROW do RWP (patrz opinia KR-u NAT-VI/034 w sprawie WPR) w celu zwiększenia synergii z rozwojem obszarów wiejskich; wyraża jednak uznanie dla faktu, że w przypadku niektórych tematów we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie planów strategicznych WPR (art. 2) odniesiono się do nowego RWP, w szczególności w zakresie zintegrowanego rozwoju terytorialnego.
7. Ponownie stwierdza, że Europejski Fundusz Społeczny musi pozostać zakotwiczony w polityce spójności, ponieważ jest głównym instrumentem UE do inwestowania w ludzi i kapitał ludzki, do promowania włączenia społecznego i równości między mężczyznami i kobietami oraz do poprawy życia milionów europejskich obywateli.
8. Podkreśla znaczenie zasad partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów i wzywa do włączenia istniejącego kodeksu postępowania jako załącznika do projektu rozporządzenia. Wzywa do pełnego wdrożenia kodeksu postępowania w trosce o to, by zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych odbywało się na zasadzie pełnego partnerstwa.

Podejście strategiczne

9. Ubolewa, że wniosek Komisji nie jest osadzony w odnowionej długofalowej strategii, która zastąpi strategię „Europa 2020”. Oczekuje, że Komisja przedstawi taką nową długofalową strategię UE wdrażającą cele zrównoważonego rozwoju i opartą na zreformowanym systemie zarządzania, w pełni opartym na wielopoziomowym sprawowaniu rządów.

10. Z zadowoleniem przyjmuje nową umowę o partnerstwie jako prostszy i bardziej zwięzły dokument.
11. Podkreśla, że wszelkie przesunięcia środków między funduszami lub z funduszy do programu InvestEU albo do innych instrumentów unijnych w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego muszą być w pełni zgodne z zasadami pomocniczości i wielopoziomowego sprawowania rządów i nie mogą osłabiać podejścia ukierunkowanego na konkretny obszar w ramach funduszy.
12. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że zmniejszono liczbę warunków podstawowych, a w szczególności że tematyczne warunki podstawowe są teraz lepiej powiązane ze strategicznymi ramami politycznymi w określonych obszarach.
13. Jednak wyraża zaniepokojenie faktem, że płatności nie są możliwe, dopóki Komisja nie poinformuje państwa członkowskiego o spełnieniu warunków podstawowych, ponieważ może to powodować opóźnienia we wdrażaniu programów.
14. Domaga się, aby w nowym systemie programowania określać już alokacje środków na wszystkie lata okresu programowania, w tym orientacyjne alokacje na lata 2026 i 2027, po to by odpowiednio zrównoważyć z jednej strony dodatkową elastyczność i zdolność do działania w ramach polityki spójności, a z drugiej strony, znaczenie utrzymania długoterminowego strategicznego podejścia inwestycyjnego w polityce spójności, opartego na całym 7-letnim okresie finansowania.
15. Potwierdza swój stanowczy sprzeciw wobec negatywnego podejścia opartego na warunkowości makroekonomicznej, zgodnie z którym w wyniku powiązania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych z zarządzaniem gospodarczym miasta i regiony byłyby „zakładnikami” w wyniku zaniechań rządów krajowych. Polityka spójności, realizująca cele mające niewiele wspólnego z zarządzaniem makroekonomicznym, nie może podlegać uwarunkowaniom, na które władze lokalne i regionalne oraz inni beneficjenci nie mogą mieć wpływu. W związku z tym, niewłaściwe narzucenie przez państwo członkowskie warunkowości makroekonomicznej nie powinno mieć wpływu na płatności na rzecz ostatecznych odbiorców lub beneficjentów.
16. Z drugiej strony zauważa niewystarczającą analizę procedur operacyjnych dla połączenia europejskiego semestru z polityką spójności oraz brak jasności co do sposobów koordynacji interwencji w ramach polityki spójności z działaniami programu wsparcia reform. Należy zatem, by zawsze respektować konkretne cele polityki spójności w celu wzmocnienia regionalnego wymiaru europejskiego semestru.
17. Jest przekonany, że mechanizm warunku podstawowego już skutecznie działa w obszarach reform istotnych dla polityki spójności.
18. Przyjmuje z zadowoleniem podniesienie statusu zintegrowanych instrumentów terytorialnych, które stanowią jedyne w swoim rodzaju narzędzie wspierające podejście oddolne. Podkreśla jednak, że potrzebne jest większe poszanowanie dla zakresu działań i kompetencji władz odpowiedzialnych za wybór operacji.

Programowanie

19. Wzywa do usprawnienia struktury programów, które nie wyglądają na uproszczone w porównaniu z obecnym okresem. Uważa, że czas przeznaczony na zatwierdzenie zmian jest zbyt długi, ponieważ jest taki sam, jak czas przewidziany na zatwierdzenie programu.
20. Uważa, że proponowana stawka ryczałtowa w wysokości 2,5 % na pomoc techniczną dla EFRR i Funduszu Spójności nadal jest niewystarczająca i w związku z tym sugeruje stawkę ryczałtową w wysokości 5 % na pomoc techniczną, biorąc również pod uwagę fakt, że nowe rozporządzenie nie zawiera konkretnego celu dotyczącego budowania zdolności.

Monitorowanie, ocena, komunikacja i eksponowanie

21. Z zadowoleniem przyjmuje intencję nowego RWP w zakresie zwiększenia przejrzystości i widoczności wdrażania funduszy, przypominając wniosek KR-u o bardziej precyzyjne środki dla wzmocnienia lokalnej i regionalnej odpowiedzialności i widoczności europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych w terenie oraz o znacznie lepsze wyeksponowanie działań w ramach polityki spójności poprzez odpowiednie działania komunikacyjne, ponieważ stanowią one jedną z niepodważalnych zalet integracji UE dla ludzi na szczeblu lokalnym.

22. Sugeruje jednak, że instytucjom zarządzającym należy zezwolić na wyznaczenie jednego specjalisty ds. komunikacji dla większej liczby programów w celu zwiększenia spójności.

Wsparcie finansowe

23. Popiera nowe przepisy mające na celu zwiększenie korzystania z uproszczonych form kosztów, a także nowe przepisy mające na celu usprawnienie korzystania z instrumentów finansowych i lepsze ich uwzględnienie w procesie programowania i wdrażania.

Zarządzanie i kontrola

24. Uważa, że zniesienie procedur wyznaczania organów i identyfikacji instytucji certyfikujących oraz poleganie w większym stopniu na krajowych systemach zarządzania stanowi pożądane ograniczenie obciążeń administracyjnych dla organów odpowiedzialnych za wdrażanie europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych.

25. Docenia uproszczenie zasad audytu w proponowanym RWP, a w szczególności nowe przepisy, które wzmacniają zasadę pojedynczego audytu, co nie tylko znacznie zmniejsza obciążenia administracyjne dla organów i beneficjentów programu, lecz także przyczynia się do proporcjonalności.

26. W odniesieniu do programów, w przypadku których system zarządzania i kontroli działa sprawnie i w których to programach osiągnęte są dobre wyniki, z zadowoleniem przyjmuje również możliwość wprowadzenia bardziej proporcjonalnych rozwiązań.

Zarządzanie finansami

27. Wyraża zaniepokojenie, że poziom płatności zaliczkowych został drastycznie obniżony w skali rocznej do 0,5 % całkowitego wsparcia z każdego z funduszy i wnosi o wyższą stopę płatności zaliczkowych, wynoszącą średnio co najmniej 2 %.

28. Wskazuje, że ponowne wprowadzenie zasady „n+2” spowodowałoby pokrywanie się zamknięcia obecnego okresu programowania z pierwszym celem n+2 nowego okresu, co nakłada duże obciążenia administracyjne na wdrażanie programów. W związku z tym wzywa do utrzymania obecnej zasady „n+3”.

Ramy finansowe

29. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowe RWP utrzymuje istniejącą architekturę z trzema kategoriami regionów (regiony słabiej rozwinięte, regiony w okresie przejściowym, regiony lepiej rozwinięte) na poziomie NUTS 2 i popiera przesunięcie progu między regionami w okresie przejściowym a regionami lepiej rozwiniętymi z 90 % średniego PKB na mieszkańca do 100 %, biorąc pod uwagę, że odzwierciedla to uwagi siódmego sprawozdania w sprawie spójności dla regionów o PKB na mieszkańca zbliżonym do średniej UE, które – jak się wydaje – utknęły w „pułapce średniego dochodu” o znacznie niższych stopach wzrostu niż średnia UE.

30. Prosi o utrzymanie obecnej stopy współfinansowania w wysokości 85 % dla regionów słabiej rozwiniętych, regionów najbardziej oddalonych, jak również dla Funduszu Spójności i celu EWT, w wysokości 70 % dla regionów w okresie przejściowym i 50 % dla regionów lepiej rozwiniętych, biorąc pod uwagę fakt, że ogólne zmniejszenie może generować ryzyko umorzenia środków, szczególnie w regionach słabiej rozwiniętych, a także ograniczyłoby atrakcyjność polityki spójności, szczególnie w regionach lepiej rozwiniętych.

31. Uważa, że ustanowienie maksymalnego pułapu dla podatku VAT jako wydatku kwalifikowalnego (5 000 000 EUR) może uczynić programy mniej atrakcyjnymi dla wnioskodawców, zwłaszcza w przypadku ważnych projektów infrastrukturalnych.

32. Wzywa Komisję do aktualizacji załączników do rozporządzenia zgodnie z poprawkami do tej opinii, ze szczególnym naciskiem na:

— waloryzację wiedzy i środki na rzecz zaangażowania przedsiębiorstw typu start-up i MŚP w inicjatywy w zakresie inteligentnej specjalizacji,

- szczegółowy opis wymogów dotyczący strategii komunikacyjnych,
- ponowną ocenę ważonej sumy udziału populacji regionów przygranicznych NUTS 3 i NUTS 2 oraz udziału całkowitej ludności w każdym państwie członkowskim w transgranicznych i transnarodowych programach współpracy,
- przy uwzględnieniu efektów regionalnych maksymalnej alokacji całkowitej z funduszy dla poszczególnych państw członkowskich.

Bruksela, dnia 5 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ
Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Europejski Fundusz Społeczny Plus

(2019/C 86/07)

Sprawozdawca:	Susana DÍAZ PACHECO (ES/PES), premier rządu regionalnego Andaluzji
Dokument źródłowy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+)
	COM(2018) 382 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Preambuła, umocowanie pierwsze

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 46 lit. d), art. 149, art. 153 ust. 2 lit. a), art. 164, art. 168 ust. 5, art. 175 ust. 3 i art. 349,	uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 9, art. 46 lit. d), art. 149, art. 153 ust. 2 lit. a), art. 164, art. 168 ust. 5, art. 174 , art. 175 ust. 3 i art. 349,

Uzasadnienie

Ze względu na zakres działania EFS+ właściwe jest odesłanie do art. 9 TFUE. Z drugiej strony konieczne jest większe uwydatnienie celu polityki regionalnej zgodnie z art. 4 ust. 2 wniosku dotyczącego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, w którym wyraźnie mówi się, że EFS+ będzie wnosił wkład w działania Unii prowadzące do wzmocnienia jej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.

Poprawka 2

Dodać nowe umocowanie po umocowaniu 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<i>uwzględniając międzyinstytucjonalną proklamację Europejskiego filaru praw socjalnych z Göteborga (2017/C/428/09),</i>

Poprawka 3

Motyw 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(1) W dniu 17 listopada 2017 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja wspólnie proklamowały Europejski filar praw socjalnych jako odpowiedź na wyzwania społeczne w Europie. Dwadzieścia najważniejszych zasad filaru pogrupowano według trzech kategorii: równe szanse i dostęp do zatrudnienia; uczciwe warunki pracy; ochrona socjalna i włączenie społeczne. Te dwadzieścia zasad Europejskiego filaru praw socjalnych powinno przyświecać działaniom prowadzonym w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+). Aby przyczynić się do wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych, EFS+ powinien wspierać inwestycje w kapitał ludzki i systemy w obszarach polityki dotyczących zatrudnienia, edukacji i włączenia społecznego, a tym samym wspierać spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną zgodnie z art. 174 TFUE.</p>	<p>(1) W dniu 17 listopada 2017 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja wspólnie proklamowały Europejski filar praw socjalnych jako odpowiedź na wyzwania społeczne w Europie. Dwadzieścia najważniejszych zasad filaru pogrupowano według trzech kategorii: równe szanse i dostęp do zatrudnienia; uczciwe warunki pracy; ochrona socjalna i włączenie społeczne. Te dwadzieścia zasad Europejskiego filaru praw socjalnych powinno przyświecać działaniom prowadzonym w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+). Aby przyczynić się do wspierania spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej zgodnie z art. 174 TFUE i do wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych, EFS+ powinien promować inwestycje w kapitał ludzki i w systemy sektorowych polityk w dziedzinie zatrudnienia, edukacji i włączenia społecznego.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest większe uwydatnienie celu polityki regionalnej bez uszczerbku dla wkładu w realizację Europejskiego filaru praw socjalnych.

Poprawka 4

Motyw 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(2) Na poziomie Unii europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej zapewnia ramy określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. Państwa członkowskie opracowują swoje własne krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne na rzecz tych priorytetów reform. Strategie te powinny być przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform jako sposób na określenie i koordynowanie priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych lub unijnych. Powinny też służyć wykorzystywaniu unijnego finansowania w spójny sposób oraz maksymalizowaniu wartości dodanej wsparcia finansowego pochodzącego w szczególności z programów wspieranych przez Unię w stosownych przypadkach z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji oraz InvestEU.</p>	<p>(2) Na poziomie Unii długoterminowa strategia rozwoju będącej następcą strategii „Europa 2000” i realizująca cele zrównoważonego rozwoju ma zapewnić strategiczne ramy dla nowego okresu programowania, który się zacznie w 2021 roku. Europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej zapewnia ramy dla określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. Państwa członkowskie opracowują swoje własne krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne na rzecz tych priorytetów reform. Strategie te powinny być realizowane w kontekście współpracy między władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi oraz przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform jako sposób na określenie i koordynowanie priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych lub unijnych. Powinny też służyć wykorzystywaniu unijnego finansowania w spójny sposób oraz maksymalizowaniu wartości dodanej wsparcia finansowego pochodzącego w szczególności z programów wspieranych przez Unię w stosownych przypadkach z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego, Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji oraz InvestEU.</p>

Poprawka 5

Motyw 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(5) Unia stoi przed wyzwaniem strukturalnymi wynikającymi z globalizacji gospodarki, przepływów migracyjnych i rosnących zagrożeń dla bezpieczeństwa, procesu przechodzenia na czystą energię, przemian technologicznych, coraz starszej siły roboczej oraz rosnących niedoborów umiejętności i siły roboczej w niektórych sektorach i regionach, odczuwanych zwłaszcza przez MŚP. Uwzględniając zmieniające się realia świata pracy, Unia powinna być przygotowana na bieżące i przyszłe wyzwania i inwestować w odpowiednie umiejętności, zapewniać, by wzrost gospodarczy w większym stopniu sprzyjał włączeniu społecznemu, oraz usprawniać politykę zatrudnienia i politykę społeczną, w tym z uwagi na mobilność pracowników.</p>	<p>(5) Unia stoi przed wyzwaniem strukturalnymi wynikającymi z globalizacji gospodarki, przepływów migracyjnych i rosnących zagrożeń dla bezpieczeństwa, procesu przechodzenia na czystą i sprawiedliwą energię, przemian technologicznych, w tym transformacji cyfrowej, coraz starszej ludności Europy oraz rosnących niedoborów umiejętności i siły roboczej w niektórych sektorach i regionach, odczuwanych zwłaszcza przez MŚP. Uwzględniając zmieniające się realia świata pracy, Unia powinna być przygotowana na bieżące i przyszłe wyzwania i inwestować w odpowiednie umiejętności, zapewniać, by wzrost gospodarczy w większym stopniu sprzyjał włączeniu społecznemu, szczególnie na szczeblu regionalnym i lokalnym, oraz usprawniać politykę edukacji, szkoleń, zatrudnienia i politykę społeczną, w tym z uwagi na mobilność pracowników.</p>

Uzasadnienie

Należy używać pojęć neutralnych pod względem technologicznym i przyjętej już terminologii.

Poprawka 6

Motyw 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(6) Rozporządzenie (UE) nr [...] ustanawia ramy działania Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+), Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR), Funduszu Azylu i Migracji (FAM), Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (FBU) oraz Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz (IZGW) stanowiącego część Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami (FZZG) i określa, w szczególności, cele polityki i przepisy dotyczące programowania, monitorowania i oceny, zarządzania i kontroli w odniesieniu do funduszy Unii wdrażanych według metody zarządzania dzielonego. Konieczne jest zatem określenie ogólnych celów EFS+ oraz przepisów szczegółowych dotyczących rodzaju działań, które mogą być finansowane przez EFS+.</p>	<p>(6) Rozporządzenie (UE) nr [...] ustanawia ramy działania Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejskiego Funduszu Społecznego Plus (EFS+), Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR), Funduszu Azylu i Migracji (FAM), Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego (FBU) oraz Instrumentu na rzecz Zarządzania Granicami i Wiz (IZGW) stanowiącego część Funduszu Zintegrowanego Zarządzania Granicami (FZZG) i określa, w szczególności, cele polityki i przepisy dotyczące programowania, monitorowania i oceny, zarządzania i kontroli w odniesieniu do funduszy Unii wdrażanych według metody zarządzania dzielonego. Konieczne jest zatem określenie ogólnych celów EFS+ oraz do-precyzowanie jego koordynacji z innymi funduszami, a także ustanowienie przepisów szczegółowych dotyczących rodzaju działań, które mogą być finansowane przez EFS+.</p>

Poprawka 7

Motyw 8

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(8) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie tego rozporządzenia powinny być wybierane w zależności od ich możliwości osiągnięcia szczegółowych celów działań i zapewnienia rezultatów, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenie administracyjne oraz przewidywane ryzyko nieprzebrzegania przepisów. W przypadku dotacji pod uwagę należy wziąć korzystanie z płatności ryczałtowych, stawek ryczałtowych i kosztów jednostkowych, a także formę finansowania niepowiązanego z kosztami, przewidzianego w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego. Do celów wdrażania środków związanych z integracją społeczno-ekonomiczną obywateli państw trzecich oraz zgodnie z art. 88 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów Komisja może zwracać państwom członkowskim poniesione koszty przy użyciu uproszczonych form kosztów, w tym kwot ryczałtowych.</p>	<p>(8) Rodzaje finansowania i metody wdrażania na podstawie tego rozporządzenia powinny być wybierane w zależności od ich możliwości osiągnięcia szczegółowych celów działań i zapewnienia rezultatów, biorąc pod uwagę w szczególności koszty kontroli, obciążenie administracyjne, charakterystykę działań oraz przewidywane ryzyko nieprzebrzegania przepisów. W przypadku dotacji pod uwagę należy wziąć korzystanie z płatności ryczałtowych, stawek ryczałtowych i kosztów jednostkowych, a także formę finansowania niepowiązanego z kosztami, przewidzianego w art. 125 ust. 1 rozporządzenia finansowego. Do celów wdrażania środków związanych z integracją społeczno-ekonomiczną obywateli państw trzecich oraz zgodnie z art. 88 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów Komisja może zwracać państwom członkowskim poniesione koszty przy użyciu uproszczonych form kosztów, w tym kwot ryczałtowych.</p> <p>W związku z tym ważne jest, aby środki upraszczające były kontynuowane w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych, a tym samym zwiększenia wartości dodanej, widoczności i skuteczności funduszy dzięki koncentracji wysiłków i zasobów ludzkich na osiągnięciu celów politycznych.</p>

Uzasadnienie

Wprowadza się doprecyzowanie „charakterystyka działań” w celu zwiększenia wymagań w zakresie uproszczenia w odniesieniu do działań dotyczących osób najbardziej potrzebujących. Uproszczenie kosztów i procedur sprzyja osiągnięciu celów politycznych, ponieważ skupia całą energię na skuteczności działań, ułatwiając dostęp do funduszy małym beneficjentom.

Poprawka 8

Nowy motyw po motywie 8

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>(8a) Wsparcie w ramach priorytetu inwestycyjnego „rozwój lokalny kierowany przez społeczność” może przyczynić się do osiągnięcia wszystkich celów tematycznych ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu. Strategie rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność wspierane przez EFS+ powinny sprzyjać włączeniu społecznemu zamieszkujących dany obszar osób w niekorzystnej sytuacji – zarówno w aspekcie zarządzania grupami rozwoju lokalnego, jak i w aspekcie treści strategii.</p>

Uzasadnienie

Ze względu na konieczność wyeksponowania lepszego podejścia regionalnego i lokalnego EFS+ po roku 2020 konieczne jest wyraźne odniesienie do rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność.

Poprawka 9

Motyw 14

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(14) EFS+ powinien zapewniać wsparcie na poprawę jakości i efektywności systemów kształcenia i szkolenia oraz ich przydatności na rynku pracy, aby sprzyjać nabywaniu kompetencji kluczowych, zwłaszcza umiejętności cyfrowych, których każda osoba potrzebuje do osobistego rozwoju i spełnienia, a także zatrudnienia, włączenia społecznego i aktywnej postawy obywatelskiej. EFS+ powinien wspomagać systemy kształcenia i szkolenia oraz proces przechodzenia do zatrudnienia, wspierać uczenie się przez całe życie i możliwości zatrudnienia oraz przyczyniać się do konkurencyjności i innowacji społecznych i gospodarczych, udzielając wsparcia skalowalnym i trwałym inicjatywom w tych obszarach. Można to osiągnąć na przykład za pomocą uczenia się w miejscu pracy i przyuczania do zawodu, poradnictwa przez całe życie, przewidywania potrzeb w zakresie umiejętności we współpracy z przedsiębiorstwami, aktualnych materiałów szkoleniowych, prognozowania i monitorowania losów absolwentów, szkolenia edukatorów, walidacji efektów uczenia się oraz uznawania kwalifikacji.</p>	<p>(14) Jako główny instrument UE służący inwestowaniu w kapitał ludzki i umiejętności EFS+ odgrywa kluczową rolę w promowaniu spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej. EFS+ powinien zapewniać wsparcie na poprawę jakości i efektywności systemów kształcenia i szkolenia oraz ich przydatności na rynku pracy, aby sprzyjać nabywaniu kompetencji kluczowych, zwłaszcza umiejętności cyfrowych, których każda osoba potrzebuje do osobistego rozwoju i spełnienia, a także zatrudnienia, włączenia społecznego i aktywnej postawy obywatelskiej. EFS+ powinien wspomagać systemy kształcenia i szkolenia oraz proces przechodzenia do zatrudnienia, wspierać uczenie się przez całe życie i możliwości zatrudnienia oraz przyczyniać się do konkurencyjności i innowacji społecznych i gospodarczych, udzielając wsparcia skalowalnym i trwałym inicjatywom w tych obszarach. Można to osiągnąć na przykład za pomocą uczenia się w miejscu pracy i przyuczania do zawodu, poradnictwa przez całe życie, przewidywania potrzeb w zakresie umiejętności we współpracy z przedsiębiorstwami, aktualnych materiałów szkoleniowych, prognozowania i monitorowania losów absolwentów, szkolenia edukatorów, walidacji efektów uczenia się oraz uznawania kwalifikacji.</p>

Uzasadnienie

Należy zachować wymiar terytorialny EFS.

Poprawka 10

Motyw 15

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(15) Wsparcie za pośrednictwem EFS+ powinno być wykorzystywane do promowania równego dostępu dla wszystkich, zwłaszcza grup defaworyzowanych, do sprzyjającego włączeniu społecznemu systemu kształcenia i szkolenia, w którym nie ma segregacji, od wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem poprzez ogólne i zawodowe kształcenie i szkolenie, po wykształcenie wyższe, a także do edukacji i uczenia się dorosłych, sprzyjając tym samym przenikaniu się sektorów edukacji i szkolenia, zapobiegając wczesnemu kończeniu nauki, podnosząc poziom kompetencji zdrowotnych, wzmacniając powiązania z kształceniem pozaformalnym i nieformalnym oraz ułatwiając mobilność edukacyjną dla wszystkich. W tym kontekście wspierać należy efekt synergii z programem Erasmus, w szczególności w celu ułatwienia uczestnictwa osób z grup defaworyzowanych w mobilności edukacyjnej.</p>	<p>(15) Wsparcie za pośrednictwem EFS+ powinno być wykorzystywane do promowania równego dostępu dla wszystkich do dobrej jakości systemu kształcenia i szkolenia, który m.in. sprzyja włączeniu społecznemu i uwzględnia grupy defaworyzowane, w którym nie ma segregacji, od wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem – ze szczególnym uwzględnieniem dzieci ze środowisk społecznych znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, takie jak dzieci z placówek opieki instytucjonalnej i dzieci doświadczające bezdomności – poprzez ogólne i zawodowe kształcenie i szkolenie, po wykształcenie wyższe i ponowne objęcie systemem oświaty, a także do edukacji i uczenia się dorosłych, tym samym zapobiegając międzypokoleniowemu dziedziczeniu ubóstwa, sprzyjając przenikaniu się sektorów edukacji i szkolenia, zapobiegając wczesnemu kończeniu nauki i wykluczeniu społecznemu, podnosząc poziom kompetencji zdrowotnych, wzmacniając powiązania z kształceniem pozaformalnym i nieformalnym oraz ułatwiając mobilność edukacyjną dla wszystkich. W tym kontekście należy wywołać efekt synergii z programem Erasmus, po to by odpowiednio i aktywnie docierać do uczniów z grup defaworyzowanych i przygotowywać ich do doświadczenia wyjazdów zagranicznych oraz zwiększać ich udział w transgranicznej mobilności edukacyjnej.</p>

Uzasadnienie

Zgodnie z zapisem w części ogólnej pkt 1 – EFS+ powinien wspierać inwestycje w kapitał ludzki i systemy w obszarach polityki dotyczących zatrudnienia, edukacji i włączenia społecznego – nie należy uzależniać wsparcia w obszarze edukacji od problemu włączenia społecznego.

Poprawka 11

Motyw 18

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(18) EFS+ powinien wspierać wysiłki państw członkowskich w walce z ubóstwem, aby przerwać cykl marginalizacji przekazywany z pokolenia na pokolenie oraz promować włączenie społeczne przez zapewnienie wszystkim równych szans, zwalczanie dyskryminacji i przeciwdziałanie nierównościami pod względem stanu zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej. Oznacza to zmobilizowanie szeregu strategii skierowanych do osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, bez względu na wiek, w tym do dzieci, zmarginalizowanych społeczności, takich jak Romowie, oraz ubogich pracujących. EFS+ powinien promować aktywne włączenie osób pozostających daleko poza rynkiem pracy, aby zapewnić ich integrację społeczno-ekonomiczną. Należy również wykorzystać EFS+ do zwiększenia szybkiego i równego dostępu do przystępnych cenowo, trwałych i wysokiej jakości usług, takich jak opieka zdrowotna i opieka długoterminowa, zwłaszcza usług opieki rodzinnej i środowiskowej. EFS+ powinien się przyczynić do modernizacji systemów zabezpieczenia społecznego, w szczególności celem zwiększenia ich dostępności.</p>	<p>(18) EFS+ powinien wspierać wysiłki państw członkowskich na wszystkich poziomach sprawowania rządów w tym na poziomie lokalnym i regionalnym w walce z ubóstwem, w tym ubóstwem energetycznym, jak przewidziano w nowo uzgodnionych zasadach zarządzania unią energetyczną, aby przerwać cykl marginalizacji przekazywany z pokolenia na pokolenie oraz promować włączenie społeczne przez zapewnienie wszystkim równych szans, zwalczanie dyskryminacji i przeciwdziałanie nierównościami pod względem społecznym, stanu zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej. Oznacza to zmobilizowanie szeregu proaktywnych i reaktywnych strategii skierowanych do osób znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, bez względu na wiek, w tym do dzieci, zgodnie z zasadą 11 Europejskiego filaru praw socjalnych, zmarginalizowanych społeczności, takich jak Romowie, osób z niepełnosprawnością, osób doświadczających bezdomności, obywateli państw trzecich oraz ubogich pracujących. EFS+ powinien promować aktywne włączenie osób pozostających daleko poza rynkiem pracy, aby zapewnić ich integrację społeczną i ekonomiczną, w tym poprzez ukierunkowaną pomoc dla gospodarki społecznej i solidarnej. Należy również wykorzystać EFS+ do zwiększenia szybkiego i równego dostępu do bezpłatnych lub przystępnych cenowo, trwałych i wysokiej jakości usług, takich jak opieka zdrowotna i opieka długoterminowa, zwłaszcza usług opieki rodzinnej i środowiskowej oraz usług ukierunkowanych na zapewnienie dostępu do odpowiedniego socjalnego lub przystępnego cenowo mieszkalnictwa. EFS+ powinien się przyczynić do modernizacji systemów zabezpieczenia społecznego, w szczególności celem zwiększenia ich dostępności.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest uwypuklenie istotnej roli samorządów regionalnych i lokalnych w odniesieniu do ich wkładu w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Poprawka 12

Motyw 19

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(19) EFS+ powinien się przyczyniać do ograniczenia ubóstwa przez wspieranie krajowych systemów mających na celu łagodzenie niedoboru żywności i deprivacji materialnej, a także promować integrację społeczną osób zagrożonych ryzykiem ubóstwa lub wykluczenia społecznego oraz osób najbardziej potrzebujących. Mając na uwadze cel, aby na poziomie Unii co najmniej 4 % środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym przeznaczano na wsparcie osób najbardziej potrzebujących, państwa członkowskie powinny przydzielić co najmniej 2 % swoich krajowych środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym na zwalczanie form skrajnego ubóstwa, które mają największy wpływ na wykluczenie społeczne, takich jak bezdomność, ubóstwo dzieci i niedobór żywności. Z uwagi na charakter tych operacji i odbiorców końcowych konieczne jest zastosowanie prostszych przepisów do tego rodzaju wsparcia, które przeznacza się na zwalczanie deprivacji materialnej osób najbardziej potrzebujących.</p>	<p>(19) EFS+ powinien się przyczyniać do ograniczenia ubóstwa przez wspieranie krajowych i regionalnych systemów mających na celu łagodzenie niedoboru żywności i deprivacji materialnej, a także promować integrację społeczną osób zagrożonych ryzykiem ubóstwa lub wykluczenia społecznego oraz osób najbardziej potrzebujących. Mając na uwadze cel, aby na poziomie Unii co najmniej 4 % środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym przeznaczano na wsparcie osób najbardziej potrzebujących, państwa członkowskie powinny przydzielić co najmniej 2 % swoich krajowych środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym na zwalczanie form skrajnego ubóstwa, które mają największy wpływ na wykluczenie społeczne, takich jak bezdomność, ubóstwo dzieci i niedobór żywności. Z uwagi na charakter tych operacji i odbiorców końcowych konieczne jest zastosowanie prostszych przepisów do tego rodzaju wsparcia, które przeznacza się na zwalczanie deprivacji materialnej osób najbardziej potrzebujących.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest uwypuklenie istotnej roli samorządów regionalnych i lokalnych w odniesieniu do ich wkładu w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Poprawka 13

Motyw 20

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(20) W świetle nieustającej potrzeby zwiększenia wysiłków na rzecz usprawnienia zarządzania przepływami migracyjnymi w całej Unii oraz aby zapewnić spójne, mocne i konsekwentne wsparcie działaniom na rzecz solidarności i podziału odpowiedzialności, EFS+ powinien zapewniać wsparcie na rzecz integracji społeczno-ekonomicznej obywateli państw trzecich w uzupełnieniu do działań Funduszu Azylu i Migracji.</p>	<p>(20) W świetle nieustającej potrzeby zwiększenia wysiłków na rzecz usprawnienia zarządzania przepływami migracyjnymi w całej Unii oraz aby zapewnić spójne, mocne i konsekwentne wsparcie działaniom na rzecz solidarności i sprawiedliwego podziału odpowiedzialności, EFS+ powinien zapewniać wsparcie na rzecz integracji społecznej i ekonomicznej obywateli państw trzecich w uzupełnieniu do działań finansowanych ze środków Funduszu Azylu i Migracji, EFRR i tych funduszy, które mogą mieć pozytywny wpływ na integrację obywateli państw trzecich, oraz w koordynacji z nimi. Państwa członkowskie powinny przeznaczać odpowiednią kwotę środków z EFS + dla władz lokalnych i regionalnych, aby sprostać potrzebom w zakresie integracji obywateli państw trzecich na poziomie lokalnym.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest unikanie wszelkiego pokrywania się zakresów działań między EFS+ a Funduszem Azylu i Migracji, tak aby działania finansowane z tych funduszy były nie tylko komplementarne, lecz skoordynowane.

Poprawka 14

Motyw 21

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(21) EFS+ powinien wspierać reformy polityczne i systemowe w dziedzinie zatrudnienia, włączenia społecznego, ochrony zdrowia i opieki długoterminowej oraz kształcenia i szkolenia. Aby zwiększyć zgodność z europejskim semestrem, państwa członkowskie powinny przeznaczyć odpowiednią kwotę swoich środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym na wdrażanie właściwych zaleceń związanych z problemami strukturalnymi, które należy rozwiązywać za pomocą wieloletnich inwestycji wchodzących w zakres EFS+. Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić spójność, koordynację i komplementarność między komponentem objętym zarządzaniem dzielonym i komponentem „Zdrowie” EFS+ a programem wspierania reform, w tym Narzędziem Realizacji Reform i Instrumentem Wsparcia Technicznego. W szczególności Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić, na wszystkich etapach procesu, efektywną koordynację w celu zachowania spójności, komplementarności i synergii różnych źródeł finansowania, w tym pomocy technicznej.</p>	<p>(21) EFS+ powinien wspierać reformy polityczne i systemowe w dziedzinie zatrudnienia, włączenia społecznego, ochrony zdrowia i opieki długoterminowej oraz kształcenia i szkolenia związane z wdrażaniem celów zrównoważonego rozwoju i wyzwaniem zidentyfikowanymi w tablicy wyników zawierającej wskaźniki społeczne europejskiego semestru i w sprawozdaniach krajowych. Sprawozdania te sporządza się w ścisłej współpracy z samorządami regionalnymi i lokalnymi. Państwa członkowskie przydzielają – z uwzględnieniem specyfiki każdego regionu – odpowiednią kwotę swoich środków z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym na wdrażanie zaleceń właściwych z perspektywy zakresu stosowania i zadań EFS+ i w koordynacji z jednostkami samorządu regionalnego i lokalnego, mając na uwadze zarządzanie właściwe dla różnych obszarów polityki oraz konieczne finansowanie. Komisja, państwa członkowskie oraz samorządy regionalne i lokalne powinny zapewnić spójność, koordynację i komplementarność między komponentem objętym zarządzaniem dzielonym i komponentem „Zdrowie” EFS+ a programem wspierania reform, z zachowaniem autonomii EFS+, który jedynie wówczas będzie w stanie finansować wyzwania określone w europejskim semestrze, jeśli cele będą zbieżne z celami EFS+, co pozwoli uniknąć niewłaściwego wykorzystania środków z EFS+ poza jego celami. W szczególności Komisja i państwa członkowskie powinny zapewnić, na wszystkich etapach procesu, efektywną koordynację w celu zachowania spójności, komplementarności i synergii różnych źródeł finansowania, w tym pomocy technicznej.</p>

Uzasadnienie

Powiązanie między finansowaniem EFS+ i europejskiego semestru powinno uwzględniać tablicę wyników zawierającą wskaźniki społeczne, lecz także sprawozdania krajowe przygotowywane w ścisłej współpracy między Komisją a państwami członkowskimi i sporządzane po konsultacji z samorządami regionalnymi i lokalnymi. Ze względu na ścisłe powiązanie EFS+ z wytycznymi dotyczącymi zatrudnienia zawartymi w europejskim semestrze EFS+ może być instrumentem finansowania europejskiego semestru w ramach działań, które mieszczą się w którymś z celów Funduszu.

Poprawka 15

Nowy motyw po motywie 22

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>(22a) <i>Wobec utrzymującego się wysokiego poziomu ubóstwa dzieci i ich wykluczenia społecznego w UE (26,4 % w 2017 r.), a także w świetle Europejskiego filaru praw socjalnych, który stanowi, że dzieci mają prawo do ochrony przed ubóstwem, a dzieci ze środowisk znajdujących się w niekorzystnej sytuacji mają prawo do szczególnych środków służących zwiększeniu równości szans, państwa członkowskie powinny przydzielić odpowiednie sumy z zasobów EFS+ w ramach zarządzania dzielonego na europejski program gwarancji dla dzieci w celu zwalczania ubóstwa i wykluczenia społecznego dzieci. Wczesne inwestowanie w dzieci przynosi znaczące korzyści dla dzieci i społeczeństwa jako całości. Wspieranie rozwoju umiejętności i zdolności dzieci umożliwia im w pełni rozwinąć swój potencjał, stać się aktywnymi członkami społeczeństwa i zwiększyć ich szanse na rynku pracy już jako młodym ludziom.</i></p>

Poprawka 16

Motyw 23

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(23) Zważywszy na utrzymujące się wysokie poziomy bezrobocia i bierności zawodowej osób młodych w szeregu państw członkowskich i regionów, w szczególności wśród młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani niezscolającej się, konieczne jest, aby te państwa nadal inwestowały wystarczające zasoby z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym w działania promujące zatrudnienie osób młodych, w tym za pomocą gwarancji dla młodzieży. W oparciu o działania wspierane z Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w okresie programowania 2014–2020, skierowane do indywidualnych osób, państwa członkowskie powinny dalej wspierać zatrudnienie, edukację, ścieżki reintegracji i działania środowiskowe dla młodych ludzi, w stosownych przypadkach priorytetowo traktując młode osoby długotrwale bezrobotne, bierne zawodowo i znajdujące się w niekorzystnej sytuacji, w tym za pomocą pracy z młodzieżą. Państwa członkowskie powinny też inwestować w środki mające na celu ułatwienie przejścia od etapu nauki szkolnej do etapu zatrudnienia, a także reformę i dostosowanie służb zatrudnienia, aby zapewniały młodym ludziom stosowną do potrzeb pomoc. Państwa te powinny zatem przydzielić co najmniej 10 % swoich krajowych zasobów z komponentu EFS + objętego zarządzaniem dzielonym na wsparcie zdolności do zatrudnienia młodych ludzi.</p>	<p>(23) Zważywszy na utrzymujące się wysokie poziomy bezrobocia i bierności zawodowej osób młodych w szeregu państw członkowskich i regionów, w szczególności wśród młodzieży niekształcącej się, niepracującej ani niezscolającej się, konieczne jest, aby te państwa i regiony nadal inwestowały wystarczające zasoby z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym w działania promujące zatrudnienie osób młodych, w tym za pomocą gwarancji dla młodzieży. W oparciu o działania wspierane z Inicjatywy na rzecz zatrudnienia ludzi młodych w okresie programowania 2014–2020, skierowane do indywidualnych osób, państwa członkowskie i regiony powinny dalej wspierać zatrudnienie, edukację, ścieżki reintegracji i działania środowiskowe dla młodych ludzi, w stosownych przypadkach priorytetowo traktując młode osoby długotrwale bezrobotne, bierne zawodowo i znajdujące się w niekorzystnej sytuacji, w tym za pomocą zatrudnienia młodzieży. Państwa członkowskie i regiony powinny też inwestować w środki mające na celu ułatwienie przejścia od etapu nauki szkolnej do etapu zatrudnienia, a także reformę i dostosowanie służb zatrudnienia, aby zapewniały młodym ludziom stosowną do potrzeb pomoc. Państwa z regionami o wysokiej stopie bezrobocia i bierności zawodowej młodzieży powinny zatem przydzielić co najmniej 15 % swoich krajowych zasobów z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym na wsparcie zdolności do zatrudnienia młodych ludzi z tych regionów.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest uwypuklenie istotnej roli samorządów regionalnych i lokalnych w odniesieniu do ich wkładu w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną. Ponadto wysokie wskaźniki bezrobocia i bierności zawodowej młodzieży dotyczą różnych państw członkowskich, choć stopy w skali regionalnej mogą być bardzo różne w obrębie tego samego państwa. Stąd konieczność, by dokonywać obliczeń biorąc za podstawę różne realia regionalne oraz aby przydział i wdrażanie zasobów były realizowane na wskazanych obszarach szczególnie narażonych.

Poprawka 17

Motyw 24

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
(24) państwa członkowskie powinny zapewnić koordynację i komplementarność działań wspieranych z tych funduszy.	(24) państwa członkowskie powinny zapewnić koordynację i komplementarność działań wspieranych z tych funduszy z pełnym poszanowaniem zasady partnerstwa, pomocniczości oraz wielopoziomowego sprawowania rządów zgodnie z art. 6 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów.

Uzasadnienie

Podejście terytorialne, na którym opiera się EFS+, powinno też wymagać ścisłego współdziałania wszystkich szczebli sprawowania rządów i pozostałych podmiotów przewidzianych w art. 6 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów w celu zagwarantowania koordynacji i komplementarności.

Poprawka 18

Nowy motyw po motywie 25

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	(25a) Należy ponadto uwzględnić przepisy art. 174 ust. 3 TFUE, który przewiduje szczególną dbałość o regiony cierpiące na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych takie jak regiony wyspiarskie, transgraniczne i górskie.

Poprawka 19

Motyw 26

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
(26) Sprawna i skuteczna realizacja działań wspieranych z EFS+ zależy od dobrego zarządzania i partnerstwa między wszystkimi podmiotami na właściwych szczeblach władzy terytorialnej a podmiotami społeczno-ekonomicznymi, w szczególności partnerami społecznymi i społeczeństwem obywatelskim. Niezbędne jest zatem, aby państwa członkowskie zachęcały partnerów społecznych i społeczeństwo obywatelskie do uczestnictwa we wdrażaniu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym.	(26) Sprawna i skuteczna realizacja działań wspieranych z EFS+ zależy od dobrego zarządzania i partnerstwa między wszystkimi podmiotami na właściwych szczeblach władzy terytorialnej, zwłaszcza między podmiotami na szczeblu regionalnym i lokalnym , a podmiotami społeczno-ekonomicznymi, w szczególności partnerami społecznymi, społeczeństwem obywatelskim i organizacjami pozarządowymi . Niezbędne jest zatem, aby państwa członkowskie oraz samorządy regionalne i lokalne zachęcały partnerów społecznych i społeczeństwo obywatelskie do uczestnictwa we wdrażaniu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym.

Uzasadnienie

Konieczne jest uwypuklenie istotnej roli samorządów regionalnych i lokalnych w odniesieniu do ich wkładu w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Poprawka 20

Motyw 28

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(28) państwa członkowskie i Komisja powinny zapewnić, aby EFS+ przyczyniał się do promowania równości kobiet i mężczyzn zgodnie z art. 8 TFUE, aby zwiększać równe traktowanie i szanse kobiet i mężczyzn we wszystkich obszarach, w tym pod względem uczestnictwa w rynku pracy, zasad i warunków zatrudnienia oraz przebiegu kariery zawodowej. Powinny też zagwarantować, aby EFS+ wspierał równe szanse dla wszystkich bez dyskryminacji, zgodnie z art. 10 TFUE, oraz promował włączenie społeczne osób niepełnosprawnych na równi z innymi osobami, a także przyczyniał się do wdrożenia Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych ONZ. Zasady te należy brać pod uwagę we wszystkich wymiarach i na wszystkich etapach przygotowania, monitorowania, realizacji i oceny programów, w sposób terminowy i spójny, a jednocześnie zapewniać podejmowanie działań szczególnych promujących równość płci i równe szanse. EFS+ powinien też promować przechodzenie od opieki rezydencjalnej lub instytucjonalnej do opieki opartej na rodzinie i społeczności, zwłaszcza w przypadku osób, które spotykają się z dyskryminacją z wielu przyczyn jednocześnie. EFS+ nie powinien wspierać żadnych działań przyczyniających się do segregacji lub wykluczenia społecznego. Rozporządzenie (UE) nr [przyszłe rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów] przewiduje, że zasady kwalifikowalności wydatków mają być ustalane na szczeblu krajowym, z pewnymi wyjątkami wymagającymi określenia przepisów szczegółowych w odniesieniu do komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym.</p>	<p>(28) Instytucje zarządzające państw członkowskich na szczeblu krajowym i regionalnym i Komisja powinny zapewnić, aby EFS+ przyczyniał się do promowania równości kobiet i mężczyzn zgodnie z art. 8 TFUE, aby zwiększać równe traktowanie i szanse kobiet i mężczyzn we wszystkich obszarach, w tym pod względem uczestnictwa w rynku pracy, zasad i warunków zatrudnienia oraz przebiegu kariery zawodowej. Powinny też zagwarantować, aby EFS+ wspierał równe szanse dla wszystkich bez dyskryminacji, zgodnie z art. 10 TFUE, oraz promował włączenie społeczne osób niepełnosprawnych na równi z innymi osobami, a także przyczyniał się do wdrożenia Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych ONZ. Zasady te należy brać pod uwagę we wszystkich wymiarach i na wszystkich etapach przygotowania, monitorowania, realizacji i oceny programów, w sposób terminowy i spójny, a jednocześnie zapewniać podejmowanie działań szczególnych promujących równość płci i równe szanse. EFS+ powinien też promować przechodzenie od opieki rezydencjalnej lub instytucjonalnej do opieki opartej na rodzinie i społeczności, zwłaszcza w przypadku osób, które spotykają się z dyskryminacją z wielu przyczyn jednocześnie. EFS+ nie powinien wspierać żadnych działań przyczyniających się do segregacji lub wykluczenia społecznego. Rozporządzenie (UE) nr [przyszłe rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów] przewiduje, że zasady kwalifikowalności wydatków mają być ustalane na szczeblu krajowym, z pewnymi wyjątkami wymagającymi określenia przepisów szczegółowych w odniesieniu do komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest uwypuklenie istotnej roli samorządów regionalnych i lokalnych w odniesieniu do ich wkładu w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Poprawka 21

Motyw 30

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
(30) W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia krajowi administratorzy danych wykonują swoje zadania do celów niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679.	(30) W odniesieniu do przetwarzania danych osobowych w ramach niniejszego rozporządzenia krajowi i regionalni administratorzy danych wykonują swoje zadania do celów niniejszego rozporządzenia zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679. Ponadto państwa członkowskie i regiony powinny zagwarantować dostęp do tych danych za pomocą środków umożliwiających przestrzeganie terminów przekazywania ustanowionych wskaźników.

Poprawka 22

Motyw 31

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
(31) Eksperymenty społeczne polegają na testowaniu projektów o niewielkiej skali, co umożliwia zebranie dowodów sprawdzających wykonalność innowacji społecznych. Powinna istnieć możliwość rozwijania wykonalnych idei na szerszą skalę lub w innych kontekstach przy wsparciu finansowym z EFS+ oraz z innych źródeł.	(31) Eksperymenty społeczne polegają na testowaniu projektów o niewielkiej skali, co umożliwia zebranie dowodów sprawdzających wykonalność innowacji społecznych. Powinna istnieć możliwość oceny jakości i zachęcania do rozwijania wykonalnych idei na szerszą skalę lub w innych kontekstach w różnych regionach lub państwach członkowskich przy wsparciu finansowym z EFS+ lub w połączeniu z innymi źródłami.

Uzasadnienie

W celu wsparcia przekazywania wykonalnych idei współpraca transnarodowa nie może ograniczać się do innowacji ulepszonych przez państwa członkowskie, lecz musi obejmować testy pilotażowe sprawdzonych innowacji bezpośrednio między miastami.

Poprawka 23

Dodać nowy motyw po motywie 31

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	(31a) EFS+ dotyczy transgranicznych partnerstw między regionalnymi publicznymi służbami zatrudnienia a partnerami społecznymi i ich działaniami na rzecz promowania dobrowolnej i sprawiedliwej mobilności, a także przejrzystości i integracji transgranicznych rynków pracy poprzez świadczenie usług informacyjnych, doradztwa i pośrednictwa pracy. W wielu regionach przygranicznych odgrywają one ważną rolę w tworzeniu prawdziwego europejskiego rynku pracy.

Poprawka 24

Motyw 32

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(32) W rozporządzeniu w sprawie EFS+ określono przepisy mające na celu umożliwienie pracownikom swobody przemieszczania się na niedyskryminacyjnych zasadach przez zagwarantowanie ścisłej współpracy centralnych służb zatrudnienia państw członkowskich oraz ich współpracy z Komisją. Europejska sieć służb zatrudnienia powinna promować lepsze funkcjonowanie rynków pracy przez ułatwianie transgranicznej mobilności pracowników i zapewnianie większej przejrzystości informacji na rynkach pracy. W zakres EFS+ wchodzi również rozwijanie i wspieranie ukierunkowanych programów mobilności mających na celu obsadzanie wolnych miejsc pracy w tych obszarach rynku, w których zidentyfikowano braki.</p>	<p>(32) W rozporządzeniu w sprawie EFS+ określono przepisy mające na celu umożliwienie pracownikom swobody przemieszczania się na niedyskryminacyjnych zasadach przez zagwarantowanie ścisłej współpracy centralnych i regionalnych służb zatrudnienia państw członkowskich oraz ich współpracy z Komisją. Europejska sieć służb zatrudnienia powinna promować lepsze funkcjonowanie rynków pracy przez ułatwianie transgranicznej mobilności pracowników i zapewnianie większej przejrzystości informacji na rynkach pracy. W zakres EFS+ wchodzi również rozwijanie i wspieranie ukierunkowanych programów mobilności mających na celu obsadzanie wolnych miejsc pracy w tych obszarach rynku, w których zidentyfikowano braki.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest uwypuklenie istotnej roli samorządów regionalnych i lokalnych w odniesieniu do ich wkładu w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Poprawka 25

Motyw 36

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(36) Zapewnienie, aby ludzie byli dłużej zdrowi i aktywni, oraz umożliwienie im aktywnego dbania o własne zdrowie będzie miało pozytywny wpływ na zdrowie, zmniejszenie nierówności pod względem stanu zdrowia i dostępu do opieki zdrowotnej, jakość życia, wydajność, konkurencyjność i włączenie społeczne, a jednocześnie przyczyni się do ograniczenia presji na budżety krajowe. Komisja z zaangażowaniem pomaga państwom członkowskim w osiągnięciu ich celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności celu 3: „Zapewnienie zdrowego życia wszystkim ludziom w każdym wieku oraz promowanie dobrobytu”.</p>	<p>(36) Zapewnienie, aby ludzie byli dłużej zdrowi i aktywni, oraz umożliwienie im aktywnego dbania o własne zdrowie będzie miało pozytywny wpływ na zdrowie, właścześnie na zmniejszenie nierówności pod względem dostępu do opieki i profilaktyki zdrowotnej, a także na jakość życia, wydajność, konkurencyjność i włączenie społeczne, a jednocześnie przyczyni się do ograniczenia presji na budżety krajowe. Komisja z zaangażowaniem pomaga państwom członkowskim i regionom w osiągnięciu ich celów zrównoważonego rozwoju, w szczególności celu 3: „Zapewnienie zdrowego życia wszystkim ludziom w każdym wieku oraz promowanie dobrobytu”.</p>

Poprawka 26

Motyw 46

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(46) Mając na uwadze znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, niniejsze rozporządzenie przyczyni się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu w polityce Unii i do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE mają sięgnąć 25 %. Stosowne działania zostaną określone na etapie przygotowania i realizacji oraz ponownie ocenione w kontekście oceny śródkresowej.</p>	<p>(46) Mając na uwadze znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, niniejsze rozporządzenie przyczyni się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu, tak aby zapewnić akceptowalną społecznie i sprawiedliwą transformację w kierunku zrównoważonej gospodarki niskoemisyjnej w polityce Unii i do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE mogą przekroczyć 30 %. Stosowne działania zostaną określone na etapie przygotowania i realizacji oraz ponownie ocenione w kontekście oceny śródkresowej.</p>

Uzasadnienie

Zapewnienie spójności z opinią 2389/2018 w sprawie pakietu dotyczącego wieloletnich ram finansowych na lata 2021–2027.

Poprawka 27

Art. 2 ust. 1 pkt 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3) „podstawowa pomoc materialna” oznacza towary, które zaspokajają podstawowe potrzeby człowieka i są niezbędne do godnego życia, takie jak odzież, środki higieny i materiały szkolne;</p>	<p>3) „podstawowa pomoc materialna” oznacza towary, które zaspokajają podstawowe potrzeby człowieka i są niezbędne do godnego życia, takie jak odzież, środki higieny i materiały szkolne, odpowiednie wyżywienie, godne warunki mieszkaniowe i opieka zdrowotna;</p>

Poprawka 28

Art. 2 ust. 1

Dodać nowy punkt po punkcie 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>„transgraniczne partnerstwo” w dziedzinie zatrudnienia i innowacji społecznych oznacza struktury współpracy między publicznymi służbami zatrudnienia i partnerami społecznymi na obszarach przygranicznych co najmniej dwóch państw;</p>

Poprawka 29

Art. 2 ust. 1 pkt 10 Poprawka nie dotyczy polskiej wersji językowej

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
10) „podmiot prawny” oznacza każdą osobę fizyczną lub osobę prawną utworzoną – i uznawaną za taką – na mocy prawa krajowego, unijnego lub międzynarodowego, która ma osobowość prawną i która może – działając w swoim własnym imieniu – wykonywać prawa i podlegać obowiązkom;	

Uzasadnienie

Nie dotyczy polskiej wersji językowej. Zmiana terminu w wersji hiszpańskiej.

Poprawka 30

Art. 2 ust. 1 pkt 16

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
16) „innowacje społeczne” oznaczają działania, które zarówno w odniesieniu do swych celów, jak i środków mają społeczny charakter, a w szczególności działania odnoszące się do rozwoju i realizacji nowych idei (dotyczących) produktów, usług i modeli, które jednocześnie zaspokajają potrzeby społeczne i tworzą nowe relacje społeczne lub współpracę i w ten sposób przynoszą korzyści dla społeczeństwa oraz zwiększają jego zdolność do działania;	16) „innowacje społeczne” oznaczają zbiorowe działania, które zarówno w odniesieniu do swych celów, jak i środków mają społeczny charakter, a w szczególności działania odnoszące się do rozwoju, testowania, walidacji, realizacji i rozszerzania nowych (kombinacji) produktów, usług i modeli lub praktyk , które zaspokajają potrzeby społeczne i przynoszą rozwiązania problemów społecznych, a jednocześnie tworzą nowe relacje społeczne lub współpracę między organizacjami publicznymi, prywatnymi i należącymi do trzeciego sektora i w ten sposób wzmacniają podmioty społeczeństwa oraz zwiększają ich zdolność do działania;

Poprawka 31

Art. 2 ust. 1 pkt 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
17) „eksperymenty społeczne” oznaczają interwencje w zakresie polityki, które zapewniają innowacyjne działania w odpowiedzi na potrzeby społeczne i są realizowane na małą skalę i w warunkach zapewniających możliwość oceny ich wpływu, zanim zostaną wdrożone w innych kontekstach lub w większej skali, jeżeli ich wyniki okażą się przekonujące ;	17) „eksperymenty społeczne” oznaczają testowanie i analizę porównawczą innowacyjnych działań w odpowiedzi na potrzeby społeczne i są realizowane na małą skalę i w warunkach zapewniających możliwość oceny ich wpływu, zanim zostaną wdrożone w innych kontekstach geograficznych lub sektorowych lub w większej skali, jeżeli ich wyniki wskazują na wyższość nad obecnymi praktykami .

Poprawka 32

Artykuł 3 akapit pierwszy

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Celem EFS+ jest wspieranie państw członkowskich w dążeniu do wysokich poziomów zatrudnienia, sprawiedliwej ochrony socjalnej oraz wykwalifikowanej i odpornej siły roboczej przygotowanej na przyszły świat pracy, zgodnie z zasadami określonymi w Europejskim filarze praw socjalnych proklamowanym przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r.</p>	<p>Celem EFS+ jest wspieranie państw członkowskich na różnych szczeblach – centralnym, regionalnym i lokalnym – w dążeniu do wysokich poziomów zatrudnienia, sprawiedliwej ochrony socjalnej oraz wykwalifikowanej i odpornej siły roboczej przygotowanej na przyszły świat pracy, zgodnie z zasadami polityki spójności dotyczącymi ograniczenia nierówności i zwiększenia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w oparciu o art. 174 TFUE, z zasadami określonymi w Europejskim filarze praw socjalnych proklamowanym przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w dniu 17 listopada 2017 r. oraz z realizacją celów zrównoważonego rozwoju. Należy jednocześnie uwzględnić potrzebę rozwijania zintegrowanych działań odzwierciedlających konkretne sytuacje na szczeblu niższym niż krajowy.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest uwypuklenie istotnej roli samorządów regionalnych i lokalnych w odniesieniu do ich wkładu w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Poprawka 33

Art. 3 akapit drugi

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>EFS+ wnosi wartość dodaną oraz wspiera i uzupełnia politykę państw członkowskich w celu zapewnienia równych szans, dostępu do zatrudnienia, sprawiedliwych warunków pracy, ochrony socjalnej, włączenia społecznego i wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi.</p>	<p>EFS+ wnosi wartość dodaną oraz wspiera i uzupełnia politykę państw członkowskich i ich jednostek szczebla niższego niż krajowy w celu zapewnienia równych szans, dostępu do zatrudnienia, sprawiedliwych warunków pracy, ochrony socjalnej, włączenia społecznego i wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzi.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest uwypuklenie istotnej roli samorządów regionalnych i lokalnych w odniesieniu do ich wkładu w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Poprawka 34

Art. 4 ust. 1 ppkt i)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>i) poprawa dostępu do zatrudnienia dla wszystkich osób poszukujących pracy, zwłaszcza osób młodych i długotrwale bezrobotnych, oraz dla osób biernych zawodowo, a jednocześnie promowanie samozatrudnienia i gospodarki społecznej;</p>	<p>i) poprawa dostępu do zatrudnienia dla wszystkich osób poszukujących pracy, zwłaszcza osób młodych i długotrwale bezrobotnych, osób biernych zawodowo i osób z niepełnosprawnościami, a jednocześnie promowanie samozatrudnienia i zwiększenie zatrudnienia w podmiotach gospodarczych i podmiotach gospodarki społecznej oraz wspieranie transgranicznej mobilności zawodowej;</p>

Uzasadnienie

Szczególna wzmianka dotyczy osób z niepełnosprawnościami oraz wspierania transgranicznej mobilności zawodowej ze względu na znaczenie tych kwestii dla Europy spójniejszej gospodarczo, społecznie i terytorialnie. Zwiększenie zatrudnienia powinno objąć wszystkie podmioty gospodarcze.

Poprawka 35

Art. 4 ust. 1 ppkt ii)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
ii) modernizacja instytucji i służb rynków pracy celem oceny i przewidywania zapotrzebowania na umiejętności oraz zapewnienia terminowej i odpowiednio dopasowanej pomocy i wsparcia na rzecz dostosowania umiejętności i kwalifikacji zawodowych do potrzeb rynku pracy, zmian w karierze zawodowej i mobilności;	ii) modernizacja instytucji i służb rynków pracy celem oceny i przewidywania zapotrzebowania na umiejętności oraz zapewnienia terminowej i odpowiednio dopasowanej pomocy i wsparcia na rzecz dostosowania umiejętności i kwalifikacji zawodowych do potrzeb rynku pracy, zmian w karierze zawodowej i mobilności oraz poprawy jakości pracy we wszystkich jej aspektach;

Uzasadnienie

Szczególna wzmianka dotyczy poprawy jakości pracy we wszystkich jej aspektach ze względu na znaczenie tej kwestii dla urzeczywistnienia Europy bardziej sprzyjającej włączeniu społecznemu oraz spójniejszej gospodarczo, społecznie i terytorialnie.

Poprawka 36

Art. 4 ust. 1 ppkt iv)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
iv) poprawa jakości, efektywności i przydatności na rynku pracy systemów kształcenia i szkolenia w celu wspierania nabywania kompetencji kluczowych, w tym umiejętności cyfrowych;	iv) poprawa jakości, efektywności i przydatności na rynku pracy systemów kształcenia – także wyższego – i szkolenia w celu wspierania nabywania kompetencji kluczowych, w tym umiejętności cyfrowych;

Uzasadnienie

Musi istnieć możliwość wspierania potencjału kształcenia, aby zwiększyć innowacyjność regionów i poprzez wyższe kwalifikacje poprawić szanse na wejście w środowisko naukowe i biznesowe. Szczególne znaczenie ma tu wsparcie na rzecz uniwersytetów.

Poprawka 37

Art. 4 ust. 1 ppkt v)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
v) wspieranie dostępności i możliwości ukończenia dobrej jakości kształcenia i szkolenia, sprzyjających włączeniu społecznemu, na równych zasadach dla wszystkich, zwłaszcza grup defaworyzowanych, od wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem przez ogólne i zawodowe kształcenie i szkolenie, po szkolnictwo wyższe, a także kształcenie i uczenie się dorosłych, w tym ułatwianie mobilności edukacyjnej dla wszystkich;	v) wspieranie dostępności i możliwości ukończenia dobrej jakości kształcenia i szkolenia, sprzyjających włączeniu społecznemu, na równych zasadach dla wszystkich, zwłaszcza grup defaworyzowanych, od wczesnej edukacji i opieki nad dzieckiem przez ogólne i zawodowe kształcenie i szkolenie, po szkolnictwo wyższe, a także kształcenie – także wyższe – i uczenie się dorosłych, w tym ułatwianie mobilności edukacyjnej dla wszystkich;

Uzasadnienie

Musi istnieć możliwość wspierania potencjału kształcenia, aby zwiększyć innowacyjność regionów i poprzez wyższe kwalifikacje poprawić szanse na wejście w środowisko naukowe i biznesowe. Szczególne znaczenie ma tu wsparcie na rzecz uniwersytetów.

Poprawka 38

Dodać nowy punkt po artykule 4 ust. 1 ppkt xi)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	xii) wzmacnianie zdolności instytucjonalnych organów i zainteresowanych podmiotów oraz zwiększanie skuteczności administracji publicznej.

Uzasadnienie

Chodzi o przeniesienie celu tematycznego nr 11 obecnego okresu programowania europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych na okres po 2020 r. ze względu na opóźnienia we wzmacnianiu zdolności instytucjonalnych oraz lokalnej administracji.

Poprawka 39

Art. 4 ust. 2 pkt 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
1. bardziej inteligentnej Europy przez rozwijanie umiejętności na rzecz inteligentnej specjalizacji i kluczowych technologii prorozwojowych, transformację przemysłową, współpracę sektorową w zakresie umiejętności i przedsiębiorczości, szkolenie naukowców, tworzenie sieci kontaktów i partnerstw między instytucjami szkolnictwa wyższego, placówkami kształcenia i szkolenia zawodowego, ośrodkami badawczymi i technologicznymi oraz przedsiębiorstwami i klastrami, wsparcie dla mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw oraz na rzecz gospodarki społecznej;	1. bardziej inteligentnej Europy przez rozwijanie umiejętności na rzecz inteligentnej specjalizacji i kluczowych technologii prorozwojowych, transformację przemysłową, współpracę sektorową w zakresie umiejętności i przedsiębiorczości, szkolenie naukowców i instruktorów , tworzenie sieci kontaktów i partnerstw między instytucjami szkolnictwa wyższego, placówkami kształcenia i szkolenia zawodowego, ośrodkami badawczymi i technologicznymi oraz przedsiębiorstwami i klastrami, wsparcie dla mikroprzedsiębiorstw, małych i średnich przedsiębiorstw oraz na rzecz gospodarki społecznej;

Uzasadnienie

Szkolenie osób bezrobotnych jest silnie ukierunkowane na znalezienie zatrudnienia, a osiągnięcie sukcesu wymaga wyspecjalizowanych instruktorów.

Poprawka 40

Art. 5 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Część puli środków finansowych na komponent EFS+ objęty zarządzaniem dzielonym w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” wynosi 100 000 000 000 EUR w cenach bieżących lub 88 646 194 590 EUR w cenach z 2018 r., z czego kwota 200 000 000 EUR w cenach bieżących lub 175 000 000 EUR w cenach z 2018 r. jest przydzielona na współpracę transnarodową na rzecz innowacyjnych rozwiązań, o której mowa w art. 23 pkt (i), zaś kwota 400 000 000 EUR w cenach bieżących lub 376 928 934 EUR w cenach z 2018 r. jest przeznaczona jako dodatkowe finansowanie na rzecz regionów najbardziej oddalonych, wymienionych w art. 349 TFUE, oraz regionów na poziomie NUTS 2 spełniających kryteria określone w art. 2 Protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r.</p>	<p>2. Część puli środków finansowych na komponent EFS+ objęty zarządzaniem dzielonym w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” wynosi 100 000 000 000 EUR w cenach bieżących lub 88 646 194 590 EUR w cenach z 2018 r., z czego kwota 200 000 000 EUR w cenach bieżących lub 175 000 000 EUR w cenach z 2018 r. jest przydzielona na współpracę transnarodową na rzecz innowacyjnych rozwiązań, o której mowa w art. 23 pkt (i). Przy podziale dotacji finansowej zwraca się szczególną uwagę na regiony mniej rozwinięte, a także na inne regiony wskazane w art. 174 ust. 3 TFUE w celu przyczynienia się do spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. Ponadto kwota 400 000 000 EUR w cenach bieżących lub 376 928 934 EUR w cenach z 2018 r. jest przeznaczona jako dodatkowe finansowanie na rzecz regionów najbardziej oddalonych, wymienionych w art. 349 TFUE, oraz regionów na poziomie NUTS 2 spełniających kryteria określone w art. 2 Protokołu nr 6 do Aktu przystąpienia z 1994 r.</p>

Uzasadnienie

Ponieważ EFS+ wniesie wkład w działania Unii zmierzające do wzmocnienia jej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej zgodnie z art. 174 TFUE, konieczne jest, aby przy podziale puli środków finansowych zwracać szczególną uwagę na regiony mniej rozwinięte, a także na regiony wymienione w art. 174 ust. 3 w celu przyczynienia się do spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.

Poprawka 41

Art. 5 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>5. Kwoty, o których mowa w ust. 3 i 4, mogą być również wykorzystane na pomoc techniczną i administracyjną w ramach realizacji programów, np. działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrolę, audyt i ocenę, w tym na systemy informatyczne dla przedsiębiorstw.</p>	<p>5. Kwoty, o których mowa w ust. 2, 3 i 4, mogą być również wykorzystane na pomoc techniczną i administracyjną w ramach realizacji programów, np. działania przygotowawcze, monitorowanie, kontrolę, audyt i ocenę, w tym na systemy informatyczne dla przedsiębiorstw.</p>

Uzasadnienie

Uważa się, że konieczne jest przyznanie pomocy technicznej na działania przewidziane w ust. 2, który dotyczy funduszy objętych zarządzaniem dzielonym.

Poprawka 42

Art. 7, ust. 1, akapit pierwszy

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie koncentrują zasoby EFS+ objęte zarządzaniem dzielonym na interwencjach, które dotyczą wyzwań wskazanych w ich krajowych programach reform, europejskim semestrze i odpowiednich zaleceniach dla poszczególnych krajów, przyjętych zgodnie z art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4 TFUE, oraz uwzględniają zasady i prawa określone w Europejskim filarze praw socjalnych.</p>	<p>1. Instytucje zarządzające państw członkowskich na szczeblu krajowym i regionalnym przydzielają – z uwzględnieniem specyfiki każdego regionu – odpowiednią kwotę z zasobów EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na interwencje, które promują spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną oraz prawa ustanowione w Europejskim filarze praw socjalnych i które dotyczą wyzwań wskazanych w ich krajowych programach reform, europejskim semestrze oraz w sprawozdaniach krajowych i zaleceniach społecznych dla poszczególnych krajów, przyjętych zgodnie z art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4 TFUE, a także zgodnie z porozumieniem paryskim i celami zrównoważonego rozwoju ONZ. Państwa członkowskie mogą tworzyć dodatkowe obowiązki na beneficjentów w przypadku gdy są one uzasadnione, aby osiągać wyniki w zakresie celów EFS + i ich wdrażania.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest uwypuklenie istotnej roli samorządów regionalnych i lokalnych w odniesieniu do ich wkładu w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Poprawka 43

Art. 7, ust. 1, akapit drugi

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach Komisja, zwiększają efekt synergii oraz zapewniają koordynację i spójność EFS+ z innymi unijnymi funduszami, programami i instrumentami, takimi jak Erasmus, Fundusz Azylu i Migracji oraz program wspierania reform, w tym Narzędzie Realizacji Reform i Instrument Wsparcia Technicznego, zarówno na etapie planowania, jak i podczas wdrażania, oraz komplementarność wobec tych funduszy, programów i instrumentów. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach Komisja, optymalizują mechanizmy koordynacji, aby uniknąć powielania działań, oraz zapewniają ścisłą współpracę między podmiotami odpowiedzialnymi za wdrażanie, aby realizować spójne i usprawnione działania wspierające.</p>	<p>Instytucje zarządzające państw członkowskich na szczeblu krajowym i regionalnym, a w stosownych przypadkach Komisja, zwiększają efekt synergii oraz zapewniają koordynację, komplementarność i spójność EFS+ z innymi unijnymi funduszami, w szczególności Europejskim Funduszem Rozwoju Regionalnego, Funduszem Spójności i Europejskim Funduszem Rolnym na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich, a także programami i instrumentami, takimi jak Erasmus, Fundusz Azylu i Migracji oraz program wspierania reform, zarówno na etapie planowania, jak i podczas wdrażania, nie naruszając celów przewidzianych w art. 3 i 4 strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju. Państwa członkowskie, a w stosownych przypadkach Komisja, optymalizują mechanizmy koordynacji, aby uniknąć powielania działań, oraz zapewniają ścisłą współpracę między podmiotami odpowiedzialnymi za wdrażanie, aby realizować spójne i usprawnione działania wspierające.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest uwypuklenie istotnej roli samorządów regionalnych i lokalnych w odniesieniu do ich wkładu w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną. Ponadto nie uważa się za konieczne uwzględnienia koordynacji tych dwóch nowych instrumentów: Narzędzia Realizacji Reform i Instrumentu Wsparcia Technicznego. Powinna istnieć koordynacja z EFIS i instrumentami wymienionymi w artykule, mając na uwadze główny cel EFS+. Jest również konieczna wyraźna wzmianka o strategii na rzecz zrównoważonego rozwoju.

Poprawka 44

Art. 7 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Państwa członkowskie przydzielają odpowiednią kwotę swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na działania związane z wyzwaniami wskazanymi we właściwych zaleceniach dla poszczególnych krajów przyjętych zgodnie z art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4 TFUE oraz w europejskim semestrze, a wchodzące w zakres EFS+ określony w art. 4.</p>	<p>2. Państwa członkowskie, we współpracy z regionami oraz z uwzględnieniem zarządzania w zakresie stosownym dla poszczególnych polityk i niezbędnego finansowania, przydzielają odpowiednią kwotę swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na działania związane z wyzwaniami wskazanymi we właściwych zaleceniach dla poszczególnych krajów – z uwzględnieniem specyfiki regionów – przyjętych zgodnie z art. 121 ust. 2 i art. 148 ust. 4 TFUE oraz w europejskim semestrze, a wchodzące w zakres EFS+ określony w art. 4. Należy tu uwzględnić zasady i prawa ustanowione w Europejskim filarze praw socjalnych, a także cel dotyczący spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.</p>

Uzasadnienie

Spełnienie tych wymogów może być uzależnione tylko od osiągnięcia większej spójności gospodarczej i społecznej Unii Europejskiej, wobec czego podczas podziału kwot do alokacji należy przestrzegać zdolności zarządzania i zakresów kompetencji **samorządów** regionalnych i lokalnych w powiązaniu z wyzwaniami, które z nich wynikają.

Poprawka 45

Art. 7 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>5. Państwa członkowskie, w których odsetek ludzi młodych w wieku od 15 do 29 lat niekształących się, niepracujących ani nieszkolących się przekracza średnią unijną w 2019 r. według danych Eurostatu, przydzielają co najmniej 10 % swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na lata 2021–2025 na ukierunkowane działania i reformy strukturalne mające na celu wspieranie zatrudnienia ludzi młodych, przechodzenia od nauki do zatrudnienia, ścieżek powrotu do nauki lub szkolenia oraz kształcenia wyrównawczego, zwłaszcza w kontekście wdrażania gwarancji dla młodzieży.</p>	<p>5. Państwa członkowskie, w których występują regiony, gdzie odsetek ludzi młodych w wieku od 15 do 29 lat niekształących się, niepracujących ani nieszkolących się przekracza średnią unijną w 2019 r. według danych Eurostatu, przydzielają co najmniej 15 % swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na lata 2021–2025 na ukierunkowane działania i reformy strukturalne mające na celu wspieranie zatrudnienia ludzi młodych, przechodzenia od nauki do zatrudnienia, ścieżek powrotu do nauki lub szkolenia oraz kształcenia wyrównawczego, zwłaszcza w kontekście wdrażania gwarancji dla młodzieży na szczeblu lokalnym i regionalnym.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Podczas programowania środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na lata 2026 i 2027 w połowie okresu programowania zgodnie z art. [14] [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów] państwa członkowskie, w których odsetek ludzi młodych w wieku od 15 do 29 lat niekkształających się, niepracujących ani nieszkolących się przekracza średnią unijną w 2024 r. według danych Eurostatu, przydzielają co najmniej 10 % swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na lata 2026–2027 na wspomniane wyżej działania.</p>	<p>Podczas programowania środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na lata 2026 i 2027 w połowie okresu programowania zgodnie z art. [14] [przyszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów] państwa członkowskie, w których odsetek ludzi młodych w wieku od 15 do 29 lat niekkształających się, niepracujących ani nieszkolących się przekracza średnią unijną w 2024 r. według danych Eurostatu, przydzielają co najmniej 10 % swoich środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na lata 2026–2027 na wspomniane wyżej działania.</p>
<p>Regiony najbardziej oddalone, które spełniają warunki określone w akapitach pierwszym i drugim, przydzielają co najmniej 15 % środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym w swoich programach na ukierunkowane działania określone w akapicie pierwszym. Ta alokacja środków jest uwzględniana podczas sprawdzania zgodności z minimalną wartością procentową na poziomie krajowym określoną w akapitach pierwszym i drugim.</p>	<p>Regiony najbardziej oddalone, które spełniają warunki określone w akapitach pierwszym i drugim, przydzielają co najmniej 15 % środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym w swoich programach na ukierunkowane działania określone w akapicie pierwszym. Ta alokacja środków jest uwzględniana podczas sprawdzania zgodności z minimalną wartością procentową na poziomie krajowym określoną w akapitach pierwszym i drugim.</p>
<p>Podczas realizacji wspomnianych działań państwa członkowskie priorytetowo traktują osoby młode bierne zawodowo i długotrwale bezrobotne oraz wprowadzają ukierunkowane środki dotarcia do tych młodych ludzi.</p>	<p>Podczas realizacji wspomnianych działań państwa członkowskie priorytetowo traktują osoby młode bierne zawodowo i długotrwale bezrobotne oraz wprowadzają ukierunkowane środki dotarcia do tych młodych ludzi. <i>Państwa członkowskie przeznaczają odpowiednią kwotę ze swoich zasobów EFS+ w ramach zarządzania dzielonego na wprowadzenie europejskiej gwarancji dla dzieci w celu zapewnienia dzieciom równego dostępu do bezpłatnej opieki zdrowotnej, bezpłatnej edukacji, bezpłatnej opieki przedszkolnej, przyzwoitych warunków mieszkaniowych i odpowiedniego wyżywienia.</i></p>

Uzasadnienie

Wysokie wskaźniki bezrobocia i bierności zawodowej młodzieży dotyczą różnych państw członkowskich, choć stopy w skali regionalnej mogą być bardzo różne w obrębie tego samego państwa. Stąd konieczność, by dokonywać obliczeń biorąc za podstawę różne realia regionalne oraz aby przydział i wdrażanie zasobów były realizowane na wskazanych obszarach szczególnie narażonych. Wspieranie zatrudnienia młodzieży powinno być jednym z głównych zadań EFS+, zwłaszcza w państwach z regionami, w których odsetek bierności zawodowej przekracza średnią. Należy dopilnować, by wsparcie to było wystarczające poprzez przeznaczenie co najmniej 15 %.

Poprawka 46

Art. 8 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Każde państwo członkowskie zapewnia odpowiednie uczestnictwo partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w realizacji polityk zatrudnienia, edukacji i włączenia społecznego wspieranych z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym.</p>	<p>1. <i>Institucje zarządzające państw członkowskich na szczeblu krajowym i regionalnym zapewniają</i> odpowiednie uczestnictwo partnerów społecznych i organizacji społeczeństwa obywatelskiego w realizacji polityk zatrudnienia, edukacji i włączenia społecznego wspieranych z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym <i>zgodnie z przepisami „Kodeksu postępowania w zakresie partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów”.</i></p>

Uzasadnienie

Konieczne jest uwypuklenie istotnej roli samorządów regionalnych i lokalnych w odniesieniu do ich wkładu w spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną.

Poprawka 47

Art. 11

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Działania dotyczące wyzwań wskazanych we właściwych zaleceniach dla poszczególnych krajów i w europejskim semestrze, o których mowa w art. 7 ust. 2, są programowane w ramach jednego lub większej liczby odrębnych priorytetów.</p>	<p>Działania dotyczące wyzwań wskazanych we właściwych zaleceniach dla poszczególnych krajów i w europejskim semestrze, o których mowa w art. 7 ust. 2, są programowane w ramach jednego lub większej liczby priorytetów. Gwarantuje się wystarczającą elastyczność instytucji zarządzającej w odniesieniu do określania priorytetów i obszarów inwestycji EFS+ zgodnie z konkretnymi wyzwaniami lokalnymi lub regionalnymi.</p>

Uzasadnienie

Nie należy działań związanych z zaleceniami dla poszczególnych krajów (CSR), dotyczących różnych obszarów tematycznych, zawartych w różnych celach szczegółowych, wcielać do 1 lub kilku odrębnych priorytetów. Działania związane z CSR powinny być częścią jednego lub kilku priorytetów, zgodnie z zakresem tematycznym.

Poprawka 48

Art. 13 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie wspierają działania w zakresie innowacji i eksperymentów społecznych lub umacniają podejścia oddolne oparte na partnerstwach z udziałem organów publicznych, sektora prywatnego i społeczeństwa obywatelskiego, takie jak lokalne grupy działania, które opracowują i wdrażają strategie rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność.</p>	<p>1. Państwa członkowskie wspierają działania w zakresie innowacji i eksperymentów społecznych i/lub umacniają podejścia oddolne oparte na partnerstwach z udziałem organów publicznych na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, sektora prywatnego, partnerów społecznych i społeczeństwa obywatelskiego, takie jak lokalne grupy działania, które opracowują i wdrażają strategie rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność.</p>

Uzasadnienie

Grupy działające na rzecz rozwoju obszarów wiejskich i strategie rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność powinny być postrzegane w EFS+ jako ogólny instrument wzmocnienia podejścia terytorialnego EFS+. Dlatego należy zwiększyć ich rolę i uczynić z nich narzędzie działań innowacyjnych.

Poprawka 49

Art. 13 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>4. Każde państwo członkowskie powinno przeznaczyć co najmniej jeden priorytet do celów wdrożenia ust. 1 lub 2 lub obu z nich. Maksymalna stopa współfinansowania w przypadku tych priorytetów może być zwiększona do 95 % w stosunku do alokacji maksymalnie 5 % krajowego przydziału środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na te priorytety.</p>	<p>4. Każde państwo członkowskie powinno przeznaczyć co najmniej jeden priorytet do celów wdrożenia ust. 1 lub 2 lub obu z nich. Maksymalna stopa współfinansowania w przypadku tych priorytetów może być zwiększona do 95 % w stosunku do alokacji maksymalnie 5 % krajowego przydziału środków z EFS+ objętych zarządzaniem dzielonym na te priorytety. Należy przeznaczyć minimalny przydział z alokacji krajowej EFS+ w ramach zarządzania dzielonego na wspieranie działań z zakresu eksperymentów społecznych i innowacji społecznej. Zasady audytu takich działań muszą być wystarczająco elastyczne w celu umożliwienia kreatywności i podejmowania ryzyka. Zostanie zapewnione wsparcie na współpracę transnarodową, aby umożliwić przenoszenie sprawdzonych innowacji na inne konteksty na szczeblu lokalnym, regionalnym lub krajowym.</p>

Uzasadnienie

Wyniki z lat 2014–2017 pokazują, że EFS może być katalizatorem innowacji społecznych na szczeblu lokalnym, lecz zbyt rygorystyczny system audytu blokuje jego potencjał. Ważne jest również, aby zasady były wystarczająco elastyczne i umożliwiały podejmowanie ryzyka i natychmiastową refleksję. W celu wsparcia przekazywania wykonalnych idei współpraca transnarodowa nie może ograniczać się do innowacji ulepszonych przez państwa członkowskie, lecz musi obejmować testy pilotażowe sprawdzonych innowacji bezpośrednio między miastami.

Poprawka 50

Art. 14 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Oprócz kosztów, o których mowa w art. [58] [przeszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów], następujące koszty nie kwalifikują się do wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym:</p> <p>a) zakup gruntu i nieruchomości oraz zapewnienie infrastruktury, a także</p> <p>b) zakup mebli, sprzętu i pojazdów, z wyjątkiem przypadków, w których zakup taki jest konieczny do osiągnięcia celu operacji lub wartość tych przedmiotów jest całkowicie zamortyzowana, lub ich zakup jest najbardziej opłacalną opcją.</p>	<p>1. Oprócz kosztów, o których mowa w art. [58] [przeszłego rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów], następujące koszty nie kwalifikują się do wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym:</p> <p>a) zakup gruntu i nieruchomości oraz zapewnienie infrastruktury.</p>

Uzasadnienie

Lit. b) stanowi niepotrzebne ograniczenie wydatków, zatem uważa się za konieczne jej usunięcie.

Poprawka 51

Art. 15 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>5. W przypadku gdy dostępne są dane z rejestrów lub równoważnych źródeł, państwa członkowskie umożliwiają instytucjom zarządzającym i innym podmiotom, którym powierzono zadanie gromadzenia danych niezbędnych do monitorowania i oceny wdrażania wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym, pozyskanie tych danych z rejestrów danych lub równoważnych źródeł, zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) i e) rozporządzenia (UE) 2016/679.</p>	<p>5. W przypadku gdy dostępne są dane z rejestrów lub równoważnych źródeł, państwa członkowskie umożliwiają instytucjom zarządzającym i innym podmiotom, którym powierzono zadanie gromadzenia danych niezbędnych do monitorowania i oceny wdrażania wsparcia ogólnego z komponentu EFS+ objętego zarządzaniem dzielonym, pozyskanie tych danych z rejestrów danych lub równoważnych źródeł, zgodnie z art. 6 ust. 1 lit. c) i e) rozporządzenia (UE) 2016/679. Ponadto państwa członkowskie powinny zagwarantować dostęp do tych danych za pomocą środków umożliwiających przestrzeganie terminów przekazywania ustanowionych wskaźników.</p>

Uzasadnienie

Samo zezwolenie na otrzymywanie danych pochodzących z rejestrów administracyjnych nie gwarantuje osiągnięcia celu tego ustępu art. 15, którym jest dysponowanie danymi indywidualnymi uczestników bez potrzeby pozyskiwania ich bezpośrednio od nich w celu przekazywania obliczonych na ich podstawie wartości wskaźników w wyznaczonych terminach. W tym celu niezbędne jest dysponowanie stałymi i sprawnymi kanałami wymiany informacji.

Poprawka 52

Art. 21 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>4. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający model, który ma być stosowany do celów ustrukturyzowanego badania dotyczącego odbiorców końcowych, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 39 ust. 2, w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu.</p>	<p>4. Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający model, który ma być stosowany do celów ustrukturyzowanego badania dotyczącego odbiorców końcowych, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 39 ust. 2, w celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu. Informacje żądane w badaniu ograniczają się do zmiennych niezbędnych do monitorowania i oceny postępów w zakresie wspierania przez EFS+ walki z deprawacją materialną.</p>

Uzasadnienie

Opracowanie badań skierowanych do gospodarstw domowych jest kosztowne i może wiązać się ze znacznym obciążeniem obywateli, co stoi w sprzeczności z przepisami rozporządzenia (WE) nr 223/2009 odnoszącym się do statystyki europejskiej, w którym ustanawia się zasadę „opłacalności”. Należałoby ograniczyć informacje żądane w badaniu, unikając w ten sposób uwzględniania zmiennych, które nie są faktycznie niezbędne lub których uzyskanie stwarza trudności nieproporcjonalne do korzyści, jakie przyniosłoby dysponowanie nimi.

Poprawka 53

Art. 23 lit. h)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
h) zapewnianie wytycznych dotyczących rozwoju infrastruktury społecznej (w tym mieszkań, opieki nad dziećmi, kształcenia i szkolenia, opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej) potrzebnej do wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych;	h) zapewnianie wytycznych dotyczących rozwoju infrastruktury społecznej (w tym mieszkań, opieki nad dziećmi, kształcenia i szkolenia, strategii w zakresie opieki zdrowotnej i opieki długoterminowej i strategii rozwoju kierowanego przez społeczność potrzebnej do wdrażania Europejskiego filaru praw socjalnych i celów zrównoważonego rozwoju ONZ.

Poprawka 54

Załącznik II, pkt 2 – Wspólne wskaźniki wyników. Poprawka nie dotyczy polskiej wersji językowej

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Liczba odbiorców końcowych otrzymujących pomoc żywnościową liczba dzieci w wieku poniżej 18 lat;	

Uzasadnienie

Poprawka nie dotyczy polskiej wersji językowej. W wersji hiszpańskiej chodzi o uniknięcie uwzględnienia osób w wieku 18 lat w dwóch różnych grupach.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Rola Europejskiego Funduszu Społecznego

1. Podkreśla, że Europejski Fundusz Społeczny (EFS) stał się głównym instrumentem inwestowania w ludzi, promowania równości między mężczyznami a kobietami i poprawy życia milionów obywateli europejskich. Docenia pozytywne oddziaływanie Europejskiego Funduszu Społecznego w okresie 2007–2013.
2. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że tradycyjne cele EFS dotyczące zwiększenia skuteczności funkcjonowania rynków pracy, promowania dostępu do zatrudnienia dobrej jakości oraz poprawy dostępu do kształcenia i szkolenia zostają uzupełnione nowymi celami, takimi jak: zatrudnienie ludzi młodych, większa promocja włączenia społecznego i zdrowia oraz ograniczenie ubóstwa.
3. Uważa za konieczne, aby EFS mógł stać się narzędziem umożliwiającym zwiększenie PKB i produktywności oraz sprostanie wyzwaniom związanym z dostępem do godnego zatrudnienia dobrej jakości, a tym samym mógł przyczynić się do przyspieszenia procesu konwergencji gospodarczej i społecznej w UE, którą osłabił kryzys oraz powolna naprawa gospodarcza i społeczna. Powinien pozostać istotnym filarem polityki spójności i długoterminowego wzrostu i koncentrować się na doskonaleniu kapitału ludzkiego UE, poprawie warunków dostępu do większej liczby lepszych miejsc pracy i postępach w tym kierunku oraz pomocy osobom i sektorom, które najbardziej ucierpiały w wyniku kryzysu gospodarczego i do tej pory nie zdołały osiągnąć pełnej poprawy.
4. Utrzymuje, że dobre zaprojektowanie i wdrożenie EFS+ może przyczynić się do zwiększenia pozytywnego postrzegania Unii Europejskiej wśród obywateli, ułatwiając wyekspozowanie wysiłków Unii Europejskiej w zakresie pomocy osobom najbardziej potrzebującym.

Polityka spójności

5. Z zadowoleniem przyjmuje powiązanie z Europejskim filarem praw socjalnych, urzeczywistnione we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie EFS+, choć wyraża żal z powodu braku wyraźniejszego powiązania z celem dotyczącym spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej w taki sposób, aby oba te elementy były komplementarne i wzajemnie połączone.
6. Uważa za konieczne, by we wniosku dotyczącym rozporządzenia uznać EFS+ za podstawowy składnik polityki spójności i uniknąć przekształcenia go w instrument europejskiej polityki sektorowej.
7. Przypomina, że w porównaniu z działaniami podejmowanymi przez państwa członkowskie wartość dodana działań realizowanych w ramach EFS+ polega na powiązaniu ich z potrzebami terytorialnymi oraz na integracji z innymi funduszami polityki spójności, co pozwala realizować spójne inicjatywy na szczeblu lokalnym. W związku z tym wyraża żal, że EFS+ został oddzielony pod względem finansowym od EFRR i Funduszu Spójności, gdyż może to prowadzić do dezintegracji polityki spójności w wieloletnich ramach finansowych po roku 2027, jak miało to miejsce niedawno w przypadku EFRROW.

Decentralizacja, zarządzanie dzielone i współfinansowanie

8. Wyraża niezadowolenie z powodu słabego wyeksponowania jednostek samorządu regionalnego i lokalnego we wniosku dotyczącym rozporządzenia i przypomina Komisji o znaczeniu tych organów administracji w zarządzaniu Funduszem, co poparte jest rozległym doświadczeniem.
9. Wyraża niezadowolenie z powodu nadrzędnej roli przyznawanej organom krajowym państw członkowskich na niekorzyść organów regionalnych i lokalnych, gdyż uważa, że centralizacja może się wywodzić tylko i wyłącznie z porządku instytucjonalnego danego państwa członkowskiego.
10. Przypomina, że zostało udowodnione, iż decentralizacja doprowadziła do lepszego wdrażania podejścia lokalnego i skuteczniejszej dystrybucji finansowania, i dlatego domaga się, aby wniosek dotyczący rozporządzenia wyraźnie przyznał większe uprawnienia – zarówno w odniesieniu do zarządzania funduszem, jak i jego podziału – organom regionalnym i lokalnym w państwach członkowskich o wysokim poziomie decentralizacji politycznej i administracyjnej, tak aby struktura zarządzania funduszem była dostosowana do struktury organizacyjnej państw, szczególnie tych o wyższym stopniu decentralizacji.
11. Uważa, że propozycja zawarta we wniosku dotyczącym rozporządzenia dotycząca uwzględnienia modelu zarządzania bezpośredniego stanowi precedens dla przyszłych ram mimo swojego skromnego zasięgu. Powinna jednak ograniczać się tylko do odpowiednich działań w zakresie stosowania i misji EFS+.
12. Ocenia bardzo negatywnie powrót do n+2 oraz ograniczenie stopy współfinansowania i kwot płatności zaliczkowych, zawarte we wniosku dotyczącym rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów. Będzie to miało – obok możliwego ograniczenia w wyniku polityki konsolidacji budżetowej zasobów przeznaczonych na konieczny wkład krajowy – bardzo negatywny wpływ na zarządzanie funduszem, co uniemożliwi osiągnięcie przewidzianych celów. Dlatego apeluje, aby zwiększyć lub przynajmniej utrzymać na tym samym poziomie stopy współfinansowania z okresów programowania 2007–2013 i 2014–2020, tak aby mniejsze wsparcie finansowe Unii Europejskiej nie przyćmiło propagowania włączenia społecznego i filaru praw socjalnych. Przypomina, że istnieją pewne warunki, których spełnienie nie wchodzi w zakres kompetencji organów lokalnych i regionalnych, toteż proponuje, by zmniejszenie wysokości wypłat następowało tylko w przypadku, gdy samorządy regionalne lub lokalne uczestniczyły w ich negocjowaniu, a tym samym przyjęły pewną formę odpowiedzialności.

Budżet

13. Ocenia bardzo pozytywnie zarówno analizę pod kątem przejrzystości przeprowadzoną po raz pierwszy przez Komisję Europejską i związaną z przekazaniem EFS+ określonej puli środków finansowych na okres 2021–2027, jak i fakt, że Komisja uwzględniła we wniosku wcześniejsze opinie Komitetu Regionów oraz zaproponowała wykorzystanie wskaźników społecznych innych niż PKB na potrzeby alokacji zasobów między państwami członkowskimi. Zachęca Komisję do uwzględnienia w przyszłości wskaźnika dotyczącego integracji obywateli państw trzecich, który nie będzie się ograniczał jedynie do zwykłej kalkulacji salda migracji netto.
14. Wyraża ubolewanie z powodu usunięcia w ramach polityki spójności minimalnej kwoty 23,1 %, która musi być przeznaczana na EFS+, a także cięcia wynikającego z wniosku Komisji dotyczącego polityki spójności w odniesieniu do EFS, co spowoduje nie tylko zmniejszenie całkowitych środków przeznaczonych na zatrudnienie i włączenie społeczne, lecz umniejszy również rolę samorządów lokalnych i regionalnych w programowaniu EFS+ i zarządzaniu nim.
15. Wyraża zaniepokojenie ograniczeniem puli środków finansowych w propozycji włączającej nowe cele dodatkowe do EFS+, gdyż spowoduje to konieczność przydzielenia mniejszych środków na obsługę większej liczby celów.

16. Podkreśla, iż szczególną rolą EFS jest wspieranie takich projektów, które ułatwiają dopasowanie lokalnego i regionalnego potencjału wynikającego z posiadanego kapitału ludzkiego do potrzeb rynku pracy. Tylko w ten sposób ograniczone zostaną koszty związane z migracją kapitału, a dalej z utratą jego wartości (m.in. w wyniku „drenażu mózgów”). Istotne jest więc wspieranie działań na rzecz wiązania oferty edukacyjnej z trendami na rynku pracy, tak aby przyciągać i zatrzymywać talenty na danym terytorium i jednocześnie tworzyć miejsca pracy.

17. Wzywa Komisję Europejską, aby podczas alokacji zasobów między poszczególne państwa członkowskie uwzględniane były cechy szczególne regionów, zwłaszcza regionów słabiej rozwiniętych. Należy także pamiętać o specyfice regionów najbardziej oddalonych i regionów poziomu NUTS 2, które spełniają kryteria ustanowione w art. 2 protokołu nr 6 aktu przystąpienia z 1994 r. oraz regionów o poważnych i trwałych niekorzystnych warunkach przyrodniczych lub demograficznych, zgodnie z wyraźnym mandatem zawartym w art. 174 TFUE.

Uproszczenie

18. Przyjmuje z satysfakcją wynikającą z wniosku propozycję znacznego uproszczenia i zachęca Komisję Europejską do przyjmowania dodatkowych środków upraszczających zarówno dla instytucji zarządzających, jak i beneficjentów w odniesieniu do instrumentów opracowywanych w celu wykonania rozporządzenia, gdyż kluczowe znaczenia ma usunięcie uciążliwych wymogów i przeszkód administracyjnych od początku procesu wyboru działań.

19. Przyjmuje z zadowoleniem rozszerzenie narzędzi „płatności według wyników”, a także wspólne plany działania i opcje uproszczonych kosztów zawarte w rozporządzeniu w sprawie wspólnych przepisów i wyraża nadzieję, że państwa członkowskie nie wprowadzą dodatkowych norm obok norm ustanowionych już przez Komisję Europejską.

20. Przypomina, że opracowanie wskaźników realizacji i rezultatu wymaga wysiłku i czasu, wobec czego uważa, że dla uniknięcia nadmiernego obciążenia pracą i narażenia na szwank prawidłowego funkcjonowania systemu wskaźników, a także jego jakości, przekazywanie danych powinno mieć miejsce dwa razy w ciągu roku, wraz z przygotowaniem dorocznych konsultacji organów administracji z Komisją, a nie co dwa miesiące, jak wskazano we wniosku.

Koordinacja z innymi strategiami

21. Ocenia bardzo pozytywnie przepisy wniosku dotyczącego rozporządzenia, które przyczyniają się do włączenia zasad równości płci i szans. Uwypukla to ich przekrojowy charakter, gdyż muszą one być uwzględniane na wszystkich etapach programów.

22. Przyjmuje z zadowoleniem utrzymanie, przekształcenie i rozszerzenie podstawowych celów interwencji EFS+, lecz wskazuje, że z myślą o umożliwieniu włączenia społecznego i pomocy najbardziej potrzebującym niezbędne jest dopuszczenie bardziej ogólnych, elastycznych i otwartych działań niż możliwe są w obecnym okresie programowania.

23. Ocenia pozytywnie obiecujące otwarcie EFS+ na obszar innowacji społecznych, lecz uważa za konieczne, by ustanowić narzędzia i mechanizmy w celu wzmocnienia zdolności podmiotów podczas projektowania, wdrażania i oceny tego rodzaju programów. Komisja powinna ukierunkować część swoich wysiłków na wzmocnienie sieci wsparcia służącej zwiększaniu świadomości, szkoleniom i pomocy w planowaniu i wdrażaniu inicjatyw z zakresu innowacji społecznych w połączeniu z inicjatywą InvestEU.

24. Wskazuje, że EFS+ może i powinien aktywnie przyczyniać się do realizacji celów zrównoważonego rozwoju, gdyż ma bezpośredni wpływ na wiele z nich, a pośredni praktycznie na całość.

25. Podtrzymuje zdanie, że EFS+ powinien usprawnić koordynację oraz promować synergie z inicjatywami dostosowawczymi i dążyć do poprawy reagowania na wyzwania rewolucji cyfrowej.

26. Podtrzymuje zdanie, że EFS+ powinien usprawnić koordynację oraz promować synergie z inicjatywami związanymi z aspektami zdrowotnymi i to zarówno z perspektywy profilaktyki, jak i pomocy.

27. Uważa, że EFS+ powinien przyczyniać się do budowania bardziej egalitarnych społeczeństw, przy czym w centrum jego działań muszą znajdować się poszczególne osoby. Dlatego przyjmuje z zadowoleniem powiązanie celów EFS+ z Europejskim filarem praw socjalnych. KR zachowuje jednak ostrożność w odniesieniu do powiązań pomiędzy EFS+ a zaleceniami dla poszczególnych krajów przyjętymi w kontekście europejskiego semestru. W związku z powyższym uważa, że EFS+ powinien być odpowiednio skoordynowany z procesem europejskiego zarządzania gospodarczego, lecz musi zachować autonomię i nie może być jedynie organem pomocniczym. Ponadto KR podkreśla potrzebę włączenia priorytetów inwestycyjnych EFS+ do nowej długoterminowej strategii UE na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju i odnotowuje, że wniosek Komisji przestrzega zasad pomocniczości i proporcjonalności.

28. Uważa, że nie jest właściwym rozwiązaniem, by działania związane z realizacją zaleceń dla poszczególnych krajów (CSR), które dotyczą zazwyczaj bardzo różnych obszarów tematycznych (edukacja, aktywizacja, tworzenie miejsc opieki nad dziećmi i wiele innych), a które jednocześnie są zawarte w różnych celach szczegółowych w rozporządzeniu EFS wcielać sztucznie do 1 lub kilku odrębnych priorytetów. Właściwym jest, by działania związane z realizacją CSR były częścią jednego lub kilku priorytetów, zgodnie z ich obszarami tematycznymi (zatrudnienie, edukacja, włączenie społeczne). Należy również zwrócić uwagę na fakt, iż CSR powinny być skorelowane z priorytetami zaplanowanymi na dłuższą perspektywę finansową.

29. Ocenia negatywnie brak konkretyzacji części procentowej, jaką państwa członkowskie powinny przydzielać ze swoich środków na stawianie czoła wyzwaniom określonym w semestrze europejskim koordynacji polityki gospodarczej, krajowych programach reform i zaleceniach dla poszczególnych krajów oraz wzywa instytucje europejskie do klarowniejszego określenia powiązań z europejskim semestrem bez zmiany modelu zarządzania i gospodarowania funduszem i w taki sposób, aby nie oznaczało to ograniczenia środków, którymi gospodarują instytucje regionalne w państwach o wysokim poziomie decentralizacji.

30. Z zadowoleniem przyjmuje uwzględnienie integracji społeczno-ekonomicznej migrantów w ramach strategicznego zakresu włączenia społecznego jako części europejskiej reakcji w tym obszarze. Reakcja ta musi być uporządkowana, całościowa, odpowiedzialna, szanująca godność osób i niezłomna wobec wszelkiej dyskryminacji.

31. Przypomina, że dowody empiryczne pokazują, iż stopniowa integracja pracującej ludności migrującej może stanowić istotną szansę w zakresie dynamiki gospodarczej i zwiększenia zatrudnienia. Efekt ten jest jeszcze większy, gdy pracownicy migrujący są wykwalifikowani.

32. Apeluje, by integracja społeczno-ekonomiczna migrantów, zwłaszcza nieletnich i osób młodych pozbawionych opieki, została uznana za istotną pracę wykonywaną przez samorządy regionalne i lokalne, szczególnie te, które mają granice zewnętrzne. Wzywa do większej komplementarności z Funduszem Azylu i Migracji, co pozwoliłoby uniknąć nakładania się tych dwóch instrumentów i poprawiłoby spójność między polityką opieki nad migrantami i ich integracji oraz polityką promocji i integracji społeczno-zawodowej. Należy także wesprzeć regiony o największych potrzebach poprzez dodatkowe specjalne środki finansowe.

33. Apeluje o przyjęcie koniecznych mechanizmów, które umożliwiłyby zapewnienie, aby co najmniej 10 % środków otrzymywanych z EFS+ było przeznaczanych na środki wsparcia zatrudnienia ludzi młodych w celu zagwarantowania skuteczności i wydajności takich działań oraz uniknięcia marginalizacji systemów gwarancji zatrudnienia ludzi młodych w nowym EFS+. Domaga się także, aby w działaniach tych uwzględniać różnice regionalne i lokalne, które mogą istnieć w obrębie tego samego państwa członkowskiego. Z tego względu uważa za niezbędne, by obliczanie wskaźnika ludzi młodych między 15 a 29 rokiem życia, którzy nie pracują, nie uczą się ani nie szkolą powyżej średniej unijnej w 2019 r. było realizowane na podstawie danych Eurostatu w skali regionalnej a nie krajowej.

Bruksela, dnia 5 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego oraz Fundusz Spójności

(2019/C 86/08)

Sprawozdawca:	Michiel RIJSBERMAN (NL/ALDE), członek zarządu prowincji Flevoland
Dokument źródłowy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności
	COM(2018) 372 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Motyw 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Przy wdrażaniu EFRR i Funduszu Spójności należy przestrzegać zasad horyzontalnych określonych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) i w art. 10 TFUE, w tym zasad pomocniczości i proporcjonalności określonych w art. 5 TUE, przy uwzględnieniu Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie powinny również przestrzegać zobowiązań wynikających z Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych oraz zapewnić dostępność zgodnie z art. 9 tej konwencji oraz przepisami prawa Unii harmonizującymi wymogi w zakresie dostępności towarów i usług. Państwa członkowskie i Komisja powinny dążyć do wyeliminowania nierówności i promowania równości kobiet i mężczyzn, oraz do uwzględniania perspektywy płci, a także do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Fundusze nie powinny wspierać żadnych działań przyczyniających się do jakichkolwiek form segregacji. Cele EFRR i Funduszu Spójności powinny być osiągnięte w ramach zrównoważonego rozwoju oraz unijnego wsparcia dla celu zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska, zgodnie z art. 11 i art. 191 ust. 1 TFUE, z uwzględnieniem zasady „zanieczyszczający płaci”. W celu ochrony integralności rynku wewnętrznego operacje przynoszące korzyść przedsiębiorstwom powinny być zgodne z zasadami pomocy państwa określonymi w art. 107 i 108 TFUE.</p>	<p>Przy wdrażaniu EFRR i Funduszu Spójności należy przestrzegać zasad horyzontalnych określonych w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) i w art. 10 TFUE, w tym zasad pomocniczości i proporcjonalności określonych w art. 5 TUE, przy uwzględnieniu Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i Europejskiego filaru praw socjalnych. Państwa członkowskie powinny również przestrzegać zobowiązań wynikających z Konwencji o prawach osób niepełnosprawnych oraz zapewnić dostępność zgodnie z art. 9 tej konwencji oraz przepisami prawa Unii harmonizującymi wymogi w zakresie dostępności towarów i usług. Państwa członkowskie i Komisja powinny dążyć do wyeliminowania nierówności i promowania równości kobiet i mężczyzn, oraz do uwzględniania perspektywy płci, a także do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Fundusze nie powinny wspierać żadnych działań przyczyniających się do jakichkolwiek form segregacji. Państwa członkowskie i Komisja powinny uznać istotną rolę, jaką odgrywa kultura w osiągnięciu spójności społecznej Europy, zgodnie z powszechną deklaracją Unesco w sprawie różnorodności kulturowej, oraz rolę, jaką kultura i sektor kreatywny mogą odgrywać w zmniejszaniu napięć społecznych.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Cele EFRR i Funduszu Spójności powinny być osiągnane w ramach zrównoważonego rozwoju, szczególnie zgodnie ze zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, oraz unijnego wsparcia dla celu zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska, zgodnie z art. 11 i art. 191 ust. 1 TFUE, z uwzględnieniem zasady „zanieczyszczający płaci”. W celu ochrony integralności rynku wewnętrznego operacje przynoszące korzyść przedsiębiorstwom powinny być zgodne z zasadami pomocy państwa określonymi w art. 107 i 108 TFUE.</p>

Uzasadnienie

Nd.

Poprawka 2

Nowy motyw po motywie 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Państwa członkowskie powinny powstrzymać się od dodawania przepisów, które komplikują beneficjentom korzystanie z EFRR i Funduszu Spójności.</p>

Poprawka 3

Motyw 14

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie ze zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, fundusze przyczynią się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE mają sięgnąć 25 %. W odniesieniu do operacji wspieranych z EFRR oczekuje się, że 30 % całkowitej puli środków EFRR będzie przyczyniać się do realizacji celów klimatycznych. W odniesieniu do operacji wspieranych z Funduszu Spójności oczekuje się, że 37 % całkowitej puli środków tego funduszu będzie przyczyniać się do realizacji celów klimatycznych.</p>	<p>Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie ze zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, fundusze przyczynią się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie UE mają sięgnąć 25 %. W odniesieniu do operacji wspieranych z EFRR oczekuje się, że 30 % całkowitej puli środków EFRR będzie przyczyniać się do realizacji celów klimatycznych. W odniesieniu do operacji wspieranych z Funduszu Spójności oczekuje się, że 37 % całkowitej puli środków tego funduszu będzie przyczyniać się do realizacji celów klimatycznych.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Podanych wartości procentowych należy przestrzegać przez cały okres programowania.</i></p> <p><i>W związku z tym podczas przygotowania i wdrażania tych funduszy zostaną określone odpowiednie działania, które zostaną poddane ponownej ocenie w kontekście stosownych ocen i procedur kontroli. Dane działania i środki finansowe zarezerwowane na ich wdrożenie należy włączyć do krajowych zintegrowanych planów dotyczących energetyki i klimatu zgodnie z załącznikiem IV do rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP] i załączyć do programów operacyjnych.</i></p>

Uzasadnienie

Osiągnięcie celów porozumienia paryskiego jest jednym z największych wyzwań, przed jakimi stoi Europa. KR sformułował bardzo ambitne cele klimatyczne we wcześniejszych opiniach i zauważa, że EFRR i Fundusz Spójności są głównym instrumentem finansowym w budżecie UE, mającym przyczynić się do realizacji celów związanych z klimatem. UE zobowiązała się do realizacji celów porozumienia paryskiego. Mając na uwadze nieprzewidywalność spowodowaną elastycznym charakterem środków przydzielonych na różne cele polityki, horyzontalne warunki podstawowe polityki spójności powinny obejmować wymóg, aby państwa członkowskie wypełniały zobowiązania wynikające z celów porozumienia paryskiego w swoich krajowych zintegrowanych planach dotyczących energetyki i klimatu. Powinny one być przynajmniej ściśle monitorowane przez cały okres programowania, aby upewnić się, że wkład w realizację celów związanych z klimatem nadal znajduje się na właściwej drodze.

Poprawka 4

Nowy motyw po motywie 14

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>EFRR powinien wzmocnić bezpośrednie wsparcie dla samorządów terytorialnych poprzez zapewnienie lepszego finansowania i dostosowanych instrumentów rozwoju terytorialnego, aby przyspieszyć realizację celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych w terenie.</i></p>

Uzasadnienie

W motywach wymieniono jedynie cele zrównoważonego rozwoju ONZ w zakresie przeciwdziałania zmianie klimatu. Niniejsza poprawka zapewnia większą spójność z konkluzjami Rady UE zatytułowanymi „Zrównoważona przyszłość Europy: działania UE w związku z programem działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030” w zakresie przyspieszenia wdrażania **wszystkich** celów zrównoważonego rozwoju w terenie.

Poprawka 5

Motyw 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>EFRR powinien pomagać w niwelowaniu głównych dysproporcji regionalnych w Unii, zmniejszaniu różnic w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zmniejszaniu zacofania regionów najmniej uprzywilejowanych, w tym tych, którzy borykają się z wyzwaniami wynikającymi z zobowiązania do obniżenia emisyjności. Wsparcie z EFRR w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” powinno zatem koncentrować się na kluczowych priorytetach Unii zgodnie z celami polityki określonymi w rozporządzeniu (UE) 2018/xxx [nowe RWP]. W związku z tym wsparcie z EFRR powinno koncentrować się na celach polityki: „Bardziej inteligentna Europa dzięki wspieraniu innowacyjnej i inteligentnej transformacji gospodarczej” oraz „Bardziej przyjazna dla środowiska niskoemisyjna Europa dzięki promowaniu czystej i sprawiedliwej transformacji energetyki, zielonych i niebieskich inwestycji, gospodarki o obiegu zamkniętym, przystosowania się do zmiany klimatu oraz zapobiegania ryzyku i zarządzania ryzykiem”. Tę koncentrację tematyczną należy osiągnąć na poziomie krajowym, dopuszczając elastyczność na poziomie grupami państw członkowskich, wyodrębnionymi na podstawie odpowiednich wartości dochodu narodowego brutto. Ponadto należy szczegółowo określić metodykę klasyfikacji państw członkowskich z uwzględnieniem specyficznej sytuacji regionów najbardziej oddalonych.</p>	<p>EFRR powinien pomagać w niwelowaniu głównych dysproporcji regionalnych w Unii, zmniejszaniu różnic w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zmniejszaniu zacofania regionów najmniej uprzywilejowanych, w tym tych, którzy borykają się z wyzwaniami wynikającymi z zobowiązania do obniżenia emisyjności. Wsparcie z EFRR w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” powinno zatem koncentrować się na kluczowych priorytetach Unii zgodnie z celami polityki określonymi w rozporządzeniu (UE) 2018/xxx [nowe RWP]. W związku z tym wsparcie z EFRR powinno koncentrować się na celach polityki: „Bardziej inteligentna Europa dzięki wspieraniu innowacyjnej i inteligentnej transformacji gospodarczej” oraz „Bardziej przyjazna dla środowiska niskoemisyjna Europa dzięki promowaniu czystej i sprawiedliwej transformacji energetyki, zielonych i niebieskich inwestycji, gospodarki o obiegu zamkniętym, przystosowania się do zmiany klimatu oraz zapobiegania ryzyku i zarządzania ryzykiem”. Tę koncentrację tematyczną należy osiągnąć na poziomie regionalnym, dopuszczając elastyczność na poziomie poszczególnych programów oraz między trzema kategoriami regionów, wyodrębnionymi na podstawie odpowiednich wartości produktu krajowego brutto dla danego regionu. Aby ułatwić elastyczność pomiędzy regionami, państwa członkowskie mogą, na wniosek regionów, których to dotyczy, wnieść o obliczenie koncentracji tematycznej dla kombinacji regionów. Ponadto należy szczegółowo określić metodykę klasyfikacji regionów z uwzględnieniem specyficznej sytuacji regionów najbardziej oddalonych.</p>

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu dostosowanie motywu 17 do poprawki 17 dotyczącej art. 3 odnoszącej się do koncentracji tematycznej.

Proponowany scentralizowany mechanizm alokacji wzbudził szczególne obawy wśród większości podmiotów reprezentujących regiony (KR, AER, CPMR, Rada Gmin i Regionów Europy). Dla przykładu, w ramach krajowych zasad koncentracji tematycznej regiony „przejściowe” (regiony o wskaźniku dochodu narodowego brutto równym lub wyższym niż 75 % i poniżej 100 % średniej UE („grupa 2”) mogą błędnie podlegać bardziej restrykcyjnym zasadom, jeżeli znajdują się w państwie członkowskim o wskaźniku dochodu narodowego brutto równym lub wyższym niż 100 % średniej UE („grupa 1”).

Jest to sprzeczne z podejściem terytorialnym polityki spójności i jego zamierzoną elastycznością, co sprawia, że wniosek przynosi efekt przeciwny do zamierzonego. Dlatego KR proponuje powrót do bieżącego, regionalnego systemu alokacji, jednocześnie uwzględniając elastyczność w celu koncentracji tematycznej w zależności od zdolności i potrzeb regionów.

Poprawka 6

Motyw 18

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W celu skupienia wsparcia na kluczowych priorytetach Unii właściwe jest również, aby wymogi koncentracji tematycznej były przestrzegane przez cały okres programowania, w tym w przypadku przesunięcia środków między priorytetami w ramach programu lub między programami.</p>	<p>W celu skupienia wsparcia na kluczowych priorytetach Unii oraz zgodnie z celami spójności społecznej, gospodarczej i terytorialnej określonymi w art. 174 właściwe jest również, aby wymogi koncentracji tematycznej były przestrzegane przez cały okres programowania, w tym w przypadku przesunięcia środków między priorytetami w ramach programu lub między programami.</p>

Poprawka 7

Artykuł 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Zgodnie z celami polityki określonymi w art. [4(1)] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP] EFRR wspiera następujące cele szczegółowe:</p> <p>a) „Bardziej inteligentna Europa dzięki wspieraniu innowacyjnej i inteligentnej transformacji gospodarczej” („CP 1”) – poprzez:</p> <p>i) zwiększenie potencjału w zakresie badań i innowacji oraz wykorzystywanie zaawansowanych technologii;</p> <p>ii) czerpanie korzyści z cyfryzacji dla obywateli, przedsiębiorstw i rządów;</p> <p>iii) sprzyjanie wzrostowi i konkurencyjności MŚP;</p> <p>iv) rozwijanie umiejętności na rzecz inteligentnej specjalizacji, transformacji przemysłowej i przedsiębiorczości;</p> <p>b) „Bardziej przyjazna dla środowiska niskoemisyjna Europa dzięki promowaniu czystej i sprawiedliwej transformacji energetyki, zielonych i niebieskich inwestycji, gospodarki o obiegu zamkniętym, przystosowania się do zmiany klimatu oraz zapobiegania ryzyku i zarządzania ryzykiem” („CP 2”) – poprzez:</p> <p>i) promowanie środków na rzecz efektywności energetycznej;</p>	<p>1. Zgodnie z celami polityki określonymi w art. [4(1)] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP] EFRR wspiera następujące cele szczegółowe:</p> <p>a) „bardziej inteligentna Europa dzięki wspieraniu innowacyjnej i inteligentnej transformacji gospodarczej” („CP 1”) – poprzez:</p> <p>i) zwiększenie potencjału w zakresie badań i innowacji oraz wykorzystywanie zaawansowanych technologii;</p> <p>ii) czerpanie korzyści z cyfryzacji dla obywateli, przedsiębiorstw i rządów;</p> <p>iii) sprzyjanie wzrostowi i konkurencyjności MŚP;</p> <p>iv) rozwijanie umiejętności i wspieranie działań na rzecz inteligentnej specjalizacji, transformacji przemysłowej i przedsiębiorczości;</p> <p>b) „bardziej przyjazna dla środowiska niskoemisyjna Europa dzięki promowaniu czystej i sprawiedliwej transformacji energetyki i zrównoważonej mobilności miejskiej, zielonych i niebieskich inwestycji, gospodarki o obiegu zamkniętym, przystosowania się do zmiany klimatu oraz zapobiegania ryzyku i zarządzania ryzykiem” („CP 2”) – poprzez:</p> <p>i) promowanie środków na rzecz efektywności energetycznej z uwzględnieniem faktu, że nie należy pogłębiać ubóstwa energetycznego;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
ii) promowanie odnawialnych źródeł energii;	ii) promowanie odnawialnych źródeł energii;
iii) rozwój inteligentnych systemów i sieci energetycznych oraz systemów magazynowania na szczeblu lokalnym;	iii) rozwój inteligentnych systemów i sieci energetycznych oraz systemów magazynowania na szczeblu lokalnym;
iv) wspieranie działań w zakresie dostosowania do zmiany klimatu, zapobiegania ryzyku i odporności na klęski żywiołowe ;	iv) wspieranie działań w zakresie dostosowania do zmiany klimatu, zapobiegania ryzyku, w tym zapobiegania ryzyku sejsmicznemu oraz wspieranie odporności na klęski żywiołowe i ekstremalne zdarzenia pogodowe ;
v) wspieranie zrównoważonej gospodarki wodnej;	v) wspieranie zrównoważonej gospodarki wodnej;
vi) wspieranie przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym;	vi) wspieranie przechodzenia na gospodarkę o obiegu zamkniętym;
vii) sprzyjanie bioróżnorodności i rozwojowi zielonej infrastruktury w środowisku miejskim oraz zmniejszanie zanieczyszczenia;	vii) sprzyjanie bioróżnorodności i rozwojowi zielonej infrastruktury w środowisku miejskim i wiejskim oraz zmniejszanie zanieczyszczenia;
	viii) wspieranie zrównoważonej mobilności miejskiej;
c) „Lepiej połączona Europa dzięki zwiększeniu mobilności i udoskonaleniu regionalnych połączeń teleinformatycznych” („CP 3”) – poprzez:	c) „Lepiej połączona Europa dzięki zwiększeniu mobilności i udoskonaleniu regionalnych połączeń teleinformatycznych” („CP 3”) – poprzez:
i) udoskonalanie sieci połączeń cyfrowych;	i) udoskonalanie sieci połączeń cyfrowych;
ii) rozwój zrównoważonej, inteligentnej, bezpiecznej i intermodalnej sieci TEN-T odpornej na zmianę klimatu;	ii) rozwój zrównoważonej, inteligentnej, bezpiecznej i intermodalnej sieci TEN-T odpornej na zmianę klimatu;
iii) rozwój zrównoważonej, inteligentnej i intermodalnej mobilności odpornej na zmianę klimatu na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, w tym poprawę dostępu do sieci TEN-T i mobilności transgranicznej;	iii) rozwój zrównoważonej, inteligentnej i intermodalnej mobilności odpornej na zmianę klimatu, z uwzględnieniem jazdy na rowerze , na szczeblu krajowym, regionalnym i lokalnym, w tym poprawę dostępu do sieci TEN-T i mobilności transgranicznej;
iv) wspieranie zrównoważonej multimodalnej mobilności miejskiej;	

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>d) „Europa o silniejszym wymiarze społecznym dzięki wdrażaniu Europejskiego filaru praw socjalnych” („CP 4”) – poprzez:</p> <p>i) poprawę skuteczności rynków pracy oraz dostępu do wysokiej jakości zatrudnienia poprzez rozwój innowacji społecznych i infrastruktury;</p> <p>ii) poprawę dostępu do wysokiej jakości usług sprzyjających włączeniu społecznemu w zakresie kształcenia, szkoleń i uczenia się przez całe życie poprzez rozwój infrastruktury</p> <p>iii) zwiększenie integracji społeczno-ekonomicznej marginalizowanych społeczności, migrantów i grup w niekorzystnej sytuacji poprzez zintegrowane działania obejmujące mieszkalnictwo i usługi społeczne;</p> <p>iv) zapewnienie równego dostępu do opieki zdrowotnej poprzez rozwój infrastruktury, w tym podstawowej opieki zdrowotnej;</p>	<p>d) „Europa o silniejszym wymiarze społecznym dzięki wdrażaniu Europejskiego filaru praw socjalnych” („CP 4”) – poprzez:</p> <p>i) poprawę skuteczności rynków pracy oraz dostępu do wysokiej jakości zatrudnienia poprzez rozwój innowacji społecznych i infrastruktury;</p> <p>ii) poprawę dostępu do wysokiej jakości usług sprzyjających włączeniu społecznemu w zakresie kształcenia, szkoleń i uczenia się przez całe życie poprzez rozwój infrastruktury</p> <p>iii) zwiększenie integracji społeczno-ekonomicznej marginalizowanych społeczności, migrantów i grup w niekorzystnej sytuacji poprzez zintegrowane działania obejmujące mieszkalnictwo i usługi społeczne;</p> <p>iv) zapewnienie równego dostępu do opieki zdrowotnej poprzez rozwój zasobów opieki zdrowotnej, w tym podstawowej opieki zdrowotnej;</p> <p>v) wspieranie rewitalizacji fizycznej, gospodarczej i społecznej ubogich społeczności, zmagających się z wyzwaniami demograficznymi i geograficznymi, na obszarach miejskich i wiejskich;</p>
<p>e) „Europa bliżej obywateli dzięki wspieraniu zrównoważonego i zintegrowanego rozwoju obszarów miejskich, wiejskich i przybrzeżnych w ramach inicjatyw lokalnych” („CP 5”) – poprzez:</p> <p>i) wspieranie zintegrowanego rozwoju społecznego, gospodarczego i środowiskowego, dziedzictwa kulturowego i bezpieczeństwa na obszarach miejskich;</p> <p>ii) wspieranie zintegrowanego lokalnego rozwoju społecznego, gospodarczego i środowiskowego, dziedzictwa kulturowego oraz bezpieczeństwa, w tym na obszarach wiejskich i przybrzeżnych, m.in. w ramach rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność.</p>	<p>e) „Europa bliżej obywateli dzięki wspieraniu zrównoważonego i zintegrowanego rozwoju obszarów miejskich, wiejskich i przybrzeżnych w ramach inicjatyw lokalnych” („CP 5”) – poprzez:</p> <p>i) wspieranie zintegrowanego rozwoju społecznego, gospodarczego i środowiskowego, kultury, w tym dziedzictwa kulturowego i bezpieczeństwa na obszarach miejskich, w tym na miejskich obszarach funkcjonalnych;</p> <p>ii) wspieranie zintegrowanego lokalnego rozwoju społecznego, gospodarczego i środowiskowego, dziedzictwa kulturowego oraz bezpieczeństwa, w tym na obszarach wiejskich, w regionach górskich, na obszarach słabo zaludnionych, na wyspach i obszarach przybrzeżnych, w regionach najbardziej oddalonych, jak również na innych terytoriach, także dążących do rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Fundusz Spójności wspiera CP 2 oraz cele szczegółowe w ramach CP 3, określone w ust. 1 lit. c) ppkt (ii), (iii) i (iv).</p> <p>3. W odniesieniu do celów szczegółowych określonych w ust. 1 EFRR lub Fundusz Spójności mogą również w stosownych przypadkach wspierać działania w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”, o ile działania te:</p> <p>a) zwiększają zdolności instytucji programu oraz podmiotów związanych z wdrażaniem funduszy;</p> <p>b) poprawiają współpracę z partnerami w ramach danego państwa członkowskiego i poza nim.</p> <p>Współpraca, o której mowa w lit. b), może obejmować współpracę z partnerami z regionów transgranicznych, regionów niesąsiadujących lub regionów położonych na terytorium objętym strategią makroregionalną lub strategią na rzecz basenu morskiego lub ich kombinacją.</p>	<p><i>iii) wspieranie budowania potencjału władz lokalnych i regionalnych w celu lokalizowania celów zrównoważonego rozwoju poprzez zapewnienie dostosowanych instrumentów rozwoju terytorialnego i stymulowanie wdrażania w terenie;</i></p> <p><i>iv) zintegrowane wsparcie rozwoju terytorialnego dla obszarów o wysokich wskaźnikach starzenia się, odpływu ludności i występowania obszarów wiejskich w celu poprawy ich infrastruktury transportowej i telekomunikacyjnej, niwelowania przepaści cyfrowej (w tym międzypokoleniowej) oraz poprawy usług publicznych, w tym e-uczenie się i e-zdrowia;</i></p> <p>2. Fundusz Spójności wspiera CP 2 oraz cele szczegółowe w ramach CP 3, określone w ust. 1 lit. c) ppkt (ii), (iii) i (iv).</p> <p>3. W odniesieniu do celów szczegółowych określonych w ust. 1 EFRR lub Fundusz Spójności mogą również w stosownych przypadkach wspierać działania w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”, o ile działania te:</p> <p>a) zwiększają zdolności instytucji programu oraz podmiotów związanych z wdrażaniem funduszy;</p> <p><i>i) działania na rzecz budowania potencjału ukierunkowane na modernizację administracji publicznej mogą otrzymać dodatkowe fundusze z programu wspierania reform, zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2018/xxx [program wspierania reform];</i></p> <p><i>ii) budowanie potencjału może otrzymać dodatkowe współfinansowanie na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/xxx [EFRROW] i być realizowane wspólnie z Europejską Siecią na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (ENRD), w szczególności w zakresie powiązań miejsko-wiejskich oraz projektów wspierających rozwój obszarów miejskich i obszarów funkcjonalnych.</i></p> <p>b) poprawiają współpracę z partnerami w ramach danego państwa członkowskiego i poza nim;</p> <p>Współpraca, o której mowa w lit. b), może obejmować współpracę z partnerami z regionów transgranicznych, regionów niesąsiadujących lub regionów położonych na terytorium objętym strategią makroregionalną lub strategią na rzecz basenu morskiego lub ich kombinacją.</p>

Uzasadnienie

W ostatnich latach fundusze ESI zostały skierowane na budowę małej infrastruktury zapewniającej usługi rekreacyjne w celu promowania integracji społecznej i zwalczania ubóstwa na obszarach wiejskich i miejskich. Ponadto przyszłe rozporządzenie w sprawie EFRR powinno nadal wyraźnie odnosić się do potrzeby inwestowania w infrastrukturę fizyczną, taką jak infrastruktura sportowa, w celu regeneracji społeczności w gorszym położeniu.

Co więcej, cel polityczny 5 powinien rozszerzyć ukierunkowanie terytorialne na wszystkie rodzaje terytoriów (w tym na poziom subregionalny i obszary funkcjonalne), a także na każde terytorium o szczególnej specyfice geograficznej.

Z drugiej strony, EFRR powinien wzmocnić bezpośrednie wsparcie dla samorządów terytorialnych poprzez zapewnienie lepszego finansowania i dostosowanych instrumentów rozwoju terytorialnego, stymulując realizację celów zrównoważonego rozwoju w terenie. Trzeba przy tym uwzględnić fakt, że lokalizacja celów zrównoważonego rozwoju to proces polityczny, który obejmuje uprawnienie samorządów terytorialnych do podejmowania działań. W związku z tym budowanie potencjału administracji lokalnej dla celów zrównoważonego rozwoju należy wspierać z budżetu na pomoc techniczną w ramach EFRR przeznaczanego na CP 5.

Poprawka 8

Nowy artykuł po artykule 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Zgodnie z art. [6] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP] każde państwo członkowskie zapewnia odpowiedni udział właściwych władz lokalnych i regionalnych w przygotowywaniu umów partnerstwa oraz w przygotowywaniu, wdrażaniu i ocenie programów wspieranych przez EFRR i Fundusz Spójności.</i></p>

Uzasadnienie

Ważne jest, aby zasada partnerstwa i wielopoziomowe sprawowanie rządów były objęte gwarancją we wszystkich obszarach polityki spójności, w szczególności z uwagi na obawy dotyczące centralizacji polityki spójności wśród podmiotów lokalnych i regionalnych.

Poprawka ta ma na celu wzmocnienie zasady partnerstwa przez włączenie jej do rozporządzenia w sprawie EFRR/Funduszu Spójności, a tym samym dostosowanie jej do art. [8] rozporządzenia (UE) nr 2018/xxx [EFS+] i art. [6] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP].

Poprawka 9

Artykuł 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. W odniesieniu do programów wdrażanych w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” całość środków z EFRR w każdym państwie członkowskim koncentruje się na szczeblu krajowym zgodnie z ust. 3 i 4.</p>	<p>1. W odniesieniu do programów wdrażanych w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” całość środków z EFRR w każdym państwie członkowskim koncentruje się na szczeblu regionalnym zgodnie z art. 102 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP] w następujący sposób:</p> <p>a) w regionach bardziej rozwiniętych co najmniej 85 % całości środków z EFRR na poziomie krajowym przeznaczają się na priorytety inne niż pomoc techniczna dla CP 1 i CP 2 oraz co najmniej 30 % dla CP 2;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. W odniesieniu do koncentracji tematycznej wsparcia dla państw członkowskich, w których znajdują się regiony najbardziej oddalone – środki z EFRR przeznaczone wyraźnie na programy dla regionów najbardziej oddalonych traktuje się oddzielnie od środków EFRR przydzielonych na wszystkie pozostałe regiony.</p> <p>3. Państwa członkowskie klasyfikuje się pod względem dochodu narodowego brutto w następujący sposób:</p> <p>a) państwa członkowskie o wskaźniku dochodu narodowego brutto równym lub przekraczającym 100 % średniej UE („grupa 1”);</p> <p>b) państwa członkowskie o wskaźniku dochodu narodowego brutto równym lub przekraczającym 75 % i niższym niż 100 % średniej UE („grupa 2”);</p> <p>c) państwa członkowskie o wskaźniku dochodu narodowego brutto niższym niż 75 % średniej UE („grupa 3”).</p> <p>Do celów niniejszego artykułu wskaźnik dochodu narodowego brutto oznacza stosunek dochodu narodowego brutto danego państwa członkowskiego na mieszkańca, mierzonego według standardu siły nabywczej i obliczanego na podstawie danych Unii za okres 2014–2016, do średniego dochodu narodowego brutto 27 państw członkowskich na mieszkańca, mierzonego według standardu siły nabywczej, w tym samym okresie odniesienia.</p> <p>W odniesieniu do programów w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” dla najbardziej oddalonych regionów, regiony te klasyfikuje się do grupy 3.</p> <p>4. W stosunku do państw członkowskich obowiązują następujące wymogi koncentracji tematycznej:</p>	<p>b) w regionach w okresie przejściowym co najmniej 45 % całości środków z EFRR na poziomie krajowym przeznaczają się na priorytety inne niż pomoc techniczna dla CP 1 oraz co najmniej 30 % dla CP 2;</p> <p>c) w regionach słabiej rozwiniętych co najmniej 35 % całości środków z EFRR na poziomie krajowym przeznaczają się na priorytety inne niż pomoc techniczna dla CP 1 oraz co najmniej 30 % dla CP 2;</p> <p>2. W odniesieniu do programów w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” dla najbardziej oddalonych regionów, regiony te traktuje się jako regiony słabiej rozwinięte.</p> <p>3. Wymogi koncentracji tematycznej określone w ust. 1 obowiązują w ciągu całego okresu programowania, również w przypadku przenoszenia kwot z EFRR między priorytetami programu lub między programami oraz podczas przeglądu śródrokresowego zgodnie z art. [14] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP].</p> <p>4. W przypadku obniżenia przydziału środków z EFRR na dany program w ramach CP 1, CP 2 lub obu tych celów polityki w wyniku umorzenia zgodnie z art. [99] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP] lub w wyniku korekt finansowych dokonywanych przez Komisję zgodnie z art. [98] tego rozporządzenia, przestrzegania wymogów koncentracji tematycznej określonych w ust. 2 nie poddaje się ponownej ocenie.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>a) państwa członkowskie z grupy 1 przeznaczają co najmniej 85 % całkowitej kwoty swoich środków z EFRR w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna na CP 1 i 2, w tym co najmniej 60 % na CP 1;</p> <p>b) państwa członkowskie z grupy 2 przeznaczają co najmniej 45 % całkowitej kwoty swoich środków z EFRR w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna na CP 1 i co najmniej 30 % na CP 2;</p> <p>c) państwa członkowskie z grupy 3 przeznaczają co najmniej 35 % całkowitej kwoty swoich środków z EFRR w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna na CP 1 i co najmniej 30 % na CP 2.</p> <p>5. Wymogi koncentracji tematycznej określone w ust. 4 obowiązują w ciągu całego okresu programowania, również w przypadku przenoszenia kwot z EFRR między priorytetami programu lub między programami oraz podczas przeglądu śródkresowego zgodnie z art. [14] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP].</p> <p>6. W przypadku obniżenia przydziału środków z EFRR na dany program w ramach CP 1, CP 2 lub obu tych celów polityki w wyniku umorzenia zgodnie z art. [99] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP] lub w wyniku korekt finansowych dokonywanych przez Komisję zgodnie z art. [98] tego rozporządzenia, przestrzegania wymogów koncentracji tematycznej określonych w ust. 4 nie poddaje się ponownej ocenie.</p>	<p>4.a. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie, w porozumieniu z zainteresowanymi regionami mogą zwrócić się o obniżenie koncentracji tematycznej na poziomie kategorii regionów, maksymalnie do 10 %.</p>

Uzasadnienie

- 1) Scentralizowany mechanizm alokacji wzbudził szczególne obawy wśród większości podmiotów reprezentujących regiony (KR, AER, CPMR, Rada Gmin i Regionów Europy). Jest to sprzeczne z terytorialnym podejściem polityki spójności.
- 2) Regiony najbardziej oddalone należy uznać za regiony słabiej rozwinięte z uwagi na konieczność rozwiązania określonych problemów, z którymi się zmagają.
- 3) System koncentracji tematycznej powinien przewidywać margines elastyczności z myślą o krajowych i regionalnych warunkach szczególnych, tak aby uniknąć sytuacji, że podobne kategorie europejskich regionów będą w odmienny sposób koncentrować środki finansowe ze względu na różny DNB poszczególnych państw członkowskich.

Poprawka 10

Artykuł 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Wsparcia z EFRR udziela się na:</p> <p>a) inwestycje w infrastrukturę;</p> <p>b) inwestycje w dostęp do usług;</p>	<p>1. Wsparcia z EFRR udziela się na:</p> <p>a) inwestycje w infrastrukturę;</p> <p>b) inwestycje w dostęp do usług;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>c) inwestycje produkcyjne w MŚP;</p> <p>d) sprzęt, oprogramowanie oraz wartości niematerialne i prawne;</p> <p>e) działania informacyjne, działania komunikacyjne, analizy, tworzenie sieci kontaktów, współpracę, wymianę doświadczeń i działania związane z klastrami;</p> <p>f) pomoc techniczną.</p> <p>Ponadto można udzielać wsparcia na inwestycje produkcyjne w przedsiębiorstwa inne niż MŚP, o ile dotyczą one współpracy z MŚP w zakresie działań badawczych i innowacyjnych wspieranych na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i).</p> <p>W kontekście realizacji celu szczegółowego w ramach CP 1, określonego w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv), wsparcia z EFRR udziela się również na szkolenie, uczenie się przez całe życie i działalność edukacyjną.</p> <p>2. W ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wsparcie z EFRR może obejmować również:</p> <p>a) wspólne wykorzystywanie obiektów i zasobów ludzkich;</p> <p>b) towarzyszące inwestycje miękkie i inne działania związane z CP 4 w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, określone w rozporządzeniu (UE) 2018/xxxx [nowe EFS+].</p>	<p>c) inwestycje produkcyjne w MŚP;</p> <p>d) sprzęt, oprogramowanie oraz wartości niematerialne i prawne;</p> <p>e) działania informacyjne, działania komunikacyjne, analizy, tworzenie sieci kontaktów, współpracę, wymianę doświadczeń i działania związane z klastrami;</p> <p>f) pomoc techniczną.</p> <p>Można udzielać wsparcia na inwestycje produkcyjne w przedsiębiorstwa inne niż MŚP w zakresie działań badawczych i innowacyjnych wspieranych na podstawie art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (i) albo infrastruktury biznesowej na rzecz MŚP.</p> <p>W kontekście realizacji celu szczegółowego w ramach CP 1, określonego w art. 2 ust. 1 lit. a) ppkt (iv), wsparcia z EFRR udziela się również na szkolenie, uczenie się przez całe życie i działalność edukacyjną.</p> <p>2. W ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wsparcie z EFRR może obejmować również:</p> <p>a) wspólne wykorzystywanie obiektów i zasobów ludzkich oraz wszelkiego rodzaju infrastruktury transgranicznej we wszystkich regionach;</p> <p>b) towarzyszące inwestycje miękkie i inne działania związane z CP 4 w ramach Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, określone w rozporządzeniu (UE) 2018/xxxx [nowe EFS+].</p>

Uzasadnienie

Należy zauważyć, że dopuszczanie w ramach CP1 inwestycji produkcyjnych i wspieranie infrastruktury przedsiębiorstw tylko w sektorze MŚP (lub we współpracy z MŚP) jest zbyt restrykcyjne. W szczególności nie jest to uzasadnione w obliczu wysokiej koncentracji priorytetów polityki spójności na wspieraniu badań i innowacji oraz wykorzystaniu zaawansowanych technologii, gdzie obecność podmiotów posiadających status dużego przedsiębiorstwa (w tym firm typu spin-off) w katalogu odbiorców/beneficjentów jest niezbędna.

Poprawka 11

Artykuł 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Wsparcia z EFRR i Funduszu Spójności nie udziela się na następujące cele:</p> <p>a) likwidacja lub budowa elektrowni jądrowych;</p> <p>b) inwestycje służące redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;</p>	<p>1. Wsparcia z EFRR i Funduszu Spójności nie udziela się na następujące cele:</p> <p>a) likwidacja lub budowa elektrowni jądrowych;</p> <p>b) inwestycje służące redukcji emisji gazów cieplarnianych w ramach działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
c) wytwarzanie, przetwórstwo i wprowadzanie do obrotu tytoniu i wyrobów tytoniowych;	c) wytwarzanie, przetwórstwo i wprowadzanie do obrotu tytoniu i wyrobów tytoniowych;
d) przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014;	d) przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji w rozumieniu art. 2 pkt 18 rozporządzenia Komisji (UE) nr 651/2014;
e) inwestycje w infrastrukturę portów lotniczych, z wyjątkiem regionów najbardziej oddalonych;	e) inwestycje w infrastrukturę portów lotniczych, chyba że są związane z ochroną środowiska lub towarzyszą im inwestycje niezbędne do złagodzenia lub zmniejszenia negatywnego wpływu na środowisko , z wyjątkiem regionów najbardziej oddalonych;
f) inwestycje trwałego składowania odpadów;	f) inwestycje trwałego składowania odpadów;
g) inwestycje w instalacje przetwarzania odpadów reszkowych;	g) inwestycje w instalacje końcowego przetwarzania odpadów (niesegregowanych w trakcie zbiórki, mieszanych) reszkowych, które nie odpowiadają hierarchii postępowania z odpadami zgodnie z art. 4 dyrektywy (UE) 2018/851, z wyjątkiem regionów najbardziej oddalonych w niektórych należycie uzasadnionych przypadkach ;
h) inwestycje w zakresie produkcji, przetwarzania, dystrybucji, składowania lub spalania paliw kopalnych, z wyjątkiem inwestycji związanych z czystymi ekologicznie pojazdami w rozumieniu art. 4 dyrektywy 2009/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;	h) inwestycje w zakresie produkcji, przetwarzania, dystrybucji, składowania lub spalania paliw kopalnych, z wyjątkiem inwestycji związanych z czystymi ekologicznie pojazdami w rozumieniu art. 4 dyrektywy 2009/33/WE Parlamentu Europejskiego i Rady;
i) inwestycje w infrastrukturę szerokopasmową na obszarach, na których istnieją co najmniej dwie sieci szerokopasmowe o równoważnej kategorii;	i) inwestycje w infrastrukturę szerokopasmową na obszarach, na których istnieją co najmniej dwie sieci szerokopasmowe o równoważnej kategorii;
j) finansowanie zakupu taboru na potrzeby transportu kolejowego, z wyjątkiem, gdy jest to związane:	j) finansowanie zakupu taboru na potrzeby transportu kolejowego, z wyjątkiem, gdy jest to związane:
i) z realizacją obowiązku świadczenia usługi publicznej będącej przedmiotem procedury przetargowej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1370/2007 wraz ze zmianami,	i) z realizacją obowiązku świadczenia usługi publicznej będącej przedmiotem procedury przetargowej zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 1370/2007 wraz ze zmianami,
ii) ze świadczeniem usług transportu kolejowego na liniach w pełni otwartych na konkurencję, w przypadku gdy beneficjent jest nowym operatorem kwalifikującym się do finansowania na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [rozporządzenie w sprawie InvestEU].	ii) ze świadczeniem usług transportu kolejowego na liniach w pełni otwartych na konkurencję, w przypadku gdy beneficjent jest nowym operatorem kwalifikującym się do finansowania na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [rozporządzenie w sprawie InvestEU].

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Ponadto w ramach Funduszu Spójności nie wspiera się inwestycji w budynki mieszkalne, o ile inwestycje te nie są związane z promowaniem efektywności energetycznej lub korzystania z odnawialnych źródeł energii.</p> <p>3. Kraje i terytoria zamorskie nie kwalifikują się do wsparcia z EFRR ani Funduszu Spójności, ale mogą uczestniczyć w programach w ramach celu Interreg zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2018/xxxx [EWT (Interreg)].</p>	<p>k) działania przyczyniające się do wszelkiego rodzaju wykluczenia społecznego lub dyskryminacji.</p> <p>2. Ponadto w ramach Funduszu Spójności nie wspiera się inwestycji w budynki mieszkalne, o ile inwestycje te nie są związane z promowaniem efektywności energetycznej lub korzystania z odnawialnych źródeł energii.</p> <p>3. Kraje i terytoria zamorskie nie kwalifikują się do wsparcia z EFRR ani Funduszu Spójności, ale mogą uczestniczyć w programach w ramach celu Interreg zgodnie z warunkami określonymi w rozporządzeniu (UE) 2018/xxxx [EWT (Interreg)].</p>

Uzasadnienie

Ad 1. e) KR sugeruje uwzględnienie aspektów klimatycznych i środowiskowych infrastruktury portów lotniczych, zgodnie z bieżącym rozporządzeniem (UE) nr 1301/2013 [EFRR].

Ad 1. g) doprecyzowanie pojęcia „odpady resztkowe”.

Ad 1. k) W motywie 5 rozporządzenia w sprawie EFRR określono zasady, w tym zasady równości i niedyskryminacji, których należy przestrzegać przy wdrażaniu EFRR i Funduszu Spójności. Fundusze nie powinny wspierać żadnych działań przyczyniających się do jakichkolwiek form segregacji. Artykuły rozporządzenia nie zawierają już jednak tej zasady, inaczej niż w poprzednich okresach programowania. KR pragnie zapewnić przestrzeganie tych zobowiązań przez państwa członkowskie.

Poprawka 12

Artykuł 8

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Dopuszcza się udzielanie wsparcia z EFRR na zintegrowany rozwój terytorialny w ramach programów objętych oboma celami, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP], zgodnie z tytułem III rozdział II tego rozporządzenia [nowe RWP].</p> <p>2. Państwa członkowskie wdrażają zintegrowany rozwój terytorialny, przy wsparciu EFRR, wyłącznie w postaciach, o których mowa w art. [22] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP].</p>	<p>1. Dopuszcza się udzielanie wsparcia z EFRR na zintegrowany rozwój terytorialny w ramach programów objętych oboma celami, o których mowa w art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP], zgodnie z tytułem III rozdział II tego rozporządzenia [nowe RWP].</p> <p>2. Państwa członkowskie wdrażają zintegrowany rozwój terytorialny, przy wsparciu EFRR, między innymi w postaciach, o których mowa w art. [22] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP]. Może to również przybrać formę wielofunduszowego podejścia angażującego EFS + i w stosownych przypadkach być powiązane z EFRROW i EFMR.</p>

Uzasadnienie

W niektórych państwach członkowskich z powodzeniem stosowano w przeszłości inne formy zintegrowanego rozwoju terytorialnego. Nie jest jasne, dlaczego w przyszłości miałyby się je zarzucić.

Poprawka 13

Artykuł 9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. W ramach EFRR wspiera się zintegrowany rozwój terytorialny w oparciu o strategię terytorialne, zgodnie z art. [23] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP], koncentrujące się na obszarach miejskich („zrównoważony rozwój obszarów miejskich”) w ramach programów objętych oboma celami, o których mowa w art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Co najmniej 6 % środków z EFRR na poziomie krajowym w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”, z wyjątkiem środków na pomoc techniczną, przydziela się na zrównoważony rozwój obszarów miejskich w postaci rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność, zintegrowanych inwestycji terytorialnych lub innych narzędzi terytorialnych w ramach CP 5.</p> <p>W ramach odnośnego programu lub odnośnych programów określa się planowane kwoty na ten cel zgodnie z art. [17 ust. 3] lit. d) ppkt (vii) rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP].</p> <p>3. Określony w ust. 2 odsetek środków przydzielany na zrównoważony rozwój obszarów miejskich obowiązuje w ciągu całego okresu programowania w przypadku przenoszenia kwot z EFRR między priorytetami programu lub między programami oraz podczas przeglądu śródrokowego zgodnie z art. [14] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP].</p> <p>4. W przypadku obniżenia przydziału środków z EFRR w wyniku umorzenia zgodnie z art. [99] rozporządzenia (UE) nr [nowe RWP] lub w wyniku korekt finansowych dokonywanych przez Komisję zgodnie z art. [98] tego rozporządzenia, zgodności z ust. 2 nie poddaje się ponownej ocenie.</p>	<p>1. W ramach EFRR wspiera się zintegrowany rozwój terytorialny w oparciu o strategię terytorialne, zgodnie z art. [23] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP], koncentrujące się na obszarach miejskich („zrównoważony rozwój obszarów miejskich”) w ramach programów objętych oboma celami, o których mowa w art. 4 ust. 2 tego rozporządzenia.</p> <p>2. Co najmniej 6 % środków z EFRR na poziomie krajowym w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”, z wyjątkiem środków na pomoc techniczną, przydziela się na zrównoważony rozwój obszarów miejskich w postaci rozwoju lokalnego kierowanego przez społeczność, zintegrowanych inwestycji terytorialnych lub innych narzędzi terytorialnych w ramach CP 5.</p> <p><i>Te co najmniej 6 % przeznaczone na zrównoważony rozwój obszarów miejskich należy ustalać na podstawie działań realizowanych w ramach CP 5, a także w ramach określonych celów polityki 1–4, jak wskazano w załączniku 1.</i></p> <p>W ramach odnośnego programu lub odnośnych programów określa się planowane kwoty na ten cel zgodnie z art. [17 ust. 3] lit. d) ppkt (vii) rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP].</p> <p>3. Określony w ust. 2 odsetek środków przydzielany na zrównoważony rozwój obszarów miejskich obowiązuje w ciągu całego okresu programowania w przypadku przenoszenia kwot z EFRR między priorytetami programu lub między programami oraz podczas przeglądu śródrokowego zgodnie z art. [14] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP].</p> <p>4. W przypadku obniżenia przydziału środków z EFRR w wyniku umorzenia zgodnie z art. [99] rozporządzenia (UE) 2018/xxxx [nowe RWP] lub w wyniku korekt finansowych dokonywanych przez Komisję zgodnie z art. [98] tego rozporządzenia, zgodności z ust. 2 nie poddaje się ponownej ocenie.</p>

Uzasadnienie

Większa jasność. O tej kwestii wspomniano już w rozporządzeniu w przypisie do załącznika 1, ale wzmianka w artykułach sprzyja jej doprecyzowaniu.

Poprawka 14

Artykuł 10

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. W ramach EFRR udziela się również wsparcia Europejskiej inicjatywy miejskiej, wdrażanej przez Komisję w ramach zarządzania bezpośredniego i pośredniego.</p> <p>Inicjatywa ta obejmuje wszystkie obszary miejskie i wspiera Program rozwoju miast w Unii Europejskiej.</p> <p>2. Europejska inicjatywa miejska składa się z niżej wymienionych trzech części, z których wszystkie odnoszą się do zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich:</p> <p>a) wspieranie budowania potencjału;</p> <p>b) wspieranie innowacyjnych działań;</p> <p>c) wspieranie wiedzy, opracowywania polityki i działań komunikacyjnych.</p> <p>Na wniosek jednego lub większej liczby państw członkowskich Europejska inicjatywa miejska może również wspierać współpracę międzyrządową w zakresie zagadnień miejskich.</p>	<p>1. W ramach EFRR udziela się również wsparcia Europejskiej inicjatywy miejskiej, wdrażanej przez Komisję w ramach zarządzania bezpośredniego i dzielonego.</p> <p>Inicjatywa ta obejmuje wszystkie obszary miejskie i wspiera partnerstwa oraz koszty organizacyjne Programu rozwoju miast w Unii Europejskiej.</p> <p>2. Europejska inicjatywa miejska składa się z niżej wymienionych trzech części, z których wszystkie odnoszą się do zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich:</p> <p>a) wspieranie budowania potencjału, w tym programu wymiany lokalnych przedstawicieli (Erasmus dla przedstawicieli podmiotów lokalnych i regionalnych);</p> <p>b) wspieranie innowacyjnych działań;</p> <p>c) wspieranie wiedzy, ocen oddziaływania terytorialnego, opracowywania polityki i działań komunikacyjnych.</p> <p>Na wniosek jednego lub większej liczby państw członkowskich Europejska inicjatywa miejska może również wspierać współpracę międzyrządową w zakresie zagadnień miejskich, takich jak ramy odniesienia dla zrównoważonych miast i agenda terytorialna Unii Europejskiej, jak też lokalizację celów zrównoważonego rozwoju ONZ;</p>

Uzasadnienie

Mamy do czynienia z rozprzestrzenianiem się programów rozwoju lokalnego, miejskiego i subregionalnego, innowacji i budowania potencjału, które są bardzo często ze sobą niepowiązane lub niedofinansowane. Zebranie ich pod jednym dachem i powiązanie z odnośnymi inicjatywami poza ramami regulacyjnymi EFSI zagwarantuje większą spójność, uniknięcie pokrywania się oraz zapewni wzajemne dopełnianie się. Konieczne jest również zapewnienie, aby końcowi beneficjenci, władze lokalne, otrzymali główną część finansowania na budowanie potencjału, w przeciwieństwie do obecnej sytuacji z CT9 i pomocą techniczną.

Poprawka 15

Artykuł 11

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Dodatkową alokację środków o specjalnym przeznaczeniu na regiony najbardziej oddalone wykorzystuje się do skompensowania dodatkowych kosztów ponoszonych w tych regionach wskutek jednego lub kilku stałych ograniczeń ich rozwoju, o których mowa w art. 349 TFUE.</p>	<p>1. Dodatkową alokację środków o specjalnym przeznaczeniu na regiony najbardziej oddalone wykorzystuje się do skompensowania dodatkowych kosztów ponoszonych w tych regionach wskutek jednego lub kilku stałych ograniczeń ich rozwoju, o których mowa w art. 349 TFUE. Dodatkowa alokacja środków o specjalnym przeznaczeniu na regiony najbardziej oddalone jest wyłączona z koncentracji tematycznej.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. W ramach alokacji, o której mowa w ust. 1, udziela się wsparcia na:</p> <p>a) działania w zakresie określonym w art. 4;</p> <p>b) w drodze odstępstwa od art. 4 – działania obejmujące koszty operacyjne, mające na celu skompensowanie dodatkowych kosztów ponoszonych w regionach najbardziej oddalonych wskutek jednego lub kilku stałych ograniczeń ich rozwoju, o których mowa w art. 349 TFUE.</p> <p>W ramach alokacji, o której mowa w ust. 1, można udzielać wsparcia na pokrycie wydatków na rekompensaty z tytułu realizacji obowiązku świadczenia usług publicznych oraz realizacji zamówień publicznych na usługi w regionach najbardziej oddalonych.</p> <p>3. W ramach alokacji, o której mowa w ust. 1, nie udziela się wsparcia w zakresie:</p> <p>a) operacji dotyczących produktów wymienionych w załączniku I do TFUE;</p> <p>b) pomocy na rzecz przewozu osób dopuszczalnej na mocy art. 107 ust. 2 lit. a) TFUE;</p> <p>c) zwolnień podatkowych i zwolnień z obciążeń społecznych;</p> <p>d) obowiązków świadczenia usług publicznych niewypełnionych przez przedsiębiorstwa oraz w przypadkach działania państwa w ramach sprawowania władzy publicznej.</p>	<p>2. W ramach alokacji, o której mowa w ust. 1, udziela się wsparcia na:</p> <p>a) działania w zakresie określonym w art. 4;</p> <p>b) w drodze odstępstwa od art. 4 – działania obejmujące koszty operacyjne, mające na celu skompensowanie dodatkowych kosztów ponoszonych w regionach najbardziej oddalonych wskutek jednego lub kilku stałych ograniczeń ich rozwoju, o których mowa w art. 349 TFUE.</p> <p>W ramach alokacji, o której mowa w ust. 1, można udzielać wsparcia na pokrycie wydatków na rekompensaty z tytułu realizacji obowiązku świadczenia usług publicznych oraz realizacji zamówień publicznych na usługi w regionach najbardziej oddalonych.</p> <p>3. W ramach alokacji, o której mowa w ust. 1, nie udziela się wsparcia w zakresie:</p> <p>a) operacji dotyczących produktów wymienionych w załączniku I do TFUE;</p> <p>b) pomocy na rzecz przewozu osób dopuszczalnej na mocy art. 107 ust. 2 lit. a) TFUE;</p> <p>c) zwolnień podatkowych i zwolnień z obciążeń społecznych;</p> <p>d) obowiązków świadczenia usług publicznych niewypełnionych przez przedsiębiorstwa oraz w przypadkach działania państwa w ramach sprawowania władzy publicznej.</p> <p>4. W drodze odstępstwa od art. 4 EFRR może wspierać inwestycje produkcyjne w przedsiębiorstwach w regionach najbardziej oddalonych, niezależnie od wielkości tych przedsiębiorstw.</p>

Uzasadnienie

Mając na uwadze specyfikę regionów najbardziej oddalonych, wsparcie, które faworyzuje tylko MŚP, może mieć jedynie ograniczony efekt dźwigni.

Poprawka 16

Nowy artykuł po artykule 11

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Obszary o niekorzystnych warunkach przyrodniczych lub demograficznych</p> <p><i>W ramach programów współfinansowanych przez EFRR, obejmujących obszary o poważnych i trwałych niekorzystnych warunkach przyrodniczych lub demograficznych, o których mowa w art. 174 TFUE, należy zwracać szczególną uwagę na specyficzne trudności tych obszarów.</i></p> <p><i>Przede wszystkim specjalnym planom regionalnym i krajowym powinny podlegać obszary NUTS III o liczbie ludności poniżej 12,5 mieszkańca na km² lub średnim rocznym spadku liczby ludności o ponad - 1 % od 2007 r., aby przyciągnąć więcej osób do danego regionu i zachęcić je do pozostania w nim, jak również zwiększyć inwestycje biznesowe oraz dostępność usług cyfrowych i publicznych, w tym ukierunkowanego finansowania w ramach umowy partnerskiej.</i></p>

Uzasadnienie

Ten nowy artykuł obejmuje zarówno obszary słabo zaludnione, jak i szerzej – wszystkie obszary subregionów reszty EU-27 objęte art. 174. Konieczne jest jednak określenie dających się finansowo zarządzać alokacji EFRR, które nie pokrywają się z tymi, które trafiają już do niektórych regionów.

Tak więc proponowana formuła polega na ustaleniu kwalifikowalności według

- NUTS III (ponieważ jest to często problem subregionalny, a nie regionalny NUTS II, natomiast obecne mapy go ukrywają),
- albo 12,5 mieszkańca na km² (jak na północnych obszarach peryferyjnych),
- lub o spadku ludności netto (tj. zarówno z powodu odpływu ludności, jak i zgonów rodzimej ludności) od 2007 r., ponieważ jest to z grubsza początek kryzysu finansowego, a także początek poprzedniego okresu programowania).

Wniosek nakładałby na Komisję obowiązek włączenia tego artykułu jako jednego z wniosków do stanowisk poszczególnych państw członkowskich, które rozpoczynają negocjacje z każdym państwem członkowskim ujętym w umowie o partnerstwie.

Dane i mapa niemieckiego Federalnego Urzędu Budownictwa i Rozwoju Przestrzennego (BBR)

<https://bit.ly/2KIItBya>.

Poprawka 17**ZAŁĄCZNIK I**

Wspólne wskaźniki produktu i rezultatu dla EFRR i Funduszu Spójności – art. 7 ust. 1

Tabela 1: Wspólne wskaźniki produktu i rezultatu dla EFRR (cel „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” i Interreg) oraz Funduszu Spójności*

Dodanie nowych wspólnych wskaźników rezultatu (RCR)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
RCR 26 – <i>Roczne zużycie energii końcowej (w tym: w budynkach mieszkalnych, w prywatnych budynkach niemieszkalnych, w publicznych budynkach niemieszkalnych)</i>	RCR 26 – <i>% rocznych oszczędności energii dla całego obiektu budowlanego (w porównaniu do poziomu bazowego) zgodnie z celem osiągnięcia wysoce energooszczędnych i o obniżonej emisyjności obiektów budowlanych, jak określono w krajowej długoterminowej strategii renowacji w celu wsparcia renowacji krajowych zasobów mieszkaniowych i budynków niemieszkalnych;</i>
RCR 27 – Gospodarstwa domowe, które dokonały poprawy charakterystyki energetycznej budynku lub mieszkania	RCR 27 – Gospodarstwa domowe, które dokonały poprawy charakterystyki energetycznej budynku lub mieszkania, <i>osiągające co najmniej 60 % oszczędności energii w porównaniu z poziomem sprzed renowacji (definicja gruntownej renowacji WE);</i>
RCR 28 – Budynki o podwyższonej klasie efektywności energetycznej (w tym: mieszkalne, prywatne niemieszkalne, publiczne niemieszkalne)	RCR 28 – Budynki o podwyższonej klasie efektywności energetycznej (w tym: mieszkalne, prywatne niemieszkalne, publiczne niemieszkalne), <i>mające po renowacji świadectwo charakterystyki energetycznej B;</i>
RCR 29 – Szacowana emisja gazów cieplarnianych*	RCR 29 – Szacowana emisja gazów cieplarnianych*
RCR 30 – Przedsiębiorstwa, które dokonały poprawy charakterystyki energetycznej	RCR 30 – Przedsiębiorstwa, które dokonały poprawy charakterystyki energetycznej
RCR 31 – <i>Wytworzona energia odnawialna ogółem (w tym: energia elektryczna, energia ciepła)</i>	RCR [...] – <i>Liczba odbiorców ubogich energetycznie/ o szczególnych potrzebach energetycznych wspieranych w celu poprawy charakterystyki energetycznej ich mieszkania lub budynku.</i>
RCR 32 – <i>Energia odnawialna: zdolność wytwórcza przyłączona do sieci (operacyjna)*</i>	RCR [...] – <i>Zużycie energii końcowej ogółem oraz zużycie na sektor (ogrzewanie i chłodzenie, transport, energia elektryczna);</i>
	RCR [...] – <i>Udział wytworzonej energii odnawialnej ogółem;</i>
	RCR [...] – <i>Ograniczenie rocznego importu energii nieodnawialnej.</i>
	RCR[...] – <i>Energia odnawialna: moc zainstalowana do sieci (operacyjna)*</i>

Uzasadnienie

Trzeba rozszerzyć zestaw odpowiednich wskaźników dotyczących efektywności energetycznej i odnawialnych źródeł energii.

Z bieżącego okresu finansowania można wyciągnąć jasny wniosek: cel ilościowy bez zobowiązań a priori, kontroli jakości lub solidnej metodologii śledzenia i monitorowania może utracić swoją wiarygodność klimatyczną.

Wskaźniki klimatyczne zaproponowane przez Komisję Europejską są niekompletne, a niekiedy uproszczone: bez oceny odpowiedniej wartości docelowej z punktu widzenia tego, co jest technicznie wykonalne i opłacalne finansowo, niektóre wskaźniki będą oznaczać zwykłe liczenie beneficjentów. Na przykład jeden wskaźnik produktu „RCO 18 – Gospodarstwa domowe otrzymujące wsparcie na poprawę charakterystyki energetycznej budynku lub mieszkania” mierzy się w stosunku do wskaźnika rezultatu „RCR 27 – Gospodarstwa domowe, które dokonały poprawy charakterystyki energetycznej budynku lub mieszkania”. Podczas gdy ta para wskaźników wskazuje całkowitą liczbę gospodarstw domowych korzystających z danego środka, to nie wykazuje ona poprawy poziomu wydajności energetycznej – który w ostatecznym rozrachunku może być wysoki lub marginalny. Oznacza to, że gdyby ramy efektywności nie były w stanie ocenić poziomu ambicji danego środka, cele można by ustalić na niskim poziomie.

Poprawka 18

ZAŁĄCZNIK I

Wspólne wskaźniki produktu i rezultatu dla EFRR i Funduszu Spójności – art. 7 ust. 1

Tabela 1: Wspólne wskaźniki produktu i rezultatu dla EFRR (cel „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” i Interreg) oraz Funduszu Spójności**

Dodanie nowych wspólnych wskaźników rezultatu (RCR) po RCR 65

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	RCR [...] Wakaty nieobsadzone przez ponad 6 miesięcy

Uzasadnienie

Wspólny wskaźnik produktu (RCO) 61 – Roczna liczba osób bezrobotnych korzystających z udoskonalonych udogodnień dla służb zatrudnienia (zdolność) ma wspólny wskaźnik rezultatu dla pierwszej części (RCR 65 – Liczba osób poszukujących pracy, korzystających z usług wspieranych służb zatrudnienia). Wydaje się, że brakuje wskaźnika dla drugiej części.

Poprawka 19

ZAŁĄCZNIK II

Podstawowy zestaw wskaźników realizacji celów dla EFRR i Funduszu Spójności, o którym mowa w art. 7 ust. 3

Cel polityki 2: „Bardziej przyjazna dla środowiska, niskoemisyjna Europa dzięki promowaniu czystej i sprawiedliwej transformacji energetyki, zielonych i niebieskich inwestycji, gospodarki o obiegu zamkniętym, przystosowania się do zmiany klimatu oraz zapobiegania ryzyku i zarządzania ryzykiem”.

Dodanie nowego wspólnego wskaźnika produktu (CCO) po CCO 09

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	CCO [...] – lepsze przystosowanie się do zmiany klimatu, lepsze zapobieganie ryzyku, w tym zapobieganie ryzyku sejsmicznemu oraz zwiększanie odporności na klęski żywiołowe i ekstremalne zdarzenia pogodowe;

Uzasadnienie

Dodaje się nowy wspólny wskaźnik produktu (CCO), którego wydawało się brakować dla celu szczegółowego CP 2 – wspieranie działań w zakresie dostosowania do zmiany klimatu, zapobiegania ryzyku, w tym zapobiegania ryzyku sejsmicznemu oraz wspieranie odporności na klęski żywiołowe i ekstremalne zdarzenia pogodowe.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Z zadowoleniem przyjmuje dążenie Komisji do uproszczenia zasad na okres programowania 2021–2027 i odnotowuje, że EFRR i Fundusz Spójności połączono w jednym rozporządzeniu, które określa obowiązujące zasady obejmujące oba fundusze. Nowy wniosek dotyczący rozporządzenia jest krótszy, ponieważ RWP obejmuje wiele wspólnych elementów.
2. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że polityka spójności w dalszym ciągu ma zastosowanie do wszystkich regionów UE, przy czym większość jej zasobów koncentruje się na obszarach najbardziej wrażliwych. Odnotowuje z zadowoleniem, że wniosek Komisji Europejskiej w sprawie omawianego aktu ustawodawczego odnoszącego się do obszaru wchodzącego w zakres kompetencji dzielonych jest zgodny z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.
3. Z niepokojem zauważa, że wniosek Komisji dotyczący wieloletnich ram finansowych przewiduje znaczny spadek budżetu Funduszu Spójności o 46 % i stabilny budżet EFRR (+ 1 %). Ubolewa z powodu obciążenia o 12 % budżetu przeznaczanego na europejską współpracę terytorialną, mimo uznania jej za jeden z obszarów polityki o najbardziej namacalnej unijnej wartości dodanej.
4. Przypomina, że Fundusz Spójności nieustannie zapewnia wysoką europejską wartość dodaną i poprawia wizerunek UE w oczach jej obywateli. Fundusz Spójności wyraża solidarność bogatszych państw członkowskich z biedniejszymi w budowaniu kluczowej infrastruktury, przy wyraźnych i udowodnionych korzyściach dla tych państw członkowskich, które wnoszą największy wkład do budżetu UE. Wnioskowane cięcia najprawdopodobniej utrudnią osiągnięcie celów Traktatu w zakresie spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej.
5. Zauważa, że Komisja Europejska proponuje ustalić cel dotyczący wydatków związanych z klimatem na poziomie 25 % WRF ogółem na lata 2021–2027. Ten cel ilościowy jest jednak znacznie niższy od tego, co jest możliwe i konieczne do pełnego wdrożenia zobowiązań UE wynikających z porozumienia paryskiego. Polityka spójności stosuje raczej rozbudowany system monitorowania klimatu w porównaniu z innymi funduszami: EFRR zapewni 30 % działań na rzecz klimatu, natomiast Fundusz Spójności 37 %.
6. Jest zaniepokojony, że osiągnięcie celów porozumienia paryskiego może okazać się dla Europy trudnym wyzwaniem. KR od dawna opowiada się za ambitnymi celami związanymi z klimatem. Ponieważ EFRR i Fundusz Spójności są głównymi instrumentami finansowymi w budżecie UE, horyzontalne warunki sprzyjające realizacji polityki spójności powinny zawierać wymóg wypełnienia przez państwa członkowskie zobowiązań wynikających z celów porozumienia paryskiego. W ten sposób programy te przyczynią się do realizacji celów związanych z klimatem. Co więcej, cele te należy ściśle monitorować przez cały okres programowania, aby mieć pewność, że postępy i wkład w tym zakresie nie słabną.
7. Z zadowoleniem przyjmuje, że EFRR i Fundusz Spójności stały się bardziej ekologiczne i że działalność, która zanieczyszcza środowisko, zostanie wyłączona z zakresu rozporządzenia.
8. Z zadowoleniem przyjmuje nowy specyficzny komponent Interreg na rzecz innowacyjnych inwestycji międzyregionalnych, aby wspierać tworzenie klastrów podmiotów zaangażowanych w strategię inteligentnej specjalizacji w Europie, jak też nowy komponent dla regionów najbardziej oddalonych. Wzywa Komisję Europejską do zwiększenia ogólnego budżetu EWT w celu utrzymania wiarygodnego budżetu na Interreg Europa i współpracę transgraniczną przy jednoczesnym inwestowaniu w nowe formy współpracy.
9. Wzywa do promowania zasady niedyskryminacji od programowania po sprawozdawczość i do włączenia budżetowania z uwzględnieniem aspektu płci na wszystkich etapach wdrażania.
10. Nie zgadza się z wnioskiem, aby tematyczną koncentrację EFRR skupić na poziomie krajowym. Ten scentralizowany mechanizm alokacji jest sprzeczny z podejściem terytorialnym oraz z zasadą wielopoziomowego sprawowania rządów w ramach polityki spójności.
11. Zwraca uwagę na coraz większe oddzielenie funduszy, a w szczególności wyraża ubolewanie, że EFRROW wycofano z rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, które określa wspólne zasady mające zastosowanie do różnych funduszy.
12. Podkreśla konieczność silnej komplementarności między EFRR a EFS+ w celu realizacji zintegrowanych i kompleksowych inicjatyw na szczeblu lokalnym;

13. Zauważa, że zachęca się państwa członkowskie do przekazania 5 % środków z EFRR lub Funduszu Spójności na nowy instrument InvestEU, a także do przekazania kolejnych 5 % ich środków z EFRR na programy UE zarządzane przez KE. Podejście oparte na zarządzaniu dzielonym miało jednak udokumentowany wpływ na spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną dla Europy. Decyzja o przekazaniu środków przez państwo członkowskie powinna być podejmowana z udziałem partnerów lokalnych i regionalnych, zgodnie z zasadą partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów.
14. Popiera większy nacisk na zrównoważony rozwój obszarów miejskich za sprawą przeznaczenia na ten obszar 6 % środków z EFRR na poziomie krajowym.
15. Zauważa, że wskaźniki produktu i rezultatu dla EFRR i Funduszu Spójności powinny być zdefiniowane i jednoznacznie interpretowane, wliczając w to przede wszystkim przypisane jednostki miary, o których mowa w załącznikach I i II, a także powinny umożliwiać ich agregację od poziomu projektów do poziomu programów operacyjnych i celów polityki spójności, a ich pomiar nie powinien stanowić nadmiernego obciążenia dla beneficjentów.

Bruksela, dnia 5 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Europejska współpraca terytorialna

(2019/C 86/09)

Sprawozdawczyni: Marie-Antoinette MAUPERTUIS (FR/EA), członkini Rady Wykonawczej Korsyki

Dokument źródłowy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie przepisów szczegółowych dotyczących celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wspieranego w ramach Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz instrumentów finansowania zewnętrznego

COM(2018) 374 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Motyw 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(1) Art. 176 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) stanowi, że Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego („EFRR”) ma na celu przyczynianie się do korygowania podstawowych dysproporcji regionalnych w Unii. Zgodnie z tym artykułem oraz z art. 174 akapit drugi i trzeci TFUE, EFRR ma przyczyniać się do zmniejszenia dysproporcji w poziomach rozwoju różnych regionów oraz zacołania regionów najmniej uprzywilejowanych, wśród których szczególną uwagę należy zwrócić na niektóre kategorie regionów, wśród których wyraźnie wymieniono regiony transgraniczne.</p>	<p>(1) Art. 176 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej („TFUE”) stanowi, że Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego („EFRR”) ma na celu przyczynianie się do korygowania podstawowych dysproporcji regionalnych w Unii. Zgodnie z tym artykułem oraz z art. 174 akapity drugi i trzeci TFUE EFRR ma przyczyniać się do zmniejszenia różnicowań w poziomach rozwoju różnych regionów oraz do zmniejszenia opóźnienia regionów najmniej uprzywilejowanych, wśród których szczególną uwagę należy poświęcić obszarom wiejskim, obszarom podlegającym przemianom przemysłowym i regionom, które cierpią na skutek poważnych i trwałych niekorzystnych warunków przyrodniczych lub demograficznych, takim jak najbardziej wysunięte na północ regiony o bardzo niskiej gęstości zaludnienia oraz regiony wyspiarskie, transgraniczne i górskie.</p>

Uzasadnienie

Głównym celem EFRR w dziedzinie europejskiej współpracy terytorialnej jest rozwiązywanie problemów regionów mniej uprzywilejowanych. Wydaje się, że proponowane brzmienie nie określa wystarczająco jasno szczególnych cech tych obszarów.

Poprawka 2

Motyw 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(3) W celu wspierania harmonijnego rozwoju terytorium Unii na różnych poziomach EFRR powinien wspierać współpracę transgraniczną, transnarodową i morską, a także współpracę regionów najbardziej oddalonych oraz współpracę międzyregionalną w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg).</p>	<p>(3) W celu wspierania harmonijnego rozwoju terytorium Unii na różnych poziomach EFRR powinien wspierać lądową i morską współpracę transgraniczną, współpracę transnarodową i morską, a także współpracę regionów najbardziej oddalonych oraz współpracę międzyregionalną w ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg). Wzmocnienia wymagają również zasady partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów.</p>

Uzasadnienie

Wzmianka o tych dwóch zasadach została usunięta z projektu rozporządzenia.

Poprawka 3

Motyw 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(4) W ramach komponentu „Współpraca transgraniczna” należy dążyć do rozwiązywania wspólnych problemów wspólnie zidentyfikowanych w regionach przygranicznych oraz uruchomienia niewykorzystanego potencjału wzrostu na obszarach przygranicznych, na co wskazano w komunikacie Komisji „Zwiększanie wzrostu gospodarczego i spójności w regionach przygranicznych UE”[1] („komunikat w sprawie regionów przygranicznych”). W związku z tym komponent „Współpraca transgraniczna” powinien być ograniczony do współpracy na granicach lądowych, a współpraca transgraniczna na granicach morskich powinna zostać włączona do komponentu transnarodowego.</p>	<p>(4) W ramach komponentu „Współpraca transgraniczna”, który obejmuje zarówno granice lądowe, jak i morskie, należy dążyć do rozwiązywania wspólnych problemów wspólnie zidentyfikowanych w regionach przygranicznych oraz uruchomienia niewykorzystanego potencjału wzrostu na obszarach przygranicznych, na co wskazano w komunikacie Komisji „Zwiększanie wzrostu gospodarczego i spójności w regionach przygranicznych UE”[1] („komunikat w sprawie regionów przygranicznych”).</p> <p>[1] Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „Zwiększanie wzrostu gospodarczego i spójności w regionach przygranicznych UE” – COM(2017) 534 final, 20 września 2017 r.</p>

[1] Komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego „Zwiększanie wzrostu gospodarczego i spójności w regionach przygranicznych UE” – COM(2017) 534 final, 20 września 2017 r.

Uzasadnienie

Komitet Regionów nie popiera przeniesienia transgranicznej współpracy morskiej w komponencie „transgranicznym” 1 do komponentu „transnarodowego” 2. Chociaż operacji tej towarzyszy zwiększenie budżetu transnarodowego, istnieje duże ryzyko, że transgraniczna współpraca morska ulegnie rozmyciu w szerszym kontekście współpracy transnarodowej. Należy zaproponować ponowne włączenie transgranicznej współpracy morskiej i przypadającej jej części budżetu do komponentu 1.

Poprawka 4

Motyw 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(6) Komponent obejmujący współpracę transnarodową i morską powinien zmierzać do intensyfikacji współpracy za pomocą przedsięwzięć sprzyjających zintegrowanemu rozwojowi terytorialnemu, powiązanych z priorytetami unijnej polityki spójności oraz powinien także obejmować morską współpracę transgraniczną. Współpraca transnarodowa powinna obejmować większe obszary w kontynentalnej części Unii, zważywszy że współpraca morska powinna obejmować terytoria wokół basenów morskich oraz uwzględnić współpracę transgraniczną na granicach morskich w okresie programowania 2014–2020. Aby umożliwić kontynuowanie wcześniejszej morskiej współpracy transgranicznej na gruncie szerszych ram współpracy morskiej należy zapewnić maksymalną elastyczność, w szczególności poprzez określenie zasięgu terytorialnego, celów szczegółowych takiej współpracy, wymogów dotyczących projektu partnerstwa oraz tworzenie podprogramów oraz specjalnych komitetów sterujących.</p>	<p>(6) Celem współpracy transnarodowej, a także współpracy morskiej, powinna być intensyfikacja współpracy za pomocą przedsięwzięć sprzyjających zintegrowanemu rozwojowi terytorialnemu, powiązanych z priorytetami unijnej polityki spójności. Współpraca transnarodowa powinna obejmować większe obszary w kontynentalnej części Unii, zważywszy że współpraca morska powinna obejmować terytoria wokół basenów morskich. Aby umożliwić kontynuowanie morskiej współpracy transgranicznej prowadzonej w okresie programowania w latach 2014–2020 na gruncie szerszych ram współpracy morskiej należy zapewnić maksymalną elastyczność, w szczególności poprzez określenie zasięgu terytorialnego, celów szczegółowych takiej współpracy, wymogów dotyczących projektu partnerstwa oraz tworzenie podprogramów oraz specjalnych komitetów sterujących.</p>

Uzasadnienie

Komitet Regionów nie popiera przeniesienia transgranicznej współpracy morskiej w komponencie „transgranicznym” 1 do komponentu „transnarodowego” 2. Chociaż operacji tej towarzyszy zwiększenie budżetu transnarodowego, istnieje duże ryzyko, że transgraniczna współpraca morska ulegnie rozmyciu w szerszym kontekście współpracy transnarodowej. Należy zaproponować ponowne włączenie transgranicznej współpracy morskiej i przypadającej jej części budżetu do komponentu 1.

Poprawka 5

Motyw 8

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(8) W oparciu o doświadczenia wyniesione z programów współpracy międzyregionalnej w ramach programu Interreg oraz z uwagi na brak takiej współpracy w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” w okresie programowania 2014–2020 komponent dotyczący współpracy międzyregionalnej należy tak ukierunkować, aby przede wszystkim służył zwiększaniu skuteczności polityki spójności. Komponent ten powinien zostać zatem ograniczony do dwóch programów: jeden będzie umożliwiał wszelkiego rodzaju doświadczenia, innowacyjne podejścia i budowanie zdolności na użytek programów w ramach obu celów, a także wspieranie europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej („EUWT”), utworzonych lub tworzonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1082/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady[24], a drugi będzie służył doskonaleniu analizy tendencji rozwojowych.</p> <p>Współpraca oparta na projektach w całej Unii powinna zostać włączona do nowego komponentu dotyczącego międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji i być ściśle związana z realizacją komunikatu Komisji „Zwiększanie innowacyjności europejskich regionów: Strategie na rzecz trwałego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu”[25], w szczególności aby wesprzeć tematyczne platformy inteligentnej specjalizacji w takich dziedzinach, jak energia, modernizacja przemysłu czy branża rolno-spożywcza. Wreszcie, zintegrowany rozwój terytorialny ukierunkowany w szczególności na miejskie obszary funkcjonalne lub obszary miejskie powinien być głównie przedmiotem programów w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” oraz jednego instrumentu towarzyszącego „Europejska inicjatywa miejska”. Te dwa programy w ramach komponentu „Współpraca międzyregionalna” powinny obejmować całą Unię i być również otwarte na udział państw trzecich.</p>	<p>(8) W oparciu o doświadczenia wyniesione z programów współpracy międzyregionalnej w ramach programu Interreg oraz z uwagi na brak takiej współpracy w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu” w okresie programowania 2014–2020 komponent dotyczący współpracy międzyregionalnej należy tak ukierunkować, aby przede wszystkim służył zwiększaniu skuteczności polityki spójności. W ramach komponentu należy nadal finansować wszelkiego rodzaju doświadczenia, innowacyjne podejścia i budowanie zdolności na użytek programów w ramach obu celów, a także wspieranie europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej („EUWT”), utworzonych lub tworzonych na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1082/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady[24], a także nadal wspierać i promować analizę tendencji rozwojowych.</p> <p>Współpraca oparta na projektach w całej Unii nadal powinna ułatwiać współpracę międzyregionalną między samorządami lokalnymi i regionalnymi, tak aby umożliwić poszukiwanie wspólnych rozwiązań sprzyjających polityce spójności i nawiązywać trwałe partnerstwa. W konsekwencji należy utrzymać istniejące programy, a zwłaszcza promowanie współpracy wokół projektów.</p> <p>Należy realizować nowe międzyregionalne innowacyjne inwestycje być ściśle związana z realizacją komunikatu Komisji „Zwiększanie innowacyjności europejskich regionów: Strategie na rzecz trwałego, zrównoważonego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu”[25], w szczególności aby wesprzeć tematyczne platformy inteligentnej specjalizacji.</p> <p>Europejska współpraca terytorialna musi umożliwiać dalsze wspieranie zintegrowanego rozwoju terytorialnego w ramach komponentu 4. Programy w ramach komponentu „Współpraca międzyregionalna” powinny obejmować całą Unię i być również otwarte na udział państw trzecich.</p>

Uzasadnienie

Komitet Regionów popiera utrzymanie w komponencie 4 wszystkich aktualnych działań z obszaru współpracy międzyregionalnej i dodanie do nich współpracy nad projektami rozwoju innowacyjnych rozwiązań, modernizacji i możliwości ich wykorzystania w różnych regionach dotkniętych tymi samymi trudnościami strukturalnymi.

W ramach komponentu 4 EWT musi nadal wspierać zintegrowany rozwój terytorialny ujęty w komponencie 4 wbrew propozycji Komisji, aby pozostawić tę możliwość wyłącznie „europejskiej inicjatywie miejskiej” przewidzianej w rozporządzeniu w sprawie EFRR.

Komitet z ogromnym zadowoleniem przyjmuje utworzenie nowej inicjatywy dotyczącej międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji, będącej następczynią inicjatywy Vanguard, która będzie przede wszystkim skierowana do regionów o wielkości, potencjale rozwoju i możliwościach techniczno-ekonomicznych większych niż w przypadku większości regionów europejskich.

Poprawka 6

Dodać nowy motyw po motywie 24

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>(24a) W ramach ograniczania obciążeń administracyjnych Komisja, państwa członkowskie i regiony powinny ściśle współpracować w celu uproszczenia zarządzania pomocą państwa i zgłaszania jej. Należałoby również zbadać, czy przynajmniej środki w dziedzinie współpracy międzyregionalnej można ogólnie wyłączyć z zakresu zastosowania przepisów europejskich dotyczących pomocy państwa.</i></p>

Uzasadnienie

Proces uproszczenia zarządzania funduszami, który rozpoczął się w ostatnich latach i został zwieńczony nowymi wnioskami dotyczącymi rozporządzenia, musi być stosowany na etapie planowania i zarządzania, aby doprowadzić do uproszczenia zarządzania funduszami.

Poprawka 7

Dodać nowy motyw po motywie 35

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>(35a) Promowanie Europejskiej współpracy terytorialnej (EWT) było jednym z głównych priorytetów polityki spójności UE przez wiele lat. Szczegółowe przepisy na temat pomocy regionalnej na inwestycje realizowane przez przedsiębiorstwa każdej wielkości zostały również włączone do wytycznych dotyczących pomocy regionalnej na lata 2014–2020 i do sekcji pomocy regionalnej ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych. Mając na uwadze, że pomoc w obszarze Europejskiej współpracy terytorialnej powinna być kompatybilna z jednolitym rynkiem, należy ją wyłączyć z obowiązku zgłaszania wynikającego z art. 108 ust. 3 TFUE.</i></p>

Uzasadnienie

Współpraca terytorialna wzmacnia jednolity rynek. Całkowite odstąpienie od obowiązków zgłaszania, które wciąż występują w przypadku niektórych rodzajów pomocy państwa, byłoby dodatkowym uproszczeniem.

Poprawka 8

Artykuł 1 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Artykuł 1	Artykuł 1
Przedmiot i zakres	Przedmiot i zakres
<p>1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) na potrzeby zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi w Unii oraz między odpowiednio państwami członkowskimi i przyległymi państwami trzecimi, krajami partnerskimi, innymi terytoriami lub krajami i terytoriami zamorskimi (KTZ).</p>	<p>1. Niniejsze rozporządzenie ustanawia przepisy dotyczące celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) na potrzeby zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi w Unii oraz między odpowiednio państwami członkowskimi i przyległymi państwami trzecimi, krajami partnerskimi, innymi terytoriami lub krajami i terytoriami zamorskimi (KTZ), lub grupą krajów trzecich zgromadzonych w organizacji regionalnej.</p>

Uzasadnienie

Regiony najbardziej oddalone, znajdujące się z dala od kontynentu europejskiego, utrzymują współpracę z państwami trzecimi lub organizacjami regionalnymi i współpraca ta nie ogranicza się do współpracy z państwami sąsiadującymi.

Poprawka 9

Artykuł 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Artykuł 2	Artykuł 2
Definicje	Definicje
<p>1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje w art. [2] rozporządzenia (UE) [nowe RWP]. Stosuje się także następujące definicje:</p> <p>1) „beneficjent IPA” oznacza kraj lub terytorium wskazane w załączniku I do rozporządzenia (UE) [IPA III];</p> <p>2) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest państwem członkowskim, Unii i nie otrzymuje wsparcia z funduszy Interreg;</p> <p>3) „kraj partnerski” oznacza beneficjenta IPA lub kraj lub terytorium objęte „Obszarem geograficznym w ramach polityki sąsiedztwa” wskazanym w załączniku I do rozporządzenia (UE) [ISRWM] i Federację Rosyjską, które otrzymują wsparcie z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii;</p>	<p>1. Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się definicje w art. [2] rozporządzenia (UE) [nowe RWP]. Stosuje się także następujące definicje:</p> <p>1) „beneficjent IPA” oznacza kraj lub terytorium wskazane w załączniku I do rozporządzenia (UE) [IPA III];</p> <p>2) „państwo trzecie” oznacza państwo, które nie jest państwem członkowskim, Unii i nie otrzymuje wsparcia z funduszy Interreg;</p> <p>3) „kraj partnerski” oznacza beneficjenta IPA lub kraj lub terytorium objęte „Obszarem geograficznym w ramach polityki sąsiedztwa” wskazanym w załączniku I do rozporządzenia (UE) [ISRWM] i Federację Rosyjską, które otrzymują wsparcie z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>4) „transgraniczny podmiot prawny” oznacza podmiot prawny ustanowiony na podstawie przepisów jednego z państw uczestniczących w programie Interreg, pod warunkiem że jest on powołany przez organy terytorialne lub inne podmioty z co najmniej dwóch państw uczestniczących.</p> <p>2. Do celów niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy przepisy rozporządzenia (UE) [nowe RWP] odnoszą się do „państwa członkowskiego”, odczytuje się to jako odniesienie do „państwa członkowskiego, w którym mieści się instytucja zarządzająca”, a gdy przepisy odnoszą się do „każdego państwa członkowskiego” lub „państwa członkowskiego” odczytuje się to jako odniesienie do „państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, państw trzecich, krajów partnerskich i krajów i terytoriów zamorskich w danym programie Interreg”.</p> <p>Do celów niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy przepisy rozporządzenia (UE) [nowe RWP] odnoszą się do „funduszy” wskazanych w [art. 1 ust. 1 lit. a)] tego rozporządzenia lub do „EFRR” sformułowanie to odczytuje się jako obejmujące także odpowiedni instrument finansowania zewnętrznego Unii.</p>	<p>4) „transgraniczny podmiot prawny” oznacza podmiot prawny, w tym euroregion lub inne ugrupowanie różnych jednostek terytorialnych, ustanowiony na podstawie przepisów jednego z państw uczestniczących w programie Interreg, pod warunkiem że jest on powołany przez organy terytorialne lub inne podmioty z co najmniej dwóch państw uczestniczących.</p> <p>2. Do celów niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy przepisy rozporządzenia (UE) [nowe RWP] odnoszą się do „państwa członkowskiego”, odczytuje się to jako odniesienie do „państwa członkowskiego, w którym mieści się instytucja zarządzająca”, a gdy przepisy odnoszą się do „każdego państwa członkowskiego” lub „państwa członkowskiego” odczytuje się to jako odniesienie do „państw członkowskich oraz, w stosownych przypadkach, państw trzecich, krajów partnerskich i krajów i terytoriów zamorskich w danym programie Interreg”.</p> <p>Do celów niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy przepisy rozporządzenia (UE) [nowe RWP] odnoszą się do „funduszy” wskazanych w [art. 1 ust. 1 lit. a)] tego rozporządzenia lub do „EFRR” sformułowanie to odczytuje się jako obejmujące także odpowiedni instrument finansowania zewnętrznego Unii.</p>

Uzasadnienie

Należy uwzględnić również euroregiony, a także inne ugrupowania różnych jednostek terytorialnych.

Poprawka 10

Artykuł 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 3</p> <p>Komponenty celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg)</p> <p>W ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) EFRR i, w stosownych przypadkach, instrumenty finansowania zewnętrznego Unii wspierają następujące komponenty:</p> <p>1) współpracę transgraniczną między przyległymi regionami w celu wspierania zintegrowanego rozwoju regionalnego (komponent 1):</p> <p>a) wewnętrzną współpracę transgraniczną między przyległymi lądowymi regionami przygranicznymi co najmniej dwóch państw członkowskich lub między przyległymi lądowymi regionami przygranicznymi co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego państwa trzeciego lub ich większej liczby, wskazanymi w art. 4 ust. 3; lub</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 3</p> <p>Komponenty celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg)</p> <p>W ramach celu „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) EFRR i, w stosownych przypadkach, instrumenty finansowania zewnętrznego Unii wspierają następujące komponenty:</p> <p>1) lądową i morską współpracę transgraniczną między przygranicznymi regionami w celu wspierania zintegrowanego rozwoju regionalnego (komponent 1):</p> <p>a) wewnętrzną współpracę transgraniczną między regionami przygranicznymi co najmniej dwóch państw członkowskich lub między regionami przygranicznymi co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego państwa trzeciego lub ich większej liczby, wskazanymi w art. 4 ust. 3; lub</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>b) zewnętrzną współpracę transgraniczną między przyległymi lądowymi regionami przygranicznymi co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego z poniższych podmiotów lub ich większej liczby:</p> <p>(i) beneficjentów IPA, lub</p> <p>(ii) krajów partnerskich wspieranych ze środków ISRWM; lub</p> <p>(iii) Federacji Rosyjskiej w celu umożliwienia jej uczestnictwa we współpracy transgranicznej również wspieranej ze środków ISRWM;</p> <p>2) współpracę transnarodową i współpracę morską na większych lub transnarodowych terytoriach lub wokół basenów morskich, obejmującą krajowych, regionalnych i lokalnych partnerów programów w państwach członkowskich, państwach trzecich i na Grenlandii w celu osiągnięcia wyższego stopnia integracji terytorialnej („komponent 2”; w przypadku odnoszenia się jedynie do współpracy transnarodowej: „komponent 2 A”; w przypadku odnoszenia się do współpracy morskiej: „komponent 2B”);</p> <p>3) współpracę regionów najbardziej oddalonych, między nimi i z sąsiadującymi państwami trzecimi i krajami partnerskimi lub krajami i terytoriami zamorskimi lub kilkoma z nich w celu uproszczenia integracji regionalnej w ich sąsiedztwie („komponent 3”);</p> <p>4) współpracę międzyregionalną w celu wzmocnienia skuteczności polityki spójności („komponent 4”) w drodze wspierania:</p> <p>a) wymiany doświadczeń, innowacyjnych podejść i budowania zdolności w odniesieniu do:</p> <p>(i) realizacji programów Interreg;</p> <p>(ii) realizacji programów w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”, zwłaszcza w odniesieniu do przedsięwzięć międzyregionalnych i transnarodowych, w których beneficjenci znajdują się w co najmniej jednym państwie członkowskim;</p>	<p>b) zewnętrzną współpracę transgraniczną między regionami przygranicznymi co najmniej jednego państwa członkowskiego i jednego z poniższych podmiotów lub ich większej liczby:</p> <p>(i) beneficjentów IPA, lub</p> <p>(ii) krajów partnerskich wspieranych ze środków ISRWM; lub</p> <p>(iii) Federacji Rosyjskiej w celu umożliwienia jej uczestnictwa we współpracy transgranicznej również wspieranej ze środków ISRWM;</p> <p>2) współpracę transnarodową na większych lub transnarodowych terytoriach lub wokół basenów morskich, obejmującą krajowych, regionalnych i lokalnych partnerów programów w państwach członkowskich, państwach trzecich i na Grenlandii w celu osiągnięcia wyższego stopnia integracji terytorialnej („komponent 2”);</p> <p>3) współpracę regionów najbardziej oddalonych, między nimi i z sąsiadującymi państwami trzecimi i krajami partnerskimi lub krajami i terytoriami zamorskimi, lub z grupą państw trzecich zgromadzonych w organizacji regionalnej, lub kilkoma z nich w celu uproszczenia integracji regionalnej w ich sąsiedztwie („komponent 3”);</p> <p>4) współpracę międzyregionalną w celu wzmocnienia skuteczności polityki spójności („komponent 4”) w drodze wspierania:</p> <p>a) wymiany doświadczeń, innowacyjnych podejść i budowania zdolności w odniesieniu do:</p> <p>(i) realizacji programów Interreg;</p> <p>(ii) rozwoju zdolności między partnerami w całej Unii w kontekście:</p> <ul style="list-style-type: none"> — realizacji programów w ramach celu „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”, zwłaszcza w odniesieniu do przedsięwzięć międzyregionalnych i transnarodowych, w których beneficjenci znajdują się w co najmniej jednym państwie członkowskim, — identyfikacji, rozpowszechnienia i przekazywania dobrych praktyk w strategiach rozwoju regionalnego, a zwłaszcza w programach operacyjnych objętych celem „Inwestycje na rzecz zatrudnienia i wzrostu”, — identyfikacji, rozpowszechnienia i przekazywania dobrych praktyk w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju obszarów miejskich, w tym powiązań między miastem a wsią;

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(iii) tworzenia, funkcjonowania i wykorzystywania europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej;</p> <p>b) analizy tendencji rozwojowych w zakresie celów spójności terytorialnej;</p> <p>5) międzyregionalne innowacyjne inwestycje poprzez komercjalizację i rozszerzanie międzyregionalnych innowacyjnych projektów mogących zachęcić do rozwoju europejskich łańcuchów wartości („komponent 5”).</p>	<p>(iii) tworzenia, funkcjonowania i wykorzystywania europejskich ugrupowań współpracy terytorialnej;</p> <p>b) analizy tendencji rozwojowych w zakresie celów spójności terytorialnej.</p>

Uzasadnienie

KR popiera przeniesienie transgranicznej współpracy morskiej z powrotem do komponentu 1 i wzmocnienie pozostałych komponentów. Proponuje się usunięcie słowa „przyległymi” w punkcie 1. Biorąc pod uwagę, że transgraniczna współpraca obejmie regiony NUTS 3, termin „przyległymi” może kłócić się z obecnym położeniem geograficznym niektórych programów transgranicznych i ograniczyć ich obszar wyłącznie do sąsiadujących regionów NUTS 3.

Poprawka 11

Artykuł 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 4</p> <p>Zasięg geograficzny współpracy transgranicznej</p> <p>1. W przypadku współpracy transgranicznej wsparciem EFRR obejmowane są regiony Unii na poziomie NUTS 3 wzdłuż wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych granic lądowych z państwami trzecimi i krajami partnerskimi.</p> <p>2. Regiony na granicach morskich, które są połączone konstrukcją naziemną nad morzem, są również wspierane w ramach współpracy transgranicznej.</p> <p>3. Programy Interreg w zakresie wewnętrznej współpracy transgranicznej mogą obejmować regiony w Norwegii, Szwajcarii i Zjednoczonym Królestwie, które odpowiadają regionom Unii na poziomie NUTS 3, jak również Liechtenstein, Andorę i Monako.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 4</p> <p>Zasięg geograficzny współpracy transgranicznej i morskiej</p> <p>1. W przypadku lądowej i morskiej współpracy transgranicznej wsparciem EFRR obejmowane są regiony Unii na poziomie NUTS 3 wzdłuż wszystkich wewnętrznych i zewnętrznych granic z państwami trzecimi i krajami partnerskimi, bez uszczerbku dla ewentualnych dostosowań niezbędnych do zagwarantowania spójności i ciągłości dziedzin w programie współpracy przyjętym na okres programowania 2014–2020.</p> <p>2. Regiony na granicach morskich z połączeniami morskimi, kolejowymi, lotniczymi lub drogowymi są również wspierane w ramach współpracy transgranicznej.</p> <p>3. Programy Interreg w zakresie wewnętrznej współpracy transgranicznej mogą obejmować regiony w Norwegii, Szwajcarii i Zjednoczonym Królestwie, które odpowiadają regionom Unii na poziomie NUTS 3, jak również Liechtenstein, Andorę, San Marino i Monako.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>4. Do celów zewnętrznej współpracy transgranicznej wsparciem IPA III lub ISRWM obejmowane są regiony Unii na poziomie NUTS 3 odpowiednich krajów partnerskich lub, w razie braku klasyfikacji NUTS, odpowiednie obszary wzdłuż wszystkich granic lądowych między państwami członkowskimi i krajami partnerskimi kwalifikowalne w ramach IPA III lub ISRWM.</p>	<p>4. <i>Jeżeli chodzi o transgraniczną współpracę morską na okres programowania 2014–2020, dostosowania w 18 programach współpracy transgranicznej, które przyjęto na wspomniany okres programowania (Dwa morza, Botnia-Atlantica, Bałtyk Środkowy, Estonia-Łotwa, Manche, Gwadelupa-Martynika-OEEC, Majotta/Komory/Madagaskar, Niemcy-Dania, Grecja-Cypr, Grecja-Włochy, Irlandia-Walia, Włochy-Chorwacja, Francja-Włochy-Marittimo, Włochy-Malta, Madera-Azory-Wyspy Kanaryjskie (MAC), Irlandia Północna-Irlandia-Szkocja, Öresund-Kattegat-Skagerrak, Bałtyk Południowy) zostaną przeprowadzone za wspólnym porozumieniem z zainteresowanymi państwami, regionami i innymi jednostkami terytorialnymi.</i></p> <p>5. Do celów zewnętrznej współpracy transgranicznej wsparciem IPA III lub ISRWM obejmowane są regiony Unii na poziomie NUTS 3 odpowiednich krajów partnerskich lub, w razie braku klasyfikacji NUTS, odpowiednie obszary wzdłuż wszystkich granic lądowych między państwami członkowskimi i krajami partnerskimi kwalifikowalne w ramach IPA III lub ISRWM.</p>

Uzasadnienie

KR popiera przeniesienie transgranicznej współpracy morskiej z powrotem do komponentu 1. KR proponuje również usunięcie arbitralnego kryterium istnienia mostu w celu nawiązania transgranicznej współpracy morskiej. Powołując się na zasadę pomocniczości, definicję stref współpracy transgranicznej należy przygotować za zgodą zainteresowanych państw członkowskich, regionów i innych jednostek terytorialnych, aby zagwarantować ciągłość i spójność z aktualnymi programami.

Poprawka 12

Artykuł 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 7</p> <p>Zasięg geograficzny współpracy regionów najbardziej oddalonych i międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji</p> <p>1. W odniesieniu do jakiegokolwiek programu Interreg w komponentcie 4 lub w odniesieniu do międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji w komponentcie 5 wsparciem EFRR objęte jest całe terytorium Unii.</p> <p>2. Programy Interreg w komponentcie 4 mogą obejmować całość lub część państw trzecich, krajów partnerskich, innych terytoriów lub krajów i terytoriów zamorskich, o których mowa w art. 4, 5 i 6, niezależnie od tego, czy są wspierane z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 7</p> <p>Zasięg geograficzny współpracy regionów najbardziej oddalonych</p> <p>1. W odniesieniu do jakiegokolwiek programu Interreg w komponentcie 4 wsparciem EFRR objęte jest całe terytorium Unii.</p> <p>2. Programy Interreg w komponentcie 4 mogą obejmować całość lub część państw trzecich, krajów partnerskich, innych terytoriów lub krajów i terytoriów zamorskich, o których mowa w art. 4, 5 i 6, niezależnie od tego, czy są wspierane z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii.</p> <p>Państwa trzecie mogą uczestniczyć w finansowaniu w formie dochodów zewnętrznych przeznaczonych na określony cel.</p>

Uzasadnienie

Wszystkie aspekty międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji będą przedmiotem oddzielnego rozdziału w przedmiotowym rozporządzeniu. Poprawka ma na celu doprecyzowanie w świetle tego, że państwa członkowskie mogą uczestniczyć w komponencie 4 w zamian za wkład finansowy w formie dochodów zewnętrznych na określony cel. KR popiera włączenie brytyjskiego wkładu finansowego w postaci dochodów zewnętrznych przeznaczonych na określony cel do międzyregionalnego komponentu 4 i komponentu międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji 5, a także dalszy udział samorządów terytorialnych z państw trzecich w tej samej formie.

Poprawka 13

Artykuł 9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 9</p> <p>Środki z EFRR na cel „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg)</p> <p>1. Środki z EFRR na cel „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) wynoszą 8 430 000 000 EUR z ogólnych środków dostępnych na zobowiązania budżetowe z EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności na okres programowania 2021–2027, zgodnie z art. [102 ust. 1] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].</p> <p>2. Środki, o których mowa w ust. 1, są przydzielone w następujący sposób:</p> <p>a) 52,7 % (tj. ogółem 4 440 000 000 EUR) na współpracę transgraniczną (komponent 1);</p> <p>b) 31,4 % (tj. ogółem 2 649 900 000 EUR) na współpracę transnarodową i współpracę morską (komponent 2);</p> <p>c) 3,2 % (tj. ogółem 270 100 000 EUR) na współpracę regionów najbardziej oddalonych (komponent 3);</p> <p>d) 1,2 % (tj. ogółem 100 000 000 EUR) na współpracę międzyregionalną (komponent 4);</p> <p>e) 11,5 % (tj. ogółem 970 000 000 EUR) dla międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji (komponent 5).</p> <p>3. Komisja podaje do wiadomości każdego państwa członkowskiego jego udział w całkowitej kwocie przydzielonej na komponenty 1, 2 i 3, w podziale na poszczególne lata.</p> <p>Podział środków między państwa członkowskie opiera się na kryterium liczby ludności w następujących regionach:</p> <p>a) regiony na poziomie NUTS 3 dla komponentu 1 i te regiony na poziomie NUTS 3, które zostały wyszczególnione w akcie wykonawczym na podstawie art. 8 ust. 2, dla komponentu 2B;</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 9</p> <p>Środki z EFRR na cel „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg)</p> <p>1. Wynoszący 3 % odsetek całkowitych środków na zobowiązania budżetowe funduszy na lata 2021–2027 (tj. ogółem 10 000 000 000 EUR) z ogólnych środków dostępnych na zobowiązania budżetowe z EFRR, EFS+ i Funduszu Spójności na okres programowania 2021–2027, zgodnie z art. [104 ust. 7] rozporządzenia (UE) [nowe RWP] zostanie przeznaczony na finansowanie komponentów 1–4.</p> <p>2. Środki, o których mowa w ust. 1, są przydzielone w następujący sposób:</p> <p>a) 72,3 % (tj. ogółem 7 236 000 000 EUR) na współpracę transgraniczną lądową i morską (komponent 1);</p> <p>b) 19,2 % (tj. ogółem 1 929 000 000 EUR) na współpracę transnarodową (komponent 2);</p> <p>c) 2,9 % (tj. ogółem 272 000 000 EUR) na współpracę regionów najbardziej oddalonych (komponent 3);</p> <p>d) 5,6 % (tj. ogółem 563 000 000 EUR) na współpracę międzyregionalną (komponent 4);</p> <p>3. Komisja podaje do wiadomości każdego państwa członkowskiego jego udział w całkowitej kwocie przydzielonej na komponenty 1, 2 i 3, w podziale na poszczególne lata.</p> <p>Podział środków między państwa członkowskie opiera się na kryterium liczby ludności w następujących regionach:</p> <p>a) regiony na poziomie NUTS 3 dla komponentu 1, które zostały wyszczególnione w akcie wykonawczym na podstawie art. 8 ust. 2;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>b) regiony Unii na poziomie NUTS 2 dla komponentów 2 A i 3.</p> <p>4. Każde państwo członkowskie może przesunąć do 15 % środków swojej alokacji finansowej na komponenty 1, 2 i 3 z jednego z tych komponentów na jeden komponent lub ich większą liczbę.</p> <p>5. W oparciu o kwoty podane do wiadomości zgodnie z ust. 3 każde państwo członkowskie informuje Komisję, czy i jak wykorzystało możliwość przesunięcia środków przewidzianą w art. 4, oraz o wynikającym z tego podziale środków między programy Interreg, w których uczestniczy to państwo członkowskie.</p>	<p>b) regiony Unii na poziomie NUTS 2 dla komponentów 2 i 3.</p> <p>4. Każde państwo członkowskie może przesunąć do 15 % środków swojej alokacji finansowej na komponenty 1, 2 i 3 z jednego z tych komponentów na jeden komponent lub ich większą liczbę.</p> <p>W przypadku programów współpracy transgranicznej i morskiej, gdzie ograniczono środki przewidziane na okres 2021–2027, zainteresowane państwa członkowskie muszą przeznaczyć środki EFRR pochodzące z puli krajowej na dalsze zagwarantowanie środków na te programy na poziomie wynoszącym co najmniej 2/3 środków na okres 2014–2020.</p> <p>5. W oparciu o kwoty podane do wiadomości zgodnie z ust. 3 każde państwo członkowskie, po konsultacji z władzami lokalnymi i regionalnymi, informuje Komisję, czy i jak wykorzystało możliwość przesunięcia środków przewidzianą w art. 4, oraz o wynikającym z tego podziale środków między programy Interreg, w których uczestniczy to państwo członkowskie.</p>

Uzasadnienie

W następstwie podwyżki budżetowej zaproponowanej przez sprawozdawców RWP w art. 104 ust. 7 nowego rozporządzenia RWP (UE) w celu zwiększenia całkowitych środków na zobowiązania budżetowe funduszy z 2,5 % do 3,3 % na finansowanie działań w obszarze współpracy przewidzianych w rozporządzeniu. Z tych 3,3 % proponujemy przeznaczyć 3 % na tradycyjne działania EWT (tj. komponenty 1, 2 i 4) i na nowy komponent 3. Proponujemy powielić podział zastosowany w obecnym okresie programowania, tj. około 75 % na współpracę transgraniczną obejmującą transgraniczną współpracę morską, 10 % na współpracę transnarodową i około 5 % na rozszerzoną współpracę międzyregionalną.

Pozostałe 0,3 % zostanie przyznane na międzyregionalne innowacyjne inwestycje, lecz z uwzględnieniem specyfiki tej nowej inicjatywy, która zasługuje naszym zdaniem na oddzielny rozdział w przedmiotowym rozporządzeniu.

Poprawka 14

Artykuł 11

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 11</p> <p style="text-align: center;">Wykaz środków programów Interreg</p> <p>1. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 9 ust. 5 Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający wykaz wszystkich programów Interreg i wskazujący łączną kwotę ogólnego wsparcia ze środków EFRR w podziale na programy oraz, w stosownych przypadkach, łączne wsparcie z instrumentu finansowania zewnętrznego Unii. Akt wykonawczy jest przyjmowany zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 63 ust. 2.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 11</p> <p style="text-align: center;">Wykaz środków programów Interreg</p> <p>1. Na podstawie informacji przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 9 ust. 5 Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający wykaz wszystkich programów Interreg i wskazujący łączną kwotę ogólnego wsparcia ze środków EFRR w podziale na programy oraz, w stosownych przypadkach, łączne wsparcie z instrumentu finansowania zewnętrznego Unii. Akt wykonawczy jest przyjmowany zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 63 ust. 2.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Akt wykonawczy zawiera wykaz kwot przesuniętych zgodnie z art. 9 ust. 5 w podziale na państwa członkowskie i instrumenty finansowania zewnętrznego Unii.</p>	<p>2. Akt wykonawczy zawiera wykaz kwot przesuniętych zgodnie z art. 9 ust. 5 w podziale na państwa członkowskie i instrumenty finansowania zewnętrznego Unii.</p> <p>3. <i>Państwa członkowskie powinny informować o tym, w jaki sposób władze lokalne i regionalne oraz inne zainteresowane strony brały udział w opracowywaniu programu, powołując się na art. 6 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów dotyczącego partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów.</i></p>

Poprawka 15

Artykuł 13

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 13</p> <p style="text-align: center;">Stopy współfinansowania</p> <p>Stopa współfinansowania na poziomie każdego programu Interreg nie może przekraczać 70 %, <i>chyba że</i> w odniesieniu do zewnętrznych programów transgranicznych lub programów Interreg w komponentie 3 <i>wyższa wartość procentowa jest określona odpowiednio</i> w rozporządzeniu (UE) [IPA III], [ISRWM] lub decyzji Rady (UE) [PKTZ] lub w innym przyjętym na ich mocy akcie.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 13</p> <p style="text-align: center;">Stopy współfinansowania</p> <p>Stopa współfinansowania na poziomie każdego programu Interreg nie może przekraczać 85 %, <i>zwłaszcza</i> w odniesieniu do zewnętrznych programów transgranicznych lub programów Interreg w komponentie 3, <i>małych projektów przewidzianych w art. 16–26</i>, w rozporządzeniu (UE) [IPA III], [ISRWM] lub decyzji Rady (UE) [PKTZ] lub w innym przyjętym na ich mocy akcie.</p>

Uzasadnienie

KR wnioskuje o utrzymanie stopy współfinansowania na poziomie 85 % w odniesieniu do wszystkich projektów, a przynajmniej w odniesieniu do najmniejszych projektów międzyregionalnych, zwłaszcza najmniejszych projektów, o których mowa w art. 16–26.

Poprawka 16

Artykuł 14 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>4. W komponentach 1, 2 i 3 EFRR i – w stosownych przypadkach – instrumenty finansowania zewnętrznego Unii mogą również wspierać cele szczegółowe Interreg „lepszego zarządzania Interreg”, zwłaszcza poprzez następujące działania:</p>	<p>4. W komponentach 1, 2 i 3 EFRR i – w stosownych przypadkach – instrumenty finansowania zewnętrznego Unii mogą również wspierać cele szczegółowe Interreg „lepszego zarządzania Interreg”, zwłaszcza poprzez następujące działania:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>a) w programach Interreg w komponentach 1 i 2B:</p> <p>(i) zwiększenie zdolności instytucjonalnej organów publicznych, zwłaszcza tych, którym powierzono zarządzanie konkretnym terytorium, i zainteresowanych stron;</p> <p>(ii) zwiększenie sprawności administracji publicznej w drodze upowszechniania współpracy prawnej i administracyjnej oraz współpracy między obywatelami i instytucjami, zwłaszcza w celu wyeliminowania przeszkód prawnych i innych barier w regionach granicznych;</p> <p>b) w programach Interreg w komponentach 1, 2 i 3: wzmocnienie zdolności instytucjonalnej organów publicznych i zainteresowanych stron w celu wdrażania strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego;</p> <p>c) w ramach zewnętrznych programów współpracy transgranicznej i programów Interreg w komponentach 2 i 3 wspieranych z funduszy Interreg, w uzupełnieniu lit. a) i b): budowanie wzajemnego zaufania, zwłaszcza poprzez zachęcanie do działań ułatwiających kontakty międzyludzkie, wzmocnienie trwałej demokracji i wspieranie podmiotów społeczeństwa obywatelskiego oraz ich roli w procesie reform i przemian demokratycznych.</p>	<p>a) w programach Interreg w komponentach 1:</p> <p>(i) zwiększenie zdolności instytucjonalnej organów publicznych, zwłaszcza tych, którym powierzono zarządzanie konkretnym terytorium, i zainteresowanych stron;</p> <p>(ii) zwiększenie sprawności administracji publicznej w drodze upowszechniania współpracy prawnej i administracyjnej oraz współpracy między obywatelami i instytucjami, zwłaszcza w celu wyeliminowania przeszkód prawnych i innych barier w regionach granicznych, budowanie wzajemnego zaufania, zwłaszcza poprzez zachęcanie do działań ułatwiających kontakty międzyludzkie;</p> <p>b) w programach Interreg w komponentach 1, 2 i 3: wzmocnienie zdolności instytucjonalnej organów publicznych i zainteresowanych stron w celu wdrażania strategii makroregionalnych i strategii na rzecz basenu morskiego;</p> <p>c) w ramach zewnętrznych programów współpracy transgranicznej i programów Interreg w komponentach 2 i 3 wspieranych z funduszy Interreg, w uzupełnieniu lit. a) i b): budowanie wzajemnego zaufania, zwłaszcza poprzez wzmocnienie trwałej demokracji i wspieranie podmiotów społeczeństwa obywatelskiego oraz ich roli w procesie reform i przemian demokratycznych.</p>

Uzasadnienie

Budowanie wzajemnego zaufania i wspieranie projektów ułatwiających kontakty międzyludzkie jest istotne nie tylko dla zewnętrznej, ale również dla wewnętrznej współpracy transgranicznej i należy je wyraźnie wspierać.

Poprawka 17

Artykuł 15

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 15</p> <p style="text-align: center;">Koncentracja tematyczna</p> <p>1. Co najmniej 60 % środków EFRR i – w stosownych przypadkach – instrumentów finansowania zewnętrznego Unii przydzielonych w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna na każdy program Interreg w komponentach 1, 2, i 3 przydziela się na maksymalnie trzy cele polityki określone w art. [4 ust. 1] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 15</p> <p style="text-align: center;">Koncentracja tematyczna</p> <p>1. Nie więcej niż 60 % środków EFRR na szczeblu krajowym i regionalnym oraz – w stosownych przypadkach – instrumentów finansowania zewnętrznego Unii przydzielonych w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna na każdy program Interreg w komponentach 1, 2, i 3 przydziela się na maksymalnie trzy cele polityki określone w art. [4 ust. 1] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Dodatkowe alokacje 15 % środków z EFRR i – w stosownych przypadkach – instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna na każdy program Interreg w komponentach 1, 2 i 3 przydziela się na cel szczegółowy Interreg „lepsze zarządzanie Interreg” lub na zewnętrzny cel szczegółowy Interreg „bezpieczniejsza i lepiej chroniona Europa”.</p> <p>3. W przypadku gdy program Interreg w komponentcie 2 A wspiera strategię makroregionalną, łączne alokacje środków z EFRR i – w stosownych przypadkach – z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna zostają przeznaczone na realizację celów tej strategii.</p> <p>4. W przypadku gdy program Interreg w komponentcie 2B wspiera strategię makroregionalną lub strategię na rzecz basenu morskiego, co najmniej 70 % łącznych alokacji środków z EFRR i – w stosownych przypadkach – z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna zostaje przeznaczonych na realizację celów tej strategii.</p> <p>5. W odniesieniu do programów Interreg w komponentcie 4 łączne alokacje środków z EFRR i – w stosownych przypadkach – z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna przydziela się na cel szczegółowy Interreg „lepsze zarządzanie Interreg”.</p>	<p>2. Dodatkowe alokacje na maksymalnym poziomie 15 % środków z EFRR i – w stosownych przypadkach – instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna na każdy program Interreg w komponentach 1, 2 i 3 można przydzielić na cel szczegółowy Interreg „lepsze zarządzanie Interreg” i/lub na zewnętrzny cel szczegółowy Interreg „bezpieczniejsza i lepiej chroniona Europa”. Ten odsetek może być większy niż 15 %, jeżeli strony biorące udział w negocjacjach dotyczących programu uznają to za konieczne.</p> <p>Również projekty w ramach celu „lepsze zarządzanie Interreg” mogą korzystać z finansowania na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/XXX (ustanawiającego program wspierania reform). W takim przypadku rozporządzenie (UE) 2018/XXX [EWT] będzie pełniło funkcję przewodnią.</p> <p>3. W przypadku gdy program Interreg w komponentcie 2 wspiera strategię makroregionalną, łączne alokacje środków z EFRR i – w stosownych przypadkach – z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna zostają przeznaczone na realizację celów tej strategii.</p> <p>4. W przypadku gdy program Interreg w komponentcie 1 wspiera strategię makroregionalną lub strategię na rzecz basenu morskiego, co najmniej 70 % łącznych alokacji środków z EFRR i – w stosownych przypadkach – z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna zostaje, co do zasady, przeznaczonych na realizację celów tej strategii. W porozumieniu z Komisją można ustanowić inne odsetki.</p> <p>5. W odniesieniu do programów Interreg w komponentcie 4 łączne alokacje środków z EFRR i – w stosownych przypadkach – z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii w ramach priorytetów innych niż pomoc techniczna przydziela się na cel szczegółowy Interreg „lepsze zarządzanie Interreg”.</p>

Uzasadnienie

Domaganie się od wszystkich regionów Europy przyznania tego samego stałego odsetka na „lepsze zarządzanie Interreg” poza pomocą techniczną nie jest sprawiedliwe.

Niemniej w regionach, które chciałyby używać EWT jako instrumentu wspomagającego dobre zarządzanie i reformy strukturalne, należy pozostawić możliwość korzystania z dodatkowego wsparcia z nowego programu wspierania reform.

KR popiera wspomaganie strategii makroregionalnych z komponentów 1 i 2.

Poprawka 18

Dodać nowy rozdział po rozdziale II

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p style="text-align: center;">ROZDZIAŁ III</p> <p style="text-align: center;">Międzyregionalne innowacyjne inwestycje</p> <p style="text-align: center;">Artykuł 15a</p> <p>Międzyregionalne innowacyjne inwestycje</p> <p>1. Na międzyregionalne innowacyjne inwestycje przyznano 0,3 % całkowitych środków na zobowiązania budżetowe funduszu na okres 2021–2027 (tj. łączną kwotę 970 000 000 EUR). Środki te zostaną przeznaczone na inwestycje międzyregionalne w dziedzinie innowacji i zostaną przeznaczone na komercjalizację i zwiększenie liczby międzyregionalnych projektów innowacyjnych, które mają niezbędny potencjał do zachęcania do rozwoju europejskich łańcuchów wartości. Dodatkowe środki pochodzące z projektu „Horyzont Europa” [wniosek dotyczący rozporządzenia (UE) 2018/XXX] mogą być przekazywane do budżetu albo bezpośrednio, albo z zastosowaniem metody funduszu głównego.</p> <p>2. Międzyregionalne innowacyjne inwestycje są przeznaczone na następujące działania:</p> <ol style="list-style-type: none"> a) komercjalizację i modernizację wspólnych projektów innowacyjnych, które mogą zachęcić do rozwoju europejskich łańcuchów wartości; b) skupienie badaczy, przedsiębiorstw, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i organów administracji publicznej zaangażowanych w strategię inteligentnej specjalizacji ustanowione na szczeblu krajowym lub regionalnym; c) projekty pilotażowe służące zidentyfikowaniu lub przetestowaniu nowych rozwiązań w obszarze rozwoju regionalnego i lokalnego na podstawie strategii inteligentnej specjalizacji; d) wymianę doświadczeń w dziedzinie innowacji w celu wykorzystania doświadczenia zdobytego w dziedzinie rozwoju regionalnego lub lokalnego. <p>3. Jeżeli chodzi o międzyregionalne innowacyjne inwestycje, wsparciem EFRR jest objęte całe terytorium UE.</p> <p>4. Opracowanie i zgłaszanie międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji przeprowadzane jest w ramach zarządzania bezpośredniego.</p> <p>5. Z poszanowaniem zasady europejskiej spójności terytorialnej regiony poniżej średniego europejskiego wskaźnika konkurencyjności regionów (European Regional Competitiveness Index) w latach 2013–2016 oraz regiony, o których mowa w art. 174, i regiony najbardziej oddalone mogą korzystać w ramach międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji z wyższego poziomu współfinansowania z EFRR wynoszącego od 85 do 100 %. Te zachęty na rzecz międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji w regionach z trudnościami strukturalnymi muszą:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>a) umożliwić tym regionom wspólne tworzenie nowatorskich projektów inwestycyjnych o dużym potencjale transferu i powielenia na innych terytoriach z takimi samymi trudnościami strukturalnymi;</p> <p>b) być ukierunkowane na pobudzanie procesów innowacji w gospodarkach regionalnych z geograficznymi i demograficznymi trudnościami strukturalnymi, na wykorzystywanie zasobów lokalnych, wsparcie dla wykorzystywania odnawialnych źródeł energii, gospodarowanie odpadami, gospodarkę wodną, promowanie dziedzictwa kulturowego i naturalnego oraz wprowadzenie gospodarki o obiegu zamkniętym; termin „innowacja” jest tutaj użyty w odniesieniu do innowacji technologicznych, organizacyjnych, społecznych i środowiskowych;</p> <p>c) umożliwić tym regionom korzystanie z platform technologicznych tworzonych przez regiony bardziej konkurencyjne, co pozwoli na międzyregionalny transfer technologii i wiedzy oraz przyczyni się do większej integracji międzyregionalnej.</p> <p>6. Państwa trzecie mogą uczestniczyć w inicjatywie, pod warunkiem że będą również uczestniczyć w finansowaniu w formie dochodów zewnętrznych przeznaczonych na określony cel.</p>

Uzasadnienie

Chociaż utworzenie międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji jest jedną z najbardziej pozytywnych nowości w nowym okresie programowania, pozostają one instrumentem znacznie różniącym się od Europejskiej współpracy terytorialnej. Z tego względu, a także w celu podkreślenia jego specjalnego znaczenia, proponujemy ujęcie tych inwestycji w oddzielnym rozdziale zawierającym różne przepisy rozproszone we wniosku dotyczącym rozporządzenia.

Proponujemy również zwiększenie jego budżetu i stworzenie specjalnej rezerwy wynoszącej 0,3 % budżetu spójności, a także umożliwienie dodatkowego przeniesienia środków. Jednocześnie, aby przestrzegać zasady europejskiej spójności terytorialnej, część zasobów powinna być przeznaczona na regiony, które nie są jeszcze najbardziej innowacyjne w UE.

Ponadto, aby uniknąć pogłębiania rozbieżności w dziedzinie innowacji i konkurencyjności między regionami, należy promować innowacje na terytoriach o dużych ograniczeniach oraz o konkurencyjności niższej niż średnia unijna.

Wniosek ten jest odzwierciedleniem w rozporządzeniu EWT zaleceń między innymi opinii sprawozdawców Maupertuis (2017), Herrery Campo (2016), Osvalda (2012), Karácsony'a (2018).

Poprawka 19

Artykuł 16

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 16</p> <p>Przygotowywanie i przedkładanie programów Interreg</p> <p>1. Cel „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) jest realizowany za pomocą programów Interreg objętych zarządzaniem dzielonym z wyjątkiem komponentu 3, który może zostać zrealizowany jako całość lub częściowo w ramach zarządzania pośredniego, oraz komponentu 5, który jest realizowany w ramach zarządzania bezpośredniego lub zarządzania pośredniego.</p> <p>2. W odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie lub kraje i terytoria zamorskie przygotowują program Interreg zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku.</p> <p>3. Uczestniczące państwa członkowskie przygotowują program Interreg we współpracy z partnerami programu, o których mowa w art. [6] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].</p> <p>Uczestniczące państwa trzecie, kraje partnerskie lub kraje i terytoria zamorskie w stosownych przypadkach angażują również partnerów programu równoważnych z tymi, o których mowa w niniejszym artykule.</p> <p>4. Państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca, przedkłada program Interreg Komisji do dnia [data wejścia w życie plus dziewięć miesięcy] w imieniu wszystkich uczestniczących państw członkowskich oraz – w stosownych przypadkach – państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich.</p> <p>Państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca, przedkłada jednak program Interreg obejmujący wsparcie z instrumentu finansowania zewnętrznego Unii nie później niż sześć miesięcy po przyjęciu przez Komisję odpowiedniego strategicznego dokumentu programowego na mocy art. 10 ust. 1 lub w razie takiej konieczności na mocy odpowiedniego aktu podstawowego dotyczącego jednego instrumentu finansowania zewnętrznego Unii lub większej ich liczby.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 16</p> <p>Przygotowywanie i przedkładanie programów Interreg</p> <p>1. Cel „Europejska współpraca terytorialna” (Interreg) jest realizowany za pomocą programów Interreg objętych zarządzaniem dzielonym z wyjątkiem komponentu 3, który może zostać zrealizowany jako całość lub częściowo w ramach zarządzania pośredniego.</p> <p>2. W odniesieniu do okresu od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r. uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie lub kraje i terytoria zamorskie przygotowują program Interreg zgodnie ze wzorem zamieszczonym w załączniku.</p> <p>3. Uczestniczące państwa członkowskie przygotowują program Interreg we współpracy z partnerami programu, o których mowa w art. [6] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].</p> <p>Uczestniczące państwa trzecie, kraje partnerskie lub kraje i terytoria zamorskie w stosownych przypadkach angażują również partnerów programu równoważnych z tymi, o których mowa w niniejszym artykule.</p> <p>Podczas przygotowywania programów Interreg obejmujących strategie makroregionalne lub strategie dotyczące basenów morskich państwa członkowskie i partnerzy programu muszą uwzględnić priorytety tematyczne strategii makroregionalnych i strategii dotyczących basenów morskich oraz skonsultować się z zainteresowanymi podmiotami.</p> <p>4. Państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca, do dnia [data wejścia w życie plus dziewięć miesięcy] przedkłada Komisji program lub kilka programów Interreg wzdłuż odpowiedniej granicy lądowej lub morskiej w imieniu wszystkich uczestniczących państw członkowskich oraz – w stosownych przypadkach – państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich.</p> <p>Państwo członkowskie, w którym mieści się przyszła instytucja zarządzająca, przedkłada jednak program Interreg obejmujący wsparcie z instrumentu finansowania zewnętrznego Unii nie później niż sześć miesięcy po przyjęciu przez Komisję odpowiedniego strategicznego dokumentu programowego na mocy art. 10 ust. 1 lub w razie takiej konieczności na mocy odpowiedniego aktu podstawowego dotyczącego jednego instrumentu finansowania zewnętrznego Unii lub większej ich liczby.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>5. Przed przedłożeniem programu Interreg Komisji uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie lub kraje i terytoria zamorskie, potwierdzają na piśmie swoją zgodę na jego treść. Zgoda ta obejmuje również zobowiązanie wszystkich uczestniczących państw członkowskich i, w stosownych przypadkach, państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich, do zapewnienia współfinansowania niezbędnego do realizacji programu Interreg oraz, w stosownych przypadkach, zobowiązanie państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich do wniesienia wkładu finansowego.</p> <p>W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku programów Interreg obejmujących regiony najbardziej oddalone i państwa trzecie, kraje partnerskie lub kraje i terytoria zamorskie, przed przedstawieniem programów Interreg Komisji dane państwa członkowskie zasięgają opinii właściwych państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich. W takim przypadku zgoda na treść programów Interreg i ewentualny wkład państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich może również być wyrażona w formalnie zatwierdzonym protokole z posiedzeń konsultacyjnych z państwami trzecimi, krajami partnerskimi lub krajami i terytoriami zamorskimi lub obrad organizacji współpracy regionalnej.</p> <p>6. Zgodnie z art. 62 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych wprowadzających zmiany w załączniku w celu wprowadzenia dostosowań do zmian pojawiających się w okresie programowania w przypadku elementów innych niż istotne.</p>	<p>5. Przed przedłożeniem programu Interreg Komisji uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie lub kraje i terytoria zamorskie, potwierdzają na piśmie swoją zgodę na jego treść. Zgoda ta obejmuje również zobowiązanie wszystkich uczestniczących państw członkowskich i, w stosownych przypadkach, państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich, do zapewnienia współfinansowania niezbędnego do realizacji programu Interreg oraz, w stosownych przypadkach, zobowiązanie państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich do wniesienia wkładu finansowego.</p> <p>W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku programów Interreg obejmujących regiony najbardziej oddalone i państwa trzecie, kraje partnerskie lub kraje i terytoria zamorskie, przed przedstawieniem programów Interreg Komisji dane państwa członkowskie zasięgają opinii właściwych państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich. W takim przypadku zgoda na treść programów Interreg i ewentualny wkład państw trzecich, krajów partnerskich lub krajów i terytoriów zamorskich może również być wyrażona w formalnie zatwierdzonym protokole z posiedzeń konsultacyjnych z państwami trzecimi, krajami partnerskimi lub krajami i terytoriami zamorskimi lub kilkoma programami Interreg wzdłuż odpowiedniej granicy lądowej lub morskiej.</p> <p>6. Zgodnie z art. 62 Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych wprowadzających zmiany w załączniku w celu wprowadzenia dostosowań do zmian pojawiających się w okresie programowania w przypadku elementów innych niż istotne.</p>

Uzasadnienie

Należy wprowadzić zasadę partnerstwa w celu zapewnienia spójności między różnymi działaniami współpracy transgranicznej. KR popiera przeniesienie transgranicznej współpracy morskiej z powrotem do komponentu 1.

Poprawka 20

Artykuł 19

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 19</p> <p>Wprowadzanie zmian do programów Interreg</p> <p>1. Państwo członkowskie, w którym mieści się instytucja zarządzająca, może przedłożyć uzasadniony wniosek o zmiany w programie Interreg wraz ze zmienionym programem, opisującym zakładany wpływ takich zmian na osiągnięcie celów.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 19</p> <p>Wprowadzanie zmian do programów Interreg</p> <p>1. Państwo członkowskie, w którym mieści się instytucja zarządzająca, może, po konsultacjach z organami lokalnymi i regionalnymi oraz zgodnie z art. 6 RWP, przedłożyć uzasadniony wniosek o zmiany w programie Interreg wraz ze zmienionym programem, opisującym zakładany wpływ takich zmian na osiągnięcie celów.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Komisja ocenia zgodność wprowadzonych zmian z rozporządzeniem (UE) [nowe RWP], rozporządzeniem (UE) [nowe EFRR] oraz niniejszym rozporządzeniem i może zgłosić uwagi w terminie 3 miesięcy od przedłożenia zmienionego programu.</p> <p>3. Uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie lub kraje i terytoria zamorskie poprawiają zmieniony program z uwzględnieniem uwag Komisji.</p> <p>4. Komisja zatwierdza zmiany w programie Interreg nie później niż sześć miesięcy po ich przedłożeniu przez państwo członkowskie.</p> <p>5. W okresie programowania państwo członkowskie może dokonać przesunięcia kwoty wynoszącej do 5 % początkowej alokacji dla danego priorytetu i nie więcej niż 3 % budżetu programu na rzecz innego priorytetu tego samego programu Interreg.</p> <p>Takie przesunięcia nie mają wpływu na poprzednie lata.</p> <p>Uważa się je za nieistotne i nie wymagają one decyzji Komisji w sprawie zmiany programu Interreg. Muszą one jednak być zgodne ze wszystkimi wymogami regulacyjnymi. Instytucja zarządzająca przedkłada Komisji zmienioną tabelę, o której mowa w art. 17 ust. 4 lit. g) ppkt (ii).</p> <p>6. Zatwierdzenie przez Komisję nie jest wymagane w przypadku korekt o czysto typograficznym lub redakcyjnym charakterze, które nie mają wpływu na wdrażanie programu Interreg. Instytucja zarządzająca informuje Komisję o takich korektach.</p>	<p>2. Komisja ocenia zgodność wprowadzonych zmian z rozporządzeniem (UE) [nowe RWP], rozporządzeniem (UE) [nowe EFRR] oraz niniejszym rozporządzeniem i może zgłosić uwagi w terminie 3 miesięcy od przedłożenia zmienionego programu.</p> <p>3. Uczestniczące państwa członkowskie oraz – w stosownych przypadkach – państwa trzecie, kraje partnerskie lub kraje i terytoria zamorskie poprawiają zmieniony program z uwzględnieniem uwag Komisji.</p> <p>4. Komisja zatwierdza zmiany w programie Interreg nie później niż sześć miesięcy po ich przedłożeniu przez państwo członkowskie.</p> <p>5. W okresie programowania państwo członkowskie – po konsultacjach z organami lokalnymi i regionalnymi oraz zgodnie z art. 6 RWP – może dokonać przesunięcia kwoty wynoszącej do 5 % początkowej alokacji dla danego priorytetu i nie więcej niż 3 % budżetu programu na rzecz innego priorytetu tego samego programu Interreg, po konsultacjach z organami lokalnymi i regionalnymi oraz zgodnie z art. 6 RWP.</p> <p>Takie przesunięcia nie mają wpływu na poprzednie lata.</p> <p>Uważa się je za nieistotne i nie wymagają one decyzji Komisji w sprawie zmiany programu Interreg. Muszą one jednak być zgodne ze wszystkimi wymogami regulacyjnymi. Instytucja zarządzająca przedkłada Komisji zmienioną tabelę, o której mowa w art. 17 ust. 4 lit. g) ppkt (ii).</p> <p>6. Zatwierdzenie przez Komisję nie jest wymagane w przypadku korekt o czysto typograficznym lub redakcyjnym charakterze, które nie mają wpływu na wdrażanie programu Interreg. Instytucja zarządzająca informuje Komisję o takich korektach.</p>

Uzasadnienie

W zmianach programu należy zagwarantować przestrzeganie zasady partnerstwa.

Poprawka 21

Artykuł 24

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 24</p> <p style="text-align: center;">Fundusze małych projektów</p> <p>1. Wkład z EFRR lub, w stosownych przypadkach, instrumentu finansowania zewnętrznego Unii do funduszu małych projektów w ramach programu Interreg nie może przekraczać 20 000 000 EUR lub 15 % łącznej kwoty alokacji programu Interreg, w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 24</p> <p style="text-align: center;">Fundusze małych projektów</p> <p>1. Wkład z EFRR lub, w stosownych przypadkach, instrumentu finansowania zewnętrznego Unii do funduszu małych projektów w ramach programu Interreg nie może przekraczać 20 000 000 EUR lub 15 % łącznej kwoty alokacji programu Interreg, w zależności od tego, która z tych kwot jest niższa. W ramach programu Interreg można ustanawiać szereg funduszy małych projektów.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Ostateczni odbiorcy w ramach funduszu małych projektów otrzymują wsparcie z EFRR lub – w stosownych przypadkach – instrumentów finansowania zewnętrznego Unii poprzez beneficjenta i wdrażają małe projekty w ramach tego funduszu małych projektów („małe projekty”).</p> <p>2. Beneficjentem funduszu małych projektów jest transgraniczny podmiot prawny lub EUWT.</p> <p>3. W dokumencie opisującym warunki wsparcia funduszu małych projektów oprócz elementów ustanowionych w art. 22 ust. 6 określa się elementy niezbędne do zapewnienia, że beneficjent:</p> <p>a) ustanowił niedyskryminującą i przejrzystą procedurę wyboru;</p> <p>b) stosuje obiektywne kryteria wyboru małych projektów, które pozwalają uniknąć konfliktów interesów;</p> <p>c) przeprowadza oceny wniosków o wsparcie;</p> <p>d) wybiera projekty i ustala kwotę wsparcia dla każdego małego projektu;</p> <p>e) odpowiada za realizację operacji oraz dysponuje wszystkimi dokumentami potwierdzającymi wymaganymi do przeprowadzenia ścieżki audytu zgodnie z załącznikiem [XI] rozporządzenia (UE) [nowe RWP];</p> <p>f) udostępnia opinii publicznej wykaz ostatecznych odbiorców, którzy odnoszą korzyści z operacji.</p> <p>Beneficjent zapewnia przestrzeganie przez ostatecznych odbiorców wymogów określonych w art. 35.</p> <p>4. Wybór małych projektów nie stanowi przekazania zadań instytucji zarządzającej do instytucji pośredniczącej zgodnie z art. [65 ust. 3] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].</p>	<p>Ostateczni odbiorcy w ramach funduszu małych projektów otrzymują wsparcie z EFRR lub – w stosownych przypadkach – instrumentów finansowania zewnętrznego Unii poprzez beneficjenta i wdrażają małe projekty w ramach tego funduszu małych projektów („małe projekty”).</p> <p>2. Beneficjentem funduszu małych projektów jest transgraniczny podmiot prawny, EUWT, euromregion, podmioty prawne regionów najbardziej oddalonych lub inne ugrupowanie różnych samorządów terytorialnych.</p> <p>3. W dokumencie opisującym warunki wsparcia funduszu małych projektów oprócz elementów ustanowionych w art. 22 ust. 6 określa się elementy niezbędne do zapewnienia, że beneficjent:</p> <p>a) ustanowił niedyskryminującą i przejrzystą procedurę wyboru;</p> <p>b) stosuje obiektywne kryteria wyboru małych projektów, które pozwalają uniknąć konfliktów interesów;</p> <p>c) przeprowadza oceny wniosków o wsparcie;</p> <p>d) wybiera projekty i ustala kwotę wsparcia dla każdego małego projektu;</p> <p>e) odpowiada za realizację operacji oraz dysponuje wszystkimi dokumentami potwierdzającymi wymaganymi do przeprowadzenia ścieżki audytu zgodnie z załącznikiem [XI] rozporządzenia (UE) [nowe RWP];</p> <p>f) udostępnia opinii publicznej wykaz ostatecznych odbiorców, którzy odnoszą korzyści z operacji.</p> <p>Beneficjent zapewnia przestrzeganie przez ostatecznych odbiorców wymogów określonych w art. 35.</p> <p>4. Wybór małych projektów nie stanowi przekazania zadań instytucji zarządzającej do instytucji pośredniczącej zgodnie z art. [65 ust. 3] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>5. Koszty personelu i koszty pośrednie na szczeblu beneficjenta dotyczące zarządzania funduszem małych projektów nie mogą przekraczać 20 % łącznej kwoty kosztów kwalifikowalnych danego funduszu małych projektów.</p> <p>6. W przypadku gdy całkowity wkład publiczny do małego projektu nie przekracza kwoty 100 000 EUR, wkład przyznany z EFRR lub – w stosownych przypadkach – instrumentu finansowania zewnętrznego Unii przyjmuje formę kosztów jednostkowych, płatności ryczałtowych i stawek ryczałtowych, z wyjątkiem projektów, których wsparcie stanowi pomoc państwa.</p> <p>W przypadku stosowania finansowania w oparciu o stawki ryczałtowe, kategorie kosztów, do których stosuje się daną stawkę ryczałtową, mogą podlegać zwrotowi zgodnie z [art. 48 ust. 1 lit. a)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].</p>	<p>5. Koszty personelu i koszty pośrednie na szczeblu beneficjenta dotyczące zarządzania funduszem małych projektów nie mogą przekraczać 20 % łącznej kwoty kosztów kwalifikowalnych danego funduszu małych projektów.</p> <p>6. W przypadku gdy całkowity wkład publiczny do małego projektu nie przekracza kwoty 100 000 EUR, wkład przyznany z EFRR lub – w stosownych przypadkach – instrumentu finansowania zewnętrznego Unii przyjmuje formę kosztów jednostkowych, płatności ryczałtowych i stawek ryczałtowych. Dodatkowe krajowe kontrole i audyty powinny przestrzegać tej zasady uproszczonych kosztów i nie powinny wymagać od beneficjenta dostarczenia dokumentów potwierdzających dotyczących wszystkich kosztów projektu.</p> <p>W przypadku stosowania finansowania w oparciu o stawki ryczałtowe, kategorie kosztów, do których stosuje się daną stawkę ryczałtową, mogą podlegać zwrotowi zgodnie z [art. 48 ust. 1 lit. a)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].</p>

Poprawka 22

Artykuł 26

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 26</i></p> <p style="text-align: center;">Pomoc techniczna</p> <p>1. W stosownych przypadkach pomoc techniczna dla każdego programu Interreg jest zwracana według stawki ryczałtowej przez zastosowanie wartości procentowych określonych w ust. 2 do wydatków kwalifikowalnych zawartych w każdym wniosku o płatność zgodnie z [art. 85 ust. 3 lit. a) lub c)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].</p> <p>2. Wartość procentowa EFRR oraz instrumentów finansowania zewnętrznego Unii dotycząca zwrotu kosztów pomocy technicznej jest następująca:</p> <p>a) w przypadku wewnętrznych programów współpracy transgranicznej Interreg wspieranych ze środków EFRR: 6 %;</p> <p>b) w przypadku zewnętrznych programów transgranicznych Interreg wspieranych ze środków IPA III – współpraca transgraniczna lub ISRWM – współpraca transgraniczna: 10 %;</p>	<p style="text-align: center;"><i>Artykuł 26</i></p> <p style="text-align: center;">Pomoc techniczna</p> <p>1. W stosownych przypadkach pomoc techniczna dla każdego programu Interreg jest zwracana według stawki ryczałtowej przez zastosowanie wartości procentowych określonych w ust. 2 do wydatków kwalifikowalnych zawartych w każdym wniosku o płatność zgodnie z [art. 85 ust. 3 lit. a) lub c)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP].</p> <p>2. Wartość procentowa EFRR oraz instrumentów finansowania zewnętrznego Unii dotycząca zwrotu kosztów pomocy technicznej jest następująca:</p> <p>a) w przypadku wewnętrznych programów współpracy transgranicznej Interreg wspieranych ze środków EFRR: 8 %;</p> <p>b) w przypadku zewnętrznych programów transgranicznych Interreg wspieranych ze środków IPA III – współpraca transgraniczna lub ISRWM – współpraca transgraniczna: 10 %;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>c) w przypadku komponentu 2, 3 i 4 programów Interreg zarówno w odniesieniu do EFRR jak i – w stosownych przypadkach – instrumentów finansowania zewnętrznego Unii: 7 %.</p> <p>3. W przypadku programów Interreg, na które całkowita alokacja wynosi między 30 000 000 EUR a 50 000 000 EUR, kwota będąca rezultatem zastosowania wartości procentowej na pomoc techniczną jest zwiększana o dodatkową kwotę 500 000 EUR. Komisja dodaje tę kwotę do pierwszej płatności okresowej.</p> <p>4. W przypadku programów Interreg, na które całkowita alokacja wynosi mniej niż 30 000 000 EUR, kwota przeznaczona na pomoc techniczną, wyrażona w EUR, oraz odpowiednia wartość procentowa określone są w decyzji Komisji zatwierdzającej dany program Interreg.</p>	<p>c) w przypadku komponentu 2, 3 i 4 programów Interreg zarówno w odniesieniu do EFRR jak i – w stosownych przypadkach – instrumentów finansowania zewnętrznego Unii: 8 %;</p> <p>d) w przypadku komponentu 3 programów Interreg w odniesieniu do EFRR: 10 %.</p> <p>3. W przypadku programów Interreg, na które całkowita alokacja wynosi między 30 000 000 EUR a 50 000 000 EUR, kwota będąca rezultatem zastosowania wartości procentowej na pomoc techniczną jest zwiększana o dodatkową kwotę 500 000 EUR. Komisja dodaje tę kwotę do pierwszej płatności okresowej.</p> <p>4. W przypadku programów Interreg, na które całkowita alokacja wynosi mniej niż 30 000 000 EUR, kwota przeznaczona na pomoc techniczną, wyrażona w EUR, oraz odpowiednia wartość procentowa określone są w decyzji Komisji zatwierdzającej dany program Interreg.</p>

Poprawka 23

Artykuł 45

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 45</p> <p style="text-align: center;">Funkcje instytucji zarządzającej</p> <p>1. Instytucja zarządzająca programu Interreg pełni funkcje określone w art. [66], [68] i [69] rozporządzenia (UE) [nowe RWP] z wyjątkiem zadania wyboru operacji, o którym mowa w art. 66 ust. 1 lit. a) i art. 67, oraz płatności na rzecz beneficjentów, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. b). Funkcje te pełnione są na całym terytorium objętym tym programem, z zastrzeżeniem odstępstw określonych w rozdziale VIII niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. Instytucja zarządzająca, po konsultacji z państwami członkowskimi oraz, w stosownych przypadkach, z państwami trzecimi, krajami partnerskimi lub krajami i terytoriami zamorskimi uczestniczącymi w programie Interreg, tworzy wspólny sekretariat ze składem personalnym uwzględniającym partnerstwo w ramach programu.</p> <p>Wspólny sekretariat wspomaga instytucję zarządzającą i komitet monitorujący w wykonywaniu ich funkcji. Wspólny sekretariat dostarcza również potencjalnym beneficjentom informacji o możliwościach finansowania w ramach programów Interreg oraz wspiera beneficjentów i partnerów w realizacji operacji.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 45</p> <p style="text-align: center;">Funkcje instytucji zarządzającej</p> <p>1. Instytucja zarządzająca programu Interreg pełni funkcje określone w art. [66], [68] i [69] rozporządzenia (UE) [nowe RWP] z wyjątkiem zadania wyboru operacji, o którym mowa w art. 66 ust. 1 lit. a) i art. 67, oraz płatności na rzecz beneficjentów, o których mowa w art. 68 ust. 1 lit. b). Funkcje te pełnione są na całym terytorium objętym tym programem, z zastrzeżeniem odstępstw określonych w rozdziale VIII niniejszego rozporządzenia.</p> <p>2. Instytucja zarządzająca, po konsultacji z państwami członkowskimi oraz, w stosownych przypadkach, z państwami trzecimi, krajami partnerskimi lub krajami i terytoriami zamorskimi uczestniczącymi w programie Interreg, tworzy wspólny sekretariat ze składem personalnym uwzględniającym partnerstwo w ramach programu.</p> <p>Wspólny sekretariat wspomaga instytucję zarządzającą i komitet monitorujący w wykonywaniu ich funkcji. Wspólny sekretariat dostarcza również potencjalnym beneficjentom informacji o możliwościach finansowania w ramach programów Interreg oraz wspiera beneficjentów i partnerów w realizacji operacji.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. W drodze odstępstwa od [art. 70 ust. 1 lit. c)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP], wydatki poniesione w innej walucie są przeliczane przez każdego partnera na euro, na podstawie miesięcznego obrachunkowego kursu wymiany stosowanego przez Komisję w miesiącu, w którym wydatki zostały przedłożone do weryfikacji instytucji zarządzającej zgodnie z [art. 68 ust. 1 lit. a)] tego rozporządzenia.</p>	<p>3. <i>Jeżeli instytucja zarządzająca nie przeprowadza kontroli zarządczych na mocy [art. 68 ust. 1 lit. a)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP] na całym obszarze objętym programem, każde państwo członkowskie oraz, w stosownych przypadkach, każde państwo trzecie, kraj partnerski lub kraje i terytoria zamorskie uczestniczące w programie Interreg wyznaczają podmiot lub osobę odpowiedzialną za przeprowadzenie tego rodzaju kontroli w odniesieniu do beneficjentów na swoim terytorium („kontrolerzy”).</i></p> <p>4. W drodze odstępstwa od [art. 70 ust. 1 lit. c)] rozporządzenia (UE) [nowe RWP], wydatki poniesione w innej walucie są przeliczane przez każdego partnera na euro, na podstawie miesięcznego obrachunkowego kursu wymiany stosowanego przez Komisję w miesiącu, w którym wydatki zostały przedłożone do weryfikacji instytucji zarządzającej zgodnie z [art. 68 ust. 1 lit. a)] tego rozporządzenia.</p>

Uzasadnienie

Gdyby odrzucono propozycję skreślenia ust. 6 art. 44, nasza propozycja stanowi alternatywne rozwiązanie kwestii kontrolerów mające zapewnić, że nie trzeba będzie znieść obecnych systemów kontroli zarządczych, które stosowano w niektórych programach przez trzy okresy programowania.

Poprawka 24

Artykuł 49

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 49</p> <p style="text-align: center;">Płatności i płatności zaliczkowe</p> <p>1. Wsparcie z EFRR oraz, w stosownych przypadkach, wsparcie z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii na każdy program Interreg są wypłacane zgodnie z art. 46 ust. 2 na jedno konto, bez subkont krajowych.</p> <p>2. Komisja dokonuje płatności zaliczkowych na podstawie łącznego wsparcia z każdego funduszu Interreg, zgodnie z decyzją zatwierdzającą każdy program Interreg na podstawie art. 18, z zastrzeżeniem dostępności środków, w następujących rocznych ratach, w latach 2022–2026 przed dniem 1 lipca, lub w roku wydania decyzji zatwierdzającej nie później niż w ciągu 60 dni po przyjęciu tej decyzji:</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 49</p> <p style="text-align: center;">Płatności i płatności zaliczkowe</p> <p>1. Wsparcie z EFRR oraz, w stosownych przypadkach, wsparcie z instrumentów finansowania zewnętrznego Unii na każdy program Interreg są wypłacane zgodnie z art. 46 ust. 2 na jedno konto, bez subkont krajowych.</p> <p>2. Komisja dokonuje płatności zaliczkowych na podstawie łącznego wsparcia z każdego funduszu Interreg, zgodnie z decyzją zatwierdzającą każdy program Interreg na podstawie art. 18, z zastrzeżeniem dostępności środków, w następujących rocznych ratach, w latach 2022–2026 przed dniem 1 lipca, lub w roku wydania decyzji zatwierdzającej nie później niż w ciągu 60 dni po przyjęciu tej decyzji:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>a) 2021 r.: 1 %;</p> <p>b) 2022 r.: 1 %;</p> <p>c) 2023 r.: 1 %;</p> <p>d) 2024 r.: 1 %;</p> <p>e) 2025 r.: 1 %;</p> <p>f) 2026 r.: 1 %.</p> <p>3. Jeżeli zewnętrzne programy transgraniczne Interreg są wspierane ze środków EFRR i IPA III–współpraca transgraniczna lub ISRWM–współpraca transgraniczna, płatności zaliczkowe dla wszystkich funduszy wspierających taki program Interreg wypłaca się zgodnie z rozporządzeniem (UE) [IPA III] lub [ISRWM] lub z aktem przyjętym na ich mocy.</p> <p>Płatność zaliczkowa może być wypłacona w dwóch ratach, o ile jest to wymagane ze względu na potrzeby budżetowe.</p> <p>Całkowita kwota wypłacona w ramach płatności zaliczkowej jest zwracana Komisji, jeżeli w terminie 24 miesiące od dnia wypłacenia przez Komisję pierwszej raty płatności zaliczkowej nie zostanie wysłany żaden wniosek o płatność w ramach transgranicznego programu Interreg. Taki zwrot środków stanowi wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel i nie zmniejsza wsparcia na rzecz programu z EFRR, IPA III–współpraca transgraniczna lub ISRWM–współpraca transgraniczna.</p>	<p>a) 2021 r.: 2 %;</p> <p>b) 2022 r.: 0,8 %;</p> <p>c) 2023 r.: 0,8 %;</p> <p>d) 2024 r.: 0,8 %;</p> <p>e) 2025 r.: 0,8 %;</p> <p>f) 2026 r.: 0,8 %.</p> <p>3. Jeżeli zewnętrzne programy transgraniczne Interreg są wspierane ze środków EFRR i IPA III–współpraca transgraniczna lub ISRWM–współpraca transgraniczna, płatności zaliczkowe dla wszystkich funduszy wspierających taki program Interreg wypłaca się zgodnie z rozporządzeniem (UE) [IPA III] lub [ISRWM] lub z aktem przyjętym na ich mocy.</p> <p>Płatność zaliczkowa może być wypłacona w dwóch ratach, o ile jest to wymagane ze względu na potrzeby budżetowe.</p> <p>Całkowita kwota wypłacona w ramach płatności zaliczkowej jest zwracana Komisji, jeżeli w terminie 24 miesiące od dnia wypłacenia przez Komisję pierwszej raty płatności zaliczkowej nie zostanie wysłany żaden wniosek o płatność w ramach transgranicznego programu Interreg. Taki zwrot środków stanowi wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel i nie zmniejsza wsparcia na rzecz programu z EFRR, IPA III–współpraca transgraniczna lub ISRWM–współpraca transgraniczna.</p>

Uzasadnienie

KR proponuje podwojenie odsetka płatności zaliczkowych w pierwszym roku okresu programowania, aby zapewnić pomoc przy uruchamianiu programów. Wzrost ten zostanie skompensowany równoważnym ograniczeniem w kolejnych latach.

Poprawka 25

Artykuł 61

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 61</p> <p style="text-align: center;">Międzyregionalne innowacyjne inwestycje</p> <p><i>Z inicjatywy Komisji EFRR może wspierać międzyregionalne innowacyjne inwestycje, jak określono w art. 3 pkt 5, skupiające naukowców, przedsiębiorstwa, społeczeństwo obywatelskie i organy administracji publicznej zaangażowane w strategię inteligentnej specjalizacji ustanowione na szczeblu krajowym lub regionalnym.</i></p>	

Uzasadnienie

Mając na uwadze znaczenie i specyfikę międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji, proponuje się, aby poświęcić im specjalny rozdział.

Poprawka 26

Dodać nowy artykuł po artykule 62

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p style="text-align: center;">Art. 62a</p> <p>Zwolnienie z obowiązku zgłaszania przewidzianego w art. 108 ust. 3 TFUE</p> <p>Pomoc przeznaczona na projekty współpracy terytorialnej jest wyłączona z kontroli pomocy państwa i nie podlega obowiązkowi zgłaszania przewidzianemu w art. 108 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.</p>

Uzasadnienie

Współpraca terytorialna wzmacnia jednolity rynek. Całkowite odstąpienie od obowiązków zgłaszania, które wciąż występują w przypadku niektórych rodzajów pomocy państwa, stanowiłoby dodatkowe uproszczenie.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Z dużym zadowoleniem przyjmuje przedstawienie nowego rozporządzenia dotyczącego Europejskiej współpracy terytorialnej na okres programowania 2021–2027 i pochwała wyeksponowanie tej polityki leżącej u podstaw Unii za pomocą specjalnego rozporządzenia, chociaż jest ona wciąż finansowana przez EFRR.
2. Wyraża aprobatę dla włączenia do rozporządzenia EWT – w kontekście dążenia do wprowadzenia znacznych uproszczeń i zapewnienia jak największego efektu synergii – przepisów dotyczących przyszłych instrumentów finansowania zewnętrznego UE.
3. Wspiera nowy mechanizm eliminowania barier prawnych i administracyjnych w kontekście transgranicznym. Europejska współpraca terytorialna musi udzielić wsparcia⁽¹⁾ nowemu mechanizmowi.
4. Z zadowoleniem przyjmuje uznanie specjalnych potrzeb regionów najbardziej oddalonych w ramach nowego komponentu 3.
5. Zdecydowanie popiera również utworzenie międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji, o których mowa w kompetencji 5.
6. Wyraża ubolewanie z powodu zaproponowanego przez Komisję zmniejszenia budżetu na EWT o 1,847 mld EUR (według cen stałych z 2018 r.), tj. o 18 %. Takie ograniczenie jest prawie dwukrotnie większe od zmniejszenia budżetu w wyniku brexitu i zmniejsza część EWT w budżecie spójności z 2,75 % do 2,5 %.
7. Wyraża ubolewanie, że środki na komponent 1 „Współpraca transgraniczna” (bez współpracy morskiej) zostały ograniczone o 3,171 mld EUR (42 %), a środki na komponent 4 klasyczna „Współpraca międzyregionalna” (Interreg Europe, URBACT, ESPON, INTERACT) zmniejszono o 474 mln EUR, tj. o 83 %.
8. Podkreśla znaczenie programu Interreg, który okazał się niezbędny dla wielu organów władz regionalnych, zarówno pod względem wymiany wiedzy fachowej i najlepszych praktyk w zakresie kluczowych wyzwań, jak i budowania stosunków międzyludzkich między władzami regionalnymi, a tym samym promowanie tożsamości europejskiej. Odnotowuje, że aspekt ten nie został w wystarczającym stopniu uwzględniony w obecnym wniosku.
9. Sprzeciwia się przeniesieniu transgranicznej współpracy morskiej w kompetencji „transgranicznym” 1 do komponentu „transnarodowego” 2. Chociaż przeniesienie to prowadzi do zwiększenia budżetu komponentu 2 „transnarodowego” o 558 mln EUR (27 %), występuje znaczne ryzyko rozmycia transgranicznej współpracy morskiej w szerszym kontekście współpracy transnarodowej.

⁽¹⁾ COM(2018) 373 final, projekt opinii Arends (COTER-VI/048).

10. Uważa za arbitralny wniosek Komisji w załączniku XXII do RWP o nadanie priorytetu alokacji środków budżetowych tylko na regiony przygraniczne, w których połowa ludności mieszka w odległości mniejszej niż 25 km od granicy, i dlatego w całości go odrzuca.
11. Z dużym zadowoleniem przyjmuje wniosek sprawozdawcy⁽²⁾ w sprawie RWP o zmianę alokacji przewidzianych w art. 104 ust. 7 RWP w celu zwiększenia budżetu na klasyczną współpracę terytorialną (komponent 1 i 4) nawet o 3 % budżetu na spójność i utworzenie dodatkowej specjalnej rezerwy w wymiarze 0,3 % budżetu spójności na międzyregionalne innowacyjne inwestycje. Takie stanowisko jest zbieżne ze stanowiskiem Parlamentu⁽³⁾. Apeluje, by zwiększenie środków zostało odzwierciedlone również w komponencie 3.
12. Uważa, że nowa inicjatywa na rzecz międzyregionalnych innowacyjnych inwestycji, będąca następczynią wcześniejszych innowacyjnych działań EFRR i inicjatywy „Vanguard”, ma wysoką wartość dodaną i zasługuje, ze względu na swoją specyfikę w stosunku do tradycyjnej EWT (komponenty 1 i 4), na uprzywilejowane traktowanie w rozporządzeniu i specjalne środki budżetowe.
13. Uważa, że należy poprawić synergię między międzyregionalnymi innowacyjnymi inwestycjami a programem „Horyzont Europa”⁽⁴⁾.
14. Akcentuje pomysł, że o ile międzyregionalne innowacyjne inwestycje muszą zwracać uwagę na doskonałość, muszą wzmacniać również spójność terytorialną przez ułatwianie udziału mniej innowacyjnych regionów w dynamice europejskich innowacji międzyregionalnych.
15. W następstwie wniosków sformułowanych w różnych opiniach KR-u⁽⁵⁾ proponuje podjęcie inicjatywy umożliwiającej regionom najsłabszym, o których mowa w art. 174 TFUE, rozwój w oparciu o współpracę nowatorskich projektów o silnym potencjale rozpowszechnienia, transferu i powielenia na innych terytoriach z takimi samymi ograniczeniami strukturalnymi.
16. Apeluje o większą spójność pomiędzy poszczególnymi programami europejskiej współpracy terytorialnej. W stosownych przypadkach programy współpracy transnarodowej powiązane ze strategią makroregionalną lub basenem morskim będą musiały przyjąć priorytety spójne i zbieżne z priorytetami strategii makroregionalnych lub strategii morskich, które je obejmują.
17. Wyraża aprobatę dla środków upraszczających zarządzanie funduszami zgodnie z zaleceniami grupy wysokiego szczebla i zaleceniami zawartymi w różnych opiniach KR-u⁽⁶⁾.
18. Wyraża zadowolenie z wprowadzenia zasad zarządzania dostosowanego do małych projektów, o których mowa w art. 16–26, i w szczególności z zadowoleniem przyjmuje włączenie konkretnego artykułu (art. 24) w sprawie funduszu małych projektów, tak jak proponował w opinii na ten temat⁽⁷⁾. Te małe projekty lub projekty „międzyludzkie” są bowiem istotne dla integracji europejskiej i likwidacji widocznych i niewidocznych barier granicznych oraz wzmacniają europejską wartość dodaną takiego rozwiązania. Popiera ponadto ustalenie, by beneficjentem funduszu małych projektów był transgraniczny podmiot prawny, EUWT, euroregion, podmioty prawne regionów najbardziej oddalonych lub inne ugrupowanie różnych samorządów terytorialnych.
19. Sprzeciwia się zmniejszeniu stopy współfinansowania UE z 85 % do 70 %. Uważa, że jeszcze bardziej utrudni to udział podmiotów lokalnych i regionalnych o ograniczonych możliwościach finansowych.
20. Proponuje podwojenie odsetka płatności zaliczkowych w pierwszym roku, aby zapewnić pomoc przy uruchamianiu programów.
21. Proponuje zwiększenie odsetka pomocy technicznej do 8 %.
22. Proponuje zmianę wskaźnik koncentracji tematycznej w art. 15, tak aby uzyskać maksymalny wskaźnik dotacji z EFRR na szczeblu krajowym i regionalnym w wymiarze 60 %.

⁽²⁾ Projekt opinii Schneidera/Marini (COTER-VI/045).

⁽³⁾ Projekt sprawozdania Arimonta, 2018/0199 (COD).

⁽⁴⁾ COM(2018) 435 final.

⁽⁵⁾ W propozycji uwzględniono zalecenia przyjęte między innymi w opiniach sprawozdawców Maupertuis (COTER-VI/22), Herrery Campo (SEDEC-VI/8), Osvalda (COTER-V/21), Karácsony’a (COTER-VI/36).

⁽⁶⁾ Opinia Osvalda (COTER-VI/012), opinia Vlasáka (COTER-VI/035).

⁽⁷⁾ Opinia Pavla Brandy „Projekty oparte na kontaktach międzyludzkich i małe projekty w programach współpracy transgranicznej” (COTER-VI/023).

23. Uważa, że jednolita rezerwa na poziomie 15 % na dobre zarządzanie nie jest sprawiedliwa. Obszary różnią się między sobą pod względem potrzeb w zakresie reform strukturalnych. Powinna istnieć możliwość przeniesienia nowych programów wspierania reform do EWT⁽⁸⁾.

24. Z dużym zadowoleniem przyjmuje włączenie samorządów terytorialnych ze Zjednoczonego Królestwa do komponentu 1 i 2 w miejsce Norwegii lub Islandii, tak jak wnioskował KR⁽⁹⁾. KR popiera stałe wspieranie przez UE procesu pokojowego w Irlandii Północnej w ramach programu PEACE PLUS.

25. Proponuje, aby udział państw trzecich był również możliwy w komponencie 4 „międzyregionalnym” oraz w międzyregionalnych innowacyjnych inwestycjach w ramach dochodów zewnętrznych przeznaczonych na określony cel w budżecie UE.

26. Odnotowuje, że promowanie Europejskiej współpracy terytorialnej (Interreg) było przez wiele lat jednym z głównych priorytetów polityki spójności UE. Projekty dla MŚP są już objęte obowiązkiem zgłaszania pomocy państwa na podstawie ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych. Szczegółowe przepisy dotyczące pomocy regionalnej na inwestycje realizowane przez przedsiębiorstwa każdej wielkości zostały również włączone do wytycznych dotyczących pomocy regionalnej na lata 2014–2020 i do sekcji pomocy regionalnej ogólnego rozporządzenia w sprawie wyłączeń blokowych. Mając na uwadze, że pomoc w obszarze Europejskiej współpracy terytorialnej powinna być kompatybilna z jednolitym rynkiem, należy ją wyłączyć z obowiązku zgłaszania wynikającego z art. 108 ust. 3 TFUE.

27. Jest zdania, że należy jeszcze bardziej uprościć wymogi w zakresie zgłaszania pomocy państwa, aby zmniejszyć obciążenia administracyjne władz zarządzających programem i beneficjentów. Komitet Regionów odnotowuje wniosek Komisji dotyczący zmiany rozporządzenia upoważniającego (UE) 2015/1588. Należałoby zbadać, czy przynajmniej środki w dziedzinie współpracy międzyregionalnej można by co do zasady wyłączyć z zakresu stosowania przepisów UE dotyczących pomocy państwa.

Bruksela, dnia 5 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów

⁽⁸⁾ Wniosek dotyczący rozporządzenia (UE) 2018/XXX w sprawie utworzenia Programu wspierania reform, COM(2018) 391 final.
⁽⁹⁾ Rezolucja w sprawie skutków wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii Europejskiej dla władz lokalnych i regionalnych w UE, 129. sesja plenarna z dnia 17 maja 2018 r., RESOL-VI/031, ust. 23.

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów „Mechanizm transgraniczny”

(2019/C 86/10)

Sprawozdawca: Bouke ARENDS (NL/PES), członek zarządu gminy Emmen

Dokument źródłowy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie mechanizmu eliminowania barier prawnych i administracyjnych w kontekście transgranicznym

COM(2018) 373 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Zalecana poprawka 1

Motyw 12

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Z barierami prawnymi zmagają się głównie osoby stykające się z innymi na granicach lądowych, ponieważ przekraczają one granice codziennie lub każdego tygodnia. Aby skoncentrować wpływ niniejszego rozporządzenia na regionach najbliższych położonych przy granicach oraz o najwyższym stopniu integracji i kontaktów pomiędzy sąsiadującymi państwami członkowskimi, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane w odniesieniu do regionu transgranicznego rozumianego jako terytorium objęte i sąsiadującymi ze sobą regionami położonymi przy granicach lądowych co najmniej dwóch państw członkowskich w przypadku regionów poziomu NUTS 3[1]. Nie powinno to uniemożliwiać państw członkowskim stosowania Mechanizmu również w odniesieniu do granic morskich i zewnętrznych innych niż te z krajami stowarzyszonymi w EFTA.</p> <p>[1] Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).</p>	<p>Aby skoncentrować wpływ niniejszego rozporządzenia na regionach najbliższych położonych przy granicach oraz o najwyższym stopniu integracji i kontaktów pomiędzy sąsiadującymi państwami członkowskimi, niniejsze rozporządzenie powinno być stosowane w odniesieniu do sąsiadujących ze sobą regionów położonych przy granicach lądowych lub morskich co najmniej dwóch państw członkowskich w przypadku regionów poziomu NUTS 2 i 3[1]. Nie powinno to uniemożliwiać państw członkowskim stosowania Mechanizmu również w odniesieniu do granic morskich i zewnętrznych innych niż te z krajami stowarzyszonymi w EFTA.</p> <p>[1] Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 r. w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS) (Dz.U. L 154 z 21.6.2003, s. 1).</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest umożliwienie stosowania rozporządzenia również do granic morskich i uwzględnienie regionów NUTS 2, aby stosować jak najbardziej odpowiedni poziom NUTS dla określenia Mechanizmu pozwalającego usunąć prawne i administracyjne przeszkody w działalności transgranicznej.

Zalecana poprawka 2

Artykuł 3 – Definicje

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:	Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:
1) „region transgraniczny” oznacza terytorium objęte sąsiadującymi ze sobą regionami na poziomie NUTS 3 położonymi przy granicach lądowych co najmniej dwóch państw członkowskich;	1) „region transgraniczny” oznacza terytorium objęte sąsiadującymi ze sobą transgranicznymi regionami na poziomie NUTS 2 i 3 położonymi przy granicach lądowych lub morskich co najmniej dwóch państw członkowskich lub między jednym lub kilkoma państwami członkowskimi a jednym lub kilkoma krajami trzecimi ;
2) obejmie wspólne projekty dotyczące dowolnego elementu infrastruktury mającego wpływ na dany region transgraniczny lub dowolnej usługi świadczonej w ogólnym interesie gospodarczym w danym regionie transgranicznym.	2) „wspólny projekt” oznacza dowolny element infrastruktury mający wpływ na dany region transgraniczny lub dowolną usługę świadczoną w ogólnym interesie gospodarczym w danym regionie transgranicznym, niezależnie od tego, czy efekt ten występuje po obu stronach, czy po jednej stronie granicy ;
3) „przepis prawa” oznacza każdy przepis prawny lub administracyjny, zasadę lub praktykę administracyjną stosowaną w kontekście wspólnego projektu, przyjęty lub wdrożony przez organ prawodawczy lub wykonawczy;	3) „przepis prawa” oznacza każdy przepis prawny lub administracyjny, zasadę lub praktykę administracyjną stosowaną w kontekście wspólnego projektu, przyjęty lub wdrożony przez organ prawodawczy lub wykonawczy;
4) „bariera prawna” oznacza każdy przepis prawa dotyczący planowania, rozwoju, obsady personelu, finansowania lub funkcjonowania wspólnego projektu, który utrudnia realizację własnego potencjału regionu przygranicznego w ramach kontaktów transgranicznych;	4) „bariera prawna” oznacza każdy przepis prawa dotyczący planowania, rozwoju, obsady personelu, finansowania lub funkcjonowania wspólnego projektu, który utrudnia realizację własnego potencjału regionu przygranicznego w ramach kontaktów transgranicznych;
5) „inicjator” oznacza podmiot, który identyfikuje barierę prawną i uruchamia Mechanizm, przekazując dokument inicjujący;	5) „inicjator” oznacza podmiot, który identyfikuje barierę prawną i uruchamia Mechanizm, przekazując dokument inicjujący;
6) „dokument inicjujący” oznacza dokument sporządzony przez jednego lub większą liczbę inicjatorów w celu uruchomienia Mechanizmu;	6) „dokument inicjujący” oznacza dokument sporządzony przez jednego lub większą liczbę inicjatorów w celu uruchomienia Mechanizmu;
7) „zobowiązujące się państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, na którego terytorium zgodnie z danym europejskim zobowiązaniem transgranicznym („Zobowiązanie”) lub europejskim oświadczeniem transgranicznym („Oświadczenie”) będą stosowane przepisy prawa przekazującego państwa członkowskiego lub w braku odpowiednich przepisów – ustanowione będzie rozwiązanie prawne <i>ad hoc</i> ;	7) „zobowiązujące się państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, na którego terytorium zgodnie z danym europejskim zobowiązaniem transgranicznym („Zobowiązanie”) lub europejskim oświadczeniem transgranicznym („Oświadczenie”) będą stosowane przepisy prawa przekazującego państwa członkowskiego lub w braku odpowiednich przepisów – ustanowione będzie rozwiązanie prawne <i>ad hoc</i> ;
8) „przekazujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, którego przepisy prawa będą stosowane w zobowiązującym się państwie członkowskim zgodnie z danym Zobowiązaniem lub Oświadczeniem;	8) „przekazujące państwo członkowskie” oznacza państwo członkowskie, którego przepisy prawa będą stosowane w zobowiązującym się państwie członkowskim zgodnie z danym Zobowiązaniem lub Oświadczeniem;
9) „właściwy organ zobowiązujący się” oznacza organ zobowiązującego się państwa członkowskiego uprawniony do wyrażenia zgody na stosowanie na terytorium tego państwa przepisów prawa przekazującego państwa członkowskiego zgodnie z danym Zobowiązaniem lub – w odniesieniu do Oświadczenia – do podjęcia zobowiązania do uruchomienia prac legislacyjnych niezbędnych do derogowania przepisów prawa krajowego;	9) „właściwy organ zobowiązujący się” oznacza organ zobowiązującego się państwa członkowskiego uprawniony do wyrażenia zgody na stosowanie na terytorium tego państwa przepisów prawa przekazującego państwa członkowskiego zgodnie z danym Zobowiązaniem lub – w odniesieniu do Oświadczenia – do podjęcia zobowiązania do uruchomienia prac legislacyjnych niezbędnych do derogowania przepisów prawa krajowego;

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
10) „właściwy organ przekazujący” oznacza organ przekazującego państwa członkowskiego uprawniony do przyjmowania przepisów prawa, które będą stosowane w zobowiązującym się państwie członkowskim, lub ich stosowania na jego terytorium;	10) „właściwy organ przekazujący” oznacza organ przekazującego państwa członkowskiego uprawniony do przyjmowania przepisów prawa, które będą stosowane w zobowiązującym się państwie członkowskim, lub ich stosowania na jego terytorium;
11) „obszar stosowania” oznacza obszar w zobowiązującym się państwie członkowskim, w którym stosuje się przepisy prawa przekazującego państwa członkowskiego lub rozwiązanie prawne <i>ad hoc</i> .	11) „obszar stosowania” oznacza obszar w zobowiązującym się państwie członkowskim, w którym stosuje się przepisy prawa przekazującego państwa członkowskiego lub rozwiązanie prawne <i>ad hoc</i> .

Uzasadnienie

Dodanie granic morskich zgodnie z art. 4 rozporządzenia w celu wyjaśnienia zakresu geograficznego.

Wspólny projekt sugeruje, że projekt faktycznie ma miejsce na terenie danych regionów NUTS 3, ale opracowanie wspólnego projektu może mieć wpływ tylko na terytorium jednego regionu lub gminy.

Zalecana poprawka 3

Artykuł 4 – Możliwości eliminowania barier prawnych przez państwa członkowskie

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
1. Państwa członkowskie podejmują decyzję albo o stosowaniu Mechanizmu, albo o dalszym stosowaniu istniejących instrumentów służących eliminowaniu barier prawnych utrudniających wdrażanie wspólnych projektów w regionach transgranicznych na danej granicy z jednym lub większą liczbą sąsiadujących państw członkowskich.	1. Właściwy organ państwa członkowskiego podejmuje decyzję albo o stosowaniu Mechanizmu, albo o dalszym stosowaniu istniejących instrumentów służących eliminowaniu barier prawnych utrudniających wdrażanie wspólnych projektów w regionach transgranicznych z jednym lub większą liczbą sąsiadujących państw członkowskich.
2. Państwo członkowskie może również postanowić, że na danej granicy z jednym lub większą liczbą sąsiadujących państw członkowskich przyłączy się do stosowania skutecznego instrumentu ustanowionego formalnie lub nieformalnie przez jedno lub większą liczbę sąsiadujących państw członkowskich.	2. Właściwy organ państwa członkowskiego może również postanowić, że w przypadku wspólnych projektów w regionach przygranicznych z jednym lub większą liczbą sąsiadujących państw członkowskich przyłączy się do stosowania skutecznego instrumentu ustanowionego formalnie lub nieformalnie przez jedno lub większą liczbę sąsiadujących państw członkowskich.
3. Państwa członkowskie mogą również stosować Mechanizm w regionach transgranicznych na granicach morskich lub w regionach transgranicznych pomiędzy jednym lub większą liczbą państw członkowskich oraz jednym lub większą liczbą krajów trzecich lub jednym lub większą liczbą krajów i terytoriów zamorskich.	3. Właściwe organy państw członkowskich mogą również stosować Mechanizm w regionach transgranicznych na wewnętrznych lub zewnętrznych granicach morskich. Państwa członkowskie mogą stosować Mechanizm także w regionach transgranicznych pomiędzy jednym lub większą liczbą państw członkowskich w ramach wspólnego projektu z jednym lub większą liczbą krajów trzecich lub terytoriów zamorskich.
4. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie niniejszego artykułu.	4. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich decyzjach podjętych na podstawie niniejszego artykułu.

Uzasadnienie

Artykuł czwarty powoduje niejasności w różnych wersjach językowych. Tekst prawny można interpretować w niektórych wersjach językowych tak, jakby państwo członkowskie potrzebowało innego państwa członkowskiego do stosowania mechanizmu granicznego do państwa trzeciego. Mimo że wersja angielska jest wiodąca, lepiej jest tak zredagować tekst, by we wszystkich językach wyraźnie wskazywał, że państwo członkowskie UE może w ramach wspólnego projektu zastosować mechanizm graniczny z sąsiadującym krajem trzecim bez udziału drugiego państwa członkowskiego UE.

Należy przewidzieć, że regiony o kompetencjach ustawodawczych mogą ustanowić i zastosować Mechanizm niezależnie od woli państwa członkowskiego, gdy istnieją przeszkody prawne wpływające na kwestie kompetencji legislacyjnych na szczeblu regionalnym.

W kontekście korzystania z omawianego Mechanizmu należy wyraźnie wspomnieć o wewnętrznych i zewnętrznych granicach morskich.

Zalecana poprawka 4

Artykuł 5 – Transgraniczne punkty koordynujące

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Jeżeli państwo członkowskie decyduje się stosować Mechanizm, ustanawia co najmniej jeden transgraniczny punkt koordynujący poprzez:</p> <p>a) wyznaczenie, na poziomie krajowym lub regionalnym lub na obu tych poziomach, osobnego transgranicznego punktu koordynującego;</p> <p>b) ustanowienie transgranicznego punktu koordynującego w strukturze innego organu lub podmiotu na poziomie krajowym lub regionalnym;</p> <p>c) powierzenie odpowiedniemu organowi lub podmiotowi dodatkowych zadań krajowego lub regionalnego transgranicznego punktu koordynującego.</p> <p>2. Państwa członkowskie zobowiązujące się i przekazujące określają nadto:</p> <p>a) czy transgraniczny punkt koordynujący lub organ zobowiązujący się/przekazujący będzie uprawniony do zawierania i podpisywania Zobowiązań oraz decydowania o derogacji obowiązujących krajowych regulacji prawnych od daty wejścia w życie tego Zobowiązania; lub</p> <p>b) czy transgraniczny punkt koordynujący lub organ zobowiązujący się/przekazujący będzie uprawniony do podpisywania Oświadczeń i składania w nich formalnych zapewnień, że właściwy organ zobowiązujący się podejmie niezbędne działania zmierzające do przyjęcia przez właściwe organy stanowiące prawo w tym państwie członkowskim aktów ustawodawczych lub innych aktów w określonym terminie.</p> <p>3. Państwa członkowskie informują Komisję o wyznaczonych transgranicznych punktach koordynujących do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.</p>	<p>1. Jeżeli właściwy organ państwa członkowskiego decyduje się stosować Mechanizm, ustanawia co najmniej jeden transgraniczny punkt koordynujący poprzez:</p> <p>a) wyznaczenie, na poziomie krajowym lub regionalnym lub na obu tych poziomach, osobnego transgranicznego punktu koordynującego;</p> <p>b) ustanowienie transgranicznego punktu koordynującego w strukturze innego organu lub podmiotu na poziomie krajowym lub regionalnym;</p> <p>c) powierzenie odpowiedniemu organowi lub podmiotowi dodatkowych zadań krajowego lub regionalnego transgranicznego punktu koordynującego.</p> <p>2. Właściwe organy państw członkowskich zobowiązujące się i przekazujące określają nadto:</p> <p>a) czy transgraniczny punkt koordynujący lub organ zobowiązujący się/przekazujący będzie uprawniony do zawierania i podpisywania Zobowiązań oraz decydowania o derogacji obowiązujących krajowych regulacji prawnych od daty wejścia w życie tego Zobowiązania; lub</p> <p>b) czy transgraniczny punkt koordynujący lub organ zobowiązujący się/przekazujący będzie uprawniony do podpisywania Oświadczeń i składania w nich formalnych zapewnień, że właściwy organ zobowiązujący się podejmie niezbędne działania zmierzające do przyjęcia przez właściwe organy stanowiące prawo w tym państwie członkowskim aktów ustawodawczych lub innych aktów w określonym terminie.</p> <p>3. Państwa członkowskie informują Komisję o wyznaczonych transgranicznych punktach koordynujących do dnia rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.</p>

Uzasadnienie

Należy przewidzieć możliwość, by regiony o kompetencjach ustawodawczych mogły ustanowić i zastosować Mechanizm. Dlatego też same regiony powinny utworzyć swe regionalne transgraniczne punkty koordynujące.

Poprawka 5

Artykuł 7 – Zadania Komisji w zakresie koordynacji

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Komisja realizuje następujące zadania w zakresie koordynacji:</p> <p>a) współpracuje z transgranicznymi punktami koordynującymi;</p> <p>b) publikuje i aktualizuje listę wszystkich krajowych i regionalnych transgranicznych punktów koordynujących;</p> <p>c) tworzy i utrzymuje bazę danych obejmującą wszystkie Zobowiązania i Oświadczenia;</p> <p>2. Komisja przyjmie akt wykonawczy dotyczący funkcjonowania bazy danych, o której mowa w ust. 1 lit. c) i określający formularze, które będą stosowane przez transgraniczne punkty koordynujące do przekazywania informacji o wdrażaniu i stosowaniu Mechanizmu. Ten akt wykonawczy jest przyjmowany zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 23 ust. 2.</p>	<p>1. Komisja realizuje następujące zadania w zakresie koordynacji:</p> <p>a) współpracuje z transgranicznymi punktami koordynującymi;</p> <p>b) publikuje i aktualizuje listę wszystkich krajowych i regionalnych transgranicznych punktów koordynujących;</p> <p>c) tworzy i utrzymuje bazę danych obejmującą wszystkie Zobowiązania i Oświadczenia;</p> <p>d) opracowuje strategię komunikacji wspierającą: i) wymianę przykładów dobrych praktyk, ii) praktyczną realizację zakresu tematycznego rozporządzenia; iii) dalsze objaśnienie procedury uzyskania Zobowiązania lub Oświadczenia.</p> <p>2. Komisja przyjmie akt wykonawczy dotyczący funkcjonowania bazy danych, o której mowa w ust. 1 lit. c) i określający formularze, które będą stosowane przez transgraniczne punkty koordynujące do przekazywania informacji o wdrażaniu i stosowaniu Mechanizmu. Ten akt wykonawczy jest przyjmowany zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 23 ust. 2.</p>

Uzasadnienie

Wprowadzeniu w życie rozporządzenia powinna towarzyszyć jasna i praktyczna kampania informacyjna, która ułatwi jego zastosowanie stronom zainteresowanym.

Poprawka 6

Artykuł 25 – Sprawozdawczość

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 25</p> <p style="text-align: center;">Sprawozdawczość</p> <p>Do dd mm rrrr [tj. pierwszego dnia miesiąca następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia + pięć lat; uzupełnia Urząd Publikacji] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Regionów sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, oceniające w oparciu o wskaźniki jego skuteczność, efektywność, przydatność i europejską wartość dodaną oraz możliwości jego uproszczenia.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 25</p> <p style="text-align: center;">Ocena</p> <p>1. Do dd mm rrrr [tj. pierwszego dnia miesiąca następującego po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia + pięć lat; uzupełnia Urząd Publikacji] Komisja przedstawia Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komitetowi Regionów sprawozdanie dotyczące stosowania niniejszego rozporządzenia, oceniające w oparciu o wskaźniki jego skuteczność, efektywność, przydatność i europejską wartość dodaną oraz możliwości jego uproszczenia. W sprawozdaniu zwraca się szczególną uwagę na zakres geograficzny i zakres tematyczny rozporządzenia.</p> <p>2. Sprawozdanie powstaje po publicznych konsultacjach z różnymi zainteresowanymi stronami, w tym z władzami lokalnymi i regionalnymi.</p>

Uzasadnienie

Komisja wybrała NUTS3 jako obszar geograficzny do celów stosowania rozporządzenia. Niewykluczone, że skuteczność rozporządzenia zostanie zwiększona poprzez rozszerzenie zakresu geograficznego. Ocena powinna zapewnić większą jasność w tej kwestii.

Komisja zdecydowała się w swoim wniosku na zastosowanie tematyczne dotyczące infrastruktury i usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym. Należy ocenić, czy w zakres stosowania rozporządzenia może wchodzić więcej obszarów polityki.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne

1. Docenia obecne wysiłki Komisji Europejskiej zmierzające do konkretnych prac nad lepszym wykorzystaniem potencjału regionów przygranicznych i umożliwieniem wzrostu i zrównoważonego rozwoju.
2. Zauważa, że obecnie nie ma jednolitych europejskich przepisów prawnych, które usuwałyby wąskie gardła prawne i administracyjne wzdłuż granic, a istnieje jedynie kilka mechanizmów regionalnych, takich jak Unia Gospodarcza Beneluksu i Rada Nordycka. Zgadza się zatem z wnioskiem dotyczącym rozporządzenia, ponieważ tworzy on jednoznaczny uzupełniający instrument prawny dla wszystkich granic wewnętrznych i zewnętrznych, a tym samym umożliwia usuwanie wąskich gardeł w całej UE według jednej procedury.
3. Dziękuje Komisji za poważne potraktowanie zaleceń z poprzednich opinii KR-u na temat przeszkód granicznych, w szczególności opinii w sprawie komunikatu „Zwiększanie wzrostu gospodarczego i spójności w regionach przygranicznych UE”.
4. Przypomina, że UE ma 40 wewnętrznych regionów przygranicznych, stanowiących 40 % terytorium Unii i 30 % ludności UE; podkreśla potrzebę wyeliminowania barier prawnych i administracyjnych, a także poprawienia połączeń zarówno drogowych, jak i kolejowych w celu wzmocnienia współpracy w regionach przygranicznych UE i integracji europejskiej oraz stymulowania rozwoju regionalnego.
5. Podkreśla, że zmiany w ważnych obszarach polityki krajowej obecnie utrudniają pełne korzystanie ze swobód rynku wewnętrznego: usunięcie zaledwie 20 % istniejących przeszkód może doprowadzić do zwiększenia PKB o 2 % i powstania ponad miliona nowych miejsc pracy.
6. Uważa za istotne, by rozporządzenie uwzględniało również granice morskie, tak by było jasne, że zasięg geograficzny nie ogranicza się tylko do granic lądowych.
7. Zwraca uwagę na możliwości stosowania niniejszego rozporządzenia również w odniesieniu do regionów NUTS 2, aby w różnych warunkach stosować jak najbardziej odpowiedni poziom NUTS dla określenia mechanizmu pozwalającego usunąć prawne i administracyjne przeszkody w działalności transgranicznej.
8. Zauważa, że mechanizm transgraniczny może przyczynić się do sprostania wyzwaniom, przed którymi stoi wiele regionów położonych przy zewnętrznych granicach lądowych lub morskich.
9. Instrument ten ma ogromne znaczenie dla pogłębienia współpracy sąsiedzkiej regionów przygranicznych, a także dla społeczno-kulturalnego rozwoju tych regionów, obywatelstwa europejskiego i poparcia społecznego dla UE. To przede wszystkim w tych regionach widoczna jest europejska idea i wspólne wartości. Europejski Mechanizm Transgraniczny może to wzmocnić.

Oddolna inicjatywa i dobrowolność

10. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Mechanizm umożliwia regionom przygranicznym podejmowanie inicjatywy, rozpoczynanie dialogu i procedury dotyczących wąskich gardeł prawnych i administracyjnych stwierdzonych w takich przypadkach jak budowa infrastruktury transgranicznej, zastosowanie ram prawnych do świadczenia usług i działanie służb ratowniczych.

11. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że wniosek jako oddolny instrument prawny może skutecznie wspierać projekty współpracy transgranicznej, umożliwiając władzom lokalnym i regionalnym stosowanie przepisów państwa członkowskiego na terytorium innego granicznego państwa członkowskiego, na wcześniej określonym obszarze, w odniesieniu do konkretnego projektu.

12. Zgadza się z Komisją, że istnieje już kilka skutecznych mechanizmów, takich jak Rada Nordycka i Unia Gospodarcza Beneluksu, i postrzega Europejski Mechanizm Transgraniczny jako dobre uzupełnienie istniejących mechanizmów i rozwiązań funkcjonujących w państwach członkowskich i pomiędzy nimi. KR domaga się jednak dalszych wyjaśnień, w jaki sposób Europejski Mechanizm Transgraniczny może być stosowany w praktyce w uzupełnieniu do istniejących mechanizmów.

13. Uznaje wartość dodaną dobrowolności zastosowania instrumentu do konkretnego projektu, co daje możliwość wyboru najbardziej odpowiedniego instrumentu – mechanizmu UE lub innego istniejącego instrumentu dwustronnego – w celu usunięcia przeszkód prawnych utrudniających realizację wspólnego projektu w warunkach transgranicznych.

14. Zwraca się do Komisji, by regiony o kompetencjach ustawodawczych mogły wybrać możliwość ustanowienia i zastosowania Mechanizmu w celu otrzymania przekazywanych przepisów prawa od właściwego organu innego państwa członkowskiego, gdy istnieją przeszkody prawne wpływające na kwestie kompetencji legislacyjnych na szczeblu regionalnym. Wnosi również, by w każdym razie same regiony utworzyły regionalne transgraniczne punkty koordynujące.

15. Zarazem zachęca do stosowania ujednoczonych zasad, które mogłyby zostać wykorzystane przy tworzeniu nowych mechanizmów finansowych UE w zakresie wsparcia współpracy regionów transgranicznych.

Zakres stosowania

16. Dostrzega potrzebę ustanowienia przez Komisję granicy zastosowania rozporządzenia, ale wyraża zaniepokojenie z powodu ograniczenia zastosowania rozporządzenia do obszaru NUTS 3 i w związku z tym wzywa do oceny w terminie pięciu lat od wejścia w życie zarówno zakresu geograficznego, jak i tematycznego.

17. Wzywa Komisję do wyjaśnienia, jakie wspólne projekty są kwalifikowalne, oraz do rozgraniczenia projektów infrastrukturalnych i usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym. Zwraca uwagę Komisji, że niekiedy na szczeblu lokalnym i regionalnym nie jest jasne, co obejmują usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym. Wzywa do dalszego zbadania wraz z Komisją i państwami członkowskimi tematycznego zastosowania rozporządzenia w oparciu o faktyczne przypadki i przykłady.

18. Z analizy wynika, że tekst nie zawsze został konsekwentnie przetłumaczony, przez co nie jest jasne, w jaki sposób należy stosować konkretne artykuły, w szczególności art. 4 ust. 3 dotyczący zastosowania do państw trzecich. Komitet dostrzega przeszkodę w postaci ograniczania współpracy z państwami trzecimi ze względu na pozorne odniesienie do dwóch państw członkowskich UE. Jednocześnie uważa, że stosowne byłoby jaśniejsze sformułowanie artykułów wniosku dotyczącego rozporządzenia dotyczących sporządzenia i przedłożenia dokumentu inicjującego i związanych z tym kwestii, które regulują artykuły 8–12.

Wdrażanie i funkcjonowanie

19. Uważa proponowaną procedurę za kompleksową. Ze względu na innowacyjny charakter Mechanizmu konieczne będzie wyjaśnienie kroków, które należy podjąć w celu uzyskania zobowiązania lub oświadczenia, ale istnieje ryzyko, że doprowadzi to do obciążeń administracyjnych dla regionów i państw członkowskich. Dlatego też KR wyraźnie popiera ocenę zawartą w art. 25, która obejmuje również uproszczenie stosowania rozporządzenia. Dodatkowo zachęca do nagłośnienia problemu, tak by władze krajowe rozpoczęły prace nad upraszczaniem rodzimych przepisów.

20. Podkreśla potrzebę szybkiego i wyraźnego wdrożenia tego rozporządzenia i zwraca się do Komisji o uwzględnienie doświadczeń i wniosków nabytych podczas fazy wdrażania rozporządzenia w sprawie EUWT oraz o zachęcenie państw członkowskich do jak najszybszego zastosowania Mechanizmu do projektów transgranicznych. Zakłada przy tym, że rola transgranicznych punktów koordynujących wymaga dalszych wyjaśnień. Pragnie również, by podobnie jak ma to już miejsce w przypadku EUWT, KR był odpowiedzialny za rejestrację Europejskich konwencji transgranicznych i europejskich deklaracji transgranicznych, aby sprzyjać dzieleniu się doświadczeniami i wymianie najlepszych praktyk.

21. Uważa, że należy również wziąć pod uwagę, że inne struktury współpracy terytorialnej takie jak wspólnoty robocze mogą być przydatne i uzupełniać Mechanizm.
22. Wzywa swoich członków do dzielenia się przykładami dotyczącymi m.in. transgranicznych połączeń transportowych, wspólnych działań służb ratowniczych, rozwoju parków przemysłowych itp.
23. Wzywa instytucje UE i państwa członkowskie, aby wdrażaniu rozporządzenia towarzyszyła jasna strategia komunikacyjna, ze szczególnym uwzględnieniem wymiany najlepszych praktyk i zakresu przedmiotowego rozporządzenia.
24. Podkreśla komplementarność Europejskiego Mechanizmu Transgranicznego i instrumentu EUWT oraz fakt, że EUWT jako podmiot ponadnarodowy i regionalny byłby praktycznym narzędziem do inicjowania i wdrażania projektów w ramach nowego mechanizmu. Należy jednak wyjaśnić bardziej szczegółowo, w jaki sposób Europejski Mechanizm Transgraniczny i EUWT uzupełniają się nawzajem.
25. Uważa, że Europejski Mechanizm Transgraniczny jest dobrym uzupełnieniem programów Interreg, ponieważ Mechanizm ten może w pewnych sytuacjach stworzyć interesujące możliwości, które mogłyby ułatwić realizację projektów transgranicznych.

Bruksela, dnia 5 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Reforma WPR

(2019/C 86/11)

Sprawozdawca generalny: Guillaume CROS (FR/PES), wiceprzewodniczący regionu Oksytania**Dokumenty źródłowe:** Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego przepisy dotyczące wsparcia na podstawie planów strategicznych sporządzanych przez państwa członkowskie w ramach wspólnej polityki rolnej (planów strategicznych WPR) i finansowanych z Europejskiego Funduszu Rolniczego Gwarancji (EFRG) i z Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz uchylającego rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 i rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013

COM(2018) 392 final

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenie (UE) nr 1306/2013

COM(2018) 393 final

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych, (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych, (UE) nr 251/2014 w sprawie definicji, opisu, prezentacji, etykietowania i ochrony oznaczeń geograficznych aromatyzowanych produktów sektora wina, (UE) nr 228/2013 ustanawiające szczególne środki w dziedzinie rolnictwa na rzecz regionów najbardziej oddalonych w Unii Europejskiej i (UE) nr 229/2013 ustanawiające szczególne środki dotyczące rolnictwa dla mniejszych wysp Morza Egejskiego

COM(2018) 394 final

I. ZALECANE POPRAWKI

COM(2018) 392 final

Poprawka 1

Motyw 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby zachować istotne, wspólne dla całej Unii elementy zapewniające porównywalność między decyzjami państw członkowskich, nie ograniczając przy tym jednak tych państw w realizacji celów Unii, należy ustanowić ramową definicję terminu „użytek rolny”. Powiązane ramowe definicje terminów „grunty orne”, „uprawy trwałe” i „trwałe użytki zielone” należy określić ogólnie, aby umożliwić państwom członkowskim ich dalsze uszczegółowienie zgodnie z lokalnymi warunkami w poszczególnych państwach. Ramową definicję terminu „grunty orne” należy określić w taki sposób, aby umożliwić państwom członkowskim uwzględnienie w niej różnych form produkcji, w tym systemu rolno-leśnego i obszarów ornych z krzewami i drzewami, oraz aby wprowadzić wymóg włączenia obszarów gruntów ugorowanych, co zapewni oddzielenie interwencji od wielkości produkcji. W ramowej definicji terminu „uprawy trwałe” należy uwzględnić obszary rzeczywiście wykorzystywane do celów produkcyjnych oraz obszary nieprodukcyjne, a także szkółki i zagajniki o krótkiej rotacji, które mają zdefiniować państwa członkowskie. Ramową definicję terminu „trwałe użytki zielone” należy ustanowić w taki sposób, aby umożliwić państwom członkowskim szczegółowe określenie kryteriów i włączenie gatunków innych niż trawy lub innych zielnych roślin pastewnych, które nadają się do wypasu lub do produkcji paszy, niezależnie od tego, czy rzeczywiście stosuje się je do celów produkcji.</p>	<p>Aby zachować istotne, wspólne dla całej Unii elementy zapewniające porównywalność między decyzjami państw członkowskich, nie ograniczając przy tym jednak tych państw w realizacji celów Unii, należy ustanowić ramową definicję terminu „użytek rolny”. Powiązane ramowe definicje terminów „grunty orne”, „uprawy trwałe” i „trwałe użytki zielone” należy określić ogólnie, aby umożliwić państwom członkowskim ich dalsze uszczegółowienie zgodnie z lokalnymi warunkami w poszczególnych państwach. Ramową definicję terminu „grunty orne” należy określić w taki sposób, aby umożliwić państwom członkowskim uwzględnienie w niej różnych form produkcji, w tym systemu rolno-leśnego i obszarów ornych z krzewami i drzewami, oraz aby wprowadzić wymóg włączenia obszarów gruntów ugorowanych, co zapewni oddzielenie interwencji od wielkości produkcji. W ramowej definicji terminu „uprawy trwałe” należy uwzględnić obszary rzeczywiście wykorzystywane do celów produkcyjnych oraz obszary nieprodukcyjne, a także szkółki i zagajniki o krótkiej rotacji, które mają zdefiniować państwa członkowskie, pod warunkiem że stanowią one część działek uprawnych. Ramową definicję terminu „trwałe użytki zielone” należy ustanowić w taki sposób, aby umożliwić państwom członkowskim szczegółowe określenie kryteriów i włączenie gatunków innych niż trawy lub innych zielnych roślin pastewnych, które nadają się do wypasu lub do produkcji paszy, niezależnie od tego, czy rzeczywiście stosuje się je do celów produkcji.</p>

Uzasadnienie

Należy wspierać praktyki rolno-leśne o korzystnym działaniu dla klimatu i środowiska, a nie działki w całości pokryte zagajnikami, które w istocie stanowią obszary leśne o charakterze nierolniczym.

Poprawka 2

Motyw 9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W celu dalszej poprawy efektywności WPR wsparcie dochodu należy ukierunkować na osoby faktycznie prowadzące działalność rolniczą. Aby zapewnić wspólne podejście na poziomie unijnym do takiego ukierunkowania wsparcia, należy ustanowić ramową definicję terminu „osoba faktycznie prowadząca działalność rolniczą” z uwzględnieniem jej istotnych elementów. Opierając się na tej definicji ramowej, państwa członkowskie powinny określić w swoich planach strategicznych WPR, których rolników nie uznaje się za osoby faktycznie prowadzące działalność rolniczą, biorąc pod uwagę takie warunki, jak badanie dochodów, nakłady pracy w gospodarstwie, cel przedsiębiorstwa i figurowanie w rejestrach. Definicja ta nie powinna również skutkować pozbawieniem wsparcia osób prowadzących działalność rolniczą i nierolniczą, które aktywnie działają w rolnictwie, lecz również angażują się w działalność pozarolniczą poza swoim gospodarstwem, gdyż prowadzenie zróżnicowanej działalności często umacnia społeczno-gospodarczą strukturę obszarów wiejskich.</p>	<p>W celu dalszej poprawy efektywności WPR wsparcie dochodu należy ukierunkować na osoby faktycznie prowadzące działalność rolniczą. Aby zapewnić wspólne podejście na poziomie unijnym do takiego ukierunkowania wsparcia, należy ustanowić ramową definicję terminu „osoba faktycznie prowadząca działalność rolniczą” z uwzględnieniem jej istotnych elementów. Opierając się na tej definicji ramowej, państwa członkowskie powinny określić w swoich planach strategicznych WPR, których rolników nie uznaje się za osoby faktycznie prowadzące działalność rolniczą, biorąc pod uwagę takie warunki, jak część dochodów z działalności rolniczej, nakłady pracy w gospodarstwie, cel przedsiębiorstwa i figurowanie w rejestrach. Definicja ta nie powinna również skutkować pozbawieniem wsparcia osób prowadzących działalność rolniczą i nierolniczą, które aktywnie działają w rolnictwie, lecz również angażują się w działalność pozarolniczą poza swoim gospodarstwem, gdyż prowadzenie zróżnicowanej działalności często umacnia społeczno-gospodarczą strukturę obszarów wiejskich.</p>

Uzasadnienie

Lepiej jest uwzględnić część dochodu z działalności rolniczej niż kryterium dochodu, które mogłoby wykluczyć małe gospodarstwa rolne.

Poprawka 3

Motyw 11

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby skonkretyzować cele wspólnej polityki rolnej określone w art. 39 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz zapewnić, by Unia w odpowiedni sposób odpowiadała na stojące przed nią najnowsze wyzwania, w niniejszym rozporządzeniu należy określić zestaw celów ogólnych odzwierciedlających kierunki wyznaczone w komunikacie Komisji pt. „Przyszłość rolnictwa i produkcji żywności”. Zestaw celów szczegółowych wymaga dokładniejszego zdefiniowania na poziomie unijnym, a państwa członkowskie powinny stosować te cele w swoich planach strategicznych WPR. Zachowując równowagę między różnymi aspektami zrównoważonego rozwoju zgodnie z oceną skutków, te cele szczegółowe powinny umożliwić przełożenie celów ogólnych WPR na bardziej konkretne priorytety z uwzględnieniem odpowiedniego prawodawstwa Unii, w szczególności w odniesieniu do klimatu, energii i środowiska.</p>	<p>Aby skonkretyzować cele wspólnej polityki rolnej określone w art. 39 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE) oraz zapewnić, by Unia w odpowiedni sposób odpowiadała na stojące przed nią najnowsze wyzwania, w niniejszym rozporządzeniu należy określić zestaw celów ogólnych odzwierciedlających kierunki wyznaczone w komunikacie Komisji pt. „Przyszłość rolnictwa i produkcji żywności”. Zestaw celów szczegółowych wymaga dokładniejszego zdefiniowania na poziomie unijnym, a państwa członkowskie powinny stosować te cele w swoich planach strategicznych WPR. Zachowując równowagę między różnymi aspektami zrównoważonego rozwoju zgodnie z oceną skutków, te cele szczegółowe powinny umożliwić przełożenie celów ogólnych WPR na bardziej konkretne priorytety z uwzględnieniem odpowiedniego prawodawstwa Unii, w szczególności w odniesieniu do klimatu, energii i środowiska.</p> <p>WPR powinna wyraźnie brać pod uwagę politykę równości Unii Europejskiej, ze szczególnym uwzględnieniem potrzeby zwiększenia udziału kobiet w rozwoju tkanki społeczno-gospodarczej obszarów wiejskich. Niniejsze rozporządzenie powinno przyczynić się do zwiększenia widoczności pracy kobiet, w związku z czym trzeba ją uwzględnić pośród konkretnych celów, do których państwa członkowskie będą dążyć w swych planach strategicznych.</p>

Uzasadnienie

Zasadnicze znaczenie ma wzmocnienie pozycji kobiet na obszarach wiejskich.

Poprawka 4

Motyw 12

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Bardziej inteligentna, nowoczesna i zrównoważona WPR musi uwzględniać badania naukowe i innowacje, aby mogła wspierać wielofunkcyjność unijnych systemów rolnictwa, leśnictwa i produkcji żywności poprzez inwestowanie w rozwój technologiczny i cyfryzację, a także usprawnianie dostępu do bezstronnej, rzetelnej, odpowiedniej i nowej wiedzy.</p>	<p>Bardziej inteligentna, nowoczesna i zrównoważona WPR musi uwzględniać badania naukowe i innowacje, aby mogła wspierać wielofunkcyjność unijnych systemów rolnictwa, leśnictwa i produkcji żywności poprzez inwestowanie w rozwój technologiczny, cyfryzację i praktyki agroekologiczne, a także usprawnianie dostępu do bezstronnej, rzetelnej, odpowiedniej i nowej wiedzy, poprzez uwzględnianie wiedzy rolników i wymiany wiedzy pomiędzy rolnikami.</p>

Uzasadnienie

Rozwój technologiczny, cyfryzacja, praktyki agroekologiczne i dzielenie się wiedzą przez rolników przyczyni się do inteligentniejszej, bardziej nowoczesnej i zrównoważonej WPR.

Poprawka 5

Nowy motyw po motywie 12.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Zmniejszenie przepaści cyfrowej na obszarach wiejskich stanowi wyzwanie o zasadniczym znaczeniu dla zatrzymania ludności na tych terenach oraz dla rozwoju gospodarczego, a zwłaszcza dla świadczenia usług.</i></p> <p><i>Cyfryzacja rolnictwa oferuje istotny potencjał w zakresie produkcji, wprowadzania do obrotu handlowego, ochrony konsumenta, a także ochrony dziedzictwa naturalnego i kulturowego obszarów wiejskich. Należy dopilnować, by małe gospodarstwa rolne, których dostęp do nowych technologii jest ograniczony, mogły czerpać z niej korzyści, oraz by rozwój technologiczny nie ograniczał niezależności rolnika, który musi zachować kontrolę nad gromadzonymi danymi cyfrowymi dotyczącymi jego gospodarstwa.</i></p>

Uzasadnienie

Wszystkie gospodarstwa rolne powinny być w stanie korzystać z dobrodziejstw cyfryzacji.

Poprawka 6

Motyw 14

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Jeśli chodzi o wspieranie inteligentnego i odpornego sektora rolnictwa, płatności bezpośrednie są nadal istotnym elementem służącym zagwarantowaniu sprawiedliwego wsparcia dochodu dla rolników. Aby zwiększyć korzyści rynkowe dla rolników, konieczne są także inwestycje w restrukturyzację gospodarstw, modernizację, innowacje, dywersyfikację i absorpcję nowych technologii.</p>	<p>Jeśli chodzi o wspieranie inteligentnego, zrównoważonego i odpornego sektora rolnictwa we wszystkich regionach, płatności bezpośrednie są nadal istotnym elementem służącym zagwarantowaniu sprawiedliwego wsparcia dochodu dla rolników. Aby zwiększyć odporność gospodarstw rolnych i poprawić wynagradzanie przez rynek, konieczne są także inwestycje w modernizację gospodarstw, innowacje, dywersyfikację i absorpcję nowych technologii.</p>

Uzasadnienie

Płatności bezpośrednie powinny wspierać przekształcanie gospodarstw rolnych w celu zwiększenia odporności i dochodów rynkowych we wszystkich regionach.

Poprawka 7

Motyw 15

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W kontekście wyraźniejszego zorientowania WPR na rynek, jak określono w komunikacie Komisji pt. „Przyszłość rolnictwa i produkcji żywności”, wpływ sił rynkowych, zmiana klimatu i związana z nią częstotliwość i nasilenie ekstremalnych zdarzeń pogodowych, a także częstsze kryzysy sanitarne i fitosanitarne mogą wiązać się z ryzykiem zmienności cen i większą presją na dochody. W związku z tym, chociaż to rolnicy ponoszą ostatecznie odpowiedzialność za kształtowanie strategii dotyczących swoich gospodarstw, należy ustanowić solidne ramy zapewniające odpowiednie zarządzanie ryzykiem. W tym celu państwa członkowskie i rolnicy mogą korzystać z unijnej platformy dotyczącej zarządzania ryzykiem do celów budowania zdolności, która zapewnia rolnikom odpowiednie instrumenty finansowe na potrzeby inwestowania oraz dostęp do kapitału obrotowego, szkoleń, transferu wiedzy i poradnictwa.</p>	<p>W kontekście wyraźniejszego zorientowania WPR na rynek, jak określono w komunikacie Komisji pt. „Przyszłość rolnictwa i produkcji żywności”, wpływ sił rynkowych, zmiana klimatu i związana z nią częstotliwość i nasilenie ekstremalnych zdarzeń pogodowych, a także częstsze kryzysy sanitarne i fitosanitarne mogą wiązać się z ryzykiem zmienności cen i większą presją na dochody. W związku z tym, chociaż to rolnicy ponoszą ostatecznie odpowiedzialność za kształtowanie strategii dotyczących swoich gospodarstw, należy ustanowić solidne ramy zapewniające regulację rynków i odpowiednie zapobieganie ryzyku. W tym celu państwa członkowskie i rolnicy mogą korzystać z unijnej platformy dotyczącej zarządzania ryzykiem do celów budowania zdolności, która zapewnia rolnikom odpowiednie instrumenty finansowe na potrzeby inwestowania oraz dostęp do kapitału obrotowego, szkoleń, transferu wiedzy i poradnictwa.</p>

Uzasadnienie

Z uwagi na rosnącą liczbę zagrożeń, na jakie narażone są gospodarstwa rolne, potrzebne są solidne ramy zapobiegania.

Poprawka 8

Motyw 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>WPR powinna nadal zapewniać bezpieczeństwo żywnościowe, które należy rozumieć jako stały dostęp do wystarczającej ilości bezpiecznej i bogatej w składniki odżywcze żywności. Ponadto powinna ona przyczyniać się do poprawy reagowania unijnego rolnictwa na nowe oczekiwania społeczne w zakresie żywności i zdrowia, dotyczące zrównoważonej produkcji rolnej, zdrowszego odżywiania, marnowania żywności oraz dobrostanu zwierząt. WPR powinna nadal promować produkcję o szczególnych i cennych cechach, wspierając jednocześnie rolników w aktywnym dostosowywaniu produkcji do sygnałów płynących z rynku i oczekiwań konsumentów.</p>	<p>WPR powinna nadal zapewniać bezpieczeństwo żywnościowe, które należy rozumieć jako stały dostęp do wystarczającej ilości bezpiecznej i bogatej w składniki odżywcze żywności. Ponadto powinna ona przyczyniać się do poprawy reagowania unijnego rolnictwa na nowe oczekiwania społeczne w zakresie żywności i zdrowia, dotyczące zrównoważonej produkcji rolnej, zdrowszego odżywiania, marnowania żywności, dobrostanu zwierząt oraz ochrony rolniczych zasobów genetycznych. WPR powinna nadal promować produkcję o szczególnych i cennych cechach, taką jak tradycyjne produkty typowe dla danego obszaru, wspierając jednocześnie rolników w aktywnym dostosowywaniu produkcji do sygnałów płynących z rynku i oczekiwań konsumentów. Ponadto WPR powinna przyczyniać się do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju w zakresie dostępu do żywności.</p>

Uzasadnienie

Unia Europejska ma szansę utrzymać wiele typowych tradycyjnych produktów i rolniczych zasobów genetycznych, co należy wspierać.

Poprawka 9

Motyw 20

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p><i>Aby Unia mogła wywiązać się ze swoich międzynarodowych zobowiązań dotyczących wsparcia wewnętrznego, określonych w Porozumieniu WTO w sprawie rolnictwa, niektóre rodzaje interwencji przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu powinny być nadal zgłaszane jako wsparcie kategorii zielonej, które nie wywiera skutków zakłócających handel ani skutków dla produkcji, lub też wywiera takie skutki w minimalnym stopniu, lub jako płatności objęte tzw. kategorią niebieską w ramach programów ograniczania produkcji, i jako takie być zwolnione ze zobowiązań w zakresie zmniejszenia. Choć przepisy określone w niniejszym rozporządzeniu w odniesieniu do takich rodzajów interwencji są już zgodne z wymogami w zakresie kategorii zielonej określonymi w załączniku 2 do Porozumienia WTO w sprawie rolnictwa lub wymogami w zakresie kategorii niebieskiej określonymi w art. 6 ust. 5 Porozumienia, należy zapewnić, aby interwencje zaplanowane przez państwa członkowskie w planach strategicznych WPR dla tych rodzajów interwencji były nadal zgodne z tymi wymogami.</i></p>	

Poprawka 10

Nowy motyw po motywie 20.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Dla zachowania zgodności z celami zrównoważonego rozwoju przyjętymi przez ONZ, w szczególności z celem 1 i 2, oraz z unijnymi zasadami spójności polityki na rzecz rozwoju WPR powinna wspierać rozwój zrównoważonego i zamożnego rodzinnego rolnictwa w krajach rozwijających się, sprzyjającego zatrzymaniu ludności na obszarach wiejskich i zapewniającego bezpieczeństwo żywnościowe tych obszarów. W związku z tym ceny produktów rolnych i żywnościowych eksportowanych z UE nie powinny być niższe od kosztów produkcji w Europie.</i></p>

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 54 opinii perspektywicznej KR-u na temat WPR politykę tę należy zmienić z myślą o poszanowaniu tego celu, który powinien zostać uwzględniony jako dziesiąty cel WPR.

Poprawka 11

Motyw 22

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Ramy norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska mają na celu przyczynienie się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej, sprostania wyzwaniom związanym z wodą, przyczynienie się do ochrony gleb i jej jakości oraz ochrony różnorodności biologicznej i jej jakości. Powyższe ramy należy udoskonalić, w szczególności uwzględniając praktyki określone do 2020 r. w ramach ekologizacji płatności bezpośrednich, a także łagodzenie zmiany klimatu oraz potrzebę poprawy zrównoważonego charakteru produkcji rolnej, zwłaszcza gospodarki składnikami odżywczymi. Uznaje się, że każda norma dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska przyczynia się do realizacji wielu celów. W celu wdrożenia przedmiotowych ram państwa członkowskie w odniesieniu do każdej normy ustanowionej na szczeblu unijnym powinny określić normę krajową, uwzględniając szczególne cechy danego obszaru, w tym warunki glebowe i klimatyczne, istniejące warunki gospodarki rolnej, użytkowanie gruntów, płodozmian, praktyki gospodarki rolnej oraz strukturę gospodarstw rolnych. Państwa członkowskie mogą również dodatkowo zdefiniować inne krajowe normy związane z głównymi celami określonymi w załączniku III, aby poprawić realizację celów w zakresie środowiska i klimatu określonych w ramach norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Jako część norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, w celu wspierania zarówno wyników agronomicznych gospodarstw rolnych, jak i ich efektywności środowiskowej, opracowywane będą plany gospodarki składnikami odżywczymi; pomoże w tym specjalne elektroniczne narzędzie dotyczące zrównoważonego charakteru gospodarstw rolnych, które państwa członkowskie będą udostępniać rolnikom. Narzędzie to powinno zapewnić wsparcie w podejmowaniu decyzji w gospodarstwach, począwszy od minimalnych funkcji w zakresie gospodarki składnikami odżywczymi. Szeroki zakres interoperacyjności i modułowa struktura powinny również umożliwić dodawanie innych aplikacji elektronicznych do zarządzania gospodarstwem i e-rządzenia. Aby zapewnić równe warunki działania dla rolników w całej UE, Komisja może wesprzeć państwa członkowskie w opracowywaniu wspomnianego narzędzia, a także w świadczeniu koniecznych do jego funkcjonowania usług przechowywania i przetwarzania danych.</p>	<p>Ramy norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska mają na celu przyczynienie się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowania się do niej, sprostania wyzwaniom związanym z wodą, przyczynienie się do ochrony gleb i jej jakości oraz ochrony różnorodności biologicznej i jej jakości, w tym rolniczych zasobów genetycznych. Powyższe ramy należy udoskonalić, w szczególności uwzględniając praktyki określone do 2020 r. w ramach ekologizacji płatności bezpośrednich, a także łagodzenie zmiany klimatu oraz potrzebę poprawy zrównoważonego charakteru produkcji rolnej, zwłaszcza gospodarki składnikami odżywczymi. Uznaje się, że każda norma dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska przyczynia się do realizacji wielu celów. W celu wdrożenia przedmiotowych ram państwa członkowskie w odniesieniu do każdej normy ustanowionej na szczeblu unijnym powinny określić normę krajową, uwzględniając szczególne cechy danego obszaru, w tym warunki glebowe i klimatyczne, istniejące warunki gospodarki rolnej, użytkowanie gruntów, roczny płodozmian, praktyki gospodarki rolnej oraz strukturę gospodarstw rolnych. Państwa członkowskie mogą również dodatkowo zdefiniować inne krajowe normy związane z głównymi celami określonymi w załączniku III, aby poprawić realizację celów w zakresie środowiska i klimatu określonych w ramach norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska. Jako część norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, w celu wspierania zarówno wyników agronomicznych gospodarstw rolnych, jak i ich efektywności środowiskowej, opracowywane będą plany gospodarki składnikami odżywczymi; pomoże w tym specjalne elektroniczne narzędzie dotyczące zrównoważonego charakteru gospodarstw rolnych, które państwa członkowskie będą udostępniać rolnikom. Narzędzie to powinno zapewnić wsparcie w podejmowaniu decyzji w gospodarstwach, począwszy od minimalnych funkcji w zakresie gospodarki składnikami odżywczymi. Szeroki zakres interoperacyjności i modułowa struktura powinny również umożliwić dodawanie innych aplikacji elektronicznych do zarządzania gospodarstwem i e-rządzenia. Aby zapewnić równe warunki działania dla rolników w całej UE, Komisja może wesprzeć państwa członkowskie w opracowywaniu wspomnianego narzędzia, a także w świadczeniu koniecznych do jego funkcjonowania usług przechowywania i przetwarzania danych.</p>

Uzasadnienie

Skuteczny płodozmian należy przeprowadzać z częstotliwością roczną, z zachowaniem elastyczności (zob. normy dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska 8 załącznik III). Należy przeciwdziałać erozji rolniczych zasobów genetycznych.

Poprawka 12

Motyw 24

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby usprawnić zrównoważone zarządzanie i ogólną wydajność gospodarstw rolnych i przedsiębiorstw prowadzących działalność na obszarach wiejskich, państwa członkowskie powinny wprowadzić usługi doradcze dla rolników obejmujące aspekty gospodarcze, środowiskowe i społeczne, a także określić niezbędne usprawnienia wszystkich środków na poziomie gospodarstwa przewidzianych w planach strategicznych WPR. Dzięki takim usługom doradczym rolnicy i inni beneficjenci wsparcia w ramach WPR powinni zyskać większą świadomość związku między zarządzaniem gospodarstwem i gospodarowaniem gruntami z jednej strony a niektórymi normami, wymogami i informacjami, w tym dotyczącymi środowiska i klimatu, z drugiej strony. Wykaz takich norm, wymogów i informacji obejmuje normy odnoszące się do rolników i innych beneficjentów WPR lub dla nich niezbędne, określone w planach strategicznych WPR, a także normy, wymogi i informacje wynikające z przepisów dotyczących wody i zrównoważonego stosowania pestycydów, jak również z inicjatyw w zakresie przeciwdziałania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe i zarządzania ryzykiem. W celu poprawy jakości i skuteczności doradztwa państwa członkowskie powinny włączyć doradców do systemów wiedzy i innowacji w dziedzinie rolnictwa („AKIS”), aby móc udzielać aktualnych informacji technologicznych i naukowych opracowanych w ramach badań naukowych i innowacji.</p>	<p>Aby usprawnić wydajność czynników produkcji, zrównoważone zarządzanie i ogólną wydajność gospodarstw rolnych i przedsiębiorstw prowadzących działalność na obszarach wiejskich, państwa członkowskie powinny wprowadzić usługi doradcze dla rolników obejmujące aspekty gospodarcze, środowiskowe i społeczne, a także określić niezbędne usprawnienia wszystkich środków na poziomie gospodarstwa przewidzianych w planach strategicznych WPR. Dzięki takim usługom doradczym rolnicy i inni beneficjenci wsparcia w ramach WPR powinni zyskać większą świadomość związku między zarządzaniem gospodarstwem i gospodarowaniem gruntami z jednej strony a niektórymi normami, wymogami i informacjami, w tym dotyczącymi środowiska i klimatu, z drugiej strony. Wykaz takich norm, wymogów i informacji obejmuje normy odnoszące się do rolników i innych beneficjentów WPR lub dla nich niezbędne, określone w planach strategicznych WPR, a także normy, wymogi i informacje wynikające z przepisów dotyczących wody i zrównoważonego stosowania środków ochrony roślin, jak również z inicjatyw w zakresie przeciwdziałania oporności na środki przeciwdrobnoustrojowe i zarządzania ryzykiem. W celu poprawy jakości i skuteczności doradztwa państwa członkowskie powinny włączyć doradców do systemów wiedzy i innowacji w dziedzinie rolnictwa („AKIS”), aby móc udzielać aktualnych informacji technologicznych i naukowych opracowanych w ramach badań naukowych i innowacji.</p>

Poprawka 13

Motyw 27

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Przyznając wsparcie bezpośrednie niezwiązane z wielkością produkcji w oparciu o system uprawnień do płatności, państwa członkowskie powinny nadal zarządzać rezerwą krajową lub rezerwami krajowymi w podziale na grupy terytoriów. Rezerwy te należy wykorzystywać w pierwszej kolejności na rzecz młodych rolników i rolników rozpoczynających działalność rolniczą. Aby zagwarantować sprawne funkcjonowanie systemu, konieczne jest również ustanowienie przepisów dotyczących wykorzystywania i przekazywania uprawnień do płatności.</p>	<p>Przyznając wsparcie bezpośrednie niezwiązane z wielkością produkcji w oparciu o system uprawnień do płatności, państwa członkowskie powinny nadal zarządzać rezerwą krajową lub rezerwami krajowymi w podziale na grupy terytoriów. Rezerwy te należy wykorzystywać w pierwszej kolejności na rzecz młodych rolników i rolników rozpoczynających działalność rolniczą. Aby zagwarantować sprawne funkcjonowanie systemu, konieczne jest również ustanowienie przepisów dotyczących wykorzystywania i przekazywania uprawnień do płatności, z wyłączeniem handlu uprawnieniami do płatności.</p>

Uzasadnienie

Niedopuszczalnym jest, aby można było handlować dotacjami publicznymi.

Poprawka 14

Motyw 28

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Podstawą rolnictwa Unii pozostają małe gospodarstwa, które odgrywają istotną rolę we wspieraniu zatrudnienia na obszarach wiejskich i przyczyniają się do rozwoju terytorialnego. W celu promowania bardziej zrównoważonego podziału wsparcia oraz zmniejszenia obciążenia administracyjnego beneficjentów otrzymujących niewielkie kwoty państwa członkowskie powinny móc zaproponować drobnym producentom rolnym możliwość zastąpienia innych płatności bezpośrednich płatnością ryczałtową.</p>	<p>Podstawą rolnictwa Unii pozostają małe gospodarstwa, które odgrywają istotną rolę we wspieraniu zatrudnienia na obszarach wiejskich i przyczyniają się do rozwoju terytorialnego. W celu promowania bardziej zrównoważonego podziału wsparcia oraz zmniejszenia obciążenia administracyjnego wspierających zatrudnienie beneficjentów otrzymujących niewielkie kwoty państwa członkowskie powinny móc zaproponować drobnym producentom rolnym możliwość zastąpienia innych płatności bezpośrednich płatnością ryczałtową.</p>

Uzasadnienie

Małe gospodarstwa rolne odgrywają zasadniczą rolę, jeśli chodzi o utrzymanie dynamiki i aktywności terytorialnej.

Poprawka 15

Motyw 38

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Wsparcie z tytułu zobowiązań w dziedzinie zarządzania może obejmować premie dla rolnictwa ekologicznego na utrzymywanie gruntów ekologicznych lub konwersję na grunty ekologiczne; płatności z tytułu innych rodzajów interwencji wspierających systemy produkcji przyjazne dla środowiska, takie jak agroekologia, uprawa konserwująca i produkcja zintegrowana; usługi leśno-środowiskowe i klimatyczne oraz ochronę lasów; premie z tytułu lasów i zakładania systemów rolno-leśnych; dobrostan zwierząt; zachowanie oraz zrównoważone wykorzystanie i rozwój zasobów genetycznych. W ramach tego rodzaju interwencji państwa członkowskie mogą opracowywać inne systemy w zależności od swoich potrzeb. Ten rodzaj płatności powinien pokrywać wyłącznie dodatkowe koszty i utracone dochody będące rezultatem zobowiązań przekraczających wartość bazową obowiązkowych norm i wymogów ustanowionych w prawie unijnym i krajowym, jak również warunkowości, zgodnie z planem strategicznym WPR. Zobowiązania związane z tym rodzajem interwencji można podejmować na ustalony wcześniej roczny lub wieloletni okres, przy czym w należycie uzasadnionych przypadkach okres ten może przekraczać siedem lat.</p>	<p>Wsparcie z tytułu zobowiązań w dziedzinie zarządzania może obejmować premie dla rolnictwa ekologicznego na utrzymywanie gruntów ekologicznych lub konwersję na grunty ekologiczne; płatności z tytułu innych rodzajów interwencji wspierających systemy produkcji przyjazne dla środowiska, takie jak agroekologia, uprawa konserwująca i produkcja zintegrowana; usługi leśno-środowiskowe i klimatyczne oraz ochronę lasów; premie z tytułu lasów i zakładania systemów rolno-leśnych; dobrostan zwierząt; zachowanie oraz zrównoważone wykorzystanie i rozwój zasobów genetycznych. W ramach tego rodzaju interwencji państwa członkowskie mogą opracowywać inne systemy w zależności od swoich potrzeb. Ten rodzaj płatności, aby mieć charakter zachęty, powinien pokrywać nie tylko dodatkowe koszty i utracone dochody będące rezultatem zobowiązań przekraczających wartość bazową obowiązkowych norm i wymogów ustanowionych w prawie unijnym i krajowym, jak również warunkowości, zgodnie z planem strategicznym WPR. Zobowiązania związane z tym rodzajem interwencji można podejmować na ustalony wcześniej wieloletni okres, przy czym w należycie uzasadnionych przypadkach okres ten może przekraczać siedem lat.</p>

Uzasadnienie

W celu zachęcania do stosowania praktyk korzystnych dla środowiska proponuje się, by nie ograniczać płatności do pokrycia utraconych zarobków. Do celów środowiskowych lepiej dostosowany jest okres wieloletni.

Poprawka 16

Motyw 40

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby zapewnić godziwy dochód i odporność sektora rolnictwa na całym terytorium Unii, państwa członkowskie mogą przyznać wsparcie rolnikom prowadzącym działalność w miejscach, gdzie występują ograniczenia naturalne lub inne ograniczenia specyficzne dla obszaru. Jeżeli chodzi o płatności z tytułu obszarów z ograniczeniami naturalnymi, określenie to, stosowane w polityce rozwoju obszarów wiejskich w latach 2014–2020, powinno mieć nadal zastosowanie. Aby WPR przyczyniła się do poprawy stanu środowiska Unii i w celu wzmocnienia synergii tej polityki z finansowaniem inwestycji w środowisko i różnorodność biologiczną, konieczne jest utrzymanie odrębnego środka mającego na celu rekompensatę dla beneficjentów za niedogodności związane z wdrażaniem programu Natura 2000 i ramowej dyrektywy wodnej. W związku z tym należy w dalszym ciągu przyznawać wsparcie rolnikom i posiadaczom lasów ze względu na doświadczane przez nich szczególne niedogodności wynikające z wdrażania dyrektywy 2009/147/WE i dyrektywy 92/43/EWG oraz aby przyczynić się do skutecznego zarządzania obszarami Natura 2000. Należy również udostępniać rolnikom wsparcie, aby pomóc im w uporaniu się z niedogodnościami na obszarach znajdujących się w dorzeczach, wynikającymi z wdrażania ramowej dyrektywy wodnej. Wsparcie powinno być powiązane z określonymi wymogami opisanymi w planach strategicznych WPR, wykraczającymi poza odpowiednie obowiązkowe normy i wymogi. Państwa członkowskie powinny również zapewnić, aby płatności dla rolników nie prowadziły do podwójnego finansowania ze środków ekoprogramów. Opracowując plany strategiczne WPR, państwa członkowskie powinny ponadto uwzględnić specyficzne potrzeby obszarów Natura 2000.</p>	<p>Aby zapewnić godziwy dochód i odporność sektora rolnictwa na całym terytorium Unii, państwa członkowskie przynają wsparcie rolnikom prowadzącym działalność w miejscach, gdzie występują ograniczenia naturalne lub inne ograniczenia specyficzne dla obszaru. Jeżeli chodzi o płatności z tytułu obszarów z ograniczeniami naturalnymi, określenie to, stosowane w polityce rozwoju obszarów wiejskich w latach 2014–2020, powinno mieć nadal zastosowanie. Aby WPR przyczyniła się do poprawy stanu środowiska Unii i w celu wzmocnienia synergii tej polityki z finansowaniem inwestycji w środowisko i różnorodność biologiczną, konieczne jest utrzymanie odrębnego środka mającego na celu wynagrodzenie beneficjentów za wdrażanie programu Natura 2000 i ramowej dyrektywy wodnej. W związku z tym należy w dalszym ciągu przyznawać wsparcie rolnikom i posiadaczom lasów ze względu na doświadczane przez nich szczególne niedogodności wynikające z wdrażania dyrektywy 2009/147/WE i dyrektywy 92/43/EWG oraz aby przyczynić się do skutecznego zarządzania obszarami Natura 2000. Należy również udostępniać rolnikom wsparcie, aby pomóc im w uporaniu się z niedogodnościami na obszarach znajdujących się w dorzeczach, wynikającymi z wdrażania ramowej dyrektywy wodnej. Wsparcie powinno być powiązane z określonymi wymogami opisanymi w planach strategicznych WPR, wykraczającymi poza odpowiednie obowiązkowe normy i wymogi. Państwa członkowskie powinny również zapewnić, aby płatności dla rolników nie prowadziły do podwójnego finansowania ze środków ekoprogramów. Opracowując plany strategiczne WPR, państwa członkowskie powinny ponadto uwzględnić specyficzne potrzeby obszarów Natura 2000.</p>

Uzasadnienie

Utrzymanie rolnictwa na całym terytorium w skali europejskiej, także na obszarach o trudnych warunkach, jest koniecznością. W celu zachęcania do stosowania praktyk korzystnych dla środowiska proponuje się, by nie ograniczać płatności do pokrycia utraconych zarobków.

Poprawka 17

Motyw 41

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Cele WPR należy również realizować poprzez wspieranie inwestycji produkcyjnych i nieprodukcyjnych, w gospodarstwach, jak i poza gospodarstwami. Tego rodzaju inwestycje mogą dotyczyć infrastruktury związanej z rozwojem, modernizacją lub przystosowaniem się do zmiany klimatu rolnictwa i leśnictwa, w tym dostępu do gruntów rolnych i leśnych, scalania i poprawy gruntów oraz dostaw i oszczędzania energii i wody. Aby skuteczniej zapewnić spójność planów strategicznych WPR z celami Unii, a także równe warunki działania w państwach członkowskich, w niniejszym rozporządzeniu ujęto wykaz negatywny tematów inwestycji.</p>	<p>Cele WPR należy również realizować poprzez wspieranie inwestycji produkcyjnych i nieprodukcyjnych, w gospodarstwach, jak i poza gospodarstwami. Tego rodzaju inwestycje mogą dotyczyć infrastruktury związanej z rozwojem, modernizacją lub przystosowaniem się do zmiany klimatu rolnictwa i leśnictwa, w tym dostępu do gruntów rolnych i leśnych, poprawy gruntów, dostaw i oszczędzania energii i wody, a także zachowania rolniczych zasobów genetycznych. Aby skuteczniej zapewnić spójność planów strategicznych WPR z celami Unii, a także równe warunki działania w państwach członkowskich, w niniejszym rozporządzeniu ujęto wykaz negatywny tematów inwestycji. Wyznaczany jest limit tego rodzaju inwestycji na gospodarstwo. Pula środków finansowych przeznaczona na ten instrument jest ograniczona do 10 % środków z EFRROW na państwo członkowskie.</p>

Uzasadnienie

Ograniczenie pomocy inwestycyjnej umożliwia wspieranie większej liczby projektów. Ograniczenie puli środków umożliwia przeznaczenie większych środków finansowych na inne priorytety EFRROW.

Poprawka 18

Motyw 44

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia odpowiednich narzędzi do zarządzania ryzykiem, należy utrzymać finansowanie ze środków EFRROW składek ubezpieczeniowych i funduszy ubezpieczeń wzajemnych. Kategoria funduszy ubezpieczeń wzajemnych obejmuje zarówno fundusze związane ze stratami produkcyjnymi, jak i ogólne i specyficzne dla danego sektora narzędzia stabilizacji dochodów związane z utraconymi dochodami.</p>	<p>Biorąc pod uwagę konieczność zapewnienia odpowiednich narzędzi do zarządzania ryzykiem, należy utrzymać finansowanie składek ubezpieczeniowych i funduszy ubezpieczeń wzajemnych. Kategoria funduszy ubezpieczeń wzajemnych obejmuje zarówno fundusze związane ze stratami produkcyjnymi, jak i ogólne i specyficzne dla danego sektora narzędzia stabilizacji dochodów związane z utraconymi dochodami.</p>

Uzasadnienie

Finansowanie ze środków EFRROW wymagałoby odpowiedniego podwyższenia jego kapitału.

Poprawka 19

Motyw 56

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W trakcie opracowywania planów strategicznych WPR państwa członkowskie powinny przeanalizować swoją specyficzną sytuację i potrzeby, wyznaczyć cele końcowe związane z realizacją celów WPR i opracować interwencje, które pozwolą na osiągnięcie tych celów końcowych i równocześnie będą dostosowane do szczególnych warunków krajowych i regionalnych, w tym do potrzeb regionów najbardziej oddalonych zgodnie z art. 349 TFUE. Proces ten powinien wzmocnić zasadę pomocniczości we wspólnych unijnych ramach, przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności z ogólnymi zasadami prawa Unii i celami WPR. W związku z tym należy ustanowić przepisy dotyczące struktury i treści planów strategicznych WPR.</p>	<p>W trakcie opracowywania planów strategicznych WPR państwa członkowskie, przewidując opracowanie planów rozwoju obszarów wiejskich na najbardziej odpowiednim poziomie geograficznym, powinny przeanalizować swoją specyficzną sytuację i potrzeby, wyznaczyć cele końcowe związane z realizacją celów WPR i opracować interwencje, które pozwolą na osiągnięcie tych celów końcowych i równocześnie będą dostosowane do szczególnych warunków krajowych i regionalnych, w tym do potrzeb regionów najbardziej oddalonych zgodnie z art. 349 TFUE oraz regionów najmniej uprzywilejowanych określonych w art. 174 ust. 3 TFUE. Proces ten powinien wzmocnić zasadę pomocniczości we wspólnych unijnych ramach, przy jednoczesnym zapewnieniu zgodności z ogólnymi zasadami prawa Unii i celami WPR. W związku z tym należy ustanowić przepisy dotyczące struktury i treści planów strategicznych WPR.</p>

Uzasadnienie

Chociaż istnieje możliwość, że niektóre elementy planów strategicznych są określane na poziomie regionalnym, nie wiadomo, jakie rozmiary może przybrać taka ewentualna regionalizacja. W rozporządzeniu należałoby przewidzieć ustanowienie programów rozwoju obszarów wiejskich na odpowiednim poziomie, przynajmniej w regionach najbardziej oddalonych. Przy opracowywaniu planów strategicznych WPR i interwencji dostosowanych do szczególnych warunków krajowych i regionalnych państwa członkowskie powinny uwzględniać w szczególności regiony najmniej uprzywilejowane określone w art. 174 TFUE, takie jak regiony wspiarskie, transgraniczne i górskie.

Poprawka 20

Artykuł 4 ust. 1 lit. a) i b)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Definicje, które należy sformułować w planach strategicznych WPR</p> <p>1. Państwa członkowskie określają w swoich planach strategicznych WPR definicje: działalności rolniczej, użytkowników rolnych, kwalifikującego się hektara, osoby faktycznie prowadzącej działalność rolniczą i młodego rolnika:</p> <p>(a) „działalność rolnicza” definiuje się w taki sposób, aby obejmowała zarówno wytwarzanie produktów rolnych wymienionych w załączniku I do TFUE, w tym bawełnę i zagajniki o krótkiej rotacji, jak i utrzymywanie użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu lub uprawy, bez konieczności podejmowania działań przygotowawczych wykraczających poza zwykłe metody rolnicze i użycie zwykłego sprzętu rolniczego;</p>	<p>Definicje, które należy sformułować w planach strategicznych WPR</p> <p>1. Państwa członkowskie określają w swoich planach strategicznych WPR definicje: działalności rolniczej, użytkowników rolnych, kwalifikującego się hektara, osoby faktycznie prowadzącej działalność rolniczą i młodego rolnika:</p> <p>(a) „działalność rolnicza” definiuje się w taki sposób, aby obejmowała zarówno wytwarzanie produktów rolnych wymienionych w załączniku I do TFUE, w tym bawełnę i systemy rolno-leśne, jak i utrzymywanie użytków rolnych w stanie, dzięki któremu nadają się one do wypasu lub uprawy, bez konieczności podejmowania działań przygotowawczych wykraczających poza zwykłe metody rolnicze i użycie zwykłego sprzętu rolniczego;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(b) „użytek rolny” definiuje się w taki sposób, aby w jego skład wchodziły grunty orne, uprawy trwałe i trwałe użytki zielone. Terminy „grunty orne”, „uprawy trwałe”, „trwałe użytki zielone” są szczegółowo określone przez państwa członkowskie w ramach następującej struktury:</p> <p>(i) „grunty orne” oznaczają grunty uprawiane w celu produkcji roślinnej lub obszary dostępne dla produkcji roślinnej, ale ugorowane, i obejmują obszary odłogowane zgodnie z art. 22, 23 i 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 ⁽¹⁾, art. 39 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽²⁾, art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz art. 65 niniejszego rozporządzenia;</p> <p>(ii) „uprawy trwałe” oznaczają uprawy niepodlegające płodozmianowi, inne niż trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe, które zajmują grunty przez okres pięciu lat lub dłużej i dają powtarzające się plony, w tym szkółki i zagajniki o krótkiej rotacji;</p> <p>(iii) „trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe” (zwane łącznie „trwałymi użytkami zielonymi”) oznaczają grunty, które nie były objęte płodozmianem danego gospodarstwa rolnego przez okres co najmniej pięciu lat, wykorzystywane do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych rozsiewających się naturalnie (samosiewnych) lub uprawianych (wysiewanych). Mogą one obejmować inne gatunki, takie jak krzewy lub drzewa, które mogą nadawać się do wypasu lub do wytwarzania paszy dla zwierząt;</p> <p>⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80).</p> <p>⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1).</p>	<p>(b) „użytek rolny” definiuje się w taki sposób, aby w jego skład wchodziły grunty orne, uprawy trwałe i trwałe użytki zielone. Terminy „grunty orne”, „uprawy trwałe”, „trwałe użytki zielone” są szczegółowo określone przez państwa członkowskie w ramach następującej struktury:</p> <p>(i) „grunty orne” oznaczają grunty uprawiane w celu produkcji roślinnej lub obszary dostępne dla produkcji roślinnej, ale ugorowane, i obejmują obszary odłogowane zgodnie z art. 22, 23 i 24 rozporządzenia Rady (WE) nr 1257/1999 ⁽¹⁾, art. 39 rozporządzenia Rady (WE) nr 1698/2005 ⁽²⁾, art. 28 rozporządzenia (UE) nr 1305/2013 oraz art. 65 niniejszego rozporządzenia;</p> <p>(ii) „uprawy trwałe” oznaczają uprawy niepodlegające płodozmianowi, inne niż trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe, które zajmują grunty przez okres pięciu lat lub dłużej i dają powtarzające się plony, w tym szkółki i zagajniki o krótkiej rotacji włączane do upraw;</p> <p>(iii) „trwałe użytki zielone i pastwiska trwałe” (zwane łącznie „trwałymi użytkami zielonymi”) oznaczają grunty, które nie były objęte płodozmianem danego gospodarstwa rolnego przez okres co najmniej pięciu lat, wykorzystywane do uprawy traw lub innych zielnych roślin pastewnych rozsiewających się naturalnie (samosiewnych) lub uprawianych (wysiewanych). Mogą one obejmować inne gatunki, takie jak krzewy lub drzewa, które mogą nadawać się do wypasu lub do wytwarzania paszy dla zwierząt, o ile trawy i inne zielne rośliny pastewne są roślinnością dominującą. Mogą to być również grunty, które nadają się do wypasu i stanowią część utrwalonych praktyk lokalnych w przypadkach, gdy trawy i inne zielne rośliny pastewne tradycyjnie nie są roślinnością dominującą na obszarach wypasu, lub grunty, które nadają się do wypasu i na których trawy lub inne zielne rośliny pastewne nie występują lub nie są roślinnością dominującą.</p> <p>Dotyczy to również systemów lasów i pastwisk, w których zielne rośliny pastewne nie są roślinnością dominującą, lecz są wykorzystywane w hodowli, tak jak w wypadku systemów lasów pastwiskowych lub pastwisk porośniętych krzewami i drzewami na obszarach górskich;</p> <p>⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1257/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich z Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) oraz zmieniające i uchylające niektóre rozporządzenia (Dz.U. L 160 z 26.6.1999, s. 80).</p> <p>⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1698/2005 z dnia 20 września 2005 r. w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 277 z 21.10.2005, s. 1).</p>

Uzasadnienie

Proponuje się zachowanie obecnego brzmienia rozporządzenia Omnibus, w którym uwzględniono szczególne cechy pastwisk śródziemnomorskich takich jak obszary „dehesa” i zalesione pastwiska na obszarach górskich.

Poprawka 21

Artykuł 4 ust. 1 lit. d)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>„osoby faktycznie prowadzące działalność rolniczą” definiuje się w taki sposób, aby nie przyznawano wsparcia dochodu osobom, dla których działalność rolnicza stanowi tylko nieznaczącą część ich ogólnej działalności gospodarczej lub których główna działalność gospodarcza nie jest działalnością rolniczą, przy jednoczesnym niewykluczeniu ze wsparcia osób prowadzących działalność rolniczą i nierolniczą. Definicja umożliwia określenie tego, którzy rolnicy nie są uznawani za osoby faktycznie prowadzące działalność rolniczą, na podstawie warunków, takich jak: badanie dochodów, nakłady pracy w gospodarstwie, przedmiot działalności przedsiębiorstwa lub uwzględnienie w rejestrach.</p>	<p>„osoby faktycznie prowadzące działalność rolniczą” definiuje się w taki sposób, aby nie przyznawano wsparcia dochodu osobom, dla których działalność rolnicza stanowi tylko nieznaczącą część ich ogólnej działalności gospodarczej lub których główna działalność gospodarcza nie jest działalnością rolniczą, przy jednoczesnym niewykluczeniu ze wsparcia osób prowadzących działalność rolniczą i nierolniczą. Definicja umożliwia określenie tego, którzy rolnicy nie są uznawani za osoby faktycznie prowadzące działalność rolniczą, na podstawie warunków, takich jak: część dochodu pochodząca z produkcji rolnej, przedmiot działalności przedsiębiorstwa lub uwzględnienie w rejestrach. Definicja powinna w każdym razie chronić model rodzinnego gospodarstwa rolnego Unii Europejskiej o charakterze indywidualnym lub stowarzyszeniowym, w którym rolnik pracuje i żyje bezpośrednio z działalności rolnej, i – jeżeli to konieczne – mogłaby uwzględnić specyfikę regionów określonych w art. 349 TFUE.</p>

Uzasadnienie

Uwzględnianie wysokości dochodu mogłoby wykluczyć drobnych rolników. Uwzględnianie części dochodu z działalności rolniczej pozwala na lepsze odróżnienie osób faktycznie prowadzących działalność rolniczą. Należy podkreślić europejski model rolnictwa rodzinnego.

Poprawka 22

Artykuł 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Wsparcie z EFRG i EFRROW ma na celu dalszą poprawę zrównoważonego rozwoju rolnictwa, żywności i obszarów wiejskich oraz przyczynia się do osiągnięcia następujących celów ogólnych:</p> <p>(a) wspieranie inteligentnego, odpornego i zróżnicowanego sektora rolnictwa przy zapewnieniu bezpieczeństwa żywnościowego;</p> <p>(b) zwiększenie troski o środowisko oraz intensyfikacja działań w dziedzinie klimatu, aby przyczynić się do realizacji unijnych celów związanych ze środowiskiem i klimatem;</p> <p>(c) umacnianie struktury społeczno-ekonomicznej obszarów wiejskich.</p>	<p>Wsparcie z EFRG i EFRROW ma na celu dalszą poprawę zrównoważonego rozwoju rolnictwa, żywności i obszarów wiejskich oraz przyczynia się do osiągnięcia następujących celów ogólnych:</p> <p>(a) wspieranie inteligentnego, odpornego i zróżnicowanego sektora rolnictwa przy zapewnieniu bezpieczeństwa żywnościowego;</p> <p>(b) zwiększenie troski o środowisko oraz intensyfikacja działań w dziedzinie klimatu, aby przyczynić się do realizacji unijnych celów związanych ze środowiskiem i klimatem;</p> <p>(c) umacnianie struktury społeczno-ekonomicznej obszarów wiejskich, kładąc nacisk na dążenie do odpowiedniego poziomu życia ludności wiejskiej, zgodnie z art. 39 lit. b) TFUE, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów wiejskich borykających się z poważnymi problemami wyludnienia.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Cele te uzupełnia przekrojowy cel modernizacji tego sektora przez sprzyjanie dzieleniu się wiedzą, innowacji i cyfryzacji w rolnictwie i na obszarach wiejskich, a także zachęcanie do ich wykorzystywania.	Cele te uzupełnia przekrojowy cel modernizacji tego sektora przez sprzyjanie dzieleniu się wiedzą, innowacji i cyfryzacji w rolnictwie i na obszarach wiejskich, a także zachęcanie do ich wykorzystywania. Chodzi również o wspieranie nawiązywania relacji między różnymi podmiotami łańcucha żywnościowego przez wzmocnienie ich stosunków umownych i zwiększanie ich przejrzystości, a także o wykorzystanie takich narzędzi jak obserwatoria cen i kosztów produkcji, działające na podstawie ujednoliconych norm.

Uzasadnienie

WPR musi zapewnić zgodność z art. 39 TFUE, zwrócić szczególną uwagę na obszary wiejskie borykające się z wyludnieniem i poprawić funkcjonowanie łańcucha dostaw żywności.

Poprawka 23

Artykuł 6 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Cele szczegółowe</p> <p>1. Cele ogólne osiąga się, realizując następujące cele szczegółowe:</p> <p>a) wspieranie godziwych dochodów gospodarstw rolnych i ich odporności w całej Unii w celu zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego;</p> <p>b) zwiększenie zorientowania na rynek i konkurencyjności, w tym większe ukierunkowanie na badania naukowe, technologię i cyfryzację;</p> <p>c) poprawa pozycji rolników w łańcuchu wartości;</p> <p>d) przyczynianie się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej, a także wykorzystanie zrównoważonej energii;</p> <p>e) wspieranie zrównoważonego rozwoju i wydajnego gospodarowania zasobami naturalnymi, takimi jak woda, gleba i powietrze;</p>	<p>Cele szczegółowe</p> <p>1. Cele ogólne osiąga się, realizując następujące cele szczegółowe:</p> <p>a) wspieranie godziwych dochodów gospodarstw rolnych, porównywalnych do dochodów uzyskiwanych w całej gospodarce, i odporności gospodarstw rolnych w całej Unii w celu zwiększenia bezpieczeństwa żywnościowego;</p> <p>b) zwiększenie zorientowania na rynek i konkurencyjności ekonomicznej, społecznej, środowiskowej, terytorialnej, w tym większe ukierunkowanie na badania naukowe, technologię i cyfryzację, a także na agroekologię oraz popularyzację zrównoważonych metod produkcji;</p> <p>c) zwiększenie wydajności czynników produkcji, w tym w celu obniżenia kosztów towarów i usług wytwarzanych w sektorze rolnym;</p> <p>d) poprawa pozycji rolników w łańcuchu wartości;</p> <p>e) przyczynianie się do łagodzenia zmiany klimatu i przystosowywania się do niej, a także wykorzystanie zrównoważonej energii;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>f) przyczynianie się do ochrony różnorodności biologicznej, wzmocnienie usług ekosystemowych oraz ochrona siedlisk i krajobrazu;</p> <p>g) przyciąganie młodych rolników i ułatwianie rozwoju działalności gospodarczej na obszarach wiejskich;</p> <p>h) promowanie zatrudnienia, wzrostu, włączenia społecznego i rozwoju lokalnego na obszarach wiejskich, w tym biogospodarki i zrównoważonego leśnictwa;</p> <p>i) poprawa reakcji rolnictwa UE na potrzeby społeczne dotyczące żywności i zdrowia, w tym bezpiecznej, bogatej w składniki odżywcze i zrównoważonej żywności, zapobiegania marnotrawieniu żywności, jak również dobrostanu zwierząt.</p>	<p>f) wspieranie zrównoważonego i wydajnego gospodarowania zasobami naturalnymi, takimi jak rolnicze zasoby genetyczne, woda, gleba i powietrze;</p> <p>g) przyczynianie się do ochrony różnorodności biologicznej, wzmocnienie usług ekosystemowych oraz ochrona siedlisk i krajobrazu;</p> <p>h) przyciąganie młodych i nowych rolników, szczególnie do najbardziej wyludnionych regionów, i ułatwianie rozwoju działalności gospodarczej na obszarach wiejskich;</p> <p>i) promowanie zatrudnienia, wzrostu, udziału kobiet w gospodarce wiejskiej, włączenia społecznego i rozwoju lokalnego na obszarach wiejskich, w tym biogospodarki i zrównoważonego leśnictwa;</p> <p>j) poprawa reakcji rolnictwa UE na potrzeby społeczne dotyczące żywności i zdrowia, w tym bezpiecznej, bogatej w składniki odżywcze i zrównoważonej żywności, zapobiegania marnotrawieniu żywności, jak również dobrostanu zwierząt.</p> <p>k) wspieranie rozwoju zrównoważonego rolnictwa rodzinnego w krajach rozwijających się, zgodnie z celami 1 i 2 zrównoważonego rozwoju przyjętymi przez ONZ oraz z unijnymi zasadami spójności polityki na rzecz rozwoju.</p>

Poprawka 24

Artykuł 8

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie realizują cele określone w tytule II przez określenie interwencji na podstawie rodzajów interwencji określonych w rozdziałach II, III i IV niniejszego tytułu zgodnie ze wspólnymi wymogami określonymi w niniejszym rozdziale.</p>	<p>Państwa członkowskie i regiony, jeśli to one są instytucjami zarządzającymi, realizują cele określone w tytule II przez określenie interwencji na podstawie rodzajów interwencji określonych w rozdziałach II, III i IV niniejszego tytułu zgodnie ze wspólnymi wymogami określonymi w niniejszym rozdziale.</p>

Uzasadnienie

Należy utrzymać i wzmocnić rolę regionów Europy w zarządzaniu i wdrażaniu WPR, tak aby dostosować politykę do specyfiki terytorialnej i sektorowej.

Poprawka 25

Artykuł 9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie opracowują interwencje ujęte w swoich planach strategicznych WPR zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej i ogólnymi zasadami prawa Unii.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby interwencje były określone na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, były zgodne z rynkiem wewnętrznym i nie powodowały zakłóceń konkurencji.</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają ramy prawne regulujące przyznanie unijnego wsparcia na rzecz beneficjentów na podstawie planu strategicznego WPR oraz zgodnie z zasadami i wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i rozporządzeniu (UE) [rozporządzenie horyzontalne].</p>	<p>Wziąwszy pod uwagę, że wspólna polityka rolna stanowi podstawę gospodarki sektora rolno-spożywczego oraz tkanki gospodarczej i społecznej obszarów wiejskich UE, państwa członkowskie i regiony (jeśli to one są instytucjami zarządzającymi) opracowują interwencje ujęte w swoich planach strategicznych WPR zgodnie z Kartą praw podstawowych Unii Europejskiej i ogólnymi zasadami prawa Unii, w szczególności z zasadą pomocniczości.</p> <p>Państwa członkowskie zapewniają, aby interwencje były określone na podstawie obiektywnych i niedyskryminacyjnych kryteriów, były zgodne z rynkiem wewnętrznym i nie powodowały zakłóceń konkurencji.</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają ramy prawne regulujące przyznanie unijnego wsparcia na rzecz beneficjentów na podstawie planu strategicznego WPR oraz zgodnie z zasadami i wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu i rozporządzeniu (UE) [rozporządzenie horyzontalne].</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest poczynienie wzmianki o podstawie wspólnej polityki rolnej i konieczności jej zastosowania przez państwa członkowskie z uwzględnieniem zgodności z rynkiem wewnętrznym, bez zakłócania konkurencji.

Poprawka 26

Artykuł 11

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie włączają do swoich planów strategicznych WPR system warunkowości, zgodnie z którym nakłada się kary administracyjne na beneficjentów otrzymujących płatności bezpośrednie na podstawie rozdziału II niniejszego tytułu lub roczne premie na podstawie art. 65, 66 i 67, którzy nie spełniają wymogów podstawowych w zakresie zarządzania określonych w prawie Unii ani norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska ustanowionych w planie strategicznym WPR i wymienionych w załączniku III, w odniesieniu do następujących określonych obszarów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. klimat i środowisko; 2. zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt i zdrowie roślin; 3. dobrostan zwierząt. 	<p>Państwa członkowskie włączają do swoich planów strategicznych WPR system warunkowości, zgodnie z którym nakłada się kary administracyjne na beneficjentów otrzymujących płatności bezpośrednie na podstawie rozdziału II niniejszego tytułu lub roczne premie na podstawie art. 65, 66 i 67, którzy nie spełniają wymogów podstawowych w zakresie zarządzania określonych w prawie Unii ani norm dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska ustanowionych w planie strategicznym WPR i wymienionych w załączniku III, w odniesieniu do następujących określonych obszarów:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. klimat i środowisko; 2. zdrowie publiczne, zdrowie zwierząt i zdrowie roślin; 3. dobrostan zwierząt; 4. obszar społeczny: poszanowanie praw pracowników najemnych w rolnictwie.

Uzasadnienie

Gospodarstwa korzystające ze środków publicznych WPR powinny przestrzegać praw socjalnych zatrudnionych pracowników najemnych.

Poprawka 27

Artykuł 12 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie ustanawiają system zapewniania beneficjentom narzędzia dotyczącego zrównoważonego charakteru gospodarstw rolnych w zakresie składników pokarmowych, o którym mowa w załączniku III, o minimalnym zakresie i funkcjach określonych w tym załączniku, a beneficjenci używają tego narzędzia.</p> <p>Komisja może wspierać państwa członkowskie w opracowywaniu tego narzędzia, a także w zakresie wymogów dotyczących usług przechowywania i przetwarzania danych.</p>	<p>Państwa członkowskie ustanawiają system zapewniania beneficjentom narzędzia dotyczącego zrównoważonego charakteru gospodarstw rolnych w zakresie składników pokarmowych, o którym mowa w załączniku III, o minimalnym zakresie i funkcjach określonych w tym załączniku, a beneficjenci używają tego narzędzia.</p> <p>Komisja może wspierać państwa członkowskie w opracowywaniu tego narzędzia. Wymogi dotyczące usług przechowywania, przetwarzania i ochrony danych powinny gwarantować rolnikowi kontrolę nad zarządzaniem składnikami pokarmowymi.</p>

Uzasadnienie

Żywność gleby w mniejszym stopniu zależy od zdigitalizowanego rejestrowania składników pokarmowych niż od stosowania dobrych praktyk agronomicznych, które wpływają na dobry stan biologiczny gleby. To rolnik powinien zachować kontrolę nad zarządzaniem składnikami pokarmowymi w gospodarstwie, przy poszanowaniu przepisów prawa.

Poprawka 28

Artykuł 12 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 138 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie o zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, w tym ustanawiających elementy systemu wskaźnika trwałych użytków zielonych, rok odniesienia i wskaźnik przekształcenia zgodnie z normą GAEC 1, o której mowa w załączniku III, oraz format i dodatkowe elementy minimalne i funkcje narzędzia dotyczącego zrównoważonego charakteru gospodarstw rolnych w zakresie składników pokarmowych.</p>	

Uzasadnienie

Zasady dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska powinny być objęte zakresem rozporządzeń, a nie aktów delegowanych.

Poprawka 29

Artykuł 13 ust. 4 d)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
zarządzanie ryzykiem , jak określono w art. 70;	zapobieganie ryzyku i zarządzanie nim , jak określono w art. 70;

Uzasadnienie

Dzięki zapobieganiu ryzyku poprzez stosowanie praktyk agroekologicznych oraz despecjalizację gospodarstw i obszarów gospodarstwa staną się odporniejsze na zagrożenia klimatyczne i sanitarne. Kosztowne zarządzanie ryzykiem nie wystarczy do zapewnienia bezpieczeństwa gospodarstw.

Poprawka 30

Artykuł 15 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<i>Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 138 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie o przepisy ustanawiające zharmonizowaną podstawę obliczania zmniejszenia płatności określonego w ust. 1, aby zapewnić prawidłowy rozdział finansowych wśród uprawnionych beneficjentów.</i>	

Uzasadnienie

Rozdział płatności bezpośrednich powinien być objęty zakresem rozporządzeń, a nie aktów delegowanych.

Poprawka 31

Artykuł 24 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Z wyjątkiem przypadku przekazania w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, uprawnienia do płatności są przekazywane wyłącznie osobie faktycznie prowadzącej działalność rolniczą.	Z wyjątkiem przypadku przekazania w drodze faktycznego lub przewidywanego dziedziczenia, uprawnienia do płatności są przekazywane wyłącznie osobie faktycznie prowadzącej działalność rolniczą i pozostają związane z ziemią.

Uzasadnienie

Nie ma uzasadnienia dla możliwości handlowania prawami do dotacji publicznych bez powiązania z zakupem lub dzierżawą gruntów rolnych.

Poprawka 32

Artykuł 25

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Państwa członkowskie mogą przyznawać drobnym producentom rolnym określonym przez państwa członkowskie płatności ryczałtowe, zastępując płatności bezpośrednie na podstawie niniejszej sekcji i sekcji 3 niniejszego rozdziału. Państwa członkowskie ujmują odpowiednie interwencje w planie strategicznym WPR jako opcjonalne dla rolników.	Państwa członkowskie przyznają drobnym producentom rolnym określonym przez państwa członkowskie płatności ryczałtowe, zastępując płatności bezpośrednie na podstawie niniejszej sekcji i sekcji 3 niniejszego rozdziału. Wysokość tych płatności ryczałtowych należy ustalić na poziomie wystarczającym do zapewnienia długoterminowej rentowności tych gospodarstw. Państwa członkowskie ustalają kryteria stosowane do określania drobnych producentów rolnych i ujmują odpowiednie interwencje w planie strategicznym WPR jako opcjonalne dla rolników.

Uzasadnienie

Małe gospodarstwa rolne odgrywają rzeczywistą rolę w podtrzymywaniu zatrudnienia, dynamiki i utrzymania terytoriów. Środek ten powinien mieć obowiązkowy charakter dla państw członkowskich.

Poprawka 33

Artykuł 28 ust. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Wsparcie dla ekoprogramów ma formę płatności rocznej za kwalifikujący się hektar oraz przydzielane jest jako:</p> <p>a) płatności dodatkowe w stosunku do podstawowego wsparcia dochodu określonego w podsekcji 2 niniejszej sekcji; albo</p> <p>b) płatności stanowiące rekompensatę dla beneficjentów za część lub całość poniesionych dodatkowych kosztów i utraconych dochodów w wyniku podjętych zobowiązań ustanowionych zgodnie z art. 65.</p>	<p>Wsparcie dla ekoprogramów ma formę płatności rocznej za kwalifikujący się hektar oraz przydzielane jest jako:</p> <p>a) płatności dodatkowe w stosunku do podstawowego wsparcia dochodu określonego w podsekcji 2 niniejszej sekcji; albo</p> <p>b) płatności stanowiące wynagrodzenie dla beneficjentów powyżej poniesionych dodatkowych kosztów i utraconych dochodów w wyniku podjętych zobowiązań ustanowionych zgodnie z art. 65.</p>

Uzasadnienie

W celu zachęcenia rolników do utrzymania lub rozwijania praktyk korzystnych dla środowiska wsparcie musi wykraczać poza dodatkowe koszty produkcji związane z korzystnymi praktykami.

Poprawka 34

Artykuł 29

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie mogą przyznawać wsparcie dochodów związane z wielkością produkcji osobom faktycznie prowadzącym działalność rolniczą na warunkach określonych w niniejszej podsekcji i doprecyzowanych w ich planach strategicznych WPR.</p> <p>2. Interwencje państw członkowskich stanowią pomoc dla wspieranych sektorów i rodzajów produkcji lub konkretnych typów rolniczych wymienionych w art. 30, znajdujących się w trudnej sytuacji lub borykających się z trudnościami, polegającą na zwiększeniu ich konkurencyjności, ich zrównoważonego charakteru lub poprawie ich jakości.</p>	<p>1. Państwa członkowskie mogą przyznawać wsparcie dochodów związane z wielkością produkcji osobom faktycznie prowadzącym działalność rolniczą na warunkach określonych w niniejszej podsekcji i doprecyzowanych w ich planach strategicznych WPR.</p> <p>2. Interwencje państw członkowskich stanowią pomoc dla wspieranych sektorów i rodzajów produkcji lub konkretnych typów rolniczych wymienionych w art. 30 o następujących celach:</p> <ul style="list-style-type: none"> — powstrzymanie porzucania działalności rolniczej na obszarach wiejskich i zwiększenie samowystarczalności żywnościowej w UE, lub — pomoc w trudnej sytuacji lub w rozwiązywaniu trudności, polegającą na zwiększeniu ich konkurencyjności, ich zrównoważonego charakteru lub poprawie ich jakości.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
3. To wsparcie dochodów związane z wielkością produkcji ma formę płatności rocznej na hektar lub za zwierzę.	3. To wsparcie dochodów związane z wielkością produkcji ma formę ograniczonej górnym limitem płatności rocznej na hektar lub za zwierzę.

Uzasadnienie

Pomoc związana z wielkością produkcji musi dotyczyć w takim samym stopniu obszarów co gospodarstw w trudnej sytuacji, i dążyć bardziej do utrzymania produkcji niż do jej rozwoju, co uzasadnia stosowanie górnych limitów na gospodarstwo.

Poprawka 35

Artykuł 30

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Wsparcie dochodów związane z wielkością produkcji można przyznawać jedynie następującym sektorom i rodzajom produkcji lub konkretnym typom rolniczym w ich ramach, jeśli są one istotne ze względów gospodarczych, społecznych lub środowiskowych: zboża, nasiona oleiste, rośliny wysokobiałkowe, rośliny strączkowe, len, konopie, ryż, orzechy, ziemniak skrobiowy , mleko i przetwory mleczne, nasiona, mięso baranie i mięso kozie, wołowina i cielęcina, oliwa z oliwek, jedwabniki, susz paszowy, chmiel, burak cukrowy, trzcina cukrowa i cykorja, owoce i warzywa, zagajniki o krótkiej rotacji oraz inne uprawy niespożywcze, z wyłączeniem drzew, stosowane do wytwarzania produktów, które mogą zastępować materiały kopalne.	Wsparcie dochodów związane z wielkością produkcji można przyznawać jedynie następującym sektorom i rodzajom produkcji lub konkretnym typom rolniczym w ich ramach, jeśli są one istotne ze względów gospodarczych, społecznych lub środowiskowych: zboża, nasiona oleiste z wyjątkiem upraw przeznaczonych na agropaliwa , rośliny wysokobiałkowe, rośliny strączkowe, rośliny strączkowe paszowe samodzielnie lub mieszane z trawami, użytki zielone , len, konopie, ryż, orzechy, mleko i przetwory mleczne, nasiona, mięso baranie i mięso kozie, wołowina i cielęcina, mięso ze świń, drób , oliwa z oliwek, jedwabniki, susz paszowy, chmiel, burak cukrowy, trzcina cukrowa i cykorja, owoce i warzywa, zagajniki o krótkiej rotacji włączone do działek uprawnych.

Uzasadnienie

Pomoc związana z wielkością produkcji powinna wspierać wszystkie rośliny strączkowe. Nie powinna wykluczać trzody chlewnej i drobiu, w przeciwieństwie do upraw przeznaczonych na agropaliwa.

Poprawka 36

Artykuł 40

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Obowiązkowe i nieobowiązkowe sektorowe rodzaje interwencji</p> <p>1. Rodzaj wsparcia sektorowego w sektorze owoców i warzyw, o którym mowa w art. 39 lit. a), i w sektorze pszczelarskim, o którym mowa w art. 39 lit. b), jest obowiązkowy dla wszystkich państw członkowskich.</p> <p>2. Rodzaj wsparcia sektorowego w sektorze wina, o którym mowa w art. 39 lit. c), jest obowiązkowy dla państw członkowskich wymienionych w załączniku V.</p>	<p>Obowiązkowe i nieobowiązkowe sektorowe rodzaje interwencji</p> <p>1. Rodzaj wsparcia sektorowego w sektorze owoców i warzyw, o którym mowa w art. 39 lit. a), i w sektorze pszczelarskim, o którym mowa w art. 39 lit. b), jest obowiązkowy dla wszystkich państw członkowskich.</p> <p>2. Rodzaj wsparcia sektorowego w sektorze wina, o którym mowa w art. 39 lit. c), jest obowiązkowy dla państw członkowskich wymienionych w załączniku V.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. Państwa członkowskie mogą zdecydować w swoim planie strategicznym WPR o realizacji sektorowych rodzajów interwencji, o których mowa w art. 39 lit. d), e) i f).</p> <p>4. Państwo członkowskie, o którym mowa w art. 82 ust. 3, może wdrożyć rodzaj wsparcia sektorowego, o którym mowa w art. 39 lit. f), w sektorze chmielu tylko jeśli zdecyduje w swoim planie strategicznym WPR, że nie będzie wdrażać sektorowego rodzaju interwencji, o którym mowa w art. 39 lit. d).</p> <p>5. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 82 ust. 4, mogą wdrożyć rodzaj wsparcia sektorowego, o którym mowa w art. 39 lit. f), w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych tylko jeśli zdecydują w swoich planach strategicznych WPR, że nie będą wdrażać sektorowego rodzaju interwencji, o którym mowa w art. 39 lit. e).</p>	<p>3. Państwa członkowskie mogą zdecydować w swoim planie strategicznym WPR o realizacji sektorowych rodzajów interwencji, o których mowa w art. 39 lit. d), e) i f).</p> <p>4. Państwo członkowskie, o którym mowa w art. 82 ust. 3, może wdrożyć rodzaj wsparcia sektorowego, o którym mowa w art. 39 lit. f), w sektorze chmielu tylko jeśli zdecyduje w swoim planie strategicznym WPR, że nie będzie wdrażać sektorowego rodzaju interwencji, o którym mowa w art. 39 lit. d).</p> <p>5. Państwa członkowskie, o których mowa w art. 82 ust. 4, mogą wdrożyć rodzaj wsparcia sektorowego, o którym mowa w art. 39 lit. f), w sektorze oliwy z oliwek i oliwek stołowych tylko jeśli zdecydują w swoich planach strategicznych WPR, że nie będą wdrażać sektorowego rodzaju interwencji, o którym mowa w art. 39 lit. e).</p> <p>6. Państwa członkowskie mogą uwzględnić w swoich planach strategicznych interwencje służące zapobieganiu kryzysowi i zarządzaniu ryzykiem w jakimkolwiek sektorze, tak aby uniknąć kryzysu lub być w stanie mu sprostać. Cele te odnoszą się do celów szczegółowych określonych w art. 6 ust. 1 lit. a), b) i c). W ramach tych działań należy ułatwiać uczestnictwo w systemie organizacji producentów, organizacjom międzybranżowym i spółdzielniom.</p> <p>7. Poprzez wspólną dyrektywę mającą zastosowanie do całej Unii Europejskiej państwa członkowskie uwzględnią w swoich planach strategicznych takie narzędzia jak ujednolicone obserwatoria cen i kosztów produkcji umożliwiające uzyskanie informacji na temat zmian na rynku.</p>

Uzasadnienie

Należy rozszerzyć na wszystkie sektory możliwość interwencji w celu zapobiegania ryzyku i zarządzania nim. Opracowanie narzędzi takich jak ujednolicone obserwatoria cen i kosztów produkcji umożliwi wczesne ostrzeżenie w przypadku zmian na rynkach rolnych.

Poprawka 37

Artykuł 43 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W odniesieniu do celów, o których mowa w art. 42 lit. a)–h), państwa członkowskie wybierają w planach strategicznych WPR co najmniej jeden z następujących rodzajów interwencji:</p> <p>a) inwestycje w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, ze szczególnym uwzględnieniem oszczędności wody i energii, opakowań ekologicznych oraz zmniejszania ilości odpadów;</p>	<p>W odniesieniu do celów, o których mowa w art. 42 lit. a)–h), państwa członkowskie wybierają w planach strategicznych WPR co najmniej jeden z następujących rodzajów interwencji:</p> <p>a) inwestycje w rzeczowe aktywa trwałe oraz wartości niematerialne i prawne, ze szczególnym uwzględnieniem oszczędności wody i energii, opakowań ekologicznych oraz zmniejszania ilości odpadów;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
b) badania naukowe i produkcja eksperymentalna, w szczególności ukierunkowane na oszczędność wody i energii, opakowania ekologiczne, ograniczanie ilości odpadów, odporność na agrofagi, zmniejszenie ryzyka i wpływu związanych ze stosowaniem pestycydów, zapobieganie szkodom powodowanym niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi i zwiększenie wykorzystania odmian owoców i warzyw dostosowanych do zmieniających się warunków klimatycznych;	b) badania naukowe i produkcja eksperymentalna, w szczególności ukierunkowane na oszczędność wody i energii, opakowania ekologiczne, ograniczanie ilości odpadów, odporność na agrofagi, zmniejszenie ryzyka i wpływu związanych ze stosowaniem pestycydów, zapobieganie szkodom powodowanym niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi i zwiększenie wykorzystania odmian owoców i warzyw dostosowanych do zmieniających się warunków klimatycznych;
c) produkcja ekologiczna;	c) produkcja ekologiczna;
d) integrowana produkcja;	d) integrowana produkcja;
e) działania służące ochronie gleby i zwiększaniu zasobów węgla w glebie;	e) działania służące ochronie gleby i zwiększaniu zasobów węgla w glebie;
f) działania służące tworzeniu i utrzymywaniu siedlisk sprzyjających różnorodności biologicznej lub utrzymywaniu krajobrazu, w tym ochrona jego cech historycznych;	f) działania służące tworzeniu i utrzymywaniu siedlisk sprzyjających różnorodności biologicznej lub utrzymywaniu krajobrazu, w tym ochrona jego cech historycznych;
g) działania służące oszczędności energii, zwiększeniu efektywności energetycznej i zwiększeniu wykorzystywania energii ze źródeł odnawialnych;	g) działania służące oszczędności energii, zwiększeniu efektywności energetycznej i zwiększeniu wykorzystywania energii ze źródeł odnawialnych;
h) działania służące zwiększeniu odporności na agrofagi;	h) działania służące zwiększeniu odporności na agrofagi;
i) działania służące poprawie wykorzystania zasobów wodnych i udoskonaleniu gospodarki wodnej, w tym oszczędności wody i odwadniania;	i) działania służące poprawie wykorzystania zasobów wodnych i udoskonaleniu gospodarki wodnej, w tym oszczędności wody i odwadniania;
j) działania i środki służące zmniejszeniu wytwarzania odpadów i poprawie gospodarowania odpadami;	j) działania i środki służące zmniejszeniu wytwarzania odpadów i poprawie gospodarowania odpadami;
k) działania służące zwiększeniu zrównoważonego charakteru i efektywności transportu oraz przechowywania produktów z sektora owoców i warzyw;	k) działania służące zwiększeniu zrównoważonego charakteru i efektywności transportu oraz przechowywania produktów z sektora owoców i warzyw;
l) działania służące łagodzeniu zmiany klimatu, przystosowaniu się do zmiany klimatu i zwiększeniu wykorzystywania energii ze źródeł odnawialnych;	l) działania służące łagodzeniu zmiany klimatu, przystosowaniu się do zmiany klimatu i zwiększeniu wykorzystywania energii ze źródeł odnawialnych;
m) wdrażanie unijnych i krajowych systemów jakości;	m) wdrażanie unijnych i krajowych systemów jakości;
n) promowanie i informowanie, w tym działania i działalność ukierunkowane na dywersyfikację i konsolidację rynków owoców i warzyw oraz na informowanie o korzyściach zdrowotnych ze spożycia owoców i warzyw;	n) promowanie i informowanie, w tym działania i działalność ukierunkowane na dywersyfikację i konsolidację rynków owoców i warzyw oraz na informowanie o korzyściach zdrowotnych ze spożycia owoców i warzyw;

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>o) usługi doradcze i pomoc techniczna, w szczególności w zakresie zrównoważonych technik zwalczania agrofagów, zrównoważonego stosowania pestycydów oraz przystosowania się do zmiany klimatu i jej łagodzenia;</p> <p>p) szkolenia i wymiana najlepszych praktyk, w szczególności dotyczących zrównoważonych technik zwalczania agrofagów, zrównoważonego stosowania pestycydów oraz wkładu w przystosowanie się do zmiany klimatu i jej łagodzenie.</p>	<p>o) usługi doradcze i pomoc techniczna, w szczególności w zakresie zrównoważonych technik zwalczania agrofagów, ograniczenia stosowania pestycydów oraz przystosowania się do zmiany klimatu i jej łagodzenia;</p> <p>p) szkolenia i wymiana najlepszych praktyk, w szczególności dotyczących zrównoważonych technik zwalczania agrofagów, ograniczenia stosowania pestycydów oraz wkładu w przystosowanie się do zmiany klimatu i jej łagodzenie;</p> <p>q) działania mające na celu zachowanie różnorodności zasobów genetycznych owoców i warzyw.</p>

Uzasadnienie

Nadszedł czas, by znacząco ograniczyć stosowanie pestycydów ze względu na zdrowie rolników i ludności. Różnorodność zasobów genetycznych jest gwarancją odporności.

Poprawka 38

Artykuł 49

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Rodzaje interwencji w sektorze pszczelarskim oraz unijna pomoc finansowa</p> <p>[...]</p> <p>2. Państwa członkowskie uzasadniają w planach strategicznych WPR swój wybór celów szczegółowych i rodzajów interwencji. Państwo to określa interwencje w obrębie wybranych rodzajów interwencji.</p> <p>[...]</p> <p>4. Unijna pomoc finansowa przeznaczona na rodzaje interwencji, o których mowa w ust. 2, wynosi maksymalnie 50 % kwoty wydatków. Pozostałą część wydatków ponoszą państwa członkowskie.</p> <p>[...]</p>	<p>Rodzaje interwencji w sektorze pszczelarskim oraz unijna pomoc finansowa</p> <p>[...]</p> <p>2. Państwa członkowskie uzasadniają w planach strategicznych WPR swój wybór celów szczegółowych i rodzajów interwencji. Państwo to określa interwencje w obrębie wybranych rodzajów interwencji.</p> <p>[...]</p> <p>4. Unijna pomoc finansowa przeznaczona na rodzaje interwencji, o których mowa w ust. 2, wynosi maksymalnie 50 % kwoty wydatków, z wyjątkiem regionów najbardziej oddalonych, gdzie limit ten wynosi 85 %. Pozostałą część wydatków ponoszą państwa członkowskie.</p> <p>[...]</p>

Uzasadnienie

Obniżenie stawek współfinansowania wspólnotowego w porównaniu z wcześniejszymi okresami programowania zagroziłoby realizacji programów rozwoju obszarów wiejskich w regionach najbardziej oddalonych i w większym stopniu obciążały te regiony, jeśli chodzi o finansowanie projektów unijnych.

Poprawka 39

Artykuł 52 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p><i>Rodzaje interwencji w sektorze wina</i></p> <p>W odniesieniu do każdego celu spośród celów określonych w art. 51 państwa członkowskie wybierają w swoich planach strategicznych WPR co najmniej jeden z następujących rodzajów interwencji:</p> <p>a) restrukturyzacja i przekształcenie winnic, w tym ponowne sadzenie winnic, gdy jest to konieczne po obowiązkowym ich karczowaniu ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych z polecenia właściwego organu państwa członkowskiego, lecz z wyłączeniem zwykłej odnowy winnic polegającej na ponownym sadzeniu na tej samej działce tej samej odmiany winorośli w tym samym systemie uprawy winorośli po zakończeniu naturalnego cyklu eksploatacji winorośli;</p>	<p><i>Rodzaje interwencji w sektorze wina</i></p> <p>W odniesieniu do każdego celu spośród celów określonych w art. 51 państwa członkowskie wybierają w swoich planach strategicznych WPR co najmniej jeden z następujących rodzajów interwencji:</p> <p>a) restrukturyzacja i przekształcenie winnic, w tym ponowne sadzenie winnic, gdy jest to konieczne po obowiązkowym ich karczowaniu ze względów zdrowotnych lub fitosanitarnych z polecenia właściwego organu państwa członkowskiego, lecz z wyłączeniem zwykłej odnowy winnic polegającej na ponownym sadzeniu na tej samej działce tej samej odmiany winorośli w tym samym systemie uprawy winorośli po zakończeniu naturalnego cyklu eksploatacji winorośli;</p> <p>b) ograniczenia stosowania pestycydów;</p>

Uzasadnienie

Uprawa winorośli jest jednym z rodzajów produkcji, w którym zużywa się najwięcej pestycydów. Należy pilnie ograniczyć ich stosowanie.

Poprawka 40

Artykuł 64

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p><i>Rodzaje interwencji związane z rozwojem obszarów wiejskich</i></p> <p>W ramach niniejszego rozdziału wyróżnia się następujące rodzaje interwencji:</p> <p>(a) zobowiązania środowiskowe, klimatyczne i inne zobowiązania w dziedzinie zarządzania;</p> <p>(b) ograniczenia naturalne lub inne ograniczenia specyficzne dla obszaru;</p> <p>(c) niekorzystne warunki specyficzne dla obszaru wynikające z określonych obowiązkowych wymogów;</p> <p>(d) inwestycje;</p> <p>(e) rozpoczęcie działalności przez młodych rolników i zakładanie przedsiębiorstw wiejskich;</p>	<p><i>Rodzaje interwencji związane z rozwojem obszarów wiejskich</i></p> <p>W ramach niniejszego rozdziału wyróżnia się następujące rodzaje interwencji:</p> <p>(a) zobowiązania środowiskowe, klimatyczne i inne zobowiązania w dziedzinie zarządzania;</p> <p>(b) ograniczenia naturalne lub inne ograniczenia specyficzne dla obszaru;</p> <p>(c) niekorzystne warunki specyficzne dla obszaru wynikające z określonych obowiązkowych wymogów;</p> <p>(d) inwestycje na rzecz poprawy jakości życia oraz jakości usług publicznych na obszarach wiejskich;</p> <p>(e) rozpoczęcie działalności przez młodych rolników i zakładanie przedsiębiorstw wiejskich;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
(f) narzędzia zarządzania ryzykiem;	(f) narzędzia zarządzania ryzykiem;
(g) współpraca;	(g) współpraca;
(h) wymiana wiedzy i informowanie.	(h) wymiana wiedzy i informowanie.

Poprawka 41

Artykuł 65 ust. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Państwa członkowskie rekompensują beneficjentom koszty poniesione i dochody utracone w wyniku podjętych zobowiązań. W razie potrzeby mogą one również pokrywać koszty transakcji. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą przyznawać wsparcie w formie płatności zryczałtowanej lub płatności jednorazowej na jednostkę. Płatności przyznawane są corocznie.	Państwa członkowskie rekompensują beneficjentom z nadwyżką koszty poniesione i dochody utracone w wyniku podjętych zobowiązań. W razie potrzeby mogą one również pokrywać koszty transakcji. W należycie uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą przyznawać wsparcie w formie płatności zryczałtowanej lub płatności jednorazowej na jednostkę. Płatności przyznawane są corocznie.

Uzasadnienie

W celu wspomaganie jak najczęstszego przekształcania systemów produkcji w kierunku sposobów produkcji o większej odporności potrzebne jest wsparcie zachęcające, nie należy więc ograniczać płatności do pokrycia utraconych zarobków.

Poprawka 42

Artykuł 68 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Państwa członkowskie mogą przyznawać wsparcie w ramach tego rodzaju interwencji wyłącznie na inwestycje materialne i niematerialne, które przyczyniają się do osiągnięcia celów szczegółowych określonych w art. 6. Wsparcie dla sektora leśnictwa jest oparte na planie urządzenia lasu lub na równoważnym instrumencie.	Państwa członkowskie mogą przyznawać wsparcie w ramach tego rodzaju interwencji wyłącznie na inwestycje materialne i niematerialne, które przyczyniają się do osiągnięcia celów szczegółowych określonych w art. 6. Wsparcie dla sektora leśnictwa jest oparte na planie urządzenia lasu lub na równoważnym instrumencie. Przyznanie wsparcia jest uwarunkowane przewidywanym wpływem na środowisko (ex ante) wynikającym z oceny ich wpływu na środowisko.

Uzasadnienie

Nie można wykorzystywać środków publicznych na inwestycje o negatywnym wpływie na środowisko. Aby zapobiegać konieczności zwrotu środków finansowych ze względu na bardziej negatywny wpływ na środowisko niż początkowo obliczany (ex post), warunkowość powinna mieć charakter ex ante.

Poprawka 43

Artykuł 68 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie ustanawiają wykaz niekwalifikowalnych inwestycji i kategorii wydatków obejmujący co najmniej następujące elementy:</p> <p>a) zakup praw do produkcji rolnej;</p> <p>b) zakup uprawnień do płatności;</p> <p>c) zakup gruntów z wyjątkiem zakupu gruntów w celu ochrony środowiska lub zakupu gruntów przez młodych rolników z zastosowaniem instrumentów finansowych;</p> <p>d) zakup zwierząt, roślin jednorocznych i sadzenie tych roślin w celach innych niż przywrócenie potencjału rolnego lub leśnego w następstwie klęsk żywiołowych i katastrof;</p> <p>e) odsetki od zadłużenia, z wyjątkiem dotacji udzielonych w formie dotacji na spłatę odsetek lub dotacji na opłaty gwarancyjne;</p> <p>f) inwestycje w nawadnianie, niezgodne z dążeniem do osiągnięcia dobrego stanu jednolitych części wód, jak określono w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE, w tym rozwój nawadniania mający wpływ na jednolite części wód, których status określono jako gorszy niż dobry w odpowiednim planie gospodarowania wodami w dorzeczu;</p> <p>g) inwestycje w duże projekty infrastrukturalne niebędące częścią strategii rozwoju lokalnego;</p> <p>h) inwestycje w zalesianie, które nie są spójne z celami w zakresie klimatu i środowiska zgodnymi z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej, określonymi w ogólnoeuropejskich wytycznych dotyczących zalesiania i ponownego zalesiania.</p>	<p>Państwa członkowskie ustanawiają wykaz niekwalifikowalnych inwestycji i kategorii wydatków obejmujący co najmniej następujące elementy:</p> <p>a) zakup praw do produkcji rolnej;</p> <p>b) zakup uprawnień do płatności;</p> <p>c) zakup gruntów z wyjątkiem zakupu gruntów w celu ochrony środowiska lub zakupu gruntów przez młodych rolników z zastosowaniem instrumentów finansowych;</p> <p>d) zakup zwierząt, roślin jednorocznych i sadzenie tych roślin w celach innych niż przywrócenie potencjału rolnego lub leśnego w następstwie klęsk żywiołowych i katastrof;</p> <p>e) odsetki od zadłużenia, z wyjątkiem dotacji udzielonych w formie dotacji na spłatę odsetek lub dotacji na opłaty gwarancyjne;</p> <p>f) inwestycje w nawadnianie, niezgodne z dążeniem do osiągnięcia dobrego stanu jednolitych części wód, jak określono w art. 4 ust. 1 dyrektywy 2000/60/WE, w tym rozwój nawadniania mający wpływ na jednolite części wód, których status określono jako gorszy niż dobry w odpowiednim planie gospodarowania wodami w dorzeczu;</p> <p>g) inwestycje w duże projekty infrastrukturalne niebędące częścią strategii rozwoju regionalnego i lokalnego;</p> <p>h) inwestycje w zalesianie, które nie są spójne z celami w zakresie klimatu i środowiska zgodnymi z zasadami zrównoważonej gospodarki leśnej, określonymi w ogólnoeuropejskich wytycznych dotyczących zalesiania i ponownego zalesiania.</p>

Uzasadnienie

Ważne jest zapewnienie kwalifikowalności także inwestycji w duże projekty infrastrukturalne będące częścią strategii rozwoju regionalnego.

Poprawka 44

Artykuł 71

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>LEADER</p> <p>1. Państwa członkowskie udzielają wsparcia na rzecz inicjatywy LEADER, zwanej w art. 25 rozporządzenia (UE) [w sprawie wspólnych przepisów] rozwojem lokalnym kierowanym przez społeczność. Państwa członkowskie mogą udzielać wsparcia w ramach EFRROW na działania przyczyniające się do osiągnięcia jednego lub kilku celów określonych w art. 6, nawet jeśli nie wchodzą one w zakres interwencji wymienionych w sekcji 1 rozdziału IV. Decyzja zatwierdzająca strategię rozwoju lokalnego jest równoznaczna z zatwierdzeniem działań składających się na tę strategię.</p>

Uzasadnienie

Bardziej elastyczne i niezależne zasady, wykraczające poza krajowy plan strategiczny (regionalne plany operacyjne), mogą zapewnić skuteczniejsze wdrożenie inicjatywy LEADER, której pula środków finansowych wynosi 5 % EFRROW.

Poprawka 45

Artykuł 71 ust. 1 i 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie mogą przyznawać wsparcie na cele współpracy na warunkach określonych w niniejszym artykule i doprecyzowanych w ich planach strategicznych WPR w celu przygotowania i wdrożenia projektów grup operacyjnych europejskiego partnerstwa innowacyjnego na rzecz wydajnego i zrównoważonego rolnictwa, o których mowa w art. 114, i LEADER, zwanego w art. 25 rozporządzenia (UE) [w sprawie wspólnych przepisów] rozwojem lokalnym kierowanym przez społeczność, oraz w celu promowania systemów jakości, organizacji producentów lub grup producentów, lub innych form współpracy.</p> <p>[...]</p> <p>5. W przypadku gdy wsparcie jest wypłacane w postaci ogólnej kwoty, państwa członkowskie zapewniają, aby przestrzegano unijnych przepisów i wymogów dotyczących podobnych działań wspieranych w ramach innych rodzajów interwencji. Niniejszy ustęp nie ma zastosowania do LEADER, zwanego w art. 25 rozporządzenia (UE) [w sprawie wspólnych przepisów] rozwojem lokalnym kierowanym przez społeczność.</p>	<p>1. Państwa członkowskie mogą przyznawać wsparcie na cele współpracy na warunkach określonych w niniejszym artykule i doprecyzowanych w ich planach strategicznych WPR w celu przygotowania i wdrożenia projektów grup operacyjnych europejskiego partnerstwa innowacyjnego na rzecz wydajnego i zrównoważonego rolnictwa, o których mowa w art. 114, i LEADER, zwanego rozwojem lokalnym, oraz w celu promowania systemów jakości, organizacji producentów lub grup producentów, lub innych form współpracy.</p> <p>[...]</p> <p>5. W przypadku gdy wsparcie jest wypłacane w postaci ogólnej kwoty, państwa członkowskie zapewniają, aby przestrzegano unijnych przepisów i wymogów dotyczących podobnych działań wspieranych w ramach innych rodzajów interwencji.</p>

Uzasadnienie

Bardziej elastyczne i niezależne zasady, wykraczające poza krajowy plan strategiczny (regionalne plany operacyjne), mogą zapewnić skuteczniejsze wdrożenie inicjatywy LEADER, której pula środków finansowych wynosi 5 % EFRROW.

Poprawka 46

Artykuł 74 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Wydatki kwalifikowalne w ramach instrumentu finansowego stanowi łączna kwota wkładów wpłaconych na rzecz planu strategicznego WPR lub, w przypadku gwarancji – łączna kwota odpisana zgodnie z uzgodnieniami zawartymi w umowach gwarancyjnych, w okresie kwalifikowalności z instrumentu finansowego, jeżeli kwota ta odpowiada:</p> <p>a) płatnościom dla lub na rzecz ostatecznych odbiorców, w przypadku pożyczek, inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych;</p> <p>b) zasobom odpisanym zgodnie z uzgodnieniami zawartymi w umowach gwarancyjnych, zarówno zaległym, jak i takim, których termin zapadalności już upłynął, w celu pokrycia ewentualnych strat wynikających z żądania wypłaty środków z gwarancji, wyliczonych na podstawie współczynnika mnożnikowego, pokrywających wielokrotność kwoty nowych wpłaconych pożyczek bazowych lub inwestycji kapitałowych na rzecz ostatecznych odbiorców;</p> <p>c) płatnościom dla lub na rzecz ostatecznych odbiorców, w przypadku gdy instrumenty finansowe łączone są z wszelkimi innymi wkładami Unii w ramach operacji dotyczącej jednego instrumentu finansowego zgodnie z art. 52 ust. 5 rozporządzenia (UE) [w sprawie wspólnych przepisów];</p> <p>d) płatnościom z tytułu opłat za zarządzanie i zwrotom kosztów zarządzania poniesionych przez podmioty wdrażające instrument finansowy.</p> <p>Do celów lit. b) niniejszego ustępu współczynnik mnożnikowy ustala się w drodze ostrożnej oceny ex ante ryzyka i uzgadnia się go w odpowiedniej umowie o finansowaniu. Współczynnik mnożnikowy można zmienić, jeśli jest to uzasadnione późniejszymi zmianami warunków rynkowych. Taka zmiana nie ma mocy wstecznej.</p>	<p>Wydatki kwalifikowalne w ramach instrumentu finansowego stanowi łączna kwota wkładów wpłaconych na rzecz planu strategicznego WPR lub, w przypadku gwarancji – łączna kwota odpisana zgodnie z uzgodnieniami zawartymi w umowach gwarancyjnych, w okresie kwalifikowalności z instrumentu finansowego, jeżeli kwota ta odpowiada:</p> <p>a) płatnościom dla lub na rzecz ostatecznych odbiorców, w przypadku pożyczek, inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych; płatności dla ostatecznych odbiorców można by rozważać jedynie w wypadku kapitału obrotowego dla rolników dotkniętych niekorzystnymi zjawiskami klimatycznymi i/lub kryzysem cen na rynku;</p> <p>b) zasobom odpisanym zgodnie z uzgodnieniami zawartymi w umowach gwarancyjnych, zarówno zaległym, jak i takim, których termin zapadalności już upłynął, w celu pokrycia ewentualnych strat wynikających z żądania wypłaty środków z gwarancji, wyliczonych na podstawie współczynnika mnożnikowego, pokrywających wielokrotność kwoty nowych wpłaconych pożyczek bazowych lub inwestycji kapitałowych na rzecz ostatecznych odbiorców;</p> <p>c) płatnościom dla lub na rzecz ostatecznych odbiorców, w przypadku gdy instrumenty finansowe łączone są z wszelkimi innymi wkładami Unii w ramach operacji dotyczącej jednego instrumentu finansowego zgodnie z art. 52 ust. 5 rozporządzenia (UE) [w sprawie wspólnych przepisów];</p> <p>d) płatnościom z tytułu opłat za zarządzanie i zwrotom kosztów zarządzania poniesionych przez podmioty wdrażające instrument finansowy.</p> <p>Do celów lit. b) niniejszego ustępu współczynnik mnożnikowy ustala się w drodze ostrożnej oceny ex ante ryzyka i uzgadnia się go w odpowiedniej umowie o finansowaniu. Współczynnik mnożnikowy można zmienić, jeśli jest to uzasadnione późniejszymi zmianami warunków rynkowych. Taka zmiana nie ma mocy wstecznej.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Do celów niniejszego ustępu lit. d) opłaty za zarządzanie są oparte na realizacji celów. W przypadku gdy podmioty wdrażające fundusz zarządzający lub fundusze szczegółowe zgodnie z art. 53 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr [w sprawie wspólnych przepisów] są wyłaniane w drodze bezpośredniego udzielenia zamówienia, do kwoty kosztów zarządzania i wnoszonych do tych organów opłat za zarządzanie, które mogą być zadeklarowane jako wydatki kwalifikowalne, ma zastosowanie próg [do 5 %] całkowitej kwoty wkładów wpłaconych na rzecz planu strategicznego WPR i wypłaconych ostatecznym odbiorcom w formie pożyczek, inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych lub odpisanych zgodnie z uzgodnieniami zawartymi w umowach gwarancyjnych.</p> <p>Próg ten nie ma zastosowania, jeśli podmioty wdrażające instrumenty finansowe wyłania się w drodze przetargu konkurencyjnego zgodnie z obowiązującymi przepisami, a w ramach przetargu konkurencyjnego określono potrzebę wyższych kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie.</p> <p>Jeżeli od ostatecznych odbiorców pobierane są opłaty manipulacyjne lub dowolna ich część, nie można deklorować ich jako wydatków kwalifikowalnych.</p>	<p>Do celów niniejszego ustępu lit. d) opłaty za zarządzanie są oparte na realizacji celów. W przypadku gdy podmioty wdrażające fundusz zarządzający lub fundusze szczegółowe zgodnie z art. 53 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr [w sprawie wspólnych przepisów] są wyłaniane w drodze bezpośredniego udzielenia zamówienia, do kwoty kosztów zarządzania i wnoszonych do tych organów opłat za zarządzanie, które mogą być zadeklarowane jako wydatki kwalifikowalne, ma zastosowanie próg [do 5 %] całkowitej kwoty wkładów wpłaconych na rzecz planu strategicznego WPR i wypłaconych ostatecznym odbiorcom w formie pożyczek, inwestycji kapitałowych i quasi-kapitałowych lub odpisanych zgodnie z uzgodnieniami zawartymi w umowach gwarancyjnych.</p> <p>Próg ten nie ma zastosowania, jeśli podmioty wdrażające instrumenty finansowe wyłania się w drodze przetargu konkurencyjnego zgodnie z obowiązującymi przepisami, a w ramach przetargu konkurencyjnego określono potrzebę wyższych kosztów zarządzania i opłat za zarządzanie.</p> <p>Jeżeli od ostatecznych odbiorców pobierane są opłaty manipulacyjne lub dowolna ich część, nie można deklorować ich jako wydatków kwalifikowalnych.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest rozważenie możliwości wykorzystania instrumentów finansowych do pozyskania kapitału obrotowego w wypadku poważnych niekorzystnych zjawisk klimatycznych lub kryzysu rynkowego.

Poprawka 47

Artykuł 85 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Maksymalna stawka wkładu EFRROW wynosi:</p> <p>a) 70 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w regionach najbardziej oddalonych oraz na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 229/2013;</p> <p>b) 70 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w regionach słabiej rozwiniętych;</p>	<p>Maksymalna stawka wkładu EFRROW wynosi:</p> <p>a) 85 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w regionach najbardziej oddalonych oraz na mniejszych wyspach Morza Egejskiego w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 229/2013;</p> <p>b) 75 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w regionach słabiej rozwiniętych;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>c) 65 % wydatków kwalifikowalnych na płatności na podstawie art. 66;</p> <p>d) 43 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w pozostałych regionach.</p> <p>Minimalna stawka wkładu EFRROW wynosi 20 %.</p>	<p>c) 75 % wydatków kwalifikowalnych na płatności na podstawie art. 66;</p> <p>d) 53 % kwalifikowalnych wydatków publicznych w pozostałych regionach.</p> <p>e) Wymienione stawki zwiększa się o co najmniej dziesięć punktów procentowych w regionach borykających się z poważnymi problemami związanymi z wyludnieniem.</p>

Uzasadnienie

Konieczne jest utrzymanie obecnych stawek współfinansowania EFRROW. Należy ponadto rozważyć większy wkład EFRROW w regionach, w których wskaźnik wyludnienia jest wyższy od średniej europejskiej.

Poprawka 48

Artykuł 86 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Co najmniej 30 % określonego w załączniku IX całkowitego wkładu EFRROW w plan strategiczny WPR rezerwuje się na interwencje służące osiągnięciu celów szczegółowych dotyczących środowiska i klimatu określonych w art. 6 ust. 1 lit. d), e) i f) niniejszego rozporządzenia, z wyłączeniem interwencji na podstawie art. 66.</p>	<p>Co najmniej 30 % określonego w załączniku IX całkowitego wkładu EFRROW w plan strategiczny WPR rezerwuje się na interwencje służące osiągnięciu celów szczegółowych dotyczących środowiska i klimatu określonych w art. 6 ust. 1 lit. d), e) i f) niniejszego rozporządzenia, z wyłączeniem interwencji na podstawie art. 66, narzędzi zarządzania ryzykiem (art. 70) i wsparcia inwestycji (art. 68).</p>

Uzasadnienie

Należy zachować zgodność z celami w dziedzinie środowiska i klimatu.

Poprawka 49

Artykuł 86 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Orientacyjne alokacje finansowe na interwencje wsparcia dochodów związanego z wielkością produkcji, o których mowa w tytule III rozdział II sekcja 2 podsekcja 1, ograniczone są maksymalnie do 10 % kwot określonych w załączniku VII.</p>	<p>Orientacyjne alokacje finansowe na interwencje wsparcia dochodów związanego z wielkością produkcji, o których mowa w tytule III rozdział II sekcja 2 podsekcja 1, ograniczone są maksymalnie do 13 % kwot określonych w załączniku VII.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego państwa członkowskie, które zgodnie z art. 53 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wykorzystwały na dobrowolne wsparcie związane z produkcją ponad 13 % swojego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II do tego rozporządzenia, mogą podjąć decyzję o przeznaczeniu na wsparcie dochodów związane z wielkością produkcji ponad 10 % kwoty określonej w załączniku VII. Wynikający z tego odsetek nie przekracza wartości procentowej zatwierdzonej przez Komisję na dobrowolne wsparcie związane z produkcją na rok składania wniosków 2018.</p> <p>Wartość procentową, o której mowa w akapicie pierwszym, można zwiększyć maksymalnie o 2 %, pod warunkiem że kwota odpowiadająca odsetkowi przekraczającemu poziom 10 %, jest przydzielona na wsparcie z tytułu upraw roślin wysokobiałkowych na podstawie tytułu III rozdział II sekcja 2 podsekcja 1.</p> <p>Kwota ujęta w zatwierdzonym planie strategicznym WPR, wynikająca z zastosowania akapitów pierwszego i drugiego, ma moc wiążącą.</p>	<p>Na zasadzie odstępstwa od przepisów akapitu pierwszego państwa członkowskie, które zgodnie z art. 53 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 1307/2013 wykorzystwały na dobrowolne wsparcie związane z produkcją ponad 13 % swojego rocznego pułapu krajowego określonego w załączniku II do tego rozporządzenia, mogą podjąć decyzję o przeznaczeniu na wsparcie związane z produkcją ponad 13 % kwoty określonej w załączniku VII. Wynikający z tego odsetek nie przekracza wartości procentowej zatwierdzonej przez Komisję na dobrowolne wsparcie związane z produkcją na rok składania wniosków 2018.</p> <p>Wartość procentową, o której mowa w akapicie pierwszym, można zwiększyć maksymalnie o 2 %, pod warunkiem że kwota odpowiadająca odsetkowi przekraczającemu poziom 13 %, jest przydzielona na wsparcie z tytułu upraw roślin wysokobiałkowych, w szczególności strączkowych, na podstawie tytułu III rozdział II sekcja 2 podsekcja 1.</p> <p>Kwota ujęta w zatwierdzonym planie strategicznym WPR, wynikająca z zastosowania akapitów pierwszego i drugiego, ma moc wiążącą.</p>

Poprawka 50

Artykuł 86

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>[...]</p> <p>8. <i>Orientacyjne alokacje finansowe na interwencje wsparcia redystrybucyjnego do celów zatrudnienia, o których mowa w tytule III rozdział II sekcja 3 artykuł 26, wynoszą co najmniej 30 % kwot określonych w załączniku VII.</i></p> <p>9. <i>Orientacyjne alokacje finansowe na interwencje programów na rzecz klimatu i środowiska, o których mowa w tytule III rozdział II sekcja 3 artykuł 28, wynoszą co najmniej 30 % kwot określonych w załączniku VII.</i></p> <p>10. <i>Maksymalnie 10 % określonego w załączniku IX całkowitego wkładu EFRROW w plan strategiczny WPR rezerwuje się na narzędzia zarządzania ryzykiem zdefiniowane w art. 70 niniejszego rozporządzenia.</i></p> <p>11. <i>Maksymalnie 10 % środków EFRROW na plan strategiczny rezerwuje się na inwestycje (art. 68).</i></p> <p>12. <i>Przydział środków finansowych z EFRROW obejmuje specjalny dodatek na obszarach wiejskich z niewielką liczbą ludności.</i></p>

Uzasadnienie

Oprócz kwestii dotyczących wyzwań związanych ze zmianą klimatu należy również uwzględnić jedno z głównych trudnień, z jakimi zmagają się obszary wiejskie, a mianowicie wyludnienie.

Poprawka 51

Artykuł 90 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. W projekcie swojego planu strategicznego WPR, o którym mowa w art. 106 ust. 1, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przesunięciu:</p> <p>a) do 15 % alokacji państwa członkowskiego na płatności bezpośrednie określonej w załączniku IV, po odliczeniu alokacji w odniesieniu do bawelny określonych w załączniku VI na lata kalendarzowe 2021–2026, do alokacji państwa członkowskiego na EFRROW w latach budżetowych 2022–2027; lub</p> <p>b) do 15 % alokacji państwa członkowskiego na EFRROW w latach budżetowych 2022–2027 do alokacji państwa członkowskiego na płatności bezpośrednie określonej w załączniku IV na lata kalendarzowe 2021–2026.</p>	<p>1. W projekcie swojego planu strategicznego WPR, o którym mowa w art. 106 ust. 1, państwa członkowskie mogą podjąć decyzję o przesunięciu</p> <p>a) do 15 % alokacji państwa członkowskiego na płatności bezpośrednie określonej w załączniku IV, po odliczeniu alokacji w odniesieniu do bawelny określonych w załączniku VI na lata kalendarzowe 2021–2026, do alokacji państwa członkowskiego na EFRROW w latach budżetowych 2022–2027.</p>

Uzasadnienie

Tak jak w swoich poprzednich opiniach, Komitet sprzeciwia się tej możliwości przesunięcia z drugiego do pierwszego filara, co jest sprzeczne z interesem obszarów wiejskich.

Poprawka 52

Artykuł 91

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Plany strategiczne WPR</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają plany strategiczne WPR zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu wdrożenia unijnego wsparcia finansowanego z EFRG lub EFRROW w ramach realizacji celów szczegółowych, określonych w art. 6.</p> <p>W oparciu o analizę SWOT, o której mowa w art. 103 ust. 2, i ocenę potrzeb, o której mowa w art. 96, w planach strategicznych WPR państwa członkowskie określają strategię interwencji, jak wskazano w art. 97, wyznaczając w niej ilościowe cele końcowe i cele pośrednie, prowadzące do realizacji celów szczegółowych, określonych w art. 6. Cele końcowe określa się za pomocą wspólnego zestawu wskaźników rezultatu, określonych w załączniku I.</p>	<p>Plany strategiczne WPR</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają plany strategiczne WPR zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w celu wdrożenia unijnego wsparcia finansowanego z EFRG lub EFRROW w ramach realizacji celów szczegółowych, określonych w art. 6.</p> <p>W oparciu o analizę SWOT, o której mowa w art. 103 ust. 2, i ocenę potrzeb, o której mowa w art. 96, w planach strategicznych WPR państwa członkowskie określają strategię interwencji, jak wskazano w art. 97, wyznaczając w niej ilościowe cele końcowe i cele pośrednie, prowadzące do realizacji celów szczegółowych, określonych w art. 6. Cele końcowe określa się za pomocą wspólnego zestawu wskaźników rezultatu, określonych w załączniku I.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie dobierają interwencje, aby osiągnąć te cele końcowe w oparciu o rodzaje interwencji określone w tytule III.</p> <p>Każdy plan strategiczny WPR obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.</p>	<p>Państwa członkowskie określają programy rozwoju obszarów wiejskich na najodpowiedniejszym poziomie geograficznym, przynajmniej w regionach najbardziej oddalonych, aby osiągnąć te cele końcowe w oparciu o rodzaje interwencji określone w tytule III.</p> <p>Każdy plan strategiczny WPR obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r.</p>

Uzasadnienie

Niezbędne jest umocnienie regionalnego podejścia do określania programów rozwoju obszarów wiejskich, i zarządzania nimi zgodnie z zasadą pomocniczości. Plan strategiczny powinien zostać wdrożony poprzez plany rozwoju obszarów wiejskich na najbardziej odpowiednim poziomie geograficznym.

Poprawka 53

Artykuł 102

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Modernizacja</p> <p>W opisie elementów zapewniających modernizację WPR, o której mowa w art. 95 ust. 1 lit. g), podkreśla się elementy planu strategicznego WPR, które przyczynią się do modernizacji sektora rolnego oraz WPR, i zawiera on w szczególności:</p> <p>a) przegląd sposobu, w jaki plan strategiczny WPR przyczyni się do realizacji przekrojowego celu ogólnego określonego w art. 5 akapit drugi, dotyczącego sprzyjania dzieleniu się wiedzą, innowacji i cyfryzacji, a także zachęcania do ich wykorzystywania, w szczególności poprzez:</p> <p>i. opis struktury organizacyjnej europejskiego systemu wiedzy i innowacji w dziedzinie rolnictwa (Agricultural Knowledge and Innovation System – AKIS), pomyślanego jako pomost wymiany praktyk organizacyjnych i wiedzy między osobami, organizacjami i instytucjami, które rozwijają i wykorzystują wiedzę na potrzeby rolnictwa oraz powiązanych dziedzin;</p> <p>ii. opis, w jaki sposób usługi doradcze, o których mowa w art. 13, sieci badawcze i sieci WPR będą uzupełniać się w ramach AKIS oraz w jaki sposób świadczone są usługi doradcze i usługi wsparcia innowacji;</p> <p>b) opis strategii rozwoju technologii cyfrowych w rolnictwie i na obszarach wiejskich, oraz strategii stosowania tych technologii do poprawy skuteczności i efektywności interwencji w ramach planu strategicznego WPR.</p>	<p>Modernizacja</p> <p>W opisie elementów zapewniających modernizację WPR, o której mowa w art. 95 ust. 1 lit. g), a także transformację agroekologiczną, podkreśla się elementy planu strategicznego WPR, które przyczynią się do modernizacji sektora rolnego oraz WPR, i zawiera on w szczególności:</p> <p>(a) przegląd sposobu, w jaki plan strategiczny WPR przyczyni się do realizacji przekrojowego celu ogólnego określonego w art. 5 akapit drugi, dotyczącego sprzyjania dzieleniu się wiedzą i rolniczą wiedzą fachową, innowacji technologicznych i społecznych oraz cyfryzacji, a także zachęcania do ich wykorzystywania, w szczególności poprzez:</p> <p>i) opis struktury organizacyjnej europejskiego systemu wiedzy i innowacji w dziedzinie rolnictwa (Agricultural Knowledge and Innovation System – AKIS), pomyślanego jako pomost wymiany praktyk organizacyjnych i wiedzy między osobami, organizacjami i instytucjami, które rozwijają i wykorzystują wiedzę na potrzeby rolnictwa oraz powiązanych dziedzin;</p> <p>(ii) opis, w jaki sposób usługi doradcze, o których mowa w art. 13, sieci badawcze i sieci WPR będą uzupełniać się w ramach AKIS oraz w jaki sposób świadczone są usługi doradcze i usługi wsparcia innowacji;</p> <p>(b) opis strategii rozwoju technologii cyfrowych w rolnictwie i na obszarach wiejskich, oraz strategii stosowania tych technologii do poprawy skuteczności i efektywności interwencji w ramach planu strategicznego WPR.</p>

Uzasadnienie

Modernizacja gospodarstw rolnych musi odbywać się w ramach transformacji agroekologicznej, dzięki innowacjom technicznym i społecznym.

Poprawka 54

Artykuł 93

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Każde państwo członkowskie opracowuje jeden plan strategiczny WPR w odniesieniu do całego swojego terytorium.</p> <p>W przypadku gdy elementy planu strategicznego WPR są ustanawiane na poziomie regionalnym, państwo członkowskie zapewnia spójność i zgodność z elementami planu strategicznego WPR na poziomie krajowym.</p>	<p>Każde państwo członkowskie opracowuje jeden plan strategiczny WPR w odniesieniu do całego swojego terytorium.</p> <p>W przypadku gdy elementy planu strategicznego WPR są ustanawiane na poziomie regionalnym lub realizowane za pośrednictwem regionalnych programów rozwoju obszarów wiejskich, państwo członkowskie zapewnia spójność i zgodność z elementami planu strategicznego WPR na poziomie krajowym.</p>

Uzasadnienie

Zob. poprawka 24.

Poprawka 55

Artykuł 95 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Każdy plan strategiczny WPR zawiera następujące sekcje:</p> <p>(a) ocena potrzeb;</p> <p>(b) strategia interwencji;</p> <p>(c) opis elementów wspólnych dla kilku interwencji;</p> <p>(d) opis określonych w strategii płatności bezpośrednich, interwencji sektorowych i interwencji na rzecz rozwoju obszarów wiejskich;</p> <p>(e) plan dotyczący celów końcowych i plan finansowy;</p> <p>(f) opis systemu zarządzania i koordynacji;</p> <p>(g) opis elementów zapewniających modernizację WPR;</p>	<p>Każdy plan strategiczny WPR zawiera następujące sekcje:</p> <p>a) ocena potrzeb;</p> <p>b) strategia interwencji;</p> <p>c) opis elementów wspólnych dla kilku interwencji;</p> <p>d) opis określonych w strategii płatności bezpośrednich, interwencji sektorowych i interwencji na rzecz rozwoju obszarów wiejskich;</p> <p>e) plan dotyczący celów końcowych i plan finansowy;</p> <p>f) opis systemu zarządzania i koordynacji;</p> <p>g) opis elementów zapewniających modernizację WPR;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(h) opis elementów związanych z uproszczeniem i ograniczeniem obciążeń administracyjnych dla beneficjentów końcowych.</p>	<p>h) opis elementów związanych z uproszczeniem i ograniczeniem obciążeń administracyjnych dla beneficjentów końcowych;</p> <p><i>i) w stosownych przypadkach wykaz regionalnych programów rozwoju obszarów wiejskich.</i></p>

Uzasadnienie

Zob. poprawka 24.

Poprawka 56

Artykuł 106

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Zatwierdzenie planu strategicznego WPR</p> <p>1. Każde państwo członkowskie przedkłada Komisji projekt planu strategicznego WPR, zawierający informacje, o których mowa w art. 95, najpóźniej dnia 1 stycznia 2020 r.</p> <p>2. Komisja ocenia projekty planów strategicznych WPR na podstawie ich kompletności, spójności i zgodności z ogólnymi zasadami prawa Unii, z niniejszym rozporządzeniem oraz przepisami przyjętymi na jego podstawie, a także z rozporządzeniem horyzontalnym, ich efektywnego wkładu w realizację celów szczegółowych określonych w art. 6 ust. 1, wpływu na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i zakłócenia konkurencji, a także obciążenie administracyjne beneficjentów i administracji. Ocena dotyczy w szczególności adekwatności strategii planu strategicznego WPR do odpowiednich celów szczegółowych, celów końcowych, interwencji i alokacji środków budżetowych w celu realizacji celów szczegółowych planu strategicznego WPR poprzez proponowane interwencje, na podstawie analizy SWOT oraz oceny ex ante.</p>	<p>Zatwierdzenie planu strategicznego WPR, w stosownych przypadkach obejmującego regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich</p> <p>1. Każde państwo członkowskie przedkłada Komisji projekt planu strategicznego WPR, zawierający informacje, o których mowa w art. 95, najpóźniej dnia 1 stycznia 2020 r.</p> <p>2. Komisja ocenia projekty planów strategicznych WPR, w stosownych przypadkach obejmujących regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich, na podstawie ich kompletności, spójności i zgodności z ogólnymi zasadami prawa Unii, z niniejszym rozporządzeniem oraz przepisami przyjętymi na jego podstawie, a także z rozporządzeniem horyzontalnym, ich efektywnego wkładu w realizację celów szczegółowych określonych w art. 6 ust. 1, wpływu na prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego i zakłócenia konkurencji, a także obciążenie administracyjne beneficjentów i administracji. Ocena dotyczy w szczególności adekwatności strategii planu strategicznego WPR do odpowiednich celów szczegółowych, celów końcowych, interwencji i alokacji środków budżetowych w celu realizacji celów szczegółowych planu strategicznego WPR poprzez proponowane interwencje, na podstawie analizy SWOT oraz oceny ex ante.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. W zależności od rezultatów oceny, o której mowa w ust. 2, w ciągu trzech miesięcy od daty przedłożenia planu strategicznego WPR Komisja może skierować do państw członkowskich uwagi.</p> <p>Państwa członkowskie dostarczają Komisji wszystkich niezbędnych dodatkowych informacji oraz, w stosownych przypadkach, wprowadzają zmiany w projekcie planu.</p> <p>4. Komisja zatwierdza projekt planu strategicznego WPR, pod warunkiem że przedstawiono potrzebne informacje i Komisja jest przekonana, że plan jest zgodny z ogólnymi zasadami prawa Unii i wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, przepisami przyjętymi na jego podstawie oraz z rozporządzeniem (UE) [horyzontalnym].</p> <p>5. Plan strategiczny WPR jest zatwierdzany nie później niż osiem miesięcy po jego przedłożeniu przez odnośne państwo członkowskie.</p> <p>Zatwierdzenie nie obejmuje informacji, o których mowa w art. 101 lit. c) i w załącznikach I–IV do planu strategicznego WPR, o których mowa w art. 95 ust. 2 lit. a)–d).</p> <p>W należyście uzasadnionych przypadkach państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o zatwierdzenie planu strategicznego WPR, który nie zawiera wszystkich elementów. W takim przypadku zainteresowane państwo członkowskie określa, których części planu strategicznego WPR brakuje, wskazując orientacyjne cele końcowe i plany finansowe, o których mowa w art. 100, dla całego planu strategicznego WPR, aby wykazać ogólną spójność i konsekwencję planu. Brakujące elementy planu strategicznego WPR przedkłada się Komisji w formie zmiany planu zgodnie z art. 107.</p> <p>6. Komisja zatwierdza każdy plan strategiczny WPR w drodze decyzji wykonawczej, bez stosowania procedury komitetowej, o której mowa w art. 139.</p> <p>7. Plany strategiczne WPR mają skutki prawne wyłącznie po ich zatwierdzeniu przez Komisję.</p>	<p>3. W zależności od rezultatów oceny, o której mowa w ust. 2, w ciągu trzech miesięcy od daty przedłożenia planu strategicznego WPR, w stosownych przypadkach obejmującego regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich, Komisja może skierować do państw członkowskich uwagi.</p> <p>Państwa członkowskie i regiony dostarczają Komisji wszystkich niezbędnych dodatkowych informacji oraz, w stosownych przypadkach, wprowadzają zmiany w projekcie planu.</p> <p>4. Komisja zatwierdza projekt planu strategicznego WPR, w stosownych przypadkach obejmującego regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich, pod warunkiem że przedstawiono potrzebne informacje i Komisja jest przekonana, że plan jest zgodny z ogólnymi zasadami prawa Unii i wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, przepisami przyjętymi na jego podstawie oraz z rozporządzeniem (UE) [horyzontalnym].</p> <p>5. Plan strategiczny WPR, w stosownych przypadkach obejmujący regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich, jest zatwierdzany nie później niż osiem miesięcy po jego przedłożeniu przez odnośne państwo członkowskie.</p> <p>Zatwierdzenie nie obejmuje informacji, o których mowa w art. 101 lit. c) i w załącznikach I–IV do planu strategicznego WPR, o których mowa w art. 95 ust. 2 lit. a)–d).</p> <p>W należyście uzasadnionych przypadkach państwo członkowskie może zwrócić się do Komisji o zatwierdzenie planu strategicznego WPR, który nie zawiera wszystkich elementów. W takim przypadku zainteresowane państwo członkowskie określa, których części planu strategicznego WPR brakuje, wskazując orientacyjne cele końcowe i plany finansowe, o których mowa w art. 100, dla całego planu strategicznego WPR, aby wykazać ogólną spójność i konsekwencję planu. Brakujące elementy planu strategicznego WPR przedkłada się Komisji w formie zmiany planu zgodnie z art. 107.</p> <p>6. Komisja zatwierdza każdy plan strategiczny WPR, w stosownych przypadkach obejmujący regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich, w drodze decyzji wykonawczej, bez stosowania procedury komitetowej, o której mowa w art. 139.</p> <p>7. Plany strategiczne WPR, w stosownych przypadkach obejmujące regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich, mają skutki prawne wyłącznie po ich zatwierdzeniu przez Komisję.</p>

Uzasadnienie

Zob. poprawka 24.

Poprawka 57

Artykuł 107

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Zmiana planu strategicznego WPR</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą składać do Komisji wnioski o zmianę swoich planów strategicznych WPR.</p> <p>2. Wnioski o zmianę planów strategicznych WPR powinny być należycie uzasadnione i określać w szczególności spodziewany wpływ zmian planu na realizację celów szczegółowych, o których mowa w art. 6 ust. 1. Do wniosku dołączany jest zmieniony plan, w tym – w stosownych przypadkach – zaktualizowane załączniki.</p> <p>3. Komisja ocenia zgodność zaproponowanych zmian z niniejszym rozporządzeniem i przepisami przyjętymi na jego podstawie, a także z rozporządzeniem (UE) [horyzontalnym], oraz skuteczność ich wkładu w realizację celów szczegółowych.</p> <p>4. Komisja zatwierdza zmianę do planu strategicznego WPR, o którą wnioskowano, pod warunkiem że przedstawiono potrzebne informacje i Komisja jest przekonana, że zmieniony plan jest zgodny z ogólnymi zasadami prawa Unii i wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, przepisami przyjętymi na jego podstawie oraz z rozporządzeniem (UE) [horyzontalnym].</p> <p>5. Komisja może przedstawić swoje uwagi w terminie 30 dni roboczych od złożenia wniosku o zmianę planu strategicznego WPR. Państwo członkowskie dostarcza Komisji wszelkich niezbędnych dodatkowych informacji.</p> <p>6. Wniosek o zmianę planu strategicznego WPR jest zatwierdzany nie później niż trzy miesiące po jego przedłożeniu przez państwo członkowskie, pod warunkiem że odpowiednio uwzględniono wszystkie uwagi przedstawione przez Komisję.</p>	<p>Zmiana planu strategicznego WPR, w stosownych przypadkach obejmującego regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich</p> <p>1. Państwa członkowskie i regiony mogą składać do Komisji wnioski o zmianę swoich planów strategicznych WPR, w stosownych przypadkach obejmujących regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich.</p> <p>2. Wnioski o zmianę planów strategicznych WPR, w stosownych przypadkach obejmujących regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich, powinny być należycie uzasadnione i określać w szczególności spodziewany wpływ zmian planu na realizację celów szczegółowych, o których mowa w art. 6 ust. 1. Do wniosku dołączany jest zmieniony plan, w tym – w stosownych przypadkach – zaktualizowane załączniki.</p> <p>3. Komisja ocenia zgodność zaproponowanych zmian z niniejszym rozporządzeniem i przepisami przyjętymi na jego podstawie, a także z rozporządzeniem (UE) [horyzontalnym], oraz skuteczność ich wkładu w realizację celów szczegółowych.</p> <p>4. Komisja zatwierdza zmianę do planu strategicznego WPR, w stosownych przypadkach obejmującego regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich, o którą wnioskowano, pod warunkiem że przedstawiono potrzebne informacje i Komisja jest przekonana, że zmieniony plan jest zgodny z ogólnymi zasadami prawa Unii i wymogami określonymi w niniejszym rozporządzeniu, przepisami przyjętymi na jego podstawie oraz z rozporządzeniem (UE) [horyzontalnym].</p> <p>5. Komisja może przedstawić swoje uwagi w terminie 30 dni roboczych od złożenia wniosku o zmianę planu strategicznego WPR, w stosownych przypadkach obejmującego regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich. Państwo członkowskie dostarcza Komisji wszelkich niezbędnych dodatkowych informacji.</p> <p>6. Wniosek o zmianę planu strategicznego WPR, w stosownych przypadkach obejmującego regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich, jest zatwierdzany nie później niż trzy miesiące po jego przedłożeniu przez państwo członkowskie, pod warunkiem że odpowiednio uwzględniono wszystkie uwagi przedstawione przez Komisję.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>7. Wniosek o zmianę planu strategicznego WPR można składać nie częściej niż raz na rok kalendarzowy, z zastrzeżeniem ewentualnych wyjątków, które zostaną określone przez Komisję zgodnie z art. 109.</p> <p>8. Komisja zatwierdza każdą zmianę planu strategicznego WPR w drodze decyzji wykonawczej, bez stosowania procedury komitetowej, o której mowa w art. 139.</p> <p>9. Nie naruszając przepisów art. 80, zmiany planu strategicznego WPR mają skutki prawne wyłącznie po ich zatwierdzeniu przez Komisję.</p> <p>10. Korekt o czysto typograficznym lub redakcyjnym charakterze lub oczywistych błędów, które nie mają wpływu na wdrażanie polityki ani interwencję, nie uznaje się za wniosek o zmianę. Państwa członkowskie informują Komisję o takich korektach.</p>	<p>7. Wniosek o zmianę planu strategicznego WPR, w stosownych przypadkach obejmującego regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich, można składać nie częściej niż raz na rok kalendarzowy, z zastrzeżeniem ewentualnych wyjątków, które zostaną określone przez Komisję zgodnie z art. 109.</p> <p>8. Komisja zatwierdza każdą zmianę planu strategicznego WPR, w stosownych przypadkach obejmującego regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich, w drodze decyzji wykonawczej, bez stosowania procedury komitetowej, o której mowa w art. 139.</p> <p>9. Nie naruszając przepisów art. 80, zmiany planu strategicznego WPR mają skutki prawne wyłącznie po ich zatwierdzeniu przez Komisję.</p> <p>10. Korekt o czysto typograficznym lub redakcyjnym charakterze lub oczywistych błędów, które nie mają wpływu na wdrażanie polityki ani interwencję, nie uznaje się za wniosek o zmianę. Państwa członkowskie i regiony informują Komisję o takich korektach.</p>

Uzasadnienie

Zob. poprawka 24.

Poprawka 58

Artykuł 110

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Państwa członkowskie wyznaczają instytucję zarządzającą ich planami strategicznymi WPR.</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają odpowiedni system zarządzania i kontroli w sposób zapewniający przejrzysty przydział i rozdział funkcji między instytucją zarządzającą a innymi organami. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za zapewnienie skutecznego funkcjonowania tego systemu przez cały okres realizacji planu strategicznego WPR.</p> <p>2. Instytucja zarządzająca odpowiada za zarządzanie planem strategicznym WPR i za realizowanie go w efektywny, skuteczny i prawidłowy sposób. W szczególności zapewnia ona:</p>	<p>1. Państwa członkowskie wyznaczają jedną lub kilka instytucji zarządzających ich planem strategicznym WPR, w stosownych przypadkach obejmującym regionalne programy rozwoju obszarów wiejskich.</p> <p>Państwa członkowskie ustanawiają odpowiedni system zarządzania i kontroli w sposób zapewniający przejrzysty przydział i rozdział funkcji między instytucją zarządzającą a innymi organami. Państwa członkowskie są odpowiedzialne za zapewnienie skutecznego funkcjonowania tego systemu przez cały okres realizacji planu strategicznego WPR.</p> <p>2. Instytucje zarządzające odpowiadają za zarządzanie planem strategicznym WPR i za realizowanie go w efektywny, skuteczny i prawidłowy sposób. W szczególności zapewniają one:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
(i) odpowiedni bezpieczny system rejestracji elektronicznej, służący do przechowywania i zgłaszania informacji statystycznych na temat planu i jego realizacji, niezbędnych do celów monitorowania i ewaluacji, a w szczególności informacji wymaganych do monitorowania postępów w osiągnięciu określonych celów i celów końcowych, a także do zarządzania tymi informacjami;	(i) odpowiedni bezpieczny system rejestracji elektronicznej, służący do przechowywania i zgłaszania informacji statystycznych na temat planu i jego realizacji, niezbędnych do celów monitorowania i ewaluacji, a w szczególności informacji wymaganych do monitorowania postępów w osiągnięciu określonych celów i celów końcowych, a także do zarządzania tymi informacjami;
(j) aby beneficjenci oraz inne podmioty zaangażowane w realizację interwencji:	(j) aby beneficjenci oraz inne podmioty zaangażowane w realizację interwencji:
(i) zostali poinformowani o swoich obowiązkach wynikających z przyznanej pomocy oraz prowadzili oddzielny system rachunkowości albo korzystali z odpowiedniego kodu rachunkowego dla wszystkich transakcji związanych z daną operacją;	(i) zostali poinformowani o swoich obowiązkach wynikających z przyznanej pomocy oraz prowadzili oddzielny system rachunkowości albo korzystali z odpowiedniego kodu rachunkowego dla wszystkich transakcji związanych z daną operacją;
(ii) byli świadomi wymogów dotyczących dostarczania danych instytucji zarządzającej oraz rejestrowania danych dotyczących produktów i rezultatów;	(ii) byli świadomi wymogów dotyczących dostarczania danych instytucji zarządzającej oraz rejestrowania danych dotyczących produktów i rezultatów;
(k) zainteresowani beneficjenci otrzymali, w stosownych przypadkach za pomocą środków elektronicznych, wykaz wymogów podstawowych w zakresie zarządzania oraz minimalnych norm w zakresie zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, ustanowionych zgodnie z tytułem III rozdział I sekcja 2, które należy stosować na poziomie gospodarstwa, a także jasne i dokładne informacje na ich temat;	(k) zainteresowani beneficjenci otrzymali, w stosownych przypadkach za pomocą środków elektronicznych, wykaz wymogów podstawowych w zakresie zarządzania oraz minimalnych norm w zakresie zasad dobrej kultury rolnej zgodnej z ochroną środowiska, ustanowionych zgodnie z tytułem III rozdział I sekcja 2, które należy stosować na poziomie gospodarstwa, a także jasne i dokładne informacje na ich temat;
(l) aby ocena ex ante, o której mowa w art. 125, była zgodna z systemem oceny i monitorowania oraz aby została przyjęta i przekazana Komisji;	(l) aby ocena ex ante, o której mowa w art. 125, była zgodna z systemem oceny i monitorowania oraz aby została przyjęta i przekazana Komisji;
(m) istnienie planu ewaluacji, o którym mowa w art. 126, przeprowadzenie oceny ex post, o której mowa w wymienionym artykule, w terminach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, zgodność ewaluacji z systemem monitorowania i ewaluacji oraz przedłożenie ich komitetowi monitorującemu, o którym mowa w art. 111, i Komisji;	(m) istnienie planu ewaluacji, o którym mowa w art. 126, przeprowadzenie oceny ex post, o której mowa w wymienionym artykule, w terminach ustanowionych w niniejszym rozporządzeniu, zgodność ewaluacji z systemem monitorowania i ewaluacji oraz przedłożenie ich komitetowi monitorującemu, o którym mowa w art. 111, i Komisji;
(n) przekazywanie komitetowi monitorującemu informacji i dokumentów potrzebnych do monitorowania realizacji planu strategicznego WPR w świetle jego celów szczegółowych i priorytetów;	(n) przekazywanie komitetowi monitorującemu informacji i dokumentów potrzebnych do monitorowania realizacji planu strategicznego WPR w świetle jego celów szczegółowych i priorytetów;
(o) sporządzenie rocznego sprawozdania z realizacji celów, wraz ze zbiorczymi zestawieniami dotyczącymi monitorowania oraz jego przedłożenie Komisji po konsultacji z komitetem monitorującym;	(o) sporządzenie rocznego sprawozdania z realizacji celów, wraz ze zbiorczymi zestawieniami dotyczącymi monitorowania oraz jego przedłożenie Komisji po konsultacji z komitetem monitorującym;
(p) podjęcie odpowiednich działań następczych w odpowiedzi na uwagi Komisji dotyczące rocznego sprawozdania z realizacji celów;	(p) podjęcie odpowiednich działań następczych w odpowiedzi na uwagi Komisji dotyczące rocznego sprawozdania z realizacji celów;

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(q) w odniesieniu do interwencji wybranych do finansowania udostępnienie agencji płatniczej przed zatwierdzeniem płatności wszelkich niezbędnych informacji, w szczególności dotyczących zastosowanych procedur oraz wszelkich przeprowadzonych kontroli;</p> <p>(r) aby beneficjenci interwencji finansowanych z EFRG innych niż interwencje z tytułu obszarów i zwierząt, potwierdzali otrzymanie wsparcia finansowego, w tym właściwie wykorzystywali symbol Unii, zgodnie z zasadami określonymi przez Komisję zgodnie z ust. 5;</p> <p>(s) rozpowszechnianie informacji o planie strategicznym WPR, w tym z wykorzystaniem krajowej sieci WPR, poprzez informowanie potencjalnych beneficjentów, organizacji zawodowych, partnerów gospodarczych i społecznych, podmiotów zaangażowanych w propagowanie równości kobiet i mężczyzn oraz odpowiednich organizacji pozarządowych, w tym organizacji zajmujących się kwestiami środowiska, o możliwościach oferowanych przez plan strategiczny WPR i zasadach uzyskania dostępu do finansowania w ramach planu strategicznego WPR, a także poprzez informowanie beneficjentów i ogółu społeczeństwa o wspieraniu przez Unię rolnictwa oraz rozwoju obszarów wiejskich za pomocą planu strategicznego WPR.</p> <p>3. Do zarządzania interwencjami w ramach planu strategicznego WPR i realizacji tego planu państwo członkowskie lub <i>instytucja zarządzająca może</i> wyznaczyć spośród samorządów lokalnych, organów ds. rozwoju regionalnego lub organizacji pozarządowych jedną instytucję pośredniczącą lub kilka takich instytucji.</p> <p>4. W przypadku gdy część zadań instytucji zarządzającej zostanie powierzona innemu podmiotowi, zachowuje ona pełną odpowiedzialność za skuteczność i prawidłowość zarządzania tymi zadaniami i ich wykonywania. Instytucja zarządzająca zapewnia stworzenie odpowiednich przepisów, umożliwiających odnośnemu podmiotowi uzyskanie wszystkich danych i informacji niezbędnych do wykonania tych zadań.</p> <p>5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 138 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie o przepisy szczegółowe dotyczące stosowania wymogów w zakresie informacji, promocji i eksponowania działań, o których mowa w ust. 2 lit. j) i k).</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 139 ust. 2.</p>	<p>(q) w odniesieniu do interwencji wybranych do finansowania udostępnienie agencji płatniczej przed zatwierdzeniem płatności wszelkich niezbędnych informacji, w szczególności dotyczących zastosowanych procedur oraz wszelkich przeprowadzonych kontroli;</p> <p>(r) aby beneficjenci interwencji finansowanych z EFRG innych niż interwencje z tytułu obszarów i zwierząt, potwierdzali otrzymanie wsparcia finansowego, w tym właściwie wykorzystywali symbol Unii, zgodnie z zasadami określonymi przez Komisję zgodnie z ust. 5;</p> <p>(s) rozpowszechnianie informacji o planie strategicznym WPR, w tym z wykorzystaniem krajowej sieci WPR, poprzez informowanie potencjalnych beneficjentów, organizacji zawodowych, partnerów gospodarczych i społecznych, podmiotów zaangażowanych w propagowanie równości kobiet i mężczyzn oraz odpowiednich organizacji pozarządowych, w tym organizacji zajmujących się kwestiami środowiska, o możliwościach oferowanych przez plan strategiczny WPR i zasadach uzyskania dostępu do finansowania w ramach planu strategicznego WPR, a także poprzez informowanie beneficjentów i ogółu społeczeństwa o wspieraniu przez Unię rolnictwa oraz rozwoju obszarów wiejskich za pomocą planu strategicznego WPR.</p> <p>3. Do zarządzania interwencjami w ramach planu strategicznego WPR i realizacji tego planu państwo członkowskie lub <i>instytucje zarządzające mogą</i> wyznaczyć spośród samorządów lokalnych, organów ds. rozwoju regionalnego lub organizacji pozarządowych jedną instytucję pośredniczącą lub kilka takich instytucji.</p> <p>4. W przypadku gdy część zadań instytucji zarządzającej zostanie powierzona innemu podmiotowi, zachowuje ona pełną odpowiedzialność za skuteczność i prawidłowość zarządzania tymi zadaniami i ich wykonywania. Instytucja zarządzająca zapewnia stworzenie odpowiednich przepisów, umożliwiających odnośnemu podmiotowi uzyskanie wszystkich danych i informacji niezbędnych do wykonania tych zadań.</p> <p>5. Komisja jest uprawniona do przyjęcia zgodnie z art. 138 aktów delegowanych uzupełniających niniejsze rozporządzenie o przepisy szczegółowe dotyczące stosowania wymogów w zakresie informacji, promocji i eksponowania działań, o których mowa w ust. 2 lit. j) i k).</p> <p>Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 139 ust. 2.</p>

Uzasadnienie

Zob. poprawka 24.

Poprawka 59

Artykuł 111

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Przed złożeniem planu strategicznego WPR państwo członkowskie powołuje komitet ds. monitorowania realizacji planu strategicznego WPR (zwany dalej „komitetem monitorującym”).	Przed złożeniem planu strategicznego WPR państwo członkowskie i regionalne instytucje zarządzające powołują komitet ds. monitorowania realizacji planu strategicznego WPR (zwany dalej „komitetem monitorującym”).

Uzasadnienie

Zob. poprawka 24.

Poprawka 60

Artykuł 114

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Monitorowanie realizacji</p> <p>1. Na zasadzie odstępstwa od art. 115 ust. 1 lit. b) niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie mogą ustanowić dwuletnie cele pośrednie w ramach planu strategicznego WPR i monitorować je z taką samą częstotliwością w sprawozdaniach z realizacji celów w latach, w których przewidziane jest ich osiągnięcie.</p>

Uzasadnienie

Cele pośrednie w ramach wskaźników rezultatu powinny być co najmniej dwuletnie.

Poprawka 61

Nowy załącznik 0: Wspólne rezultaty docelowe krajowych planów strategicznych

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>1.1.1. Zmiana klimatu: ograniczenie o 30 % emisji gazów cieplarnianych pochodzących z rolnictwa w państwie członkowskim</p>

Uzasadnienie

Wyzwania w dziedzinie klimatu narzucają nam potrzebę znacznego ograniczenia emisji zarówno z upraw, jak i z hodowli do roku 2027. Wskaźnik liczbowy znajduje się w załączniku.

Poprawka 62

Nowy załącznik 0: Wspólne rezultaty docelowe krajowych planów strategicznych

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<i>Środowisko, gospodarka żywnościowa: podwojenie w stosunku do roku 2017 powierzchni wykorzystywanej przez rolnictwo ekologiczne w państwie członkowskim lub co najmniej 30 % wykorzystywanej powierzchni użytków rolnych w państwie członkowskim</i>

Uzasadnienie

Należy znacząco zwiększyć powierzchnię upraw ekologicznych w odpowiedzi na wyzwania w zakresie środowiska i zdrowia publicznego oraz na popyt konsumpcyjny, a także w celu ograniczenia części importu.

Poprawka 63

Nowy załącznik 0: Wspólne rezultaty docelowe krajowych planów strategicznych

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<i>Różnorodność biologiczna, zdrowie: zmniejszenie o co najmniej 30 % w stosunku do roku 2017 stosowania pestycydów chemicznych w państwie członkowskim</i>

Uzasadnienie

By sprostać wyzwaniom związanym ze środowiskiem naturalnym i zdrowiem publicznym, należy doprowadzić do znacznego zmniejszenia stosowania pestycydów do roku 2027.

Poprawka 64

Nowy załącznik 0: Wspólne rezultaty docelowe krajowych planów strategicznych

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<i>Woda: 100 % wód powierzchniowych i podziemnych w państwie członkowskim – bez wyjątków – spełnia wymogi dyrektywy azotanowej</i>

Uzasadnienie

Jest to wyzwanie z punktu widzenia zdrowia publicznego i kosztów dostępu do wody pitnej dla konsumentów. Dyrektywa azotanowa pochodzi z 1991 r., ale jeszcze nie wszędzie jest przestrzegana. Należy osiągnąć ten cel do 2027 r.

Poprawka 65

Nowy załącznik 0: Wspólne rezultaty docelowe krajowych planów strategicznych

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<i>Dobrostan zwierząt, zdrowie: stopniowe i zaplanowane zmniejszenie chowu klatkowego w całej Unii Europejskiej</i>

Uzasadnienie

Do roku 2027 należy przejść do już istniejących metod chowu bez użycia klatek, o charakterze bardziej ekstensywnym, aby rozwiązać problemy w dziedzinie dobrostanu zwierząt, ale również zdrowia publicznego (antybiotyki).

Poprawka 66

Załącznik 1 – Wskaźniki rezultatu R.1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Zwiększenie efektywności dzięki wiedzy i innowacjom: odsetek rolników otrzymujących wsparcie w zakresie doradztwa, szkoleń, wymiany wiedzy lub uczestnictwa w grupach operacyjnych w celu zwiększenia efektywności gospodarczej, środowiskowej, klimatycznej i w zakresie gospodarowania zasobami.	Zwiększenie efektywności dzięki wiedzy i innowacjom: odsetek rolników otrzymujących wsparcie w zakresie doradztwa, szkoleń, wymiany wiedzy lub uczestnictwa w grupach operacyjnych w celu zwiększenia efektywności gospodarczej, środowiskowej, klimatycznej i w zakresie <i>zrównoważonego</i> gospodarowania zasobami.

Uzasadnienie

Zrównoważone gospodarowanie zasobami jest istotne dla zwiększenia efektywności gospodarczej i środowiskowej w perspektywie średnio- i długoterminowej.

Poprawka 67

Załącznik 1 – Wskaźniki rezultatu R.3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<i>Cyfryzacja</i> rolnictwa: odsetek rolników korzystających w ramach WPR ze wsparcia na technologie rolnictwa precyzyjnego	<i>Modernizacja i cyfryzacja</i> rolnictwa: odsetek rolników korzystających w ramach WPR ze wsparcia na technologie rolnictwa precyzyjnego <i>oraz na transformację w dziedzinie ekologii i klimatu</i>

Uzasadnienie

Cyfryzacja i modernizacja gospodarstw powinny odbywać się w kontekście ekologii i klimatu.

Poprawka 68

Załącznik 1 – Cele szczegółowe UE

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Zwiększenie zorientowania na rynek i konkurencyjności, w tym większe ukierunkowanie na badania naukowe, technologię i cyfryzację	Zwiększenie zorientowania na rynek i konkurencyjności ekonomicznej, społecznej, środowiskowej, terytorialnej , w tym większe ukierunkowanie na badania naukowe, technologię i cyfryzację, a także na popularyzację zrównoważonych metod produkcji

Uzasadnienie

Dążyć należy nie tylko do konkurencyjności ekonomicznej.

Poprawka 69

Załącznik 1 – Wskaźniki oddziaływania I.6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Zwiększenie wydajności gospodarstw: łączna wydajność czynników produkcji	Zwiększenie wydajności gospodarstw, europejskiego bezpieczeństwa żywnościowego, bezpieczeństwa żywności, odporności gospodarstw i spójności terytorialnej : łączna wydajność czynników produkcji z uwzględnieniem efektów zewnętrznych

Poprawka 70

Załącznik 1 – Wskaźniki rezultatu R.9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Modernizacja gospodarstw: odsetek rolników korzystających ze wsparcia na inwestycje na restrukturyzację i modernizację, w tym na bardziej efektywne gospodarowanie zasobami	Modernizacja gospodarstw: odsetek rolników korzystających ze wsparcia na inwestycje na restrukturyzację i modernizację, w tym na bardziej efektywne i zrównoważone gospodarowanie zasobami

Uzasadnienie

Modernizacja gospodarstw rolnych musi odbywać się poprzez poprawę zrównoważenia systemów produkcji.

Poprawka 71

Załącznik 1 – Wskaźniki rezultatu R.13a

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	R13a: ograniczenie emisji gazów cieplarnianych w uprawach: odsetek gospodarstw rolnych, które zmniejszyły o co najmniej 50 % zużycie syntetycznych nawozów azotowych.

Uzasadnienie

Wydzielanie gazu N₂O z nawozów azotowych stanowi bardzo znaczące źródło emisji, niemal 50 % gazów cieplarnianych z rolnictwa. Ponadto produkcja syntetycznych nawozów azotowych zużywa bardzo dużo energii.

Poprawka 72

Załącznik 1 – Wskaźniki oddziaływania R.14

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Składowanie dwutlenku węgla w glebie i biomase: odsetek gruntów rolnych objętych zobowiązaniami do redukcji emisji, utrzymania lub zwiększenia składowania dwutlenku węgla (trwałe użytki zielone, grunty rolne na torfowiskach, lasy itp.)	Składowanie dwutlenku węgla w glebie i biomase: odsetek gruntów rolnych objętych zobowiązaniami do redukcji emisji, utrzymania lub zwiększenia składowania dwutlenku węgla (trwałe użytki zielone, grunty rolne na torfowiskach, lasy itp.), wskaźnik zwiększenia powierzchni upraw roślin strączkowych (samodzielnie lub wymieszanych z innymi roślinami)

Uzasadnienie

Uprawa roślin strączkowych umożliwia skuteczne wiązanie dwutlenku węgla w glebie, także w przypadku mieszania ich z trawami na użytkach zielonych.

Poprawka 73

Załącznik 1 – Cele szczegółowe UE

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Wspieranie zrównoważonego rozwoju i wydajnego gospodarowania zasobami naturalnymi, takimi jak woda, gleba i powietrze	Wspieranie zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi, takimi jak woda, gleba i powietrze

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 74

Załącznik 1 – Wskaźniki oddziaływania I.16

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Zmniejszenie wypłukiwania składników pokarmowych: azot w wodach gruntowych –</p> <p>— odsetek punktów pomiaru wód gruntowych wykazujących zgodnie z dyrektywą azotanową stężenie azotu powyżej 50 mg/l</p>	<p>Zmniejszenie wypłukiwania składników pokarmowych: azot w wodach powierzchniowych i gruntowych</p> <p>— odsetek punktów pomiaru wód powierzchniowych i gruntowych wykazujących zgodnie z dyrektywą azotanową stężenie azotu powyżej 50 mg/l</p> <p>— odsetek wód powierzchniowych i gruntowych spełniających wymogi dyrektywy azotanowej</p>

Uzasadnienie

Wody powierzchniowe należy również włączyć do wskaźników dla uzyskania rzeczywistego obrazu sytuacji i jej rozwoju. Należy pilnie doprowadzić do powszechnego przestrzegania dyrektywy azotanowej.

Poprawka 75

Załącznik 1 – Wskaźniki oddziaływania I.16a

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	Ograniczenie stosowania nawozów mineralnych i syntetycznych: sprzedaż nawozów mineralnych i syntetycznych

Uzasadnienie

W celu rewitalizacji gleb poprzez zwiększenie zawartości w nich materii organicznej, która poza tym składa się z dwutlenku węgla, należy traktować priorytetowo praktyki rolne, które zmniejszają wykorzystanie nawozów mineralnych i syntetycznych, wymagających skądinąd bardzo dużych nakładów energii i powodujących emisję dużych ilości gazów cieplarnianych.

Poprawka 76

Załącznik 1 – Wskaźniki rezultatu R.18

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Poprawa stanu gleby: odsetek gruntów rolnych objętych zobowiązaniami w dziedzinie zarządzania korzystnymi dla gospodarowania glebami	Poprawa stanu gleby: odsetek gruntów rolnych objętych zobowiązaniami w dziedzinie poprawy stanu gleby

Uzasadnienie

Wynika z tekstu i z danego celu.

Poprawka 77

Załącznik 1 – Wskaźniki rezultatu R.21

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Zrównoważona gospodarka składnikami odżywczymi: odsetek gruntów rolnych objętych zobowiązaniami do poprawy gospodarki składnikami odżywczymi	odsetek gruntów rolnych objętych zobowiązaniami do zrównoważonej gospodarki składnikami odżywczymi

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 78

Załącznik 1 – Wskaźniki rezultatu R.21a

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	R21a: ograniczenie stosowania nawozów organicznych, mineralnych i syntetycznych: odsetek gruntów rolnych objętych wspieranymi działaniami, które prowadzą do ograniczenia stosowania nawozów.

Uzasadnienie

Zrównoważona gospodarka składnikami pokarmowymi powinna obejmować ograniczenie stosowania nawozów mineralnych i syntetycznych.

Poprawka 79

Załącznik 1 – Wskaźniki rezultatu R.25

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
R.25 Wspieranie zrównoważonej gospodarki leśnej: odsetek gruntów leśnych objętych zobowiązaniami w dziedzinie wspierania ochrony lasów i gospodarki leśnej	R.25 odsetek gruntów leśnych objętych zobowiązaniami w dziedzinie wspierania ochrony lasów i zrównoważonej gospodarki leśnej

Uzasadnienie

Zbyt wielką ilością lasów gospodaruje się w sposób coraz bardziej intensywny, co ma negatywne skutki dla środowiska i różnorodności biologicznej.

Poprawka 80

Załącznik 1 – Wskaźniki rezultatu R.37

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Zrównoważone stosowanie pestycydów: odsetek gruntów rolnych objętych wspieranymi działaniami, które prowadzą do zrównoważonego stosowania pestycydów w celu zmniejszenia ryzyka i wpływu stosowania pestycydów	Zrównoważone stosowanie pestycydów: odsetek gruntów rolnych objętych wspieranymi działaniami, które prowadzą do zrównoważonego stosowania pestycydów w celu zmniejszenia ryzyka i wpływu stosowania pestycydów

Poprawka 81

Załącznik 1 – Wskaźniki rezultatu R.37a

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	R.37a Zwiększenie liczby gospodarstw ekologicznych: liczba gospodarstw korzystających ze wsparcia na konwersję w kierunku rolnictwa ekologicznego

Uzasadnienie

Należy znacząco zwiększyć powierzchnię upraw ekologicznych w odpowiedzi na wyzwania w zakresie środowiska i zdrowia publicznego oraz na popyt konsumpcyjny, a także w celu ograniczenia części importu.

Poprawka 82

Załącznik 3 – Wymogi i normy GAEC 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Utrzymywanie trwałych użytków zielonych w oparciu o proporcję trwałych użytków zielonych w stosunku do użytków rolnych	Utrzymywanie przez gospodarstwa trwałych użytków zielonych przy maksymalnym wskaźniku konwersji od 5 do 10 % na gospodarstwo, z wyłączeniem wrażliwych użytków zielonych o wysokim stopniu różnorodności biologicznej

Uzasadnienie

Zasadę tę należy stosować w skali gospodarstwa, nie na poziomie regionalnym, aby zrealizować wyznaczony cel, przy zachowaniu proponowanej elastyczności, unikając w ten sposób zbyt wysokiego wskaźnika konwersji użytków zielonych w skali podregionów.

Poprawka 83

Załącznik 3 – Główny cel normy GAEC 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Zrównoważona gospodarka składnikami pokarmowymi	

Poprawka 84

Załącznik 3 – Wymogi i normy GAEC 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Niestosowanie ugorowania w najbardziej newralgicznym (-ch) okresie(-ach)	Niestosowanie ugorowania w newralgicznym(-ch) okresie (-ach)

Uzasadnienie

Należy zapewnić pokrycie gleby roślinnością przez jak najdłuższy czas w roku, aby ją chronić.

Poprawka 85

Załącznik 3 – Wymogi i normy GAEC – nowy

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	Przestrzeganie przez rolnika krajowych przepisów społecznych dotyczących praw pracowników najemnych w rolnictwie

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 86

Załącznik 12 – Cel O.13 i R.4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
wspieranie zrównoważonego rozwoju i wydajnego gospodarowania zasobami naturalnymi, takimi jak woda, gleba i powietrze;	Wspieranie zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi, takimi jak woda, gleba i powietrze;

Uzasadnienie

Dostosowanie do poprawki 73.

COM(2018) 393 final

Poprawka 87

Motyw 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Model realizacji WPR oparty na zgodności powinien zostać dostosowany, aby umożliwić zwrócenie większej uwagi na rezultaty i realizację celów. Unia powinna zatem określić podstawowe cele polityczne, rodzaje interwencji i podstawowe wymogi unijne, a jednocześnie przenieść większą odpowiedzialność za osiągnięcie tych celów na państwa członkowskie. W związku z tym konieczne jest zapewnienie większej pomocniczości, aby w większym stopniu uwzględniać lokalne uwarunkowania i potrzeby. W związku z tym zgodnie z nowym modelem realizacji państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za dostosowywanie interwencji WPR zgodnie z podstawowymi wymogami unijnymi, aby w ten sposób maksymalizować swój wkład w osiągnięcie celów unijnej WPR, oraz za ustanawianie i projektowanie ram zgodności i kontroli dla beneficjentów.	Model realizacji WPR oparty na zgodności powinien zostać dostosowany, aby umożliwić zwrócenie większej uwagi na rezultaty i realizację celów. Unia powinna zatem określić podstawowe cele polityczne, rodzaje interwencji i podstawowe wymogi unijne, a jednocześnie przenieść większą odpowiedzialność za osiągnięcie tych celów na państwa członkowskie. W związku z tym konieczne jest zapewnienie większej pomocniczości, aby w większym stopniu uwzględniać lokalne uwarunkowania i potrzeby. W związku z tym zgodnie z nowym modelem realizacji państwa członkowskie i regiony powinny być odpowiedzialne za dostosowywanie interwencji WPR zgodnie z podstawowymi wymogami unijnymi, aby w ten sposób maksymalizować swój wkład w osiągnięcie celów unijnej WPR, oraz za ustanawianie i projektowanie ram zgodności i kontroli dla beneficjentów.

Uzasadnienie

Należy utrzymać i wzmocnić rolę regionów Europy w zarządzaniu i wdrażaniu WPR, tak aby dostosować politykę do specyfiki terytorialnej i sektorowej.

Poprawka 88

Motyw 30

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Również w odniesieniu do wieloletniego monitorowania realizacji celów Komisja powinna mieć prawo do zawieszenia płatności. W związku z tym w przypadkach opóźnionego lub niewystarczającego postępu w dążeniu do osiągnięcia celów końcowych określonych w krajowym planie strategicznym WPR, Komisja powinna być uprawniona do zwrócenia się do danego państwa członkowskiego, w drodze aktu wykonawczego, o podjęcie niezbędnych działań zaradczych zgodnie z planem działania opracowanym w porozumieniu z Komisją i zawierającym jasno określone wskaźniki postępu. Jeżeli dane państwo członkowskie nie przedłoży lub nie wdroży planu działania oraz w przypadku gdy plan działania jest wyraźnie niewystarczający do zaradzenia sytuacji, Komisja powinna być uprawniona do zawieszenia płatności miesięcznych lub płatności okresowych w drodze aktu wykonawczego.</p>	<p>Również w odniesieniu do wieloletniego monitorowania realizacji celów Komisja powinna mieć prawo do zawieszenia płatności. W związku z tym w przypadkach opóźnionego lub niewystarczającego postępu w dążeniu do osiągnięcia wspólnych celów europejskich i celów końcowych określonych w krajowym planie strategicznym WPR, Komisja powinna być uprawniona do zwrócenia się do danego państwa członkowskiego, w drodze aktu wykonawczego, o podjęcie niezbędnych działań zaradczych zgodnie z planem działania opracowanym w porozumieniu z Komisją i zawierającym jasno określone wskaźniki postępu. Jeżeli dane państwo członkowskie nie przedłoży lub nie wdroży planu działania oraz w przypadku gdy plan działania jest wyraźnie niewystarczający do zaradzenia sytuacji, Komisja powinna być uprawniona do zawieszenia płatności miesięcznych lub płatności okresowych w drodze aktu wykonawczego.</p>

Uzasadnienie

W celu zmniejszenia ryzyka równania w dół transformacji ekologicznej i zakłócenia konkurencji wspólne cele liczbowe dla planów strategicznych należy zamieścić w załącznikach do rozporządzenia.

Poprawka 89

Motyw 55

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Zasada warunkowości stanowi istotny element WPR, w szczególności w odniesieniu do elementów środowiskowych i klimatycznych, ale też tych dotyczących zdrowia publicznego oraz kwestii związanych ze zwierzętami. Oznacza to, że należy prowadzić kontrole, a w stosownych przypadkach stosować kary, aby zapewnić skuteczność systemu warunkowości. Aby zapewnić równe szanse wszystkim beneficjentom w różnych państwach członkowskich, na poziomie Unii należy wprowadzić pewne ogólne zasady dotyczące kontroli i kar w zakresie warunkowości.</p>	<p>Zasada warunkowości stanowi istotny element WPR, w szczególności w odniesieniu do elementów środowiskowych i klimatycznych, ale też tych dotyczących zdrowia publicznego oraz kwestii związanych ze zwierzętami, a także praw socjalnych pracowników najemnych w rolnictwie. Oznacza to, że należy prowadzić kontrole, a w stosownych przypadkach stosować kary, aby zapewnić skuteczność systemu warunkowości. Aby zapewnić równe szanse wszystkim beneficjentom w różnych państwach członkowskich, na poziomie Unii należy wprowadzić pewne ogólne zasady dotyczące kontroli i kar w zakresie warunkowości.</p>

Uzasadnienie

Gospodarstwa korzystające ze środków publicznych WPR powinny przestrzegać praw socjalnych zatrudnionych pracowników najemnych.

Poprawka 90

Artykuł 15 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Dyscyplina finansowa</p> <p>1. Komisja ustala współczynnik korygujący dla interwencji w formie płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. c) niniejszego rozporządzenia, i dla wkładu finansowego Unii przeznaczonego na szczególne środki, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. f) niniejszego rozporządzenia, przyznanego na podstawie rozdziału IV rozporządzenia (UE) nr 228/2013 i rozdziału IV rozporządzenia (UE) nr 229/2013 („współczynnik korygujący”), jeżeli prognozy dotyczące finansowania interwencji i środków finansowanych w ramach tego podpułapu w danym roku budżetowym wskazują, że mające zastosowanie pułapy roczne zostaną przekroczone.</p> <p>Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające współczynnik korygujący do dnia 30 czerwca roku kalendarzowego, do którego dany współczynnik korygujący ma zastosowanie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 101 ust. 2.</p>	<p>Dyscyplina finansowa</p> <p>1. Komisja ustala współczynnik korygujący dla interwencji w formie płatności bezpośrednich, o których mowa w art. 5 ust. 2 lit. c) niniejszego rozporządzenia, i dla wkładu finansowego Unii przeznaczonego na szczególne środki, o którym mowa w art. 5 ust. 2 lit. f) niniejszego rozporządzenia („współczynnik korygujący”), jeżeli prognozy dotyczące finansowania interwencji i środków finansowanych w ramach tego podpułapu w danym roku budżetowym wskazują, że mające zastosowanie pułapy roczne zostaną przekroczone.</p> <p>Komisja przyjmuje akty wykonawcze ustalające współczynnik korygujący do dnia 30 czerwca roku kalendarzowego, do którego dany współczynnik korygujący ma zastosowanie. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 101 ust. 2.</p>

Uzasadnienie

Należy wyłączyć płatności bezpośrednie w ramach POSEI, gdyż ustalono już dla nich pułap w rozporządzeniu 228/2013, co uniemożliwia – z punktu widzenia planowania i wdrażania – jakiegokolwiek przekroczenie wydatków.

Poprawka 91

Artykuł 32

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Automatyczne umorzenie w przypadku planów strategicznych WPR</p> <p>1. Komisja automatycznie umarza każdą część zobowiązania budżetowego dotyczącego interwencji związanych z rozwojem obszarów wiejskich w ramach planu strategicznego WPR, która nie została wykorzystana na płatności zaliczkowe lub płatności okresowe lub w odniesieniu do której nie wpłynęła żadna deklaracja wydatków spełniająca wymogi określone w art. 30 ust. 3 dotycząca wydatków dokonanych do dnia 31 grudnia drugiego roku następującego po roku, w którym podjęto zobowiązanie budżetowe.</p>	<p>Automatyczne umorzenie w przypadku planów strategicznych WPR</p> <p>1. Komisja automatycznie umarza każdą część zobowiązania budżetowego dotyczącego interwencji związanych z rozwojem obszarów wiejskich w ramach planu strategicznego WPR, która nie została wykorzystana na płatności zaliczkowe lub płatności okresowe lub w odniesieniu do której nie wpłynęła żadna deklaracja wydatków spełniająca wymogi określone w art. 30 ust. 3 dotycząca wydatków dokonanych do dnia 31 grudnia trzeciego roku następującego po roku, w którym podjęto zobowiązanie budżetowe.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Tę część zobowiązań budżetowych, która jest nadal otwarta w ostatnim terminie kwalifikowalności wydatków, o którym mowa w art. 80 ust. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie dotyczące planu strategicznego WPR], lub w odniesieniu do których nie sporządzono deklaracji wydatków w terminie sześciu miesięcy po tym terminie, automatycznie się umarza.</p> <p>3. W przypadku postępowania sądowego lub odwoławczego postępowania administracyjnego mającego skutek zawieszający, bieg terminu dotyczącego automatycznego umorzenia, o którym mowa w ust. 1 lub 2, zostaje zawieszony w odniesieniu do kwoty odpowiadającej danym operacjom na czas trwania tego postępowania sądowego lub odwoławczego postępowania administracyjnego, pod warunkiem że Komisja otrzyma od państwa członkowskiego uzasadnione powiadomienie do dnia 31 stycznia roku N + 3.</p> <p>4. Przy obliczaniu kwot podlegających automatycznemu umorzeniu nie uwzględnia się:</p> <p>a) części zobowiązań budżetowych, w odniesieniu do których przedstawiono deklarację wydatków, ale których zwrot jest przedmiotem zmniejszenia lub zawieszenia przez Komisję na dzień 31 grudnia roku N + 2;</p>	<p>2. Tę część zobowiązań budżetowych, która jest nadal otwarta w ostatnim terminie kwalifikowalności wydatków, o którym mowa w art. 80 ust. 3 rozporządzenia (UE) .../... [rozporządzenie dotyczące planu strategicznego WPR], lub w odniesieniu do których nie sporządzono deklaracji wydatków w terminie sześciu miesięcy po tym terminie, automatycznie się umarza.</p> <p>3. W przypadku postępowania sądowego lub odwoławczego postępowania administracyjnego mającego skutek zawieszający, bieg terminu dotyczącego automatycznego umorzenia, o którym mowa w ust. 1 lub 2, zostaje zawieszony w odniesieniu do kwoty odpowiadającej danym operacjom na czas trwania tego postępowania sądowego lub odwoławczego postępowania administracyjnego, pod warunkiem że Komisja otrzyma od państwa członkowskiego uzasadnione powiadomienie do dnia 31 stycznia roku N + 4.</p> <p>4. Przy obliczaniu kwot podlegających automatycznemu umorzeniu nie uwzględnia się:</p> <p>a) części zobowiązań budżetowych, w odniesieniu do których przedstawiono deklarację wydatków, ale których zwrot jest przedmiotem zmniejszenia lub zawieszenia przez Komisję na dzień 31 grudnia roku N + 3;</p>

Uzasadnienie

Z uwagi na złożoność programu i zaangażowanie różnych szczebli instytucjonalnych należy przywrócić termin N + 3.

COM(2018) 394 final

Poprawka 92

Nowy motyw po motywie 38.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Z uwagi na coraz słabszą pozycję producentów w łańcuchu dostaw żywności należy dysponować ramami pozwalającymi pogodzić WPR z polityką konkurencji zgodnie z przepisami art. 42 Traktatu dotyczącymi przewagi celów WPR.</i></p>

Uzasadnienie

Dotyczy przestrzegania art. 42 Traktatu.

Poprawka 93

Nowy motyw po motywie 38.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<i>Z uwagi na rosnącą zmienność cen rolnych oraz ocenę instrumentów wdrożonych w ramach poprzednich reform WPR należy dokonać przeglądu środków zapobiegawczych przeciwko zakłóceniom rynku.</i>

Uzasadnienie

Kryzysy sektorowe zbyttno osłabiają gospodarstwa rolne i regiony produkcji. Przyczyniają się one do zmniejszania liczby gospodarstw i braku motywacji młodych rolników chcących założyć nowe gospodarstwo. Należy temu zaradzić.

Poprawka 94

Nowy motyw po motywie 38.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<i>Z uwagi na coraz większe wahania na rynkach rolnych i zakłócenia równowagi podziału wartości dodanej między producentami, przetwórcami i dystrybutorami należy dążyć do lepszego zrozumienia zmian na rynku i lepiej je przewidywać. W ramach kontynuacji działań wykonanych w wielu sektorach tworzy się obserwatoria europejskie dla każdego sektora. Zajmują się one analizą wielkości produkcji, importu, eksportu, cen, marży i kosztów produkcji. W przypadku zakłócenia rynku obserwatoria ostrzegają Komisję Europejską, która wdraża środki z zakresu regulacji produkcji w celu przywrócenia równowagi na rynku, przy jednoczesnym poszanowaniu obowiązków wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.</i>

Uzasadnienie

Konieczne jest dysponowanie informacjami niezbędnymi do szybkiego i skutecznego reagowania na zakłócenia rynku oraz ograniczenie wydatków budżetowych, które są bardzo znaczne w przypadku, gdy UE działa po fakcie, czego przykładem był sektor mleczny od roku 2008.

Poprawka 95

Artykuł 1 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>[...]</p> <p>4) część II tytuł I rozdział II otrzymuje brzmienie:</p>	<p>W rozporządzeniu (UE) nr 1308/2013 wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>[...]</p> <p>4) część II tytuł I rozdział II otrzymuje brzmienie:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>a) tytuł otrzymuje brzmienie: „ROZDZIAŁ II Pomoc dotycząca dostarczania owoców i warzyw oraz mleka i przetworów mlecznych do placówek oświatowych”;</p> <p>b) skreśla się nagłówek „Sekcja 1” i jego tytuł;</p> <p>c) w art. 23a wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>i) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Bez uszczerbku dla ust. 4 pomoc w ramach programu dla szkół, przydzielona na dystrybucję produktów, towarzyszące środki edukacyjne i powiązane koszty, o których mowa w art. 23 ust. 1, nie może przekraczać 220 804 135 EUR na rok szkolny. W ramach tego ogólnego limitu pomoc nie może przekraczać: a) na owoce i warzywa w szkole: 130 608 466 EUR na rok szkolny; b) na mleko w szkole: 90 195 669 EUR na rok szkolny.”;</p> <p>ii) w ust. 2 akapit trzeci skreśla się ostatnie zdanie;</p> <p>iii) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Nie przekraczając ogólnego limitu w wysokości 220 804 135 EUR określonego w ust. 1, każde państwo członkowskie może przenieść, raz w danym roku szkolnym, do 20 % kwoty jednego lub drugiego wstępnego przydziału.”;</p> <p>[...]</p>	<p>a) tytuł otrzymuje brzmienie: „ROZDZIAŁ II Pomoc dotycząca dostarczania owoców i warzyw oraz mleka i przetworów mlecznych do placówek oświatowych”;</p> <p>b) skreśla się nagłówek „Sekcja 1” i jego tytuł;</p> <p>c) w art. 23a wprowadza się następujące zmiany:</p> <p>i) ust. 1 otrzymuje brzmienie: „1. Bez uszczerbku dla ust. 4 pomoc w ramach programu dla szkół, przydzielona na dystrybucję produktów, towarzyszące środki edukacyjne i powiązane koszty, o których mowa w art. 23 ust. 1, nie może przekraczać 220 804 135 EUR na rok szkolny. W ramach tego ogólnego limitu pomoc nie może przekraczać: a) na owoce i warzywa w szkole: 130 608 466 EUR na rok szkolny; b) na mleko w szkole: 90 195 669 EUR na rok szkolny.”;</p> <p>ii) w ust. 2 akapit trzeci skreśla się ostatnie zdanie;</p> <p>iii) ust. 4 otrzymuje brzmienie: „4. Nie przekraczając ogólnego limitu w wysokości 220 804 135 EUR określonego w ust. 1, każde państwo członkowskie może przenieść, raz w danym roku szkolnym, do 20 % kwoty jednego lub drugiego wstępnego przydziału.”; Odsetek ten może sięgnąć 25 % w państwach członkowskich z regionami najbardziej oddalonymi zgodnie z art. 349 TFUE i w innych należycie uzasadnionych przypadkach.”;</p> <p>[...]</p>

Uzasadnienie

Przytoczenie zasadniczej idei motywu 8 rozporządzenia 2016/791: należy przyznawać większą pomoc regionom mniej rozwiniętym, mniejszym wyspom Morza Egejskiego i regionom najbardziej oddalonym ze względu na ograniczoną dywersyfikację rolnictwa w tych regionach oraz częsty brak dostępności niektórych produktów w danym regionie.

Poprawka 96

Artykuł 119

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Obowiązkowe oznaczenia</p> <p>1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1–11, 13, 15 i 16, wprowadzanych do obrotu w Unii lub przeznaczonych na wywóz, obejmuje następujące obowiązkowe dane szczególne:</p> <p>a) oznaczenie kategorii produktu sektora wina zgodnie z załącznikiem VII część II;</p> <p>b) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. termin „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne”, oraz ii. chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne; <p>c) rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu,</p> <p>d) wskazanie miejsca wytworzenia;</p> <p>e) wskazanie podmiotu dokonującego butelkowania lub, w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – nazwy producenta lub dostawcy;</p> <p>f) wskazanie importera w przypadku win importowanych; oraz</p> <p>g) w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – wskazanie zawartości cukru.</p>	<p>Obowiązkowe oznaczenia</p> <p>1. Etykietowanie i prezentacja produktów, o których mowa w załączniku VII część II pkt 1–11, 13, 15 i 16, wprowadzanych do obrotu w Unii lub przeznaczonych na wywóz, obejmuje następujące obowiązkowe dane szczególne:</p> <p>a) oznaczenie kategorii produktu sektora wina zgodnie z załącznikiem VII część II;</p> <p>b) dla win o chronionej nazwie pochodzenia lub chronionym oznaczeniu geograficznym:</p> <ol style="list-style-type: none"> i. termin „chroniona nazwa pochodzenia” lub „chronione oznaczenie geograficzne”, oraz ii. chronioną nazwę pochodzenia lub chronione oznaczenie geograficzne; <p>c) wartość energetyczną na 100 ml;</p> <p>d) wykaz składników, łącznie ze składnikami użytymi w procesie wyrobu wina; wykaz może być udostępniany za pomocą kodu QR;</p> <p>e) rzeczywistą objętościową zawartość alkoholu,</p> <p>f) wskazanie miejsca wytworzenia;</p> <p>g) wskazanie podmiotu dokonującego butelkowania lub, w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – nazwy producenta lub dostawcy;</p> <p>h) wskazanie importera w przypadku win importowanych; oraz</p> <p>i) w przypadku wina musującego, wina musującego gazowanego, gatunkowego wina musującego lub gatunkowego aromatyzowanego wina musującego – wskazanie zawartości cukru.</p>

Uzasadnienie

Konsumenci mają prawo dysponować, jak w przypadku innych środków spożywczych, etykietą o szerszym zakresie, w szczególności w odniesieniu do wartości odżywczych i sposobów wyrobu wina.

Poprawka 97

Artykuł 152 ust. 1a

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Organizacja producentów</p> <p><i>Na zasadzie odstępstwa od art. 101 ust. 1 TFUE organizacja</i> producentów uznana na mocy ust. 1 niniejszego artykułu może planować produkcję produktów rolnych, optymalizować koszty ich produkcji, wprowadzać je do obrotu oraz negocjować umowy dotyczące ich dostaw w imieniu swoich członków w odniesieniu do całości lub części ich łącznej produkcji.</p> <p>Rodzaje działalności, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być prowadzone:</p> <p>a) pod warunkiem że jeden lub większa liczba rodzajów działalności, o których mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (i)–(vii), jest rzeczywiście prowadzony, a tym samym przyczynia się do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;</p> <p>b) pod warunkiem że organizacja producentów koncentruje podaż i wprowadza do obrotu produkty swoich członków, bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności do produktów rolnych przez producentów na organizację producentów;</p>	<p>Organizacja producentów</p> <p><i>Organizacja</i> producentów uznana na mocy ust. 1 niniejszego artykułu może planować produkcję produktów rolnych, optymalizować koszty ich produkcji, wprowadzać je do obrotu oraz negocjować umowy dotyczące ich dostaw w imieniu swoich członków w odniesieniu do całości lub części ich łącznej produkcji.</p> <p>Rodzaje działalności, o których mowa w akapicie pierwszym, mogą być prowadzone:</p> <p>a) pod warunkiem że jeden lub większa liczba rodzajów działalności, o których mowa w ust. 1 lit. b) ppkt (i)–(vii), jest rzeczywiście prowadzony, a tym samym przyczynia się do realizacji celów określonych w art. 39 TFUE;</p> <p>b) pod warunkiem że organizacja producentów koncentruje podaż i wprowadza do obrotu produkty swoich członków, bez względu na to, czy ma miejsce przeniesienie prawa własności do produktów rolnych przez producentów na organizację producentów;</p>

Uzasadnienie

Zadania i cele organizacji zdefiniowanych przez WPR nie są objęte zakresem stosowania art. 101 TFUE (Trybunał Sprawiedliwości, sprawa cykorii). Nie ma więc potrzeby dodawać tego początku zdania.

Poprawka 98

Artykuł 209 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Wyjątki dotyczące celów WPR oraz rolników i ich zrzeszeń</p> <p>Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 206 niniejszego rozporządzenia, które są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 39 TFUE.</p>	<p>Wyjątki dotyczące celów WPR oraz rolników i ich zrzeszeń</p> <p>Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i praktyk, o których mowa w art. 206 niniejszego rozporządzenia, które są niezbędne do osiągnięcia celów określonych w art. 39 TFUE.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk rolników, zrzeszeń rolników, lub związków takich zrzeszeń, lub organizacji producentów uznanych na podstawie art. 152 lub art. 161 niniejszego rozporządzenia, lub zrzeszeń organizacji producentów uznanych na podstawie art. 156 niniejszego rozporządzenia, które dotyczą produkcji lub sprzedaży produktów rolnych lub korzystania ze wspólnych urządzeń do przechowywania, obróbki lub przetwarzania produktów rolnych, chyba że zagrożona jest realizacja celów określonych w art. 39 TFUE.</p> <p><i>Niniejszego ustępu nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk, które pociągają za sobą obowiązki stosowania jednakowych cen lub które wykluczają konkurencję.</i></p>	<p>Art. 101 ust. 1 TFUE nie stosuje się do porozumień, decyzji i uzgodnionych praktyk rolników, zrzeszeń rolników, lub związków takich zrzeszeń, lub organizacji producentów uznanych na podstawie art. 152 lub art. 161 niniejszego rozporządzenia, lub zrzeszeń organizacji producentów uznanych na podstawie art. 156 niniejszego rozporządzenia, które dotyczą produkcji lub sprzedaży produktów rolnych lub korzystania ze wspólnych urządzeń do przechowywania, obróbki lub przetwarzania produktów rolnych, chyba że zagrożona jest realizacja celów określonych w art. 39 TFUE.</p>

Uzasadnienie

Zgodnie z celem lepszej dystrybucji wartości dodanej wzdłuż całego łańcucha dostaw żywności i wzmocnienia w tym aspekcie możliwości producentów i ich zrzeszeń istotnym jest, by można było stosować ten akapit do negocjacji cen.

Poprawka 99

Artykuł 219 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby sprawnie i skutecznie reagować na zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na rynku spowodowanych znaczącym wzrostem lub spadkiem cen na rynku wewnętrznym lub rynkach zewnętrznych lub innymi zdarzeniami i okolicznościami powodującymi poważne zakłócenia na rynku lub grożącymi wystąpieniem takich zakłóceń, w przypadku gdy taka sytuacja lub jej skutki dla rynku prawdopodobnie będą trwać nadal lub się pogarszać, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu podjęcia niezbędnych środków służących przeciwdziałaniu takiej sytuacji na rynku, nie naruszając jednocześnie zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE oraz pod warunkiem że pozostałe środki dostępne na mocy niniejszego rozporządzenia okażą się niewystarczające.</p>	<p>Aby sprawnie i skutecznie reagować na zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na rynku spowodowanych znaczącym wzrostem lub spadkiem cen na rynku wewnętrznym lub rynkach zewnętrznych lub innymi zdarzeniami i okolicznościami powodującymi poważne zakłócenia na rynku lub grożącymi wystąpieniem takich zakłóceń, w przypadku gdy taka sytuacja lub jej skutki dla rynku prawdopodobnie będą trwać nadal lub się pogarszać, Komisja jest uprawniona do przyjmowania zgodnie z art. 227 aktów delegowanych w celu podjęcia niezbędnych środków służących przeciwdziałaniu takiej sytuacji na rynku, nie naruszając jednocześnie zobowiązań wynikających z umów międzynarodowych zawartych zgodnie z TFUE oraz pod warunkiem że pozostałe środki dostępne na mocy niniejszego rozporządzenia okażą się niewystarczające.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Jeżeli w przypadku zagrożenia wystąpieniem zakłóceń na rynku, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, będzie tego wymagać należycie uzasadniona szczególnie pilna potrzeba, do aktów delegowanych przyjętych na podstawie tego akapitu ma zastosowanie procedura określona w art. 228.</p> <p>Ta szczególnie pilna potrzeba może obejmować potrzebę podjęcia natychmiastowego działania w celu przeciwdziałania lub zapobieżenia zakłóceniom na rynku, w przypadku gdy zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na rynku pojawi się tak gwałtownie lub nieoczekiwanie, że natychmiastowe działanie niezbędne jest do sprawnego i skutecznego zaradzenia tej sytuacji, lub jeżeli działanie takie zapobiegłoby wystąpieniu zakłócenia, jego utrzymywaniu się lub przekształceniu się w dotkliwsze lub przedłużające się zakłócenie, lub też w przypadku gdy opóźnianie natychmiastowego działania zagroziłoby spowodowaniem lub pogłębieniem zakłócenia lub doprowadziłoby do poszerzenia zakresu środków niezbędnych później do zaradzenia takiemu zagrożeniu lub zakłóceniu lub też byłoby ze szkodą dla produkcji lub dla warunków rynkowych.</p> <p>Środki te mogą, w niezbędnym zakresie i na czas niezbędny do przeciwdziałania zakłóceniom na rynku lub zagrożeniu takimi zakłóceniami, rozszerzyć lub zmienić zakres, okres stosowania lub inne aspekty innych środków określonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub przewidzieć refundacje wywozowe, lub w całości lub części zawiesić należności celne przywozowe, w tym w razie konieczności w odniesieniu do określonych ilości lub okresów.</p>	<p>Jeżeli w przypadku zagrożenia wystąpieniem zakłóceń na rynku, o którym mowa w akapicie pierwszym niniejszego artykułu, będzie tego wymagać należycie uzasadniona szczególnie pilna potrzeba, do aktów delegowanych przyjętych na podstawie tego akapitu ma zastosowanie procedura określona w art. 228.</p> <p>Ta szczególnie pilna potrzeba może obejmować potrzebę podjęcia natychmiastowego działania w celu przeciwdziałania lub zapobieżenia zakłóceniom na rynku, w przypadku gdy zagrożenie wystąpieniem zakłóceń na rynku pojawi się tak gwałtownie lub nieoczekiwanie, że natychmiastowe działanie niezbędne jest do sprawnego i skutecznego zaradzenia tej sytuacji, lub jeżeli działanie takie zapobiegłoby wystąpieniu zakłócenia, jego utrzymywaniu się lub przekształceniu się w dotkliwsze lub przedłużające się zakłócenie, lub też w przypadku gdy opóźnianie natychmiastowego działania zagroziłoby spowodowaniem lub pogłębieniem zakłócenia lub doprowadziłoby do poszerzenia zakresu środków niezbędnych później do zaradzenia takiemu zagrożeniu lub zakłóceniu lub też byłoby ze szkodą dla produkcji lub dla warunków rynkowych.</p> <p>Środki te mogą, w niezbędnym zakresie i na czas niezbędny do przeciwdziałania zakłóceniom na rynku lub zagrożeniu takimi zakłóceniami, rozszerzyć lub zmienić zakres, okres stosowania lub inne aspekty innych środków określonych na podstawie niniejszego rozporządzenia, lub w całości lub części zawiesić należności celne przywozowe, w tym w razie konieczności w odniesieniu do określonych ilości lub okresów.</p>

Uzasadnienie

Pomoc dla eksportu jest niemożliwa do zaakceptowania dla państw trzecich i stanowi wysoki koszt dla podatnika, wyższy niż zapobieganie kryzysom.

Poprawka 100

Nowy punkt po art. 219 ust. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>W przypadku, gdy cena rynkowa spada poniżej pewnego progu, elastycznego, indeksowanego według średnich kosztów produkcji i wyznaczonego przez europejskie obserwatorium danego rynku, Komisja Europejska wdraża – w zależności od sytuacji na rynku i danego sektora – pomoc dla producentów z danego sektora, którzy w określonym okresie dobrowolnie ograniczają swoje dostawy w stosunku do tego samego okresu poprzedniego roku.</i></p> <p><i>i) Pomoc przyznaje się zgodnie z zasadą wniosku producentów złożonego w państwie członkowskim, w którym mają oni siedzibę, z zastosowaniem metody przewidzianej przez dane państwo członkowskie.</i></p> <p><i>ii) W celu zapewnienia rzeczywistego i poprawnego wdrożenia tego systemu Komisja wyznacza, w zależności od danych przekazanych przez europejskie obserwatorium rynku danego sektora:</i></p> <ul style="list-style-type: none"> <i>— całkowitą maksymalną wielkość lub ilość dostaw, które należy ograniczyć na szczeblu Unii w ramach systemu ograniczenia,</i> <i>— czas trwania okresu ograniczenia i, w razie potrzeby, jego przedłużenia,</i> <i>— wysokość pomocy w zależności od wielkości lub ilości ograniczenia i zasady jej finansowania,</i> <i>— kryteria kwalifikacji do pomocy dla wnioskodawców i dla wniosków,</i> <i>— szczegółowe warunki stosowania systemu,</i>

Uzasadnienie

UE potrzebuje narzędzi do regulacji wielkości produkcji w przypadku zakłócenia rynku, które działają szybko i skutecznie, są mało kosztowne dla budżetu UE i dzięki którym producenci nie muszą sprzedawać ze stratą i mogą utrzymać się ze swojej pracy, co jest warunkiem atrakcyjności dla osób młodych.

Poprawka 101

Artykuł 226

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Ramy wykonania</p> <p>1. Komisja ustanawia ramy wykonania na potrzeby monitorowania i oceny wykonania planu zarządzania kryzysowego w okresie jego wdrażania oraz sprawozdawczości w tym obszarze.</p> <p>2. Ramy wykonania zawierają następujące elementy:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) wszystkie wspólne wskaźniki kontekstu, osiągnięcia, rezultatu i oddziaływania, które stanowią podstawę dla monitorowania, oceny i rocznego sprawozdania z realizacji celów; b) cele końcowe i roczne cele pośrednie ustanowione w odniesieniu do odpowiednich celów szczegółowych z wykorzystaniem wskaźników rezultatu; c) gromadzenie, przechowywanie i przekazywanie danych; d) roczne sprawozdania z wykonania planu zarządzania kryzysowego dla każdego z sektorów, które były dotknięte kryzysem w ciągu roku; e) środki w zakresie rezerwy na wykonanie w odniesieniu do wykorzystania EFRG jako całości. <p>3 Ramy wykonania mają na celu:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) ocenę wpływu, efektywności, skuteczności, przydatności, spójności i unijnej wartości dodanej WPR; b) sprawozdawczość względem Parlamentu Europejskiego i Rady na temat korzystania z uprawnień przyznanych Komisji w zakresie zapobiegania sytuacjom kryzysowym i zarządzania kryzysowego; c) odejście od obecnej logiki wykorzystania budżetu EFRG; d) przejście w kierunku antycyklicznego sterowania rynkami rolnymi i dochodami, w ramach którego Komisja optymalizuje wykorzystanie środków publicznych na podstawie cykli koniunkturalnych, zdarzeń klimatycznych i napięć geopolitycznych.

Uzasadnienie

Komisja powinna zdefiniować swoją strategię na wypadek kryzysów, tak aby mogła ponosić odpowiedzialność przed Parlamentem i Radą. Wyjaśnienie tej strategii jest zasadniczym warunkiem wstępnym dla ustalenia własnych priorytetów przez państwa członkowskie.

Poprawka 102

Artykuł 226

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Plan zarządzania kryzysowego</p> <p>1. Komisja ustanawia plan zarządzania kryzysowego w celu wdrożenia pomocy unijnej finansowanej przez EFRG w dążeniu do osiągnięcia celów WPR zdefiniowanych w art. 39 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności celu dotyczącego stabilizacji rynków.</p> <p>2. Na podstawie sprawozdania definiującego rodzaje kryzysów, o którym mowa w art. 225 lit. c), oraz ocen przeprowadzanych w szczególności w ramach pierwszego filara WPR Komisja ustanawia strategię interwencji dla każdego rodzaju kryzysu. Należy przeprowadzić analizę SWOT każdego z narzędzi zarządzania rynkiem zdefiniowanych w niniejszym rozporządzeniu w celu określenia możliwych synergii między narzędziami.</p> <p>3. Komisja jest upoważniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 227 w celu ustanowienia ilościowych celów końcowych i pośrednich, tak aby narzędzia określone w niniejszym rozporządzeniu mogły przyczynić się do osiągnięcia celów, o których mowa w art. 39 TFUE. Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie projekt planu zarządzania kryzysowego do dnia 1 stycznia 2020 r. Na tej podstawie państwa członkowskie przedkładają Komisji swoje plany strategiczne WPR.</p> <p>4. Plan zarządzania kryzysowego obejmuje okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia 31 grudnia 2027 r., z klauzulą dotyczącą przeglądu śródkresowego przed dniem 30 czerwca 2024 r., kiedy to należy zoptymalizować jego ogólną spójność z planami strategicznymi państw członkowskich, aby zapewnić wydajniejsze wykorzystanie środków publicznych i większą wartość dla Unii.</p>

Uzasadnienie

Komisja powinna zdefiniować swoją strategię na wypadek kryzysów, tak aby mogła ponosić odpowiedzialność przed Parlamentem i Radą. Wyjaśnienie tej strategii jest zasadniczym warunkiem wstępnym dla ustalenia własnych priorytetów przez państwa członkowskie.

Poprawka 103

Artykuł 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 228/2013</p> <p>w art. 30 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. W każdym roku budżetowym Unia finansuje środki przewidziane w rozdziałach III i IV do maksymalnej kwoty rocznej równej:</p>	<p>Zmiana w rozporządzeniu (UE) nr 228/2013</p> <p>w art. 30 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:</p> <p>„2. W każdym roku budżetowym Unia finansuje środki przewidziane w rozdziałach III i IV do maksymalnej kwoty rocznej równej:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
— dla francuskich departamentów zamorskich: 267 580 000 EUR	— dla francuskich departamentów zamorskich: 278 410 000 EUR
— dla Azorów i Madery: 102 080 000 EUR	— dla Azorów i Madery: 106 210 000 EUR
— dla Wysp Kanaryjskich: 257 970 000 EUR	— dla Wysp Kanaryjskich: 268 420 000 EUR
3. Kwoty przyznawane na każdy rok budżetowy w celu finansowania środków przewidzianych w rozdziale III nie mogą przekraczać następujących kwot:	3. Kwoty przyznawane na każdy rok budżetowy w celu finansowania środków przewidzianych w rozdziale III nie mogą przekraczać następujących kwot:
— dla francuskich departamentów zamorskich: 25 900 000 EUR	— dla francuskich departamentów zamorskich: 26 900 000 EUR
— dla Azorów i Madery: 20 400 000 EUR	— dla Azorów i Madery: 21 200 000 EUR
— dla Wysp Kanaryjskich: 69 900 000 EUR	— dla Wysp Kanaryjskich: 72 700 000 EUR
[...]	[...]

Uzasadnienie

Nie do przyjęcia jest ograniczenie o 3,9 % środków na POSEI, biorąc pod uwagę pozytywne oceny tego programu oraz zobowiązanie Komisji Europejskiej do utrzymania poziomu finansowania. Konieczne jest co najmniej utrzymanie przydziału środków z obecnego okresu programowania dla regionów najbardziej oddalonych.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

Europejski Komitet Regionów

1. Wzywa UE do przekształcenia WPR w konkurencyjną, nowoczesną, sprawiedliwą, zrównoważoną i solidarną politykę rolną, która ma służyć rolnikom, regionom, konsumentom i obywatelom.
2. Podkreśla potrzebę adekwatnego finansowania WPR, a zatem sprzeciwia się obniżeniu poziomu unijnego finansowania na rzecz WPR po 2020 r. Uważa, że w przypadku gdyby budżet WPR miałby zostać zmniejszony, można lepiej go wykorzystać poprzez dystrybuowanie płatności bezpośrednich w sposób bardziej sprawiedliwy.
3. Wyraża sprzeciw wobec zaproponowanego obniżenia o 28 % środków na potrzeby rozwoju obszarów wiejskich, które stoi w sprzeczności z celem spójności terytorialnej UE.
4. Wzywa do ponownego włączenia EFRROW do wspólnych ram strategicznych.
5. Przypomina o potrzebie zapewnienia silniejszej synergii między EFRR, EFS i EFRROW w celu ułatwienia innowacji i stymulowania tworzenia innowacyjnych rolnych łańcuchów produkcyjnych.
6. Zaleca przyjęcie strategii na rzecz obszarów wiejskich oraz podmiejskich i zwiększenie wysokości całkowitych środków na rozwój obszarów wiejskich, tak aby wszystkie polityki europejskie przyczyniały się do osiągnięcia celów spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej. Podkreśla rolę WPR jako polityki sprzyjającej pozostaniu ludności na obszarach wiejskich.
7. Uważa, że przesunięcie zbyt wielu kompetencji do państw członkowskich za pośrednictwem krajowych planów strategicznych mogłoby doprowadzić do renacjonalizacji WPR oraz zakłóceń konkurencji. Wymagana jest wystarczająca elastyczność, aby zapewnić podejście oparte na miejscu, uwzględniające szczególne potrzeby i charakterystykę użytków rolnych.
8. Wzywa do włączenia do rozporządzenia wspólnych europejskich mierzalnych celów liczbowych dla krajowych planów strategicznych.
9. Wnioskuje, by regiony odgrywały dominującą rolę w zarządzaniu planami strategicznymi, w szczególności w przypadku drugiego filara.
10. Przypomina, że regulacja rynków jest skuteczniejsza i tańsza od uruchamiania środków po fakcie.

11. Wnioskuje o wdrożenie dobrowolnych narzędzi zarządzania kryzysami opartych na zarządzaniu wielkością produkcji.
12. Wnioskuje o wdrożenie sektorowych programów operacyjnych raczej na szczeblu europejskim niż na szczeblu państw członkowskich, aby uniknąć zakłóceń pomiędzy poszczególnymi państwami członkowskimi i sektorami.
13. Domaga się opracowania rygorystycznych europejskich kryteriów definiowania przez państwa członkowskie rolnika czynnego zawodowo.
14. Proponuje całkowitą konwergencję płatności bezpośrednich między państwami członkowskimi jak najszybciej, a najpóźniej do 2027 r.
15. Proponuje, aby w państwach i regionach, które jeszcze tego nie dokonały, stopniowo zwiększać konwergencję wewnętrzną poprzez wspieranie regionów w niekorzystnym położeniu, do osiągnięcia całkowitej konwergencji w 2026 r.
16. Popiera propozycję zastosowania górnego limitu do płatności bezpośrednich i proponuje, by uwzględniać maksymalnie 50 % kosztów jedynie pracowników najemnych, aby pogodzić skuteczność stosowania górnego limitu i uwzględnianie zatrudnienia.
17. Popiera wdrożenie obowiązkowej płatności redystrybucyjnej i proponuje, by ją zwiększyć poprzez co najmniej 30 % środków z pierwszego filara.
18. Wobec trudności z przyciąganiem młodych ludzi do zawodu rolnika proponuje, by specjalna premia dla młodych rolników miała obowiązkowy charakter dla państw członkowskich.
19. Proponuje utrzymanie górnego limitu na poziomie 13 % (+ 2 % dla roślin wysokobiałkowych) krajowej puli środków na płatności związane z produkcją w celu zapobiegania porzucaniu działalności rolniczej na obszarach wiejskich, wzmocnienia samowystarczalności żywnościowej UE, ukierunkowania wyłącznie na zrównoważoną produkcję i zrównoważone metody produkcji oraz wykluczenie z nich produkcji agropaliw i kilku innych rodzajów produkcji, które nie mają charakteru priorytetowego.
20. Proponuje, by specjalna pomoc dla drobnych producentów rolnych miała obowiązkowy charakter dla państw członkowskich oraz by dostosować definicję drobnego producenta rolnego, wysokość pomocy i puli środków finansowych.
21. Przyjmuje z zadowoleniem rozszerzenie zakresu warunkowości na całość płatności podstawowych oraz włączenie do niej płodozmianu.
22. Wnioskuje o rozszerzenie zakresu warunkowości, by objąć nim przestrzeganie praw pracowników rolnych i przepisów w dziedzinie dobrostanu zwierząt.
23. Proponuje przywrócenie obowiązku przeznaczenia co najmniej 7 % powierzchni gospodarstwa na proekologiczne obszary nieprodukcyjne.
24. Przyjmuje z zadowoleniem zasadę narzędzi ekologicznych i proponuje, by przeznaczyć na nie co najmniej 30 % krajowej puli środków na płatności.
25. Proponuje, by w ramach każdego krajowego planu strategicznego osiągnąć minimalny próg 40 % całkowitej puli środków finansowych WPR na realizację celów środowiskowych i klimatycznych.
26. Opowiada się za utrzymaniem obecnych poziomów współfinansowania dla drugiego filara oraz za podniesieniem do 80 % poziomu dla czterech następujących środków: środek rolnośrodowiskowy, rolnictwo ekologiczne, Natura 2000, oraz środki w zakresie współpracy.
27. Wyraża sprzeciw wobec możliwości przesunięcia środków z drugiego filara do pierwszego, które stoi w sprzeczności z interesami obszarów wiejskich, oraz przyjmuje z zadowoleniem przesunięcie w przeciwnym kierunku.
28. Wzywa Komisję do ustanowienia w pełni operacyjnego systemu monitorowania na potrzeby regularnego gromadzenia zaktualizowanych zmierzonych danych na temat pozostałości pestycydów w środowisku (w szczególności w glebie i wodzie), możliwie w oparciu o udane doświadczenia z systemem monitorowania gleby w ramach badania terenowego użytkowania gruntów i pokrycia terenu (LUCAS).
29. Uważa, że system ubezpieczenia od utraty dochodów jest kosztownym instrumentem, słabo dostosowanym do małych i średnich gospodarstw, który nie powinien zastępować regulacji rynków ani wspierania przechodzenia do bardziej odpornych i niezależnych systemów produkcji.
30. Proponuje, by przydzielanie dotacji na inwestycje, które w znacznym stopniu pochłaniają środki budżetowe z drugiego filara, było uzależnione od oceny ich oddziaływania na środowisko i ograniczone do poziomu 10 % puli środków finansowych w ramach drugiego filara.

31. Proponuje, by dodatek wyrównawczy z tytułu trwałych utrudnień naturalnych w celu wsparcia utrzymania rolnictwa na obszarach o niekorzystnych warunkach gospodarowania i utrudnieniach miał obowiązkowy charakter dla państw członkowskich, w których może mieć on zastosowanie.
32. Popiera utrzymanie dolnej granicy 5 % dla programów w ramach inicjatywy LEADER, co pozwala na rozwój lokalnych inicjatyw terytorialnych.
33. Proponuje, by zobowiązać państwa członkowskie do uwzględnienia w ich planach rozwoju obszarów wiejskich środków na rzecz krótkich łańcuchów dostaw, ekologicznego i lokalnego żywienia zbiorowego, łańcuchów pod znakiem jakości, gospodarki rolnej na terenach górskich, szkolenia w zakresie rolnictwa ekologicznego oraz agroekologii i agroleśnictwa.
34. Proponuje, aby w ramach programu badań naukowych „Horyzont 2020” (i programu, który będzie jego następcą) priorytetowe znaczenie w dziedzinie rolnictwa nadać badaniom naukowym w zakresie agroekologicznych i agroleśnych sposobów produkcji oraz wspierać badania prowadzone wspólnie przez naukowców i rolników.
35. Zaleca również, by traktować priorytetowo innowacje społeczne i ekonomiczne poprzez promowanie inteligentnych wsi.

Bruksela, dnia 5 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji

(2019/C 86/12)

Sprawozdawca:	Ximo PUIG I FERRER, premier rządu Wspólnoty Autonomicznej Walencji
Dokument źródłowy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG)
	COM(2018) 380 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Tytuł rozporządzenia

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka
Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG)	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Wspierania Transformacji (EFWT)

Uzasadnienie

W art. 2 projektu rozporządzenia wyraźnie przewiduje się rozszerzenie zakresu funduszu poza kwestie związane z globalizacją. W całym tekście należy stosować zmienioną nazwę funduszu.

Poprawka 2

Motyw 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Zasady horyzontalne określone w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) oraz w art. 10 TFUE, w tym zasady pomocniczości i proporcjonalności określone w art. 5 TUE, powinny być przestrzegane przy wdrażaniu funduszy, z uwzględnieniem Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Państwa członkowskie i Komisja powinny dążyć do wyeliminowania nierówności i promowania równości kobiet i mężczyzn, oraz do uwzględniania perspektywy płci, a także do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Cele funduszy powinny być osiągnięte w ramach zrównoważonego rozwoju oraz unijnego wsparcia dla celu zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska, zgodnie z art. 11 i art. 191 ust. 1 TFUE, z uwzględnieniem zasady „zanieczyszczający płaci”.	Zasady horyzontalne określone w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej („TUE”) oraz w art. 9 i 10 TFUE, w tym zasady pomocniczości i proporcjonalności określone w art. 5 TUE, powinny być przestrzegane przy wdrażaniu funduszy, z uwzględnieniem Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Zgodnie z art. 8 TFUE państwa członkowskie i Komisja powinny dążyć do wyeliminowania nierówności i promowania równości kobiet i mężczyzn, oraz do uwzględniania perspektywy płci, a także do zwalczania dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Cele funduszy powinny być osiągnięte w ramach zrównoważonego rozwoju oraz unijnego wsparcia dla celu zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska, zgodnie z art. 11 i art. 191 ust. 1 TFUE, z uwzględnieniem zasady „zanieczyszczający płaci”.

Uzasadnienie

Dodanie niezbędnych odniesień prawnych.

Poprawka 3

Motyw 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W swoim dokumencie otwierającym debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji[20] Komisja wskazała połączenie powiązanej z handlem globalizacji i zmian technologicznych jako elementy stanowiące główną siłę napędową zwiększonego zapotrzebowania na wykwalifikowaną siłę roboczą oraz zmniejszającego się zapotrzebowania na słabiej wykwalifikowaną siłę roboczą. Przy ogromnych korzyściach płynących z bardziej otwartego handlu i dalszej integracji światowych gospodarek należy zająć się również wspomnianymi negatywnymi efektami ubocznymi. Jako że obecne korzyści z globalizacji są już nierówno rozdzielone pomiędzy ludzi i regiony, wywierając znaczny wpływ na tych, którzy odnoszą mniej korzyści, istnieje ryzyko, iż coraz szybciej rozwijająca się technologia dodatkowo pogłębi te różnice. W związku z tym, zgodnie z zasadami solidarności i zrównoważonego rozwoju, konieczne będzie zapewnienie sprawiedliwszego podziału korzyści wynikających z globalizacji przez pogodzenie otwarcia gospodarczego i postępu technologicznego z ochroną socjalną.</p> <p>[20] https://ec.europa.eu/commission/publications/reflection-paper-harnessing-globalisation_pl.</p>	<p>W swoim dokumencie otwierającym debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji Komisja wskazała połączenie powiązanej z handlem globalizacji i zmian technologicznych jako elementy stanowiące główną siłę napędową zwiększonego zapotrzebowania na wykwalifikowaną siłę roboczą oraz zmniejszającego się zapotrzebowania na słabiej wykwalifikowaną siłę roboczą. W związku z tym, pomimo korzyści płynących z bardziej otwartego handlu i dalszej integracji światowych gospodarek, należy zająć się również negatywnymi efektami ubocznymi odczuwanymi zwłaszcza w określonych obszarach działalności i w niektórych przedsiębiorstwach, jak również przez niektóre grupy pracowników o słabszej pozycji na rynku oraz określone regiony. Jako że obecne korzyści z globalizacji są już nierówno rozdzielone pomiędzy ludzi i regiony, wywierając znaczny wpływ na tych, którzy odnoszą mniej korzyści, istnieje ryzyko, iż transformacje w zakresie technologii i środowiska dodatkowo pogłębią te różnice. W związku z tym, zgodnie z zasadami solidarności i zrównoważonego rozwoju, konieczne jest zapewnienie sprawiedliwszego podziału korzyści wynikających z globalizacji oraz większe przewidywanie jednocześnie występujących negatywnych skutków globalizacji i transformacji w zakresie technologii i środowiska.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 4

Motyw 14

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Jak stwierdzono powyżej, aby zachować europejski charakter EFG, wniosek o wsparcie powinien być składany w przypadkach, gdy poważny przypadek restrukturyzacji spowoduje znaczny wpływ na lokalną lub regionalną gospodarkę. Wpływ taki powinna określać minimalna liczba zwolnionych pracowników w określonym okresie odniesienia. Uwzględniając ustalenia wynikające z oceny śródkresowej, próg należy określić jako 250 przypadków utraty pracy w okresie odniesienia wynoszącym cztery miesiące (lub 6 miesięcy w przypadkach sektorowych). Biorąc pod uwagę, że fale zwolnień w różnych sektorach, ale w tym samym regionie mają równie znaczący wpływ na lokalny rynek pracy, składanie wniosków regionalnych również powinno być możliwe. W odniesieniu do niewielkich rynków pracy, takich jak małe państwa członkowskie czy regiony peryferyjne, w tym regiony najbardziej oddalone, o których mowa w art. 349 TFUE, lub w wyjątkowych okolicznościach wnioski mogą być składane w przypadku mniejszej liczby zwalnianych pracowników.</p>	<p>Jak stwierdzono powyżej, aby zachować europejski charakter EFWT, wniosek o wsparcie powinien być składany w przypadkach, gdy poważny przypadek restrukturyzacji spowoduje znaczny wpływ na lokalną lub regionalną gospodarkę. Wpływ taki powinna określać minimalna liczba zwolnionych pracowników w określonym okresie odniesienia. Uwzględniając ustalenia wynikające z oceny śródkresowej, próg należy określić jako 150 przypadków utraty pracy w okresie odniesienia wynoszącym dziewięć miesięcy. Biorąc pod uwagę, że fale zwolnień w różnych sektorach, ale w tym samym regionie mają równie znaczący wpływ na lokalny rynek pracy, składanie wniosków regionalnych również powinno być możliwe. W odniesieniu do niewielkich rynków pracy, takich jak małe państwa członkowskie czy regiony peryferyjne, w tym regiony najbardziej oddalone, o których mowa w art. 349 TFUE, lub w wyjątkowych okolicznościach, na przykład w przypadku regionów, które już zostały poważnie dotknięte wysokim wskaźnikiem bezrobocia, wnioski mogą być składane w przypadku mniejszej liczby zwalnianych pracowników.</p>

Uzasadnienie

Spójność z poprawkami legislacyjnymi zaproponowanymi do art. 5.

Poprawka 5

Motyw 15

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby wyrazić solidarność Unii z pracownikami zwolnionymi i z osobami, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, stawka współfinansowania kosztu pakietu zindywidualizowanych usług i jego realizacji powinno być równa stawce współfinansowania z EFS+ w danym państwie członkowskim.</p>	<p>Aby wyrazić solidarność Unii z pracownikami zwolnionymi i z osobami, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, stawka współfinansowania kosztu pakietu zindywidualizowanych usług i jego realizacji powinno być nie mniejsza niż 60 %. Ta minimalna wartość procentowa może zostać zwiększona o kolejne 5 % pod warunkiem zapewnienia obiektywnych i operacyjnych środków i instrumentów umożliwiających antycypowanie i restrukturyzację.</p>

Uzasadnienie

Spójność z poprawkami legislacyjnymi zaproponowanymi do art. 14 ust. 2.

Poprawka 6

Motyw 19

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Wkłady finansowe z EFG powinny być nakierowane przede wszystkim na aktywne środki rynku pracy, mające na celu szybką trwałą reintegrację zawodową beneficjentów, tak w obrębie ich pierwotnego sektora działalności, jak i poza nim. Środki powinny odzwierciedlać przyszłe potrzeby lokalnego lub regionalnego rynku pracy. W stosownych przypadkach jednak należy również wspierać mobilność zwolnionych pracowników, aby pomóc w znalezieniu nowego zatrudnienia w innym miejscu. Należy w szczególności skoncentrować się na upowszechnianiu umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej. Włączanie świadczeń pieniężnych w skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług powinno być ograniczone. Można zachęcać przedsiębiorstwa do uczestnictwa w krajowym współfinansowaniu środków wspieranych z EFG.</p>	<p>Wkłady finansowe z EFWT powinny być nakierowane przede wszystkim na aktywne środki rynku pracy, mające na celu szybką trwałą reintegrację zawodową beneficjentów, tak w obrębie ich pierwotnego sektora działalności, jak i poza nim. Środki powinny odzwierciedlać przyszłe potrzeby lokalnego lub regionalnego rynku pracy; zasadnicze znaczenie ma więc aktywny udział władz lokalnych lub regionalnych. Odzyskiwanie zdolności na szczeblu terytorialnym należy rozważać w perspektywie skupionej na specyfice lokalnej, w oparciu o mocne strony i zasoby wewnętrzne poszczególnych terytoriów. Dzięki polityce klastrów, upowszechnianiu wiedzy i innowacji oraz tworzeniu przedsiębiorstw zwiększających zatrudnienie powstanie otoczenie sprzyjające wzrostowi opartemu na równości szans dla wszystkich, bez względu na miejsce zamieszkania. W tym kontekście upowszechnianie umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej będzie traktowane priorytetowo.</p> <p>Włączanie świadczeń pieniężnych w skoordynowany zestaw zindywidualizowanych usług powinno zawsze mieć jedynie charakter towarzyszący w odniesieniu do środków aktywnych. Należy też zachęcać przedsiębiorstwa do uczestnictwa w krajowym współfinansowaniu środków z EFWT, jeśli jest to możliwe i odpowiednie.</p> <p>Z drugiej strony, wsparcie dla mobilności pracowników obejmującej ich przenoszenie w inne miejsca powinno stanowić ostateczność ze względu na to, że prowadzi do braku równowagi i zmniejsza atrakcyjność regionów.</p>

Uzasadnienie

Polityka restrukturyzacji powinna wspierać tworzenie warunków sprzyjających zatrudnieniu i wzrostowi gospodarczemu oraz przyjąć środki umożliwiające pracownikom powrót do życia zawodowego, w tym jednorazową, ograniczoną w czasie pomoc.

Władze regionalne muszą być aktywnie zaangażowane w ten proces, aby poznać rzeczywistość i nią zarządzać.

Poprawka 7

Nowy motyw po motywie 19

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>W swoim dokumencie otwierającym debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji Komisja uznaje silny wymiar regionalny nierównego oddziaływania globalizacji na regiony, ponieważ nowe miejsca pracy utworzone w dziedzinie handlu i w wyniku zmian technologicznych nie zawsze powstają w tych samych miejscach co zlikwidowane miejsca pracy, a zwolnieni pracownicy często nie mają umiejętności wymaganych w tych nowych miejscach pracy.</i></p> <p><i>Dlatego porozumieniom handlowym zawierany przez UE powinny towarzyszyć oceny oddziaływania terytorialnego jako instrument umożliwiający właściwym organom określenie i pomiar możliwego asymetrycznego oddziaływania tych porozumień na wczesnym etapie i przygotowanie się do niego, przewidywanie zmian oraz stawianie czoła ewentualnym przypadkom restrukturyzacji przez tworzenie strategii opartych na odpowiedniej kombinacji polityk i skutecznego korzystania ze środków unijnych.</i></p>

Uzasadnienie

KR popiera politykę handlową UE pod warunkiem że towarzyszą jej oceny oddziaływania terytorialnego obejmujące pomiar ewentualnych konsekwencji i służące jako instrument kształtowania polityk handlowych, które są przejrzyste i oparte na uzasadnionych dowodach.

Poprawka 8

Motyw 20

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Podczas przygotowywania skoordynowanego pakietu środków aktywnej polityki rynku pracy państwa członkowskie powinny preferować te środki, które znacząco przyczyniają się do zwiększenia szans beneficjentów na zatrudnienie. Państwa członkowskie powinny dążyć do trwałej reintegracji zawodowej jak największej liczby beneficjentów objętych tymi środkami, jak najszybciej w ciągu sześciu miesięcy przed terminem sprawozdania końcowego z wykonania wkładów finansowych.</p>	<p>Podczas przygotowywania skoordynowanego pakietu środków aktywnej polityki rynku pracy państwa członkowskie powinny preferować te środki, które znacząco przyczyniają się do zwiększenia szans beneficjentów na zatrudnienie. Państwa członkowskie powinny dążyć do trwałej reintegracji zawodowej na szczeblu regionalnym i lokalnym jak największej liczby beneficjentów objętych tymi środkami, jak najszybciej w ciągu sześciu miesięcy przed terminem sprawozdania końcowego z wykonania wkładów finansowych.</p>

Uzasadnienie

Tworzenie miejsc pracy na konkretnych obszarach, na których dochodzi do zwolnień pracowników, powinno stanowić priorytet.

Poprawka 9

Motyw 23

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
W interesie beneficjentów i organów odpowiedzialnych za wdrażanie rzeczonych środków państwo członkowskie składające wniosek powinno na bieżąco informować wszystkie podmioty uczestniczące w procesie rozpatrywania wniosku o postępach dotyczących tego wniosku.	W interesie beneficjentów i organów odpowiedzialnych za wdrażanie rzeczonych środków państwo członkowskie składające wniosek powinno na bieżąco informować wszystkie podmioty uczestniczące w procesie rozpatrywania wniosku, a zwłaszcza władze lokalne i regionalne , o postępach dotyczących tego wniosku.

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu podkreślenie, że władze lokalne i regionalne powinny uczestniczyć w rozpatrywaniu wniosku.

Poprawka 10

Motyw 39

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Biorąc pod uwagę fakt, że cyfrowa transformacja gospodarki wymaga pewnego poziomu kompetencji cyfrowych wśród pracowników , upowszechnianie umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej powinno być obowiązkowym elementem przekrojowym każdego oferowanego skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług,	Biorąc pod uwagę fakt, że cyfrowa transformacja gospodarki wymaga pewnego poziomu kompetencji cyfrowych wśród europejskich obywateli, a zwłaszcza ludności aktywnej zawodowo , upowszechnianie umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej powinno być obowiązkowym elementem przekrojowym każdego oferowanego skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług,

Uzasadnienie

Użyte w wersji hiszpańskojęzycznej wniosku określenie *mano de obra*, czyli „siła robocza”, nie wydaje się odpowiednie w przepisach prawa dotyczących obywateli lub osób, które pracują. W literaturze powszechnie przyznaje się osobom pracującym wymiar społeczny i związany z zatrudnieniem wykraczający poza uznawanie ich za materialny czynnik produkcji.

Poprawka 11

Nowy motyw po motywie 39

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	Publiczne inwestycje w umiejętności i kapitał ludzki należy lepiej uzgodnić ze strategiami inteligentnej specjalizacji i realizować z perspektywy skupionej na poszczególnych terytoriach, analizując, jak zmiany strukturalne mogą prowadzić do szczególnych problemów i wyzwań w gospodarce regionalnej lub lokalnej. Z drugiej strony, ze względu na konieczność dostosowania umiejętności do potrzeb lokalnego przemysłu, strategie rozwoju gospodarczego należy koordynować z polityką edukacyjną i polityką zatrudnienia, aby rozwijać zdolności lokalne.

Uzasadnienie

Poprawka ma na celu zwrócenie uwagi na konieczność dostosowania inwestycji publicznych w umiejętności do specyfiki danego regionu oraz na powiązanie rozwoju regionalnego z polityką edukacyjną i polityką zatrudnienia, aby maksymalizować oddziaływanie.

Poprawka 12

Artykuł 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>EFG przyczynia się do lepszego podziału korzyści płynących z globalizacji i postępu technologicznego poprzez pomoc zwolnionym pracownikom w dostosowaniu się do zmian strukturalnych. W związku z powyższym EFG przyczynia się do wdrożenia zasad określonych w ramach Europejskiego filaru praw socjalnych oraz wzmacnia spójność społeczną i gospodarczą między regionami i państwami członkowskimi.</p>	<p>EFT wspiera społeczno-gospodarczą transformację wynikającą z globalizacji i transformacji w zakresie technologii i środowiska poprzez pomoc pracownikom objętym tym wsparciem w dostosowaniu się do zmian strukturalnych. W związku z powyższym EFWT przyczynia się do wdrożenia zasad określonych w ramach Europejskiego filaru praw socjalnych oraz wzmacnia spójność społeczną i gospodarczą między regionami i państwami członkowskimi.</p>

Uzasadnienie

Takie sformułowanie obejmuje więcej kategorii: dotyczy zwolnionych pracowników, osób prowadzących działalność na własny rachunek oraz zaproponowanego w niniejszej opinii włączenia „zagrożonych zwolnieniem pracowników przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji”.

Poprawka 13

Artykuł 3 ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Ogólnym celem programu jest okazanie solidarności ze zwolnionymi pracownikami oraz osobami prowadzącymi działalność na własny rachunek, których aktywność zawodowa została przerwana w wyniku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, o których mowa w art. 5.</p>	<p>1. Ogólnym celem programu jest okazanie solidarności ze zwolnionymi pracownikami oraz osobami prowadzącymi działalność na własny rachunek, których aktywność zawodowa została przerwana w wyniku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, jak również z zagrożonymi zwolnieniem pracownikami przedsiębiorstw znajdujących się z trudnej sytuacji, zgodnie z definicją zawartą w art. 5, a także wykazanie się odpowiedzialnością przez udzielenie wsparcia tym osobom.</p>

Uzasadnienie

Skutki globalizacji rynków lub kryzysu mogą być skutkami ubocznymi polityki prowadzonej przez Komisję. Fundusz jest przejawem solidarności, lecz również aktem odpowiedzialności UE za podejmowane przez nią decyzje.

Sformułowanie „zagrożeni zwolnieniem pracownicy przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji” jest zgodne z propozycją zawartą w niniejszej opinii.

Poprawka 14

Artykuł 3 ustęp 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Szczegółowym celem EFG jest oferowanie pomocy w przypadku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, w szczególności spowodowanych wyzwaniami związanymi z globalizacją, takimi jak zmiany w kierunkach światowego handlu, spory handlowe, kryzysy finansowe i gospodarcze, przejście na gospodarkę niskoemisyjną, bądź będących efektem transformacji cyfrowej lub automatyzacji. Szczególny nacisk kładzie się na środki, które pomagają grupom znajdującym się w najbardziej niekorzystnej sytuacji.</p>	<p>2. Szczegółowym celem EFWT jest oferowanie pomocy w przypadku nieprzewidzianych poważnych przypadków restrukturyzacji, w szczególności spowodowanych wyzwaniami związanymi z globalizacją, takimi jak zmiany w kierunkach światowego handlu, spory handlowe, decyzje podjęte w ramach unijnych instrumentów ochrony handlu, kryzysy finansowe i gospodarcze, przejście na gospodarkę niskoemisyjną, bądź będących efektem transformacji cyfrowej lub automatyzacji. Szczególny nacisk kładzie się na środki, które pomagają grupom znajdującym się w najbardziej niekorzystnej sytuacji w rozumieniu art. 4.</p>

Uzasadnienie

Pracownicy dotknięci niekorzystnymi skutkami decyzji o niepodejmowaniu działań antydumpingowych powinni automatycznie mieć możliwość korzystania z praw zawartych w przepisach w sprawie EFWT i stać się beneficjentami jego środków.

Końcowe odniesienie do art. 4 dotyczy włączenia definicji grup, które należy uznać za znajdujące się w najbardziej niekorzystnej sytuacji.

Poprawka 15

Artykuł 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Definicje</p> <p>Do celów niniejszego rozporządzenia:</p> <p>a) „zwolniony pracownik” oznacza pracownika, którego zatrudnienie zostaje przedwcześnie zakończone w wyniku zwolnienia lub którego umowa nie zostaje przedłużona z przyczyn ekonomicznych;</p> <p>b) „osoba prowadząca działalność na własny rachunek” oznacza osobę, która zatrudniała mniej niż dziesięciu pracowników;</p>	<p>Definicje</p> <p>Do celów niniejszego rozporządzenia:</p> <p>a) „zwolniony pracownik” oznacza pracownika, którego zatrudnienie zostaje przedwcześnie zakończone w wyniku zwolnienia lub którego umowa nie zostaje przedłużona z przyczyn ekonomicznych;</p> <p>b) „osoba prowadząca działalność na własny rachunek” oznacza osobę, która zatrudniała mniej niż dziesięciu pracowników;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>c) „beneficjent” oznacza osobę uczestniczącą w środkach współfinansowanych z EFG.</p> <p>d) „nieprawidłowość” oznacza każde naruszenie obowiązujących przepisów, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie EFG, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie go nieuzasadnionymi wydatkami.</p>	<p>c) „pracownik o słabszej pozycji na rynku” oznacza każdą osobę uznawaną za beneficjenta, do której ma zastosowanie dowolna z poniższych cech lub okoliczności:</p> <ul style="list-style-type: none"> — osoba w wieku powyżej 54 lat; — osoba w wieku poniżej 30 lat; — kobieta; — osoba z jakimkolwiek rodzajem niepełnosprawności (motorycznej, intelektualnej czy sensorycznej); — beneficjent mający na utrzymaniu jedną lub więcej niż jedną osobę zależną od niego finansowo; — osoba bez wyższego wykształcenia średniego lub zawodowego (poziom 3 Międzynarodowej Standardowej Klasyfikacji Wykształcenia); — osoba należąca do mniejszości etnicznej w danym państwie członkowskim; <p>d) „beneficjent” oznacza osobę uczestniczącą w środkach współfinansowanych z EFWT;</p> <p>e) „nieprawidłowość” oznacza każde naruszenie obowiązujących przepisów, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego zaangażowanego we wdrażanie EFWT, które ma lub może mieć szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie go nieuzasadnionymi wydatkami.</p>

Uzasadnienie

Należałoby podać definicję prawną zawartych we wniosku ogólnych odniesień do „beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji” lub „grup znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji”, bez podawania konkretnych przykładów. Proponujemy także rozważenie włączenia osób młodych oraz perspektywy płci i równości.

Poprawka 16

Artykuł 5 ustęp 1 i 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Kryteria interwencji</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą ubiegać się o wkład finansowy z EFG na środki skierowane do zwolnionych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym artykule.</p>	<p>Kryteria interwencji</p> <p>1. Państwa członkowskie mogą ubiegać się o wkład finansowy z EFWT na środki skierowane do zwolnionych pracowników, osób prowadzących działalność na własny rachunek, których aktywność zawodowa została przerwana, i zagrożonych zwolnieniem pracowników przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, zgodnie z przepisami określonymi w niniejszym artykule.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>2. Wkład finansowy z EFG jest zapewniany w przypadku poważnych przypadków restrukturyzacji, które prowadzą do:</p> <p>a) zaprzestania działalności ponad 250 zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w czteromiesięcznym okresie odniesienia, w przedsiębiorstwie w państwie członkowskim, uwzględniając przypadki, gdy to zaprzestanie działalności dotyczy dostawców lub producentów przedsiębiorstwa znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw;</p> <p>b) zaprzestania działalności ponad 250 zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w sześciomiesięcznym okresie odniesienia, w szczególności w MŚP działających w jednym sektorze gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 i zlokalizowanych w jednym regionie lub w dwóch sąsiadujących ze sobą regionach na poziomie NUTS 2 lub w więcej niż dwóch sąsiadujących regionach na poziomie NUTS 2, pod warunkiem że w dwóch regionach łączna liczba pracowników zwolnionych lub osób, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, przekracza 250;</p> <p>c) zaprzestania działalności ponad 250 zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w czteromiesięcznym okresie odniesienia, w szczególności w MŚP, działających w tych samych lub różnych sektorach gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 i zlokalizowanych w tym samym regionie na poziomie NUTS 2.</p> <p>3. Na niewielkich rynkach pracy lub w wyjątkowych okolicznościach, w szczególności w odniesieniu do wniosków dotyczących MŚP, w odpowiednio uzasadnionym przez składające wniosek państwo członkowskie przypadku wniosek o przyznanie wkładu finansowego na podstawie niniejszego artykułu może zostać uznany za dopuszczalny, mimo iż nie wszystkie kryteria określone w ust. 1 lit. a), b) lub c) są spełnione, jeżeli zwolnienia mają poważny wpływ na zatrudnienie i gospodarkę lokalną lub regionalną. Państwo członkowskie składające wniosek określa, które z kryteriów interwencji określonych w ust. 1 lit. a), b) i c) nie są całkowicie spełnione. Łączna kwota wkładów w wyjątkowych okolicznościach nie może przekroczyć 15 % rocznego pułapu EFG.</p>	<p>2. Wkład finansowy z EFWT jest zapewniany w przypadku poważnych przypadków restrukturyzacji, które prowadzą do:</p> <p>a) zaprzestania działalności ponad 150 zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w dziewięciomiesięcznym okresie odniesienia, w przedsiębiorstwie w państwie członkowskim, uwzględniając przypadki, gdy to zaprzestanie działalności dotyczy dostawców lub producentów przedsiębiorstwa znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw;</p> <p>b) zaprzestania działalności ponad 150 zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w dziewięciomiesięcznym okresie odniesienia, w szczególności w MŚP działających w jednym sektorze gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 i zlokalizowanych w jednym regionie lub w dwóch sąsiadujących ze sobą regionach na poziomie NUTS 2 lub w więcej niż dwóch sąsiadujących regionach na poziomie NUTS 2, pod warunkiem że w dwóch regionach łączna liczba pracowników zwolnionych lub osób, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, przekracza 150;</p> <p>c) zaprzestania działalności ponad 150 zwolnionych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w dziewięciomiesięcznym okresie odniesienia, w szczególności w MŚP, działających w tych samych lub różnych sektorach gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 i zlokalizowanych w tym samym regionie na poziomie NUTS 2.</p> <p>3. Na niewielkich rynkach pracy lub w wyjątkowych okolicznościach, w szczególności w odniesieniu do wniosków dotyczących MŚP, w odpowiednio uzasadnionym przez składające wniosek państwo członkowskie przypadku wniosek o przyznanie wkładu finansowego na podstawie niniejszego artykułu może zostać uznany za dopuszczalny, mimo iż nie wszystkie kryteria określone w ust. 1 lit. a), b) lub c) są spełnione, jeżeli zwolnienia mają poważny wpływ na zatrudnienie i gospodarkę lokalną lub regionalną. Państwo członkowskie składające wniosek określa, które z kryteriów interwencji określonych w ust. 1 lit. a), b) i c) nie są całkowicie spełnione. Łączna kwota wkładów w wyjątkowych okolicznościach nie może przekroczyć 15 % rocznego pułapu EFWT.</p>

Uzasadnienie

Wprowadza się ujednolicenie i uspoźnienie z brzmieniem art. 3.

Zwiększa się możliwość dostępu do wsparcia mniejszej grupie zwolnionych pracowników, co odpowiada małej wielkości przedsiębiorstw: zwolnienia na dużą skalę są rzadsze.

Nieznane są przyczyny ustanowienia różnych ram czasowych. Proponujemy ujednolicenie i wydłużenie tego okresu do dziewięciu miesięcy.

Poprawka 17

Artykuł 5 ustęp 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>4. EFG nie może być uruchomiony w przypadku zwolnień pracowników w wyniku podejmowanych przez państwo członkowskie cięć budżetowych, które mają wpływ na sektory uzależnione od finansowania publicznego.</p>	

Uzasadnienie

Pomoc powinna być dostępna dla wszystkich zwolnionych pracowników, niezależnie od tego, czy są z sektorów uzależnionych od finansowania publicznego. Ponadto właściwe organy mogą mieć znaczne trudności z określeniem, które sektory są uzależnione od finansowania publicznego, a które nie.

Poprawka 18

Nowy ustęp w artykule 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>4 (lub 5). We wnioskach o wkład finansowy z EFWT państwa członkowskie mogą włączyć jako beneficjentów zagrożonych zwolnieniem pracowników przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, zgodnie z definicją tych przedsiębiorstw ustanowioną w „Wytycznych dotyczących pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji (2014/C 249/01)”, wraz z pozostałymi beneficjentami, o których mowa w poprzednich ustępach, aby pracownicy ci mogli uczestniczyć wyłącznie w zindywidualizowanych działaniach szkoleniowych i umożliwiających zmianę kwalifikacji, w tym mających na celu zdobywanie umiejętności w zakresie technologii informacyjnych lub innych umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej, o ile działania te nie są objęte środkami, których realizacja stanowi obowiązek przedsiębiorstw zgodnie z prawem krajowym lub obowiązującymi układami zbiorowymi.</p>

Uzasadnienie

Cyfrowa transformacja gospodarki wymaga pewnego poziomu kompetencji cyfrowych od wszystkich europejskich obywateli, a pracownicy zagrożeni zwolnieniami muszą być głównymi odbiorcami tych zindywidualizowanych usług w celu nabycia umiejętności informatycznych.

Poprawka 19

Nowy akapit ostatni w artykule 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Za beneficjentów mogą też zostać uznani zagrożeni zwolnieniem pracownicy przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, z zastrzeżeniem ograniczeń, o których mowa w art. 5 ust. 4 (lub art. 5 ust. 5).</p>

Uzasadnienie

Tekst spójny z brzmieniem poprzedniego artykułu i go uzupełniający.

Poprawka 20

Artykuł 8

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Kwalifikujące się środki</p> <p>1. Wkład finansowy z EFG może być przekazany na aktywne środki rynku pracy, które stanowią część skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług, mających na celu ułatwienie reintegracji zawodowej beneficjentów objętych pomocą, a w szczególności zwolnionych pracowników znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, i podjęcie przez nich zatrudnienia lub działalności na własny rachunek.</p> <p>Upowszechnianie umiejętności wymaganych w cyfrowej epoce przemysłowej musi być obowiązkowym elementem horyzontalnym każdego pakietu zindywidualizowanych usług. Poziom szkoleń dostosowuje się do kwalifikacji i potrzeb danego beneficjenta.</p> <p>Skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług może obejmować w szczególności:</p> <p>a) zindywidualizowane szkolenia, w tym umożliwiające zmianę kwalifikacji, dotyczące w szczególności umiejętności w zakresie technologii informacji i komunikacji oraz innych umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej, poświadczanie zdobytego doświadczenia, pomoc w poszukiwaniu pracy, poradnictwo zawodowe, doradztwo, mentoring, pomoc w zakresie zwolnień monitorowanych, promowanie przedsiębiorczości, pomoc w zakresie prowadzenia działalności na własny rachunek, uruchamiania działalności gospodarczej i przejmowania działalności przez pracowników oraz działania w zakresie współpracy;</p> <p>b) specjalne środki ograniczone w czasie, takie jak dodatki na poszukiwanie pracy, skierowane do pracodawców zachęty do zatrudniania, dodatki na koszty przeniesienia, dodatki szkoleniowe lub dodatki na koszty utrzymania (w tym świadczenia dla opiekunów).</p> <p>Koszty środków, o których mowa w lit. b), nie mogą przekraczać 35 % całości kosztów skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług wymienionych w niniejszym ustępie.</p>	<p>Kwalifikujące się środki</p> <p>1. Wkład finansowy z EFWT może być przekazany na aktywne środki rynku pracy, które stanowią część skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług, mających na celu ułatwienie reintegracji zawodowej beneficjentów objętych pomocą, a w szczególności zwolnionych pracowników znajdujących się w najtrudniejszej sytuacji, i podjęcie przez nich zatrudnienia lub działalności na własny rachunek.</p> <p>Upowszechnianie umiejętności wymaganych w cyfrowej epoce przemysłowej musi być obowiązkowym elementem horyzontalnym każdego pakietu zindywidualizowanych usług. Poziom szkoleń dostosowuje się do kwalifikacji i potrzeb danego beneficjenta, konkretnych wyzwań zaistniałych w danej gospodarce regionalnej lub lokalnej oraz w szczególności do umiejętności pracowników zagrożonych zwolnieniem.</p> <p>Skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług może obejmować w szczególności:</p> <p>a) zindywidualizowane szkolenia, w tym umożliwiające zmianę kwalifikacji, dotyczące w szczególności umiejętności w zakresie technologii informacji i komunikacji oraz innych umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej, poświadczanie zdobytego doświadczenia, pomoc w poszukiwaniu pracy, poradnictwo zawodowe, doradztwo, mentoring, pomoc w zakresie zwolnień monitorowanych, promowanie przedsiębiorczości, pomoc w zakresie prowadzenia działalności na własny rachunek, uruchamiania działalności gospodarczej i przejmowania działalności przez pracowników oraz działania w zakresie współpracy;</p> <p>b) specjalne środki ograniczone w czasie, takie jak dodatki na poszukiwanie pracy, skierowane do pracodawców zachęty do zatrudniania, dodatki na koszty przeniesienia, dodatki szkoleniowe lub dodatki na koszty utrzymania (w tym świadczenia dla opiekunów).</p> <p>Koszty środków, o których mowa w lit. b), nie mogą przekraczać 35 % całości kosztów skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług wymienionych w niniejszym ustępie, z wyjątkiem sytuacji że beneficjenci są uznawani za osoby o słabszej pozycji na rynku, w którym to przypadku odsetek ten może wynosić nawet 50 %.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Koszty inwestycji w przypadku działalności na własny rachunek, uruchamiania działalności gospodarczej lub przejmowania działalności przez pracowników nie mogą przekraczać 20 000 EUR na zwolnionego pracownika.</p>	<p>Koszty inwestycji w przypadku działalności na własny rachunek, uruchamiania działalności gospodarczej lub przejmowania działalności przez pracowników nie mogą przekraczać 20 000 EUR na zwolnionego pracownika.</p>
<p>Przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług należy przewidywać przyszłe perspektywy rynku pracy i potrzebne umiejętności. Skoordynowany pakiet musi być zgodny z przejściem na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę, a także koncentrować się na upowszechnianiu umiejętności wymaganych w cyfrowym wieku przemysłowym oraz uwzględniać popyt na lokalnym rynku pracy.</p>	<p><i>Inwestycje te przeznaczają się na projekty łączące warunki wykonalności pod względem technicznym, gospodarczym i finansowym – w tym celu władze dysponują środkami towarzyszącymi i w zakresie mentoringu gwarantującymi ich powodzenie.</i></p>
<p>Przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług należy przewidywać przyszłe perspektywy rynku pracy i potrzebne umiejętności. Skoordynowany pakiet musi być zgodny z przejściem na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę, a także koncentrować się na upowszechnianiu umiejętności wymaganych w cyfrowym wieku przemysłowym oraz uwzględniać popyt na lokalnym rynku pracy.</p>	<p>Przy opracowywaniu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług należy przewidywać przyszłe perspektywy rynku pracy i potrzebne umiejętności. Skoordynowany pakiet musi być zgodny z przejściem na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę, a także koncentrować się na upowszechnianiu umiejętności wymaganych w cyfrowym wieku przemysłowym oraz uwzględniać popyt na regionalnym lub lokalnym rynku pracy, gwarantując aktywne uczestnictwo władz regionalnych lub lokalnych w tworzeniu tego pakietu usług.</p>
<p>2. Następujące środki nie kwalifikują się do uzyskania wkładu finansowego z EFG:</p>	<p>2. Następujące środki nie kwalifikują się do uzyskania wkładu finansowego z EFWT:</p>
<p>a) specjalne ograniczone w czasie środki, o których mowa w ust. 1 lit. b), które nie są uzależnione od aktywnego udziału beneficjentów objętych pomocą w poszukiwaniu pracy lub działaniach szkoleniowych;</p>	<p>a) specjalne ograniczone w czasie środki, o których mowa w ust. 1 lit. b), które nie są uzależnione od aktywnego udziału beneficjentów objętych pomocą w poszukiwaniu pracy lub działaniach szkoleniowych;</p>
<p>b) środki, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa na mocy ustawodawstwa krajowego lub układów zbiorowych.</p>	<p>b) środki, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa na mocy ustawodawstwa krajowego lub układów zbiorowych.</p>
<p>Środki wspierane z EFG nie zastępują biernych środków ochrony socjalnej.</p>	<p>Środki wspierane z EFWT nie zastępują biernych środków ochrony socjalnej.</p>
<p>3. Skoordynowany pakiet usług jest sporządzany w porozumieniu z objętymi pomocą beneficjentami lub ich przedstawicielami lub też z partnerami społecznymi.</p>	<p>3. Skoordynowany pakiet usług jest sporządzany w porozumieniu z objętymi pomocą beneficjentami lub ich przedstawicielami lub też z partnerami społecznymi, przy aktywnym udziale władz regionalnych i lokalnych.</p>
<p>4. Z inicjatywy państwa członkowskiego składającego wniosek wkład finansowy z EFG może zostać przyznany na działania przygotowawcze, działania w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji, działania w zakresie kontroli i sprawozdawczości.</p>	<p>4. Z inicjatywy państwa członkowskiego składającego wniosek wkład finansowy z EFWT może zostać przyznany na działania przygotowawcze, działania w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji, działania w zakresie kontroli i sprawozdawczości, a także na środki wspierania zdolności władz regionalnych lub lokalnych dotkniętych znaczną i niespodziewaną restrukturyzacją.</p>

Uzasadnienie

Zmiany strukturalne powodują specyficzne problemy na danym terytorium; konieczne jest zaangażowanie władz regionalnych.

Zgodnie z propozycją zawartą w art. 4 proponuje się bardziej korzystne traktowanie pracowników o słabszej pozycji na rynku.

Należy doradzać w sprawie rentowności projektów samozatrudnienia i unikać przyszłych niepowodzeń.

Poprawka 21

Artykuł 9 ustęp 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>5. Wniosek zawiera następujące informacje:</p> <p>a) ocenę liczby zwolnień zgodnie z art. 6, w tym metodę obliczania;</p> <p>b) potwierdzenie, że jeżeli zwalniające przedsiębiorstwo kontynuowało działalność po dokonaniu zwolnień, wywiązało się ze zobowiązań prawnych dotyczących zwolnień;</p> <p>c) krótki opis wydarzeń, które doprowadziły do zwolnienia pracowników;</p> <p>d) w stosownych przypadkach dane identyfikacyjne zwalniających przedsiębiorstw, dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, sektorów oraz kategorie beneficjentów, którzy mają być objęci pomocą, w rozbiciu na płeć, grupę wiekową i poziom wykształcenia;</p> <p>e) spodziewany wpływ zwolnień na gospodarkę lokalną, regionalną lub krajową oraz na zatrudnienie;</p> <p>f) szczegółowy opis skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług i związanych wydatków, w tym w szczególności wszelkie środki wspierające inicjatywy dotyczące zatrudnienia podejmowane na rzecz beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, starszych lub młodych;</p> <p>g) wyjaśnienie, w jakim stopniu uwzględniono zalecenia określone w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji oraz w jaki sposób skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług uzupełnia działania finansowane przez inne fundusze krajowe lub unijne, w tym informacje dotyczące działań, do których zobowiązane są dane przedsiębiorstwa na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych;</p>	<p>5. Wniosek zawiera następujące informacje:</p> <p>a) ocenę liczby zwolnień zgodnie z art. 6, w tym metodę obliczania;</p> <p>b) potwierdzenie, że jeżeli zwalniające przedsiębiorstwo kontynuowało działalność po dokonaniu zwolnień, wywiązało się ze zobowiązań prawnych dotyczących zwolnień;</p> <p>c) krótki opis wydarzeń, które doprowadziły do zwolnienia pracowników;</p> <p>d) w stosownych przypadkach dane identyfikacyjne zwalniających przedsiębiorstw, dostawców lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw, sektorów oraz kategorie beneficjentów, którzy mają być objęci pomocą, w rozbiciu na płeć, grupę wiekową i poziom wykształcenia;</p> <p>e) spodziewany wpływ zwolnień na gospodarkę lokalną, regionalną lub krajową oraz na zatrudnienie;</p> <p>f) szczegółowy opis skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług i związanych wydatków, w tym w szczególności wszelkie środki wspierające inicjatywy dotyczące zatrudnienia podejmowane na rzecz beneficjentów o słabszej pozycji na rynku, zgodnie z definicją zawartą w art. 4 lit. c), oraz w stosownych przypadkach zagrożonych zwolnieniem pracowników przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, którzy zostaną objęci działaniami szkoleniowymi w celu zdobywania umiejętności cyfrowych, z zastrzeżeniem ograniczeń, o których mowa w art. 5 ust. 4 (lub art. 5 ust. 5), i objaśnieniu sposobu, w jaki skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług uzupełnia działania finansowane przez inne środki krajowe lub unijne, co obejmuje informacje o środkach obowiązkowych dla przedsiębiorstw, które dokonały zwolnień, zgodnie z przepisami prawa krajowego lub układami zbiorowymi;</p> <p>g) wyjaśnienie, w jakim stopniu uwzględniono zalecenia określone w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji, w tym te związane z promocją i rewitalizacją regionów dotkniętych restrukturyzacją i ułatwianiem współpracy między odpowiednimi podmiotami, oraz podanie, czy dostępne są obiektywne i właściwie funkcjonujące środki i instrumenty zapobiegania i restrukturyzacji w celach przewidzianych w art. 14 ust. 2;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>h) szacowany budżet w odniesieniu do każdego elementu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług świadczonych na rzecz beneficjentów objętych pomocą oraz do wszelkich działań przygotowawczych, działań w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji, a także działań w zakresie kontroli i sprawozdawczości;</p> <p>i) do celów oceny – orientacyjne, dostosowane do konkretnych przypadków cele określone przez państwo członkowskie w odniesieniu do wskaźnika ponownego zatrudnienia beneficjentów w ciągu 6 miesięcy po zakończeniu okresu wdrażania;</p> <p>j) dni, w których rozpoczęto lub planuje się rozpoczęcie świadczenia zindywidualizowanych usług dla beneficjentów objętych pomocą oraz działań wdrażających EFG, zgodnie z art. 8;</p> <p>k) w stosownych przypadkach, procedury konsultacji z beneficjentami objętymi pomocą lub ich przedstawicielami lub też z partnerami społecznymi, a także z władzami lokalnymi i regionalnymi lub innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami;</p> <p>l) oświadczenie o zgodności pomocy z EFG z unijnymi przepisami proceduralnymi i materialnymi w zakresie pomocy państwa, a także oświadczenie wyjaśniające, dlaczego skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług nie zastępuje środków, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych;</p> <p>m) źródła krajowego finansowania w formie płatności zaliczkowej lub współfinansowania krajowego oraz innego współfinansowania, w stosownych przypadkach.</p>	<p>h) szacowany budżet w odniesieniu do każdego elementu skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług świadczonych na rzecz beneficjentów objętych pomocą oraz do wszelkich działań przygotowawczych, działań w zakresie zarządzania, dostarczania i upowszechniania informacji, a także działań w zakresie kontroli i sprawozdawczości;</p> <p>i) do celów oceny – orientacyjne, dostosowane do konkretnych przypadków cele określone przez państwo członkowskie, po konsultacji z władzami regionalnymi i lokalnymi z obszaru dotkniętego danym problemem, w odniesieniu do wskaźnika ponownego zatrudnienia beneficjentów w ciągu 6 miesięcy po zakończeniu okresu wdrażania;</p> <p>j) dni, w których rozpoczęto lub planuje się rozpoczęcie świadczenia zindywidualizowanych usług dla beneficjentów objętych pomocą oraz działań wdrażających EFWT, zgodnie z art. 8;</p> <p>k) w stosownych przypadkach, procedury konsultacji z beneficjentami objętymi pomocą lub ich przedstawicielami lub też z partnerami społecznymi, a także z władzami lokalnymi i regionalnymi lub innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami;</p> <p>l) oświadczenie o zgodności pomocy z EFWT z unijnymi przepisami proceduralnymi i materialnymi w zakresie pomocy państwa, a także oświadczenie wyjaśniające, dlaczego skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług nie zastępuje środków, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych;</p> <p>m) źródła krajowego finansowania w formie płatności zaliczkowej lub współfinansowania krajowego oraz innego współfinansowania, w stosownych przypadkach;</p> <p>n) w stosownych przypadkach sprawozdanie uzasadniające, dlaczego zdolności administracyjne do zarządzania tym wsparciem nie są wystarczające, oraz dotyczące potrzeby dodatkowych środków pomocy technicznej i administracyjnej, w związku z przepisami art. 12 ust. 5.</p>

Uzasadnienie

Władze regionalne powinny być zaangażowane w określanie celów, ponieważ posiadają wiedzę na temat możliwości zatrudnienia w danej gospodarce.

Pozostałe dopiski wiążą się z uspoźnieniem redakcji z przepisami sformułowanymi wcześniej lub wskazanymi później (ramy jakości, uzupełniająca pomoc techniczna).

Poprawka 22

Artykuł 12 ustęp 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
4. Pomoc techniczna Komisji obejmuje dostarczanie państwom członkowskim informacji i wskazówek dotyczących wykorzystywania, monitorowania i oceny EFG . Komisja dostarcza również europejskim i krajowym partnerom społecznym informacji, wraz z jasnymi wytycznymi, na temat korzystania z EFG . Wytyczne mogą również obejmować tworzenie grup zadaniowych w przypadkach poważnych zakłóceń gospodarczych w danym państwie członkowskim.	4. Pomoc techniczna Komisji obejmuje dostarczanie państwom członkowskim informacji i wskazówek dotyczących wykorzystywania, monitorowania i oceny EFWT . Komisja dostarcza również europejskim i krajowym partnerom społecznym informacji, wraz z jasnymi wytycznymi, na temat korzystania z EFWT . Wytyczne mogą również obejmować tworzenie grup zadaniowych w przypadkach poważnych zakłóceń gospodarczych w danym państwie członkowskim, zarówno o zasięgu ogólnokrajowym, jak i regionalnym .

Uzasadnienie

Należy zapewnić, aby władze lokalne i regionalne były odpowiednio informowane.

Poprawka 23

Nowy ustęp w artykule 12

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	5. <i>Komisja, wraz z zatwierdzeniem wkładu finansowego, może uruchomić środki pochodzące z kwoty przeznaczonej na wsparcie techniczne i administracyjne na rzecz państw członkowskich, które się o nie zwrócą za pomocą sprawozdania uzasadniającego niedostatki zdolności administracyjnych uniemożliwiające sprawne i skuteczne zarządzanie w zakresie przygotowywania, monitorowania, kontroli, audytu lub oceny, za których przeprowadzenie odpowiadają.</i>

Uzasadnienie

Aby ułatwić sprawne reagowanie i zrekompensować deficyty zdolności zarządzania w regionach, w odpowiedzi na wcześniejszy uzasadniony wniosek Komisja może zezwolić na uruchomienie części środków na wsparcie techniczne, aby przeznaczyć je na działania w zakresie przygotowywania, monitorowania, kontroli, audytu lub oceny, za których wykonanie odpowiadają regiony.

Poprawka 24

Artykuł 14 ustęp 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
2. Poziom współfinansowania z EFG w odniesieniu do realizowanych środków należy zrównać z najwyższą stopą współfinansowania z EFS+ w danym państwie członkowskim.	2. Poziom współfinansowania z EFWT w odniesieniu do realizowanych środków należy zrównać z najwyższą stopą współfinansowania z EFS+ w danym państwie członkowskim, <i>która w żadnym wypadku nie może być niższa niż 60 %. Ten minimalny odsetek może zostać zwiększony o dodatkowe 5 %, jeśli jako warunek ex ante wprowadzono obiektywne i właściwie działające środki i instrumenty zapobiegania i restrukturyzacji w dowolnym formacie o charakterze strategicznym i związanym z działaniem, a zwłaszcza te zgodne z podejściem opartym na specyfice lokalnej.</i>

Uzasadnienie

W celu zapobieżenia brakowi zasobów regionalnych, a także z uwagi na solidarność z pracownikami objętymi zwolnieniami, której przejawem są owe środki, proponujemy ustanowienie minimalnego poziomu równego obecnemu 60 % w każdym przypadku.

Ponadto zachęcalibyśmy do zwiększenia współfinansowania o 5 % w przypadku wniosków państw członkowskich, które wprowadziły już środki przewidywania, stosując dobre praktyki określone w ramach jakości.

Poprawka 25

Artykuł 17 ustęp 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>5. Państwo członkowskie ma możliwość przesunięcia kwot między pozycjami budżetowymi określonymi w decyzji w sprawie wkładu finansowego zgodnie z art. 16 ust. 3. W przypadku przesunięć przekraczających zwiększenie środków o 20 % dla jednej lub większej liczby określonych pozycji, państwo to informuje o tym Komisję z wyprzedzeniem.</p>	<p>5. Państwo członkowskie, po konsultacji z zainteresowanym regionem, ma możliwość przesunięcia kwot między pozycjami budżetowymi określonymi w decyzji w sprawie wkładu finansowego zgodnie z art. 16 ust. 3. W przypadku przesunięć przekraczających zwiększenie środków o 20 % dla jednej lub większej liczby określonych pozycji, państwo to informuje o tym Komisję z wyprzedzeniem.</p>

Uzasadnienie

Należy zapewnić, aby władze regionalne były odpowiednio informowane.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji*Wstępne uwagi i refleksje*

1. Podkreśla, że Europa musi mieć świadomość, że zatrudnienie w przyszłości oraz jego warunki i skutki na poziomie poszczególnych osób, rodzin i regionów będą jedną z centralnych kwestii wynikających z ogromnych wyzwań strukturalnych będących zasadniczo rezultatem otwarcia gospodarek, zmiany klimatu, procesów adaptacji technologicznych, intensyfikacji przepływów migracyjnych lub starzenia się ludności.
2. Wyraża zaniepokojenie i przestrzega przed efektami erozji europejskiego modelu społecznego wynikającymi z występowania i upowszechniania się nowych form zatrudnienia, które sprawiają, że staje się ono bardziej niepewne, wykorzystujących istniejący niedostatek oraz potrzeby osób znajdujących się w szczególnie trudnej sytuacji, które nie mają swobody podejmowania decyzji co do akceptacji świadczeń oferowanych przez wielkie przedsiębiorstwa wielonarodowe, które z jednej strony unikają zobowiązań podatkowych wobec państw członkowskich, a z drugiej strony wypierają małe przedsiębiorstwa lokalne, wykorzystując swoją przewagę na rynkach.
3. Stwierdza, że terytorium, jako przestrzeń stosunków i konstrukcji społecznych, w której zbiegają się elementy środowiskowe, społeczno-kulturowe, gospodarcze, organizacyjne i ludzkie, ma wyjątkową wartość dla rozwoju i postępu społeczności lokalnych, która może zostać poważnie naruszona przez realne i materialne skutki globalizacji oraz innych procesów transformacji i erozji, co może negatywnie wpływać na jego zasoby wewnętrzne i kapitał ludzki.
4. Uważa, że oświecona Europa ma zdolności i wrażliwość, aby stawić czoła napięciom między utrzymaniem konkurencyjności w globalnej gospodarce i gwarancjami obrony i wspierania swojego systemu dobrobytu o charakterze ogólnym z jednej strony, a szczegółowymi kwestiami zatrudnienia, szkoleń i praw pracowniczych z drugiej strony, czemu wielokrotnie dała wyraz, szczególnie aby odpowiedzieć na oczekiwania obywateli Unii Europejskiej i zaspokoić potrzeby regionów.

Znaczenie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji

5. Wskazuje i przyjmuje z zadowoleniem wnioski ustawodawczy Komisji z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie ponownego uruchomienia Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (zwanego dalej „EFG”) w związku z rolą, jaką odegrał on, odkąd został wprowadzony w 2007 r.: 611 mln EUR, 160 interwencji pomocowych przeznaczonych dla 147 000 pracowników z różnych regionów i państw, przez co UE wykazała się solidarnością i odpowiedzialnością za decyzje podejmowane w ramach jednolitego rynku.

6. Potwierdza jego wartość jako przydatnego instrumentu ⁽¹⁾ wyróżniającego się znaczną skutecznością, w związku z 50 % przypadków ponownego zatrudnienia, tymczasowym podtrzymaniem możliwości zatrudnienia oraz poprawą zdolności uczestników, a także jego wysoką widocznością polityczną ⁽²⁾.

7. Przestrzega przed rosnącym niezadowoleniem i niepokojem wśród europejskich obywateli w związku z globalnymi tendencjami, tj. zjawiskiem znanym jako „geografia niezadowolenia”, które stanowi pożywkę dla ruchów izolacjonistycznych. Podkreśla rolę, jaką może odegrać właściwa realizacja środków EFG m.in. w łagodzeniu konsekwencji dużych, niespodziewanych restrukturyzacji, na które narażonych jest wiele regionów w Europie ze względu na specjalizację gospodarczą, koszty pracy lub poziom wykształcenia ludności aktywnej zawodowo ⁽³⁾.

Uzupełniający charakter polityk i funduszy oraz ich koordynacja

8. Przyjmuje z zadowoleniem zwrócenie uwagi na rolę upowszechniania umiejętności niezbędnych w epoce przemysłu cyfrowego jako obowiązkowego przekrojowego elementu każdego pakietu realizowanych usług zindywidualizowanych, choć sugeruje lepsze uzgodnienie ze strategiami inteligentnej specjalizacji i podejściami skupionymi na danym terytorium ze względu na specyfikę problemów lokalnej gospodarki.

9. Zachęca władze regionalne do aktywnego uczestnictwa w strategiach regionalnego rozwoju gospodarczego ze względu na konieczność dostosowania kompetencji i umiejętności do potrzeb regionalnego przemysłu za pośrednictwem ścisłej współpracy między sektorem edukacji i szkoleń a regionalnymi partnerami społecznymi, związkami zawodowymi i przedsiębiorstwami.

10. Pragnie podkreślić potrzebę większej elastyczności i możliwości dostosowania między środkami zgromadzonymi przez fundusze, aby umożliwić wsparcie szerszej gamy środków rozwoju gospodarczego pomagających wyeliminować istniejące luki między środkami krótkoterminowymi a długoterminowymi strategiami przekwalifikowania finansowanymi w ramach polityki spójności ⁽⁴⁾.

11. Popiera wzajemnie uzupełniający się charakter i zwiększenie koordynacji między EFG jako amortyzatorem wstrząsów udzielającym wsparcia wyłącznie w nagłych i nieprzewidzianych okolicznościach, a EFS+, który wspiera trwalszą odpowiedź na wyzwania i ma za zadanie działać za pomocą środków strukturalnych, ewolucyjnych, transformacyjnych i przygotowujących na zmiany, wspierając długoterminowe aktywne polityki zatrudnienia, uczenie się i rozwój kwalifikacji oraz wnosząc wkład w profilaktykę bezrobocia ⁽⁵⁾.

12. Podkreśla, że polityka inwestycyjna UE realizowana za pośrednictwem EFRR i Funduszu Spójności staje się instrumentem kluczowym, niezbędnym i solidarnościowym, który zapewnia wartość dodaną działaniom w skali kraju i regionu, aby stawić czoła licznym istotnym wyzwaniom – globalizacji, transformacji gospodarczej, przechodzeniu na gospodarkę niskoemisyjną, wyzwaniom środowiskowym, wyzwaniom demograficznym, migracji i obszarom ubóstwa miejskiego – które dotyczą coraz większej liczby regionów w całej UE, w tym regionów najbardziej rozwiniętych ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Sprawozdanie Komisji na temat oceny śródrokresowej Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (EFG), COM(2018) 297 final z dnia 16 maja 2018 r.

⁽²⁾ Potwierdziły to zainteresowane strony zaangażowane w zarządzanie EFG w trakcie procesu konsultacji.

⁽³⁾ Jak wskazano w „Dokumencie otwierającym debatę na temat przyszłości finansów UE”.

⁽⁴⁾ Przytoczone wyżej sprawozdanie z oceny śródrokresowej.

⁽⁵⁾ Sprawozdanie Komisji z oceny wyników EFG w latach 2015 i 2016, z dnia 31 października 2017 r.

⁽⁶⁾ Zob. ocena skutków dołączona do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego i Funduszu Spójności.

Zakres stosowania i misja EFG

13. Przyjmuje z zadowoleniem wnioski Komisji w sprawie włączenia do misji funduszu bardziej ogólnego rozumienia adaptacji do zmian strukturalnych, z uwzględnieniem innych źródeł dostosowania przewidzianych w politykach i decyzjach UE dotyczących rynków, co czyni tę misję bardziej odpowiednią technicznie i sprawiedliwszą.

14. Zaznacza też, że choć zgodnie ze swoją misją fundusz ma przyczynić się do stosowania zasad określonych zgodnie z Europejskim filarem praw socjalnych oraz poprawiać spójność społeczną i gospodarczą między regionami i państwami członkowskimi, zasady te muszą być wykonalne i spójne z dążeniem do osiągnięcia celów karty wyników społecznych.

Budżet

15. Podtrzymuje swoje wątpliwości i zwraca się do Komisji o rozważenie uwag, jakie ma co do traktowania EFG jako „specjalnego instrumentu” pozostającego poza maksymalnymi limitami określonymi w przyszłych wieloletnich ramach finansowych (WRF) na lata 2021–2027. Choć fundusz ma charakter interwencyjny, niepokojąca jest niepewność związana z indywidualnym zatwierdzaniem każdego wniosku przy ogólnym scenariuszu redukcji zasobów finansowych przewidywanej w odniesieniu do polityki spójności w WRF na lata 2021–2027.

16. Podkreśla, że w związku z rozszerzeniem zakresu działań w ramach EFG przyszłe kryzysy w gospodarkach europejskich będą wymagały większego finansowania na rzecz adaptacji, w związku z czym zaproponowano zwiększenie zapotrzebowania na finansowanie całkowitej dostępnej kwoty z 200 do 500 mln EUR rocznie. Konieczne jest zwiększenie zarówno liczby działań poprzez stanowcze uwzględnienie MŚP, jak i kwoty pomocy finansowej na zatrudnienie.

Bardziej sprzyjające kryteria i środki oraz wyraźne uwzględnienie pracowników o słabszej pozycji na rynku

17. Przyjmuje z zadowoleniem zmniejszenie progu zwolnień, niezależnie od tego, czy dochodzi do nich w jednym przedsiębiorstwie, czy w określonych sektorach, ponieważ lepiej odzwierciedla ono rzeczywistość, oraz ma nadzieję, że to ograniczenie przyczyni się do lepszego wykorzystania i uruchamiania środków. W związku z powyższym proponuje ustanowienie progu wynoszącego 150 miejsc pracy.

18. Wyraża wątpliwości w związku z ustanowieniem różnych okresów odniesienia w różnych sytuacjach (cztery lub sześć miesięcy) oraz, jeśli nie ma to uzasadnienia statystycznego, sugeruje, aby w każdej sytuacji stosować dłuższy okres.

19. Proponuje włączenie i ustanowienie prawnej definicji nowej kategorii potencjalnych beneficjentów, wyłącznie jednak w odniesieniu do działań związanych ze zdobywaniem kwalifikacji i nowych kompetencji umożliwiających przekwalifikowanie, które są niezbędne w epoce cyfrowej: „zagrożonych zwolnieniem pracowników przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji”⁽⁷⁾.

20. Sugeruje, że choć odsetki współfinansowania z EFG dla realizowanego środka mogą być bardzo wysokie, to po korekcie do najwyższego odsetka współfinansowania z EFS+ w danym państwie członkowskim mogą wystąpić odsetki niższe od obecnego poziomu 60 %, który to odsetek określa się jako minimum w każdym przypadku w takich sytuacjach, biorąc pod uwagę przewidywany brak zasobów pochodzących z danego regionu oraz wyjątkowy charakter i solidarność, jakimi cechuje się wsparcie uruchamiane w ramach odnośnego funduszu.

21. Przyjmuje z zadowoleniem zwiększenie do 20 000 EUR przypadającej na każdego zwolnionego pracownika kwoty inwestycji w zakładanie działalności na własny rachunek, zaznacza jednak, że ten środek powinien być wspierany poprzez doradztwo, mentoring i działania towarzyszące konieczne do zapewnienia wykonalności projektów oraz uniknięcia frustracji i jeszcze większego zniechęcenia w średnim terminie.

22. Wyraża obawy co do stosowności wsparcia na rzecz mobilności zwolnionych pracowników w celu pomagania im w znalezieniu pracy w innym miejscu, ponieważ emigracja najbardziej mobilnej części ludności aktywnej zawodowo, tj. pracowników o najwyższych kwalifikacjach, pogarsza jakość regionalnego rynku pracy, a tym samym obniża konkurencyjność regionu⁽⁸⁾.

23. Przestrzega przed odnoszeniem się wyłącznie do „beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji”, jednak bez wyraźnego podania żadnego środka mającego na celu zaradzenie ich szczególnej sytuacji. Proponuje więc, aby uregulować termin „pracownik o słabszej pozycji na rynku” i rozważyć wprowadzenie go do wniosku w kontekście wsparcia z EFG. Stanowi to element solidarności międzyludzkiej, który ponadto może być postrzegany jako jasny wyraz koncepcji obywatelstwa europejskiego.

⁽⁷⁾ Zgodnie z definicją przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji zawartą w komunikacie Komisji pt. „Wytuczne dotyczące pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację przedsiębiorstw niefinansowych znajdujących się w trudnej sytuacji (2014/C 249/01)”.

⁽⁸⁾ Na co zwraca uwagę Eurofound (Europejska Fundacja na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy) w związku ze sprawozdaniem OECD.

24. Apeluje do Komisji, instytucji europejskich i państw członkowskich, aby – w najlepszym razie – zasadniczo nie posługiwały się terminem „młodzież NEET” w odniesieniu do młodzieży „niekształcącej się, niepracującej ani nieszkolącej się”, ponieważ jest to raczej pojęcie obraźliwe, nie zaś opisowe, które stygmatyzuje ludzi młodych i uniemożliwia docenienie ich za to, co robią, zamiast piętnowania za to, czego nie robią, przy jednoczesnym braku udostępnienia im szans na zatrudnienie lub kształcenie.

Uproszczenie i udoskonalenie procedury

25. Popiera wysiłki na rzecz poprawy i uproszczenia funkcjonowania EFG i docenia zmniejszenie obciążenia administracyjnego spoczywającego na każdym państwie członkowskim realizującym wniosek oraz na Komisji podczas badania kwalifikowalności, ponieważ nie będzie już konieczne dokonywanie szczegółowej analizy historii zwolnień ani ich przyczyn; w rezultacie wypłata wkładów finansowych stanie się szybsza, ponieważ zostaną wyeliminowane wnioski Komisji w sprawie uruchomienia środków z EFG ⁽⁹⁾.

Rola władz i podmiotów terytorialnych: decentralizacja i zarządzanie dzielone

26. Uznaje za wartościowe wprowadzenie wymiaru regionalnego i lokalnego, zwraca jednak uwagę na słabą widoczność oraz brak uznania potencjału władz regionalnych w udziale w EFG i interwencjach z EFG oraz żąda zwiększenia roli władz regionalnych i lokalnych w zarządzaniu funduszem w tych państwach członkowskich, w których struktura organizacyjna umożliwi decentralizację.

27. Wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby wzmocniły współpracę z władzami lokalnymi i regionalnymi oraz z pozostałymi zainteresowanymi stronami, a zwłaszcza z partnerami społecznymi, aby zapewniać im środki prawne, finansowe i organizacyjne umożliwiające pełnoprawne uczestnictwo i współpracę w rozwoju tych obszarów.

Uwagi dotyczące środków zapobiegawczych

28. Doradza przyjęcie mechanizmów poprawy zdolności instytucjonalnych państw członkowskich, nie tylko po to, aby zapewnić natychmiastowe reagowanie i niezwłocznie uruchomić narzędzia składania wniosków, lecz także po to, aby zagwarantować wydajną i skuteczną realizację środków. Sugeruje także, by w przyszłości EFG odgrywał bardziej antycypacyjną i proaktywną rolę.

29. Proponuje wzmocnienie aktualnego zaangażowania Europejskiego Centrum Monitorowania Zmian działającego w ramach Eurofoundu w ocenę tendencji związanych z globalizacją i restrukturyzacją oraz rozszerzenie zakresu pomocy, jaką świadczy ono na rzecz Komisji i państw członkowskich w zakresie oceny skutków terytorialnych i oddziaływania na europejskie regiony przed podjęciem jakiegokolwiek decyzji o zawarciu porozumienia handlowego mogącego mieć istotne oddziaływanie na tym poziomie.

30. Podkreśla potrzebę koordynacji EFG oraz zapewnienia większego zasięgu, pragmatyzmu i większej stanowczości zaleceniom ustanowionym w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji (wspólne ramy odniesienia), aby pogłębić stosowanie dobrych praktyk i sugestii dla pracowników, przedsiębiorstw, partnerów społecznych oraz podmiotów regionalnych i krajowych.

31. Uważa, że należy stosować środki zachęty wobec państw członkowskich i regionów, które wprowadziły, jako warunek *ex ante*, obiektywne, właściwie działające i opublikowane środki i instrumenty zapobiegania i restrukturyzacji w dowolnym formacie o charakterze strategicznym i związanym z działaniem, a zwłaszcza te zgodne z podejściem opartym na specyfice lokalnej, inteligentnej specjalizacji lub wspieraniu innowacji społecznych towarzyszące transformacji i zmianom strukturalnym ⁽¹⁰⁾.

Bruksela, dnia 5 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

⁽⁹⁾ Ankieta przeprowadzona wśród organów krajowych odpowiedzialnych za programy EFG wykazała, że wśród możliwych czynników zniechęcających znajdują się rygorystyczne kryteria kwalifikowalności, złożone przepisy prawa i długość procedury.

⁽¹⁰⁾ Zob. opinia „Europejska strategia dla przemysłu: rola i perspektywy władz regionalnych i lokalnych” (CDR3214/2017; sprawozdawca: Heinz Lehmann (DE/EPL), przyjęta w dniu 23 marca 2018 r.).

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Program jednolitego rynku

(2019/C 86/13)

Sprawozdawczyni: Deirdre FORDE (IE/EPL), radna, członkini rady hrabstwa Cork

Dokumenty źródłowe: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program na rzecz jednolitego rynku, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, oraz statystyk europejskich oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014, (UE) nr 258/2014, (UE) nr 652/2014 i (UE) 2017/826

COM(2018) 441 final

Załączniki do wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program na rzecz jednolitego rynku, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym małych i średnich przedsiębiorstw, oraz statystyk europejskich oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 99/2013, (UE) nr 1287/2013, (UE) nr 254/2014, (UE) nr 258/2014, (UE) nr 652/2014 i (UE) 2017/826

COM(2018) 441 final, załączniki 1–4

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Motyw 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Właściwe jest zatem ustanowienie programu na rzecz rynku wewnętrznego, konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, oraz statystyki europejskiej („programu”). Program powinien zostać ustanowiony na okres siedmiu lat od 2021 do 2027 r.</p>	<p>Właściwe jest zatem ustanowienie programu jednolitego rynku na rzecz wzmocnienia rynku wewnętrznego i poprawy jego funkcjonowania w dziedzinie konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw, normalizacji, ochrony konsumentów oraz statystyki europejskiej („programu”). Program powinien zostać ustanowiony na okres siedmiu lat od 2021 do 2027 r.</p>

Poprawka 2

Motyw 9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Nowoczesny rynek wewnętrzny sprzyja konkurencji i przynosi korzyści konsumentom, przedsiębiorcom i pracownikom. Lepsze wykorzystanie ulegającego ciągłym zmianom jednolitego rynku usług pomoże europejskim przedsiębiorstwom w tworzeniu miejsc pracy i rozwoju poza granicami macierzystego kraju, co z kolei zaowocuje szerszym wyborem usług po lepszych cenach przy równoczesnym zachowaniu wysokich standardów dla konsumentów i pracowników. Aby osiągnąć ten cel, program powinien przyczynić się do usunięcia istniejących przeszkód i zapewnić ramy regulacyjne, w których będą mogły funkcjonować nowe innowacyjne modele biznesowe.</p>	<p>Nowoczesny rynek wewnętrzny opiera się na zasadach sprawiedliwości i przejrzystości, co sprzyja konkurencji i przynosi korzyści konsumentom, przedsiębiorcom i pracownikom. Lepsze wykorzystanie ulegającego ciągłym zmianom jednolitego rynku usług pomoże europejskim przedsiębiorstwom w tworzeniu miejsc pracy i rozwoju poza granicami macierzystego kraju, co z kolei zaowocuje szerszym wyborem usług po lepszych cenach przy równoczesnym zachowaniu wysokich standardów dla konsumentów i pracowników. Aby osiągnąć ten cel, program powinien przyczynić się do lepszego monitorowania rozwoju rynku wewnętrznego, w tym wpływu nowych technologii i innowacyjnych modeli biznesowych, identyfikacji i usunięcia istniejących przeszkód i zapewnić ramy regulacyjne, w których będą mogły funkcjonować nowe innowacyjne modele biznesowe, w tym przedsiębiorczość społeczna.</p>

Poprawka 3

Motyw 15

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Organy władzy publicznej korzystają z zamówień publicznych w celu zapewnienia najlepszej relacji wartości do ceny za publiczne pieniądze, oraz przyczynienia się do stworzenia bardziej innowacyjnego, zrównoważonego, zintegrowanego i konkurencyjnego rynku wewnętrznego. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE [49], dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE[50] i dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE[51] stanowią ramy prawne dla integracji i skutecznego funkcjonowania rynków zamówień publicznych odpowiadających 14 % produktu krajowego brutto Unii, z korzyścią dla organów publicznych, przedsiębiorstw, jak i obywateli, w tym konsumentów. Dlatego niniejszy program powinien wspierać działania zmierzające do zapewnienia szerszego wykorzystywania strategicznych zamówień publicznych, profesjonalizacji nabywców publicznych, poprawy dostępu do rynków zamówień publicznych dla MŚP, zwiększenia przejrzystości, uczciwości i jakości danych, pobudzenia transformacji cyfrowej w dziedzinie zamówień publicznych i promocji wspólnego udzielania zamówień poprzez wzmocnione partnerstwo z państwami członkowskimi, usprawnienia gromadzenia i analizy danych, w tym poprzez opracowywanie specjalnych narzędzi informatycznych, wspierania wymiany doświadczeń i dobrych praktyk, dostarczania wytycznych, dążenia do korzystnych umów handlowych, wzmocnienia współpracy między organami krajowymi oraz uruchomienia projektów pilotażowych.</p>	<p>Organy władzy publicznej korzystają z zamówień publicznych w celu zapewnienia najlepszej relacji wartości do ceny za publiczne pieniądze, oraz przyczynienia się do stworzenia bardziej innowacyjnego, zrównoważonego, zintegrowanego i konkurencyjnego rynku wewnętrznego. Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/23/UE [49], dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE[50] i dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/25/UE[51] stanowią ramy prawne dla integracji i skutecznego funkcjonowania rynków zamówień publicznych odpowiadających 14 % produktu krajowego brutto Unii, z korzyścią dla organów publicznych, przedsiębiorstw, jak i obywateli, w tym konsumentów. Dlatego niniejszy program powinien wspierać działania zmierzające do zapewnienia szerszego wykorzystywania strategicznych zamówień publicznych, profesjonalizacji nabywców publicznych, zwiększenia zdolności MŚP do uzyskania dostępu do rynków zamówień publicznych przez usprawnienie i uproszczenie procedur zamówień publicznych, zwiększenia przejrzystości, uczciwości i jakości danych, pobudzenia transformacji cyfrowej w dziedzinie zamówień publicznych i promocji wspólnego udzielania zamówień poprzez wzmocnione partnerstwo z państwami członkowskimi, usprawnienia gromadzenia i analizy danych, w tym poprzez opracowywanie specjalnych narzędzi informatycznych, wspierania wymiany doświadczeń i dobrych praktyk, dostarczania wytycznych, wdrażanie przepisów dotyczących zamówień publicznych i wzajemności w umowach handlowych, wzmocnienia współpracy między organami krajowymi i, w odpowiednich wypadkach, regionalnymi, oraz uruchomienia projektów pilotażowych.</p>

Uzasadnienie

Odniesienie do „(dążenia do) korzystnych umów handlowych” jest sformułowane w niejasny sposób i nie odnosi się do poruszanej tu kwestii, tj. zamówień publicznych.

Poprawka 4

Motyw 16

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Aby zrealizować cele programu oraz ułatwić życie obywatelom i przedsiębiorstwom, należy wprowadzić w życie wysokiej jakości usługi publiczne zorientowane na użytkownika. Oznacza to, że administracje publiczne powinny zacząć stosować nowe metody pracy, wyeliminować podziały między różnymi częściami administracji i zaangażować się we współtworzenie tych usług publicznych z udziałem obywateli i przedsiębiorstw. Ponadto ciągły i stały wzrost działalności transgranicznej na rynku wewnętrznym wymaga zapewnienia aktualnych informacji na temat praw przedsiębiorstw i obywateli, ale również informacji wyjaśniających formalności administracyjne. Ponadto zasadniczego znaczenia nabiera udzielanie porad prawnych oraz pomocy w rozwiązaniu problemów, które występują na szczeblu międzynarodowym. Niezbędne jest także połączenie krajowych administracji w prosty i skuteczny sposób, jak również ocena sposobu funkcjonowania rynku wewnętrznego w terenie. Program powinien zatem wspierać istniejące narzędzia służące do zarządzania rynkiem wewnętrznym, tj.: portal „Twoja Europa”, który powinien być podstawą przyszłego jednolitego portalu cyfrowego, portal „Twoja Europa – Porady”, system SOLVIT, system wymiany informacji na rynku wewnętrznym oraz tabela wyników jednolitego rynku w celu ułatwienia życia obywatelom i handlu transgranicznego przedsiębiorstwom.</p>	<p>Aby zrealizować cele programu oraz ułatwić życie obywatelom i przedsiębiorstwom, należy wprowadzić w życie wysokiej jakości usługi publiczne zorientowane na użytkownika. Oznacza to, że administracje publiczne powinny zacząć stosować nowe metody pracy, wyeliminować podziały między różnymi częściami administracji i zaangażować się we współtworzenie tych usług publicznych z udziałem obywateli i przedsiębiorstw. Ponadto ciągły i stały wzrost działalności transgranicznej na rynku wewnętrznym wymaga zapewnienia aktualnych informacji na temat praw przedsiębiorstw i obywateli, ale również informacji wyjaśniających formalności administracyjne. Ponadto zasadniczego znaczenia nabiera udzielanie porad prawnych oraz pomocy w rozwiązaniu problemów, które występują na szczeblu międzynarodowym. Niezbędne jest także połączenie krajowych administracji w prosty i skuteczny sposób, jak również ocena sposobu funkcjonowania rynku wewnętrznego w terenie. Program powinien zatem wspierać istniejące narzędzia służące do zarządzania rynkiem wewnętrznym, tj.: portal „Twoja Europa”, który powinien być podstawą przyszłego jednolitego portalu cyfrowego, portal „Twoja Europa – Porady”, system SOLVIT, system wymiany informacji na rynku wewnętrznym oraz tabela wyników jednolitego rynku w celu ułatwienia życia obywatelom i handlu transgranicznego przedsiębiorstwom.</p> <p><i>Aby zapewnić pełne wykorzystanie tych narzędzi zarządzania, należy również podjąć działania mające na celu podniesienie świadomości, w szczególności na temat portalu Twoja Europa, wśród władz lokalnych i regionalnych oraz innych organizacji, które wspierają obywateli i przedsiębiorstwa w terenie.</i></p>

Uzasadnienie

Staraniom na rzecz zwiększenia wykorzystania i skuteczności narzędzi zarządzania rynkiem wewnętrznym, takich jak portale internetowe skierowane do obywateli i przedsiębiorstw, muszą towarzyszyć działania na rzecz podnoszenia świadomości na temat ich istnienia i dostępności. Podnoszenie świadomości władz lokalnych i regionalnych oraz ich wybranych przedstawicieli powinno mieć kluczowe znaczenie dla tych wysiłków, biorąc pod uwagę ich rolę w codziennych kontaktach z przedsiębiorstwami i obywatelami, a także w ich wspieraniu.

Poprawka 5

Motyw 23

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Przed MŚP stoją wspólne wyzwania, które nie wpływają w takim samym stopniu na większe przedsiębiorstwa. Są to trudności z pozyskiwaniem finansowania, znalezieniem wykwalifikowanych pracowników, zmniejszeniem obciążeń administracyjnych, rozwijaniem kreatywności i innowacji, z dostępem do rynków i umiędzynarodowieniem działalności. Program powinien w sposób proporcjonalny korygować niedoskonałości rynku, a jednocześnie nie zakłócać konkurencji na rynku wewnętrznym.</p>	<p>Przed MŚP stoją wspólne wyzwania, które nie wpływają w takim samym stopniu na większe przedsiębiorstwa. Są to trudności z pozyskiwaniem finansowania, znalezieniem wykwalifikowanych pracowników, zmniejszeniem obciążeń administracyjnych, rozwijaniem kreatywności i innowacji, z dostępem do rynków i umiędzynarodowieniem działalności. Te wyzwania są szczególnie istotne dla MŚP mających siedzibę na terenach wiejskich lub w regionach peryferyjnych i najbardziej oddalonych. Program powinien w sposób proporcjonalny korygować niedoskonałości rynku, zwracając szczególną uwagę na działania, które przynoszą bezpośrednie korzyści MSP i sieciom przedsiębiorstw, a jednocześnie nie zakłócać konkurencji na rynku wewnętrznym.</p>

Uzasadnienie

Podczas gdy wszystkie MŚP napotykają wyzwania nakreślone w motywie 23, MŚP z obszarów wiejskich lub regionów peryferyjnych zgłaszają większe wyzwania związane ze znalezieniem wykwalifikowanych pracowników i dostępem do infrastruktury, takiej jak łącza szerokopasmowe i inne formy łączności, które są niezbędne do podejmowania innowacji i wspierania działań na rzecz umiędzynarodowienia.

Poprawka 6

Motyw 39

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Sieć Europejskich Centrów Konsumentckich pomaga konsumentom w korzystaniu z praw przysługujących im na mocy unijnych przepisów przy zakupie towarów i usług transgranicznych na rynku wewnętrznym i EOG, w internecie lub podczas podróży. Składająca się z 30 ośrodków sieć, wspólnie finansowana z unijnych programów na rzecz konsumentów od ponad 10 lat, wykazuje swoją wartość dodaną, zwiększając zaufanie konsumentów i przedsiębiorców na rynku wewnętrznym. Zajmuje się ona rozpatrywaniem ponad 100 000 wniosków składanych co roku przez konsumentów i dociera do milionów obywateli za pośrednictwem materiałów, jakie publikuje, i działań informacyjnych. Jest to jedna z najbardziej cenionych unijnych sieci zapewniających pomoc obywatelom, większość jej ośrodków posiada punkty kontaktowe zajmujące się przepisami dotyczącymi rynku wewnętrznego, takimi jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2006/123/WE⁽⁵⁹⁾, a z ocen jej działalności wynika, że ważne jest, by nadal działała. Sieć zamierza także rozwinąć porozumienia o wzajemności z podobnymi podmiotami w państwach trzecich.</p> <p>⁽⁵⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).</p>	<p>Program powinien również wspierać Sieć Europejskich Centrów Konsumentckich, która pomaga konsumentom w korzystaniu z praw przysługujących im na mocy unijnych przepisów przy zakupie towarów i usług transgranicznych na rynku wewnętrznym i EOG, w internecie lub podczas podróży. Składająca się z 30 ośrodków sieć, wspólnie finansowana z unijnych programów na rzecz konsumentów od ponad 10 lat, wykazuje swoją wartość dodaną, zwiększając zaufanie konsumentów i przedsiębiorców na rynku wewnętrznym. Zajmuje się ona rozpatrywaniem ponad 100 000 wniosków składanych co roku przez konsumentów i dociera do milionów obywateli za pośrednictwem materiałów, jakie publikuje, i działań informacyjnych. Jest to jedna z najbardziej cenionych unijnych sieci zapewniających pomoc obywatelom, większość jej ośrodków posiada punkty kontaktowe zajmujące się przepisami dotyczącymi rynku wewnętrznego, takimi jak dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady nr 2006/123/WE⁽⁵⁹⁾, a z ocen jej działalności wynika, że ważne jest, by nadal działała. Sieć Europejskich Centrów Konsumentckich może być również ważnym źródłem informacji o wyzwaniach i problemach napotykanym przez konsumentów na szczeblu lokalnym, które są istotne dla kształtowania polityki Unii i ochrony interesów konsumentów. W związku z tym program powinien umożliwić budowanie i wzmacnianie synergii między reprezentacją konsumentów na szczeblu lokalnym i unijnym w celu wzmocnienia rzecznictwa konsumentów. Sieć zamierza także rozwinąć porozumienia o wzajemności z podobnymi podmiotami w państwach trzecich.</p> <p>⁽⁵⁹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/123/WE z dnia 12 grudnia 2006 r. dotycząca usług na rynku wewnętrznym (Dz.U. L 376 z 27.12.2006, s. 36).</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 7

Motyw 41

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Funkcjonowanie rynków usług finansowych ma szczególnie wpływ na obywateli. Rynki te są kluczowym elementem rynku wewnętrznego i wymagają solidnych ram regulacyjnych i nadzorczych, które zapewniają nie tylko stabilność finansową i zrównoważoną gospodarkę, lecz również wysoki poziom ochrony konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych, w tym inwestorów detalicznych, oszczędzających, posiadaczy polis ubezpieczeniowych, członków funduszy emerytalnych i osób uposażonych, akcjonariuszy indywidualnych, pożyczkobiorców oraz MŚP. Ważne jest, by zwiększyć ich zdolność do uczestnictwa w kształtowaniu polityki dla sektora finansowego.</p>	<p>Funkcjonowanie rynków usług finansowych ma szczególnie wpływ na obywateli. Rynki te są kluczowym elementem rynku wewnętrznego i wymagają solidnych ram regulacyjnych i nadzorczych, które zapewniają nie tylko stabilność finansową i zrównoważoną gospodarkę, lecz również wysoki poziom ochrony konsumentów i innych użytkowników końcowych usług finansowych, w tym inwestorów detalicznych, oszczędzających, posiadaczy polis ubezpieczeniowych, członków funduszy emerytalnych i osób uposażonych, akcjonariuszy indywidualnych, pożyczkobiorców oraz MŚP. Ważne jest, by zwiększyć ich zdolność do uczestnictwa w kształtowaniu polityki dla sektora finansowego oraz wspierać działania podnoszące świadomość na temat praw konsumentów tej dziedzinie, w tym na temat procedur dochodzenia roszczeń w stosownych przypadkach.</p>

Uzasadnienie

Należy z zadowoleniem przyjąć starania na rzecz zwiększenia udziału konsumentów i użytkowników końcowych w kształtowaniu polityki dla sektora finansowego. Biorąc jednak pod uwagę możliwości nadużyć lub niewłaściwego zarządzania w sektorze finansowym, które mają wpływ na życie obywateli, kwestia podnoszenia świadomości w tej dziedzinie ochrony konsumenta powinna być przedmiotem szczególnej uwagi.

Poprawka 8

Motyw 58

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Działania realizowane w ramach poprzednich programów i linii budżetowych okazały się odpowiednie i powinny zostać zachowane. Nowe działania wprowadzone w ramach tego programu mają na celu wzmocnienie w szczególności dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego. W celu uproszczenia i zwiększenia elastyczności realizacji programu, a przez to skutecznego osiągnięcia jego celów, działania powinny zostać zdefiniowane wyłącznie w kategoriach ogólnych. Orientacyjny wykaz działań dotyczących konkretnych celów w dziedzinie konkurencyjności lub konkretnych działań wynikających z wymogów regulacyjnych, np. w obszarze normalizacji, regulacji dotyczących łańcucha żywnościowego i statystyk europejskich powinien również zostać włączony do programu.</p>	<p>Działania realizowane w ramach poprzednich programów i linii budżetowych okazały się odpowiednie i powinny zostać zachowane. Nowe działania wprowadzone w ramach tego programu mają na celu wzmocnienie w szczególności dobrze funkcjonującego rynku wewnętrznego. W celu uproszczenia i zwiększenia elastyczności realizacji programu, a przez to skutecznego osiągnięcia jego celów, działania powinny zostać zdefiniowane wyłącznie w kategoriach ogólnych. Orientacyjny wykaz działań dotyczących konkretnych celów w dziedzinie konkurencyjności lub konkretnych działań wynikających z wymogów regulacyjnych, np. w obszarze nadzoru rynku i bezpieczeństwa produktów, konsumentów, normalizacji, regulacji dotyczących łańcucha żywnościowego i statystyk europejskich powinien również zostać włączony do programu.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 9

Artykuł 1 punkt 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Przedmiot</p> <p>Niniejsze rozporządzenie ustanawia program na rzecz poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego i zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, oraz przedsiębiorstw społecznych, sieci przedsiębiorstw, normalizacji, ochrony konsumentów oraz ramy na potrzeby finansowania opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyk europejskich w rozumieniu art. 13 rozporządzenia (WE) nr 223/2009 („program”).</p> <p>Określa ono cele programu, budżet na lata 2021–2027, formy finansowania unijnego oraz zasady dotyczące przyznawania takiego finansowania.</p>	<p>Przedmiot</p> <p>Niniejsze rozporządzenie ustanawia program na rzecz poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego i zwiększenia konkurencyjności przedsiębiorstw, w tym mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw, oraz ramy na potrzeby finansowania opracowywania, tworzenia i rozpowszechniania statystyk europejskich w rozumieniu art. 13 rozporządzenia (WE) nr 223/2009 („program”).</p>

Uzasadnienie

Zapewnienie spójności co do zakresu programu (zob. w szczególności poprawka do motywu 7).

Poprawka 10

Art. 3 ust. 1 lit. a)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>a) poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego, a w szczególności ochrona i wzmocnienie pozycji obywateli, konsumentów i przedsiębiorstw, szczególnie mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), poprzez egzekwowanie prawa Unii, ułatwienie dostępu do rynku, ustanawianie norm oraz działania na rzecz zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt i roślin oraz dobrostanu zwierząt; wzmocnienie współpracy między właściwymi organami państw członkowskich oraz między właściwymi organami państw członkowskich a Komisją i agencjami zdecentralizowanymi Unii;</p>	<p>a) tworzenie trwałych miejsc pracy, usuwanie nieprawidłowości w funkcjonowaniu rynku i poprawa funkcjonowania rynku wewnętrznego, a w szczególności wzmocnienie lokalnej gospodarki i promowanie gospodarki o obiegu zamkniętym, ochrona i wzmocnienie pozycji obywateli, konsumentów i przedsiębiorstw, szczególnie mikroprzedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP), poprzez egzekwowanie prawa Unii, ułatwienie dostępu do rynku, ustanawianie norm oraz działania na rzecz zdrowia ludzi, zdrowia zwierząt i roślin oraz dobrostanu zwierząt; wzmocnienie współpracy między właściwymi organami państw członkowskich oraz między właściwymi organami państw członkowskich a Komisją i agencjami zdecentralizowanymi Unii;</p>

Uzasadnienie

Nd.

Poprawka 11

Art. 3 ust. 2 lit. a)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
zwiększenie skuteczności rynku wewnętrznego, ułatwienie zapobiegania powstawaniu przeszkód na tym rynku oraz ich usuwania, wspieranie opracowywania, wdrażania i egzekwowania prawa Unii w dziedzinach rynku wewnętrznego towarów i usług, zamówień publicznych i nadzoru rynku, jak również w dziedzinach prawa spółek oraz prawa umów i prawa stosunków pozaumownych, przeciwdziałania praniu pieniędzy, swobodnego przepływu kapitału, usług finansowych i konkurencji, w tym opracowywania narzędzi zarządzania;	zwiększenie skuteczności rynku wewnętrznego, promowanie lokalnego rozwoju gospodarczego , ułatwienie zapobiegania powstawaniu przeszkód na tym rynku oraz ich usuwania, wspieranie opracowywania, wdrażania i egzekwowania prawa Unii w dziedzinach rynku wewnętrznego towarów i usług, w tym w gospodarce społecznej , zamówień publicznych i nadzoru rynku, jak również w dziedzinach prawa spółek oraz prawa umów i prawa stosunków pozaumownych, przeciwdziałania praniu pieniędzy, swobodnego przepływu kapitału, usług finansowych i konkurencji, w tym opracowywania narzędzi zarządzania;

Uzasadnienie

Nd.

Poprawka 12

Artykuł 8 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
e) wspieranie konkurencyjności przedsiębiorstw i całych sektorów gospodarki oraz wspieranie wdrażania innowacji przez MŚP oraz współpracy MŚP w ramach łańcucha wartości poprzez strategiczne łączenie ekosystemów i klastrów, obejmujące wspólną inicjatywę na rzecz klastrów;	e) wspieranie konkurencyjności przedsiębiorstw i całych sektorów gospodarki oraz wspieranie wdrażania innowacji przez MŚP, a w szczególności przyjmowania przez nie nowych modeli biznesowych, w tym tych związanych z gospodarką społeczną i gospodarką dzielenia się, jak również wdrażania współpracy MŚP w ramach łańcucha wartości poprzez strategiczne łączenie ekosystemów i klastrów, obejmujące wspólną inicjatywę na rzecz klastrów;

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji dotyczący ustanowienia nowego programu na rzecz jednolitego rynku w celu poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego w okresie 2021–2027, mającego na celu wzmocnienie zarządzania, wspieranie konkurencyjności MŚP, poprawę ochrony konsumentów i egzekwowanie praw konsumentów, promowanie zdrowia ludzi, zwierząt i roślin oraz dobrostanu zwierząt, a także zapewnienie odpowiednich europejskich ram statystycznych.

2. Uznaje, że rynek wewnętrzny jest jednym z głównych sukcesów UE, ale musi on nieustannie adaptować się do szybko zmieniającego się otoczenia, charakteryzującego się cyfryzacją i globalizacją. Zauważa, że wciąż istnieją istotne bariery dla prawidłowo funkcjonującego rynku wewnętrznego i że pojawiają się nadal nowe przeszkody.

3. Uznaje, że dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego zasadnicze znaczenie ma zapewnienie obywatelom i przedsiębiorstwom informacji o ich prawach, władzom publicznym wiedzy o tym, jak stosować przepisy, oraz sądom specjalistycznej wiedzy i kompetencji do ich egzekwowania. W związku z tym istotne jest, by systemy edukacji poszczególnych krajów przekazywały podstawową wiedzę o UE, co zagwarantuje, że stopniowo wszyscy młodzi obywatele będą znali swoje prawa i będą mogli lepiej spożytkować korzyści wynikające z rynku wewnętrznego.

4. Podkreśla ciągle wyzwanie, przed którym stoją MŚP w dostępie do finansowania, bieżących obciążeń administracyjnych związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej, trudności, jakie napotykają w związku z wykorzystywaniem możliwości poprzez umiędzynarodowienie i niezdolnością do wystarczającego czerpania korzyści z jednolitego rynku; prowadzi to do dalszego rozdrobnienia i anomalii rynkowych w wielu sektorach i regionach, kosztem zarówno przedsiębiorstw, jak i konsumentów; z zadowoleniem przyjmuje nacisk, jaki Komisja położyła na zwiększenie wsparcia dla sektora MŚP za pośrednictwem tego programu.

5. Odnotowuje, że rozwój narzędzi informacyjnych i programów szkoleniowych ma ogromne znaczenie dla właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego i musi opierać się na solidnej analizie danych, badaniach i ocenach przeprowadzanych w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi i ich kompetentnymi organami, w tym z władzami regionalnymi i lokalnymi.

6. Uznaje szeroki zakres programu i cel, jakim jest usprawnienie wysiłków na rzecz lepszej koordynacji zarządzania rynkiem wewnętrznym, ale zauważa, że zapewnienie jego skutecznej koordynacji będzie wymagające z punktu widzenia zarządzania.

7. Podkreśla, że program musi być na tyle elastyczny, by szybko i proaktywnie reagować na wszelkie zakłócenia w funkcjonowaniu rynku wewnętrznego lub na zakłócenia w handlu dla MŚP, które mogłyby na przykład wynikać z ewentualnych negatywnych skutków brexitu.

Jednolity rynek

8. Przyznaje, że jednolity rynek stanowi rdzeń integracji gospodarczej i politycznej UE, którą tworzy 500 milionów konsumentów i 21 milionów przedsiębiorstw i którą wspiera znacząca ilość aktów prawnych, gwarantujących swobodny przepływ osób, towarów, kapitału i usług w całej UE oraz w szerszym Europejskim Obszarze Gospodarczym ⁽¹⁾.

9. Przypomina, że zgodnie z art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej rynek wewnętrzny Unii Europejskiej „działa na rzecz trwałego rozwoju Europy, którego podstawą jest zrównoważony wzrost gospodarczy oraz stabilność cen, społeczna gospodarka rynkowa o wysokiej konkurencyjności zmierzająca do pełnego zatrudnienia i postępu społecznego oraz wysoki poziom ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego. Wspiera postęp naukowo-techniczny.

10. Stwierdza, że wniosek Komisji jest zgodny z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

11. Konkurencja na jednolitym rynku powinna przyczynić się do realizacji tych celów, m.in. poprzez zapewnienie konsumentom i przedsiębiorstwom najkorzystniejszych ekonomicznie cen, zwłaszcza poprzez niższe koszty transakcji i większy rynek zapewniający korzyści skali, zachęcając do większej innowacyjności i zapewniając szybsze reagowanie na potrzeby konsumentów w uczciwych i równych warunkach działania przy jednoczesnym unikaniu wszelkich form dumpingu. Jednak uważa, że obywatele, przedsiębiorstwa i inne podmioty gospodarcze muszą być lepiej informowani o korzyściach płynących z jednolitego rynku i uznaje, że w tym zadaniu ważną rolę do odegrania mają władze lokalne i regionalne.

12. Odnotowuje, że jednolity rynek jest procesem ciągłym i pozostaje niepełny w ważnych aspektach oraz że lepiej funkcjonujący jednolity rynek i usunięcie pozostałych barier handlowych, głównie w sektorze usług i jednolitego rynku cyfrowego, znacznie pobudziłyby wzrost gospodarczy.

⁽¹⁾ Opinia KR-u – Usprawnienie jednolitego rynku (ECON-VI/010).

Jednolity rynek usług

13. Uznaje wysiłki Komisji na rzecz dalszego zwiększenia swobody świadczenia usług w Europie, w szczególności w kontekście pakietu usług⁽²⁾, gdyż należy wykonać wiele pracy, jak wykazano w przeglądzie partnerskim Komisji Europejskiej, dotyczącym wdrażania dyrektywy usługowej, co potwierdza, że nadal istnieje zbyt wiele przeszkód, w tym ograniczenia w zakresie prawa do zakładania przedsiębiorstw⁽³⁾. Uważa jednocześnie, że na szczeblu UE potrzebna jest większa przejrzystość regulacyjna w odniesieniu do usług związanych z gospodarką współpracy.

14. Uważa, że ważne jest, aby nowe programy przyczyniały się do poprawy funkcjonowania rynku wewnętrznego usług, i zastanawia się, w jaki sposób narzędzia rynku wewnętrznego można skuteczniej wdrażać, aby zapewnić bardziej zintegrowany rynek usług.

Jednolity rynek towarów

15. Uznaje, że nadal istnieje poważny problem z egzekwowaniem przepisów UE dotyczących produktów ze zbyt dużą liczbą produktów niespełniających wymogów na rynku. Sugeruje, iż istnieje pilna potrzeba wyraźnego promowania marki i widoczności oraz unikania powielania licznych instrumentów, które istnieją lub są proponowane w celu zapewnienia, aby obywatele i przedsiębiorstwa rozumieli obowiązujące przepisy, swoje prawa i obowiązki, a także możliwości, jakimi dysponują w sytuacji, gdy uznają, że przepisy zostały naruszone.

16. Zauważa, że istnieje ponad 500 organów nadzoru rynku w całej Europie, z których wiele ma ograniczone zasoby oraz niską zdolność do zniechęcania do naruszania obowiązujących przepisów. Zaleca, by oprócz zwiększania współpracy i zapewniania lepiej zintegrowanych sieci, obszary te otrzymywały więcej bezpośredniego finansowania. Zdecydowanie zaleca, aby krajowe organy ochrony konkurencji dysponowały właściwymi zasobami i były dzięki temu niezależne od rządu w celu skutecznego wykonywania swojej pracy, co wspierać muszą odpowiednio wymiar sprawiedliwości i sądy w państwach członkowskich przy jednoczesnym respektowaniu rozmaitych kompetencji takich władz. Jest to absolutną koniecznością, jeśli ma zostać osiągnięte skuteczne wdrażanie prawa UE w terenie.

Normy

17. Z zadowoleniem przyjmuje stałe zobowiązanie Komisji do zastąpienia 28 norm krajowych jedną normą europejską. Z zadowoleniem przyjmuje również większe wykorzystanie systemów i procedur informatycznych w celu zmniejszenia obciążeń administracyjnych i dzielenia się informacjami z zainteresowanymi stronami. Zaleca podjęcie odpowiednich kroków w celu zapewnienia właściwego zaangażowania MŚP w opracowywanie norm dla zapewnienia odpowiedniej przejrzystości i uniknięcia w tym procesie ewentualnej dominacji większych przedsiębiorstw lub struktur.

Zamówienia publiczne

18. Podkreśla, że władze lokalne i regionalne mają ważne obowiązki w zakresie wdrażania polityk i prawodawstwa UE, również w obszarach dobrobytu konsumentów (tam, gdzie są blisko obywateli) i zamówień publicznych.

19. Popiera cel polegający na poprawie zdolności władz krajowych, regionalnych i lokalnych do lepszego wdrażania obecnie obowiązujących przepisów, ale sugeruje, że złożoność prawa zamówień publicznych może stanowić przeszkodę w większym udziale MŚP w procesie zamówień publicznych.

20. Podkreśla znaczenie współpracy Komisji z władzami krajowymi, regionalnymi i lokalnymi, jeżeli ma zostać osiągnięty cel rynku zamówień publicznych, który jest konkurencyjny, otwarty i dobrze regulowany. Konieczne jest, aby środki publiczne były jak najlepiej wykorzystywane.

Narzędzia zarządzania jednolitym rynkiem

21. Z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do ciągłego inwestowania w istniejące narzędzia zarządzania jednolitym rynkiem, takie jak portal Twoja Europa i sieć SOLVIT; uważa, że należy dołożyć starań w celu promowania korzystania z tych narzędzi w terenie, wśród obywateli, konsumentów i władz na różnych poziomach, w celu poprawy możliwości znalezienia tych narzędzi w internecie i zwiększenia ich zdolności do dostarczania aktualnych informacji; zaleca znacznie większe zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych we wdrażanie tych narzędzi zarządzania w celu poprawy ich funkcjonowania. Jednocześnie odnotowuje, że udoskonalenia narzędzi, o których mowa, nie powinny prowadzić do obciążeń finansowych i administracyjnych dla władz lokalnych i regionalnych.

⁽²⁾ Opinia KR-u – Pakiet usługowy: Dobrze funkcjonująca gospodarka usługowa dla Europy (ECON-VI/022).

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/growth/single-market/services/services-directive/implementation/evaluation_pl.

MŚP i konkurencyjność

22. Uznaje, że MŚP stanowią podstawę gospodarki europejskiej, gdyż stanowią 99 % wszystkich przedsiębiorstw w UE oraz odpowiadają za utworzenie 85 % nowych miejsc pracy w ostatnich 5 latach, oraz że wraz z przedsiębiorczością stanowią klucz do wzrostu gospodarczego, innowacji i tworzenia miejsc pracy. Popiera wezwania do stworzenia stabilnych ram UE po 2020 r. oraz do większego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych we wspieranie środowiska biznesowego i rozwój partnerstw publiczno-prywatnych ⁽⁴⁾.

23. Uznaje, iż kluczową kwestią jest zapewnienie, aby różne programy UE uzupełniały, a nie konkurowały ze środkami wspierającymi przedsiębiorstwa, dostępnymi na poziomie państw członkowskich. Dlatego też zdecydowanie zaleca, aby punkt kompleksowej obsługi zapewniał środki wspierające dla MŚP w ramach programu jednolitego rynku oraz środki, które udostępniają organy krajowe i regionalne.

24. Odnotowuje propozycję, by instrument gwarancji kredytowych, który obecnie funkcjonuje w ramach programu COSME, został przydzielony w ramach Funduszu InvestEU w następnym okresie finansowania. W kontekście powyższego zaleca dalsze korzystanie z pośredników, którzy mają długoletnie relacje z MŚP, ale wyraża obawy, że nie wszystkie państwa członkowskie mogą dysponować strukturami na szczeblu krajowym lub regionalnym, aby mogły umożliwić dostęp do funduszy gwarancyjnych w ramach InvestEU. MŚP mogłyby mieć trudności z uzyskaniem dostępu do funduszy gwarancji kredytowych w InvestEU, gdyby instytucje pośredniczące nie były wystarczająco obecne na całym terytorium wszystkich państw członkowskich i zaleca, aby instytucje europejskie współpracowały z państwami członkowskimi, aby zagwarantować, że MŚP będą miały jednolite warunki dostępu do finansowania we wszystkich państwach członkowskich.

25. Wzywa UE do zagwarantowania, aby fundusze gwarancyjne zawierały element równowagi regionalnej w ramach inicjatywy InvestEU, ponieważ będzie to miało szczególne znaczenie dla władz lokalnych i regionalnych, zwłaszcza tych reprezentujących mniej uprzywilejowane regiony.

26. Zwraca się o szersze wyjaśnienie dotyczące budżetu przydzielonego na gwarancję dla MŚP w ramach programu COSME i udostępnionego funduszowi gwarancyjnemu powiązanemu z programem InvestEU oraz tego, w jaki sposób będzie on wspierać finansowanie wysokiego ryzyka dla MŚP, zwłaszcza w bardziej odległych i peryferyjnych regionach.

27. Z naciskiem podkreśla potrzebę konkretnej wzmianki o programie Small Business Act, który pozostaje nadrzędnymi ramami dla polityki UE w zakresie MŚP. Jego wytyczne strategiczne muszą być uwzględniane przy przyjmowaniu rocznych programów działań zapewniających wsparcie MŚP. W tym kontekście uważa za równie istotne odniesienie do sieci pełnomocników ds. MŚP ze względu na jego rolę w dostosowaniu wszystkich polityk na szczeblu UE, które mają wpływ na MŚP. Podkreśla, że zasada „najpierw myśl na małą skalę”, która zapewnia uwzględnienie interesów MŚP na bardzo wczesnym etapie kształtowania polityki, powinna mieć zastosowanie do programu jednolitego rynku i wszystkich odpowiednich programów w nowych wieloletnich ramach finansowych.

28. Domaga się dalszych szczegółów na temat przyszłej roli i dążeń Europejskiej Sieci Przedsiębiorczości, biorąc pod uwagę wyzwania dla MŚP określone przez Komisję, oraz na temat sposobu, w jaki proponuje się dopasować sieć do tych wyzwań w dobie cyfryzacji i globalizacji, aby lepiej dostosować się do potrzeb przedsiębiorstw i wsparcia udzielanego przez państwa członkowskie.

29. Z zadowoleniem przyjmuje kontynuację programu, który nazywany był „Erasmusem dla młodych przedsiębiorców (EYE), i zauważa, że nazwa ta została zmieniona na „program doradztwa dla młodych przedsiębiorców” ze względu na jego znaczący wkład we wzmocnienie środowiska biznesowego i zachęcanie do przedsiębiorczości. Zdecydowanie wspiera możliwość rozszerzenia zakresu geograficznego programu, tak aby zapewnić młodym przedsiębiorcom większe możliwości.

30. Zdecydowanie popiera rozwój sieci ekosystemów przedsiębiorczości i klastrów w Europie, jak wcześniej stwierdził KR ⁽⁵⁾; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do dalszego rozwijania wspólnych inicjatyw na rzecz klastrów i wspierania rozwoju wspólnych działań i strategii partnerstwa ponadnarodowego, a także zapewnienia niezbędnych powiązań z ośrodkami innowacji cyfrowych UE.

⁽⁴⁾ Opinia KR-u – Przyszłość programu COSME po 2020 r.: perspektywa regionalna i lokalna (ECON-VI/027).

⁽⁵⁾ Opinia KR-u – Wspieranie przedsiębiorstw typu start-up i scale-up w Europie: perspektywa lokalna i regionalna (ECON-VI/021).

31. Zwraca uwagę, że kluczowe znaczenie ma kwestia ułatwienia dostępu do finansowania dla najszerzej grupy MŚP działających na różnych obszarach, a władze lokalne i regionalne mają do odegrania rolę w rozpowszechnianiu informacji i ukierunkowanej komunikacji z beneficjentami na temat różnych instrumentów oraz programów wsparcia dostępnych dla MŚP, we współpracy z instytucjami pośredniczącymi.

32. Dostrzega dodatkowe wyzwania, przed jakimi stoją MŚP z obszarów wiejskich, regionów peryferyjnych lub regionów w trudnej sytuacji demograficznej, na przykład w dostępie do wykwalifikowanej siły roboczej i infrastruktury, takiej jak łącza szerokopasmowe i inne formy łączności, które są konieczne do podejmowania innowacji i wspierania działań związanych z umiędzynarodowieniem. Domaga się większej jasności ze strony Komisji, w jaki sposób program uwzględni te znaczące wyzwania.

33. Przypomina o zobowiązaniu Komisji Europejskiej wobec regionów najbardziej oddalonych, aby uwzględnić szczególne potrzeby działających tam przedsiębiorstw w przyszłych programach wspierania MŚP, aby zwiększyć ich konkurencyjność na rynkach międzynarodowych, a także wesprzeć proces ich integracji w obrębie rynku wewnętrznego UE.

Polityka konkurencji

34. Z zadowoleniem przyjmuje stałe zaangażowanie Komisji w zapewnienie uczciwej konkurencji na rynku wewnętrznym poprzez inwestowanie w narzędzia i wiedzę fachową, aby umożliwić skuteczne egzekwowanie reguł konkurencji w gospodarce cyfrowej. Bardziej ogólnie podkreśla potrzebę stałego i skutecznego zaangażowania Komisji i krajowych organów ds. konkurencji.

Statystyki

35. Uznaje znaczenie dostępności wysokiej jakości danych statystycznych w celu wspierania procesu podejmowania decyzji opartych na dowodach i kwestionuje włączenie europejskiego programu statystycznego do programu na rzecz jednolitego rynku, biorąc pod uwagę znaczenie widoczności i niezależności programu statystycznego. Zauważa, że na szczeblu lokalnym i regionalnym brakuje statystyk o wystarczającej szczegółowości i terminowości, oraz wzywa Eurostat w porozumieniu z krajowymi urzędami statystycznymi do zajęcia się tą kwestią.

36. Zaleca, by utrzymać w przyszłości obecną formę prawną Europejskiego programu statystycznego, tj. by ustanawiać go w oddzielnym i niezależnym rozporządzeniu.

37. Z zadowoleniem przyjmuje włączenie wskaźników dotyczących regionów, zwłaszcza regionów najbardziej oddalonych, do działań kwalifikujących się do finansowania w ramach Europejskiego programu statystycznego. Apeluje, by do działań tych zaliczać nie tylko dostarczanie już istniejących informacji, ale także gromadzenie dodatkowych danych i tworzenie nowych wskaźników, które byłyby bardziej odpowiednie i lepiej odzwierciedlały warunki w regionach najbardziej oddalonych.

Konsument, ochrona konsumentów i polityka żywnościowa

38. Z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie w ramach nowego programu do egzekwowania praw konsumenta i zapewnienia wysokiego poziomu ochrony konsumentów, bezpieczeństwa produktów i pomocy konsumentom w przypadku wystąpienia problemów. Zauważa, że narzędzia określone w programie będą zarówno ostrzegać konsumentów przed niebezpiecznymi produktami, jak i udostępniać centra konsumenckie online, aby pomóc obywatelom w rozwiązywaniu problemów, ale sugeruje, że skuteczna i większa reprezentacja dla konsumentów poprzez odpowiednie finansowanie niezależnych organów wzmocni zdolność takich organów do skutecznego angażowania się w kwestie związane z jednolitym rynkiem, mające wpływ na konsumentów, w tym dostęp do wymiaru sprawiedliwości.

39. Docenia uznanie, że funkcjonowanie rynków usług finansowych wpływa zwłaszcza na obywateli, i podkreśla, że program musi skutecznie wspierać prawa konsumentów i podnoszenie świadomości w tej dziedzinie. Odnotowuje zobowiązanie do dalszego wspierania większego zaangażowania konsumentów w kształtowanie polityki unijnej w usługach finansowych oraz środków służących lepszemu zrozumieniu sektora finansowego. Wzywa Komisję do kontynuowania prac w tym względzie we współpracy z organizacjami konsumenckimi z całej UE.

40. Ponadto podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiedniego finansowania dla organizacji konsumenckich, aby mogły skutecznie bronić interesów konsumentów i działać jako wykwalifikowane podmioty w ramach procedur zbiorowego dochodzenia roszczeń. Zwraca uwagę na fakt, że organizacje konsumenckie, szczególnie w mniejszych państwach członkowskich, są szczególnie zaniepokojone.

41. Z zadowoleniem przyjmuje wprowadzenie określonego „komponentu żywnościowego” w nowym programie jednolitego rynku. Jako największy sektor produkcyjny w UE, przemysł spożywczy potrzebuje silnego, konkurencyjnego i zrównoważonego łańcucha dostaw, opartego na stabilnych ramach regulacyjnych i lepszym funkcjonowaniu wzajemnego uznawania w niezharmonizowanych dziedzinach.

42. Ponawia swój postulat dotyczący środków politycznych mających na celu stymulowanie i podtrzymywanie rozwoju systemów produkcji i konsumpcji żywności, które wspierają zrównoważone praktyki produkcyjne, zmniejszając w ten sposób wpływ na środowisko i zwiększając bezpieczeństwo żywnościowe dzięki produktom wysokiej jakości po rozsądnych cenach, jak wyrażono w poprzednich opiniach ⁽⁶⁾. Pragnie zwrócić uwagę na fakt, że zamówienia publiczne w sektorze spożywczym mogą być katalizatorem kierującym produkcję żywności w kierunku bardziej zrównoważonej ścieżki; w związku z tym zaleca środki ułatwiające szkolenie urzędników zajmujących się zamówieniami publicznymi na produkty spożywcze oraz tworzenie sieci wspierających właściwe organy krajowe, regionalne i lokalne.

Podejście do programowania

43. Uznaje nowe podejście do programowania zaproponowane przez Komisję, które zasadniczo powinno przynieść poprawę efektywności i oszczędności, zapewnić pewien stopień elastyczności w liniach budżetowych, aby móc reagować na zmieniające się okoliczności i poprawić dostawę i wykonanie; zauważa, że jest to przede wszystkim kwestia wewnętrznej koordynacji administracyjnej i nie jest jasne, czy podejście oparte na jednym programie doprowadzi do samodzielnego wygenerowania niezbędnych synergii i oszczędności.

44. Odnotowuje, że linie budżetowe zawarte w programie obejmują wiele dyrekcji generalnych i zastanawia się, jak będzie to działać w praktyce. Zauważa, że cel polegający na osiągnięciu elastyczności linii budżetowych może okazać się trudny do realizacji w praktyce, ponieważ struktury dla tego celu nie zostały jeszcze zdefiniowane.

45. Podkreśla, że linie budżetowe nie są przejrzyste, ponieważ w niektórych przypadkach koszty administracyjne są jasno określone, ale w innych nie. Proponuje, aby rodzaj budżetu pomocy technicznej był jaśniej określony, tak aby oddzielić koszty programowania od kosztów związanych z przedsięwzięciem rzeczywistych środków.

Bruksela, dnia 5 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

⁽⁶⁾ Opinia KR-u – W kierunku polityki UE z dotyczącej zrównoważonej żywności (NAT-VI/014).

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Program „Cyfrowa Europa” na lata 2021–2027

(2019/C 86/14)

Sprawozdawca:	Markku MARKKULA (FI/EPL), członek Rady Miasta Espoo
Dokumenty źródłowe:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Cyfrowa Europa” na lata 2021–2027
	COM(2018) 434 final
	Dokument roboczy służb Komisji – Streszczenie oceny skutków – towarzyszący dokumentowi: wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Cyfrowa Europa”
	SWD(2018) 306 final
	Dokument roboczy służb Komisji – Ocena skutków – towarzyszący dokumentowi: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Cyfrowa Europa” na lata 2021–2027
	SWD(2018) 305 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 2 – litera e

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
e) „centrum innowacji cyfrowych” oznacza podmiot prawny wyznaczony lub wybrany w otwartej i konkurencyjnej procedurze w celu realizacji zadań w ramach programu, w szczególności zapewniający dostęp do wiedzy technicznej i zaplecza doświadczalnego, takiego jak sprzęt i oprogramowanie, w celu umożliwienia cyfrowej transformacji przemysłu;	e) „centrum innowacji cyfrowych” oznacza podmiot prawny lub konsorcjum podmiotów prawnych wyznaczony (-e) lub wybrany(-e) w otwartej i konkurencyjnej procedurze w celu realizacji zadań w ramach programu, w szczególności zapewniający(-e) dostęp do wiedzy technicznej i zaplecza doświadczalnego, takiego jak sprzęt i oprogramowanie, w celu umożliwienia cyfrowej transformacji przemysłu;

Uzasadnienie

Przy tworzeniu sieci centrów innowacji cyfrowych ważne jest, aby zapewnić dostateczny zasięg dla wszystkich regionów; celem jest posiadanie centrum innowacji cyfrowych w każdym regionie. Umożliwienie prowadzenia centrum innowacji cyfrowych przez konsorcjum wzmocniłoby bazę sieci poprzez zaangażowanie kilku zainteresowanych stron, takich jak uniwersytety, ośrodki badawcze, centra innowacji itp.

Procedura oceny powinna zapewnić, by sieć pozostała wyważona zarówno pod względem regionalnym, jak i tematycznym, mogąc jednocześnie świadczyć wysokiej jakości usługi. Procedury wyboru kandydatów powinny być prowadzone z punktu widzenia całej sieci, tak aby można było stworzyć skuteczne synergie między centrami innowacji cyfrowych. To kolejny dobry powód, aby umożliwić prowadzenie centrum innowacji cyfrowych przez konsorcjum podmiotów prawnych.

Wymóg dotyczący podmiotu prawnego nakłada niepotrzebne ograniczenia, dlatego też należy nadać więcej elastyczności praktycznym rozwiązaniom. Aby uwydatnić niewielkie struktury, koordynację można również powierzyć podmiotowi prawnemu w konsorcjum lub sieci podmiotów prawnych.

Poprawka 2

Artykuł 3 – ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Program ma następujący cel ogólny: wspieranie procesu cyfrowej transformacji europejskiej gospodarki i europejskiego społeczeństwa oraz zapewnienie płynących z niej korzyści obywatelom Unii i unijnym przedsiębiorstwom. Program:</p> <p>(a) zwiększy zdolność Europy w kluczowych obszarach technologii cyfrowych poprzez wdrożenia na wielką skalę;</p> <p>(b) zapewni szersze upowszechnienie i większą absorpcję tych technologii w obszarach interesu publicznego oraz w sektorze prywatnym;</p>	<p>Program ma następujący cel ogólny: wspieranie procesu cyfrowej transformacji europejskiej gospodarki i europejskiego społeczeństwa na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim oraz zapewnienie płynących z niej korzyści obywatelom Unii i unijnym przedsiębiorstwom. Program:</p> <p>(a) zwiększy zdolność Europy w kluczowych obszarach technologii cyfrowych poprzez wdrożenia na wielką skalę;</p> <p>(b) zapewni szersze upowszechnienie i większą absorpcję tych technologii w obszarach interesu publicznego oraz w sektorze prywatnym;</p> <p>(c) przyspieszy proces cyfrowej transformacji za sprawą rozszerzenia współpracy na poziomie lokalnym i rozwoju europejskich partnerstw.</p>

Uzasadnienie

Zgodnie z zasadą pomocniczości program „Cyfrowa Europa” musi obejmować wielopoziomowy system rządzenia. Rezultaty programu „Cyfrowa Europa” można wypracować za sprawą skutecznej realizacji na poziomie miast i regionów, przy ścisłej współpracy między uniwersytetami, innymi instytucjami edukacyjnymi i instytutami badawczymi, a także z lokalnymi przedstawicielami sektorów przemysłu. Wielopoziomowy system rządzenia jest ważny, aby zamknąć europejską przepaść innowacyjną. Przykładowo, za pomocą programu „Cyfrowa Europa” można skalować wysokowydajne ekosystemy obliczeniowe w UE, aby objąć wszystkie segmenty łańcucha wartości w nauce i przemyśle.

Poprawka 3

Artykuł 5 – litera d) nowa i e) nowa

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;"><i>Sztuczna inteligencja</i></p> <p>Interwencja finansowa Unii w ramach celu szczegółowego nr 2 „Sztuczna inteligencja” służy realizacji następujących celów operacyjnych:</p>	<p style="text-align: center;"><i>Sztuczna inteligencja</i></p> <p>Interwencja finansowa Unii w ramach celu szczegółowego nr 2 „Sztuczna inteligencja” służy realizacji następujących celów operacyjnych:</p> <p>d) poprawa jakości i zwiększenie liczby danych w celu wsparcia i przyspieszenia transformacji cyfrowej, by stworzyć gospodarkę opartą na platformach cyfrowych;</p> <p>e) zwiększenie stopnia wykorzystania technologii, opracowanie innowacyjnych modeli biznesowych, podniesienie świadomości użytkowników i skrócenie czasu procesu od opracowania innowacji do wprowadzenia jej na rynek;</p>

Uzasadnienie

Przejście do gospodarki opartej na platformie cyfrowej to rezultat cyfryzacji. Musimy stworzyć warunki, które pozwolą sprostać tym i innym ważnym wyzwaniom społecznym. Należy mieć na uwadze zmieniającą się rolę miast, obywateli i świata biznesu.

W rozwoju tym zasadnicze znaczenie ma niezbędna jakość i liczba danych. Po pierwsze, musimy zapewnić odpowiednie wskaźniki do mierzenia jakości danych. Po drugie, można opracować algorytmy do oceny jakości danych, wykryć dane odbiegające od danych, które nie będą używane w analizie i poprawne informacje w celu uzyskania bardziej niezawodnych odpowiedzi z algorytmów. Po trzecie, jakość danych można poprawić za pomocą środków zwiększających kompletność, porównywalność i harmonogram przepływów danych, które mają być wykorzystywane w usługach cyfrowych opartych na sztucznej inteligencji na szczeblu administracji krajowej i regionalnej.

Środków tych nie wymienia się wyraźnie w programie „Cyfrowa Europa”, chociaż tekst zawiera odniesienia do integralności danych i poufności danych oraz odniesienia do ogólnej roli oprogramowania i bibliotek algorytmów.

Jakość i integralność danych trzeba ponadto uzupełnić środkami zabezpieczającymi integralność praw jednostki dotyczących jej danych oraz jakość z punktu widzenia zdolności do utrzymania odpowiedniego poziomu bezpieczeństwa informacji i danych osobowych.

Poprawka 4

Artykuł 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Interwencja finansowa Unii w ramach celu szczegółowego nr 4 „Zaawansowane umiejętności cyfrowe” wspiera rozwój zaawansowanych umiejętności cyfrowych w dziedzinach objętych wsparciem niniejszego programu, przyczyniając się w ten sposób do zwiększenia puli talentów w Europie i podnoszenia poziomu profesjonalizmu, zwłaszcza w odniesieniu do obliczeń wielkiej skali, analizy dużych zbiorów danych, cyberbezpieczeństwa, technologii rozproszonego rejestru, robotyki i sztucznej inteligencji. Interwencja finansowa służy realizacji następujących celów operacyjnych:</p> <p>a) wspieranie opracowywania i realizacji długoterminowych szkoleń i kursów dla studentów, informatyków i pracowników;</p> <p>b) wspieranie opracowywania i realizacji krótkoterminowych szkoleń i kursów dla przedsiębiorców, liderów drobnej przedsiębiorczości i pracowników;</p> <p>c) wspieranie szkoleń w miejscu pracy i staży dla studentów, młodych przedsiębiorców i absolwentów.</p>	<p>Interwencja finansowa Unii w ramach celu szczegółowego nr 4 „Zaawansowane umiejętności cyfrowe” wspiera – w sposób uwzględniający aspekt płci – rozwój zaawansowanych umiejętności cyfrowych w dziedzinach objętych wsparciem niniejszego programu, przyczyniając się w ten sposób do zwiększenia puli talentów w Europie i podnoszenia poziomu profesjonalizmu, zwłaszcza w odniesieniu do obliczeń wielkiej skali, analizy dużych zbiorów danych, cyberbezpieczeństwa, technologii rozproszonego rejestru, robotyki i sztucznej inteligencji. Interwencja finansowa służy realizacji następujących celów operacyjnych:</p> <p>a) wspieranie opracowywania i realizacji długoterminowych szkoleń i kursów dla studentów, informatyków i pracowników;</p> <p>b) wspieranie opracowywania i realizacji krótkoterminowych szkoleń i kursów dla przedsiębiorców, liderów drobnej przedsiębiorczości i pracowników;</p> <p>c) wspieranie szkoleń w miejscu pracy i staży dla studentów, młodych przedsiębiorców i absolwentów.</p>

Uzasadnienie

Należy zadbać o to, by przyszły system kształtowania umiejętności cyfrowych uwzględniał również problematykę płci, co pozwoli zagwarantować integracyjny charakter społeczeństwa cyfrowego jutra.

Poprawka 5

Artykuł 8 – ustęp 1 – litery a), g) i nowa j)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p>Wdrażanie, optymalne wykorzystanie zdolności cyfrowych i interoperacyjność.</p> <p>Interwencja finansowa Unii w ramach celu szczegółowego nr 5 „Wdrażanie, optymalne wykorzystanie zdolności cyfrowych i interoperacyjność” służy realizacji następujących celów operacyjnych:</p> <p>a) zapewnienie możliwości wdrożenia i dostępu do najnowszych technologii cyfrowych, zwłaszcza obliczeń wielkiej skali, sztucznej inteligencji i cyberbezpieczeństwa, w sektorze publicznym i obszarach interesu publicznego, takich jak opieka zdrowotna i społeczna, edukacja, sądownictwo, transport, energetyka, środowisko oraz sektor kultury i sektor kreatywny;</p> <p>g) zapewnienie stałej zdolności na poziomie Unii w celu monitorowania, analizowania i dostosowywania się do szybko zmieniających się cyfrowych tendencji, jak również zapewnienie wymiany najlepszych praktyk i włączania ich w główny nurt polityki;</p>	<p>Wdrażanie, optymalne wykorzystanie zdolności cyfrowych i interoperacyjność.</p> <p>Interwencja finansowa Unii w ramach celu szczegółowego nr 5 „Wdrażanie, optymalne wykorzystanie zdolności cyfrowych i interoperacyjność” służy realizacji następujących celów operacyjnych:</p> <p>a) zapewnienie możliwości wdrożenia i dostępu do najnowszych technologii cyfrowych, zwłaszcza obliczeń wielkiej skali, sztucznej inteligencji, bezpieczeństwa informacji i cyberbezpieczeństwa, w sektorze publicznym i obszarach interesu publicznego, takich jak opieka zdrowotna i społeczna, edukacja, sądownictwo, miejskie planowanie przestrzenne, transport, energetyka, zasoby naturalne, leśnictwo, sektor spożywczy, środowisko oraz sektor kultury i sektor kreatywny;</p> <p>g) zapewnienie stałej zdolności na poziomie regionalnym, krajowym i europejskim w celu monitorowania, analizowania i dostosowywania się do szybko zmieniających się cyfrowych tendencji, jak również zapewnienie współtworzenia rozwiązań cyfrowych, wymiany najlepszych praktyk i włączania uczenia się opartego na analizie porównawczej w główny nurt polityki;</p> <p>j) włączenie działań wdrożeniowych programu „Cyfrowa Europa” do regionalnych strategii inteligentnej specjalizacji, programu „Horyzont Europa” oraz innych ważnych europejskich inicjatyw i partnerstw.</p>

Uzasadnienie

Miejskie planowanie przestrzenne, leśnictwo i sektor spożywczy trzeba uwzględnić w wykazie zawartym w lit. a) z uwagi na ich duże znaczenie dla rozwoju społecznego. Inteligentne i zrównoważone rozwiązania cyfrowe w dziedzinie zrównoważonego zarządzania rozwojem miast, zasobami naturalnymi, produkcją żywności i leśnictwem odgrywają strategiczną rolę w radzeniu sobie z różnymi wyzwaniami środowiskowymi związanymi ze zmianą klimatu.

Jak stwierdził KR w swoich priorytetach na lata 2015–2020, wdrożenie w pełni funkcjonującego jednolitego rynku cyfrowego wymaga podejścia oddolnego, nastawienia na przedsiębiorczość i ukierunkowane inwestycje.

Poprawka 6

Artykuł 13 – ustęp 3 (nowy)

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Synergie z innymi programami unijnymi	Synergie z innymi programami unijnymi 3. Program będzie wspierał współpracę oraz partnerstwa na poziomie regionalnym i europejskim, aby zwiększyć skalę innowacyjnych rozwiązań cyfrowych i zapewnić synergii ze strategiami regionalnymi.

Uzasadnienie

KR wskazuje, że ocena skutków zawiera liczne odniesienia do unijnej polityki i programów UE, takich jak EFRR, EFS+, instrument „Łącząc Europę” itp., które są niezbędne do osiągnięcia celów programu „Cyfrowa Europa”. W polityce UE mocno się podkreśla synergiczne wykorzystanie instrumentów UE oraz lokalnych lub regionalnych mechanizmów i finansowania. Pod tym względem program „Cyfrowa Europa” nie ma jednak jasnych procedur i mechanizmów, które pozwoliłyby rozwiązać problem wzajemnego oddziaływania tych instrumentów na wszystkich szczeblach administracji. Nie ma odniesienia do przepisów dotyczących partnerstwa lub wielopoziomowego systemu rządzenia. W związku z tym w danym artykule należy uwzględnić ważną rolę regionów. Komisja Europejska w swojej polityce podkreśla kluczową rolę regionalnych strategii inteligentnej specjalizacji jako naturalnego instrumentu służącego zwiększeniu współpracy na poziomie regionalnym i partnerstw europejskich. Program „Cyfrowa Europa” musi wspierać tę tezę.

Poprawka 7

Artykuł 16 – ustępy 1, 2, 3 i 4

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
Centra innowacji cyfrowych 1. W pierwszym roku realizacji programu tworzy się początkową sieć centrów innowacji cyfrowych. 2. Do celów utworzenia sieci, o której mowa w ust. 1, każde państwo członkowskie wyznacza w drodze otwartej i konkurencyjnej procedury kandydujące podmioty w oparciu o następujące kryteria: (a) odpowiednie kompetencje w zakresie funkcjonowania centrów innowacji cyfrowych; (b) odpowiednia zdolność w zakresie zarządzania, odpowiedni personel oraz odpowiednia infrastruktura;	Europejskie centra innowacji cyfrowych 1. W pierwszym roku realizacji programu tworzy się początkową sieć europejskich centrów innowacji cyfrowych. Centra w ramach tej sieci odgrywają dużą rolę na poziomie regionalnym, jeśli chodzi o rozszerzenie współpracy europejskiej. 2. Do celów utworzenia sieci, o której mowa w ust. 1, każde państwo członkowskie wyznacza w drodze otwartej i konkurencyjnej procedury kandydujące podmioty w oparciu o następujące kryteria: (a) odpowiednie kompetencje w zakresie funkcjonowania centrów innowacji cyfrowych, w tym potencjał i kompetencje dotyczące badań i rozwoju, infrastruktury, ochrony danych, bezpieczeństwa oraz innowacji; (b) odpowiednia zdolność w zakresie zarządzania, odpowiedni personel oraz odpowiednia infrastruktura;

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
(c) środki operacyjne i prawne umożliwiające stosowanie określonych na poziomie Unii przepisów dotyczących zarządzania administracyjnego, zarządzania umowami i zarządzania finansowego;	(c) środki operacyjne i prawne umożliwiające stosowanie określonych na poziomie Unii przepisów dotyczących zarządzania administracyjnego, zarządzania umowami i zarządzania finansowego;
(d) odpowiednie gwarancje finansowe, najlepiej udzielone przez organ publiczny, odpowiadające wysokości środków unijnych, jakimi dany podmiot ma zarządzać.	(d) odpowiednie gwarancje finansowe, najlepiej udzielone przez organ publiczny, odpowiadające wysokości środków unijnych, jakimi dany podmiot ma zarządzać;
3. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie wyboru podmiotów wchodzących w skład początkowej sieci. Podmioty te są wybierane przez Komisję spośród podmiotów kandydujących wskazanych przez państwa członkowskie w oparciu o kryteria wymienione w ust. 2 i następujące dodatkowe kryteria:	(e) dostosowanie do strategii regionalnych.
3. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie wyboru podmiotów wchodzących w skład początkowej sieci. Podmioty te są wybierane przez Komisję spośród podmiotów kandydujących wskazanych przez państwa członkowskie w oparciu o kryteria wymienione w ust. 2 i następujące dodatkowe kryteria:	3. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie wyboru podmiotów wchodzących w skład początkowej sieci. Podmioty te są wybierane przez Komisję spośród podmiotów kandydujących wskazanych przez państwa członkowskie w oparciu o kryteria wymienione w ust. 2 i następujące dodatkowe kryteria:
(a) budżet dostępny na sfinansowanie początkowej sieci;	(a) budżet dostępny na sfinansowanie początkowej sieci;
(b) konieczność zapewnienia przez początkową sieć zaspokojenia potrzeb przemysłu i obszarów interesu publicznego oraz kompleksowego i zrównoważonego zasięgu geograficznego.	(b) konieczność zapewnienia przez początkową sieć zaspokojenia potrzeb przemysłu i obszarów interesu publicznego oraz kompleksowego i zrównoważonego zasięgu geograficznego w całej UE i państwach członkowskich.
4. Kolejne centra innowacji cyfrowych wybiera się w ramach otwartej i konkurencyjnej procedury, tak aby zapewnić jak najszerszy zasięg geograficzny sieci w całej Europie. Liczba podmiotów skupionych w sieci musi być proporcjonalna do populacji poszczególnych państw członkowskich, przy czym w każdym państwie członkowskim musi istnieć przynajmniej jedno centrum innowacji cyfrowych. W celu uwzględnienia szczególnych ograniczeń, z jakimi borykają się regiony najbardziej oddalone w UE, można wyznaczyć konkretne podmioty w celu zaspokojenia ich potrzeb.	4. Kolejne centra innowacji cyfrowych wybiera się w ramach otwartej i konkurencyjnej procedury, tak aby zapewnić jak najszerszy zasięg geograficzny sieci we wszystkich regionach w Europie. Liczba podmiotów skupionych w sieci musi być proporcjonalna do populacji poszczególnych państw członkowskich, przy czym w każdym państwie członkowskim musi istnieć przynajmniej jedno centrum innowacji cyfrowych. W celu uwzględnienia szczególnych ograniczeń, z jakimi borykają się regiony slabo zaludnione i najbardziej oddalone w UE, można wyznaczyć konkretne podmioty w celu zaspokojenia ich potrzeb.

Uzasadnienie

Jeśli chodzi o przyspieszenie transformacji cyfrowej, centra innowacji cyfrowej nie tylko opracowują, ale także dostarczają i pomagają wdrażać innowacyjne technologie w administracji publicznej i prywatnych sektorach przemysłu, wspierając też zmieniającą się rolę miast i regionów. Oprócz zapewnienia dostępu do tych rozwiązań, centra innowacji cyfrowej mogą pomóc w stworzeniu odpowiednich zdolności różnych grup podmiotów do wdrażania innowacyjnych rozwiązań technologicznych na swoich platformach cyfrowych i wspierać projektowanie konkretnej infrastruktury usług cyfrowych wykorzystujących usługi analizy danych. Z tych powodów należy podkreślić silny europejski charakter centrów innowacji cyfrowej, nazywając je europejskimi centrami innowacji cyfrowej.

Zasadniczymi kryteriami wyboru najlepszych podmiotów kandydujących są zdolności i kompetencje w zakresie walidacji technologii i wykorzystania najnowszej wiedzy z zakresu badań naukowych i rozwoju.

W ocenie skutków wyraźnie stwierdzono, że centra innowacji cyfrowej mają silny wymiar regionalny (w szczególności dla MŚP). Nie odzwierciedlono tego jednak we wniosku ustawodawczym. Podstawą sukcesu centrów innowacji cyfrowej powinna być skuteczna współpraca regionalna oparta na strategiach regionalnych, takich jak RIS3.

Przy tworzeniu sieci centrów innowacji cyfrowych ważne jest, aby zapewnić dostateczny zasięg dla wszystkich regionów; celem jest posiadanie centrum innowacji cyfrowych w każdym regionie.

Procedura oceny powinna zapewnić, by sieć pozostała zbilansowana zarówno pod względem regionalnym, jak i tematycznym, mogąc jednocześnie świadczyć wysokiej jakości usługi. Procedury wyboru kandydatów powinny być prowadzone z punktu widzenia całej sieci, tak aby można było stworzyć skuteczne synergie między centrami innowacji cyfrowych.

Poprawka 8

Artykuł 20 – ustęp 1 – litery d) i e) nowa

Tekst zaproponowany przez Komisję	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;"><i>Kryteria przyznawania środków</i></p> <p>Kryteria przyznawania dotacji określa się w programach prac oraz w zaproszeniach do składania wniosków z uwzględnieniem co najmniej następujących elementów:</p> <p>(a) zaawansowanie danego działania w fazie rozwoju projektu;</p> <p>(b) racjonalność proponowanego planu realizacji;</p> <p>(c) stymulujący wpływ unijnego wsparcia na inwestycje publiczne i prywatne, w stosownych przypadkach;</p> <p>(d) potrzeba przewyciężenia przeszkód finansowych takich jak brak finansowania rynkowego;</p> <p>(e) w stosownych przypadkach skutki ekonomiczne, społeczne, wpływ na klimat i środowisko oraz dostępność;</p> <p>(f) w stosownych przypadkach wymiar transeuropejski;</p> <p>(g) w stosownych przypadkach wyważony rozkład geograficzny w całej Unii, w tym w regionach najbardziej oddalonych;</p> <p>(h) w stosownych przypadkach obecność długoterminowego planu zapewnienia trwałości działań.</p>	<p style="text-align: center;"><i>Kryteria przyznawania</i></p> <p>Kryteria przyznawania dotacji określa się w programach prac oraz w zaproszeniach do składania wniosków z uwzględnieniem co najmniej następujących elementów:</p> <p>(a) zaawansowanie danego działania w fazie rozwoju projektu;</p> <p>(b) racjonalność proponowanego planu realizacji;</p> <p>(c) stymulujący wpływ unijnego wsparcia na inwestycje publiczne i prywatne, w stosownych przypadkach;</p> <p>(d) synergiczne wykorzystanie różnych instrumentów finansowych i potrzeba przewyciężenia przeszkód finansowych takich jak brak finansowania rynkowego;</p> <p>(e) w stosownych przypadkach integracja projektu ze strategiami regionalnymi;</p> <p>(f) w stosownych przypadkach skutki ekonomiczne, społeczne, wpływ na klimat i środowisko oraz dostępność;</p> <p>(g) w stosownych przypadkach wymiar transeuropejski;</p> <p>(h) w stosownych przypadkach wyważony rozkład geograficzny w całej Unii, w tym w regionach najbardziej oddalonych;</p> <p>(i) w stosownych przypadkach obecność długoterminowego planu zapewnienia trwałości działań.</p>

Uzasadnienie

KR podkreśla, że 70 % prawodawstwa UE wdraża się na poziomach lokalnym i regionalnym, jak też podkreśla synergię między różnymi programami UE, instrumentami finansowymi i strategiami regionalnymi. Regionalne inteligentne strategie specjalizacji okazały się przydatnymi i ważnymi instrumentami transformacji gospodarczej i wymiany najlepszych praktyk w ramach partnerstw europejskich.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek ustawodawczy Komisji Europejskiej dotyczący nowego programu „Cyfrowa Europa”. Komisja po raz pierwszy zaproponowała pakiet obejmujący cyfryzację, badania i innowacje we wszystkich głównych programach UE i na rzecz szeroko pojętego rozwoju społecznego w Europie. Podstawową rolę władz lokalnych i regionalnych we wdrażaniu programu „Cyfrowa Europa” należy uwzględnić we wszystkich środkach mających na celu przyspieszenie rozwoju jednolitego rynku cyfrowego.
2. Wskazuje na kluczową rolę ludzi, przedsiębiorstw i umiejętności w maksymalizowaniu korzyści, jakie można uzyskać z jednolitego rynku cyfrowego. Jeśli chodzi o program „Cyfrowa Europa”, KR podkreśla, że urzeczywistnienie jednolitego rynku cyfrowego UE wymaga również jasnego i stabilnego otoczenia prawnego oraz sprzyjających warunków do stymulowania innowacji, przeciwdziałania fragmentacji rynku i umożliwienia wszystkim podmiotom korzystania z nowej dynamiki rynku.
3. Podkreśla kluczową rolę programu „Cyfrowa Europa”, będącego solidnym programem inwestycyjnym i rozwojowym, mającym na celu wykorzystanie szans potrzebnych i stworzonych w celu urzeczywistnienia w pełni funkcjonującego jednolitego rynku cyfrowego. Kluczowym pytaniem jest, jak uczynić program „Cyfrowa Europa” na tyle atrakcyjnym, aby miasta i regiony – wraz z ich przemysłem, uniwersytetami i obywatelami – przyspieszyły ogólnoeuropejską transformację cyfrową i gospodarczą, znacznie zwiększając publiczne i prywatne inwestycje w kapitał ludzki i rzeczowy.
4. Podkreśla znaczenie wyeliminowania barier regulacyjnych, ograniczenia biurokracji i unowocześnienia przepisów UE, które są kluczowymi czynnikami zapewniającymi wysoce konkurencyjny przemysł europejski, a także potrzebę poprawy gotowości sektora publicznego i prywatnego do wdrażania innowacji cyfrowych.
5. Z zadowoleniem przyjmuje inwestycje programu „Cyfrowa Europa” w wysokowydajną zaawansowaną infrastrukturę cyfrową, taką jak sieci 5G, które to inwestycje są niezbędne, aby umożliwić wdrażanie usług i technologii cyfrowych w całej Europie. Sieci szerokopasmowe odgrywają zasadniczą rolę w rozwijaniu innowacyjnych i konkurencyjnych usług cyfrowych, dlatego Komitet wzywa do szybkiej standaryzacji 5G, aby zapewnić interoperacyjność sieci telekomunikacyjnych.
6. Podkreśla kluczową rolę miast i regionów w świadczeniu usług cyfrowych dla obywateli, a także w tworzeniu i zarządzaniu infrastrukturą cyfrową, taką jak infrastruktura do generowania danych. Usługi cyfrowe stwarzają możliwości dla innowacji społecznych, przedsiębiorczości oraz tworzenia miejsc pracy i przedsiębiorstw.
7. Domaga się, by program „Cyfrowa Europa” odzwierciedlał i zapewniał cyfryzację organów administracji publicznej i usług, aby umożliwić miastom zaspokojenie potrzeb społecznych. Wymaga to interoperacyjności na skalę całej UE oraz dostępu do danych, technologii i know-how.
8. Podkreśla znaczenie jakości i liczby danych, które są niezbędne do osiągnięcia celów programu „Cyfrowa Europa”. W poprzednich opiniach KR-u podkreślono rolę miast i regionów w harmonizacji, gromadzeniu, jakości, dostępie i wykorzystaniu danych, a także w zapewnieniu bezpiecznej i interoperacyjnej infrastruktury cyfrowej dla transgranicznych przepływów danych w gospodarce cyfrowej.
9. Podkreśla znaczenie sztucznej inteligencji (SI) jako obiecującej technologii, którą należy stosować na rzecz zrównoważonego wzrostu i w celu sprostania wyzwaniom społecznym. SI należy zatem wzmocnić, zapewniając jakość danych i ochronę prywatności, jednocześnie umożliwiając anonimową eksplorację danych, uczenie maszynowe i podstawę do rozpoznawania wzorców.
10. Przyznaje, że biblioteki SI z danymi zapewniają kluczowy wkład w projektowanie inteligentnych usług publicznych. Dane o niskiej jakości mogą jednak wpływać na efekty i skuteczność usług, obniżając tym samym potencjalne korzyści ze sztucznej inteligencji. Dane wysokiej jakości są niezbędne, aby umożliwić organom administracji publicznej projektowanie, wdrażanie i monitorowanie skutków przyjmowanych strategii na podstawie dowodów empirycznych i wykorzystania funkcji analizy danych. Zwiększyłyby to przejrzystość i rozliczalność działań publicznych, przyczyniając się też do zwiększenia skuteczności polityki. Dane będą miały ogromny wpływ na tworzenie kultury wiedzy, w której dowody stają się podstawą inteligentniejszej i zorientowanej na obywatela administracji oraz procesu kształtowania polityki.

11. Wzywa do właściwego włączenia kilku bieżących działań społecznych stymulowanych gospodarką opartą na danych do programu „Cyfrowa Europa”. Kwestię tę rozpatrywano w ramach jednolitego rynku cyfrowego w różnych pakietach w sprawie danych: *Budowa europejskiej gospodarki opartej na danych* (COM(2017/9), *Ramy swobodnego przepływu danych nieosobowych w Unii Europejskiej* (2017/0228) oraz w tym roku – przy okazji trzeciego pakietu w sprawie danych. Ten ostatni obejmuje Komunikat pt. „W kierunku wspólnej europejskiej przestrzeni danych”, który dotyczy kwestii dostępu do danych sektora prywatnego ze względu na interes publiczny (z wykazem kluczowych zasad w zakresie wymiany danych między przedsiębiorstwami i organami administracji lub „B2G”) i zawiera wytyczne dotyczące udostępniania danych z sektora prywatnego. Jednocześnie Komisja przyjęła wniosek dotyczący przekształcenia dyrektywy w sprawie ponownego wykorzystywania informacji sektora publicznego (dyrektywa PSI).

12. Podkreśla wyniki dialogu zainteresowanych stron Komisji na temat komunikatu w sprawie budowy europejskiej gospodarki opartej na danych, w szczególności silne poparcie dla środków pozaregulacyjnych w celu zmaksymalizowania i zorganizowania dostępu do danych i ich ponownego wykorzystania w kontekście B2B. Jako przykład cyfrowej transformacji opieki zdrowotnej w ramach konsultacji publicznych zbadano zapotrzebowanie na środki polityczne promujące innowacje cyfrowe w celu poprawy jakości opieki zdrowotnej w całej Europie (zapotrzebowanie, któremu KR poświęca szczególną uwagę).

13. Wzywa do wykorzystania wspólnych przedsiębiorstw, WWiI EIT i innych inicjatyw UE, a także europejskich partnerstw między regionami jako mechanizmów wdrażania programu „Cyfrowa Europa”. Inteligentne i zrównoważone rozwiązania cyfrowe odgrywają kluczową rolę w osiąganiu celów na poziomie lokalnym i regionalnym w zakresie zrównoważonego rozwoju oraz w rozwiązywaniu poważnych problemów społecznych, takich jak zmiana klimatu. Rozwiązania wymagają wysokiej jakości obliczeń wielkiej skali, rozwiązań opartych na sztucznej inteligencji i bezpieczeństwa cybernetycznego. Należy zachęcać miasta i regiony, by przyjęły rolę prekursorów programu „Cyfrowa Europa”, zwłaszcza w charakterze miejsc do testowania przestrzeni dla nowych zastosowań. Przykładowo, cyfryzacja ma coraz większe znaczenie w miejskim planowaniu przestrzennym, zwłaszcza poprzez regionalne modelowanie informacji.

14. Zauważa, że pełne korzyści płynące z inwestycji w technologie i platformy cyfrowe trzeba rozciągnąć na poziom europejski. Koniecznym warunkiem wstępnym jest inwestowanie w utalentowanych specjalistów, nawet jeśli ten warunek sam w sobie nie jest wystarczający. Obywateli trzeba szkolić i wyposażać w odpowiednie umiejętności cyfrowe. Konieczne są specjalne środki działania na rzecz przekwalifikowania specjalistów, tak by mogli zastosować swoje konkretne kompetencje do nowych scyfryzowanych zadań. Przekazywanie młodym uczniom zaawansowanych umiejętności cyfrowych w ramach europejskich systemów edukacji to inwestycja obowiązkowa, mająca na celu zapewnienie jakości przyszłej siły roboczej w Europie. Niewątpliwie rośnie znaczenie kształcenia w zakresie nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii, sztuki i matematyki. Wdrożenie programu „Cyfrowa Europa” musi przebiegać synergicznie z planem działania w dziedzinie edukacji cyfrowej.

15. Podkreśla znaczenie przekształcenia gospodarki w gospodarkę cyfrową opartą na platformach internetowych poprzez zapewnienie, by świadczenie usług publicznych i prywatnych było ukierunkowane na użytkownika, miało charakter cyfrowy i interoperacyjny w fazie projektowania, oraz by było zgodne z zasadą jednorazowości w odniesieniu do rządów krajowych, regionalnych i lokalnych.

16. Zauważa, że w tekście prawnym programu „Cyfrowa Europa” nie wspomina się wyraźnie o rządowych platformach cyfrowych. Koncepcja tych platform jest jednak powiązana z celem 5. programu, związanym z interoperacyjnością i wdrażaniem technologii cyfrowych przez rząd i sektor prywatny. Więcej na ten temat wspomina się w załączniku 2 dotyczącym działań związanych z interoperacyjnością usług administracji publicznej, stosowaniem zasady jednorazowości i cyfrowej infrastruktury usługowej.

17. Wzywa do budowania platform cyfrowych poprzez tworzenie ogólnych rozwiązań wielokrotnego użytku do cyfrowego uwierzytelniania, usług zaufania i bezpiecznych usług. Są one połączone z zaawansowanymi rozwiązaniami wielokrotnego użytku opartymi na metodach wykorzystujących potencjał danych napędzanych sztuczną inteligencją. Pomoże to zapewnić wzajemne powiązanie usług publicznych we wszystkich dziedzinach polityki i na różnych szczeblach administracji. Pomaga także usprawnić usługi administracji, czyniąc je inteligentniejszymi, dostosowanymi do konkretnych potrzeb użytkowników oraz dostępnymi na platformach internetowych i mobilnych.

18. Zaleca połączenie transgranicznego wykorzystania technologii cyfrowych z usunięciem prawnych i innych przeszkód dla tej współpracy, w tym przypadku KR odwołuje się do art. 8 „Wdrażanie, optymalne wykorzystanie zdolności cyfrowych i interoperacyjność”.

19. Podkreśla znaczenie utworzenia sieci centrów innowacji cyfrowych o wystarczającym zasięgu dla wszystkich regionów. Choć w ocenie skutków wyraźnie stwierdzono, że centra innowacji cyfrowej mają silny wymiar regionalny (w szczególności dla MŚP), to nie odzwierciedlono tego we wniosku ustawodawczym. Centra innowacji cyfrowej należy wybierać w ramach otwartej i wiarygodnej procedury, obejmującej nie tylko jedno centrum innowacji cyfrowej, ale sieć takich centrów w każdym państwie członkowskim, w stosownych przypadkach. Centra innowacji cyfrowej należy wybierać na poziomie krajowym i regionalnym oraz w sposób wyważony pod względem tematycznym. Sieć centrów innowacji cyfrowej powinna mieć ściśle powiązania z innymi sieciami, takimi jak Digital and Enterprise Europe Network EIT.

20. Podkreśla znaczenie sztucznej inteligencji oraz powiązania z rozszerzoną rzeczywistością (XR), VR, AR, technologiami 3D i robotyką, które stworzą nową podstawę dla globalnego biznesu, gospodarki platform i platform edukacyjnych. Pomaga to zapewnić równy dostęp do różnych treści edukacyjnych i kulturalnych oraz stworzyć innowacyjne platformy transferu wiedzy dla przekwalifikowania pracowników. Co więcej, będzie wspierać zrównoważony rozwój, ponieważ znacznie zmniejsza zapotrzebowanie na fizyczne towary, podróże i ogranicza emisję dwutlenku węgla.

21. Podkreśla znaczenie i rolę bezpieczeństwa w dziedzinie cyfrowej oraz uwidacznia rolę miast i regionów w walce z cyberprzestępczością i ochronie bezpieczeństwa danych.

22. Z zadowoleniem przyjmuje przepisy dotyczące państw trzecich stowarzyszonych z programem, w szczególności jeśli chodzi o uwzględnianie cyfryzacji w działaniach służących osiągnięciu celów ONZ dotyczących zrównoważonego rozwoju. Oznacza to podkreślanie wartości dodanej poprzez nastawienie na współpracę i otwartość w dziedzinie innowacji i wdrożeń. Dzięki skupieniu się na zrównoważonym wzroście gospodarczym szczególnie charakter rewolucji w dziedzinie ICT umożliwia osiągnięcie przez UE silnej pozycji w świecie w zakresie technologicznej wiedzy fachowej w celu osiągnięcia dobrobytu.

23. Stwierdza, że wniosek Komisji jest zgodny z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Bruksela, dnia 5 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Europejski Korpus Solidarności i nowa strategia UE na rzecz młodzieży

(2019/C 86/15)

Sprawozdawca:	Matteo Luigi BIANCHI (IT/EKR), burmistrz gminy Morazzone (prowincja Varese)
Dokumenty źródłowe:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program „Europejski Korpus Solidarności” oraz uchylającego [rozporządzenie w sprawie Europejskiego Korpusu Solidarności] i rozporządzenie (UE) nr 375/2014
	COM(2018) 440 final
	Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Angażowanie, łączenie i wzmacnianie pozycji osób młodych: nowa strategia UE na rzecz młodzieży”
	COM(2018) 269 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Preambuła (1)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Unia Europejska opiera się na solidarności jej obywateli oraz jej państw członkowskich. Unia w swoich działaniach kieruje się tą wspólną wartością, która zapewnia jedność niezbędną do stawiania czoła obecnym i przyszłym wyzwaniom społecznym, w czym młodzi Europejczycy chcą pomóc, wykazując swoją solidarność w praktyce.	Unia Europejska opiera się na solidarności jej obywateli oraz jej państw członkowskich, a także społeczności lokalnych i regionalnych należących do państw członkowskich . Unia w swoich działaniach kieruje się tą wspólną wartością, która zapewnia jedność niezbędną do stawiania czoła obecnym i przyszłym wyzwaniom społecznym, w podejmowaniu których młodzi Europejczycy chcą pomóc, wykazując swoją solidarność w praktyce i rozwijając swe długoterminowe zaangażowanie w działania solidarnościowe, które będzie im towarzyszyć przez resztę życia.

Uzasadnienie

Poprawka unaocznia rolę wymiaru lokalnego i regionalnego w zaangażowaniu obywatelskim młodzieży, która pozostaje pierwszym kluczowym punktem kontaktowym w dziedzinie solidarności.

Poprawka 2

Preambuła (5)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Młodzieży należy zapewnić łatwo dostępne możliwości zaangażowania się w działania solidarnościowe, które mogłyby umożliwić im wyrażenie ich zaangażowania na rzecz społeczności oraz zdobycie przydatnego doświadczenia, przydatnych umiejętności i kompetencji w kontekście ich rozwoju osobistego, edukacyjnego, społecznego, obywatelskiego i zawodowego, a tym samym zwiększenie ich szans na zatrudnienie. Działania te powinny także wspierać mobilność młodych wolontariuszy, praktykantów i pracowników.</p>	<p>Młodzieży należy zapewnić łatwo dostępne możliwości zaangażowania się w działania solidarnościowe, które mogłyby umożliwić im wyrażenie ich zaangażowania na rzecz społeczności, również tych lokalnych i regionalnych, a także w sytuacjach zwyczajnych i nadzwyczajnych, oraz zdobycie przydatnego doświadczenia, przydatnych umiejętności i kompetencji w kontekście ich rozwoju osobistego, edukacyjnego, społecznego, obywatelskiego i zawodowego, a tym samym zwiększenie ich szans na zatrudnienie. Działania te powinny także wspierać mobilność młodych wolontariuszy, praktykantów i pracowników.</p>

Uzasadnienie

Podkreślenie znaczenia regionalnego i lokalnego wymiaru zaangażowania młodych Europejczyków, w tym w sytuacjach nadzwyczajnych, w których pomoc humanitarna jest konieczna.

Poprawka 3

Preambuła (6)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Działania solidarnościowe oferowane młodzieży powinny być wysokiej jakości, w takim sensie, iż powinny stanowić odpowiedź na niezaspokojone potrzeby społeczne, przyczyniać się do wzmocnienia społeczności, oferować młodzieży możliwość zdobycia cennej wiedzy i kompetencji, być dla nich finansowo dostępne oraz zostać wdrożone w bezpiecznych i zdrowych warunkach.</p>	<p>Działania solidarnościowe oferowane młodzieży powinny być wysokiej jakości, w takim sensie, iż powinny stanowić odpowiedź na niezaspokojone potrzeby społeczne, w tym potrzeby lokalne, przyczyniać się do wzmocnienia społeczności lokalnych i regionalnych, oferować młodzieży możliwość zdobycia cennej wiedzy i kompetencji, być dla nich finansowo dostępne oraz zostać wdrożone w bezpiecznych i zdrowych warunkach.</p>

Uzasadnienie

Celem jest podkreślenie znaczenia zaspokojenia potrzeb społecznych i przekształcenia wolontariatu w formę wzmocnienia społeczności lokalnych bądź regionalnych.

Poprawka 4

Preambuła (7)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Europejski Korpus Solidarności zapewnia pojedynczy punkt dostępu do działań solidarnościowych w całej Unii Europejskiej i poza nią. Należy zapewnić spójność tych ram z innymi stosownymi politykami i programami Unii i komplementarność wobec nich. Europejski Korpus Solidarności wykorzystuje mocne strony i synergie poprzednich i istniejących programów, zwłaszcza wolontariatu europejskiego[1] i „Wolontariuszy pomocy UE[2]”. Uzupełnia również starania państw członkowskich na rzecz wspierania młodzieży i ułatwiania im przejścia od szkoły do zatrudnienia w ramach gwarancji dla młodzieży poprzez zapewnienie im dodatkowych możliwości wejścia na rynek pracy w formie praktyk zawodowych lub stanowisk pracy w dziedzinach związanych z solidarnością w ich państwach członkowskich lub w kontekście transgranicznym. Zapewniona jest również komplementarność wobec istniejących unijnych sieci istotnych dla działań w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności, takich jak europejska sieć publicznych służb zatrudnienia oraz sieci EURES i Eurodesk. Ponadto należy zapewnić komplementarność między dotychczasowymi mechanizmami powiązanymi, zwłaszcza krajowymi programami na rzecz solidarności i programami wspierania mobilności młodzieży, a Europejskim Korpusem Solidarności, wykorzystując w stosownych przypadkach sprawdzone rozwiązania.</p> <p>[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50).</p> <p>[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 375/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. ustanawiające Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej (inicjatywa »Wolontariusze pomocy UE«) (Dz.U. L 122 z 24.4.2014, s. 1).</p>	<p>Europejski Korpus Solidarności zapewnia pojedynczy punkt dostępu do działań solidarnościowych w całej Unii Europejskiej i poza nią. Należy zapewnić spójność tych ram z innymi stosownymi politykami i programami Unii i komplementarność wobec nich, opracowując podejście horyzontalne i zachęcając jak najbardziej do współpracy międzysektorowej. Europejski Korpus Solidarności wykorzystuje mocne strony i synergie poprzednich i istniejących programów, zwłaszcza wolontariatu europejskiego[1] i „Wolontariuszy pomocy UE[2]”. Uzupełnia również starania państw członkowskich na rzecz wspierania młodzieży i ułatwiania im przejścia od szkoły do zatrudnienia w ramach gwarancji dla młodzieży poprzez zapewnienie im dodatkowych możliwości wejścia na rynek pracy w formie praktyk zawodowych, form przygotowania zawodowego lub stanowisk pracy w dziedzinach związanych z solidarnością w ich państwach członkowskich lub w kontekście transgranicznym. Zapewniona jest również komplementarność wobec istniejących unijnych sieci istotnych dla działań w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności, takich jak europejska sieć publicznych służb zatrudnienia oraz sieci EURES i Eurodesk, a także sieci społecznych takich jak Europejskie Centrum Wolontariatu i Europejskie Forum Młodzieży. Ponadto należy zapewnić komplementarność między dotychczasowymi mechanizmami powiązanymi, zwłaszcza krajowymi programami na rzecz solidarności i programami wspierania mobilności młodzieży, a Europejskim Korpusem Solidarności, wykorzystując w stosownych przypadkach sprawdzone rozwiązania oraz rozwój synergii i stałego i bezpośredniego dialogu z zainteresowanymi władzami lokalnymi i regionalnymi, a także ze wszystkimi innymi podmiotami, w tym międzyregionalnymi, które odniosły już korzyści z działań solidarnościowych i które mogą przedstawić propozycje i nowe perspektywy solidarności na podstawie swoich doświadczeń.</p> <p>[1] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1288/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. ustanawiające „Erasmus+”: unijny program na rzecz kształcenia, szkolenia, młodzieży i sportu oraz uchylające decyzje nr 1719/2006/WE, 1720/2006/WE i 1298/2008/WE (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 50).</p> <p>[2] Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 375/2014 z dnia 3 kwietnia 2014 r. ustanawiające Europejski Ochotniczy Korpus Pomocy Humanitarnej (inicjatywa »Wolontariusze pomocy UE«) (Dz.U. L 122 z 24.4.2014, s. 1).</p>

Uzasadnienie

Komisja powinna wspierać jak najbardziej międzysektorowe podejście i gwarantować większy bezpośredni udział władz lokalnych i regionalnych we współpracy z Europejskim Korpusem Solidarności, a także stały dialog z zainteresowanymi stronami działającymi w sektorze, które są już beneficjentami działań solidarnościowych.

Poprawka 5

Preambuła (10)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Działania te powinny korzystnie wpływać na społeczności, przy jednoczesnym wspieraniu rozwoju osobistego, edukacyjnego, społecznego, obywatelskiego i zawodowego indywidualnych osób; działanie może przybrać formę wolontariatu, praktyki zawodowej i pracy, projektów lub działań służących tworzeniu sieci kontaktów, opracowanych w odniesieniu do różnych obszarów takich jak kształcenie i szkolenie, zatrudnienie, równouprawnienie płci, przedsiębiorczość (zwłaszcza przedsiębiorczość społeczna), obywatelstwo i udział w procesie demokratycznym, środowisko i ochrona przyrody, działania w dziedzinie klimatu, zapobieganie klęskom żywiołowym, gotowość na wypadek ich wystąpienia i usuwanie ich skutków, rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich, dostarczanie artykułów żywnościowych i nieżywnościowych, zdrowie i dobrostan, kreatywność i kultura, wychowanie fizyczne i sport, pomoc i opieka społeczna, przyjmowanie i integracja obywateli państw trzecich, współpraca i spójność terytorialna oraz współpraca transgraniczna. Takie działania solidarnościowe powinny obejmować solidny wymiar edukacyjno-szkoleniowy w postaci odpowiednich działań, które można zaoferować uczestnikom przed działaniem solidarnościowym, w jego trakcie i po nim.</p>	<p>Działania te powinny korzystnie wpływać na społeczności lokalne i ogólne wysiłki na rzecz budowania społeczności, przy jednoczesnym wspieraniu rozwoju osobistego, edukacyjnego, społecznego, obywatelskiego i zawodowego indywidualnych osób; działanie może przybrać formę wolontariatu, przygotowania zawodowego, praktyki zawodowej i pracy, projektów lub działań służących tworzeniu sieci kontaktów, opracowanych w odniesieniu do różnych obszarów takich jak kształcenie i szkolenie, zatrudnienie, równouprawnienie płci, przedsiębiorczość (zwłaszcza przedsiębiorczość społeczna), obywatelstwo i udział w procesie demokratycznym, środowisko i ochrona przyrody, działania w dziedzinie klimatu, zapobieganie klęskom żywiołowym, gotowość na wypadek ich wystąpienia i usuwanie ich skutków, rolnictwo i rozwój obszarów wiejskich, dostarczanie artykułów żywnościowych i nieżywnościowych, zdrowie i dobrostan, kreatywność i kultura, wychowanie fizyczne i sport, pomoc i opieka społeczna, przyjmowanie i integracja obywateli państw trzecich, współpraca i spójność terytorialna, promowanie i odtworzenie lokalnego i regionalnego dziedzictwa kulturowego i artystycznego, zarówno materialnego – jak i niematerialnego – oraz współpraca transgraniczna. Takie działania solidarnościowe powinny obejmować solidny wymiar edukacyjno-szkoleniowy w postaci odpowiednich działań, które można zaoferować uczestnikom przed działaniem solidarnościowym, w jego trakcie i po nim.</p>

Uzasadnienie

Komitet podkreśla konieczność ułatwienia udziału społeczności lokalnych i regionalnych oraz wszystkich zainteresowanych podmiotów za pośrednictwem programów oraz inicjatyw mających na celu promowanie i odtwarzanie lokalnego dziedzictwa kulturowego i artystycznego.

Poprawka 6

Preambuła (11)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Działania wolontariackie (zarówno w UE, jak i poza jej granicami) stanowią wzbogacające doświadczenie w kontekście uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, co wspiera rozwój osobisty, społeczno-edukacyjny i zawodowy osób młodych oraz ich aktywną postawę obywatelską i szanse na zatrudnienie. Wolontariat nie powinien wpływać negatywnie na potencjalną lub dotychczasową pracę za wynagrodzeniem i nie powinien być postrzegany jako jej zamiennik. Komisja powinna współpracować z państwami członkowskimi w kwestiach polityki w zakresie wolontariatu w dziedzinie młodzieży, wykorzystując otwartą metodę koordynacji.</p>	<p>Działania wolontariackie (zarówno w UE, jak i poza jej granicami) stanowią wzbogacające doświadczenie w kontekście uczenia się pozaformalnego i nieformalnego, co wspiera rozwój osobisty, społeczno-edukacyjny i zawodowy osób młodych oraz ich aktywną postawę obywatelską i szanse na zatrudnienie. Wolontariat nie powinien wpływać negatywnie na potencjalną lub dotychczasową pracę za wynagrodzeniem i nie powinien być postrzegany jako jej zamiennik. Komisja powinna współpracować z państwami członkowskimi w kwestiach polityki w zakresie wolontariatu związanego z młodzieżą, wykorzystując otwartą metodę koordynacji i wskazując wspólne instrumenty zapobiegające tzw. pracy nierejestrowanej czy nieprawidłowemu wykorzystaniu wolontariatu po prostu w celu uniknięcia wynagrodzenia dla młodych ludzi zajmujących się działalnością solidarnościową.</p>

Uzasadnienie

Komitet Regionów podkreśla potrzebę wskazania form koordynacji między Komisją a państwami członkowskimi i instrumentów jasno określających granice między wolontariatem a działaniami solidarnościowymi wynagradzanymi całkowicie lub częściowo w ramach programu.

Poprawka 7

Preambuła (12)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Praktyki zawodowe i miejsca pracy w dziedzinach związanych z solidarnością mogą zapewnić młodzieży dodatkowe możliwości wejścia na rynek pracy, przyczyniając się jednocześnie do rozwiązania kluczowych problemów społecznych. Może to poprawić szanse na zatrudnienie osób młodych, zwiększyć ich wydajność oraz ułatwić im przejście od edukacji do zatrudnienia, co ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia ich szans na rynku pracy. Oferowane w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności możliwości odbywania praktyk zawodowych powinny być zgodne z zasadami jakości określonymi w zaleceniu Rady w sprawie ram jakości staży[1]. Oferowane praktyki zawodowe i miejsca pracy stanowią dla młodzieży ważny etap wchodzenia na rynek pracy, a towarzyszy im adekwatne wsparcie po zakończeniu działania. Stosowne podmioty rynku pracy, zwłaszcza publiczne i prywatne służby zatrudnienia, partnerzy społeczni oraz izby handlowe pośredniczą w podejmowaniu praktyk zawodowych i pracy. Jako organizacje uczestniczące powinny one ubiegać się o dofinansowanie za pośrednictwem stosownego organu wykonawczego Europejskiego Korpusu Solidarności, mającego na celu pośredniczenie między młodymi uczestnikami a pracodawcami oferującymi możliwość odbycia praktyki zawodowej lub podjęcia pracy w sektorach związanych z solidarnością.</p> <p>[1] Zalecenie Rady z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie ram jakości staży (Dz.U. C 153 z 2.5.2018, s. 1).</p>	<p>Praktyki zawodowe, przygotowanie zawodowe i miejsca pracy w dziedzinach związanych z solidarnością mogą zapewnić młodzieży dodatkowe możliwości wejścia na rynek pracy, oferując ponadto możliwość wyrobienia w sobie ducha solidarności w dłuższej perspektywie, również w życiu prywatnym. Może to poprawić szanse na zatrudnienie osób młodych, zwiększyć ich wydajność oraz ułatwić im przejście od edukacji do zatrudnienia, co ma kluczowe znaczenie dla zwiększenia ich szans na rynku pracy. Oferowane w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności możliwości przygotowania zawodowego lub odbywania praktyk zawodowych powinny być zgodne z zasadami jakości określonymi w zaleceniu Rady w sprawie ram jakości staży[1], a towarzyszy im adekwatne wsparcie po zakończeniu działania. Stosowne podmioty rynku pracy, zwłaszcza publiczne i prywatne służby zatrudnienia, partnerzy społeczni, zainteresowane instytucje lokalne i regionalne bardziej wyczułone na lokalne potrzeby oraz izby handlowe pośredniczą w podejmowaniu praktyk zawodowych, przygotowania zawodowego i pracy. Jako organizacje uczestniczące powinny one ubiegać się o dofinansowanie za pośrednictwem stosownego organu wykonawczego Europejskiego Korpusu Solidarności, mającego na celu pośredniczenie między młodymi uczestnikami a pracodawcami oferującymi możliwość odbycia praktyki zawodowej, przygotowania zawodowego lub podjęcia pracy w sektorach związanych z solidarnością.</p> <p>[1] Zalecenie Rady z dnia 15 marca 2018 r. w sprawie ram jakości staży (Dz.U. C 153 z 2.5.2018, s. 1).</p>

Uzasadnienie

Komitet Regionów uznaje wartość praktyki zawodowej jako narzędzia mającego ułatwić młodym ludziom wejście na rynek pracy, choć podkreśla konieczność rzetelnego i regularnego dialogu z lokalnymi i regionalnymi podmiotami publicznymi i prywatnymi, które są w stanie zrozumieć rzeczywiste potrzeby społeczne danego obszaru.

Poprawka 8

Preambuła (13)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Duch inicjatywy młodzieży jest istotną wartością dla społeczeństwa oraz rynku pracy. Europejski Korpus Solidarności przyczynia się do pielęgnowania tego aspektu poprzez oferowanie młodzieży możliwości opracowywania lub rozwijania ich własnych projektów ukierunkowanych na specyficzne wyzwania i służących społecznościom lokalnym. Projekty te stanowią okazję do wypróbowania pomysłów i wspierania osób młodych przy samodzielnym inicjowaniu działań solidarnościowych. Mogą one także służyć za punkt wyjścia w dalszym zaangażowaniu w działania solidarnościowe i być pierwszym krokiem na rzecz wspierania uczestników Europejskiego Korpusu Solidarności w podejmowaniu samozatrudnienia lub zakładaniu stowarzyszeń, organizacji pozarządowych lub innych podmiotów aktywnie działających w sektorach zaangażowanych w działania solidarnościowe, non-profit i działania na rzecz młodzieży.</p>	<p>Duch inicjatywy młodzieży jest istotną wartością dla społeczeństwa oraz rynku pracy. Europejski Korpus Solidarności przyczynia się do pielęgnowania tego aspektu poprzez oferowanie młodzieży możliwości opracowywania lub rozwijania ich własnych projektów ukierunkowanych na specyficzne wyzwania i służących społecznościom lokalnym. Projekty te stanowią okazję do wypróbowania pomysłów i wspierania osób młodych przy samodzielnym inicjowaniu działań solidarnościowych na rzecz społeczności lokalnych i do zachęcenia do zaangażowania obywatelskiego, a ponadto przeciwdziałają wykluczeniu społecznemu i migracji z obszarów wiejskich do miejskich. Mogą one także służyć za punkt wyjścia w dalszym zaangażowaniu w działania solidarnościowe i być pierwszym krokiem na rzecz wspierania uczestników Europejskiego Korpusu Solidarności w podejmowaniu samozatrudnienia lub zakładaniu stowarzyszeń, organizacji pozarządowych lub innych podmiotów aktywnie działających w sektorach zaangażowanych w działania solidarnościowe, non-profit i działania na rzecz młodzieży.</p>

Uzasadnienie

Komitet podkreśla znaczenie solidarnej strategii, która zachęca młodych ludzi do podejmowania a posteriori również niezależnej przedsiębiorczości na rzecz społeczności lokalnej w większym stopniu sprzyjającej włączeniu społecznemu.

Poprawka 9

Preambuła (14)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Osoby młode i organizacje uczestniczące w Europejskim Korpusie Solidarności powinny czuć, że należą do wspólnoty osób i podmiotów zaangażowanych we wzmacnianie solidarności w całej Europie. Jednocześnie organizacje uczestniczące potrzebują wsparcia, aby móc zwiększać swoje zdolności oferowania coraz większej liczbie uczestników wysokiej jakości działań. Europejski Korpus Solidarności wspiera działania służące tworzeniu sieci kontaktów, mające na celu zwiększenie zaangażowania młodzieży i organizacji uczestniczących w tę wspólnotę, pielęgnowanie ducha Europejskiego Korpusu Solidarności, a także wspieranie wymiany przydatnych praktyk i doświadczeń. Działania te przyczyniają się także do podnoszenia świadomości na temat Europejskiego Korpusu Solidarności wśród podmiotów publicznych i prywatnych, oraz obejmują gromadzenie informacji zwrotnych od uczestników i organizacji uczestniczących na temat jego wdrożenia.</p>	<p>Osoby młode i organizacje uczestniczące w Europejskim Korpusie Solidarności powinny czuć, że należą do wspólnoty osób i podmiotów zaangażowanych we wzmacnianie solidarności w całej Europie. Jednocześnie organizacje uczestniczące potrzebują wsparcia, aby móc zwiększać swoje zdolności oferowania coraz większej liczbie uczestników wysokiej jakości działań. Europejski Korpus Solidarności wspiera działania służące tworzeniu sieci kontaktów, mające na celu zwiększenie zaangażowania młodzieży i organizacji uczestniczących, pielęgnowanie ducha Europejskiego Korpusu Solidarności, a także wspieranie wymiany przydatnych praktyk i doświadczeń. Działania te przyczyniają się także do podnoszenia świadomości na temat Europejskiego Korpusu Solidarności wśród podmiotów publicznych i prywatnych, oraz obejmują gromadzenie informacji zwrotnych od uczestników i organizacji uczestniczących na temat jego wdrożenia, a także jego zdolności zaspokajania potrzeb i oczekiwań społeczności lokalnych.</p>

Uzasadnienie

Zasadnicze znaczenie ma aktywna współpraca między Europejskim Korpusem Solidarności a wszystkimi zainteresowanymi stronami, w toku której udzielano by odpowiedzi na ich wszelkie zapytania, lecz również przekazywano by aktualne informacje, które mogą zagwarantować bardziej zintegrowane podejście i podniesienie jakości projektów.

Poprawka 10

Preambuła (15)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Szczególną uwagę należy zwrócić na zapewnienie jakości działań i innych możliwości oferowanych w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności, w szczególności przez oferowanie uczestnikom szkoleń, wsparcia językowego, ubezpieczenia, wsparcia administracyjnego oraz wsparcia po zakończeniu działania, a także na walidację wiedzy, umiejętności i kompetencji zdobytych podczas udziału w Europejskim Korpusie Solidarności. Bezpieczeństwo i ochrona wolontariuszy mają nadal podstawowe znaczenie – wolontariusze nie powinni uczestniczyć w operacjach prowadzonych w miejscach, w których toczą się międzynarodowe i wewnętrzne konflikty zbrojne.</p>	<p>Szczególną uwagę należy zwrócić na zapewnienie jakości działań i innych możliwości oferowanych w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności, w szczególności przez oferowanie uczestnikom szkoleń, wsparcia językowego, ubezpieczenia, wsparcia administracyjnego oraz wsparcia po zakończeniu działania, a także na walidację wiedzy, umiejętności i kompetencji zdobytych podczas udziału w Europejskim Korpusie Solidarności na podstawie konkretnych kryteriów certyfikacji. Działalność wolontariacka powinna angażować organizacje nastawione i nienastawione na zysk, fundacje, instytucje nienastawione na zysk, stowarzyszenia i przedsiębiorstwa społeczne w oparciu o konkretne zasady tzw. praktyk zawodowych, które umożliwiają wsparcie projektów solidarnościowych za pomocą ewentualnych zachęt podatkowych z inicjatywy własnej państw członkowskich. Bezpieczeństwo i ochrona wolontariuszy mają ponadto nadal podstawowe znaczenie – wolontariusze nie powinni uczestniczyć w operacjach prowadzonych w miejscach, w których toczą się międzynarodowe i wewnętrzne konflikty zbrojne.</p>

Uzasadnienie

Europejski Komitet Regionów podkreśla potrzebę wsparcia wolontariatu, praktyk zawodowych, przygotowania zawodowego i działalności zawodowej za wynagrodzeniem ze wszystkimi promotorami projektów związanych z Europejskim Korpusem Solidarności, rozważając również możliwość podejmowania przez państwa członkowskie inicjatywy zachęt podatkowych pełniących funkcję nagrody.

Poprawka 11

Preambuła (18)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Każdy podmiot chcący uczestniczyć w Europejskim Korpusie Solidarności powinien uzyskać znak jakości, pod warunkiem że zostały spełnione odpowiednie warunki. Proces prowadzący do przyznania znaku jakości powinien być prowadzony w sposób ciągły przez organy wykonawcze Europejskiego Korpusu Solidarności. Przyznany znak jakości należy poddawać okresowej ocenie i może on zostać cofnięty, jeśli w wyniku przeprowadzonych kontroli okaże się, że warunki, które doprowadziły do jego przyznania, nie są już spełniane.</p>	<p>Każdy podmiot chcący uczestniczyć w Europejskim Korpusie Solidarności powinien uzyskać znak jakości, pod warunkiem że zostały spełnione odpowiednie warunki, do których powinna należeć ocena stopnia jego zainteresowania potrzebami lokalnymi i regionalnymi, zastosowanie zintegrowanego podejścia oraz aktywna i owocna współpraca z wszystkimi władzami lokalnymi i regionalnymi lub innym stowarzyszeniem lub instytucją działającą w dziedzinie solidarności. Proces prowadzący do przyznania znaku jakości powinien być prowadzony w sposób ciągły przez organy wykonawcze Europejskiego Korpusu Solidarności w ścisłej współpracy z agencjami narodowymi, z uwzględnieniem głównych obszarów rozwoju działań solidarnościowych w państwach członkowskich. Przyznany znak jakości należy poddawać okresowej ocenie i może on zostać cofnięty, jeśli w wyniku przeprowadzonych kontroli okaże się, że warunki, które doprowadziły do jego przyznania, nie są już spełniane.</p>

Uzasadnienie

Komitet Regionów podkreśla znaczenie jak największego udziału agencji narodowych, organizacji już istniejących lub instytucji o znaczeniu lokalnym i regionalnym działających w dziedzinie solidarności, jak na przykład niezliczone organizacje sportowe promujące innowacyjne inicjatywy wolontariackie, wspierające zintegrowane podejście i współpracę na wszystkich szczeblach rządu z podmiotami pragnącymi wziąć udział w Europejskim Korpusie Solidarności.

Poprawka 12

Preambuła (22)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Centra Zasobów Europejskiego Korpusu Solidarności powinny pomóc organom wykonawczym, organizacjom uczestniczącym oraz osobom młodym działającym w Europejskim Korpusie Solidarności w podniesieniu jakości wdrożenia działań Europejskiego Korpusu Solidarności oraz w lepszej identyfikacji i walidacji kompetencji zdobytych w czasie tych działań, również poprzez przyznawanie certyfikatów Youthpass.</p>	<p>Centra Zasobów Europejskiego Korpusu Solidarności powinny pomóc organom wykonawczym, organizacjom uczestniczącym oraz osobom młodym działającym w Europejskim Korpusie Solidarności w podniesieniu jakości wdrożenia działań Europejskiego Korpusu Solidarności oraz w lepszej identyfikacji i walidacji kompetencji zdobytych w czasie tych działań, poprzez przyznawanie specjalnych certyfikatów Europejskiego Korpusu Solidarności poświadczających ukończenie działań, z wykorzystaniem takich instrumentów jak Youthpass i Europass, czyli przepisów dotyczących przygotowania zawodowego w celu określenia zdobytej wiedzy i umiejętności.</p>

Uzasadnienie

Europejski Komitet Regionów uznaje znaczenie dalszego ułatwiania młodym wolontariuszom poszukiwania pracy poprzez wystawienie im po zakończeniu danego działania specjalnego certyfikatu Europejskiego Korpusu Solidarności opisującego zdobyte umiejętności, zawierającego konkretne kryteria oceny wraz z możliwością jego wykorzystania w sferze zawodowej na szczeblu krajowym i ponadnarodowym.

Poprawka 13

Preambuła (27)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Europejski Korpus Solidarności skierowany jest do osób młodych w wieku 18–30 lat, a uczestnictwo w oferowanych przez Korpus działaniach powinno wymagać wcześniejszej rejestracji na portalu Europejskiego Korpusu Solidarności.	Europejski Korpus Solidarności skierowany jest do osób młodych w wieku 18–30 lat i nie dokonuje selekcji pod kątem ich pochodzenia, na przykład społecznego, sytuacji ekonomicznej czy też wykształcenia , a uczestnictwo w oferowanych przez Korpus działaniach powinno wymagać wcześniejszej rejestracji na portalu Europejskiego Korpusu Solidarności oraz oferować możliwość wielojęzycznego szkolenia online za pośrednictwem portalu w celu przygotowania do wcześniej wybranego działania solidarnościowego mającego również na celu wskazanie dziedziny, w której można by optymalnie wykorzystać swe aspiracje podyktowane solidarnością i zdobyć doświadczenie stanowiące w przyszłości atut na rynku pracy.

Uzasadnienie

Europejski Komitet Regionów proponuje stworzenie wielojęzycznego portalu, na którym możliwe byłoby pobranie materiałów informacyjnych i szkoleniowych dotyczących różnych kategorii proponowanych działań, co wspierałoby zainteresowaną młodzież w jej wyborach i zwiększało jej przyszłą atrakcyjność na rynku pracy.

Poprawka 14

Preambuła (28)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Należy skupić się na tym, aby działania objęte wsparciem Europejskiego Korpusu Solidarności były łatwo dostępne dla osób młodych, zwłaszcza tych znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji. Należy wprowadzić specjalne środki na rzecz włączenia społecznego, uczestnictwa osób młodych w niekorzystnej sytuacji, a także uwzględnić ograniczenia wynikające z odizolowania wielu obszarów wiejskich i najbardziej oddalonych regionów Unii oraz krajów i terytoriów zamorskich. Analogicznie, państwa uczestniczące powinny dążyć do przyjmowania wszelkich odpowiednich środków w celu usunięcia prawnych i administracyjnych przeszkód we właściwym funkcjonowaniu Europejskiego Korpusu Solidarności. Powinno to rozwiązać kwestie administracyjne – tam, gdzie to możliwe i bez uszczerbku dla dorobku Schengen i prawa Unii w zakresie wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich – powodujące trudności z uzyskaniem wiz i zezwoleń na pobyt, jak i kwestie związane z wystawianiem europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego w przypadku działań transgranicznych prowadzonych w Unii Europejskiej.	Należy skupić się na tym, aby działania objęte wsparciem Europejskiego Korpusu Solidarności były łatwo dostępne dla osób młodych, zwłaszcza tych znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji. Należy wprowadzić specjalne środki na rzecz włączenia społecznego, uczestnictwa osób młodych w niekorzystnej sytuacji, w tym młodych z niepełnosprawnością , a także uwzględnić ograniczenia wynikające z odizolowania wielu obszarów wiejskich i najbardziej oddalonych regionów Unii oraz krajów i terytoriów zamorskich. Analogicznie, państwa uczestniczące powinny dążyć do przyjmowania wszelkich odpowiednich środków w celu usunięcia prawnych i administracyjnych przeszkód we właściwym funkcjonowaniu Europejskiego Korpusu Solidarności. Powinno to rozwiązać kwestie administracyjne – tam, gdzie to możliwe i bez uszczerbku dla dorobku Schengen i prawa Unii w zakresie wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich – powodujące trudności z uzyskaniem wiz i zezwoleń na pobyt, jak i kwestie związane z wystawianiem europejskiej karty ubezpieczenia zdrowotnego w przypadku działań transgranicznych prowadzonych w Unii Europejskiej.

Uzasadnienie

Podkreślenie znaczenia aspektu dotyczącego włączenia młodych osób z niepełnosprawnością w ramy działań Europejskiego Korpusu Solidarności, co jest również zgodne z postanowieniami Konwencji ONZ o prawach osób niepełnosprawnych, która została ratyfikowana przez UE.

Poprawka 15

Rozdział III – artykuł 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Wolontariat, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a) obejmuje element edukacyjno-szkoleniowy, nie zastępuje praktyki zawodowej ani pracy, nie jest równy zatrudnieniu i opiera się na pisemnym porozumieniu o wolontariacie.</p>	<p>Wolontariat, o którym mowa w art. 4 ust. 1 lit. a), obejmuje element edukacyjno-szkoleniowy, nie zastępuje praktyki zawodowej ani pracy, nie jest równy zatrudnieniu i opiera się na pisemnym porozumieniu o wolontariacie i przygotowaniu zawodowym lub innej formule opisującej wyczerpująco planowane działania.</p>

Uzasadnienie

W tekście Komisji trzeba uznać wolontariat w odniesieniu do wszelkiego rodzaju zainteresowanych podmiotów, zarówno publicznych, jak i prywatnych, nastawionych i nienastawionych na zysk, w pełnej zgodności z przenikającym go duchem solidarności. Niezbędne jest opracowanie narzędzi monitorowania w celu zapobieżenia niepewnemu zatrudnieniu, pracy nierejestrowanej i wykorzystaniu wolontariatu do uniknięcia wypłaty wynagrodzenia przez podmioty uczestniczące, wraz z promowaniem najbardziej innowacyjnej i oryginalnej działalności i zaplanowaniem formuł nagradzających najbardziej dynamiczne i proaktywne podmioty.

Poprawka 16

Rozdział VI – artykuł 16 ustęp 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Do kryteriów oceny należy również zaliczyć ewentualne uzupełniające formy współpracy zainteresowanego podmiotu z organizacjami już działającymi w zakresie propagowania polityki młodzieżowej, pośród których sport bez wątplenia zyskuje coraz bardziej na znaczeniu i wzbudza coraz większe zainteresowanie. W tym względzie szczególnie promowane będą współpraca z unijnym koordynatorem ds. młodzieży, a także ewentualne formy udziału w ramach platformy strategii UE na rzecz młodzieży proponowanej w komunikacie Komisji Europejskiej (2018) 269 final.</i></p>

Uzasadnienie

Europejski Komitet Regionów przyjmuje z zadowoleniem propozycję Komisji Europejskiej w sprawie powołania unijnego koordynatora ds. młodzieży i platformy strategii UE na rzecz młodzieży, wyrażając nadzieję, że rozwinięta zostanie sieć stałej współpracy i ustalony zostanie harmonogram spotkań roboczych Komitetu z koordynatorem, które mogą zawierać wszelkie europejskie aspekty lokalne i regionalne.

Poprawka 17

Rozdział VI – artykuł 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p><i>Dostęp do finansowania w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności</i></p> <p>O finansowanie ze środków Europejskiego Korpusu Solidarności mogą ubiegać się wszelkie podmioty publiczne lub prywatne ustanowione w państwie uczestniczącym oraz organizacje międzynarodowe. W przypadku działań, o których mowa w art. 7, 8 i 11, organizacja uczestnicząca musi uzyskać znak jakości jako warunek wstępny otrzymania finansowania ze środków Europejskiego Korpusu Solidarności. W przypadku projektów solidarnościowych, o których mowa w art. 9, osoby fizyczne mogą również ubiegać się o finansowanie w imieniu nieformalnych grup uczestników Europejskiego Korpusu Solidarności.</p>	<p><i>Dostęp do finansowania w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności</i></p> <p>O finansowanie ze środków Europejskiego Korpusu Solidarności mogą ubiegać się wszelkie podmioty publiczne lub prywatne ustanowione w państwie uczestniczącym oraz organizacje międzynarodowe. W przypadku działań, o których mowa w art. 7, 8 i 11, organizacja uczestnicząca musi uzyskać znak jakości jako warunek wstępny otrzymania finansowania ze środków Europejskiego Korpusu Solidarności. W przypadku projektów solidarnościowych, o których mowa w art. 9, osoby fizyczne mogą również ubiegać się o finansowanie w imieniu nieformalnych grup uczestników Europejskiego Korpusu Solidarności. W każdym wypadku należy przewidzieć system premiujący projekty, które przewidują wysoką wartość dodaną z perspektywy lokalnej i regionalnej.</p>

Uzasadnienie

Poprawka zmierza do tego, by docenić projekty o znaczącym wpływie na sytuację regionalną i lokalną.

Poprawka 18

Rozdział XI – artykuł 28 ustęp 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Komisja powinna jak najbardziej wspierać władze krajowe i agencje narodowe w rozpowszechnianiu informacji na temat każdej możliwej do zaproponowania inicjatywy w ramach Europejskiego Korpusu Solidarności, tym samym ułatwiając uzyskanie jak największej wiedzy na szczeblu lokalnym i regionalnym, oraz odpowiednie bezpośrednie lub pośrednie formy wsparcia technicznego na etapie rejestracji i następnie ubiegania się o fundusze.</p>

Uzasadnienie

Niezbędne jest większe zachęcanie do włączenia się podmiotów lokalnych i regionalnych poprzez gwarantowanie aktywniejszego udziału oraz stałej aktualizacji sieci również pod kątem danych technicznych i szkoleń.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Uwagi ogólne – strategia UE na rzecz młodzieży

1. Podkreśla potrzebę uwzględnienia polityki młodzieżowej we wszystkich nurtach polityki Unii Europejskiej za pomocą podejścia horyzontalnego i zachęcania do współpracy międzysektorowej, międzyregionalnej i transgranicznej.
2. Przyjmuje z zadowoleniem propozycję Komisji Europejskiej dotyczącą powołania unijnego koordynatora ds. młodzieży oraz rozwinięcia platformy strategii UE na rzecz młodzieży, zwiększenia jej znaczenia z punktu widzenia udzielania informacji i uczynienia z niej forum stałego i skutecznego dialogu ze wszystkimi zainteresowanymi stronami.
3. Ma nadzieję, że zaplanowane zostaną okresowe spotkania z unijnym koordynatorem ds. młodzieży i uznana zostanie jego współpraca formalna z Komitetem Regionów, który jest wyrazicielem wszystkich lokalnych i regionalnych potrzeb społecznych w dziedzinie polityki młodzieżowej.
4. Przyjmuje z zadowoleniem nowy program pracy z młodzieżą, podkreślając jego znaczącą wartość społeczną dla młodzieży pochodzącej z wszelkich środowisk – w tym dla młodych ludzi, którzy nie pracują, nie kształcą się i nie szkolą (młodzież NEET) lub należą do miejscowych mniejszości narodowych i językowych – i odnotowując konieczność szerszego włączenia ludzi młodych, również tych znajdujących się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, za pomocą odnowionego dialogu UE z młodzieżą.
5. Zaleca jak największe włączenie młodzieży o wszelkim pochodzeniu w celu zapewnienia równości szans, integracji społecznej i wsparcia w poszukiwaniu zatrudnienia, poprzez zagwarantowanie jej aktywnego uczestnictwa w najbardziej dynamicznych dziedzinach takich jak na przykład sport.
6. Odnosi się pozytywnie do możliwości systematycznego monitorowania wydatków UE ponoszonych w ramach różnych programów finansowania dla młodzieży i ma nadzieję, że w dłuższej perspektywie zwiększone zostaną środki finansowe na politykę młodzieżową. Aspekt ten jest szczególnie istotny także dla tych państw członkowskich lub regionów UE najbardziej dotkniętych zjawiskiem drenażu mózgów.

Europejski Korpus Solidarności

7. Zaleca rozwinięcie lokalnego wolontariatu za pomocą różnych środków finansowania i komunikacji, odnotowując, że wiele młodych osób uczestniczy w projektach społeczności lokalnych, które należy optymalnie wykorzystać z punktu widzenia zaangażowania politycznego i obywatelskiego, włączenia społecznego oraz zwalczania migracji z obszarów wiejskich do miejskich ⁽¹⁾.
8. Domaga się jasnego odróżnienia aspektu Europejskiego Korpusu Solidarności związanego z wolontariatem od aspektu dotyczącego zatrudnienia w celu uniknięcia form niepewnego zatrudnienia lub pracy niezarobkowej, choć uznaje komplementarność tych dwóch aspektów.
9. Podkreśla znaczenie uznania umiejętności nabytych dzięki wolontariatowi poprzez wydawanie specjalnych certyfikatów Europejskiego Korpusu Solidarności, z wykorzystaniem takich instrumentów oceny jak Youthpass i Europass, czyli kryteriów definiujących przyjętych w odniesieniu do przygotowania zawodowego.
10. Zwraca się o skuteczne monitorowanie organizacji uczestniczących, tak by w pełni przestrzegano zasad i standardów określonych w zaleceniu Rady w sprawie europejskich ram jakości i skuteczności przygotowania zawodowego ⁽²⁾.
11. Wzywa do określenia konkretnych kryteriów oceny projektów z udziałem krajów znajdujących się w okresie przedakcesyjnym, w których przeszłe trudności mogły wywrzeć negatywny wpływ na percepcję zaangażowania solidarnego i wolontariatu, zmniejszając otwartość młodzieży na te wartości.

⁽¹⁾ Przykładem są ostatnie doświadczenia regionu Lombardia we Włoszech, który z powodzeniem promował wśród młodzieży inicjatywy wspierające sport o dużej wartości z punktu widzenia solidarności (zob. Lega Civica).

⁽²⁾ <http://data.consilium.europa.eu/doc/document/ST-6779-2018-INIT/pl/pdf>

Zalecenia szczegółowe

12. Popiera dążenie Komisji do zwiększenia wpływu strategii UE na rzecz młodzieży na szczeblu lokalnym.
13. Popiera fakt, że unijnemu koordynatorowi ds. młodzieży i jego strategicznej roli nadano znaczenie, planując regularne spotkania z Komitetem i rozwijając systemy kształcenia i kanały informacji wraz z zainteresowanymi agencjami narodowymi.
14. Uznaje również znaczenie sektora prywatnego w kwestii tzw. praktyk zawodowych, w odniesieniu do których zwraca się, by działania solidarnościowe gwarantowały zawsze wynagrodzenie.
15. Uważa, że by zagwarantować jak najwyższą jakość realizacji projektów, zasadnicze znaczenie ma jak największe przyspieszenie etapu ich oceny, co umożliwiłoby organizacjom uczestniczącym szybsze uzyskanie funduszy i korzystanie z prostych, szybkich i elastycznych procedur rejestracji projektów, ze szczególnym uwzględnieniem organizacji o ograniczonym dostępie do internetu lub doświadczających również trudności językowych.
16. Zwraca uwagę, że zagwarantowanie jak największego rozpowszechnienia Europejskiego Korpusu Solidarności na szczeblu lokalnym i regionalnym wymaga stałego kontaktu z zainteresowanymi stronami na szczeblu krajowym oraz konkretnego i skutecznego informowania o oferowanych możliwościach udziału w działaniach solidarnościowych.
17. Życzy sobie, by podczas przyznawania znaku jakości promowano najbardziej oryginalną i skuteczną działalność wolontariacką (taką jak na przykład działalność podejmowana we współpracy i synergii z organizacjami sportowymi), która może skłonić młodzież do utrzymania przez całe życie zobowiązań solidarnościowych, i ma nadzieję, że organizacje uczestniczące będą mogły skorzystać z ulg podatkowych wprowadzanych z inicjatywy państw członkowskich.
18. Podkreśla, że wniosek dotyczący Europejskiego Korpusu Solidarności powinien być wdrażany zgodnie z zasadą pomocniczości. Niezwykle ważne jest zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych na etapie realizacji tego wniosku. Wzywa Komisję do uwzględnienia potrzeb i oczekiwań społeczności lokalnych, ponieważ znajdują się one bliżej zainteresowanych osób. Podkreśla, że edukacja, szkolenie zawodowe i sprawy młodzieży należą do kompetencji państw członkowskich oraz że Unia Europejska, zgodnie z art. 6 TFUE, musi wspierać, koordynować i uzupełniać działania krajowe, gdyż promowanie zatrudnienia leży we wspólnym interesie. W związku z tym powodzenie odpowiednich działań UE, które muszą być zgodne z zasadami pomocniczości i proporcjonalności, zależy od współpracy z lokalnymi i regionalnymi władzami.
19. Ubolewa nad brakiem wspólnej i jednolitej definicji przedsiębiorstw gospodarki społecznej na szczeblu europejskim, od których wniosek dotyczący rozporządzenia wymaga gwarancji działań informacyjnych, reklam i upowszechniania na temat możliwości i wyników działań wspieranych w ramach programu (preambuła 38), a także wsparcia działalności Europejskiego Korpusu Solidarności.
20. Proponuje uwzględnienie w ocenie działań solidarnościowych również wspólnych kryteriów uznanych w ramach wolontariatu Europejskiego Centrum Wolontariatu.

Bruksela, dnia 6 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Sąsiedztwo i świat

(2019/C 86/16)

Sprawozdawca generalny: ans JANSSEN (NL/EPL), burmistrz Oisterwijk

Dokumenty źródłowe: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej

COM(2018) 460 final

Wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską, w tym stosunków między Unią Europejską, z jednej strony, a Grenlandią i Królestwem Danii, z drugiej strony („decyzja o stowarzyszeniu zamorskim”)

COM(2018) 461 final

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III)

COM (2018) 465 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Instrument Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej

Poprawka 1

COM(2018) 460 final, motyw 25

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Podczas gdy cele z zakresu demokracji i praw człowieka, w tym równouprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet, powinny być odzwierciedlone w procesie wdrażania niniejszego rozporządzenia, pomoc Unii w ramach programów tematycznych na rzecz praw człowieka i demokracji oraz organizacji społeczeństwa obywatelskiego – ze względu na swój globalny charakter i niezależność działania od zgody rządów i organów publicznych odnośnych państw trzecich – powinna mieć szczególny charakter uzupełniający i dodatkowy.</p>	<p>Podczas gdy cele z zakresu demokracji i praw człowieka, w tym równouprawnienie płci i wzmocnienie pozycji kobiet, powinny być odzwierciedlone w procesie wdrażania niniejszego rozporządzenia, pomoc Unii w ramach programów tematycznych na rzecz praw człowieka i demokracji, organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz władz lokalnych i regionalnych – ze względu na swój globalny charakter i niezależność działania od zgody rządów i organów publicznych odnośnych państw trzecich – powinna mieć szczególny charakter uzupełniający i dodatkowy.</p>

Uzasadnienie

W projekcie opinii zaleca się ustanowienie dla władz lokalnych i regionalnych specjalnego odrębnego programu z wyznaczonym budżetem w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju, a także uwzględnienie tych podmiotów w całości programowania jako beneficjentów, tak jak miało to miejsce w obecnym okresie WRF, w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju. Linii budżetowej dla władz lokalnych w ramach wspomnianego instrumentu wprawdzie nie wykorzystano całkowicie, zbyt pochopnie jednak stwierdzono, że miało to związek z nieadekwatnymi zdolnościami władz lokalnych i regionalnych. Istotniejszą rolę mogły odegrać inne czynniki, takie jak rygorystyczne wymogi w zakresie współfinansowania i skomplikowane procedury składania wniosków. W każdym razie instytucje UE powinny przewidzieć możliwość poprawy, nie zaś wprost wyeliminować taką opcję.

Ponadto dla zapewnienia realizacji polityki rozwojowej UE i osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju zasadnicze znaczenie ma podtrzymanie/ustanowienie efektywnych mechanizmów koordynacji między społeczeństwem obywatelskim, władzami lokalnymi i instytucjami UE. W związku z tym w jednym ze zdań tego artykułu powinny zostać wspomniane organizacje społeczeństwa obywatelskiego oraz władze lokalne i regionalne.

Poprawka 2

COM(2018) 460 final, motyw 26

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Organizacje społeczeństwa obywatelskiego obejmują szeroką gamę podmiotów pełniących różne funkcje i posiadających różne uprawnienia, w tym wszystkie struktury niepaństwowe, niekomercyjne, bezstronne i nastawione pokojowo, dzięki którym ludzie łączą się w imię wspólnych celów i ideałów, czy to politycznych, kulturowych, społecznych, czy ekonomicznych. Obejmują one organizacje miejskie i wiejskie, formalne i nieformalne, działające na szczeblu lokalnym, krajowym, regionalnym i międzynarodowym.</p>	<p>Organizacje społeczeństwa obywatelskiego obejmują szeroką gamę podmiotów pełniących różne funkcje i posiadających różne uprawnienia, w tym wszystkie struktury niepaństwowe, niekomercyjne, bezstronne i nastawione pokojowo, dzięki którym ludzie łączą się w imię wspólnych celów i ideałów, czy to politycznych, kulturowych, społecznych, czy ekonomicznych. Obejmują one organizacje miejskie i wiejskie, formalne i nieformalne, działające na szczeblu lokalnym, krajowym, regionalnym i międzynarodowym.</p> <p><i>Zgodnie z Europejskim konsensusem w sprawie rozwoju władze lokalne i regionalne odgrywają kluczową rolę w realizacji celów zrównoważonego rozwoju i koordynacji podmiotów lokalnych. Jak stwierdzono w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, każdy z 17 celów ma lokalne komponenty i związek z kompetencjami władz lokalnych, w tym w dziedzinie równości płci i zmiany klimatu.</i></p>

Uzasadnienie

W swoim wniosku KE nie wspomina roli, jaką władze lokalne odgrywają w projektowaniu, wdrażaniu i monitorowaniu celów zrównoważonego rozwoju, mimo że w Agendzie na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 wyraźnie stwierdza się, że każdy z 17 celów zrównoważonego rozwoju ma lokalne komponenty i są one powiązane z codzienną pracą władz lokalnych i regionalnych. W nowym Europejskim konsensusie w sprawie rozwoju z 2017 r. ponownie podkreślono potrzebę **lokalizacji celów zrównoważonego rozwoju**. Jest to sprzeczne z brakiem specjalnego finansowania dla władz lokalnych w nowym zewnętrznym zestawie instrumentów, co jest kolejnym argumentem za przywróceniem wprost linii budżetowej dla władz lokalnych.

Poprawka 3

COM(2018) 460 final, motywy 29

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Konieczne jest dalsze pogłębienie współpracy z krajami partnerskimi w zakresie migracji z myślą o czerpaniu korzyści z dobrze zarządzanej i legalnej migracji oraz skutecznym rozwiązaniu problemu nielegalnej migracji. Taka współpraca powinna przyczynić się do zapewnienia dostępu do ochrony międzynarodowej, wyeliminowania pierwotnych przyczyn nielegalnej migracji, poprawy zarządzania granicami oraz do prowadzenia działań w ramach walki z nielegalną migracją, handlem ludźmi i przemytem nielegalnych imigrantów, a także, w stosownych przypadkach, poprawy w zakresie powrotów, readmisji i reintegracji, w oparciu o wzajemną rozliczalność i pełne przestrzeganie zobowiązań w dziedzinie pomocy humanitarnej i praw człowieka. Dlatego nieodłącznym elementem ogólnych zasad niniejszego rozporządzenia powinna być skuteczna współpraca między państwami trzecimi a Unią. W celu zapewnienia, aby pomoc rozwojowa wspierała kraje partnerskie w skuteczniejszym zarządzaniu migracją, ważna jest wzmocniona spójność pomiędzy polityką migracyjną a polityką współpracy na rzecz rozwoju. Niniejsze rozporządzenie powinno przyczynić się do przyjęcia skoordynowanego, całościowego i usystematyzowanego podejścia do migracji, dzięki maksymalizacji synergii i stosowaniu niezbędnych środków nacisku.</p>	<p>Konieczne jest dalsze pogłębienie współpracy z krajami partnerskimi, w ścisłym współdziałaniu z ich władzami lokalnymi i regionalnymi, w zakresie migracji z myślą o czerpaniu korzyści z dobrze zarządzanej i legalnej migracji oraz skutecznym rozwiązaniu problemu nielegalnej migracji. Taka współpraca powinna przyczynić się do zapewnienia dostępu do ochrony międzynarodowej, wyeliminowania pierwotnych przyczyn nielegalnej migracji, zwłaszcza w odniesieniu do osób najsłabszych, takich jak dzieci bez opieki, do poprawy zarządzania granicami oraz do prowadzenia działań w ramach walki z nielegalną migracją, handlem ludźmi i przemytem nielegalnych imigrantów, a także, w stosownych przypadkach, poprawy w zakresie powrotów, readmisji i reintegracji, w oparciu o wzajemną rozliczalność i pełne przestrzeganie zobowiązań w dziedzinie pomocy humanitarnej i praw człowieka, również w perspektywie ewentualnego przyjęcia globalnego porozumienia ONZ w sprawie migracji. Dlatego nieodłącznym elementem ogólnych zasad niniejszego rozporządzenia powinna być skuteczna współpraca między państwami trzecimi a Unią. W celu zapewnienia, aby pomoc rozwojowa wspierała kraje partnerskie w skuteczniejszym zarządzaniu migracją, ważna jest wzmocniona spójność pomiędzy polityką migracyjną a polityką współpracy na rzecz rozwoju. Niniejsze rozporządzenie powinno przyczynić się do przyjęcia skoordynowanego, całościowego i usystematyzowanego podejścia do migracji, oparte go na lokalnych potrzebach i realiach, dzięki maksymalizacji synergii i stosowaniu niezbędnych środków nacisku.</p>

Uzasadnienie

Między polityką migracyjną a polityką w dziedzinie rozwoju istnieje ścisła zależność. Współpraca na szczeblu międzynarodowym, krajowym, regionalnym i lokalnym ma zasadnicze znaczenie dla wprowadzenia w życie wspólnej europejskiej polityki migracyjnej. Wielopoziomowe sprawowanie rządów jest warunkiem osiągnięcia najlepszych wyników. Niezbędne jest, by UE, władze krajowe, lokalne i regionalne ściśle współpracowały z władzami lokalnymi i regionalnymi w krajach tranzytu oraz ze społeczeństwem obywatelskim, stowarzyszeniami migrantów i lokalnymi społecznościami w krajach przyjmujących.

Poprawka 4

COM(2018) 460 final – Przepisy ogólne, art. 3 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Zgodnie z ust. 1 cele szczegółowe niniejszego rozporządzenia są następujące:</p> <p>a) wsparcie dialogu i współpracy z państwami trzecimi i regionami objętymi polityką sąsiedztwa, krajami w Afryce Subsaharyjskiej, w Azji i na Pacyfiku oraz w obu Amerykach i na Karaibach;</p> <p>b) wzmocnienie i wsparcie na poziomie globalnym demokracji, rządów prawa i praw człowieka, wsparcie organizacji społeczeństwa obywatelskiego, dalsze zapewnianie stabilności i pokoju oraz rozwiązywanie innych globalnych problemów, w tym związanych z migracją i mobilnością;</p>	<p>Zgodnie z ust. 1 cele szczegółowe niniejszego rozporządzenia są następujące:</p> <p>a) wsparcie dialogu i współpracy z państwami trzecimi i regionami objętymi polityką sąsiedztwa, w tym na szczeblu niższym niż krajowy, krajami w Afryce Subsaharyjskiej, w Azji i na Pacyfiku oraz w obu Amerykach i na Karaibach;</p> <p>b) wzmocnienie i wsparcie na poziomie globalnym demokracji, rządów prawa, praw człowieka, równouprawnienia płci, wsparcie organizacji społeczeństwa obywatelskiego oraz władz lokalnych i regionalnych, dalsze zapewnianie stabilności i pokoju oraz rozwiązywanie innych globalnych problemów, w tym związanych z migracją i mobilnością;</p>

Uzasadnienie

Pomoc na rzecz podmiotów szczebla niższego niż krajowy (lokalnego i regionalnego) w krajach sąsiedztwa (zwłaszcza Partnerstwa Wschodniego) i współpraca z nimi, ukierunkowana na lokalne potrzeby i okoliczności oraz dostosowana do nich, może w wielu przypadkach przynieść wyniki lepsze i bardziej sprzyjające włączeniu społecznemu, silniej odczuwane przez obywateli, niż programy realizowane we współpracy z władzami centralnymi krajów partnerskich.

Poprawka 5

COM(2018) 460 final – Przepisy ogólne, art. 4 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Programy tematyczne obejmują działania związane z realizacją celów zrównoważonego rozwoju na poziomie globalnym w następujących obszarach:</p> <p>a) prawa człowieka i demokracja,</p> <p>b) organizacje społeczeństwa obywatelskiego,</p> <p>c) stabilność i pokój,</p> <p>d) wyzwania globalne.</p>	<p>Programy tematyczne obejmują działania związane z realizacją celów zrównoważonego rozwoju na poziomie globalnym w następujących obszarach:</p> <p>a) prawa człowieka i demokracja,</p> <p>b) organizacje społeczeństwa obywatelskiego,</p> <p>c) władze lokalne i regionalne,</p> <p>d) stabilność i pokój,</p> <p>e) wyzwania globalne.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Programy tematyczne mogą obejmować wszystkie państwa trzecie, jak również kraje i terytoria zamorskie określone w decyzji Rady .../... (UE).</p> <p>Ze względu na realizację celów przewidzianych w art. 3, programy tematyczne dotyczą obszarów interwencji określonych w załączniku III.</p>	<p>Wszystkie programy tematyczne powinny być poparte przeznaczonymi na nie budżetami.</p> <p>Programy tematyczne mogą obejmować wszystkie państwa trzecie, jak również kraje i terytoria zamorskie określone w decyzji Rady .../... (UE).</p> <p>Ze względu na realizację celów przewidzianych w art. 3, programy tematyczne dotyczą obszarów interwencji określonych w załączniku III.</p>

Uzasadnienie

Jak wspomniano w poprawce 1, w niniejszym projekcie opinii zdecydowanie zaleca się ustanowienie dla władz lokalnych i regionalnych specjalnego odrębnego programu z wyznaczonym budżetem w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju, a także uwzględnienie tych podmiotów w całości programowania jako beneficjentów.

Poprawka 6

COM(2018) 460 final – Przepisy ogólne, art. 4 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Działania podejmowane w ramach niniejszego rozporządzenia wdrażane są głównie przez programy o określonym zasięgu geograficznym.</p>	<p>Działania podejmowane w ramach niniejszego rozporządzenia wdrażane są głównie przez programy o określonym zasięgu geograficznym. W stosownych przypadkach bezpośrednimi beneficjentami programów geograficznych powinny być również władze lokalne i regionalne w krajach sąsiedztwa.</p>

Uzasadnienie

Pomoc UE na rzecz władz lokalnych i regionalnych w krajach partnerskich i współpraca z nimi nie może ucierpieć pod względem finansowym lub organizacyjnym w wyniku zwiększenia elastyczności przydzielania środków finansowych i innych zasobów poszczególnym programom geograficznym i tematycznym. Wskazane jest, aby programy geograficzne były już z góry ukierunkowane na władze lokalne i regionalne jako bezpośrednich beneficjentów.

Poprawka 7

COM(2018) 460 final – Przepisy ogólne, art. 6 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Pula środków finansowych, o której mowa w ust. 1, składa się z:</p> <p>a) 68 000 mln EUR na programy geograficzne:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sąsiedztwo: co najmniej 22 000 mln EUR, — Afryka Subsaharyjska: co najmniej 32 000 mln EUR, — Azja i kraje Pacyfiku: 10 000 mln EUR, — obie Ameryki i Karaiby: 4 000 mln EUR; <p>b) 7 000 mln EUR na programy tematyczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> — prawa człowieka i demokracja: 1 500 mln EUR, — organizacje społeczeństwa obywatelskiego: 1 500 mln EUR, — stabilność i pokój: 1 000 mln EUR, — globalne wyzwania: 3 000 mln EUR; <p>c) 4 000 mln EUR na działania szybkiego reagowania.</p>	<p>Pula środków finansowych, o której mowa w ust. 1, składa się z:</p> <p>a) 68 000 mln EUR na programy geograficzne:</p> <ul style="list-style-type: none"> — sąsiedztwo: co najmniej 22 000 mln EUR, — Afryka Subsaharyjska: co najmniej 32 000 mln EUR, — Azja i kraje Pacyfiku: 10 000 mln EUR, — obie Ameryki i Karaiby: 4 000 mln EUR; <p>b) 7 500 mln EUR na programy tematyczne:</p> <ul style="list-style-type: none"> — prawa człowieka i demokracja: 1 500 mln EUR, — organizacje społeczeństwa obywatelskiego: 1 500 mln EUR, — władze lokalne i regionalne: 500 mln EUR, — stabilność i pokój: 1 000 mln EUR, — globalne wyzwania: 3 000 mln EUR; <p>c) 4 000 mln EUR na działania szybkiego reagowania.</p>

Uzasadnienie

Zgodnie z powyższymi poprawkami zdecydowanie zaleca się, aby proporcjonalny komponent dostępnego budżetu dla programów geograficznych przydzielono bezpośrednio programom realizowanym we współpracy z władzami lokalnymi regionalnymi lub na ich rzecz, jak ma to miejsce w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, w WRF na lata 2014–2020. Proponowana kwota (500 mln EUR) oparta jest na obecnym podziale linii budżetowej CSO-LA (66,16 % dla organizacji społeczeństwa obywatelskiego, 22,05 % dla władz lokalnych, 10,4 % na edukację i podnoszenie świadomości na temat rozwoju oraz 1,39 % na środki wspierające (okres 2018–2020)) i musi być oczywiście obliczona starannie, z uwzględnieniem tempa absorpcji obecnego budżetu dla władz lokalnych, a także wielu innych czynników.

Poprawka 8

COM(2018) 460 final – Przepisy ogólne, art. 8 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Unia dąży, poprzez dialog i współpracę z krajami i regionami partnerskimi, do propagowania, rozwijania i umacniania zasad demokracji, praworządności, poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, na których się opiera.	Unia dąży, poprzez dialog i współpracę z krajami i regionami partnerskimi, do propagowania, rozwijania i umacniania zasad demokracji na wszystkich szczeblach rządów , praworządności, równouprawnienia płci , poszanowania praw człowieka i podstawowych wolności, na których się opiera.

Uzasadnienie

Do zasad przewodnich należy dodać demokrację na szczeblu niższym niż krajowy, gdyż to na szczeblu lokalnym i regionalnym obywatele mogą doświadczać demokracji w sposób najbardziej bezpośredni. Do kluczowych zasad należy dołączyć równouprawnienie płci.

Poprawka 9

COM(2018) 460 final, art. 11 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Programowanie w przypadku programów o określonym zasięgu geograficznym zapewnia konkretne dostosowane ramy współpracy w oparciu o:</p> <p>a) potrzeby partnerów określone na podstawie szczególnych kryteriów, z uwzględnieniem społeczności, ubóstwa, nierówności, rozwoju społecznego, narażenia w aspekcie środowiskowym i gospodarczym oraz odporności państwa i społeczeństwa;</p> <p>b) zdolności partnerów do generowania zasobów finansowych, możliwości dostępu do źródeł finansowania i zdolności ich absorpcji;</p> <p>c) zobowiązania i rezultaty partnerów określone na podstawie kryteriów takich jak reformy polityczne i rozwój gospodarczo-społeczny;</p> <p>d) potencjalny wpływ finansowania Unii w krajach i regionach partnerskich;</p> <p>e) zaangażowanie partnera i jego zdolność do propagowania wspólnych interesów i wartości oraz do wspierania wspólnych celów i wielostronnych sojuszy, a także realizacji priorytetów Unii.</p>	<p>Programowanie w przypadku programów o określonym zasięgu geograficznym zapewnia konkretne dostosowane ramy współpracy w oparciu o:</p> <p>a) potrzeby partnerów określone na podstawie szczególnych kryteriów, z uwzględnieniem społeczności, ubóstwa, nierówności, rozwoju społecznego, narażenia w aspekcie środowiskowym i gospodarczym oraz odporności państwa i społeczeństwa;</p> <p>b) zdolności partnerów do generowania zasobów finansowych, możliwości dostępu do źródeł finansowania i zdolności ich absorpcji;</p> <p>c) zobowiązania i rezultaty partnerów określone na podstawie kryteriów takich jak reformy polityczne i rozwój gospodarczo-społeczny oraz ich gotowość do zaangażowania swoich władz lokalnych i regionalnych w opracowywanie, wdrażanie i monitorowanie programów;</p> <p>d) potencjalny wpływ finansowania Unii w krajach i regionach partnerskich, w tym w postaci projektów na małą skalę, dostępnych także dla podmiotów lokalnych i regionalnych;</p> <p>e) zaangażowanie partnera i jego zdolność do propagowania wspólnych interesów i wartości oraz do wspierania wspólnych celów i wielostronnych sojuszy, a także realizacji priorytetów Unii.</p>

Uzasadnienie

W proponowanym art. 11 wspomina się już, że wszystkie „... działania są w największym możliwym zakresie oparte na dialogu między Unią, państwami członkowskimi i krajami partnerskimi, w tym władzami krajowymi i lokalnymi...”, co jest dobrym punktem wyjścia, wydaje się jednak ważne, aby dodać, że zasady programowania także zdecydowanie zachęcają do angażowania władz lokalnych i regionalnych (oraz innych zainteresowanych podmiotów) w opracowywanie, wdrażanie i monitorowanie programów (także ze względu na zasady pomocniczości i proporcjonalności). Wyrażne odniesienie jest szczególnie ważne z punktu widzenia prac podejmowanych w krajach, w których zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych jest ograniczone lub nie ma go wcale.

Ponadto jest niezwykle ważne, aby fundusze programowe były dostępne dla organów władz lokalnych i regionalnych każdego rodzaju i wielkości, w tym na obszarach wiejskich, a także w miastach pośredniczących, gdyż wszystkie one działają na tych samych terytoriach i muszą współpracować, aby osiągnąć zrównoważony rozwój (lokalny) (jak wyjaśniono w unijnym podejściu terytorialnym do rozwoju lokalnego).

W związku z tym nowy ISWMR powinien także stymulować i finansować projekty na małą skalę (np. bazujące na istniejących już partnerstwach między miastami lub na innych partnerstwach szczebla niższego niż krajowy bądź wielostronnych), nie tylko megaprojekty, jak również dodatkowo ułatwiać wzmocnianie zdolności władz lokalnych i regionalnych, tak aby wszystkie rodzaje takich władz mogły pracować na rzecz zrównoważonego rozwoju.

Poprawka 10

COM(2018) 460 final, tytuł II rozdział III art. 22 ust. 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Współpraca między Unią a jej partnerami może przyjąć między innymi formę:</p> <p>[...]</p> <p>b) środków współpracy administracyjnej, takich jak partnerstwo między instytucjami publicznymi, organami władz lokalnych, krajowymi organami publicznymi lub podmiotami prawa prywatnego, którym powierzono zadania użyteczności publicznej, danego państwa członkowskiego a podmiotami kraju lub regionu partnerskiego, a także środków współpracy z udziałem ekspertów z sektora publicznego oddelegowanych przez państwa członkowskie oraz ich władze regionalne i lokalne;</p>	<p>Współpraca między Unią a jej partnerami może przyjąć między innymi formę:</p> <p>[...]</p> <p>b) środków współpracy administracyjnej, takich jak partnerstwo między instytucjami publicznymi, organami władz lokalnych, krajowymi organami publicznymi lub podmiotami prawa prywatnego, którym powierzono zadania użyteczności publicznej, danego państwa członkowskiego a podmiotami kraju lub regionu partnerskiego, a także środków współpracy z udziałem ekspertów z sektora publicznego oddelegowanych przez państwa członkowskie oraz ich władze regionalne i lokalne, w szczególności za pośrednictwem mechanizmu TAIEX i programu SIGMA;</p>

Uzasadnienie

Bezpośrednie odniesienie do wykorzystania instrumentów TAIEX i SIGMA pomogłoby uzasadnić wykorzystywanie bardzo skutecznych narzędzi pomocy technicznej na wszystkich szczeblach administracji.

Załącznik II: Obszary współpracy w ramach programów o określonym zasięgu geograficznym

Poprawka 11

COM(2018) 460 final, załącznik II, pkt A.1 lit. a)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
wzmocnienie demokracji i procesów demokratycznych, sprawowania rządów i nadzoru, w tym przejrzystych i wiarygodnych procesów wyborczych;	wzmocnienie demokracji i procesów demokratycznych, sprawowania rządów i nadzoru na szczeblu krajowym i niższym od krajowego , w tym przejrzystych i wiarygodnych procesów wyborczych na tych szczeblach ;

Uzasadnienie

W Europejskim konsensusie w sprawie rozwoju, uzgodnionym przez UE i państwa członkowskie w 2017 r., wzywa się władze regionalne i lokalne do sprawowania kontroli nad procesem decyzyjnym i aktywnego uczestnictwa w nim (pkt 83).

Jako Europejski Komitet Regionów braliśmy udział w misjach obserwacji wyborów na szczeblu lokalnym i regionalnym, które przyczyniają się do wzmocnienia procesów demokratycznych i poprawiają ich jakość.

Poprawka 12

COM(2018) 460 final, załącznik II, pkt A.2 lit. l)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
wspieranie samorządów terytorialnych, aby usprawnić na szczeblu miejskim świadczenie podstawowych usług i zapewnić sprawiedliwy dostęp do bezpieczeństwa żywnościowego, dostępne, godziwe i przystępne cenowo mieszkania oraz jakość życia, zwłaszcza w odniesieniu do osób mieszkających w nieformalnych osadach i slumsach;	wspieranie samorządów terytorialnych i regionalnych , aby usprawnić na ich szczeblu świadczenie podstawowych usług i zapewnić sprawiedliwy dostęp do bezpieczeństwa żywnościowego, dostępne, godziwe i przystępne cenowo mieszkania oraz jakość życia, zwłaszcza w odniesieniu do osób mieszkających w nieformalnych osadach i slumsach;

Uzasadnienie

W tym artykule sugeruje się wspieranie władz lokalnych, aby ulepszyć świadczenie podstawowych usług na poziomie miasta. Ważne jest, aby wyraźnie zaznaczyć, że ISWMR ma współpracować z całym „systemem miast”. Miasta są tylko jednym z elementów krajowego systemu samorządu terytorialnego: imperatywy rozwojowe w państwach trzecich muszą mieć charakter krajowy i być kierowane lokalnie na różnych szczeblach władzy, społeczności i społeczeństwa obywatelskiego. Jest to również zgodne z podejściem terytorialnym KE do rozwoju lokalnego, w którym podkreśla się, że władze lokalne i regionalne często odgrywają rolę koordynującą na swoim terytorium, konsultując się i współpracując z sektorem prywatnym, organizacjami społeczeństwa obywatelskiego, a także uniwersytetami, instytutami wiedzy i innymi poziomami sprawowania rządów.

Załącznik III: Obszary interwencji w ramach programów tematycznych

Poprawka 13

COM(2018) 460 final, załącznik III, dodać nowy pkt 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>3. OBSZARY INTERWENCJI WŁADZ LOKALNYCH I REGIONALNYCH</p> <p><i>Wzmocnienie roli władz lokalnych i regionalnych jako podmiotów zaangażowanych w rozwój przez:</i></p> <p>a) <i>wzmacnianie pozycji władz lokalnych i regionalnych, zwłaszcza przez międzynarodowe partnerstwa między takimi podmiotami w krajach europejskich i partnerskich na rzecz wdrożenia Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030 przy wykorzystaniu specjalnej puli środków finansowych do wzmocnienia ich zdolności w zakresie zarządzania oraz angażowania się w dialog polityczny z władzami krajowymi, a także wspieranie procesów decentralizacji;</i></p> <p>b) <i>wspieranie zdecentralizowanej współpracy na rzecz rozwoju, we wszystkich jej formach;</i></p> <p>c) <i>zwiększenie potencjału sieci, platform i sojuszy europejskich i południowych samorządów lokalnych i regionalnych, aby zapewnić merytoryczny i ciągły dialog polityczny na temat rozwoju oraz promować demokratyczne rządy, zwłaszcza przez podejście terytorialne w zakresie rozwoju lokalnego;</i></p> <p>d) <i>zwiększenie liczby interakcji z obywatelami Unii w związku z kwestiami dotyczącymi rozwoju (podniesienie świadomości, dzielenie się wiedzą, zaangażowanie), szczególnie w związku z powiązanymi celami zrównoważonego rozwoju, w tym w państwach członkowskich, krajach kandydujących i potencjalnych kandydatach do członkostwa.</i></p>

Uzasadnienie

Należy wyjaśnić zasady zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w programy europejskie poza etapem programowania, a także określić, w jaki sposób będą prowadzone z nimi konsultacje w sprawie priorytetów programów geograficznych. Dodanie obszaru interwencji w szczególności dla władz lokalnych i regionalnych usunęłoby wątpliwości co do tego, czy ta grupa docelowa/beneficjent/ci partnerzy zostaną uwzględnieni w wystarczającym stopniu na etapie realizacji polityki.

W różnych wnioskach dotyczących komponentu „Śsiedztwo i świat” nie wspomniano wyraźnie o wartości dodanej współpracy zdecentralizowanej (tj. międzynarodowych partnerstw między władzami lokalnymi i regionalnymi). W nowym konsensusie w sprawie rozwoju z 2017 r. współpraca zdecentralizowana została uznana przez instytucje europejskie i państwa członkowskie za narzędzie rozwoju. Jest ona istotnie skutecznym narzędziem służącym zwiększeniu zdolności władz lokalnych i regionalnych z krajów partnerskich UE do opracowywania planów i świadczenia usług oraz do poprawy jakości reform decentralizacyjnych. Tego rodzaju współpraca międzynarodowa istnieje od dziesięcioleci i angażuje wiele europejskich władz lokalnych i regionalnych. Współpracy zdecentralizowanej nie należy rozumieć jako partnerstwa o ograniczonym zakresie tematycznym (np. zaopatrzenie w wodę, gospodarowanie odpadami i planowanie urbanistyczne), ponieważ istnieje potencjał, aby współpraca taka wzmocniła szersze ramy sprawowania rządów. Przestrzeń dla takich działań powinien zapewniać również filar programów geograficznych.

Poprawka 14

COM(2018) 460 final, załącznik III, pkt 4 – Obszary interwencji na rzecz zaradzenia wyzwaniom ogólnościowym

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>D. PARTNERSTWA</p> <p>1. Wzmocnienie roli samorządów terytorialnych jako podmiotów zaangażowanych w rozwój przez:</p> <p>a) <i>zwiększenie potencjału sieci, platform i sojuszy europejskich i południowych samorządów terytorialnych, aby zapewnić merytoryczny i ciągły dialog polityczny na temat rozwoju oraz promować demokratyczne rządy, zwłaszcza przez podejście terytorialne w zakresie rozwoju lokalnego;</i></p> <p>b) <i>zwiększenie liczby interakcji z obywatelami Unii w związku z kwestiami dotyczącymi rozwoju (podnoszenie świadomości, dzielenie się wiedzą, zaangażowanie), szczególnie w związku z powiązаныmi celami zrównoważonego rozwoju, w tym w Unii, krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących.</i></p>	

Uzasadnienie

Ponieważ w poprawce 13 dodaje się specjalny obszar interwencji dla władz lokalnych i regionalnych, usuwa się je w rezultacie z obszaru interwencji na rzecz zaradzenia wyzwaniom ogólnościowym.

Wniosek IPA III

Poprawka 15

COM(2018) 465 final, art. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>5. Współdziałając z państwami członkowskimi, Komisja podejmuje także niezbędne kroki w celu zapewnienia, aby władze lokalne i regionalne uczestniczyły w określeniu szczegółowych celów pomocy na mocy niniejszego rozporządzenia.</p>

Uzasadnienie

Ponieważ jednym z celów szczegółowych Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA III) będzie poprawa skuteczności administracji publicznej i zwiększenie wsparcia reform strukturalnych oraz dobrego rządzenia na wszystkich szczeblach, władze lokalne i regionalne powinny być zaangażowane w planowanie strategiczne. Komisję wzywa się też do opracowania metod operacyjnych ad hoc umożliwiających zastosowanie instrumentów TAEX i współpracy partnerskiej w celu współpracy między władzami lokalnymi i regionalnymi w państwach członkowskich oraz krajach kandydujących i potencjalnych krajach kandydujących.

Poprawka 16

COM(2018) 465 final, art. 9 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Na programy współpracy transgranicznej między beneficjentami wymienionymi w załączniku I a państwami członkowskimi przydziela się orientacyjnie, zgodnie z ich potrzebami i priorytetami, maksymalnie 3 % puli środków finansowych.	Na programy współpracy transgranicznej między beneficjentami wymienionymi w załączniku I a państwami członkowskimi przydziela się orientacyjnie, zgodnie z ich potrzebami i priorytetami i z uwzględnieniem wsparcia dla budowania zdolności na szczeblu lokalnym i regionalnym , maksymalnie 3 % puli środków finansowych.

Uzasadnienie

Budowane zdolności na szczeblu lokalnym i regionalnym powinno być jednym z priorytetów, odzwierciedlonym w przydziale środków finansowych.

Poprawka 17

COM(2018) 465 final, załącznik II

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	f) Propagowanie zarządzania lokalnego i regionalnego oraz zwiększanie zdolności władz lokalnych i regionalnych w zakresie planowania i działalności administracyjnej.

Uzasadnienie

Ten priorytet tematyczny nie powinien być elementem tylko pomocy na rzecz współpracy transgranicznej.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Wprowadzenie

1. Odnotowuje z zainteresowaniem wnioski Komisji dotyczące WRF na lata 2021–2027, w tym wnioski w dziale „Sąsiedztwo i świat”, zwłaszcza dotyczące nowego ISWMR i przedłużenia Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (IPA) jako IPA III.

2. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że proponowany budżet na działania zewnętrzne Unii Europejskiej ma być zwiększony (do 123 mld EUR, w porównaniu z 94,5 mld EUR w okresie 2014–2020) do poziomu równego około 10 % całości WRF (w proponowanej wysokości); uważa, że jest to bezpośrednio potrzebne ze względu na wyzwania globalne oraz podkreśla potrzebę potraktowania tego proponowanego podwyższenia jako minimum w prowadzonych obecnie negocjacjach w sprawie WRF.

3. Docenia aspiracje Komisji, dążącej do tego, aby działania zewnętrzne UE były bardziej konsekwentne, spójne i elastyczne w związku z wyzwaniami globalnymi takimi jak zmiana klimatu i masowa urbanizacja, a także zawirowania społeczne i gospodarcze, które wszystkie wymagają wielowymiarowych i kompleksowych rozwiązań lub podejść.

4. Z zadowoleniem przyjmuje przewidywany wzrost skuteczności wynikający z połączenia szeregu instrumentów działań zewnętrznych w proponowany ISWMR na rzecz realizacji celów zrównoważonego rozwoju i budowania odporności, zgodnie z opinią KR-u 2017/03666, zauważa jednak, że wszystko będzie zależać od realizacji obecnych wniosków – stale należy unikać sytuacji, w których pogłębia się luka między polityką a wdrożeniem (np. nie modyfikuje się zasad w celu zwiększenia ich elastyczności).

5. Odnotowuje fakt, że władze lokalne i regionalne włączono do filaru wyzwań globalnych proponowanego ISWMR, a także uwzględniono je w „regionalnej” części filaru geograficznego; chciałby uzyskać od innych instytucji UE zapewnienie, że władze lokalne i regionalne rzeczywiście będą mieć łatwy dostęp do tych programów i budżetów.
6. Zgadza się, że zwiększenie inwestycji na rzecz tworzenia miejsc pracy i wzmocnienia roli sektora prywatnego ma kluczowe znaczenie dla rozwoju, w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje „Komunikat w sprawie nowego sojuszu Afryka–Europa na rzecz zrównoważonych inwestycji i tworzenia miejsc pracy: kolejny etap naszego partnerstwa sprzyjającego inwestycjom i tworzeniu miejsc pracy”, w którym przedstawiono zamiar przyczynienia się do utworzenia 10 mln miejsc pracy w Afryce.
7. Zdecydowanie podkreśla, że zaangażowanie władz lokalnych i regionalnych z państw trzecich i przeznaczenie dla nich specjalnego finansowania pomoże wspierać rozwój na szczeblu lokalnym, a tym samym pomoże UE osiągnąć jej cele.
8. Z zadowoleniem przyjmuje przedłużenie funkcjonowania Instrumentu Pomocy Przedakcesyjnej (czyli IPA III) jako istotnego i celowego narzędzia oraz docenia fakt, że celami szczegółowymi IPA III będą poprawa skuteczności administracji publicznej oraz zwiększenie wsparcia reform strukturalnych oraz dobrego rządzenia na wszystkich szczeblach, a także wsparcie współpracy terytorialnej i transgranicznej.

Obawy i szanse

9. Dostrzega, że połączenie szeregu instrumentów działań zewnętrznych w ISWMR niesie ze sobą zarówno wyzwania, jak i szanse, i podkreśla, że ISWMR powinien w dalszym ciągu służyć długoterminowym celom rozwoju, które były realizowane uprzednio poprzez EFR.
10. Wyraża zaniepokojenie, że w sytuacji, gdy coraz większa liczba działań zewnętrznych jest przydzielana w oparciu o aspekt geograficzny, dostęp do finansowania dla władz lokalnych i regionalnych może być trudniejszy lub mniej oczywisty, w zależności od strategii poszczególnych krajów, które są na razie nieznanne; jest ponadto zaniepokojony, że coraz większe oparcie się na strategiach i programach krajowych, bazujących na kluczowych priorytetach i strategicznych inwestycjach w infrastrukturę, doprowadzi do większego ukierunkowania na beneficjentów na szczeblu krajowym i potencjalnie mniejszego nacisku na wielostronne procesy decyzyjne i uczestnictwo we wszystkich etapach programowania.
11. Podkreśla wagę zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w opracowanie strategii i programowanie oraz we wdrażanie programowania, a także znaczenie opracowania na szczeblu lokalnym ram monitorowania i oceny. Zagwarantowałoby to, że pomoc zostanie ukierunkowana na potrzeby kandydatów, w tym na szczeblu lokalnym i regionalnym. Przydzielając środki z zastosowaniem podejścia opartego na wynikach należy brać pod uwagę postępy na drodze ku reformom decentralizacyjnym oraz demokracji lokalnej/dobremu rządzeniu na wszystkich szczeblach.
12. Z rozczarowaniem odnotowuje, że proponuje się wstrzymanie w kolejnym okresie WRF linii budżetowej przeznaczonej dla władz lokalnych w ramach Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju, oraz zwraca się o szersze uzasadnienie decyzji o rezygnacji z tej linii budżetowej pomimo szeregu pozytywnych doświadczeń związanych z dotacjami/programami na rzecz władz lokalnych; zwraca się o przywrócenie tej części budżetu.
13. Podkreśla, że chociaż linii budżetowej dla władz lokalnych w ramach obecnego Instrumentu Finansowania Współpracy na rzecz Rozwoju nie wykorzystano całkowicie, zbyt pochopnie jednak stwierdzono, że miało to związek z nieadekwatnymi zdolnościami władz lokalnych i regionalnych. Istotniejszą rolę mogły odegrać inne czynniki, takie jak rygorystyczne wymogi w zakresie współfinansowania i skomplikowane procedury składania wniosków; apeluje do instytucji UE, aby zapewniły możliwość poprawy dostępności tej linii budżetowej, zamiast jej bezpośredniego wyeliminowania.
14. Wyraża gotowość do podzielenia się w nadchodzących miesiącach z innymi instytucjami UE różnymi (dobrymi i złymi) doświadczeniami członków Komitetu Regionów związanymi z obecną linią budżetową dla władz lokalnych.

15. Jest gotów ułatwiać dialog i współpracę z władzami lokalnymi i regionalnymi w krajach objętych procesem rozszerzenia i krajach sąsiedztwa przez istniejące organy i platformy (ARLEM, CORLEAP, wspólne komitety konsultacyjne i grupy robocze oraz partnerstwa strategiczne Komisji Europejskiej ze stowarzyszeniami władz lokalnych i regionalnych, w tym grupa robocza PLATFORMA CEMR) i przyczynić się w ten sposób do osiągnięcia celów określonych w rozporządzeniach ustanawiających ISWMR oraz IPA. Podkreśla, że działania i programy partnerskie realizowane wspólnie przez władze lokalne i regionalne europejskie i spoza UE, takie jak inicjatywa nikozyjska na rzecz budowy zdolności w gminach libijskich, ilustrują zakres, w jakim współpraca władz lokalnych i regionalnych może promować stabilność i dobrobyt w naszym sąsiedztwie.

16. Apeluje do instytucji UE, aby, niezależnie od wyników, zapewniły dalszą dostępność finansowania dla władz lokalnych i regionalnych każdej wielkości i rodzaju, w tym na obszarach wiejskich, a także w miastach pośredniczących jako centrach zrównoważonego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego i innowacji, przyjmując w ten sposób unijne podejście terytorialne do rozwoju lokalnego.

17. Apeluje, aby nowy ISWMR stymulował i finansował także projekty na małą skalę (np. bazujące na istniejących już partnerstwach między miastami lub na innych partnerstwach szczebla niższego niż krajowy lub wielostronnych), jak również dodatkowo ułatwiał wzmocnienie zdolności władz lokalnych i regionalnych, tak aby były one w stanie efektywniej odgrywać swoją rolę w koordynowaniu rozwoju terytorialnego i wzmocnianiu powiązań między miastem a wsią.

18. Wzywa prawodawców UE do dostosowania proponowanych instrumentów (tj. ISWMR oraz IPA III) w celu dalszego zwiększenia poparcia strategicznego dla władz lokalnych i regionalnych oraz demokracji na szczeblu niższym od krajowego. Zwiększone wsparcie dla demokracji lokalnej poprawiłoby widoczność działań UE, zbliżając proces reform do obywateli i dodatkowo pogłębiając poczucie odpowiedzialności za ten proces w krajach partnerskich.

19. Zauważa, że kolejnym powodem konsekwentnego wspierania władz lokalnych i regionalnych oraz wzmocnienia ich pozycji jest okoliczność, że 65 % celów zrównoważonego rozwoju nie można osiągnąć bez czynnego zaangażowania tych podmiotów.

20. Podkreśla, że pod tym względem ważna jest zdecentralizowana współpraca na rzecz rozwoju (we wszystkich formach), uznana przez instytucje europejskie i państwa członkowskie w Europejskim konsensusie w sprawie rozwoju; apeluje o wyraźniejsze uwzględnienie tej roli i narzędzia w ISWMR.

21. Apeluje o dążenie do realizacji celów polityki dotyczących współpracy między UE a sąsiedztwem i o ich osiągnięcie, niezależnie od połączenia uprzednio oddzielnych instrumentów. W szczególności pomoc UE na rzecz władz lokalnych i regionalnych w krajach partnerskich i współpraca z nimi nie może ucierpieć pod względem finansowym lub organizacyjnym w wyniku zwiększenia elastyczności przydzielania środków finansowych i innych zasobów poszczególnym programom geograficznym i tematycznym.

22. Wyraża rozczarowanie ze względu na fakt, że działania w ramach TAIEX, współpracy partnerskiej i Sigma wykorzystano przede wszystkim na rzecz administracji centralnych krajów beneficjentów, podczas gdy wszystkie rozdziały wspólnotowego dorobku prawnego mają (bezpośredni związek z władzami lokalnymi i regionalnymi (lub ich kompetencjami), które, ze względu na swój bezpośredni związek ze społeczeństwem, mają doskonałą możliwość skutecznego informowania o zaletach członkostwa w UE oraz o korzyściach i zabezpieczeniach zapewnianych przez UE wszystkim osobom, w szczególności w beneficjentach IPA III. Przyjmuje z zadowoleniem wyraźne odniesienie w rozporządzeniu ISWMR do wykorzystywania współpracy partnerskiej zarówno na poziomie centralnym, jak i na poziomie lokalnym i regionalnym, ale oczekuje, że inne instrumenty, takie jak TAIEX i SIGMA, także będą wykorzystywane na tych poziomach.

Sugestie i zalecenia

23. Zachęca Komisję do zapewnienia we wszystkich przypadkach, aby należycie zasięgnięto opinii właściwych zainteresowanych podmiotów, w tym władz lokalnych i regionalnych, a także by podmioty te miały szybki dostęp do właściwych informacji pozwalających im odgrywać istotną rolę w procesach opracowywania, wdrażania i związanego z tym monitorowania programów.

24. Zdecydowanie zaleca ustanowienie dla władz lokalnych i regionalnych specjalnego odrębnego programu z wyznaczonym budżetem w dziedzinie współpracy na rzecz rozwoju, a także uwzględnienie ich w całości programowania jako beneficjentów.

25. Wzywa instytucje UE do zagwarantowania, by władze lokalne i regionalne były wystarczająco wyposażone, aby mogły nadać lokalny wymiar celom zrównoważonego rozwoju, oraz do wyraźnego odniesienia się do tej agendy w rozporządzeniach ustanawiających instrumenty. Ponadto pomocne byłoby, gdyby znaczenie tej agendy znalazło również odzwierciedlenie w przyszłych specyfikacjach budżetowych.

26. Wzywa Komisję do opracowania metod operacyjnych ad hoc umożliwiających zastosowanie instrumentów TAIEX i współpracy partnerskiej do celów współpracy między władzami lokalnymi i regionalnymi w państwach członkowskich oraz krajach partnerskich.

27. Z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę Komisji Europejskiej dotyczącą przeprowadzenia oceny wsparcia UE na rzecz władz lokalnych w regionach objętych procesem rozszerzenia i należących do sąsiedztwa w latach 2010–2018 oraz zaleca wykorzystanie doświadczeń z regionalnych programów/projektów wspierających władze lokalne, takich jak Instrument na rzecz Administracji Lokalnej, Burmistrzowie na rzecz Wzrostu Gospodarczego i Porozumienie Burmistrzów Wschodu, do przygotowania podobnego wsparcia dla władz lokalnych i regionalnych w innych regionach.

28. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że „propagowanie zarządzania lokalnego i regionalnego oraz zwiększanie zdolności organów lokalnych i regionalnych w zakresie planowania i działalności administracyjnej” stanowi jeden z priorytetów tematycznych pomocy na rzecz współpracy transgranicznej (załącznik III) i apeluje o uwzględnienie tego samego priorytetu tematycznego w załączniku II do rozporządzenia ustanawiającego IPA III.

Bruksela, dnia 6 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Program InvestEU

(2019/C 86/17)

Sprawozdawca:	Konstantinos AGORASTOS (EL/EPL), przewodniczący regionu Tesalii
Dokument źródłowy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Program InvestEU
	COM(2018) 439 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Motyw 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W 2016 r. inwestycje infrastrukturalne w Unii wyniosły 1,8 % jej PKB, co oznacza spadek w stosunku do 2009 r. (2,2 %) i około 20-procentowy spadek w porównaniu z poziomem inwestycji sprzed światowego kryzysu finansowego. W Unii odnotowuje się wprawdzie wzrost wskaźników inwestycji do PKB, ale jest on nadal mniejszy niż można by oczekiwać po obecnej sile ożywienia gospodarczego oraz niewystarczający, aby mógł zrekomensować lata niedoinwestowywania. Co ważniejsze, obecne poziomy inwestycji i prognozy inwestycyjne nie uwzględniają inwestycji strukturalnych, których Unia potrzebuje, aby stawić czoło zmianom technologicznym i globalnej konkurencji, w tym w obszarze innowacji, umiejętności, infrastruktury, małych i średnich przedsiębiorstw („MŚP”), ani potrzeby sprostania najważniejszym wyzwaniom społecznym, takim jak zrównoważony rozwój czy starzenie się społeczeństwa. Skorygowanie niedoskonałości rynku oraz nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji wymaga zatem ciągłego wsparcia w celu zmniejszenia luki inwestycyjnej w docelowych sektorach i osiągnięcia celów polityki Unii.</p>	<p>W 2016 r. inwestycje infrastrukturalne w Unii wyniosły 1,8 % jej PKB, co oznacza spadek w stosunku do 2009 r. (2,2 %) i około 20-procentowy spadek w porównaniu z poziomem inwestycji sprzed światowego kryzysu finansowego. W wartościach bezwzględnych poziom całkowitych inwestycji jest wciąż niższy niż przed kryzysem w 11 państwach członkowskich, a w 2015 r. był o ponad 25 % niższy niż w 2007 r. w ponad 40 regionach w całej UE. W Unii odnotowuje się wprawdzie wzrost wskaźników inwestycji do PKB, ale jest on nierównomiernie zlokalizowany – zwłaszcza na obszarach peryferyjnych i/lub przygranicznych między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a krajami trzecimi – i nadal mniejszy niż można by oczekiwać po obecnej sile ożywienia gospodarczego oraz niewystarczający, aby mógł zrekomensować lata niedoinwestowywania. Co ważniejsze, obecne poziomy inwestycji i prognozy inwestycyjne nie uwzględniają inwestycji strukturalnych, których Unia potrzebuje, aby stawić czoło zmianom technologicznym i globalnej konkurencji, w tym w obszarze innowacji, umiejętności, infrastruktury, małych i średnich przedsiębiorstw („MŚP”), ani potrzeby sprostania najważniejszym wyzwaniom społecznym, takim jak zrównoważony rozwój czy starzenie się społeczeństwa. Skorygowanie niedoskonałości rynku oraz nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji wymaga zatem ciągłego wsparcia w celu zmniejszenia luki inwestycyjnej w docelowych sektorach, a przede wszystkim w regionach słabiej rozwiniętych, i osiągnięcia celów polityki Unii. W regionach słabiej rozwiniętych należy traktować priorytetowo inwestycje w rozwój miejscowego potencjału, dążąc do wypracowania przewagi konkurencyjnej oraz do zaspokojenia ich konkretnych potrzeb.</p>

Uzasadnienie

Należy podkreślić nierównomierność trendów inwestycyjnych w państwach członkowskich i regionach, a także potrzebę wyeliminowania luki inwestycyjnej, szczególnie w regionach odczuwających znaczny i utrzymujący się brak inwestycji.

Poprawka 2

Motyw 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Na poziomie Unii europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej zapewnia ramy określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. Państwa członkowskie opracowują swoje własne krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne wspierające realizację tych priorytetów. Strategie te powinny być przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform, aby służyć określeniu i koordynowaniu priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych lub unijnych. Mają również pomóc w wykorzystywaniu unijnego finansowania w spójny sposób oraz maksymalizowaniu wartości dodanej wsparcia finansowego otrzymywanego za pośrednictwem europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji oraz Funduszu InvestEU, w stosownych przypadkach.</p>	<p>Na poziomie Unii europejski semestr na rzecz koordynacji polityki gospodarczej, który powinien zostać zreformowany przed rozpoczęciem kolejnego okresu programowania z myślą o dostosowaniu go do realizacji celów zrównoważonego rozwoju, zapewnia ramy określania krajowych priorytetów w zakresie reform oraz monitorowania ich realizacji. Państwa członkowskie opracowują swoje własne krajowe wieloletnie strategie inwestycyjne wspierające realizację tych priorytetów. Strategie te powinny być przedstawiane wraz z rocznymi krajowymi programami reform, aby służyć określeniu i koordynowaniu priorytetowych projektów inwestycyjnych, które mają być wspierane ze środków krajowych lub unijnych. Mają również pomóc w wykorzystywaniu unijnego finansowania w spójny sposób oraz maksymalizowaniu wartości dodanej wsparcia finansowego otrzymywanego za pośrednictwem europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych, Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji oraz Funduszu InvestEU, w stosownych przypadkach.</p>

Poprawka 3

Motyw 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Fundusz InvestEU powinien przyczyniać się do zwiększenia konkurencyjności Unii, w tym w obszarze innowacji i cyfryzacji, bardziej zrównoważonego wzrostu gospodarczego Unii, odporności w wymiarze społecznym i integracji społecznej, a także integracji unijnych rynków kapitałowych, w tym wprowadzenia rozwiązań korygujących ich fragmentację i dywersyfikujących źródła finansowania przedsiębiorstw unijnych. W tym celu fundusz powinien wspierać projekty, które są technicznie wykonalne i ekonomicznie opłacalne, poprzez zapewnienie ram dla wykorzystania instrumentów dłużnych, opartych na podziale ryzyka i kapitałowych opartych na gwarancji budżetowej Unii oraz poprzez wkłady wnoszone przez partnerów wykonawczych. Fundusz InvestEU powinien kierować się popytem i jednocześnie dążyć do tego, aby udzielane wsparcie przyczyniało się do osiągnięcia celów polityki Unii.</p>	<p>Fundusz InvestEU powinien przyczyniać się do zwiększenia konkurencyjności Unii, w tym w obszarze innowacji i cyfryzacji, bardziej zrównoważonego wzrostu gospodarczego Unii, odporności Unii w wymiarze społecznym, jej inkluzywności oraz elastyczności wobec zmian, jej spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, a także integracji unijnych rynków kapitałowych, w tym wprowadzenia rozwiązań korygujących ich fragmentację i dywersyfikujących źródła finansowania przedsiębiorstw unijnych, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP. W tym celu fundusz powinien wspierać projekty, które są technicznie wykonalne i ekonomicznie opłacalne oraz spełniają warunki oceny wpływu na zrównoważony rozwój, poprzez zapewnienie ram dla wykorzystania instrumentów dłużnych, opartych na podziale ryzyka i kapitałowych opartych na gwarancji budżetowej Unii oraz poprzez wkłady finansowe wnoszone przez partnerów wykonawczych. Fundusz InvestEU powinien kierować się popytem i jednocześnie dążyć do tego, aby udzielane wsparcie przyczyniało się do osiągnięcia celów polityki Unii w koordynacji z europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi.</p>

Uzasadnienie

Podstawę wniosku stanowi art. 173 (przemysł) i art. 175 akapit trzeci (spójność gospodarcza, społeczna i terytorialna) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Postanowienia tego ostatniego artykułu powinny również znaleźć odzwierciedlenie w ogólnych celach Programu InvestEU, w szczególności z uwagi na różnice między krajami i regionami pod względem inwestycji. W celu zapewnienia niezbędnych środków finansowych przedsiębiorstwom, a zwłaszcza MŚP, konieczne jest zagwarantowanie dostępności oraz koordynacji różnych narzędzi i instrumentów, w tym funduszy strukturalnych i InvestEU, w świetle istniejących różnic między państwami i regionami.

Poprawka 4

Motyw 9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie ze zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, Program InvestEU przyczyni się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie Unii mają sięgnąć 25 %. W odniesieniu do działań wspieranych z Programu InvestEU oczekuje się, że 30 % całkowitej puli środków finansowych tego programu będzie przyczyniać się do realizacji celów klimatycznych. Stosowne działania zostaną określone podczas opracowywania i wdrażania Programu InvestEU oraz zweryfikowane w kontekście odpowiednich ocen i procesów przeglądu.</p>	<p>Odzwierciedlając znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie ze zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju Organizacji Narodów Zjednoczonych, Program InvestEU przyczyni się do uwzględnienia działań w dziedzinie klimatu i do osiągnięcia celu ogólnego, w ramach którego wydatki na realizację celów klimatycznych w budżecie Unii mają sięgnąć 30 %. W odniesieniu do działań wspieranych z Programu InvestEU oczekuje się, że 35 % całkowitej puli środków finansowych tego programu będzie przyczyniać się do realizacji celów klimatycznych. Stosowne działania zostaną określone podczas opracowywania i wdrażania Programu InvestEU oraz zweryfikowane w kontekście odpowiednich ocen i procesów przeglądu.</p>

Uzasadnienie

Należy uwzględnić starania zmierzające do osiągnięcia celów zrównoważonego rozwoju ONZ i wypełnienia zobowiązań wynikających z porozumienia paryskiego.

Poprawka 5

Motyw 11

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Zgodnie ze sprawozdaniem dotyczącym zagrożeń dla środowiska z 2018 r. wydanym przez Światowe Forum Ekonomiczne połowa z dziesięciu najpoważniejszych zagrożeń dla gospodarki światowej dotyczy środowiska. Zagrożenia te obejmują zanieczyszczenie powietrza, gleby i wody, ekstremalne zdarzenia pogodowe, utratę różnorodności biologicznej oraz niepowodzenie działań mających na celu łagodzenie skutków zmiany klimatu i dostosowanie się do niej. Zasady ochrony środowiska są mocno osadzone w Traktatach i w wielu obszarach polityki Unii. W związku z tym w ramach działań związanych z Funduszem InvestEU należy wspierać uwzględnianie celów z dziedziny ochrony środowiska w głównym nurcie polityki. Kwestie ochrony środowiska i związanego z nią zapobiegania zagrożeniom oraz zarządzania ryzykiem powinny zostać uwzględnione przy przygotowywaniu i realizacji inwestycji. UE powinna również śledzić swoje wydatki związane z ochroną bioróżnorodności i ograniczaniem zanieczyszczenia powietrza w celu wypełnienia obowiązków sprawozdawczych wynikających z Konwencji o różnorodności biologicznej oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284[1]. Inwestycje przeznaczone na cele związane z ochroną środowiska należy zatem śledzić za pomocą wspólnych metod, spójnych z metodami opracowanymi w ramach innych unijnych programów mających zastosowanie do klimatu, różnorodności biologicznej i zarządzania zanieczyszczeniem powietrza, aby umożliwić ocenę indywidualnego i łącznego wpływu inwestycji na kluczowe składniki kapitału naturalnego, w tym na powietrze, wodę, grunty i różnorodność biologiczną.</p>	<p>Zgodnie ze sprawozdaniem dotyczącym zagrożeń dla środowiska z 2018 r. wydanym przez Światowe Forum Ekonomiczne połowa z dziesięciu najpoważniejszych zagrożeń dla gospodarki światowej dotyczy środowiska. Zagrożenia te obejmują zanieczyszczenie powietrza, gleby i wody, ekstremalne zdarzenia pogodowe, utratę różnorodności biologicznej oraz niepowodzenie działań mających na celu łagodzenie skutków zmiany klimatu i dostosowanie się do niej. Zasady ochrony środowiska są mocno osadzone w Traktatach i w wielu obszarach polityki Unii. W związku z tym w ramach działań związanych z Funduszem InvestEU należy wspierać uwzględnianie celów z dziedziny ochrony środowiska i celów w zakresie odporności na klęski żywiołowe w głównym nurcie polityki. Kwestie ochrony środowiska i związanego z nią zapobiegania zagrożeniom oraz zarządzania ryzykiem powinny zostać uwzględnione przy przygotowywaniu i realizacji inwestycji. UE powinna również śledzić swoje wydatki związane z ochroną bioróżnorodności i ograniczaniem zanieczyszczenia powietrza w celu wypełnienia obowiązków sprawozdawczych wynikających z Konwencji o różnorodności biologicznej oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/2284[1]. Inwestycje przeznaczone na cele związane z ochroną środowiska należy zatem śledzić za pomocą wspólnych metod, spójnych z metodami opracowanymi w ramach innych unijnych programów mających zastosowanie do klimatu, różnorodności biologicznej i zarządzania zanieczyszczeniem powietrza, aby umożliwić ocenę indywidualnego i łącznego wpływu inwestycji na kluczowe składniki kapitału naturalnego, w tym na powietrze, wodę, grunty i różnorodność biologiczną.</p>

Uzasadnienie

Spójność z opinią KR-u w sprawie przeglądu Unijnego Mechanizmu Ochrony Ludności

Poprawka 6

Motyw 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Jak określono w dokumencie otwierającym debatę na temat społecznego wymiaru Europy[1] i w komunikacie dotyczącym Europejskiego filaru praw socjalnych[2], budowanie bardziej sprawiedliwej Unii, bardziej sprzyjającej włączeniu społecznemu, jest jednym z priorytetów Unii w zakresie zwalczania nierówności i wspierania polityki włączenia społecznego w Europie. Nierówność szans dotyczy szczególnie dostępu do edukacji, szkolenia i opieki zdrowotnej. Inwestowanie w gospodarkę społeczną, opartą na umiejętnościach i kapitale ludzkim, a także w integrację społeczną słabszych grup, zwłaszcza koordynowane na poziomie unijnym, może przyczynić się do zwiększenia możliwości gospodarczych. Fundusz InvestEU powinien być wykorzystywany do wspierania inwestycji w kształcenie i szkolenie, pomocy w zwiększaniu zatrudnienia, w szczególności wśród osób niewykwalifikowanych i długotrwale bezrobotnych, oraz poprawy sytuacji w zakresie solidarności międzypokoleniowej, opieki zdrowotnej, bezdomności, integracji cyfrowej, rozwoju społeczności, roli i miejsca młodych ludzi w społeczeństwie, jak również osób znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym obywateli państw trzecich. Program InvestEU powinien także przyczyniać się do wspierania europejskiej kultury i kreatywności. Aby przeciwdziałać głębokiej transformacji społeczeństw Unii i rynku pracy w nadchodzącym dziesięcioleciu, trzeba inwestować w kapitał ludzki, mikrofinansowanie, finansowanie społeczne i nowe modele biznesowe gospodarki społecznej, w tym realizować inwestycje mające wpływ społeczny i zlecać zadania mające na celu uzyskanie określonego wpływu społecznego. Program InvestEU powinien wzmocnić rodzący się ekosystem rynku społecznego, zwiększając podaż finansowania i dostęp do niego dla mikroprzedsiębiorstw i przedsiębiorstw społecznych, tak aby zaspokoić potrzeby tych, którzy najbardziej go potrzebują. W sprawozdaniu grupy zadaniowej wysokiego szczebla ds. inwestowania w infrastrukturę społeczną w Europie[3] wskazano luki inwestycyjne w infrastrukturze i usługach społecznych, w tym w zakresie kształcenia, szkolenia, opieki zdrowotnej i mieszkalnictwa, które wymagają wsparcia, w tym na poziomie Unii. W związku z tym należy wykorzystać łączną zdolność kapitału publicznego, komercyjnego i dobroczynnego, jak również wsparcie ze strony fundacji, w celu wspierania rozwoju łańcucha wartości na rynku społecznym i zwiększania odporności Unii.</p>	<p>Jak określono w art. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w dokumencie otwierającym debatę na temat społecznego wymiaru Europy[1] i w komunikacie dotyczącym Europejskiego filaru praw socjalnych[2], budowanie bardziej sprawiedliwej Unii, bardziej sprzyjającej włączeniu społecznemu, jest jednym z priorytetów Unii w zakresie zwalczania nierówności i wspierania polityki włączenia społecznego w Europie. Nierówność szans dotyczy szczególnie dostępu do edukacji, szkolenia, zdobywania kwalifikacji, poszukiwania pierwszej pracy i opieki zdrowotnej. Inwestowanie w gospodarkę społeczną, opartą na umiejętnościach i kapitale ludzkim, a także w integrację społeczną słabszych grup, zwłaszcza koordynowane na poziomie unijnym i ukierunkowane na sektory doświadczające trudności w związku z brakiem siły roboczej i koniecznością przystosowania się do nowych technologii, może przyczynić się do zwiększenia możliwości gospodarczych. Fundusz InvestEU powinien być wykorzystywany do wspierania inwestycji w kształcenie i szkolenie, pomocy w zwiększaniu zatrudnienia, w szczególności wśród osób niewykwalifikowanych, niedawnych absolwentów i długotrwale bezrobotnych, tworzenia nowych obszarów zatrudnienia umożliwiających wejście na rynek pracy oraz poprawy sytuacji w zakresie solidarności międzypokoleniowej, opieki zdrowotnej, mieszkalnictwa, bezdomności, integracji cyfrowej, rozwoju społeczności, roli i miejsca młodych ludzi w społeczeństwie i na rynku pracy, jak również osób znajdujących się w trudnej sytuacji, w tym obywateli państw trzecich. Program InvestEU powinien także przyczyniać się do wspierania europejskiej kultury i kreatywności. Aby przeciwdziałać głębokiej transformacji społeczeństw Unii i rynku pracy w nadchodzącym dziesięcioleciu, trzeba inwestować w kapitał ludzki, mikrofinansowanie, finansowanie społeczne i nowe modele biznesowe gospodarki społecznej, w tym realizować inwestycje mające wpływ społeczny i zlecać zadania mające na celu uzyskanie określonego wpływu społecznego. Program InvestEU powinien wzmocnić rodzący się ekosystem rynku społecznego, zwiększając podaż finansowania i dostęp do niego dla mikroprzedsiębiorstw i przedsiębiorstw społecznych, oraz wzmocnić więź między przedsiębiorstwami a ośrodkami szkoleniowymi, tak aby zaspokoić potrzeby tych, którzy najbardziej potrzebują wsparcia. W sprawozdaniu grupy zadaniowej wysokiego szczebla ds. inwestowania w infrastrukturę społeczną w Europie[3] wskazano luki inwestycyjne w infrastrukturze i usługach społecznych, w tym w zakresie kształcenia, szkolenia, zdobywania kwalifikacji, opieki zdrowotnej i mieszkalnictwa, które wymagają wsparcia, w tym na poziomie Unii. W związku z tym należy wykorzystać łączną zdolność kapitału publicznego, komercyjnego i dobroczynnego, jak również wsparcie ze strony fundacji, w celu wspierania rozwoju łańcucha wartości na rynku społecznym i zwiększania odporności Unii.</p>

Uzasadnienie

Dodaje się odniesienie do mieszkalnictwa w oparciu o zasadę 19 Europejskiego filaru praw socjalnych.

Poprawka 7

Motyw 19

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Każdy segment polityki powinien składać się z dwóch modułów, tj. z modułu unijnego i modułu państw członkowskich. Moduł unijny powinien służyć korygowaniu, w sposób proporcjonalny, niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, których zasięg jest ogólnounijny, a wspierane działania powinny charakteryzować się wyraźną europejską wartością dodaną. Moduł państw członkowskich powinien zapewniać państwom członkowskim możliwość wnoszenia części ich zasobów z funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu na tworzenie rezerw przeznaczonych na gwarancję UE wykorzystywaną do operacji z zakresu finansowania i inwestycji służących korygowaniu niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji na ich własnym terytorium, w tym na obszarach oddalonych i znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, takich jak najbardziej oddalone regiony Unii, aby realizować cele danego funduszu podlegającego zarządzaniu dzielonemu. Działania wspierane z Funduszu InvestEU w ramach modułu unijnego lub modułu państw członkowskich nie powinny powielać ani wypierać finansowania prywatnego, ani zakłócać konkurencji na rynku wewnętrznym.</p>	<p>Segmenty polityki powinny służyć korygowaniu, w sposób proporcjonalny, niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, których zasięg jest ogólnounijny, a wspierane działania powinny charakteryzować się wyraźną europejską wartością dodaną. Działania wspierane z Funduszu InvestEU nie powinny powielać ani wypierać finansowania prywatnego, ani zakłócać konkurencji na rynku wewnętrznym.</p>

Uzasadnienie

Wartość dodana modułów nie jest jasna, tym bardziej, że każdy projekt współfinansowany z Funduszu InvestEU powinien wносить europejską wartość dodaną. Pomijając fakt, że podział na moduły byłby skomplikowany z administracyjnego punktu widzenia, to KR powinien sprzeciwiać się wszelkiemu zachęcaniu państw członkowskich do wycofywania środków na projekty w ramach polityki spójności. W każdym razie KR powinien ujednoczyć wyrażane w różnych opiniach stanowisko na temat art. 10 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, a także na temat odpowiednich uzgodnień dotyczących InvestEU.

Poprawka 8

Motyw 20

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Moduł państw członkowskich powinien być specjalnie zaprojektowany tak, by umożliwić korzystanie z funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu w celu tworzenia rezerw na gwarancję udzielaną przez Unię. Takie połączenie ma na celu zmobilizowanie wysokiego ratingu kredytowego Unii, aby wspierać inwestycje krajowe i regionalne przy jednoczesnym zapewnieniu spójnego zarządzania ryzykiem związanym ze zobowiązaniami warunkowymi poprzez stosowanie gwarancji udzielanej przez Komisję w ramach zarządzania pośredniego. Unia powinna gwarantować operacje z zakresu finansowania i inwestycji przewidziane w umowach w sprawie gwarancji zawartych między Komisją a partnerami wykonawczymi w ramach modułu państw członkowskich; fundusze podlegające zarządzaniu dzielonemu powinny zapewnić tworzenie rezerw na gwarancję, zgodnie ze wskaźnikiem tworzenia rezerw ustalonym przez Komisję na podstawie charakteru odnośnych operacji i związanych z nimi oczekiwanych strat, natomiast państwa członkowskie przejmowałyby straty przekraczające poziom oczekiwanych strat poprzez wystawianie gwarancji wzajemnych na rzecz Unii. Takie uzgodnienia powinny być przyjmowane w ramach jednej umowy o przyznanie wkładu zawieranej z każdym państwem członkowskim, które dobrowolnie wybierze takie rozwiązanie. Umowa o przyznanie wkładu powinna obejmować przynajmniej jedną szczegółową umowę w sprawie gwarancji, która ma być realizowana na terytorium danego państwa członkowskiego. Określenie wskaźnika tworzenia rezerw w poszczególnych przypadkach wymaga odstępstwa od [art. 211 ust. 1] rozporządzenia (UE, Euratom) nr XXXX[1] („rozporządzenie finansowe”). Ta struktura przewiduje również jednolity zbiór przepisów dotyczących gwarancji budżetowych wspieranych z funduszy zarządzanych centralnie lub z funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu, co ułatwiłoby ich łączenie.</i></p>

Uzasadnienie

Takie samo jak w poprawce do motywu 19.

Poprawka 9

Dodać nowy motyw po motywie 24

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Fundusz InvestEU powinien posiadać właściwą strukturę zarządzania, której funkcje powinny być odpowiednie do jego wyłącznego celu, jakim jest zapewnienie właściwego wykorzystania gwarancji UE. Tę strukturę zarządzania powinny tworzyć: Rada Doradcza, Rada Sterująca i Komitet Inwestycyjny. Komisja powinna oceniać zgodność przedłożonych przez partnerów wykonawczych operacji z zakresu finansowania i inwestycji z prawem i polityką Unii, natomiast ostateczne decyzje w sprawie tych operacji powinien podejmować partner wykonawczy.</i></p>

Poprawka 10

Motyw 29

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Przy wyborze partnerów wykonawczych do celów wdrażania Funduszu InvestEU Komisja powinna rozważyć zdolność kontrahenta do realizowania celów Funduszu InvestEU i wniesienia własnych zasobów, aby zapewnić odpowiedni zasięg geograficzny i dywersyfikację geograficzną, przyciągnięcia inwestorów prywatnych oraz zapewnienia odpowiedniej dywersyfikacji ryzyka i stworzenia nowych rozwiązań służących korygowaniu niedoskonałości rynku i nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji. Ze względu na rolę grupy Europejskiego Banku Inwestycyjnego („EBI”), jaką powierza się jej w Traktatach, jej zdolność do działania we wszystkich państwach członkowskich oraz jej doświadczenie zdobyte w ramach obecnych instrumentów finansowych i EFIS, powinna ona pozostać uprzywilejowanym partnerem wykonawczym w ramach modułu unijnego Funduszu InvestEU. [...]</p>	<p>Przy wyborze partnerów wykonawczych do celów wdrażania Funduszu InvestEU Komisja powinna rozważyć zdolność kontrahenta do realizowania celów Funduszu InvestEU i wniesienia własnych zasobów, aby zapewnić odpowiedni zasięg geograficzny i dywersyfikację geograficzną zarówno na poziomie państw członkowskich, jak i w ich obrębie, przyciągnięcia inwestorów prywatnych oraz zapewnienia odpowiedniej dywersyfikacji ryzyka i stworzenia nowych rozwiązań służących korygowaniu niedoskonałości rynku i nieoptymalnych sytuacji w zakresie inwestycji. Ze względu na rolę grupy Europejskiego Banku Inwestycyjnego („EBI”), jaką powierza się jej w Traktatach, jej zdolność do działania we wszystkich państwach członkowskich oraz jej doświadczenie zdobyte w ramach obecnych instrumentów finansowych i EFIS, powinna ona pozostać uprzywilejowanym partnerem wykonawczym w ramach Programu InvestEU. [...]</p>

Uzasadnienie

Również w obrębie państw członkowskich występują znaczne różnice między regionami w zakresie inwestycji, dlatego dywersyfikacja geograficzna nie powinna być rozważana wyłącznie na poziomie krajowym.

Poprawka 11

Motyw 30

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W celu zapewnienia, aby interwencje w ramach modułu unijnego Funduszu InvestEU koncentrowały się na niedoskonałościach rynku i nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji na poziomie Unii, a jednocześnie spełniały cele dotyczące możliwie jak największego zasięgu geograficznego, gwarancji UE należy udzielać partnerom wykonawczym, którzy samodzielnie lub wspólnie z innymi partnerami wykonawczymi są w stanie objąć odnośnymi operacjami co najmniej trzy państwa członkowskie. Oczekuje się jednak, że około 75 % gwarancji UE w ramach modułu unijnego będzie udzielane partnerom wykonawczym, którzy są w stanie oferować produkty finansowe w ramach Funduszu InvestEU we wszystkich państwach członkowskich.</p>	<p>W celu zapewnienia, aby interwencje w ramach Funduszu InvestEU koncentrowały się na niedoskonałościach rynku i nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji na poziomie Unii, a jednocześnie spełniały cele dotyczące możliwie jak największego zasięgu geograficznego, gwarancji UE należy udzielać partnerom wykonawczym, którzy samodzielnie lub wspólnie z innymi partnerami wykonawczymi są w stanie objąć odnośnymi operacjami co najmniej dwa państwa członkowskie. Oczekuje się jednak, że około 50 % gwarancji UE w ramach modułu unijnego będzie udzielane partnerom wykonawczym, którzy są w stanie oferować produkty finansowe w ramach Funduszu InvestEU we wszystkich państwach członkowskich.</p>

Uzasadnienie

Należy ułatwić dostęp możliwie jak największej liczbie partnerów wykonawczych, w szczególności z państw członkowskich, które nie mają stabilnych lub istniejących od dawna krajowych banków prorozwojowych na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym.

Poprawka 12

Motyw 31

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Gwarancja UE w ramach modułu państw członkowskich powinna być udzielana każdemu partnerowi wykonawczemu kwalifikującemu się zgodnie z [art. 62 ust. 1 lit. c)] [rozporządzenia finansowego], w tym krajowym lub regionalnym bankom lub instytucjom prorozwojowym, EBI, Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu i innym wielostronnym bankom rozwoju. Wybierając partnerów wykonawczych w ramach modułu państw członkowskich, Komisja powinna uwzględnić wnioski złożone przez każde państwo członkowskie. Zgodnie z [art. 154] [rozporządzenia finansowego] Komisja musi dokonać oceny zasad i procedur partnera wykonawczego, aby upewnić się, że zapewniają one poziom ochrony interesów finansowych Unii równoważny poziomowi zapewnianemu przez Komisję.</p>	<p>Gwarancja UE powinna być udzielana każdemu partnerowi wykonawczemu kwalifikującemu się zgodnie z [art. 62 ust. 1 lit. c)] [rozporządzenia finansowego], w tym krajowym lub regionalnym bankom lub instytucjom prorozwojowym, EBI, Europejskiemu Funduszowi Inwestycyjnemu i innym wielostronnym bankom rozwoju. Zgodnie z [art. 154] [rozporządzenia finansowego] Komisja musi dokonać oceny zasad i procedur partnera wykonawczego, aby upewnić się, że zapewniają one poziom ochrony interesów finansowych Unii równoważny poziomowi zapewnianemu przez Komisję.</p>

Uzasadnienie

Takie samo jak w poprawce do motywu 19.

Poprawka 13

Motyw 36

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby zapewnić szeroki zasięg geograficzny usług doradczych w całej Unii oraz skutecznie upowszechnić wiedzę o Funduszu InvestEU na szczeblu lokalnym, należy zapewnić lokalną obecność Centrum Doradztwa InvestEU, uwzględniając w razie potrzeby istniejące systemy wsparcia, w celu udzielania na szczeblu lokalnym wymiernej, proaktywnej i dostosowanej do potrzeb pomocy.</p>	<p>Aby zapewnić szeroki zasięg geograficzny usług doradczych w całej Unii oraz skutecznie upowszechnić wiedzę o Funduszu InvestEU na szczeblu lokalnym, należy zapewnić lokalną obecność Centrum Doradztwa InvestEU, uwzględniając w razie potrzeby, w szczególności w państwach członkowskich lub regionach odczuwających znaczną i utrzymującą się lukę inwestycyjną, istniejące systemy wsparcia, w celu udzielania na szczeblu lokalnym wymiernej, proaktywnej i dostosowanej do potrzeb pomocy.</p>

Uzasadnienie

Państwa członkowskie i regiony, które w większym stopniu odczuwają brak inwestycji, powinny być również traktowane priorytetowo przy tworzeniu Centrum Doradztwa InvestEU.

Poprawka 14

Artykuł 2 ustęp 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
„fundusze podlegające zarządzaniu dzielonemu” oznaczają fundusze, które przewidują możliwość przeznaczenia pochodzących z nich środków w celu tworzenia rezerw na gwarancję budżetową w module państw członkowskich w ramach Funduszu InvestEU, a mianowicie Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny+ (EFS+), Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR) oraz Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW);	„fundusze podlegające zarządzaniu dzielonemu”: Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego (EFRR), Europejski Fundusz Społeczny+ (EFS+), Fundusz Spójności, Europejski Fundusz Morski i Rybacki (EFMR) oraz Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW);

Uzasadnienie

Fundusze podlegające zarządzaniu dzielonemu nie oznaczają funduszy, które przewidują możliwość przeznaczenia pochodzących z nich środków na tworzenie rezerw na gwarancję budżetową.

Poprawka 15

Artykuł 2 ustęp 13

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
„krajowe banki lub instytucje prorozwojowe” oznaczają podmioty prawne, które prowadzą profesjonalną działalność finansową i którym państwo członkowskie lub organ państwa członkowskiego – na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym – powierza prowadzenie działalności rozwojowej lub promocyjnej;	„lokalne, regionalne i krajowe banki lub instytucje prorozwojowe” oznaczają podmioty prawne, które prowadzą profesjonalną działalność finansową i którym państwo członkowskie lub organ państwa członkowskiego – na szczeblu centralnym, regionalnym lub lokalnym – powierza prowadzenie działalności rozwojowej lub promocyjnej;

Uzasadnienie

Dodanie konkretnego odniesienia do lokalnych i regionalnych banków prorozwojowych.

Poprawka 16

Artykuł 3 ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Ogólnym celem Programu InvestEU jest wspieranie celów polityki Unii poprzez operacje z zakresu finansowania i inwestycji przyczyniające się do: a) konkurencyjności Unii, w tym innowacji i cyfryzacji; b) zrównoważonego charakteru gospodarki Unii i jej wzrostu;	Ogólnym celem Programu InvestEU jest wspieranie celów polityki Unii poprzez operacje z zakresu finansowania i inwestycji przyczyniające się do: a) konkurencyjności Unii, w tym innowacji i cyfryzacji; b) zrównoważonego charakteru gospodarki Unii i jej wzrostu;

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>c) odporności w wymiarze społecznym i włączenia społecznego w Unii;</p> <p>d) integracji unijnych rynków kapitałowych i wzmocnienia jednolitego rynku, w tym rozwiązań pozwalających skorygować fragmentację unijnych rynków kapitałowych, zdywersyfikować źródła finansowania dla unijnych przedsiębiorstw i promować zrównoważone finansowanie.</p>	<p>c) odporności w wymiarze społecznym i włączenia społecznego w Unii;</p> <p>d) spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej Unii;</p> <p>e) integracji unijnych rynków kapitałowych i wzmocnienia jednolitego rynku, w tym rozwiązań pozwalających skorygować fragmentację unijnych rynków kapitałowych, zdywersyfikować źródła finansowania dla unijnych przedsiębiorstw i promować zrównoważone finansowanie.</p>

Uzasadnienie

Zob. zalecana poprawka do motywu 5.

Poprawka 17

Artykuł 4 ustępow 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Gwarancja UE do celów modułu unijnego, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lit. a), wynosi 38 000 000 000 EUR (w cenach bieżących). Należy ją zasilać zgodnie ze wskaźnikiem tworzenia rezerw w wysokości 40 %.</p> <p>Dodatkowa kwota gwarancji UE może zostać ustalona do celów modułu państw członkowskich, o którym jest mowa w art. 8 ust. 1 lit. b), z zastrzeżeniem przydziału odpowiednich kwot przez państwa członkowskie zgodnie z [art. 10 ust. 1] rozporządzenia [[RWP] numer][1] i art. [75 ust. 1] rozporządzenia [[w sprawie planu dotyczącego WPR] numer][2].</p> <p>Wkłady państw trzecich, o których mowa w art. 5, również powiększają gwarancję UE, o której mowa w akapicie pierwszym, i są wnoszone w całości w postaci środków pieniężnych zgodnie z [art. 218 ust. 2] [rozporządzenia finansowego].</p>	<p>Gwarancja UE wynosi 38 000 000 000 EUR (w cenach bieżących). Należy ją zasilać zgodnie ze wskaźnikiem tworzenia rezerw w wysokości 40 %.</p> <p>Dodatkowa kwota gwarancji UE może zostać ustalona z zastrzeżeniem przydziału odpowiednich kwot przez państwa członkowskie zgodnie z [art. 10 ust. 1] rozporządzenia [[RWP] numer][1] i art. [75 ust. 1] rozporządzenia [[w sprawie planu dotyczącego WPR] numer][2].</p> <p>Wkłady państw trzecich, o których mowa w art. 5, również powiększają gwarancję UE, o której mowa w akapicie pierwszym, i są wnoszone w całości w postaci środków pieniężnych zgodnie z [art. 218 ust. 2] [rozporządzenia finansowego].</p>

Uzasadnienie

Zob. zalecana poprawka do motywu 19.

Poprawka 18

Artykuł 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Moduł unijny Funduszu InvestEU, o którym mowa w art. 8 ust. 1 lit. a), i każdy z segmentów polityki, o których mowa w art. 7 ust. 1, może otrzymywać wkłady od następujących państw trzecich w celu zapewnienia ich uczestnictwa w niektórych produktach finansowych zgodnie z [art. 218 ust. 2] [rozporządzenia finansowego]:</p> <p>[...]</p>	<p>Każdy z segmentów polityki, o których mowa w art. 7 ust. 1, może otrzymywać wkłady od następujących państw trzecich w celu zapewnienia ich uczestnictwa w niektórych produktach finansowych zgodnie z [art. 218 ust. 2] [rozporządzenia finansowego]:</p> <p>[...]</p>

Uzasadnienie

Takie samo jak w poprawce do motywu 19.

Poprawka 19

Artykuł 7 ustęp 1 lit. a)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>segmentu polityki dotyczącego zrównoważonej infrastruktury: obejmuje on zrównoważone inwestycje w dziedzinie transportu, energii, łączności cyfrowej, dostaw i przetwarzania surowców, przestrzeni kosmicznej, oceanów i wody, odpadów, przyrody i innej infrastruktury środowiskowej, sprzętu, aktywów ruchomych i wdrażania innowacyjnych technologii, które przyczyniają się do realizacji celów Unii związanych ze zrównoważonym rozwojem środowiskowym lub społecznym, lub obu tych rodzajów celów, lub które spełniają normy Unii dotyczące zrównoważonego rozwoju środowiskowego lub społecznego;</p>	<p>segmentu polityki dotyczącego zrównoważonej infrastruktury: obejmuje on zrównoważone inwestycje w dziedzinie transportu, energii, mieszkalnictwa, łączności cyfrowej, dostaw i przetwarzania surowców, przestrzeni kosmicznej, oceanów i wody, odpadów, przyrody i innej infrastruktury środowiskowej, sprzętu, aktywów ruchomych i wdrażania innowacyjnych technologii, które przyczyniają się do realizacji celów Unii związanych ze zrównoważonym rozwojem środowiskowym lub społecznym, lub obu tych rodzajów celów, lub które spełniają normy Unii dotyczące zrównoważonego rozwoju środowiskowego lub społecznego;</p>

Uzasadnienie

Dodanie odniesienia do mieszkalnictwa jest konieczne w ramach wdrażania 11. Celu zrównoważonego rozwoju.

Poprawka 20

Artykuł 7 ustęp 1 lit. d)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>segmentu polityki dotyczącego inwestycji społecznych i umiejętności: obejmuje on mikrofinansowanie, finansowanie przedsiębiorstw społecznych i gospodarkę społeczną; umiejętności, kształcenie, szkolenie i powiązane usługi; infrastrukturę społeczną (w tym mieszkalnictwo socjalne i domy studenckie); innowacje społeczne; opiekę zdrowotną i opiekę długoterminową; włączenie społeczne i dostępność; działalność kulturalną o celu społecznym; integrację osób wymagających szczególnego traktowania, w tym obywateli państw trzecich.</p>	<p>segmentu polityki dotyczącego inwestycji społecznych i umiejętności: obejmuje on mikrofinansowanie, finansowanie przedsiębiorstw społecznych i gospodarkę społeczną; umiejętności, sport i związaną z tym infrastrukturę na małą skalę przeznaczoną dla szczebla oddolnego, kształcenie, szkolenie i powiązane usługi; infrastrukturę społeczną (w tym mieszkalnictwo socjalne i domy studenckie); innowacje społeczne; opiekę zdrowotną i opiekę długoterminową; włączenie społeczne i dostępność; działalność kulturalną o celu społecznym; integrację osób wymagających szczególnego traktowania, w tym obywateli państw trzecich.</p>

Uzasadnienie

Brakuje inwestycji w lokalną infrastrukturę sportową, które mogłyby pobudzić rozwój gospodarczy regionów UE, zwiększyć włączenie społeczne i integrację grup defaworyzowanych oraz zapewnić lepszą przyszłość młodszymi pokoleniom.

Poprawka 21

Artykuł 7 ustęp 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Partnerzy wykonawczy przekazują informacje konieczne do umożliwienia śledzenia inwestycji, które przyczyniają się do realizacji celów Unii w dziedzinie klimatu i środowiska, na podstawie wytycznych, które zapewni Komisja.</p>	<p>Partnerzy wykonawczy przekazują informacje konieczne do umożliwienia śledzenia inwestycji, które przyczyniają się do realizacji celów Unii w zakresie wdrażania celów zrównoważonego rozwoju, zwłaszcza w dziedzinie klimatu i środowiska i stosowania Europejskiego filaru praw socjalnych, na podstawie wytycznych, które zapewni Komisja.</p>

Poprawka 22

Artykuł 8

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Każdy z segmentów polityki, o którym mowa w art. 7 ust. 1, składa się z dwóch modułów, które służą korygowaniu niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji w następujący sposób:</p> <p>a) moduł unijny służy korygowaniu którejkolwiek z poniższych sytuacji:</p>	<p>Każdy z segmentów polityki, o którym mowa w art. 7 ust. 1, służy korygowaniu niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji w następujący sposób:</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>(i) niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, które są związane z priorytetami polityki Unii i korygowane na poziomie Unii;</p> <p>(ii) niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, których zasięg jest ogólnounijny; lub</p> <p>(iii) nowych lub złożonych niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, z myślą o opracowaniu nowych rozwiązań finansowych i struktur rynkowych;</p> <p>b) moduł państw członkowskich służy korygowaniu niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji w państwie członkowskim lub kilku państwach członkowskich w celu realizacji celów uczestniczących funduszy podlegających zarządzaniu dzielonemu.</p> <p>2. Moduły, o których mowa w ust. 1, mogą być wykorzystywane w sposób uzupełniający w celu wsparcia operacji z zakresu finansowania lub inwestycji, w tym przez połączenie wsparcia z obu modułów.</p>	<p>(i) niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, które są związane z priorytetami polityki Unii i korygowane na poziomie Unii;</p> <p>(ii) niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, których zasięg jest ogólnounijny; lub</p> <p>(iii) nowych lub złożonych niedoskonałości rynku lub nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji, z myślą o opracowaniu nowych rozwiązań finansowych i struktur rynkowych;</p>

Uzasadnienie

Zob. zalecana poprawka do motywu 19.

Poprawka 23

Artykuł 11 ustęp 1 nowa lit. d)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	są spójne z zobowiązaniami Unii Europejskiej dotyczącymi realizacji celów zrównoważonego rozwoju.

Uzasadnienie

Nd.

Poprawka 24

Artykuł 12 ustęp 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komisja wybiera, zgodnie z [art. 154] [rozporządzenia finansowego], partnerów wykonawczych lub grupę partnerów wykonawczych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, spośród kwalifikujących się partnerów.</p>	<p>Komisja wybiera, zgodnie z [art. 154] [rozporządzenia finansowego], partnerów wykonawczych lub grupę partnerów wykonawczych, o których mowa w akapicie drugim niniejszego ustępu, spośród kwalifikujących się partnerów.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W odniesieniu do modułu unijnego – kwalifikujący się partnerzy powinni wyrazić swoje zainteresowanie i być w stanie pokryć koszty operacji z zakresu finansowania i inwestycji w co najmniej trzech państwach członkowskich. Partnerzy wykonawczy mogą również spełnić wymóg dotyczący pokrywania kosztów operacji z zakresu finansowania i inwestycji w co najmniej trzech państwach członkowskich przez utworzenie grupy.</p> <p>W odniesieniu do modułu państw członkowskich – zainteresowane państwo członkowskie może zaproponować jako partnera wykonawczego kwalifikującego się partnera lub większą liczbę kwalifikujących się partnerów spośród tych, którzy wyrazili swoje zainteresowanie zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. c).</p> <p>Jeżeli zainteresowane państwo członkowskie nie zaproponowało partnera wykonawczego, Komisja dokonuje jego wyboru zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu spośród partnerów wykonawczych, którzy mogą finansować operacje z zakresu finansowania i inwestycji na odpowiednich obszarach geograficznych.</p>	<p>Kwalifikujący się partnerzy to ci, którzy wyrazili swoje zainteresowanie i są w stanie pokryć koszty operacji z zakresu finansowania i inwestycji w co najmniej dwóch państwach członkowskich. Partnerzy wykonawczy mogą również spełnić wymóg dotyczący pokrywania kosztów operacji z zakresu finansowania i inwestycji w co najmniej dwóch państwach członkowskich przez utworzenie grupy.</p> <p>Zainteresowane państwo członkowskie może zaproponować jako partnera wykonawczego kwalifikującego się partnera lub większą liczbę kwalifikujących się partnerów spośród tych, którzy wyrazili swoje zainteresowanie zgodnie z art. 9 ust. 3 lit. c).</p> <p>Jeżeli zainteresowane państwo członkowskie nie zaproponowało partnera wykonawczego, Komisja dokonuje jego wyboru zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu spośród partnerów wykonawczych, którzy mogą finansować operacje z zakresu finansowania i inwestycji na odpowiednich obszarach geograficznych.</p>

Uzasadnienie

Takie samo jak w poprawce do motywu 19.

Poprawka 25

Artykuł 12 ustęp 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Dokonując wyboru partnerów wykonawczych, Komisja zapewnia, aby portfel produktów finansowych w ramach funduszu InvestEU:</p> <p>a) przyczyniał się w maksymalnym stopniu do osiągnięcia celów określonych w art. 3;</p> <p>b) maksymalizował wpływ gwarancji UE za pomocą zasobów własnych, do których wniesienia zobowiązał się partner wykonawczy;</p> <p>c) w stosownych przypadkach – maksymalizował inwestycje prywatne;</p> <p>d) był zdywersyfikowany geograficznie;</p> <p>e) zapewniał odpowiednią dywersyfikację ryzyka;</p> <p>f) wspierał innowacyjne rozwiązania w zakresie ograniczania ryzyka i finansowania służące usuwaniu niedoskonałości rynku i poprawie nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji.</p>	<p>Dokonując wyboru partnerów wykonawczych, Komisja zapewnia, aby portfel produktów finansowych w ramach funduszu InvestEU:</p> <p>a) przyczyniał się w maksymalnym stopniu do osiągnięcia celów określonych w art. 3;</p> <p>b) maksymalizował wpływ gwarancji UE za pomocą zasobów własnych, do których wniesienia zobowiązał się partner wykonawczy;</p> <p>c) w stosownych przypadkach – maksymalizował inwestycje prywatne;</p> <p>d) miał szeroki zasięg geograficzny i był znacznie zdywersyfikowany geograficznie zarówno na poziomie państw członkowskich, jak i w ich obrębie;</p> <p>e) zapewniał odpowiednią dywersyfikację ryzyka;</p> <p>f) wspierał innowacyjne rozwiązania w zakresie ograniczania ryzyka i finansowania służące usuwaniu niedoskonałości rynku i poprawie nieoptymalnej sytuacji w zakresie inwestycji.</p>

Uzasadnienie

Zob. zalecana poprawka do motywu 29.

Poprawka 26

Artykuł 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>1. Komisji doradza Rada Doradcza <i>działająca w dwóch składach – w składzie przedstawicieli</i> partnerów wykonawczych <i>i w składzie przedstawicieli państw członkowskich.</i></p> <p>2. <i>Każdy z partnerów wykonawczych i każde z państw członkowskich może wyznaczyć jednego przedstawiciela do odpowiedniego składu rady.</i></p> <p>[...]</p>	<p>Komisji <i>i Radzie Sterującej</i> doradza Rada Doradcza.</p> <p><i>W skład Rady Doradczej wchodzi:</i></p> <p><i>a) jeden przedstawiciel każdego z partnerów wykonawczych,</i></p> <p><i>b) po jednym przedstawicielu z każdego państwa członkowskiego,</i></p> <p><i>c) jeden przedstawiciel Europejskiego Banku Inwestycyjnego,</i></p> <p><i>d) jeden przedstawiciel Komisji,</i></p> <p><i>e) jeden ekspert do każdego segmentu polityki, wyznaczony przez Europejski Komitet Regionów i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny.</i></p> <p>[...]</p>

Poprawka 27

Dodać nowy artykuł po artykule 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p style="text-align: center;">Rada Sterująca</p> <p>1. Fundusz InvestEU jest zarządzany przez Radę Sterującą, która dla celów wykorzystania gwarancji UE określa, zgodnie z ogólnymi celami wyznaczonymi w art. 3:</p> <p>a) orientację strategiczną Funduszu InvestEU,</p> <p>b) strategię i procedury operacyjne niezbędne dla funkcjonowania InvestEU,</p> <p>c) przepisy mające zastosowanie do działań podejmowanych wraz z platformami inwestycyjnymi.</p> <p>2. Rada Sterująca składa się z członków wyznaczonych przez Komisję, przez Europejski Bank Inwestycyjny oraz przez Radę Doradczą spośród przedstawicieli partnerów wykonawczych.</p>

Poprawka 28

Dodać nowy artykuł po artykule 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p style="text-align: center;">Metodologia oceny ryzyka</p> <p>1. Komisja jest uprawniona do przyjęcia aktów delegowanych zgodnie z art. 26 w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez ustanowienie metodologii oceny ryzyka. Taka metodologia obejmuje:</p> <p>a) klasyfikację oceny ryzyka, z myślą o zapewnieniu spójnego i standardowego traktowania wszystkich działań niezależnych od instytucji pośredniczącej;</p> <p>b) metodologię w celu oceny zagrożonej wartości i prawdopodobieństwa niewykonania zobowiązania w oparciu o jasne metody statystyczne, w tym kryteria z zakresu ochrony środowiska, polityki społecznej i ładu korporacyjnego;</p> <p>c) metodę oceny ekspozycji, której dotyczy niewykonanie zobowiązania, i straty z tytułu niewykonania zobowiązania, z uwzględnieniem wartości finansowania, ryzyka projektowego, warunków spłaty, zabezpieczenia i innych istotnych wskaźników.</p>

Poprawka 29

Artykuł 18

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;"><i>Zespół projektowy</i></p> <p>1. Ustanawia się zespół projektowy składający się z ekspertów; partnerzy wykonawczy oddają zespół projektowy do dyspozycji Komisji bez żadnych kosztów dla budżetu Unii.</p> <p>2. Każdy z partnerów wykonawczych przydziela ekspertów do zespołu projektowego. Liczba ekspertów jest określana w umowie w sprawie gwarancji.</p> <p>[...]</p>	<p style="text-align: center;"><i>Zespół projektowy</i></p> <p>1. Ustanawia się zespół projektowy składający się z ekspertów; partnerzy wykonawczy oddają zespół projektowy do dyspozycji Komisji bez żadnych kosztów dla budżetu Unii. W przypadku gdy partnerzy wykonawczy tworzą grupę zgodnie z art. 12 ust. 1 akapit drugi, eksperci są udostępniani Komisji Europejskiej przez wszystkich partnerów wykonawczych.</p> <p>2. Każdy z partnerów wykonawczych i każda grupa partnerów wykonawczych utworzona zgodnie z art. 12 ust. 1 akapit drugi przydziela ekspertów do zespołu projektowego. Liczba ekspertów jest określana w umowie w sprawie gwarancji.</p> <p>[...]</p>

Uzasadnienie

Oddelegowanie personelu do Komisji może okazać się uciążliwe dla mniejszych krajowych lub regionalnych banków lub instytucji prorozwojowych, które powinny korzystać z pewnej elastyczności, na przykład przez łączenie zasobów w ramach grupy.

Poprawka 30

Artykuł 20 ustęp 2 lit. c)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>wspieranie działań i wykorzystywanie wiedzy lokalnej w celu ułatwienia korzystania z unijnego wsparcia z Funduszu InvestEU w całej Unii oraz aktywne przyczynianie się, w miarę możliwości, do osiągnięcia celu polegającego na sektorowej i geograficznej dywersyfikacji Funduszu InvestEU przez wspieranie partnerów wykonawczych w inicjowaniu i opracowywaniu potencjalnych operacji z zakresu finansowania i inwestycji;</p>	<p>wspieranie działań i wykorzystywanie wiedzy lokalnej i regionalnej w celu ułatwienia korzystania z unijnego wsparcia z Funduszu InvestEU w całej Unii oraz aktywne przyczynianie się, w miarę możliwości, do osiągnięcia celu polegającego na sektorowej i geograficznej dywersyfikacji Funduszu InvestEU przez wspieranie partnerów wykonawczych w inicjowaniu i opracowywaniu potencjalnych operacji z zakresu finansowania i inwestycji;</p>

Poprawka 31

Artykuł 20 ustęp 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Za usługi, o których mowa w ust. 2, mogą być pobierane opłaty na pokrycie części kosztów świadczenia tych usług.</p>	<p>Za usługi, o których mowa w ust. 2, mogą być pobierane opłaty na pokrycie części kosztów świadczenia tych usług. Usługi świadczone przez Centrum Doradztwa InvestEU na rzecz publicznych promotorów projektów są nieodpłatne.</p>

Uzasadnienie

Powinno mieć zastosowanie obowiązujące już wobec publicznych promotorów zwolnienie z opłat za usługi świadczone przez Europejskie Centrum Doradztwa Inwestycyjnego [rozporządzenie (UE) 2015/1017, art. 14 ust. 4].

Poprawka 32

Artykuł 20 ustęp 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W stosownych przypadkach Centrum Doradztwa InvestEU będzie reprezentowane na poziomie lokalnym. Lokalną obecność Funduszu InvestEU zapewnia się w szczególności w tych państwach członkowskich lub regionach, które napotyka trudności przy opracowywaniu projektów w ramach Funduszu InvestEU. Centrum Doradztwa InvestEU wspomaga transfer wiedzy na szczebel regionalny i lokalny w celu budowania regionalnego i lokalnego potencjału i rozwijania wiedzy fachowej w zakresie wsparcia, o którym mowa w ust. 1.</p>	<p>W stosownych przypadkach Centrum Doradztwa InvestEU będzie reprezentowane na poziomie lokalnym. Lokalną obecność Funduszu InvestEU zapewnia się w szczególności w tych państwach członkowskich lub regionach, które napotyka trudności przy opracowywaniu projektów w ramach Funduszu InvestEU lub które odczuwają znaczną i utrzymującą się lukę inwestycyjną. Centrum Doradztwa InvestEU wspomaga transfer wiedzy na szczebel regionalny i lokalny w celu budowania regionalnego i lokalnego potencjału i rozwijania wiedzy fachowej w zakresie wsparcia, o którym mowa w ust. 1. Charakter tej lokalnej obecności określa się w porozumieniu z zainteresowanymi władzami krajowymi, regionalnymi lub lokalnymi.</p>

Uzasadnienie

Zob. zalecana poprawka do motywu 36.

Poprawka 33

Artykuł 21 ustęp 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Portal InvestEU stanowi kanał dla promotorów projektów, za pośrednictwem którego mogą oni zwiększyć widoczność projektów, dla których poszukują finansowania, i w ten sposób udostępnić inwestorom informacje na temat tych projektów. Zamieszczenie projektów w portalu InvestEU nie ma wpływu na decyzje o ostatecznym wyborze projektów wspieranych na mocy niniejszego rozporządzenia, w ramach innego instrumentu Unii lub finansowania ze środków publicznych.</p>	<p>Portal InvestEU stanowi kanał dla promotorów projektów, za pośrednictwem którego mogą oni zwiększyć widoczność projektów, dla których poszukują finansowania, i w ten sposób udostępnić inwestorom informacje na temat tych projektów. Zamieszczenie lub niezamieszczenie projektów w portalu InvestEU nie ma wpływu na decyzje o ostatecznym wyborze projektów wspieranych na mocy niniejszego rozporządzenia, w ramach innego instrumentu Unii lub finansowania ze środków publicznych.</p>

Uzasadnienie

Należy doprecyzować, że zamieszczenie w portalu nie jest równoznaczne z gwarancją udzielenia wsparcia za pośrednictwem InvestEU lub innych instrumentów, ale też nie jest warunkiem uzyskania tego wsparcia.

Poprawka 34

Artykuł 21 ustęp 6

Nowy ustęp 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>Partnerzy wykonawczy aktywnie uczestniczą w promowaniu i reklamowaniu portalu InvestEU zarówno wśród promotorów projektów, jak i wśród inwestorów.</p>

Uzasadnienie

Skuteczność takiego portalu zależy od tego, czy osiągnięto masę krytyczną użytkowników, dlatego korzystne byłyby dalsze działania informacyjne i podnoszące świadomość. Dzięki swoim kontaktom z inwestorami i promotorami partnerzy wykonawczy mają duże możliwości wniesienia wkładu w te działania.

Poprawka 35

Załącznik II, punkt 2 lit. d)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>projekty na rzecz infrastruktury kolejowej, inne projekty kolejowe oraz porty morskie;</p>	<p>projekty na rzecz infrastruktury kolejowej, inne projekty kolejowe, projekty dotyczące żeglugi śródlądowej oraz porty morskie;</p>

Uzasadnienie

Nd.

Poprawka 36

Załącznik II, nowy punkt po punkcie 2 lit. e)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	rozwój akumulatorów nowej generacji na potrzeby elektromobilności.

Poprawka 37

Załącznik II, pkt 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Wsparcie finansowe podmiotów zatrudniających do 3 000 pracowników, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP i małych spółek o średniej kapitalizacji, w szczególności przez:	Wsparcie finansowe podmiotów zatrudniających do 3 000 pracowników, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP i małych spółek oraz przedsiębiorstw gospodarki społecznej o średniej kapitalizacji, w szczególności przez:

Poprawka 38

Załącznik III, pkt 4.4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Transport: zmobilizowane inwestycje w sieci TEN-T, w tym: sieć bazową TEN-T	Transport: zmobilizowane inwestycje w sieci TEN-T, w tym: sieć bazową TEN-T, sieć kompleksową TEN-T, brakujące połączenia transgraniczne

Uzasadnienie

InvestEU powinien przyczynić się do rozwoju TEN-T jako całości, jak również do uzupełniania brakujących połączeń transgranicznych, w szczególności w sieci kolejowej.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Przychylnie przyjmuje ambitne zamierzenia Komisji Europejskiej, by dalej wspierać inwestycje w Europie przez wykorzystanie doświadczeń związanych z Europejskim Funduszem na rzecz Inwestycji Strategicznych (EFIS), a szerzej z planem inwestycyjnym, wyrażające się w formie wniosku dotyczącego ustanowienia Programu InvestEU.

2. Zauważa, że kierując się rynkiem i zapotrzebowaniem, InvestEU będzie miał kształtować politykę. Podkreśla potrzebę zapewnienia odpowiedniego wsparcia dla finansowania i działalności inwestycyjnej w dziedzinie badań i innowacji. Wskazuje w szczególności na znaczenie stworzenia segmentu polityki dotyczącego inwestycji i umiejętności społecznych jako narzędzia umożliwiającego pilne odblokowanie niezbędnych inwestycji w innowacyjne projekty związane z infrastrukturą społeczną, w przedsiębiorstwa gospodarki społecznej i w usługi społeczne na szczeblu regionalnym i lokalnym. Zaznacza potrzebę inwestowania w wysokiej jakości projekty społeczne, które są mniejsze, innowacyjne i finansowo bardziej ryzykowne, ale wciąż opłacalne ekonomicznie i zapewniające wyższą społeczną stopę zwrotu, gdyż na tym mogłaby właśnie polegać wartość dodana gwarancji UE.

3. Podkreśla, że choć w niektórych państwach członkowskich i regionach warunki inwestycyjne uległy poprawie, nakłady brutto na środki trwałe wyrażone jako udział w PKB dla całej UE nadal nie powróciły do poziomu sprzed kryzysu, przy czym ogólna wartość inwestycji jest około 10 % niższa niż przed kryzysem, a między państwami członkowskimi obserwuje się znaczne rozbieżności ⁽¹⁾.
4. Podkreśla, że sytuacja inwestycyjna jest jeszcze bardziej zróżnicowana na szczeblu regionalnym i jest szczególnie niepokojąca w szeregu europejskich regionów. W liczbach bezwzględnych inwestycje były o 25 % niższe w 2015 r. niż 2007 r. w ponad 40 europejskich regionach we Włoszech, w Portugalii, Wielkiej Brytanii, Rumunii, Holandii i Irlandii, na Łotwie i Słowenii, w Chorwacji i na Cyprze, natomiast w większości regionów Grecji były o ponad 60 % niższe ⁽²⁾.
5. Z zaniepokojeniem zauważa, że inwestycje publiczne w UE również utrzymują się na niskim poziomie, w szczególności inwestycje podejmowane przez samorządy terytorialne, które w 2017 r. były o ponad 30 % niższe niż w poziom 2009 r., wyrażony jako udział w PKB ⁽³⁾.
6. Jest ponadto zaniepokojony zwiększającą się centralizacją inwestycji: udział inwestycji publicznych dokonanych przez samorządy terytorialne – choć nadal stanowi średnio w UE ponad 50 % – zauważalnie spadł w porównaniu z poziomem 60 % zaobserwowanym w latach 90 ⁽⁴⁾.
7. Wyraża poważne obawy w związku z tą sytuacją, ponieważ inwestycje – zarówno publiczne, jak i prywatne – stanowią warunek wstępny utrzymania konkurencyjności obecnie, a także wzrostu i tworzenia miejsc pracy w przyszłości, a w konsekwencji dobrobytu Europejczyków we wszystkich miastach i regionach.
8. Jest zaniepokojony, że w dziedzinach, w których władze lokalne i regionalne są najbardziej zależne od przydziału środków przez władze centralne, nie udało się w pełni odwrócić oszczędnościowych cięć w budżecie, a jednocześnie nałożono na samorządy nowe obowiązki, które w wielu przypadkach dodatkowo ograniczyły dostępność funduszy na inwestycje.
9. Ponawia swój apel, by inwestycje władz lokalnych i regionalnych finansowane przez Program InvestEU i EBI były wyłączone z obliczania długu i deficytu budżetowego państw członkowskich.
10. Domaga się, by wśród celów Programu InvestEU ująć spójność gospodarczą, społeczną i terytorialną Unii, w szczególności dlatego, że podstawa prawna wniosku obejmuje trzeci akapit art. 175 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, który koncentruje się na spójności. Uważa, że sprawą najwyższej wagi jest geograficzne zrównoważenie Programu InvestEU i jego ukierunkowanie przede wszystkim na regiony, które zmagają się z istotnym, trwałym brakiem inwestycji, oraz na obszary znajdujące się w szczególnie trudnej sytuacji i oddalone, takie jak np. regiony najbardziej oddalone.
11. Uważa, że wniosek dotyczący rozporządzenia ustanawiającego Program InvestEU jest zgodny z zasadami pomocniczości i proporcjonalności.

Instrumenty finansowe i Fundusz InvestEU

12. Ponownie przyznaje, że instrumenty finansowe mogą stanowić istotne narzędzie rozwoju terytorialnego ⁽⁵⁾, gdyż zwrotne finansowanie może zapewnić znacznie lepszą dźwignię dla funduszy publicznych i dlatego może odnieść lepszy skutek w konkretnych przypadkach, w których finansowanie prywatne jest uzupełnieniem środków publicznych, dzięki odpowiednim zwrotom z inwestycji i przepływom środków pieniężnych. Podkreśla, że jest to zwłaszcza ważne w okresie ciągłych ograniczeń budżetów publicznych na wszystkich szczeblach zarządzania.
13. Zauważa jednak, że w ubiegłych latach rozpowszechniły się unijne instrumenty finansowe o różnych zasadach kwalifikowalności i sprawozdawczości, w sposób na tyle złożony, że wywołuje on dezorientację, a jednocześnie nie pozwala w pełni wykorzystać synergii i ekonomii skali, co prowadzi do sytuacji, która nie sprzyja skutecznemu i efektywnemu wykorzystaniu instrumentów finansowych.

⁽¹⁾ Eurostat, zbiór danych tec00011.

⁽²⁾ Własne obliczenia w oparciu o nakłady brutto na środki trwałe na poziomie NUTS 2: zbiór danych nama_10r_2gfcf.

⁽³⁾ Eurostat, zbiór danych tec00022.

⁽⁴⁾ Komisja Europejska, siódme sprawozdanie w sprawie spójności (s. 168).

⁽⁵⁾ Opinia KR-u: Instrumenty finansowe wspierające rozwój terytorialny: <http://webapi.cor.europa.eu/documentsanonymous/cor-2015-01772-00-00-ac-tra-pl.docx>.

14. Zaleca ocenę dotychczasowego wpływu gospodarczego EFIS w każdym z państw członkowskich i regionów, z uwzględnieniem przeglądu wykorzystania środków i wynikających z nich korzyści. Ocena ta będzie szczególnie ważna, ponieważ Fundusz InvestEU, jako nowy instrument w ramach unijnego finansowania, mógłby być bezpośrednio nakierowany na faktyczne priorytety inwestycyjne i mógłby uniknąć niektórych niedoskonałości związanych z dotychczasowymi sposobami wykorzystywania budżetu UE.

15. Podkreśla, że Program InvestEU musi zostać ukierunkowany na wyniki, zwłaszcza na tworzenie miejsc pracy i eliminowanie regionalnych różnic, jak również na finansowanie opłacalnych ekonomicznie projektów, a także utrzymuje, że można to osiągnąć w sposób bardziej efektywny przez ścisłą koordynację działań samorządów terytorialnych.

16. Uważa, że należy zdecydowanie przestrzegać zasady dodatkowości, zwłaszcza w przypadku projektów wysokiego ryzyka, które wdraża się w słabiej rozwiniętych regionach i w regionach w okresie przejściowym.

17. Przyznaje, że wniosek Komisji w sprawie Programu InvestEU może potencjalnie uprościć korzystanie z instrumentów finansowych przez pośredników i ostatecznych odbiorców, jak też łączenie tych instrumentów z innymi rodzajami unijnego wsparcia, czego KR domaga się od dawna.

18. Ponownie potwierdza jednak swoje stanowisko, że InvestEU nie powinien zastępować istniejących unijnych mechanizmów spójności społecznej ani z nimi konkurować.

19. Wyraża obawy o obciążenie administracyjne, biurokrację i opóźnienia, które prawdopodobnie mogą wystąpić, jeśli cykl zatwierdzania projektów inwestycyjnych zostanie uzupełniony o trzy dodatkowe etapy. Dlatego jego zdaniem trzeba zapewnić, by proponowany system zarządzania umożliwiał szybkie podejmowanie decyzji, ale oczywiście bez pośpiechu, który wpływałby na jakość tych decyzji.

20. Zaleca rozważenie propozycji wprowadzenia przyspieszonych procedur odnośnie do projektów o małej skali mieszczących się w określonym budżecie, biorąc pod uwagę, że w pewnych regionach projekty o małej skali mogą stanowić strategiczne inwestycje ze względu na znaczny efekt dźwigni.

21. Zwraca się do Komisji Europejskiej o zapewnienie, by Komitet Regionów znalazł swoje miejsce jako obserwator w systemie administracyjnym Programu InvestEU, w szczególności w radzie konsultacyjnej.

22. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że program opiera się na gwarancji budżetowej, co w połączeniu z niskim ryzykiem wynikającym z istnienia szerokiego zakresu dobrej jakości zróżnicowanych projektów w Europie umożliwia zablokowanie mniejszej części unijnego budżetu i uzyskanie proporcjonalnie większego skutku. Jest zdania jednak, że Komisja powinna ustalić bardziej ambitny cel w zakresie ogólnego poziomu inwestycji, które trzeba uruchomić.

23. Popiera propozycję Komisji wdrożenia gwarancji dla Programu InvestEU za pośrednictwem szeregu partnerów, a nie tylko z udziałem grupy Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) jak w przypadku EFIS. Aby jednak ułatwić dostęp dla jak największej liczby partnerów wykonawczych, sugeruje, że wystarczy, by objąć nią jedno państwo członkowskie lub jeden region.

24. Uważa, że udział kilku partnerów wykonawczych powinien umożliwić rozszerzenie tematyczne i geograficzne funduszu InvestEU w porównaniu z EFIS, zarówno jeśli chodzi o państwa członkowskie, jak i regiony, gdyż ci partnerzy zapewnią dodatkowo zróżnicowane doświadczenie, jak też różnorodną wiedzę o warunkach lokalnych i sektorowych.

25. Zwraca uwagę Komisji na kraje, w których brak jest struktur na szczeblu krajowym i regionalnym umożliwiających dostęp do gwarancji InvestEU. W związku z tym zaleca, by zachęcać do tworzenia takich struktur i je wspierać.

26. Podkreśla, że choć wydaje się właściwe, by partnerzy wykonawczy delegowali personel do Komisji w celu utworzenia zespołu projektu InvestEU, biorąc pod uwagę ich wiedzę i znaczne dodatkowe zdolności, z których partnerzy wykonawczy mogą skorzystać dzięki unijnej gwarancji, delegowanie odpowiednich ekspertów spośród personelu może okazać się trudne dla mniejszych krajowych lub regionalnych banków i instytucji wspierania rozwoju. Dlatego żąda, by takim mniejszym instytucjom przyznano pewien zakres dowolności, na przykład w postaci łączenia zasobów podczas tworzenia zespołów zgodnie z drugim akapitem art. 12 ust. 1 projektu rozporządzenia.

27. Broni zasady, w myśl której organy zarządzające europejskimi funduszami strukturalnymi i inwestycyjnymi mogą przeznaczać do 5 % środków z tych funduszy na Program InvestEU na dobrowolnych warunkach i zgodnie z zasadami kodeksu postępowania odnoszącego się do partnerstwa i wielopoziomowego sprawowania rządów, który zostanie określony w art. 6 rozporządzenia ramowego w sprawie wspólnych przepisów dotyczących europejskich funduszy strukturalnych i inwestycyjnych. Wkłady te mogą wyeliminować występujące w danym kraju lub regionie niedoskonałości rynku i nieoptymalne sytuacje inwestycyjne w sposób, który nie jest możliwy w przypadku scentralizowanego narzędzia UE.

28. Z zadowoleniem przyjmuje gotowość Komisji do ułatwienia łączenia instrumentów finansowych z dotacjami z innych unijnych programów przez stosowanie zasad Programu InvestEU dla całego projektu, gdyż jest to istotne uproszczenie. Ponadto przychylnie przyjmuje proponowane usprawnienie zasad pomocy państwa dotyczącej finansowania dla państw członkowskich, które jest dokonywane za pośrednictwem Funduszu InvestEU lub wspierane w ramach programu InvestEU.

29. Nalega, by udostępnić ponad 35 % zasobów z puli środków finansowych InvestEU na realizację celów związanych z klimatem.

30. Zaleca, by inwestycje infrastrukturalne prowadzone w ramach programu InvestEU charakteryzowały się odpornością na klęski żywiołowe, jak też na warunki klimatyczne, w ciągu całego okresu użytkowania.

31. Uważa za konieczne zapewnienie terminowego i sprawnego przejścia z obecnego okresu programowania do następnego.

Centrum Doradztwa InvestEU

32. Przychylnie przyjmuje kontynuację Europejskiego Centrum Doradztwa Inwestycyjnego (ECDI) dla planu inwestycyjnego, ujętą w obecnej propozycji za pośrednictwem Centrum Doradztwa InvestEU. Podkreśla, że usługi doradcze i usługi wsparcia mają zasadnicze znaczenie dla wyeliminowania nieoptymalnych sytuacji inwestycyjnych w UE, a w szczególności w regionach lub sektorach, w których złożone projekty lub innowacyjne rozwiązania w zakresie finansowania są mniej powszechne.

33. Zwraca się do współstawodawców o utrzymanie zwolnienia dla publicznych organów wykonawczych z opłat pobieranych za usługi Centrum Doradztwa InvestEU, obowiązującego w odniesieniu do usług obecnie funkcjonującego ECDI na podstawie art. 14 ust. 4 rozporządzenia w sprawie EFIS ⁽⁶⁾, co ma zasadnicze znaczenie dla ułatwiania wsparcia dla inwestycji publicznych wysokiej jakości, w szczególności w przypadku mniejszych podmiotów publicznych oraz instytucji o mniejszym doświadczeniu w zakresie instrumentów finansowych i złożonych projektów.

34. Z zadowoleniem przyjmuje, że Centrum Doradztwa InvestEU koncentruje się na wspieraniu tworzenia platform inwestycyjnych, w szczególności dla inwestycji transgranicznych. Podkreśla, że konieczne jest dalsze poszerzanie wiedzy, które umożliwiłoby pełne wykorzystanie możliwości oferowanych przez platformy inwestycyjne, w szczególności w samorządach terytorialnych.

35. Wyraża zdecydowane poparcie dla obecności Centrum Doradztwa InvestEU na szczeblu lokalnym, którą należy określić w porozumieniu z krajowymi, regionalnymi lub lokalnymi zainteresowanymi władzami i którą należy rozszerzać pierwszoplanowo w państwach członkowskich lub regionach mających trudności w opracowywaniu projektów w ramach Funduszu InvestEU lub zmagających się ze znaczną i trwałą luką inwestycyjną.

36. Z zadowoleniem przyjmuje to, że Centrum Doradztwa InvestEU koncentruje się na przekazywaniu wiedzy i budowaniu zdolności na szczeblu regionalnym i lokalnym, na co KR wcześniej zwracał uwagę, a co stanowi zasadniczy element umożliwiający eliminowanie luki inwestycyjnej we wszystkich regionach UE. W tym celu podstawowym zadaniem Centrum powinno być wspieranie lokalnych partnerów wdrażających we wzmacnianiu ich zdolności w zakresie pomocy technicznej.

37. Podkreśla, że istniejące narzędzia budowania zdolności, finansowane przez UE, nie są w stanie zaspokoić potrzeb samorządów terytorialnych i nie są w pełni wykorzystane. Należy je lepiej promować i koordynować, a Centrum Doradztwa InvestEU ma w tych zamierzeniach do odegrania kluczową rolę.

38. Zwraca się do Komisji, by zapewniła właściwe informowanie organizatorów projektów w UE o możliwościach oferowanych przez Centrum Doradztwa InvestEU, w razie potrzeby podczas imprez objazdowych lub lokalnych wydarzeń, które KR jest gotowy wesprzeć w miarę potrzeby.

⁽⁶⁾ Rozporządzenie (UE) 2015/1017.

Portal InvestEU

39. Przychylnie przyjmuje kontynuację europejskiego portalu projektów inwestycyjnych (portal EPPI) ujętą w obecnej propozycji za pośrednictwem portalu InvestEU. Wskazuje, że KR jest partnerem portalu EPPI i odegrał aktywną rolę w jego wspieraniu i promowaniu, w szczególności względem samorządów terytorialnych. będzie kontynuował w razie potrzeby wsparcie opracowywania portalu InvestEU.

40. Podkreśla jednak, że powodzenie takiego portalu ściśle zależy od osiągnięcia krytycznej masy użytkowników oraz że konieczne będzie dalsze prowadzenie akcji informacyjnych i poszerzanie wiedzy. Dlatego zwraca się do przyszłych partnerów wykonawczych programu InvestEU, by aktywnie przyczyniali się do promowania i reklamowania portalu, gdyż mają oni ku temu odpowiednie możliwości dzięki ich stałym kontaktom z inwestorami i organizatorami projektów.

41. Zgadza się z poglądem, że umieszczenie projektu w portalu InvestEU nie może być postrzegane jako gwarancja otrzymania wsparcia, czy to za pośrednictwem programu InvestEU, czy innego instrumentu, na szczeblu europejskim bądź dowolnym innym. Zaleca dalsze wyjaśnienie, że umieszczenie w portalu nie może być traktowane jako warunek wstępny otrzymania wsparcia jakiegokolwiek rodzaju dla projektu, gdyż przekazanie informacji do portalu przez organizatora musi być w pełni dobrowolne.

Bruksela, dnia 6 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Program wspierania reform i Europejski Instrument Stabilizacji Inwestycji

(2019/C 86/18)

Sprawozdawczyni:	Olga ZRIHEN (BE/PES), posłanka do Parlamentu Walońskiego
Dokumenty źródłowe:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie utworzenia Programu wspierania reform
	COM(2018) 391 final
	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji
	COM(2018) 387 final

I. ZALECANE POPRAWKI DO PROGRAMU WSPIERANIA REFORM

Poprawka 1

Motyw 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Reformy strukturalne mogą przyczynić się do osiągnięcia wysokiego stopnia odporności gospodarek krajowych i trwałej konwergencji między państwami członkowskimi, co ma zasadnicze znaczenie dla pomyślnego i niezakłóconego uczestnictwa w unii gospodarczej i walutowej. To osiągnięcie wysokiego stopnia trwałej konwergencji ma szczególne znaczenie dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro, w ramach ich przygotowań do przystąpienia do strefy euro.</p>	<p>Reformy strukturalne mające znaczenie dla UE i wskazane w europejskim semestrze mogą przyczynić się do wzmocnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej oraz osiągnięcia wysokiego stopnia odporności gospodarek krajowych i trwałej konwergencji między państwami członkowskimi, co ma zasadnicze znaczenie dla pomyślnego i niezakłóconego uczestnictwa w unii gospodarczej i walutowej. To osiągnięcie wysokiego stopnia trwałej konwergencji ma szczególne znaczenie dla państw członkowskich, których walutą nie jest euro, w ramach ich przygotowań do przystąpienia do strefy euro.</p>

Poprawka 2

Motyw 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W skali całej Unii stopień wdrożenia reform strukturalnych w państwach członkowskich nadal nie jest wystarczający. Doświadczenia związane z wdrażaniem mechanizmu koordynacji polityki gospodarczej w ramach europejskiego semestru pokazują, że w ogólnym ujęciu wdrażanie reform strukturalnych przebiega powoli i nierównomiernie oraz że należy zintensyfikować krajowe wysiłki w tym zakresie i stworzyć system zachęt do takich reform.</p>	<p>W skali całej Unii stopień wdrożenia istotnych dla UE reform strukturalnych w państwach członkowskich nadal nie jest wystarczający. Doświadczenia związane z wdrażaniem mechanizmu koordynacji polityki gospodarczej w ramach europejskiego semestru pokazują, że w ogólnym ujęciu wdrażanie reform strukturalnych przebiega powoli i nierównomiernie oraz że należy zintensyfikować krajowe wysiłki w tym zakresie i stworzyć system zachęt do takich reform, w szczególności poprzez zwiększenie zaangażowania władz lokalnych i regionalnych odpowiedzialnych za zaspakajanie większości wskazanych potrzeb w zakresie reform.</p>

Poprawka 3

Motyw 15

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W celu zapewnienia, aby reformy wspierane w ramach programu dotyczyły wszystkich najważniejszych obszarów gospodarczych i społecznych, wsparcie finansowe i wsparcie techniczne udzielane przez Komisję – na wniosek państwa członkowskiego – powinno obejmować szeroki zakres polityk, w tym związanych z zarządzaniem finansami i aktywami publicznymi, reformami instytucjonalnymi i administracyjnymi, otoczeniem biznesowym, sektorem finansowym, rynkami produktów i usług, rynkami pracy, kształceniem i szkoleniem, zrównoważonym rozwojem, zdrowiem publicznym i dobrobytem społecznym.</p>	<p>W celu zapewnienia, aby reformy wspierane w ramach programu dotyczyły odpowiednich obszarów polityki, wsparcie finansowe i wsparcie techniczne udzielane przez Komisję – na wniosek państwa członkowskiego – powinno obejmować szeroki zakres dziedzin związanych z celami polityk UE, w tym z zarządzaniem finansami i aktywami publicznymi, reformami instytucjonalnymi i administracyjnymi, otoczeniem biznesowym, sektorem finansowym, rynkami produktów i usług, rynkami pracy, kształceniem i szkoleniem, zrównoważonym rozwojem, zdrowiem publicznym i dobrobytem społecznym.</p>

Poprawka 4

Motyw 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p><i>W celu zaspokojenia dodatkowych potrzeb w ramach programu państwa członkowskie powinny mieć możliwość przesuwania do budżetu programu zaprogramowanych środków według metody zarządzania dzielonego w ramach funduszy unijnych, zgodnie z odpowiednią procedurą. Przesunięte środki powinny być wdrażane zgodnie z zasadami niniejszego programu i wykorzystywane na rzecz zainteresowanego państwa członkowskiego.</i></p>	<p><i>Gdyby środki przydzielone zgodnie z art. 26 niniejszego wniosku nie zostały rozdysponowane, państwo członkowskie lub Komisja powinny mieć możliwość zwrócenia się z wnioskiem o przesunięcie tych środków do funduszy ESI w celu wykorzystania ich na rzecz zainteresowanego państwa członkowskiego.</i></p>

Uzasadnienie

Zapewnienie spójności z propozycją zmiany art. 21 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, przedłożoną w stosownym projekcie opinii (COTER-VI-038). Przesunięcie środków byłoby spójne również dlatego, że zarówno Program wspierania reform, jak i rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów oparte są na art. 175 TFUE.

Poprawka 5

Motyw 19

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W przypadku narzędzia realizacji reform konieczne jest określenie rodzajów reform, które powinny kwalifikować się do wsparcia finansowego. Aby zapewnić ich wkład w realizację celów programu, kwalifikujące się reformy powinny odpowiadać na wyzwania wskazane w kontekście europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej, w tym w zaleceniach dla poszczególnych krajów.</p>	<p>W przypadku narzędzia realizacji reform konieczne jest określenie rodzajów reform, które powinny kwalifikować się do wsparcia finansowego. Aby zapewnić ich wkład w realizację celów programu, kwalifikujące się reformy powinny odpowiadać na wyzwania wskazane w kontekście europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej, w tym w zaleceniach dla poszczególnych krajów i po uwzględnieniu odpowiednich perspektyw regionalnych.</p>

Uzasadnienie

KE tworzy wyraźne powiązanie między programami wydatków a europejskim semestrem, który może służyć swojemu celowi tylko wtedy, gdy perspektywy regionalne zostaną wzmocnione i włączone do niego.

Poprawka 6

Motyw 20

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby stworzyć poważną zachętę dla państw członkowskich do przeprowadzania reform strukturalnych, należy określić maksymalny wkład finansowy, który będzie dostępny dla tych państw w ramach instrumentu na każdym etapie procesu alokacji i na każde wezwanie. Ten maksymalny wkład należy obliczać na podstawie liczby ludności państw członkowskich. Aby zachęty finansowe rozkładały się na cały okres stosowania programu, środki finansowe powinny być przydzielane państwom członkowskim etapowo. Podczas pierwszego dwudziestomiesięcznego etapu państwom członkowskim powinna być udostępniana połowa (11 000 000 000 EUR) całkowitej puli środków finansowych narzędzia realizacji reform; po przedstawieniu projektu zobowiązań do reform państwa członkowskie będą mogły otrzymać kwotę nieprzekraczającą ich maksymalnego przydziału.</p>	<p>Aby stworzyć poważną zachętę dla państw członkowskich do przeprowadzania reform strukturalnych mających znaczenie dla UE, należy określić maksymalny wkład finansowy, który będzie dostępny dla tych państw w ramach instrumentu na każdym etapie procesu alokacji i na każde wezwanie. Ten maksymalny wkład należy obliczać na podstawie wskaźników, które należy przyjąć dla polityki spójności na lata 2021–2027 (PKB na mieszkańca, bezrobocie wśród młodych, niski poziom wykształcenia, zmiana klimatu oraz przyjmowanie i integracja migrantów). Aby zachęty finansowe rozkładały się na cały okres stosowania programu, środki finansowe powinny być przydzielane państwom członkowskim etapowo. Podczas pierwszego dwudziestomiesięcznego etapu państwom członkowskim powinna być udostępniana połowa (11 000 000 000 EUR) całkowitej puli środków finansowych narzędzia realizacji reform; po przedstawieniu projektu zobowiązań do reform państwa członkowskie będą mogły otrzymać kwotę nieprzekraczającą ich maksymalnego przydziału.</p>

Poprawka 7

Motyw 23

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Aby zapewnić poczucie odpowiedzialności za reformy i skupić się na istotnych reformach, państwa członkowskie powinny wskazać zobowiązania do reform odpowiadających na wyzwania określone w kontekście europejskiego semestru (w tym w zaleceniach dla poszczególnych krajów) i zaproponować szczegółowy pakiet środków służących wdrożeniu tych reform, wskazując odpowiednie cele pośrednie i końcowe oraz harmonogram wdrażania nieprzekraczający trzech lat. W trakcie całego procesu należy dążyć do ścisłej współpracy między Komisją a państwami członkowskimi i ją osiągnąć.</p>	<p>Aby zapewnić poczucie odpowiedzialności za reformy i skupić się na istotnych reformach, państwa członkowskie powinny, przy zaangażowaniu wszystkich szczebli rządowych, wskazać zobowiązania do reform odpowiadających na wyzwania wskazane w kontekście europejskiego semestru (w tym w zaleceniach dla poszczególnych krajów i po uwzględnieniu odpowiednich perspektyw regionalnych) i zaproponować szczegółowy pakiet środków służących wdrożeniu tych reform, wskazując odpowiednie cele pośrednie i końcowe oraz harmonogram wdrażania nieprzekraczający trzech lat. Państwa członkowskie powinny również wskazać, w jaki sposób istniejące istotne działania polityczne UE zostały skoordynowane w celu wsparcia proponowanych reform. W trakcie całego procesu należy dążyć do ścisłej współpracy między Komisją a państwami członkowskimi i ją osiągnąć.</p>

Poprawka 8

Dodać nowy motyw po motywie 23

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>Państwa członkowskie powinny określić, w jaki sposób zaangażują swoje władze lokalne i regionalne w ocenę potrzeb w zakresie reform oraz w projektowanie, wdrażanie, monitorowanie i ocenę zobowiązań związanych z reformami. To zaangażowanie będzie miało ustrukturyzowany i ciągły charakter i będzie dokonywać się w kontekście europejskiego semestru, tak by władze lokalne i regionalne mogły od samego początku wziąć udział jako pełnoprawni partnerzy w dialogu z Komisją Europejską, który będzie prowadzić do publikowania sprawozdań krajowych i zaleceń dla poszczególnych krajów. Państwa członkowskie zdecydują o sposobie organizacji takiego zaangażowania, aby było ono zgodne z ich regulacjami konstytucyjnymi i z obecnym podziałem władzy na różnych poziomach sprawowania rządów.</i></p>

Poprawka 9

Motyw 31

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W celu należytego zarządzania finansami należy określić szczegółowe przepisy dotyczące zobowiązań budżetowych, płatności, a także zawieszania, anulowania oraz odzyskiwania środków. Warunkiem dokonania płatności powinna być pozytywna ocena Komisji w sprawie realizacji zobowiązań do reform przez państwo członkowskie. Powinna istnieć możliwość zawieszenia i anulowania wkładu finansowego w przypadku, gdy państwo członkowskie nie wdrożyło w zadowalający sposób zobowiązań do reform. Aby zapewnić trwałą wpływ reform po ich wdrożeniu, należy określić rozsądny okres, jaki musi upłynąć od wypłaty wkładu finansowego, aby reformy można było uznać za trwałe. Jako rozsądny minimalny okres należy przyjąć pięć lat. Należy ustanowić odpowiednie procedury kontrydiktoryjności w celu zapewnienia poszanowania prawa państw członkowskich do przedstawienia uwag w związku z decyzją Komisji dotyczącą zawieszenia, anulowania lub odzyskania wypłaconych kwot.</p>	<p>W celu należytego zarządzania finansami należy określić szczegółowe przepisy dotyczące zobowiązań budżetowych, płatności, a także zawieszania, anulowania oraz odzyskiwania środków. Płatność powinny być dokonywane w ratach rocznych, na podstawie pozytywnej oceny Komisji w sprawie postępów w realizacji zobowiązań do reform przez państwo członkowskie. Powinna istnieć możliwość zawieszenia i anulowania wkładu finansowego w przypadku, gdy państwo członkowskie nie wdrożyło w zadowalający sposób zobowiązań do reform. Aby zapewnić trwałą wpływ reform po ich wdrożeniu, należy określić rozsądny okres, jaki musi upłynąć od wypłaty wkładu finansowego, aby reformy można było uznać za trwałe. Jako rozsądny minimalny okres należy przyjąć pięć lat. Należy ustanowić odpowiednie procedury kontrydiktoryjności w celu zapewnienia poszanowania prawa państw członkowskich do przedstawienia uwag w związku z decyzją Komisji dotyczącą zawieszenia, anulowania lub odzyskania wypłaconych kwot.</p>

Poprawka 10

Motyw 32

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Jeżeli chodzi o instrument wsparcia technicznego, państwa członkowskie korzystały w coraz większym stopniu ze wsparcia technicznego w ramach programu wspierania reform strukturalnych – pierwotne szacunki dotyczące jego wykorzystania zostały przewyższone. Niemal wszystkie państwa członkowskie wystąpiły z wnioskami o wsparcie w ramach programu wspierania reform strukturalnych, a ich wnioski dotyczyły wszystkich obszarów polityki objętych tym programem. Z tego względu należy utrzymać główne cechy programu wspierania reform strukturalnych, w tym działania kwalifikujące się do finansowania w ramach instrumentu wsparcia technicznego.</p>	<p>Jeżeli chodzi o instrument wsparcia technicznego, państwa członkowskie korzystały w coraz większym stopniu ze wsparcia technicznego w ramach programu wspierania reform strukturalnych – pierwotne szacunki dotyczące jego wykorzystania zostały przewyższone. Niemal wszystkie państwa członkowskie wystąpiły z wnioskami o wsparcie w ramach programu wspierania reform strukturalnych, a ich wnioski dotyczyły wszystkich obszarów polityki objętych tym programem. Z tego względu należy utrzymać główne cechy programu wspierania reform strukturalnych, w tym działania kwalifikujące się do finansowania w ramach instrumentu wsparcia technicznego. Komisja Europejska i rządy krajowe powinny zachęcać władze lokalne i regionalne do używania instrumentów wsparcia technicznego poprzez pełne otwarcie tych instrumentów dla wszystkich szczebli sprawowania rządów oraz aktywną promocję ich użytkowania.</p>

Poprawka 11

Art. 4

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Ogólne cele</p> <p>Program wspiera następujące cele ogólne we wszystkich państwach członkowskich:</p> <p>(a) pomoc w sprostaniu wyzwaniom o charakterze strukturalnym, jakie państwa członkowskie napotykają w toku reform krajowych mających na celu poprawę wydajności ich gospodarek oraz odporności struktur gospodarczych i społecznych, przyczyniając się w ten sposób do spójności, konkurencyjności, wydajności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia; oraz</p> <p>(b) pomoc we wzmacnianiu zdolności administracyjnych państw członkowskich w odniesieniu do wyzwań, przed którymi stają instytucje, sprawujący rządy, administracja publiczna oraz sektory gospodarczy i społeczny.</p>	<p>Ogólne cele</p> <p>Program wspiera następujące cele ogólne we wszystkich państwach członkowskich:</p> <p>(a) pomoc w sprostaniu wyzwaniom o charakterze strukturalnym, wskazanym jako mające znaczenie dla UE w ramach europejskiego semestru, napotykanym przez państwa członkowskie w toku reform krajowych oraz mających na celu poprawę odporności struktur gospodarczych i społecznych, przyczyniając się w ten sposób do spójności, konkurencyjności, wydajności, wzrostu gospodarczego i zatrudnienia na poziomie europejskim; oraz</p> <p>(b) pomoc we wzmacnianiu zdolności administracyjnych państw członkowskich i ich odpowiednich władz lokalnych i regionalnych w odniesieniu do wyzwań, przed którymi stają instytucje, sprawujący rządy, administracja publiczna oraz sektory gospodarczy i społeczny.</p>

Poprawka 12

Art. 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p><i>Zakres</i></p> <p>Cele ogólne i szczegółowe określone w art. 4 i 5 odnoszą się do obszarów polityki związanych ze spójnością, konkurencyjnością, wydajnością, badaniami naukowymi i innowacjami, inteligentnym, zrównoważonym wzrostem gospodarczym sprzyjającym włączeniu społecznemu, miejscami pracy i inwestycjami; w szczególności są to:</p>	<p><i>Zakres</i></p> <p>Cele ogólne i szczegółowe określone w art. 4 i 5 odnoszą się do obszarów polityki, które są istotne dla wdrażania celów Traktatu UE, są powiązane z kompetencjami UE oraz są związane ze spójnością, konkurencyjnością, wydajnością, badaniami naukowymi i innowacjami, inteligentnym, zrównoważonym wzrostem gospodarczym sprzyjającym włączeniu społecznemu, miejscami pracy i inwestycjami; w szczególności są to:</p>

Poprawka 13

Artykuł 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p><i>Budżet</i></p> <p>1. Pula środków finansowych na realizację programu na lata 2021–2027 wynosi 25 000 000 000 EUR w cenach bieżących.</p> <p>2. Szacunkowy podział kwoty, o której mowa w ust. 1, jest następujący:</p> <p>do 22 000 000 000 EUR na narzędzie realizacji reform;</p> <p>do 840 000 000 EUR na instrument wsparcia technicznego;</p> <p>do 2 160 000 000 EUR na instrument wsparcia konwergencji, w tym:</p> <p>(i) do 2 000 000 000 EUR na wsparcie finansowe; oraz</p> <p>(ii) do 160 000 000 EUR na wsparcie techniczne.</p>	<p><i>Budżet</i></p> <p>1. Pula środków finansowych na realizację programu na lata 2021–2027 wynosi 25 000 000 000 EUR w cenach bieżących.</p> <p>2. Szacunkowy podział kwoty, o której mowa w ust. 1, jest następujący:</p> <p>do 22 000 000 000 EUR na narzędzie realizacji reform;</p> <p>do 840 000 000 EUR na instrument wsparcia technicznego;</p> <p>do 2 160 000 000 EUR na instrument wsparcia konwergencji, w tym:</p> <p>(i) do 2 000 000 000 EUR na wsparcie finansowe; oraz</p> <p>(ii) do 160 000 000 EUR na wsparcie techniczne.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W przypadku gdy do dnia 31 grudnia 2023 r. państwo członkowskie nienależące do strefy euro nie podejmie w ramach instrumentu wsparcia konwergencji wyraźnych działań zmierzających do przyjęcia jednej waluty w określonym terminie, maksymalna kwota dostępna dla tego państwa członkowskiego w ramach wsparcia finansowego z instrumentu wsparcia konwergencji zgodnie z art. 26 jest przesuwana do narzędzia realizacji reform, o którym mowa w lit. a) pierwszego akapitu niniejszego ustępu. Komisja przyjmuje decyzję w tej sprawie po umożliwieniu państwu członkowskiemu zgłoszenia uwag w terminie dwóch miesięcy od dnia powiadomienia go o wnioskach Komisji.</p> <p>3. Z puli środków finansowych przeznaczonych na program można również pokrywać wydatki związane z przygotowaniem, monitorowaniem, kontrolą, audytem i ewaluacją, niezbędnymi do zarządzania programem i osiągnięcia jego celów, w szczególności wydatki na opracowania, spotkania z ekspertami, działalność informacyjną i komunikacyjną, w tym na komunikację instytucjonalną dotyczącą priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim są one związane z celami niniejszego rozporządzenia, wydatki związane z technologiami informacyjnymi nastawionymi na przetwarzanie i wymianę informacji, w tym narzędziami informatycznymi dla przedsiębiorstw, a także wszelkie inne wydatki na pomoc techniczną i administracyjną, jakie ponosi Komisja w związku z zarządzaniem programem. Wydatki mogą obejmować również, w ramach każdego z trzech instrumentów, o których mowa w art. 3, koszty innych działań wspierających, takich jak kontrola jakości i monitorowanie w terenie projektów z zakresu wsparcia technicznego, a także koszty wzajemnego doradztwa i ekspertów związane z oceną i wdrażaniem reform strukturalnych.</p> <p>4. Środki przydzielone państwom członkowskim w ramach zarządzania dzielonego mogą, na ich wniosek, zostać przeniesione do programu. Komisja wykonuje te środki bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. a) rozporządzenia finansowego lub pośrednio zgodnie z lit. c) tego artykułu. W miarę możliwości środki te wykorzystuje się na rzecz danego państwa członkowskiego.</p>	<p>W przypadku gdy do dnia 31 grudnia 2023 r. państwo członkowskie nienależące do strefy euro nie podejmie w ramach instrumentu wsparcia konwergencji wyraźnych działań zmierzających do przyjęcia jednej waluty w określonym terminie, maksymalna kwota dostępna dla tego państwa członkowskiego w ramach wsparcia finansowego z instrumentu wsparcia konwergencji zgodnie z art. 26 jest przesuwana do narzędzia realizacji reform, o którym mowa w lit. a) pierwszego akapitu niniejszego ustępu. Komisja przyjmuje decyzję w tej sprawie po umożliwieniu państwu członkowskiemu zgłoszenia uwag w terminie dwóch miesięcy od dnia powiadomienia go o wnioskach Komisji.</p> <p>3. <i>W przypadku nierozdysponowania środków przydzielonych zgodnie z art. 26 niniejszego wniosku, środki przyznane państwu członkowskiemu mogą – na jego wniosek lub na podstawie propozycji Komisji – zostać przeniesione do funduszy ESI w celu wykorzystania ich na rzecz danego państwa członkowskiego.</i></p> <p>4. Z puli środków finansowych przeznaczonych na program można również pokrywać wydatki związane z przygotowaniem, monitorowaniem, kontrolą, audytem i ewaluacją, niezbędnymi do zarządzania programem i osiągnięcia jego celów, w szczególności wydatki na opracowania, spotkania z ekspertami, działalność informacyjną i komunikacyjną, w tym na komunikację instytucjonalną dotyczącą priorytetów politycznych Unii, w zakresie, w jakim są one związane z celami niniejszego rozporządzenia, wydatki związane z technologiami informacyjnymi nastawionymi na przetwarzanie i wymianę informacji, w tym narzędziami informatycznymi dla przedsiębiorstw, a także wszelkie inne wydatki na pomoc techniczną i administracyjną, jakie ponosi Komisja w związku z zarządzaniem programem. Wydatki mogą obejmować również, w ramach każdego z trzech instrumentów, o których mowa w art. 3, koszty innych działań wspierających, takich jak kontrola jakości i monitorowanie w terenie projektów z zakresu wsparcia technicznego, a także koszty wzajemnego doradztwa i ekspertów związane z oceną i wdrażaniem reform strukturalnych.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>5. Środki przydzielone państwom członkowskim w ramach zarządzania dzielonego mogą, na ich wniosek, zostać przeniesione do programu. Komisja wykonuje te środki bezpośrednio zgodnie z art. 62 ust. 1 lit. a) rozporządzenia finansowego lub pośrednio zgodnie z lit. c) tego artykułu. W miarę możliwości środki te wykorzystuje się na rzecz danego państwa członkowskiego.</p>

Uzasadnienie

Zapewnienie spójności z propozycją zmiany art. 21 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów, przedłożoną w stosownym projekcie opinii (COTER-VI-038). Przesunięcie środków byłoby spójne również dlatego, że zarówno Program wspierania reform, jak i rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów oparte są na art. 175 TFUE.

Poprawka 14

Art. 9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W załączniku I określono maksymalny wkład finansowy, jaki jest dostępny dla każdego państwa członkowskiego w ramach całkowitej puli środków finansowych narzędzia realizacji reform, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. a). Taki maksymalny wkład finansowy jest obliczany dla każdego państwa członkowskiego przy użyciu kryteriów i metod określonych w tym załączniku, w oparciu o liczbę ludności każdego państwa członkowskiego. Taki maksymalny wkład finansowy pozostaje dostępny do przydzielenia go każdemu państwu członkowskiemu, w części lub w całości, na każdym etapie procesu alokacji, o którym mowa w art. 10, i na każde wezwanie w ramach tego procesu.</p>	<p>W załączniku I określono maksymalny wkład finansowy, jaki jest dostępny dla każdego państwa członkowskiego w ramach całkowitej puli środków finansowych narzędzia realizacji reform, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. a). Taki maksymalny wkład finansowy jest obliczany dla każdego państwa członkowskiego przy użyciu kryteriów i metod określonych w tym załączniku, w oparciu o wskaźniki, które należy przyjąć dla polityki spójności na lata 2021–2027 (PKB na mieszkańca, bezrobocie wśród młodych, niski poziom wykształcenia, zmiana klimatu oraz przyjmowanie i integracja migrantów). Taki maksymalny wkład finansowy pozostaje dostępny do przydzielenia go każdemu państwu członkowskiemu, w części lub w całości, na każdym etapie procesu alokacji, o którym mowa w art. 10, i na każde wezwanie w ramach tego procesu.</p>

Poprawka 15

Art. 11 ust. 3, lit. e)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>ustalenia krajowe dotyczące skutecznego wdrażania zobowiązań państw członkowskich w zakresie reform, w tym proponowanych celów pośrednich i końcowych, a także związanych z nimi wskaźników; oraz</p>	<p>ustalenia krajowe dotyczące skutecznego wdrażania zobowiązań państw członkowskich w zakresie reform, w tym proponowanych celów pośrednich i końcowych, a także związanych z nimi wskaźników; sposób angażowania władz lokalnych i regionalnych w ustalanie zobowiązań w zakresie reform w kontekście europejskiego semestru, jak również w ich wdrażanie, monitorowanie oraz ocenę; oraz</p>

Poprawka 16

Art. 11 ust. 3, dodać nowy punkt po lit. e)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p><i>jako część ustaleń krajowych dotyczących wdrażania zobowiązań w zakresie reform: szczególne środki zapewniające spójność oraz koordynację pomiędzy programem, funduszami ESI oraz, odpowiednio, innymi programami finansowanymi przez UE; powinny one zawierać szczegółowy plan działania dla władz lokalnych i regionalnych w zakresie budowania zdolności</i></p>

Poprawka 17

Art. 11 ust. 9

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Komitet Polityki Gospodarczej, ustanowiony decyzją Rady 2000/604/WE w sprawie składu i Statutu Komitetu Polityki Gospodarczej ⁽¹⁾, może przedstawiać swoją opinię w sprawie projektów zobowiązań do reform przedstawionych przez państwa członkowskie.</p>	<p>Komitet Polityki Gospodarczej, ustanowiony decyzją Rady 2000/604/WE w sprawie składu i Statutu Komitetu Polityki Gospodarczej¹, przedstawia swoją opinię w sprawie projektów zobowiązań do reform, przedstawionych przez państwa członkowskie.</p>

Poprawka 18

Art. 12 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Decyzja, o której mowa w ust. 1, określa wkład finansowy, który jest wypłacany w jednej racie po osiągnięciu przez państwo członkowskie w zadowalający sposób wszystkich celów pośrednich i końcowych dla każdego zobowiązania dotyczącego reform.</p> <p>W decyzji wskazuje się termin wprowadzenia w życie zobowiązań do reform, który nie może przypadać później niż trzy lata po przyjęciu decyzji. W decyzji określa się również: szczegółowe ustalenia i harmonogramy dotyczące wdrażania zobowiązań do reform, a także sprawozdań z postępów, które to sprawozdania dane państwo członkowskie będzie przedstawiać w ramach europejskiego semestru; odpowiednie wskaźniki dotyczące realizacji celów pośrednich i końcowych; oraz sposób zapewnienia Komisji dostępu do odpowiednich danych bazowych.</p>	<p>Decyzja, o której mowa w ust. 1, określa wkład finansowy, który jest wypłacany w rocznej racie po osiągnięciu przez państwo członkowskie w zadowalający sposób wszystkich celów pośrednich i końcowych na każdy rok, dla każdego zobowiązania dotyczącego reform.</p> <p>W decyzji wskazuje się termin wprowadzenia w życie zobowiązań do reform, który nie może przypadać później niż trzy lata po przyjęciu decyzji. W decyzji określa się również: szczegółowe ustalenia i harmonogramy dotyczące wdrażania zobowiązań do reform, a także sprawozdań z postępów, które to sprawozdania dane państwo członkowskie będzie przedstawiać w ramach europejskiego semestru; odpowiednie wskaźniki dotyczące realizacji celów pośrednich i końcowych; oraz sposób zapewnienia Komisji dostępu do odpowiednich danych bazowych.</p>

⁽¹⁾ Decyzja Rady z dnia 29 września 2000 r. w sprawie składu i Statutu Komitetu Polityki Gospodarczej (2000/604/WE (Dz.U. L 257 z 11.10.2000, s. 28).

Poprawka 19

Art. 14

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p data-bbox="177 387 794 450"><i>Sprawozdawczość państwa członkowskiego w ramach europejskiego semestru</i></p> <p data-bbox="177 504 794 779">Nie naruszając przepisów art. 12 ust. 3 akapit drugi, zainteresowane państwo członkowskie ma obowiązek składać regularnie sprawozdania w ramach europejskiego semestru, informując o postępach w realizacji zobowiązań do reform. Na potrzeby tego wymogu zachęca się państwa członkowskie, aby korzystały z krajowych programów reform jako narzędzia do zdawania sprawozdań z postępów w realizacji reform. Szczegółowe ustalenia i harmonogramy dotyczące sprawozdawczości oraz sposób zapewnienia Komisji dostępu do odpowiednich danych bazowych są określane w decyzji, o której mowa w art. 12 ust. 1.</p>	<p data-bbox="815 387 1410 450"><i>Sprawozdawczość państwa członkowskiego w ramach europejskiego semestru</i></p> <p data-bbox="815 504 1410 947">Nie naruszając przepisów art. 12 ust. 3 akapit drugi, zainteresowane państwo członkowskie ma obowiązek składać regularnie sprawozdania w ramach europejskiego semestru, informując o postępach w realizacji zobowiązań do reform. Na potrzeby tego wymogu zachęca się państwa członkowskie, aby korzystały z krajowych programów reform jako narzędzia do zdawania sprawozdań z postępów w realizacji reform, w tym sprawozdań ze środków podjętych w celu zapewnienia koordynacji między programem, funduszami EFS i, odpowiednio, innymi programami finansowanymi przez UE. Szczegółowe ustalenia i harmonogramy dotyczące sprawozdawczości oraz sposób zapewnienia Komisji dostępu do odpowiednich danych bazowych są określane w decyzji, o której mowa w art. 12 ust. 1. Stosownie do tego Komisja dokonuje przeglądu swych wytycznych w sprawie treści krajowych programów reform.</p>

Poprawka 20

Art. 19 ust. 2, dodać nowy punkt po lit. e)

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p data-bbox="815 1249 1410 1417">wdrażaniem działań podejmowanych przez władze lokalne i regionalne w kontekście krajowych programów reform w celu budowania potencjału; władze lokalne i regionalne składają wnioski w ramach konkretnego segmentu programu i są bezpośrednimi beneficjentami udzielonego wsparcia technicznego.</p>

Poprawka 21

Art. 26

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p data-bbox="177 1724 794 2000">W załączniku X określono maksymalny wkład finansowy, jaki jest dostępny dla każdego państwa członkowskiego w ramach całkowitej puli środków finansowych, o której mowa punkcie w art. 7 ust. 2 lit. c) ppkt (i). Taki maksymalny wkład finansowy jest obliczany dla każdego kwalifikującego się państwa członkowskiego przy użyciu kryteriów i metod określonych w tym załączniku, w oparciu o liczbę ludności każdego państwa członkowskiego, i ma on zastosowanie do każdego z etapów i wezwań w ramach procesu przydziału środków, które są określone w art. 10.</p>	<p data-bbox="815 1724 1410 2089">W załączniku X określono maksymalny wkład finansowy, jaki jest dostępny dla każdego państwa członkowskiego w ramach całkowitej puli środków finansowych, o której mowa w art. 7 ust. 2 lit. c) ppkt (i). Taki maksymalny wkład finansowy jest obliczany dla każdego kwalifikującego się państwa członkowskiego przy użyciu kryteriów i metod określonych w tym załączniku, w oparciu o wskaźniki, które należy przyjąć dla polityki spójności na lata 2021–2027 (PKB na mieszkańca, bezrobocie wśród młodych, niski poziom wykształcenia, zmiana klimatu oraz przyjmowanie i integracja migrantów) i ma on zastosowanie do każdego z etapów i wezwań w ramach procesu przydziału środków, które są określone w art. 10.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Nie naruszając przepisów art. 7 ust. 2 akapit drugi, taki maksymalny wkład finansowy udostępnia się do przydzielenia go każdemu kwalifikującemu państwu członkowskiemu, w części lub w całości, na każdym etapie procesu alokacji zgodnie z procedurą określoną w art. 10; wkład ten powinien stanowić wkład dodatkowy, przewyższający wysokość wkładu finansowego, o którym mowa w art. 9, i przyznawany państwu członkowskiemu za podjęcie dodatkowych reform zgodnie z art. 25.</p>	<p>Nie naruszając przepisów art. 7 ust. 2 akapit drugi, taki maksymalny wkład finansowy udostępnia się do przydzielenia go każdemu kwalifikującemu państwu członkowskiemu, w części lub w całości, na każdym etapie procesu alokacji zgodnie z procedurą określoną w art. 10; wkład ten powinien stanowić wkład dodatkowy, przewyższający wysokość wkładu finansowego, o którym mowa w art. 9, i przyznawany państwu członkowskiemu za podjęcie dodatkowych reform zgodnie z art. 25.</p>

II. ZALECANE POPRAWKI DO EUROPEJSKIEGO INSTRUMENTU STABILIZACJI INWESTYCJI

Poprawka 22

Motyw 8

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W szczególności, w celu wsparcia państw członkowskich, których walutą jest euro, lepszego reagowania na szybko zmieniającą się sytuację gospodarczą i stabilizowania ich gospodarek poprzez utrzymanie poziomu inwestycji publicznych w przypadku dużych wstrząsów asymetrycznych, należy ustanowić Europejski Instrument Stabilizacji Inwestycji (EISI).</p>	<p>W szczególności, w celu wsparcia państw członkowskich, których walutą jest euro, lepszego reagowania na szybko zmieniającą się sytuację gospodarczą i stabilizowania ich gospodarek poprzez utrzymanie poziomu inwestycji publicznych w przypadku dużych wstrząsów asymetrycznych, należy ustanowić Europejski Instrument Stabilizacji Inwestycji (EISI). <i>EISI powinien przyczynić się do stabilizacji inwestycji publicznych podejmowanych przez wszystkie szczeble sprawowania rządów, gdyż władze lokalne i regionalne odpowiadają za 66 % inwestycji, które nie osiągnęły jeszcze poziomu sprzed kryzysu. Umożliwienie lokalnym i regionalnym organom utrzymanie poziomu ich inwestycji zapobiegłoby dalszemu pogłębianiu się szoków asymetrycznych.</i></p>

Uzasadnienie

Należy podkreślić znaczenie szczebla lokalnego i regionalnego dla inwestycji.

Poprawka 23

Motyw 15

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwo członkowskie wnoskujące o wsparcie z EISI powinno spełniać rygorystyczne kryteria kwalifikowalności oparte na zgodności z decyzjami i zaleceniami przyjętymi w unijnych ramach nadzoru budżetowego i gospodarczego w okresie dwóch lat przed złożeniem wniosku, tak aby nie ograniczać zachęty dla tego państwa członkowskiego do prowadzenia ostrożnej polityki budżetowej.</p>	<p>Państwo członkowskie wnoskujące o wsparcie z EISI powinno spełniać rygorystyczne kryteria kwalifikowalności oparte na zgodności z decyzjami i zaleceniami przyjętymi w unijnych ramach nadzoru budżetowego i gospodarczego, w tym z zaleceniami zawartymi w komunikacie Komisji „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu”[1a], a także na zgodności z kodeksem konwergencji obejmującym kryteria umożliwiające zwiększenie poczucia odpowiedzialności w okresie dwóch lat przed złożeniem wniosku, tak aby nie ograniczać zachęty dla tego państwa członkowskiego do prowadzenia ostrożnej i zrównoważonej polityki budżetowej.</p> <p>[1a] [COM(2015) 12 final, 13.1.2015.]</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 24

Motyw 21

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>Państwa członkowskie powinny przeznaczyć wsparcie otrzymane z EISI na kwalifikujące się inwestycje publiczne, a także utrzymać ogólny poziom inwestycji publicznych na stałym poziomie, odpowiadającym średniemu poziomowi inwestycji publicznych z ostatnich pięciu lat, tak aby zapewnić realizację celu określonego w niniejszym rozporządzeniu. W tej kwestii oczekuje się od państw członkowskich, by ich priorytetem było utrzymanie kwalifikujących się inwestycji finansowanych z funduszy polityki spójności w ramach programów wspieranych przez Unię za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.</p>	<p>Państwa członkowskie powinny przeznaczyć wsparcie otrzymane z EISI na kwalifikujące się inwestycje publiczne, a także utrzymać ogólny poziom inwestycji publicznych na stałym poziomie, odpowiadającym średniemu poziomowi inwestycji publicznych z ostatnich pięciu lat, tak aby zapewnić realizację celu określonego w niniejszym rozporządzeniu. W tej kwestii oczekuje się od państw członkowskich, by ich priorytetem było utrzymanie kwalifikujących się inwestycji finansowanych z funduszy polityki spójności w ramach programów wspieranych przez Unię za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.</p> <p>Jeżeli jednak okaże się, że ze względu na dotkliwość kryzysu dane państwo członkowskie nie jest w stanie utrzymać takiego poziomu inwestycji publicznych, do jakiego zobowiązało się w momencie otrzymania wsparcia, Komisja Europejska powinna określić niższy poziom inwestycji publicznych, który dane państwo członkowskie powinno zapewnić.</p>

Uzasadnienie

Może się zdarzyć, że kryzys będzie na tyle poważny, że państwa członkowskie nie będą w stanie utrzymać poziomu inwestycji publicznych, do jakiego zobowiązały się w momencie otrzymania wsparcia. W takim wypadku Komisja Europejska powinna być w stanie określić niższy poziom inwestycji publicznych, które państwa członkowskie zobowiązane będą osiągnąć.

Poprawka 25

Motyw 33

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>EISI należy postrzegać jako pierwszy krok w kierunku opracowania w dłuższym okresie pełnoprawnego mechanizmu ubezpieczeniowego służącego wspieraniu stabilizacji makroekonomicznej. Obecnie EISI polegałby na udzielaniu pożyczek i dotacji na spłatę odsetek. Jednocześnie nie wyklucza się, że EMS lub jego następca prawny będzie w przyszłości zaangażowany w udzielanie pomocy finansowej na wsparcie inwestycji publicznych państwom członkowskim, których walutą jest euro, borykającym się z niekorzystnymi warunkami ekonomicznymi. Ponadto w przyszłości możliwe jest ustanowienie dobrowolnego mechanizmu ubezpieczeniowego dysponującego możliwością zaciągania pożyczek, opartego na dobrowolnych wkładach państw członkowskich, który stanowiłby potężny instrument do celów stabilizacji makroekonomicznej chroniącej przed asymetrycznymi wstrząsami.</p>	<p>EISI należy postrzegać jako pierwszy krok w kierunku opracowania w dłuższym okresie pełnoprawnego mechanizmu ubezpieczeniowego służącego wspieraniu stabilizacji makroekonomicznej. Na pierwszym etapie EISI polegałby na udzielaniu pożyczek i dotacji na spłatę odsetek. Jednocześnie EMS lub jego następca prawny może angażować się w udzielanie pomocy finansowej na wsparcie inwestycji publicznych państwom członkowskim, których walutą jest euro, borykającym się z niekorzystnymi warunkami ekonomicznymi. Ponadto konieczne jest ustanowienie mechanizmu ubezpieczeniowego dysponującego możliwością zaciągania pożyczek, opartego na wkładach państw członkowskich, który stanowiłby potężny instrument do celów stabilizacji makroekonomicznej chroniącej przed asymetrycznymi wstrząsami.</p>

Uzasadnienie

Jaśniejsze sformułowanie motywu 33 w oparciu o równoważne propozycje poprawek do projektu sprawozdania Reimera Böge (EPL/DE) i Pervenche Berès (S & D/FR) przedstawionego w Komisji ECON Parlamentu Europejskiego.

Poprawka 26

Art. 3 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>decyzji Rady stwierdzającej, że nie zostały podjęte żadne skuteczne działania w celu skorygowania nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 8 lub art. 126 ust. 11 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – w okresie dwóch lat przed złożeniem wniosku o wsparcie z EISI;</p>	<p>decyzji Rady stwierdzającej, że nie zostały podjęte żadne skuteczne działania w celu skorygowania nadmiernego deficytu zgodnie z art. 126 ust. 8 lub art. 126 ust. 11 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej – w okresie dwóch lat przed złożeniem wniosku o wsparcie z EISI, przy uwzględnieniu komunikatu Komisji „Optymalne wykorzystanie elastyczności przewidzianej w obowiązujących postanowieniach paktu stabilności i wzrostu”[1];</p> <p>[1] COM(2015) 12 final, 13.1.2015.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

Poprawka 27

Art. 5 ust. 2

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>W roku następującym po wypłacie pożyczki z EISI Komisja sprawdza, czy dane państwo członkowskie przestrzega kryteriów, o których mowa w ust. 1. W szczególności Komisja weryfikuje również poziom, na jakim dane państwo członkowskie utrzymuje kwalifikujące się inwestycje publiczne w ramach programów wspieranych przez Unię za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.</p> <p>Jeżeli po wysłuchaniu zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja uzna, że warunki określone w ust. 1 nie zostały spełnione, przyjmuje decyzję, w której:</p> <p>a) wzywa do przedterminowej spłaty całości lub, w stosownych przypadkach, części pożyczki z EISI; oraz</p> <p>b) postanawia, że po spłacie pożyczki z EISI dane państwo członkowskie nie będzie uprawnione do otrzymania dotacji na spłatę odsetek.</p> <p>Komisja przyjmuje decyzję bez zbędnej zwłoki oraz podaje ją do wiadomości publicznej.</p>	<p>W roku następującym po wypłacie pożyczki z EISI Komisja sprawdza, czy dane państwo członkowskie przestrzega kryteriów, o których mowa w ust. 1. W szczególności Komisja weryfikuje również poziom, na jakim dane państwo członkowskie utrzymuje kwalifikujące się inwestycje publiczne w ramach programów wspieranych przez Unię za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Funduszu Spójności, Europejskiego Funduszu Społecznego, Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego oraz Europejskiego Funduszu Rolnego na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich.</p> <p>Jeżeli po wysłuchaniu zainteresowanego państwa członkowskiego Komisja uzna, że warunki określone w ust. 1 nie zostały spełnione, przyjmuje decyzję, w której:</p> <p>a) wzywa do przedterminowej spłaty całości lub, w stosownych przypadkach, części pożyczki z EISI; oraz</p> <p>b) postanawia, że po spłacie pożyczki z EISI dane państwo członkowskie nie będzie uprawnione do otrzymania dotacji na spłatę odsetek.</p> <p>Niemniej Komisja może również dojść do wniosku, że z uwagi na skutki kryzysu dane państwo członkowskie nie było w stanie utrzymać poziomu inwestycji określonego w ust. 1.</p> <p>Komisja przyjmuje decyzję bez zbędnej zwłoki oraz podaje ją do wiadomości publicznej.</p>

Uzasadnienie

Może się zdarzyć, że kryzys będzie na tyle poważny, że państwa członkowskie nie będą w stanie utrzymać poziomu inwestycji publicznych, do jakiego zobowiązały się w momencie otrzymania wsparcia. W takim wypadku Komisja Europejska powinna być w stanie określić niższy poziom inwestycji publicznych, które państwa członkowskie zobowiązane będą osiągnąć.

Poprawka 28

Art. 22 ust. 5

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>celowości ustanowienia dobrowolnego mechanizmu ubezpieczeniowego służącego stabilizacji makroekonomicznej.</p>	<p>możliwości ustanowienia w pełni funkcjonalnego mechanizmu ubezpieczeniowego zapewniającego stabilizację makroekonomiczną.</p>

Uzasadnienie

Nie wymaga uzasadnienia.

III. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

W sprawie Programu wspierania reform

1. Podkreśla, że reformy strukturalne mające znaczenie dla UE oraz wnoszące do niej wartość dodaną są kluczowe dla zapewnienia spójności gospodarczej, społecznej i terytorialnej, odporności i konwergencji w ramach Unii oraz UGW; zauważa, że wdrażanie zaleceń dla poszczególnych krajów dotyczących reform strukturalnych mających znaczenie dla UE jest ogólnie niezadowolające, co wynika z braku przejścia odpowiedzialności za nie i z niedostatecznego potencjału administracyjnego na wszystkich szczeblach sprawowania rządów.
2. Ubolewa, że Komisja Europejska nadal nie przedstawiła definicji „reform strukturalnych” w kontekście zarządzania gospodarką UE i ewentualnego wsparcia za pośrednictwem programów UE, takich jak Program wsparcia reform. Powtarza w tym kontekście, że zgodnie z zasadą pomocniczości, zakres reform strukturalnych kwalifikujących się do wsparcia UE powinien być ograniczony do dziedzin polityki, które są istotne dla wdrażania celów zapisanych w Traktacie UE i które dotyczą bezpośrednio kompetencji UE. KR odrzuca wszelkie propozycje dotyczące finansowania przez UE nieokreślonych reform strukturalnych w państwach członkowskich, które to reformy nie zostały poddane uprzedniej przejrzystej ocenie europejskiej wartości dodanej i nie są bezpośrednio związane z kompetencjami UE zapisanymi w Traktacie. W tym kontekście KR przywołuje swą rezolucję z dnia 1 lutego 2018 r., w której odrzucił wniosek Komisji Europejskiej dotyczący rozporządzenia zmieniającego rozporządzenie w sprawie wspólnych przepisów (UE) nr 1303/2013 z dnia 6 grudnia 2017 r. ⁽²⁾.
3. Z zadowoleniem przyjmuje ideę wspierania państw członkowskich pragnących zaangażować się za pomocą wkładu finansowego i pomocy technicznej w daleko idące zobowiązania w zakresie reform, które zostały wskazane w kontekście europejskiego semestru; podkreśla, że europejski semestr powinien jak najszybciej uwzględnić cele zrównoważonego rozwoju i być spójny z długofalowymi celami inwestycyjnymi polityki spójności UE na lata 2021–2027.
4. Z zadowoleniem przyjmuje koncepcję Instrumentu Wsparcia Konwergencji dla państw członkowskich, które poczyniły wyraźne kroki w kierunku przystąpienia do strefy euro, który to instrument zapewnia również wkład finansowy i pomoc techniczną.
5. Uważa, że alokacja ogólnej puli środków w ramach programu na podstawie populacji byłaby sprzeczna z celem Traktatu dotyczącym spójności, który stanowi podstawę prawną programu (art. 175 TFUE); podkreśla, że właściwym kluczem dla alokacji powinny być wskaźniki przyjęte dla polityki spójności na lata 2021–2027 (PKB na mieszkańca, bezrobocie wśród młodych, niski poziom wykształcenia, zmiana klimatu oraz przyjmowanie i integracja migrantów); podkreśla, że takie podejście konsekwentnie uwzględniałoby to, iż niektóre państwa członkowskie, które podjęły widoczne kroki w kierunku przystąpienia do strefy euro, mogą potrzebować reform mniej niż niektórzy obecni członkowie strefy euro.
6. Jest zaniepokojony tym, że kwota ryczałtowa wypłacona państwu członkowskiemu po wdrożeniu istotnego pakietu reform może być niewystarczającym bodźcem do podjęcia decyzji o przeprowadzeniu takiej reformy; podobnie obawia się, że płatność w jednej transzy dokonana dopiero po wdrożeniu reform jeszcze bardziej ten bodziec osłabi.
7. Zdecydowanie popiera koncepcję, zgodnie z którą zalecenia dla poszczególnych krajów powinny wspierać inwestycje w nie mniejszym stopniu niż reformy regulacyjne; podkreśla, że zalecenia dotyczące inwestycji należy dostosować do długoterminowej perspektywy inwestycyjnej przyjętej przez fundusze ESI; zauważa, że niedawne badanie przeprowadzone przez DG EMPL pokazuje, że w latach 2012–2015, 62 % wszystkich potrzeb dotyczących reform wdrażanych w kontekście europejskiego semestru mieściło się w zakresie funduszy strukturalnych, oraz że programy operacyjne pokrywały w rzeczywistości 42 % takich potrzeb. Zaznacza, że program powinien koordynować wszystkie istotne programy wydatków UE; zaleca, by możliwe było również przenoszenie środków z programu do funduszy ESI.
8. Zauważa, że dzięki programowi semestr europejski mógłby jeszcze bardziej zyskać na znaczeniu, ponieważ wspierałby jedynie reformy strukturalne wskazane w kontekście semestru. Podkreśla, że w związku z tym kluczowe znaczenie ma ulepszenie europejskiego semestru pod względem efektywności oraz poczucia odpowiedzialności za realizację zobowiązań w zakresie reform, w oparciu o zasadę partnerstwa i zapewnieniu większej przejrzystości władzom lokalnym i regionalnym. Zaznacza, że niezależne instytucje, takie jak krajowe rady budżetowe i krajowe rady ds. produktywności, powinny pomagać wszystkim szczeblom sprawowania rządów oraz odpowiednim zainteresowanym stronom w ocenie potrzeb w zakresie reform oraz w monitorowaniu wdrażania programu.
9. Odnotowuje, że 36 % wszystkich zaleceń dla poszczególnych krajów wydanych w 2018 r. dotyczy bezpośrednio roli miast i regionów, co odzwierciedla obecny podział sił na wszystkich szczeblach sprawowania rządów. Zauważa ponadto, że biorąc pod uwagę te zalecenia, które jedynie pośrednio dotyczą roli władz lokalnych i regionalnych, i te, których wpływ jest różny w zależności od regionu, to 83 % wszystkich zaleceń ma charakter terytorialny.

⁽²⁾ COM(2017) 826 final.

10. W związku z tym podkreśla, że w celu zapewnienia poczucia odpowiedzialności za reformy strukturalne oraz ich skutecznego wdrożenia, władze lokalne i regionalne powinny być zaangażowane w europejski semestr od jego początkowych etapów, jako partnerzy zajmujący się projektowaniem i wdrażaniem, oraz że powinno to stać się kryterium oceny wiarygodności ustaleń dotyczących wdrażania pakietu reform. Nalega na swoją propozycję w sprawie kodeksu postępowania dotyczącego zaangażowania władz lokalnych i regionalnych w semestr; wyraża zadowolenie w związku z przyjęciem w lipcu 2018 r. przez Parlament Europejski poprawki do rozporządzenia w sprawie Programu wspierania reform strukturalnych i podkreśla potrzebę udziału władz lokalnych i regionalnych w przygotowywaniu i wdrażaniu reform strukturalnych.

11. Zauważa, że wstępne wyniki trwającego badania zleconego przez KR pokazują, że budowanie potencjału miast i regionów nie zostało zadowalająco uwzględnione w ramach obecnych WRF. Odnotowuje wyzwanie, jakim jest zapewnienie zdolności administracyjnych władzom lokalnym i regionalnym, które są bezpośrednimi lub pośrednimi adresatami 68 % zaleceń dla poszczególnych krajów na 2018 rok. Wskazuje w tym kontekście, że program Erasmus dla przedstawicieli samorządów lokalnych mógłby ułatwić transfer wiedzy i najlepszych praktyk.

12. Wyraża ubolewanie z powodu braku odpowiednich dowodów wskazujących, w jakim stopniu władze lokalne i regionalne wykorzystały program wspierania reform strukturalnych; podkreśla, że dostęp władz lokalnych i regionalnych do instrumentu wsparcia technicznego w ramach programu powinien być proaktywnie wspierany na wszystkich szczeblach sprawowania rządów; ponawia swój wniosek o stworzenie jednolitego i przejrzystego zestawu wytycznych koordynujących wszystkie finansowane przez UE środki zapewniające pomoc techniczną i wspierające budowanie potencjału w ramach nowych WRF.

13. Zachęca do przyjmowania zintegrowanych podejść terytorialnych zaprojektowanych w procesie oddolnym w celu wspierania korzystnych ekosystemów do wdrażania reform strukturalnych istotnych dla UE.

14. Wyraża ubolewanie, że Komisja Europejska postanowiła przeznaczyć środki na centralnie zarządzany program wsparcia reform, ograniczając jednocześnie programy o dzielonym zarządzaniu i europejskiej wartości dodanej, takie jak programy w ramach polityki spójności UE.

W sprawie Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji

15. Zauważa, że czynniki strukturalne narażają państwa członkowskie na duże szoki asymetryczne, które powodują gwałtowne zmniejszenie inwestycji publicznych, przede wszystkim na poziomie lokalnym i regionalnym, oraz generują negatywne skutki uboczne dla pozostałych państw.

16. Zgadza się z Komisją, że należy chronić inwestycje publiczne przed szokami asymetrycznymi; przypomina, że władze lokalne i regionalne odpowiadają za ponad 66 % inwestycji publicznych w UE; przypomina także, że inwestycje na szczeblu regionalnym nie osiągnęły jeszcze poziomu sprzed kryzysu; podkreśla, że należy zapewnić ochronę przed skutkami szoków asymetrycznych w przypadku inwestycji dokonywanych na wszystkich szczeblach sprawowania rządów.

17. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek w sprawie Europejskiego Instrumentu Stabilizacji Inwestycji (EISI), którego celem jest większe uodpornienie krajowych polityk fiskalnych na szoki asymetryczne, przy jednoczesnym osiągnięciu długoterminowej stabilności; uważa, że może to być pierwszym krokiem na drodze do wyposażenia UGW w tymczasowy mechanizm absorpcji szoków.

18. Zauważa, że wniosek pozwala na przyszlą modernizację systemu i ponawia swoje wezwanie skierowane do Komisji Europejskiej, aby z czasem opracowała w pełni funkcjonalny mechanizm bezpieczeństwa zapewniający stabilizację gospodarczą, taki jak na przykład fundusz na czarną godzinę.

19. Podziela pogląd Komisji, że w celu uniknięcia trwałych transferów oraz pokusy nadużycia, jedynie państwa członkowskie, które stosują się do ogólnych ram zarządzania UE i czynią postępy w zakresie konwergencji, powinny móc odwoływać się do EISI.

20. Odnotowuje, że EISI mógłby zaczynać się od pożyczek i relatywnie małych dotacji; uważa, że potencjał fiskalny powinien być wystarczająco duży, aby był skuteczny; wyraża zaniepokojenie, czy maksymalna kwota pożyczki w wysokości 30 mln EUR będzie zadowalająca w przypadku dotkliwego kryzysu dotyczącego kilku państw członkowskich.

21. Z zadowoleniem przyjmuje wniosek Komisji, zgodnie z którym EISI uzupełnia istniejące instrumenty, takie jak europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne (EFSI), i nie pokrywa się z Europejskim Mechanizmem Stabilności (EMS), mimo że ma on nieco podobny zakres. Zauważa jednak, że stabilizacja makroekonomiczna nie jest obecnie uznawana za wyraźny cel budżetu UE, co stwarza ograniczenia odnośnie do zakresu wykorzystania EISI.
22. Zauważa, że termin „szoki asymetryczne” mógłby obejmować również kryzys płynności; uważa, że właściwą reakcją na kryzys płynności jest program bezwarunkowych transakcji monetarnych (transakcje OMT) Europejskiego Banku Centralnego, uwarunkowany udziałem państwa członkowskiego w programie EMS, a nie EISF.

Bruksela, dnia 5 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów – Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody

(2019/C 86/19)

Sprawozdawca:	Oldřich VLASÁK (CZ/EKR), członek rady miasta Hradec Králové
Dokument źródłowy:	Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody
	COM(2018) 337 final

I. ZALECANE POPRAWKI

Poprawka 1

Artykuł 4 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
1. Operatorzy zakładów oczyszczania zapewniają, aby odzyskana woda przeznaczona do użytku w sposób określony w sekcji 1 załącznika I w punkcie wyjścia z zakładu odzyskiwania wody (punkt zgodności z przepisami) spełniała następujące wymogi:	1. Operatorzy zakładów oczyszczania zapewniają, aby odzyskana woda przeznaczona do użytku w sposób określony w sekcji 1 załącznika I w punkcie wejścia do systemu użytkownika końcowego (punkt zgodności z przepisami) spełniała następujące wymogi:

Uzasadnienie

Jest to ostatnie miejsce, w którym operator zakładu oczyszczania ścieków może ponosić odpowiedzialność za swój produkt. Dalsze dbanie o jakość odzyskanej wody, np. przy jej gromadzeniu i przechowywaniu, jest obowiązkiem użytkownika końcowego.

Poprawka 2

Artykuł 6

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Artykuł 6	Artykuł 6
Wniosek o wydanie zezwolenia na dostarczanie odzyskanej wody	Wniosek o wydanie zezwolenia na dostarczanie odzyskanej wody
1. Każda dostawa odzyskanej wody przeznaczonej do wykorzystania w sposób określony w sekcji 1 załącznika I podlega obowiązkowi uzyskania zezwolenia.	1. Każda dostawa odzyskanej wody przeznaczonej do wykorzystania w sposób określony w sekcji 1 załącznika I podlega obowiązkowi uzyskania zezwolenia.
2. Operator składa wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, lub zmianę istniejącego zezwolenia do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym zakład oczyszczania prowadzi lub planuje prowadzić działalność.	2. Operator składa wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, lub zmianę istniejącego zezwolenia do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym zakład oczyszczania prowadzi lub planuje prowadzić działalność.

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. Wniosek zawiera następujące elementy:</p> <p>a) plan zarządzania ryzykiem dotyczący odzyskiwania wody sporządzony zgodnie z art. 5 ust. 2;</p> <p>b) opis sposobu, w jaki zakład oczyszczania będzie spełniać minimalne wymagania dotyczące jakości wody i monitorowania określone w sekcji 2 załącznika I;</p> <p>c) opis sposobu, w jaki zakład oczyszczania będzie spełniać dodatkowe wymagania zaproponowane w planie zarządzania ryzykiem dotyczącym odzyskiwania wody.</p>	<p>3. Wniosek zawiera następujące elementy:</p> <p>a) plan zarządzania ryzykiem dotyczący odzyskiwania wody sporządzony zgodnie z art. 5 ust. 2;</p> <p>b) opis sposobu, w jaki zakład oczyszczania będzie spełniać minimalne wymagania dotyczące jakości wody i monitorowania określone w sekcji 2 załącznika I;</p> <p>c) opis sposobu, w jaki zakład oczyszczania będzie spełniać dodatkowe wymagania zaproponowane w planie zarządzania ryzykiem dotyczącym odzyskiwania wody.</p> <p>4. Państwa członkowskie wymagają od użytkownika końcowego zezwolenia lub zgłoszenia w przypadku wykorzystywania odzyskanej wody w sposób określony w sekcji 1 załącznika I.</p> <p>5. Zgodnie z prawem krajowym użytkownik końcowy składa wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, lub o zmianę istniejącego zezwolenia do właściwego organu państwa członkowskiego, w którym zakład oczyszczania prowadzi lub planuje prowadzić działalność.</p>

Uzasadnienie

Z zasadniczej treści rozporządzenia wynika, że UE nie traktuje odzyskanej wody jako produktu równoważnego wodzie pitnej (czyli bezpiecznego), więc odpowiedzialność za wykorzystanie tej wody spoczywa także na użytkowniku końcowym, który musi mieć tego świadomość. W związku z tym państwa członkowskie wymagają od użytkownika końcowego zezwolenia lub zgłoszenia w przypadku wykorzystywania odzyskanej wody. W zamian za to w okresach suszy, gdy inne przepisy ograniczają eksploatację wód powierzchniowych i gruntowych, mógłby on dzięki temu nowemu produktowi utrzymać funkcjonowanie swojej roślinnej produkcji rolnej (a często też uzależnionego od niej chowu zwierząt).

Jednocześnie właściwe organy muszą wiedzieć, do jakich celów jest wykorzystywana odzyskana woda, lecz zezwolenie nie jest konieczne.

Poprawka 3

Artykuł 7

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Artykuł 7</p> <p style="text-align: center;">Udzielanie zezwoleń</p> <p>1. Do celów oceny wniosku właściwy organ w stosownych przypadkach zasięga opinii poniżej wymienionych podmiotów i wymienia z nimi stosowne informacje:</p> <p>a) inne właściwe organy tego samego państwa członkowskiego, a w szczególności organ odpowiedzialny za gospodarkę wodną, jeżeli nie jest on tym samym podmiotem co właściwy organ;</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 7</p> <p style="text-align: center;">Udzielanie zezwoleń</p> <p>1. Do celów oceny wniosku właściwy organ w stosownych przypadkach zasięga opinii poniżej wymienionych podmiotów i wymienia z nimi stosowne informacje:</p> <p>a) inne właściwe organy tego samego państwa członkowskiego, a w szczególności organ odpowiedzialny za gospodarkę wodną, jeżeli nie jest on tym samym podmiotem co właściwy organ;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>b) punkty kontaktowe w państwach członkowskich, których sprawa może dotyczyć, wskazanych zgodnie z art. 9 ust. 1.</p> <p>2. Właściwy organ podejmuje decyzję o przyznaniu zezwolenia lub nie w terminie 3 miesięcy od daty otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lit. a). W przypadku gdy właściwy organ potrzebuje więcej czasu z uwagi na złożoność wniosku, informuje o tym wnioskodawcę, wskazując przewidywaną datę udzielenia zezwolenia i przedstawiając uzasadnienie przedłużenia terminu.</p> <p>3. W przypadku gdy właściwy organ postanowi udzielić zezwolenia, określa on mające zastosowanie warunki, które obejmują następujące elementy, stosownie do przypadku:</p> <p>a) minimalne wymogi dotyczące jakości wody określone w sekcji 2 załącznika I;</p> <p>b) dodatkowe warunki w odniesieniu do wymogów zaproponowanych w planie zarządzania ryzykiem dotyczącym odzyskiwania wody;</p> <p>c) wszelkie inne warunki niezbędne do złagodzenia wszelkiego niedopuszczalnego ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt lub dla środowiska.</p> <p>4. Zezwolenia podlegają regularnemu przeglądowi, co najmniej raz na pięć lat i, są w razie potrzeby modyfikowane.</p>	<p>b) punkty kontaktowe w państwach członkowskich, których sprawa może dotyczyć, wskazanych zgodnie z art. 9 ust. 1.</p> <p>2. Właściwy organ podejmuje decyzję o przyznaniu zezwolenia lub nie w terminie 3 miesięcy od daty otrzymania kompletnego wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lit. a). W przypadku gdy właściwy organ potrzebuje więcej czasu z uwagi na złożoność wniosku, informuje o tym wnioskodawcę, wskazując przewidywaną datę udzielenia zezwolenia i przedstawiając uzasadnienie przedłużenia terminu.</p> <p>3. W przypadku gdy właściwy organ postanowi udzielić zezwolenia, określa on mające zastosowanie warunki, które obejmują następujące elementy, stosownie do przypadku:</p> <p>a) minimalne wymogi dotyczące jakości wody określone w sekcji 2 załącznika I;</p> <p>b) dodatkowe warunki w odniesieniu do wymogów zaproponowanych w planie zarządzania ryzykiem dotyczącym odzyskiwania wody;</p> <p>c) wszelkie inne warunki niezbędne do złagodzenia wszelkiego niedopuszczalnego ryzyka dla zdrowia ludzi i zwierząt lub dla środowiska.</p> <p>4. Zezwolenia podlegają regularnemu przeglądowi, co najmniej raz na pięć lat i, są w razie potrzeby modyfikowane.</p> <p>5. Właściwy organ państwa członkowskiego, do którego użytkownik dokonał zgłoszenia lub któremu przedstawił zezwolenie, nakłada na użytkownika końcowego obowiązek wykorzystywania odzyskanej wody wyłącznie zgodnie z tabelą 1 zawartą w sekcji 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia.</p>

Uzasadnienie

Z zasadniczej treści rozporządzenia wynika, że UE nie traktuje odzyskanej wody jako produktu równoważnego wodzie pitnej (czyli bezpiecznego), więc odpowiedzialność za wykorzystanie tej wody spoczywa także na użytkowniku końcowym, który musi mieć tego świadomość. W związku z tym państwa członkowskie wymagają od użytkownika końcowego zezwolenia lub zgłoszenia w przypadku wykorzystywania odzyskanej wody. W zamian za to w okresach suszy, gdy inne przepisy ograniczają eksploatację wód powierzchniowych i gruntowych, mógłby on dzięki temu nowemu produktowi utrzymać funkcjonowanie swojej roślinnej produkcji rolnej (a często też uzależnionego od niej chowu zwierząt).

Poprawka 4

Artykuł 8 ust. 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p data-bbox="389 400 568 472" style="text-align: center;">Artykuł 8 Kontrola zgodności</p> <p data-bbox="177 557 782 669">1. Właściwe organy sprawdzają zgodność odzyskanej wody z warunkami określonymi w zezwoleniu, w punkcie zgodności z przepisami. Weryfikacja zgodności z warunkami wykonywana jest za pomocą następujących środków:</p> <p data-bbox="177 754 416 784">a) kontrole na miejscu;</p> <p data-bbox="177 1146 782 1229">b) wykorzystanie danych z monitorowania uzyskanych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem i dyrektywami 91/271/EWG oraz 2000/60/WE;</p> <p data-bbox="177 1314 564 1344">c) wszelkie inne odpowiednie środki.</p> <p data-bbox="177 1429 782 1541">2. W przypadku niezgodności z warunkami właściwy organ wymaga od operatora zakładu oczyszczania bezzwłocznego podjęcia wszelkich środków niezbędnych do przywrócenia zgodności z warunkami.</p> <p data-bbox="177 1626 782 1794">3. Jeżeli niezgodność z warunkami powoduje znaczne ryzyko dla środowiska lub zdrowia ludzkiego, operator zakładu oczyszczania bezzwłocześnie zawiesza wszelkie dalsze dostawy odzyskanej wody do czasu, aż właściwy organ stwierdzi, że zgodność z warunkami została przywrócona.</p> <p data-bbox="177 1879 782 2072">4. Jeżeli dojdzie do incydentu mającego wpływ na zgodność z warunkami zezwolenia, operator zakładu oczyszczania bezzwłocześnie powiadamia właściwy organ i użytkowników, na których może mieć wpływ to zdarzenie, oraz przekazuje właściwemu organowi informacje niezbędne do dokonania oceny skutków takiego zdarzenia.</p>	<p data-bbox="1023 400 1201 472" style="text-align: center;">Artykuł 8 Kontrola zgodności</p> <p data-bbox="810 557 1415 669">1. Właściwe organy sprawdzają zgodność odzyskanej wody z warunkami określonymi w zezwoleniu, w punkcie zgodności z przepisami. Weryfikacja zgodności z warunkami wykonywana jest za pomocą następujących środków:</p> <p data-bbox="810 754 1415 1061">a) kontrole zgodności z przepisami na miejscu u dostawcy lub użytkownika końcowego, jak określono w odpowiednim zezwoleniu; kontrole te przeprowadza się zgodnie ze standardami i normami danego państwa dotyczącymi pobierania próbek i analiz; uwzględnia się także normy ISO dotyczące jakości odzyskanej wody wykorzystywanej do nawadniania w podziale na klasy w zależności od nawadnianych roślin; każde państwo członkowskie określa częstotliwość kontroli w oparciu o analizę ryzyka, przy czym wyższe ryzyko oznacza większą częstotliwość kontroli;</p> <p data-bbox="810 1146 1415 1229">b) wszelkie inne odpowiednie środki zapewniające, by za jakość odzyskanej wody odpowiadali zarówno dostawca, jak i użytkownik końcowy.</p> <p data-bbox="810 1429 1415 1541">2. W przypadku niezgodności z warunkami właściwy organ wymaga od operatora zakładu oczyszczania bezzwłocznego podjęcia wszelkich środków niezbędnych do przywrócenia zgodności z warunkami.</p> <p data-bbox="810 1626 1415 1794">3. Jeżeli niezgodność z warunkami powoduje znaczne ryzyko dla środowiska lub zdrowia ludzkiego, operator zakładu oczyszczania bezzwłocześnie zawiesza wszelkie dalsze dostawy odzyskanej wody do czasu, aż właściwy organ stwierdzi, że zgodność z warunkami została przywrócona.</p> <p data-bbox="810 1879 1415 2072">4. Jeżeli dojdzie do incydentu mającego wpływ na zgodność z warunkami zezwolenia, operator zakładu oczyszczania bezzwłocześnie powiadamia właściwy organ i użytkowników, na których może mieć wpływ to zdarzenie, oraz przekazuje właściwemu organowi informacje niezbędne do dokonania oceny skutków takiego zdarzenia.</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
	<p>5. Użytkownik końcowy zapewnia regularną kontrolę swych produktów przez właściwe organy krajowe odpowiedzialne za produkcję rolną i produkcję żywności.</p>

Uzasadnienie

Ten artykuł ma kluczowy charakter dla sukcesu całego rozporządzenia. Sformułowania zawarte w ust. 1 są jednak niejasne i bezużyteczne dla stosowania rozporządzenia w praktyce.

Ad lit. a)

Brakuje tu jednoznacznego określenia, gdzie przebiegać będzie kontrola i co konkretnie będzie jej poddane. Powinno się tu również znaleźć przynajmniej odwołanie do właściwych norm pobierania próbek i analizy oraz norm ISO dotyczących jakości odzyskanej wody do nawadniania w podziale na klasy w zależności od nawadnianych roślin. Częstotliwość kontroli musi być uzależniona od występującego ryzyka. Aby zachęcić do ponownego wykorzystywania wody, w przypadku małych obiektów o niskim ryzyku powinna mieć zastosowanie procedura uproszczona.

Ad lit. b)

Nie widzimy tu związku z przywołanymi dyrektywami UE (91/271/EWG i 2000/60/WE). Dane uzyskane na podstawie tych dyrektyw dotyczą jakości oczyszczonych ścieków, co nie ma żadnego związku z jakością ścieków poddanych odzyskiwaniu, ponieważ będą one (poza wyjątkowymi przypadkami) dodatkowo poddawane jeszcze dalszym czynnościom oczyszczającym w zakładzie oczyszczania.

Ad ust. 5

Ogólnie rzecz biorąc, art. 8 nie zawiera żadnych przepisów dotyczących kontroli bezpieczeństwa produktów rolnych i pól nawadnianych odzyskaną wodą. Ten obowiązek należy nałożyć na użytkownika końcowego, przy czym o kontrolę powinien zwrócić się właściwy organ inspekcji rolnej (spożywczej) lub służby sanitarne.

Poprawka 5

Artykuł 10

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p style="text-align: center;">Informowanie społeczeństwa</p> <p>1. Bez uszczerbku dla dyrektyw 2003/4/WE i 2007/2/WE państwa członkowskie zapewniają, by w internecie dostępne dla ogółu społeczeństwa były poprawne i aktualne informacje dotyczące ponownego użycia wody. Są to informacje na temat:</p> <p>a) ilości i jakości odzyskanej wody dostarczonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;</p> <p>b) odsetka odzyskanej wody w państwie członkowskim dostarczonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w porównaniu z całkowitą ilością oczyszczonych ścieków komunalnych;</p>	<p style="text-align: center;">Informowanie społeczeństwa</p> <p>1. Bez uszczerbku dla dyrektyw 2003/4/WE i 2007/2/WE państwa członkowskie zapewniają, by w internecie dostępne dla ogółu społeczeństwa były poprawne i aktualne informacje dotyczące ponownego użycia wody. Są to informacje na temat:</p> <p>a) ilości i jakości odzyskanej wody dostarczonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;</p> <p>b) odsetka odzyskanej wody w państwie członkowskim dostarczonej zgodnie z niniejszym rozporządzeniem w porównaniu z całkowitą ilością oczyszczonych ścieków komunalnych;</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>c) pozwoleń wydanych lub zmienionych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w tym warunków określonych przez właściwe organy zgodnie z art. 7 ust. 3;</p> <p>d) wyników weryfikacji zgodności przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 1;</p> <p>e) punktów kontaktowych wyznaczonych zgodnie z art. 9 ust. 1.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są aktualizowane co najmniej raz w roku.</p> <p>3. Komisja może, za pomocą aktu wykonawczego, ustanowić szczegółowe zasady dotyczące formatu i prezentacji informacji, które mają zostać udostępnione zgodnie z ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15.</p>	<p>c) pozwoleń wydanych lub zmienionych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem, w tym warunków określonych przez właściwe organy zgodnie z art. 7 ust. 3;</p> <p>d) wyników weryfikacji zgodności przeprowadzonej zgodnie z art. 8 ust. 1;</p> <p>e) punktów kontaktowych wyznaczonych zgodnie z art. 9 ust. 1.</p> <p>2. Informacje, o których mowa w ust. 1, są aktualizowane co najmniej raz w roku.</p> <p>3. Komisja ustanawia, za pomocą aktu wykonawczego, szczegółowe zasady dotyczące formatu i prezentacji informacji, które mają zostać udostępnione zgodnie z ust. 1. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 15.</p>

Uzasadnienie

Proponujemy zmianę „może ustanowić” na „ustanawia”, tak aby jednoznaczny charakter zobowiązań wynikających z rozporządzenia nie budził wątpliwości.

Poprawka 6

Artykuł 12 ust. 3

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<p>3. Państwa członkowskie określają, co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.</p> <p>W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych promujących ochronę środowiska i spełniających wymogi prawa krajowego uważa się za wystarczający do celów ust. 1 lit. a).</p>	<p>3. Państwa członkowskie określają, co stanowi wystarczający interes lub naruszenie prawa zgodnie z celem udzielenia zainteresowanej społeczności szerokiego dostępu do wymiaru sprawiedliwości.</p> <p>W tym celu interes wszelkich organizacji pozarządowych specjalizujących się w promowaniu ochrony środowiska i spełniających wymogi prawa krajowego uważa się za wystarczający do celów ust. 1 lit. a).</p>

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
Takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone, do celów ust. 1 lit. b).	Takie organizacje uważa się również za mające prawa, które mogą zostać naruszone, do celów ust. 1 lit. b).

Uzasadnienie

Komitet Regionów nie uważa, że rozporządzenie w sprawie minimalnych wymogów dotyczących ponownego wykorzystania wody powinno jednoznacznie regulować kwestię organizacji pozarządowych. Z drugiej strony Komitet nie chce też ograniczać praw organizacji pozarządowych działających w dziedzinie ochrony środowiska. W proponowanej poprawce doprecyzowuje się, jakie organizacje pozarządowe mogłyby korzystać z tego prawa.

Poprawka 7

Artykuł 17

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<i>Wejście w życie i stosowanie</i>	<i>Wejście w życie i stosowanie</i>
Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.	Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.
Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... [one year after the date of entry into force of this Regulation] r.	Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia ... [three years after the date of entry into force of this Regulation] r.
Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.	Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Uzasadnienie

Okres jednego roku nie byłby wystarczający do tego, by móc wymagać ulepszeń w dziedzinie oczyszczania wody, wyposażenia, eksploatacji, kontroli, oceny ryzyka i ujednoczenia systemów prawnych.

Poprawka 8

ZAŁĄCZNIK I

Sekcja 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
ZAŁĄCZNIK I ZASTOSOWANIA I MINIMALNE WYMOGI	ZAŁĄCZNIK I ZASTOSOWANIA I MINIMALNE WYMOGI
Sekcja 1. Zastosowania odzyskanej wody, o których mowa w art. 2	Sekcja 1. Zastosowania odzyskanej wody, o których mowa w art. 2
a) Nawadnianie w rolnictwie Nawadnianie w rolnictwie oznacza nawadnianie następujących rodzajów upraw:	a) Nawadnianie w rolnictwie Nawadnianie w rolnictwie oznacza nawadnianie następujących rodzajów upraw:

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka KR-u
<ul style="list-style-type: none"> — rośliny do spożywania w stanie surowym, czyli rośliny, które są przeznaczone do spożycia przez ludzi na surowo lub nieprzetworzone, — rośliny spożywcze do spożywania po przetworzeniu, czyli rośliny, które są przeznaczone do spożycia przez ludzi, ale nie na surowo, lecz po poddaniu obróbce (np. gotowane, przetworzone przemysłowo), — uprawy do celów niespożywczych, czyli uprawy, które nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi (np. pastwiska, uprawy pastewne, włókna, rośliny ozdobne, nasiona, uprawy energetyczne i torf). 	<ul style="list-style-type: none"> — rośliny do spożywania w stanie surowym, czyli rośliny, które są przeznaczone do spożycia przez ludzi na surowo lub nieprzetworzone, — rośliny spożywcze do spożywania po przetworzeniu, czyli rośliny, które są przeznaczone do spożycia przez ludzi, ale nie na surowo, lecz po poddaniu obróbce (np. gotowane, przetworzone przemysłowo), — uprawy do celów niespożywczych, czyli uprawy, które nie są przeznaczone do spożycia przez ludzi (np. pastwiska, uprawy pastewne, włókna, rośliny ozdobne, nasiona, uprawy energetyczne i torf). <p data-bbox="810 840 1414 929">b) Nawadnianie miejskich terenów zielonych, parków i publicznie dostępnych ogrodów (np. do celów rekreacyjnych i sportowych).</p>

Uzasadnienie

Proponujemy uzupełnić zakres stosowania rozporządzenia, tak by wykorzystanie wody do nawadniania nie dotyczyło jedynie produkcji rolnej, lecz także nawadniania zieleni miejskiej, parków i publicznie dostępnych ogrodów, ponieważ można tam stosować te same podejścia i minimalne wymogi jakości odzyskanej wody jak w przypadku nawadniania na potrzeby rolnictwa. Zastosowanie odzyskanej wody do tych celów w gospodarce wodnej miast zdecydowanie pomogłoby rozwiązać w trakcie susz także problemy ze znacznym ocieplaniem się centrów miast.

Poprawka 9

ZAŁĄCZNIK I

Sekcja 2

Tabela 1

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską	Poprawka
Tabela 1 Klasy jakości odzyskanej wody oraz dopuszczalne zastosowania w rolnictwie i metody nawadniania	Tabela 1 Klasy jakości odzyskanej wody oraz dopuszczalne zastosowania w rolnictwie oraz w nawadnianiu miejskich terenów zielonych, parków i publicznie dostępnych ogrodów i metody nawadniania

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską			Poprawka		
Minimalna klasa jakości odzyskanej wody	Kategoria upraw	Metoda nawadniania	Minimalna klasa jakości odzyskanej wody	Kategoria upraw	Metoda nawadniania
A	Wszystkie rośliny spożywcze, w tym uprawy okopowe spożywane na surowo i rośliny spożywcze, których część jadalna ma bezpośredni kontakt z odzyskaną wodą	Wszystkie metody nawadniania	A	Wszystkie rośliny spożywcze, w tym uprawy okopowe spożywane na surowo i rośliny spożywcze, których część jadalna ma bezpośredni kontakt z odzyskaną wodą; nawadnianie miejskich terenów zielonych, parków i publicznie dostępnych ogrodów	Wszystkie metody nawadniania
B	Rośliny spożywcze spożywane na surowo, których część jadalna jest produkowana powyżej poziomu gruntu i nie ma bezpośredniego kontaktu z odzyskaną wodą, rośliny spożywcze spożywane po przetworzeniu i uprawy niespożywcze (w tym uprawy stosowane jako pasza dla zwierząt wykorzystywanych do produkcji mleka lub mięsa)	Wszystkie metody nawadniania	B	Rośliny spożywcze spożywane na surowo, których część jadalna jest produkowana powyżej poziomu gruntu i nie ma bezpośredniego kontaktu z odzyskaną wodą, rośliny spożywcze spożywane po przetworzeniu i uprawy niespożywcze (w tym uprawy stosowane jako pasza dla zwierząt wykorzystywanych do produkcji mleka lub mięsa)	Wszystkie metody nawadniania
C	Uprawy przemysłowe, energetyczne i nasienne	Tylko nawadnianie kropelkowe (*)	C	Uprawy przemysłowe, energetyczne i nasienne	Tylko nawadnianie kropelkowe (*)
D	Uprawy przemysłowe, energetyczne i nasienne	Wszystkie metody nawadniania	D	Uprawy przemysłowe, energetyczne i nasienne	Wszystkie metody nawadniania
(*) Nawadnianie kropelkowe to system mikropodlewania umożliwiający podlewanie roślin kroplami lub małymi strumieniami wody. Polega ono na skrapianiu wodą powierzchni gleby lub wprowadzaniu wody bezpośrednio pod jej powierzchnię w bardzo wolnym tempie (2–20 l/godz.) za pomocą systemu plastikowych rurek o małej średnicy wyposażonych w otwory nazywane emiterami.			(*) Nawadnianie kropelkowe to system mikropodlewania umożliwiający podlewanie roślin kroplami lub małymi strumieniami wody. Polega ono na skrapianiu wodą powierzchni gleby lub wprowadzaniu wody bezpośrednio pod jej powierzchnię w bardzo wolnym tempie (2–20 l/godz.) za pomocą systemu plastikowych rurek o małej średnicy wyposażonych w otwory nazywane emiterami.		

Uzasadnienie

W opinii rozszerza się zakres stosowania wniosku dotyczącego rozporządzenia określony w art. 2 i zdefiniowany w załączniku I sekcja 1 poprzez dodanie lit. b) „Nawadnianie miejskich terenów zielonych, parków i publicznie dostępnych ogrodów”.

Poprawka 10

ZAŁĄCZNIK I

Sekcja 2

Tabela 4

Monitorowanie walidujące odzyskanej wody wykorzystywanej do nawadniania w rolnictwie

Tekst zaproponowany przez Komisję Europejską			Poprawka KR-u		
Klasa jakości odzyskanej wody	Mikroorganizmy wskaźnikowe (*)	Parametry skuteczności dla łańcucha przetwarzania (redukcja log ₁₀)	Klasa jakości odzyskanej wody	Mikroorganizmy wskaźnikowe (*)	Parametry skuteczności dla łańcucha przetwarzania (redukcja log ₁₀)
A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0	A	<i>E. coli</i>	≥ 5,0
	Ogółem colifagi/F-specyficzne colifagi/colifagi somatyczne/colifagi (**)	≥ 6,0		Ogółem colifagi/F-specyficzne colifagi/colifagi somatyczne/colifagi (**)	≥ 6,0
	spory/przetrwalnikowe bakterie redukujące siarczany <i>Clostridium perfringens</i> (***)	≥ 5,0		spory/przetrwalnikowe bakterie redukujące siarczany <i>Clostridium perfringens</i> (***)	≥ 5,0
<p>(*) Referencyjne czynniki chorobotwórcze <i>Campylobacter</i>, <i>Rotavirus</i> i <i>Cryptosporidium</i> mogą również zostać wykorzystane do celów monitorowania walidującego zamiast zaproponowanych mikroorganizmów wskaźnikowych. W takim przypadku powinny mieć zastosowanie następujące parametry skuteczności w zakresie redukcji log₁₀: <i>Campylobacter</i> (≥ 5,0), <i>Rotavirus</i> (≥ 6,0) i <i>Cryptosporidium</i> (≥ 5,0).</p> <p>(**) Całkowita liczba colifagów została wybrana jako najbardziej odpowiedni wskaźnik obecności wirusów. Jeśli jednak analiza całkowitej liczby colifagów nie jest wykonalna, musi zostać przeanalizowana przynajmniej jedna z ich kategorii (colifagi F-specyficzne lub colifagi somatyczne).</p> <p>(***) Spory <i>Clostridium perfringens</i> zostały wybrane jako najbardziej odpowiedni wskaźnik obecności pierwotniaków. Jednakże bakterie przetrwalnikowe redukujące siarczany są alternatywą, jeżeli stężenie sporów <i>Clostridium perfringens</i> nie pozwala na walidację wymaganej redukcji log₁₀. Metody analizy do celów monitorowania są walidowane i dokumentowane przez operatora zgodnie z normą EN ISO/IEC-17025 lub innymi normami krajowymi lub międzynarodowymi, które zapewniają równoważną jakość.</p>			<p>(*) Referencyjne czynniki chorobotwórcze <i>Campylobacter</i>, <i>Rotavirus</i> i <i>Cryptosporidium</i> mogą również zostać wykorzystane do celów monitorowania walidującego zamiast zaproponowanych mikroorganizmów wskaźnikowych. W takim przypadku powinny mieć zastosowanie następujące parametry skuteczności w zakresie redukcji log₁₀: <i>Campylobacter</i> (≥ 5,0), <i>Rotavirus</i> (≥ 6,0) i <i>Cryptosporidium</i> (≥ 5,0).</p> <p>(**) Całkowita liczba colifagów została wybrana jako najbardziej odpowiedni wskaźnik obecności wirusów. Jeśli jednak analiza całkowitej liczby colifagów nie jest wykonalna, musi zostać przeanalizowana przynajmniej jedna z ich kategorii (colifagi F-specyficzne lub colifagi somatyczne).</p> <p>(***) Spory <i>Clostridium perfringens</i> zostały wybrane jako najbardziej odpowiedni wskaźnik obecności pierwotniaków. Jednakże bakterie przetrwalnikowe redukujące siarczany są alternatywą, jeżeli stężenie sporów <i>Clostridium perfringens</i> nie pozwala na walidację wymaganej redukcji log₁₀. Metody analizy do celów monitorowania są walidowane i dokumentowane przez operatora zgodnie z normą EN ISO/IEC-17025 lub innymi normami krajowymi lub międzynarodowymi, które zapewniają równoważną jakość.</p> <p>Jeśli wartości redukcji log₁₀ nie można osiągnąć ze względu na niskie stężenie mikroorganizmów wskaźnikowych w oczyszczonych ściekach dostarczanych do zakładu oczyszczania, cel walidacji można uznać za spełniony w przypadku niewystępowania mikroorganizmu wskaźnikowego w odzyskanej wodzie.</p>		

Uzasadnienie

Te wymogi nie są możliwe do spełnienia w praktyce, jeżeli odpływ z oczyszczalni wpływający do zakładu oczyszczania będzie z jakiegoś powodu (np. udziału ścieków przemysłowych na wpływie do oczyszczalni ścieków komunalnych) niższy niż w przypadku standardowych ścieków komunalnych.

II. ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

Przegląd obecnej sytuacji

1. Zauważa, że ponowne wykorzystanie wody można wspierać różnorodnymi instrumentami politycznymi. Jednym z nich są wiążące normy lub wytyczne definiujące minimalne wymagania, które odzyskana woda musi spełnić przed wykorzystaniem jej np. do nawadniania w rolnictwie. Aktualnie takie narzędzia istnieją tylko w sześciu państwach członkowskich.
2. Sądzi, że głównej przeszkody dla ograniczonego wykorzystywania odzyskanej wody można dopatrywać się w obawach dotyczących bezpieczeństwa żywności w przypadku wykorzystania produktów rolnych uprawianych na polach nawadnianych oczyszczonymi ściekami komunalnymi.
3. Jest zaniepokojony tym, że jak dotąd ponownie wykorzystuje się wodę w UE w ograniczonym zakresie i istnieje niewiele danych ilościowych dotyczących udziału odzyskanej wody i jej wykorzystania w poszczególnych państwach członkowskich. Częściowo wynika to stąd, że różnie określa się zakres pojęcia „ponowne wykorzystanie wody”, a także ze zróżnicowanych metod pozyskiwania i przekazywania danych.

Potrzeba uregulowań prawnych

4. Zauważa, że potrzeba przyjęcia rozporządzenia w przedmiotowej sprawie wynika z rosnącego deficytu wody w państwach członkowskich UE, w szczególności do wykorzystania w rolnictwie, i z wysiłków na rzecz oszczędzania wody. Ustalono również, ile wody można potencjalnie w ten sposób w UE oszczędzić. Potrzeba przyjęcia rozporządzenia wynika też z konieczności stworzenia takich samych warunków dla producentów rolnych we wszystkich państwach członkowskich. Rozporządzenie to urzeczywistnia też starania UE o wprowadzenie gospodarki o obiegu zamkniętym także w sektorze wody.
5. Uważa, że dla państw członkowskich wspieranie tego rodzaju gospodarowania ściekami powinno oznaczać korzyść polegającą na tym, że ta forma wsparcia pozwoli utrzymać działalność gospodarstw rolnych także w okresach suszy. W okresach suszy, gdy inne przepisy ograniczają eksploatację wód powierzchniowych i gruntowych, dzięki temu nowemu produktowi gospodarstwa rolne mogą utrzymać funkcjonowanie swojej roślinnej produkcji rolnej (a często też uzależnionego od niej chowu zwierząt).
6. Zgadza się z tym, że podane przez Komisję powody przedłożenia wniosku dotyczącego rozporządzenia są uzasadnione, ale ponieważ całe rozporządzenie zasadza się faktycznie na obowiązkach operatora zakładu odzyskiwania wody, brakuje jakiegokolwiek (a zwłaszcza ekonomicznej) analizy tego, co skłaniałoby operatora oczyszczalni ścieków do stania się operatorem zakładu oczyszczania.
7. Zwraca uwagę na to, że z praktycznych doświadczeń państw, w których już się wykorzystuje odzyskaną wodę do nawadniania, wynika, że nakłady inwestycyjne potrzebne w przypadku zakładów oczyszczania osiągających klasę A jakości odzyskanej wody będą wyższe, niż podano w części wniosku zatytułowanej „Ocena skutków”.
8. Stwierdza, że w ostatecznym rozrachunku rozporządzenie doprowadzi do zwiększenia nakładów na oczyszczanie ścieków, ponieważ sektor rolnictwa nie będzie miał obowiązku kupowania odzyskanej wody przez cały rok. Trzeba zadbać o to, by dodatkowe nakłady nie były w sposób nieproporcjonalny przenoszone na obywateli, gminy i operatorów.
9. Uważa, że ważne jest, aby rozporządzenie było spójne z innymi odpowiednimi przepisami, a w szczególności z rozporządzeniem w sprawie kontroli i innymi rozporządzeniami dotyczącymi produkcji żywności.

Rozszerzenie zakresu stosowania rozporządzenia

10. Zauważa, że podstawowe przepisy UE regulujące gospodarowanie ściekami to dyrektywa 91/271/EWG i dyrektywa 2000/60/WE, ale że powiązania między tymi dyrektywami a wnioskiem dotyczącym rozporządzenia są bardzo luźne. W obu dyrektywach ponowne wykorzystanie ścieków zostało wspomniane tylko na poziomie deklaratywnym, a nacisk położono w szczególności na ochronę środowiska.

11. Uważa, że ogólne przepisy UE nie powinny zawęzić pojęcia ponownego wykorzystania ścieków tylko do zastosowania ścieków w rolnictwie. Mamy jednak świadomość, że rozszerzenie go na takie dziedziny jak zastosowania w przemyśle lub energetyce oznaczałoby całkowitą zmianę struktury tekstu.

12. Dlatego proponuje uzupełnić zakres stosowania rozporządzenia, tak by wykorzystanie wody do nawadniania nie dotyczyło jedynie produkcji rolnej, lecz także nawadniania np. zieleni miejskiej, parków, ogrodów i publicznie dostępnych terenów zielonych (np. rekreacyjnych czy sportowych), ponieważ można tam stosować te same podejścia i minimalne wymogi jakości odzyskanej wody jak w przypadku nawadniania na potrzeby rolnictwa. Zastosowanie odzyskanej wody do tych celów w gospodarce wodnej miast zdecydowanie pomogłoby rozwiązać w trakcie susz także problemy z ocieplaniem się centrów miast.

Odpowiedzialność użytkownika końcowego

13. Uważa, że główną wadą całej konstrukcji jest to, że tzw. użytkownik końcowy został postawiony w roli zwykłego konsumenta, który pasywnie jedynie wykorzystuje odzyskaną wodę, ale nie jest odpowiedzialny za nic, nawet za ewentualne zmiany jakości wody po jej odbiorze od operatora zakładu oczyszczania ani za sposób jej wykorzystania, tzn. np. sposób wprowadzenia do gleby.

14. Wzywa do wprowadzenia odpowiednich standardów pobierania próbek i analiz z uwzględnieniem norm ISO dotyczących jakości odzyskanej wody do nawadniania w podziale na klasy w zależności od nawadnianych roślin. Z zasadniczej treści rozporządzenia wynika, że UE nie traktuje odzyskanej wody jako produktu równoważnego wodzie pitnej (czyli bezpiecznego), więc odpowiedzialność za wykorzystanie tej wody spoczywa także na użytkowniku końcowym, który musi mieć tego świadomość. O kontrolę musi zwrócić się właściwy organ inspekcji rolnej (spożywczej) lub służby sanitarne. Wybór działek do kontroli musi przebiegać tak, by dana działka reprezentowała cały obszar nawadniany odzyskaną wodą z danego zakładu oczyszczania.

Punkt wyjścia z zakładu odzyskiwania wody

15. Wzywa Komisję Europejską do wprowadzenia definicji „punktu wyjścia z zakładu odzyskiwania wody”. W obecnym wniosku brakuje takiej definicji, co prowadzi do niejednoznacznych interpretacji. Pojęcie „punkt wyjścia z zakładu odzyskiwania wody” można zrozumieć jako odpływ z zakładu oczyszczania albo jako zbiornik, w którym będzie gromadzona woda na pokrycie zmiennego zapotrzebowania użytkownika końcowego, albo nawet jako sam system nawadniający przekazujący produkt zakładu oczyszczania do końcowego wykorzystania.

Zasada pomocniczości

16. Uważa, że proponowane rozporządzenie jest zgodne z zasadą pomocniczości (art. 5 TUE). Z punktu widzenia pomocniczości co prawda słuszne jest, by o konkretnych zastosowaniach wody odzyskanej ze ścieków w każdym z państw członkowskich decydowały właściwe lokalne organy wodnoprawne, lecz ze względu na charakter unijnego jednolitego rynku rolnego niezbędny jest instrument prawny na szczeblu unijnym.

Bruksela, dnia 6 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów

Opinia Europejskiego Komitetu Regionów „Program kosmiczny Unii i Agencja Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego”

(2019/C 86/20)

Sprawozdawca: Andres JAADLA (EE/ALDE), członek Rady Miasta Rakvere

Dokument źródłowy: Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego program kosmiczny Unii i Agencję Unii Europejskiej ds. programu kosmicznego oraz uchylającego rozporządzenia (UE) nr 912/2010, (UE) nr 1285/2013 i (UE) nr 377/2014 oraz decyzję nr 541/2014/EU

COM(2018) 447 final

ZALECENIA POLITYCZNE

EUROPEJSKI KOMITET REGIONÓW

1. Uznaje znaczenie przestrzeni kosmicznej jako technologii wspomagającej wiele strategii politycznych UE w takich dziedzinach jak inteligentne rozwiązania dla miast, rolnictwo, środowisko, klimat, zmniejszanie ryzyka związanego z klęskami żywiołowymi oraz reagowanie na nie, migracja, bezpieczeństwo, planowanie przestrzenne i inne. Podkreśla również możliwości, jakie daje dostęp do wysokiej jakości i aktualnych danych, jeśli chodzi o zaspokojenie obecnych i przyszłych potrzeb, co zwiększy konkurencyjność Europy i zapewni znaczne korzyści społeczno-gospodarcze i poprawę bezpieczeństwa europejskiego.
2. Popiera wizję Komisji Europejskiej dotyczącą strategii UE w zakresie przestrzeni kosmicznej oraz jej realizację poprzez ustanowienie programu kosmicznego UE. Jednolity i zintegrowany program kosmiczny przyczyni się do pogłębienia synergii między jego elementami składowymi i zwiększenia jego wydajności i skuteczności.
3. Uważa, że połączenie działań UE w dziedzinie przestrzeni kosmicznej w jednym rozporządzeniu zapewnia spójne ramy i większą widoczność w tym strategicznym obszarze.
4. Postrzega tę reformę unijnej polityki kosmicznej jako okazję do rzeczywistego „otwarcia klubu” i uważa, że umożliwi ona wykorzystywanie działalności kosmicznej w wielu różnych obszarach, w ramach już istniejących i nowych działań.
5. Zauważa, że wykorzystanie synergii między kwestiami związanymi z energią i zagadnieniami z zakresu przestrzeni kosmicznej jest ważne dla prawidłowego wdrażania polityki energetycznej UE. Władze lokalne i regionalne coraz bardziej angażują się w sektorze energetycznym. Należy wspierać takie dziedziny jak dopasowanie infrastruktury energetycznej z wykorzystaniem technologii satelitarnej.
6. Wzywa Komisję Europejską do doprecyzowania i rozwinięcia tej koncepcji oraz do tworzenia platform ds. przestrzeni kosmicznej i partnerstw na rzecz innowacji, w szczególności gdy chodzi o odpowiedzialność różnych podmiotów w zakresie finansowania i zarządzania, oraz podkreśla, że takie inicjatywy mogą być szczególnie istotne dla regionów, w tym regionów obejmujących więcej niż jedno państwo członkowskie.
7. Wzywa Komisję Europejską do dodania jaśniejszych propozycji dotyczących sposobów szerszego wykorzystania technologii obserwacji Ziemi i danych pochodzących z obserwacji Ziemi przez władze krajowe, regionalne, lokalne, małe i średnie przedsiębiorstwa, naukowców, badaczy i specjalne sieci dystrybucji danych programu Copernicus, aby wspomniane podmioty umiały i mogły przekształcać dane na użyteczne informacje dla mieszkańców.
8. Odnotowuje, że we wniosku wspomina się o promowaniu w całym łańcuchu dostaw jak najszerzego i jak najbardziej otwartego udziału przedsiębiorstw typu start-up, nowych podmiotów, małych i średnich przedsiębiorstw, innych podmiotów gospodarczych oraz władz lokalnych i regionalnych, w tym także o wymogu zlecenia podwykonawstwa przez oferentów. Jednakże chciałby uzyskać większą jasność co do tego, w jaki sposób w programie kosmicznym proponuje się wspierać początkowe inwestycje władz lokalnych i regionalnych we wprowadzaniu wykorzystywania danych satelitarnych w celu zapewnienia, że będą one wypełniać swoje obowiązki, gdy zetkną się z przeszkodami natury technicznej, finansowej lub dotyczącej wiedzy fachowej.

9. Uważa, że w rozporządzeniu powinno się lepiej wyjaśnić, w jaki sposób UE zamierza postępować z podmiotami komercyjnymi w przestrzeni kosmicznej w celu wspierania europejskiego przemysłu w sektorze, który pod wieloma względami ma charakter szczególny ze względu na swój skoncentrowany charakter, cechy produktów podwójnego zastosowania, wysokie bariery wejścia na rynek z uwagi na duże inwestycje początkowe i związane z nimi czynniki. Stwierdza, że należy wzmocnić przepisy dotyczące sposobów zapewnienia niezależnego dostępu do przestrzeni kosmicznej.

10. Podkreśla, że nacisk, jaki we wniosku kładzie się na procedury zarządzania współpracą między Unią Europejską, Agencją Unii Europejskiej ds. Programu Kosmicznego, państwami członkowskimi i Europejską Agencją Kosmiczną, powinien zagwarantować, że nie będzie dochodzić do powielania działań i struktur z powodu rozbudowy nowej Agencji. Przekazanie dalszych obowiązków nowej Agencji nie powinno odbywać się za pośrednictwem samej Komisji, lecz jedynie w porozumieniu z Parlamentem Europejskim i Radą.

11. Z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie finansowania programu kosmicznego w celu zapewnienia kontynuacji i dalszego rozwoju europejskich sztandarowych programów kosmicznych: Copernicus, Galileo i EGNOS, a także dodanie dwóch nowych inicjatyw, mianowicie SST i GOVSATCOM.

12. Ubolewa nad brakiem specjalnie przydzielonych środków finansowych na badania przestrzeni kosmicznej w programie „Horyzont Europa”, ponieważ mogłoby to zapewnić przemysłowi europejskiemu więcej zachęt i bezpieczeństwa dla dalszego rozwoju tego sektora oraz umożliwić najlepsze możliwe synergie między przemysłem a badaniami.

Uwagi ogólne i analiza

13. W dniu 26 października 2016 r. Komisja Europejska przyjęła „Strategię kosmiczną dla Europy”. Celem strategii kosmicznej było określenie ogólnej wizji strategicznej działań Unii w przestrzeni kosmicznej, przy jednoczesnym zapewnieniu właściwej koordynacji i komplementarności z działaniami prowadzonymi przez państwa członkowskie i Europejską Agencję Kosmiczną (ESA). W projekcie rozporządzenia wsparta została realizacja celów strategii kosmicznej przy pomocy konkretnych środków przewidujących wzmocnienie istniejących programów, tworzenie nowych programów i przeznaczenie 16 mld euro na politykę kosmiczną.

14. Komitet Regionów popiera cel strategii kosmicznej UE i uznaje jej znaczenie dla regionów. Projekt rozporządzenia przyczynia się do realizacji tych celów, ale w niektórych przypadkach nie posuwa się wystarczająco daleko lub nie jest wystarczająco jasne, w jaki sposób można osiągnąć wyniki. Nieustannie wzrasta aktywność europejskich obywateli, przedsiębiorstw i społeczności badawczych w sektorze kosmicznym. W tym kontekście dane i usługi oparte na absorpcji i promowaniu wykorzystania przestrzeni kosmicznej są istotne do zapewnienia, by korzyści dotarły do społeczeństwa, poziomów sprawowania rządów niższych niż krajowy i przedsiębiorstw. Wziąwszy pod uwagę ich strategiczny wpływ na europejską politykę kosmiczną, dane i usługi oparte na absorpcji i promowaniu wykorzystania przestrzeni kosmicznej powinny pozostać ważnym punktem zainteresowania Komisji Europejskiej, która przekazuje regularne sprawozdania na temat swych wysiłków w tym względzie Parlamentowi Europejskiemu oraz Radzie.

15. Coraz większego znaczenia nabiera stosowanie technologii kosmicznych do wspierania usług na Ziemi. W działalności w przestrzeni kosmicznej angażuje się więcej podmiotów prywatnych. Wykorzystanie przestrzeni kosmicznej stało się cechą codziennego życia w sposób, którego nie można było sobie wyobrazić, gdy 60 lat temu rozpoczęła się era kosmiczna, a informacje i usługi oparte na przestrzeni kosmicznej mają wpływ na wiele dziedzin życia codziennego. Technologie kosmiczne są nieodzowne dla gospodarki cyfrowej, będąc istotnym składnikiem zwiększającym efektywność usług publicznych, a także stwarzają nowe możliwości dla badań. UE jest od dziesięcioleci ważnym użytkownikiem technologii kosmicznych i opracowała istotne komponenty tych technologii, takie jak Galileo i Copernicus. UE może osiągnąć to, co w większości byłoby nieosiągalne dla każdego pojedynczego państwa członkowskiego – współpraca jest ważna, jeśli Europa ma odgrywać istotną rolę w przestrzeni kosmicznej.

16. Należy podkreślić znaczenie ściślejszej koordynacji między programami naukowymi i kosmicznymi w UE, wraz z rolą regionów i władz lokalnych w dążeniu do lepszego połączenia nauki i działalności związanej z przestrzenią kosmiczną z przedsiębiorczością. UE powinna w większym stopniu wspierać rozwój technologii cyfrowej i kosmicznej i konieczna jest ściślejsza koordynacja budżetów przeznaczonych na naukę i przestrzeń kosmiczną, gdyż technologie te uznawane są za główny motor innowacji w szeregu obszarów istotnych dla zrównoważonego rozwoju (takich jak cyfryzacja, sztuczna inteligencja, energia, środowisko, zarządzanie ryzykiem związanym z klęskami żywiołowymi i zmiana klimatu). Dostęp do wysoce zaawansowanych technologicznie i wymagających kompleksowej wiedzy projektów naukowych jest istotny dla przyszłości sektora kosmicznego w UE. Z punktu widzenia zwiększenia zdolności europejskiego przemysłu kosmicznego istotna jest równoległa kontynuacja udziału europejskich przedsiębiorstw, uczelni wyższych czy też instytutów badawczych w programach ESA dotyczących przygotowania zaawansowanych technologii do misji i systemów kosmicznych. Należy dążyć do zapewnienia korzyści z punktu widzenia rozwoju przedsiębiorstw, korzystając w przyszłych programach ramowych z instrumentu MŚP UE dotyczącego zwiększenia możliwości związanych z przedsiębiorczością i biznesem w odniesieniu do produktów i usług kosmicznych.

17. Wniosek zapewnia konsolidację istniejących działań w przestrzeni kosmicznej i powstanie nowych działań, jak np. orientacja sytuacyjna w przestrzeni kosmicznej (SSA), które umożliwiłyby podjęcie środków wobec zagrożeń w przestrzeni kosmicznej, takich jak kosmiczne śmieci, wypadki na orbicie, zdarzenia związane z pogodą kosmiczną itp. Istnieją również plany utworzenia sieci rządowej łączności satelitarnej (GOVSATCOM), mającej umożliwić komunikację w miejscach i sytuacjach, w których normalna komunikacja jest niedostępna.

Polityka przemysłowa i zamówienia publiczne

18. Technologie kosmiczne są kosztowne i wymagają specjalistycznej wiedzy, co oznacza, że występują poważne bariery utrudniające przedsiębiorstwom wejście na rynek. Jednocześnie zrozumienie znaczenia przestrzeni kosmicznej jako technologii prorozwojowej jest wciąż niewystarczające. Przedsiębiorstwa wszelkiej wielkości we wszystkich regionach mogłyby wykorzystywać przestrzeń kosmiczną w różny sposób, jednak szczególnie mniejsze przedsiębiorstwa, bardziej peryferyjne regiony czy też mniejsze państwa członkowskie mogą potrzebować dodatkowych informacji lub wsparcia w celu opracowania pomysłów na to, w jaki sposób wykorzystać potencjał technologii kosmicznych.

19. Odniesienie do platform ds. przestrzeni kosmicznej, partnerstw na rzecz innowacji i innych rodzajów wsparcia dla innowacji jest pozytywne, a we wniosku wyraźnie wspomina się o szczeblu regionalnym. Nie ma jednak szczegółowych informacji na temat sposobu osiągnięcia tego celu.

20. Pomimo przepisów zawartych we wniosku, konkurencyjny charakter zamówień publicznych UE oraz umiejętności i zasoby niezbędne do uczestnictwa w nich mogą prowadzić do powstania warunków, które są korzystne dla większych przedsiębiorstw. Ten brak równowagi mógłby z czasem prowadzić do zakłóceń rynku, które mogą okazać się niekorzystne dla przedsiębiorstw typu start-up, nowych podmiotów oraz małych i średnich przedsiębiorstw, jak również władz lokalnych i regionalnych, gdy chodzi o dostęp do możliwości gospodarczych, jakie mogą wynikać z programu kosmicznego.

21. Małe firmy, znajdując się bliżej użytkowników, mogą być bardziej elastyczne i reagujące, a tym samym zapewniać ważne ogniwa łańcucha wartości i odgrywać określoną rolę w kosmosie. Przedsiębiorstwa we wszystkich regionach mogłyby na różne sposoby wykorzystywać przestrzeń kosmiczną w różnych skalach. Mniejsze przedsiębiorstwa, regiony peryferyjne i niewielkie państwa członkowskie mogą w równym stopniu przyczynić się do przetwarzania ogromnej ilości generowanych danych, znajdując nowe i innowacyjne sposoby ich wykorzystania. Władze regionalne poprzez dostępne instrumenty finansowe i działania promocyjne – powinny wpływać na zwiększanie zainteresowania implementacją technologii kosmicznych na potrzeby rynku np. poprzez systemy wsparcia inkubatorów technologicznych dla start-upów z obszaru tych technologii.

22. Zasady udzielania zamówień publicznych zawarte w projekcie rozporządzenia wspominają o małych i średnich przedsiębiorstwach oraz szerokim wyborze geograficznym, jak również o korzystaniu z usług wielu dostawców oraz konieczności zaangażowania wszystkich państw członkowskich i unikaniu koncentracji. Propozycje dotyczące wspierania konkurencyjności nie są jasno określone w tekście rozporządzenia.

23. Istnieje potrzeba podniesienia świadomości na temat możliwych skutków rynkowych dla przemysłu europejskiego i regionów. Procedura udzielania zamówień publicznych w UE kładzie inny nacisk niż ESA na procedury w zakresie dystrybucji geograficznej lub sprawiedliwego zwrotu (*juste retour*). Należy wziąć pod uwagę wpływ zmiany systemu zamówień publicznych na regiony, ponieważ zamówienia ESA mają ogromne znaczenie dla wielu regionów.

24. Brakuje równych warunków działania w dziedzinie przestrzeni kosmicznej, ponieważ w innych krajach istnieją duże sektory obronne, które zapewniają inwestycje i mogą sponsorować zastosowania cywilne, gdyż większość działań w przestrzeni kosmicznej ma podwójne zastosowanie. Europa musi zapewnić ścisłą współpracę i dopilnować, by podjęto wszelkie możliwe środki mające na celu zaradzenie brakowi równych warunków i wsparcie europejskich przedsiębiorstw.

25. Władze lokalne i regionalne powinny być zaangażowane w klastry kosmiczne w różnych sektorach, dla których przestrzeń kosmiczna może dostarczyć istotnych danych (takich jak energetyka, transport, monitorowanie środowiska czy też rolnictwo i inteligentne rozwiązania dla miast). Klastry regionalne, łączące więcej niż jedno państwo członkowskie, mogą być pożytecznym narzędziem polityki przemysłowej na rzecz polityki kosmicznej, zwiększając konkurencyjność UE i wspierając rozwój regionalny.

26. W rozporządzeniu należy lepiej wyjaśnić, w jaki sposób UE zamierza postępować z dostawcami komercyjnymi, w szczególności w kontekście danych dotyczących bezpieczeństwa. Należy ogólnie lepiej określić priorytety oraz sposoby postępowania z podmiotami prywatnymi i uznać możliwości wspólnego udzielania zamówień wraz z podmiotami prywatnymi.

Podnoszenie świadomości i integracyjna polityka kosmiczna

27. Wykorzystanie przestrzeni kosmicznej przynosi wiele potencjalnych korzyści dla działań na rzecz badań naukowych i rozwoju. Dlatego też może ono pobudzać i inspirować nowe pokolenia badaczy i przedsiębiorców w Europie, jeśli będzie dobrze promowane i przedstawiane oraz uwzględnione na wszystkich poziomach edukacji. Ma to zasadnicze znaczenie, jeśli Europa chce pozostać w czołówce działań związanych z przestrzenią kosmiczną w coraz bardziej zglobalizowanym świecie. Władze regionalne i lokalne powinny wspomóc działania edukacyjne (formalne i nieformalne) zwiększające świadomość młodego pokolenia w zakresie korzyści związanych z wykorzystania technologii kosmicznych w cywilnej gospodarce i codziennym życiu, m.in. w zarządzaniu lokalnym i regionalnym bezpieczeństwem.

28. UE jest dobrze przygotowana, aby wspierać prowadzenie badań, wymiany itp. We wniosku nie poświęcono wiele uwagi tej stronie polityki kosmicznej. Można by odnieść się do badań i rozwoju w większym i bardziej szczegółowym stopniu. W obecnej formie wydaje się, że synergia między przemysłem a badaniami naukowymi nie jest wystarczająco podkreślana.

29. Należy znaleźć synergie w dziedzinie bezpieczeństwa cybernetycznego, ponieważ bezpieczeństwo cybernetyczne jest kwestią dotyczącą wszystkich aspektów działań w przestrzeni kosmicznej (naziemnych, satelitarnych, łączy „w górę” i „w dół” oraz danych).

System Galileo i program Copernicus

30. Galileo, europejski globalny system nawigacji satelitarnej (GNSS), dostarcza bezpłatnie danych do pozycjonowania, co daje Europie strategiczną autonomię. EGNOS jest regionalnym systemem europejskim. Autonomia Europy ma zasadnicze znaczenie w dzisiejszym złożonym i nieprzewidywalnym środowisku geopolitycznym. Nieustannie rośnie znaczenie danych satelitarnych. Technologie przyszłości, takie jak samochody autonomiczne, to tylko jeden z przykładów. Galileo daje możliwość opracowywania nowych usług i produktów, w tym przez małe i średnie przedsiębiorstwa oraz we wszystkich państwach członkowskich. Takie możliwości i sposoby skorzystania z nich należy przedstawiać w przejrzysty sposób, aby zachęcić do ich powszechnego stosowania.

31. Wykorzystywanie danych z programu Copernicus, jakkolwiek bezpłatne, nie jest tak rozpowszechnione, jak mogłyby być. Potrzebne są środki na rzecz promowania wykorzystania danych w szerszej społeczności. W rozporządzeniu mowa jest o łańcuchu danych, które sprzyjałyby szerszemu zastosowaniu. W obliczu dużej liczby użytkowników oraz ogromnych ilości danych zasadnicze znaczenie ma szybki i bezpieczny dostęp. Jest to niezwykle ważne dla regionów, ponieważ wszędzie przedsiębiorstwa, w tym małe i średnie, mogą opracowywać nowe usługi w oparciu o dostępne dane.

32. Pozytywne jest to, że proponuje się środki w celu zapewnienia usług w zakresie dostępu do danych i informacji (DIAS). Duże znaczenie miałyby zapewnienie bardziej ukierunkowanego wsparcia ze źródeł unijnych i krajowych dla rozwoju sektora usług pochodnych w odniesieniu do satelitarnych usług i aplikacji. We wniosku uznaje się potrzebę propagowania i ułatwiania wykorzystywania technologii obserwacji Ziemi i danych pochodzących z obserwacji Ziemi przez władze lokalne, małe i średnie przedsiębiorstwa, naukowców i badaczy, dedykowane sieci dystrybucji danych z systemu Copernicus oraz organy krajowe i regionalne. Nie jest jednak jasne, jak można to osiągnąć.

SST

33. Propozycja systemu obserwacji i śledzenia obiektów kosmicznych (SST) jest ważnym i użytecznym uzupełnieniem, biorąc pod uwagę zwiększoną intensywność wykorzystania przestrzeni kosmicznej.

34. W przepisach dotyczących zakresu SST należy jasno zaznaczyć szerokie zaangażowanie zainteresowanych stron we wszystkich częściach UE, w tym wykorzystanie istniejących rozwiązań, które mogą obejmować rozwiązania komercyjne w celu szybkiego i skutecznego świadczenia usług użytkownikom SST.

GOVSATCOM

35. GOVSATCOM będzie bezpośrednio służył potrzebom państw członkowskich, które nie miały możliwości rozwijania własnych systemów kosmicznych, tworząc tym samym bezpośrednią wartość dodaną dla działań UE.

36. W przypadku niektórych regionów, np. przygranicznych, system GOVSATCOM może być szczególnie istotny. Początkowo odbywa się to głównie za pośrednictwem państw członkowskich, ale być może później (po dokonaniu oceny w 2024 r.) regiony będą mogły wносить w sposób bezpośredni wkład w prace Agencji.

Dostęp do przestrzeni kosmicznej

37. Dostęp do przestrzeni kosmicznej jest istotny dla takich działań jak GNSS, Copernicus i Galileo. Europa powinna mieć autonomiczny i niezależny dostęp do przestrzeni kosmicznej, aby zapewnić zrównoważony rozwój. Rozpoczęcie działań w zakresie wynoszenia na orbitę, gdzie występują znaczące bariery wejścia, jest kosztowne i skomplikowane, co oznacza, że należy rozważyć sposoby wspierania nowoczesnej, efektywnej i elastycznej infrastruktury wynoszenia na orbitę.

38. Środki takie mogą obejmować na przykład ustanowienie dostosowanej polityki zamówień publicznych w zakresie wynoszenia na orbitę organizowanego przez instytucje europejskie, jak również spójnej polityki w zakresie rentowności infrastruktury krytycznej. W rozporządzeniu należy wyraźnie wspomnieć o możliwości grupowania usług wynoszenia na orbitę, rozwoju alternatywnych technologii wynoszenia na orbitę oraz wsparciu infrastruktury naziemnej.

Kwestie organizacyjne

39. Główną propozycją organizacyjną jest zwiększenie roli GSA, która zamiast pełnić funkcję organu konkretnego programu (Galileo) stałaby się agencją kosmiczną UE, która zostałaby utworzona obok ESA i byłaby obciążona dużym ryzykiem powielania działań i tworzenia powielających się struktur. Należy tego uniknąć, przeprowadzając koniecznie przed przekazaniem zadań GSA staranną analizę tego, czy ESA posiada już określone kompetencje. Znaczenie strategii politycznych UE powinno przedstawiać wartość dodaną nie tylko w odniesieniu do działań państw członkowskich, ale również w stosunku do działań ESA.

40. Duża część projektu rozporządzenia dotyczy kwestii organizacyjnych proponowanej agencji, przejętych głównie z rozporządzenia w sprawie GSA. Skoncentrowanie się na takich kwestiach stwarza niebezpieczeństwo zbytniego skupienia się na tworzeniu struktur administracyjnych i w ostatecznym rozrachunku nie wystarczającej ilości zasobów ludzkich i finansowych zajmujących się kluczowymi kwestiami, takimi jak ambitniejsza polityka przemysłowa UE w zakresie przestrzeni kosmicznej.

41. Obecnie zwłaszcza małe kraje odczuwają już problemy ze znalezieniem zasobów ludzkich potrzebnych do udziału w wielu różnych działaniach. Trudności te mogą wzrosnąć i doprowadzić do zwiększenia różnic między państwami członkowskimi pod względem zdolności do aktywnego uczestnictwa. Należy uważnie przeanalizować możliwie najlepsze wykorzystanie zasobów zważywszy, że istnieją już ramy współpracy między ESA a UE.

42. Należy kontynuować i zacieśniać istniejącą owocną współpracę między różnymi europejskimi organizacjami związanymi z przestrzenią kosmiczną, jak na przykład EUMETSAT lub ECMWF. Istniejąca wiedza i struktury powinny być w pełni wykorzystywane.

Budżet

43. Przydział środków budżetowych należy przyjąć z zadowoleniem. Program kosmiczny wspiera wiele polityk UE, co oznacza, że koszt nie jest jedynie kosztem konkretnych działań, ale jest środkiem zapewniającym zasadniczy składnik dla innych obszarów polityki UE. W tym względzie trzeba podkreślić, że środki finansowe przewidziane na absorpcję i promowanie użycia powinny odzwierciedlać coraz większy udział obywateli i przedsiębiorstw. Nie powinny być one zatem niższe niż w obecnym okresie, np. dla programu Copernicus nie powinny one wynosić mniej niż 5 % całkowitego budżetu programu Copernicus. Budżet na absorpcję EGNOS/Galileo nie powinien obejmować wydatków na tworzenie nowych struktur administracyjnych, lecz koncentrować się wyłącznie na promocji i rozwoju rynku. Działania już podjęte mogą, jeśli nie będą odpowiednio finansowane, zawieść lub stać się nieistotne, co mogłoby zagrozić poczynionym inwestycjom.

44. Godny ubolewania jest fakt, że program „Horyzont” nie obejmuje specjalnego finansowania działań związanych z przestrzenią kosmiczną.

45. Zauważa, że wprowadzanie technologii kosmicznych wymaga dużych wstępnych inwestycji i zaleca władzom publicznym zbadanie możliwości stworzenia nowych, ukierunkowanych na rynek i atrakcyjnych instrumentów finansowych dla MŚP, które rozwijają takie technologie.

Dodatkowe kwestie

46. W spornych kwestiach dotyczących przestrzeni kosmicznej, jakie pojawiły się ostatnio, takich jak wykorzystanie zasobów kosmosu (w tym kosmiczne górnictwo), którymi zajęto się w prawodawstwie państw członkowskich takich jak Luksemburg, UE może przyczynić się do osiągnięcia większego międzynarodowego konsensusu dotyczącego związków między tego rodzaju ustawodawstwem krajowym a prawem międzynarodowym, o czym mowa jest w licznych konwencjach.

47. Jeżeli chodzi o przystąpienie UE do konwencji w sprawie kosmosu, możliwość ta została wspomniana we wniosku, lecz powinno się ją oceniać indywidualnie dla każdego przypadku.

Bruksela, dnia 6 grudnia 2018 r.

Karl-Heinz LAMBERTZ

*Przewodniczący
Europejskiego Komitetu Regionów*

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL